

યુગવીર આચાર્ય

[શાસનપ્રભાવક, પંજાબકેસરી
આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસુરિય]

ભાગ ખીજો

પ્રયોગક:—

પુલચંદ હરિચંદ દોશી

‘મહુવાકર’

ચરિત્રનાયક
 પંજાબીસરી, યાસનપ્રભાવક
 આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ.

યુગવીર આચાર્યના વિશેષ સહાયકો.

૧૦૦૦) શા ખીરજીભાઈ હવાબાઈ કેશરીચંદ

૧૦૦૦) શા પોપટભાઈ ગીરધરભાઈ

૫૦૧) શ્રી કાંતનભાઈ કરળાચંદ બીકાનેર

૫૦૨) શા કાંતીદાસ જમરાજ સપ્તપુર

૫૦૩) શા મીરચંદ રોશનભાઈ ઢોળર

૫૦૪) શાત્રુપુરનિવાસી હીતામદેન, જમુખદેન,

હીતામદેન તથા હીરામદેન ચારેના હિંસા પ્રમુખ

૩૦૫) મુનિષાંબલચંદવિજયભાઈ મદાસાજતથા મુનિષાં

૩૦૬) જયવિજયભાઈ મદાસાજની દિલાની ખુશખીયાં

યુગવીર આચાર્યના ગરિબ મારે જે જે મુદ્દરોએ સહાય
કાર્યો કરે તે મર્યાદા આપનારું જેલ મસા (મુખર્જી) દાર્જિ
૧૦૦૦ મને છે.

જે બાલ

આચાર્ય પહેલો ભાગ પ્રકાશિત થયા પછી આજે ચારેક
કોણે બીજો ભાગ પ્રકાશિત થાય છે. બીજા ભાગને આટલો
પ્રથાના અનેક કારણો છે પણ મુખ્યત્વે કાગળનો પ્રતિબંધ
શુદ્ધ સંબંધી મુશ્કેલીઓ છે. ઘણા મિત્રો તથા વાચકોની
દે તેટલા વિવંચ માટે મને દામા કરશો.

II ભાગ માટે આપ સૌએ સંતોષ તથા આનંદ વ્યક્ત કરી
શબ્દારી વધારી છે. માન્યવર શ્રીયુત મોતીચંદભાઈ ગીરધરલાલ
ના 'આમુખે' મને વિશેષ પ્રેરણા આપી છે.

આ ભાગની કેટલીક વીગતો શ્રી કૃષ્ણલાલ વર્માના હિન્દી 'આદર્શ'
ઉપરથી મળી હતી. બીજા ભાગ વિશે મારે જણાવવું જોઈએ કે
આગળની વીગતો મોકલી આપવા તથા તે માટે જરૂરી સામગ્રી પૂરી

શુદ્ધેતના શુરભક્ત આચાર્ય વિજયલલિતસૂરિજી તથા આચાર્યશ્રીના
સહયોગ મંત્રી સમા પંચાસશ્રી સમુદ્રવિજયજીએ ભારે પરિશ્રમ
છે. જે નિષ્વિધ, હકીકતોના પૃષ્ઠોમાંથી આપણા ચરિત્રનાયકના જીવન-
જો ઉપસાવવા મેં પ્રયત્ન કર્યો છે. પણ જીવનચરિત્રને અને તે પણ

જો તાબી-તપરથી, સમાજકલ્યાણસાધક, જૈન શાસનપ્રભાવક આચાર્ય-
ની જીવનપ્રમાણે આલેખવાની તથા તેઓશ્રીના જ્વલંત, ભવ્ય અને
જીવ જીવનને ન્યાય આપવા; જેટલી શક્તિ મારામાં ક્યાંથી રાંભવે?

જો મારે જણાવી દેવું જોઈએ, કે જ્યારે જ્યારે હું એ પુણ્યોજવળ મહા-
માના પ્રસંગો વિચારતો ત્યારે ત્યારે મારા હૃદયમાં અવનવી ભમિંઓ
જીગની અને-કાષ્ટિ અગમ્ય શક્તિ મને પ્રેરણા આપી રહી છે એમ
કહ્યું છે, પરિણામ તો આપ સૌની સેવામાં રજુ થયું છે.

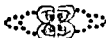

બે બાલ

યુગવીર આચાર્ય પહેલો ભાગ પ્રકાશિત થયા પછી આજે ચારેક વર્ષને લાંબે ગાળે બીજો ભાગ પ્રકાશિત થાય છે. બીજા ભાગને આટલો બધો વિશ્લેષ થવાના અનેક કારણો છે. પણ મુખ્યત્વે કાગળનો પ્રતિજ્ઞા તથા મુદ્રણાલય સંબંધી મુશ્કેલીઓ છે. ઘણા મિત્રો તથા વાચકોની ધીરજ ખૂટે તેટલા વિશ્લેષ માટે મને ક્ષમા કરશો.

પહેલા ભાગ માટે આપ સૌએ સંતોષ તથા આનંદ વ્યક્ત કરી મારી જવાબદારી વધારી છે. માન્યવર શ્રીયુત મોનીચંદભાઈ ગીરધરલાલ કાપડીયાના 'આમુખે' મને વિશેષ ગ્રેરણા આપી છે.

પહેલા ભાગની ફટકીક વીગતો શ્રી કૃષ્ણલાલ વર્માના હિન્દી 'આદર્શ જીવન' ઉપરથી મળી હતી. બીજા ભાગ વિશે મારે જણાવવું જોઈએ કે બીજા ભાગની વીગતો મોકલી આપવા તથા તે માટે જરૂરી સામગ્રી પૂરી પાડવા ગુરુદેવના ગુરુભક્ત આચાર્ય વિજયલલિતસૂરિજી તથા આચાર્યશ્રીના અંતેવરતી રહસ્ય મંત્રી સમા પંન્યાસશ્રી સમુદ્રવિજયજીએ બારે પરિશ્રમ સેવ્યો છે. જે વિધિવિધ દકીકતોના પૃથોમાંથી આપણા ચરિત્રનાયકના જીવન-પ્રસંગો ઉપસાવવા મેં પ્રયત્ન કર્યો છે. પણ જીવનચરિત્રને અને તે પણ પરમ ત્યાગી-તપસ્વી, સમાજકલ્યાણસાધક, જૈન શાસનપ્રભાવક આચાર્ય-મોની જીવનપ્રભાને આલેખવાની તથા તેઓશ્રીના જ્વલંત, ભવ્ય અને દેશી જીવનને ન્યાય આપવા જેટલી શક્તિ મારામાં ક્યાંથી સંભવે? પણ મારે જણાવી દેવું જોઈએ કે જ્યારે જ્યારે દુઃખે પુર્યોજાતો મદા-માના પ્રસંગો વિચારતો સારે સારે મારા હૃદયમાં અવનવી હામિઓ ઝળગતી અને ઠાઈ અગમ્ય શક્તિ મને ગ્રેરણા આપી રહી છે એમ હવે ક્યું છે, પરિણામ તો આપ સૌની સેવામાં રહુ થયું છે.

આર્પણ

જ્ઞાન-બાંડારોના પુનરોદ્ધારક, પાટણના શ્રી સંઘના
પ્રાણ, જીન સાહિત્યના મહામૂલો ખળનાના રક્ષક,
સમયના જાણકાર, જીવિતના યોગના સાચા સલાહ-

દાર, જૈનશાસનના દીપક, પ્રદેય પ્રવર્તક

શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ

આપના જ શિષ્યોની તેજસ્વી

દીપક

આચાર્યશ્રી વિજયમહામસૂરીશ્વરજી

ના

જીવન પ્રમાણે વિગ્રહ તોજકિરણો

આપને ચરણે સમર્પણ

ચરણરત્ન

કુલચંદ હરિચંદ દાશી

જે બાલ

યુગવીર આચાર્ય પહેલો ભાગ પ્રકાશિત થયા પછી આજે ચારેક વર્ષને સાંભળે ગાળે ખીજે ભાગ પ્રકાશિત થાય છે. ખીજા ભાગને આટલો બધો વિશ્લેષ થવાના અનેક કારણો છે. પણ મુખ્યત્વે કાગળનો પ્રતિબંધ તથા મુદ્રણાલય સંબંધી મુશ્કેલીઓ છે. ઘણા મિત્રો તથા વાચકોની ધીરજ ખૂટે તેટલા વિશ્લેષ માટે મને ક્ષમા કરશો.

પહેલા ભાગ માટે આપ સૌએ સંતોષ તથા આનંદ વ્યક્ત કરી મારી જવાબદારી વધારી છે. માન્યવર શ્રીયુત મોતીચંદ્રભાઈ ગીરધરલાલ કાપડીયાના 'આમુખે' મને વિશેષ ગ્રેરણુ આપી છે.

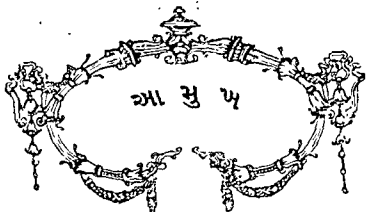
પહેલા ભાગની કેટલીક વીગતો શ્રી કૃષ્ણલાલ વર્માના હિન્દી 'આદર્શ જીવન' ઉપરથી મળી હતી. ખીજા ભાગ વિશે મારે જણાવવું જોઈએ કે ખીજા ભાગની વીગતો મોકલી આપવા તથા તે માટે જરૂરી સામગ્રી પૂરી પાડવા ગુરુદેવના ગુરુભક્ત આચાર્ય વિજયલલિતસુરિજી તથા આચાર્યશ્રીના અંતેવંશી રહસ્ય મંત્રી સભા પંચાસશ્રી સમુદ્રવિજયજીએ ભારે પરિશ્રમ સેવ્યો છે. જે વિધિવિધિ હકીકતોના પૃષ્ઠોમાંથી આપણા ચરિત્રનાયકના જીવન-પ્રસંગો ઉપસાવવા મેં પ્રયત્ન કર્યો છે. પણ જીવનચરિત્રને અને તે પણ પરમ ત્યાગી-તપસ્વી, સમાજકલ્યાણસાધક, જૈન શાસનપ્રભાવક આચાર્યશ્રીની જીવનપ્રભાને આલેખવાની તથા તેઓશ્રીના જ્વલંત, જ્ય અને ઉદાત્ત જીવનને ન્યાય આપવા જેટલી શક્તિ મારામાં ક્યાંથી રાખવે? પણ મારે જણાવી દેવું જોઈએ કે જ્યારે જ્યારે હું એ પ્રયોજનનું મદા-ભાના પ્રસંગો વિચારતો ત્યારે ત્યારે મારા હૃદયમાં અવનવી જિમ્મીઓ ઉજળતી અને દાર્ઢ અગમ્ય શક્તિ મને ગ્રેરણુ આપી રહી છે. એમ સાચા ક્યું છે, પરિણામ તો આપ સૌની સેવામાં રજુ થયું છે.

“આત્માનંદ જૈનસભા-મુંબઈ” નિવેદન.

જે પુસ્તકની સાંખ્યા વખતથી રાહ જોવામાં રહી હતી એ યુગવીર આચાર્ય બા. ર. સખ્યોના હાથમાં મુક્તાં અમોને આનંદ થાય છે. પ્રથમ ભાગમાં શ્રીયુત પુણ્યંદ હરિયંદ દોશીએ જે રીઝી અને સરસતા તેમજ રસિકતાના દર્શન કરાવ્યા છે એ આમાં પણ યથાર્થ રીતે ઉતરી આવેલાં જોવાશે. પહેલા ભાગમાં જે વાત અધૂરી રહેતી હતી તે આ વાંચતા પૂર્ણતાને વરશે. જે કે જેમના નિમિત્તે આ પુસ્તકો પ્રગટ થયાં છે એ આચાર્ય મદારાજશ્રીની ઉપદેશધારા હલુ પણ અરખસિતપણે વહી રહી છે અને દિનપ્રતિદિન સંખ્યાબંધ ભગ્ય જીવોના હૃદયકમળને વિકસર કરી રહી છે એ જોતાં આભાગ પણ પૂર્ણ તો ન જ ગણાય.

ન્યાયાંબોનિધિ આચાર્ય મદારાજ શ્રી વિજયાનંદ (આત્મારામજી) સ્મરિત્વની સ્વાર્ગારોહણ અર્ધ શતાબ્દિ, પૂર્વે જેમ વડોદરા મુકામે જન્મ શતાબ્દિ ત્રણ દિવસના મોટા સમારોહ અને બરચક કાર્યક્રમપૂર્વક આચાર્યમદારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસ્મરિત્વની સાનિધ્યમાં ઉજવાઈ હતી તે અનુસાર આ વેળા ગુજરાનવાસી મુકામે અન્ય કાર્યક્રમ ઉપરાંત શિક્ષણ સંબંધીના રોચક કાર્યક્રમ સાથે ઉજવાનાર હતી પણ પંજાબની પરિસ્થિતિ અસાંત હોવાથી હાલ ગુરત તે કાર્યક્રમ મુલતવી રહ્યો છે. આ મરેજા સાથે જેમનું પવિત્ર નામ જોડાયેલ છે, એવા હેતુના સૈકાના પ્રખર યુગપ્રધાન અને તેજસ્વી આચાર્યપુંગવના નિમિત્તે આરંભનાર મદોત્તમમાં સમામે ‘સર્વ’ પ્રકારે સદાયક જનવાનો નિશ્ચય કરી એ અર્જન કાર્ય હાથ મધુ છે. એ ઉપરાંત પ્રથમ ભાગમાં જે આચાર્ય

૧૯૪૩ ના ડીસેંબર માસમાં મુગવીર આચાર્યના પ્રથમ વિભાગનું આમુખ લખેલ તેને ચાર વર્ષ થયાં. આજે તેના બીજા વિભાગને અંગે પ્રાર્થાવિક લખાણ કરવાનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય છે તેને માટે હું મારી જાતને ધન્ય માનું છું.

આ 'આમુખ' લખવા પહેલાં આ દ્વિતીય વિભાગનો ૨૯ ફાર્મો પૃ. ૪૬૪ સુધીનો મુદ્રિત ભાગ વાંચવામાં આવ્યો, ત્યારે મને ખાતરી થઈ કે પ્રથમ વિભાગના આમુખમાં જે અંગ્રજી લેખકને આપી હતી તે કાવચ રહી છે અને આ બીજા વિભાગમાં આચાર્યશ્રીની કથા સં. ૧૯૮૧ થી ૨૦૦૨ સુધીની આવી છે તેમાં પણ રસક્ષતિ જરાપણ થવા દીધા વગર લેખકે આચાર્યશ્રીના જીવનને અપનાવ્યું છે. અને મેં પ્રથમ ભાગના આમુખમાં લખેલ દરેક પ્રશંસાને તેઓ વધારે યોગ્ય નીવડ્યા છે. સાધુજીવન, યોગ દૃષ્ટિ કે નિવેંદ દૃષ્ટિએ અત્યુત્તમ સૃષ્ટીય અને આદર-ણીય હોવા છતાં દુઃખવી દૃષ્ટિએ એને રસમય બનાવવું એ ભારે મુશ્કેલ કાર્ય છે. દુનિયાદારીના માણસોને તો જરા ધમાલ, જરા તોફાન, જરા મનોવિકારના જાતભાતનાં આવિર્ભાવો હોય તેમાં મગ્ન આવે, એમાં રમણીનાં દાવભાવ, નૃસની ડોલના કે દોડધામ, મારામારી, અભિમાન પોષક હજી બાબુઓ, વીર રસની કથાઓ આવે અથવા નટનટીના તરંગ વેશી, પ્રેમના કાવ્યો કે વિરહનાં મનો આવે અને રાજકથા, મોર્ચકથા, પ્રેમકથા, વીરકથા, કરજીકથા કે શોકકથા આવે ત્યારે તેમાં

કંપની પ્રેરણા, પ્રગતિના સૂત્રોને જમાવવા અને ;જમાવવાની કળા હામ હામ તરી આવે છે, રાષ્ટ્ર ભાવના ઊભરાતી દેખાઈ આવે છે અને ધીમે ધીમે સાથેનો ગુરુદ્વારોનો છેલ્લા પ્રકરણનો સંબંધ તથા સ્થાનિકવાસી મંથુઓના ઉપાશ્રયે જઈ તપસ્વીના સહકાર (પૃ. ૧૮૮). આચાર્યશ્રીની વિશાળતા, વિમળતા અને સર્વશ્રદ્ધિતા સૂચવે છે અને તેને લેખિની દ્વારા સ્પષ્ટ દર્શન કરાવનાર લેખકને ખૂબ માન અપાવે તેવા આકારમાં નિરૂપવા માટે અભિનંદનને યોગ્ય નિવડે છે.

આચાર્યવર્યના સંદેશાઓ બહુ સુંદર રીતે ઘડાયેલા મળી આવે છે. તેમણે શાંતિલાલ છાન્ડે પર પાઠવેલ સંદેશો (પૃ. ૩૮૮) મારવાડના યુવકોને આપેલ સંદેશો (પૃ. ૩૮૫) કે અમદાવાદની વિદ્યાલયની શાખા સ્થાપન વખતે પાઠવેલ સંદેશો (પૃ. ૪૧૫) એના દાખલાઓ રૂપે છે અને આચાર્યશ્રીની વિશાળતા, દીર્ઘદર્શિતા અને જનતાનો અભ્યાસ દાખવે છે અને તેને યથાસ્વરૂપે સુયોગ્ય જગ્યાએ ગોઠવવાની કળા માટે લેખકના માનમાં વધારો કરે છે.

બાકી તો હામ હામ 'મધ્યએણ વંદામિ' થી શરૂ થતા સંભાષણો, તેનાં નાનાં નાનાં વચનામૃત જેવાં વાક્યો ભાષાસંયમ અને ભાષા સમિતિના નમૂના છે. સહ્ય, પ્રિય, હિત, મિત અને તથ્ય બોલવાના ભાષા-સમિતિના દાખલાઓ આખા ગ્રંથમાં હામ હામ વેરાયેલા છે અને તેને શબ્દચિત્ર લેખકે એટલી સુંદર અને આકર્ષક રીતે રજૂ કર્યા છે, કે લેખક પોતે તે પ્રસંગે દાગર હોય તેવી પ્રતિભા ઉત્પન્ન કરે છે અને શબ્દની અર્થવાદી રચના, બોધપ્રદ અને અનુકરણીય હોવા સાથે આચાર્યશ્રીને એના સાદા આકારમાં રજૂ કરે છે. આવા શબ્દચિત્રો માટે લેખકને અભિનંદન ઘટે છે. એમણે પોતાનું કાવ્ય જવાબદારીપૂર્વક પૂરતા ખ્યાલ સાથે અને આચાર્યશ્રીને ખરાબર સમજીને ચાતુર્યપૂર્વક પૂરું કર્યું છે એમ ભાગ્યે વગર રહે તેમ નથી.

આચાર્યશ્રીનો શ્રી જ્યોત્સ્ના સાથેનો ભાષાપ્રયોગ (પૃ. ૨૧૬) અથવા દિરણપુરના રેલવે માડ સાથે થયેલ વાતચીત (પૃ. ૨૬૨) કે

પંજળના જોન બંધુઓની ભક્તિ, તેઓએ શર કરેલ સંક્રાંતિ દર્શન
(૨૯) અને તેમનો યોગ્ય સદ્ભાવ આખા ગ્રંથમાં ડોકિયાં કરે
અને ગુરુદેવે સોપેલ કામ એના શિષ્યરત્ને કૃપી સુંદર રીતે પારપાડી
માનિક વિકાસમાં ફાળો આપ્યો છે, તેના અમુક દાખલાઓ પૂરા
છે. બાકી પંજળમાં મંદિરો, મહોત્સવો અને જનતાની દોરવણી
અનેક દાખલાઓ આખા ગ્રંથમાં હામહામ નજરે પડે છે અને
જળના બાઈઓની આચાર્યશ્રી તરફના ભક્તિતુલ્ય રહસ્ય ખુલ્લું કરે છે.

આટલું છતાં હજી 'કથા અધૂરી છે.' એમાં જ્યારે છેવટના રંગો
સારો, એના ઉપર જ્યારે પીંછી લગાડવામાં આવશે, એના ઉપર ઘૂંટો
રવામાં આવશે, એના ઉપર પત્રવ્યવહારના દાખલાઓ રજુ થશે ત્યારે
કટ થયેલી પ્રમાણી જ્યોતમાં અનેકગણો વધારો થશે. છેલ્લા ગુજરા-
વાળા પ્રકરણમાં કરેલ સંધ ભક્તિ, બતાવેલ મધ્યસ્થ સ્થિતિ, દાખ-
લ અનુપમ નિર્મલતા અને અદ્વિતીય વિદ્વાતાના પ્રકરણોનો એમાં
કેમેરો થશે ત્યારે ધણું જાણવાળેણું સાહિત્ય મળશે.

લેખકશ્રીએ આચાર્યશ્રીને સમજવા માટે લીધેલ પ્રયત્નો કરેલા
પ્રયાસો અને અતિ છૂટાછવાયા પ્રસંગોની ફૂલગુંથણીની એક સુંદર માળા
રચીને, પ્રથમ માળાની ઉપયોગિતામાં સુરપટ ઉમેરો કર્યો છે અને અધૂરી
કથાના નવા મણકા અને પત્રવ્યવહારાદિ પ્રસંગો એજ પ્રકારના ઉત્સા-
હથી આગળ ધપાવશે તો હજી પછી જનતાને અનેક ઉપયોગી આદ્વાદક
પ્રસંગોની રસદ્વાષ્ટ્ર મળશે એમ જણાય છે. લેખકશ્રી ફૂલચંદ્રલાલએ
કરેલ પ્રયાસ માટે સાહિત્યસેવક તરીકે અભિનંદન આપું છું. તેમની
સંસ્કારી લેખિની આ ખીજા બાગમાં વધારે વેગવાન બની છે અને 'મૃત્યુ-
એણે વંદામિ' થી શરૂ કરીને જે સંભાષણો તેમણે ચીતર્યાં છે તે ખૂબ
મનનીય અને વિચારણીય દોષા સાથે અનુકરણીય દેખાયા છે એટલું
જણાવી અધૂરી કથાને આગળ ધપાવવા, પરિચિત પાત્રોનો વિશેષ
પરિચય કરાવવા અને સંભાષણ તથા પત્ર સંદેશ અને સંભાષણનો
હજી પછી જનનો સમઢ તેમની સારી ચોકખી મામિક અસરકારક

સત્કાર.

(જન્મભૂમિ-કલમ-કિતાબ)

તા. ૨૩-૧૦-૪૭.

“ યુગવીર આચાર્ય ” શ્રી વિજયવલ્લભસુરિજી. પ્રયોજક: પુલ્કચંદ હરિચંદ દોશી મહુવાકર. પ્રકાશક: આત્માનંદ જ્ઞેન સલા.-મુંબઈ. કિંમત અઢી રૂપિયા.

આ પુસ્તક પંજાબકેશરી શાસનપ્રભાવક આચાર્ય શ્રી વિજય-વલ્લભસૂરીશ્વરજીનો ચરિત્ર ગ્રંથ છે.

એમાં ચરિત્રનાયક આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના દીક્ષાકાળ પહેલાંના બાલ્યકાળથી માંડીને તેમના અભ્યાસ સુધીના જીવનના લગભગ તમામ લાક્ષણિક મોટા પ્રસંગોનું સંકલન કરીને એમની જીવનપ્રભાને કાચમ કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

કહેવું જોઈએ કે પ્રયોજકનો પ્રયાસ યશસ્વી રીતે પાર પડ્યો છે. ચરિત્ર લેખનની મોટામાં મોટી મર્યાદા એ છે કે જીવનમાં ખરેખર બનેલા પ્રસંગો સિવાય કલ્પનાની રંગપૂર્તિને જરાય અવકાશ નથી. આ મર્યાદા જાળવવા છતાં એક સાધુ પુરુષના શૃંગાર અને વીરરસથી સાવ મુક્ત તેમજ સંસારી જીવનના ધમાલ અને દંભવિદોષો એવા શાંત અને તપસ્વી જીવનનું નવલકથાના આકારમાં આલેખન કરવું એ નાની સતી પાત નથી.

ચરિત્રનાયકના બક્ષિત સાથે પ્રયોજકનું સ્વસ્વરૂપાનુસંધાન, વિષયને બહેલાવવાની શક્તિ પ્રસંગોના વૈવિધ્યને રસમય કરવાની આવડન અને કળીકતના મુદ્દામ નિરૂપણનું સ્પષ્ટ અંતર દર્શન ન હોય તો ચરિત્રનું

जैनाचार्य श्रीमद्विजय-वल्लभ-सूरिश्वर-प्रशस्ति.

रचयिता-महता शिखरचन्द्र कोचर, बी., ए. एल.एल, बी.,
साहित्य-शिरोमणि, साहित्याचार्य, मुम्बई एंड फर्स्ट क्लास मेजिस्ट्रेट,
पो० रायसिंहनगर (बीकानेर स्टेट)

(१)

जिन-शासन के दिव्य-दूत हे परम तपस्वी,
विश्व-वन्द्य-विजयानन्द-गुरु के शिष्य यशस्वी ।
धीर, वीर, गंभीर, प्रखर-वक्ता, वर पंडित,
शान्त, दान्त, निर्भ्रान्त, सकल-सद्गुण-समलंकृत ॥

(२)

निखिल-शास्त्र-निष्णात, मनस्वी, आगम-आकर,
विद्या-वारिधि, योग-शास्त्र-नय-कुमुद-कलाधर ।
सौम्याकृति, निज वाणी से वरसाते अमृत,
मन्त्र-मुग्ध-सम. हो जाते श्रोता सब सकृत् ॥

(३)

पाल-पने में लिए आपने पञ्चमहाव्रत,
भीष्म-तुल्य हैं पालन करते अति भीषण व्रत ।
धर्म-धीरता, दया-शीलता, नीति-निपुणता,
विश्व-विदित हैं आज आप की शील-सुजनता ॥

(८)

दिद्विगन्त में व्याप्त आपकी गौरव-गरिमा,
है अकथ्य श्रुत-शेष-शारदा से तब महिमा ।
यावच्चन्द्र-दिवाकर अक्षय कीर्ति रहेगी,
जगती-तल पर कथा आपकी अमर रहेगी ॥

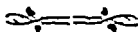
(९)

यश-शौरभ से सुरमित होंगी दृश्यों दिशाएं,
कोटि-कण्ठ-कृतित होंगी गुरु-गुण-गाथाएं ।
तब-उपदिष्ट मार्ग-पर चल कर जैन-जाति सब,
प्राप्त करेगी गुरु-तर गौरव, अभिनव वैभव ॥

(१०)

श्रुत श्रुत वषो तक स्थिर हो तब पावन जीवन,
होता रहे सदा ही जिससे पर-हित साधन ।
यसे आप की अमृत-वाणी मन-मन्दिर में,
जन-सेवा-रत रहें, मुला कर मेद स्व-पर में ॥

॥ समाप्त ॥

યુગવીર આચાર્ય

પૂર્વાર્ધની પુણ્ય ઝાંખી

(૧)

ઉત્તરાર્ધને આરંભીએ એ પહેલાં પૂર્વાર્ધના પુણ્યજીવનની ઝાંખી ઠરી લઇએ. પુનરુદ્ધિ ને પુનર્સ્મરણ પણ ઠલી ઠલી પુણ્યહાસક બને છે. ચાત્ર પ્રમાણ આપે છે કે—

घृष्टं घृष्टं पुनरपि पुनः चंदनं घात गंधम् ।

સંવેગી સાધુતાના શહેનશાહ સમા શ્રી વિજયનાંદસૂરીશ્વરજી-
પૂ. શ્રી આત્મારામજી મહારાજ વડોદરા પધાર્યા છે. પાંચે
મિત્રોએ એમની પીયૂષ ધારાને પીધી ને એમને સિદ્ધિઓનાં
સોણલાં લાધ્યાં. પાંચે મોતી દીક્ષાર્થી થવાને ણહાર આપ્યાં,
પણ તરતજ જણાયું કે ચાર તો ફટકિયાં હતાં. પાણી તો
મેકમાં જ હતું.

*

એ પાણીદાર મોતી આચાર્યવર્યના મુશિધ્ય શ્રી હર્ષવિજયજી
મહારાજ પાસે ગયું. એમના પાદમાં સર ઝુંકાવ્યું. ભર્યા મેઘ
જેવા ગુરુજીએ શાન્ત નયને છગનને નીરખ્યો. ને ગુરુ દ્રોણે
એકલવ્યને જે સંદેશે આપ્યો હતો તે ફરી અપાયો. ‘વત્સ,
અભ્યાસ કર, સાધના કર. યોગ્ય વેળાએ સિદ્ધિ આવી મળશે.’

*

સાધનાના શ્રી ગણેશ મંડાયા. જીવનની પવિત્રતા પ્રતિ
છગન સચિંત બન્યો. સંયમ, શીલ અને તપને એ જીવનમાં
વળવા લાગ્યો. વાસના, લાલસા ને વ્યામોહથી દૂર રહેવા લાગ્યો.
એક દહાડો પ્રભુ પેત્રી મીરાંને જેમ થયું હતું કે પરણીને
જે રંડાવું હોય તો પરણવું જ શા માટે? છગન વિચાર તો
હતો કે દીચડમાં પડીને પગ ધોવા કરતાં દીચડથી આવે
રહેવું શું ખોટું? પણ આ મરાઠો પ્રેમાળ વડીલ ભાઈ ખીમ-
ચંદભાઈને અપ્રિય લાગ્યો.

*

જે ભાઈ વચ્ચે એક જળરો ગજગાહ ખટો થયો. મોટા

ઘાટે કમર કસી રહેલા એ મહાન યોદ્ધાને લાગ્યું કે પોતાના
અર્થને બવિધ્યમાં વેગ આપનાર વારસ લાધી ગયો.

*

એ વેળાનો પંજાબ, એટલે વાદાવાદ, તર્કવિતર્ક, કુતુંડા
ને કુચર્યા, જૈનધર્મ પર સહુ છૂટે હાથે પ્રહાર કરે, અરે ?
જૈનધર્મના ફિરકાવાળાઓ પણ પરસ્પર એવો જ વર્તાવ રાખે
ધર્મ કરતાં અધર્મની ઉપાસના બારે ચાલે, એની સામે મુકા-
બલો કરતાં અચાર્યશ્રીની વૃદ્ધાવસ્થા આવી હતી.

*

સતલજ તીરે સંધ્યા સમયે લીખ-પિતામહ સમા ગુરુદેવ
જીવનની, છેલ્લી સંધ્યાને નીરખી રહ્યા હતા, ને સામે બગીચ
સમો એક યુવાન શિષ્ય ખડો હતો. આચાર્યવર્ય બોલ્યા.
“વલ્લભ, સામેની સંધ્યા જુએ છે ને ! મારી પણ સંધ્યા
આવી છે; પણ જીવનભર જે માટે જુએ છું એના આદેશ
આજે આપવા છે. શાસન સેવા-સમાજ કલ્યાણ મારા મંત્ર છે.
ક્રાન્તિ ને શાન્તિ મારા ધ્યેય છે. અહિંસા ને સત્ય મારાં
સાધન છે. આ ગગનચુંબી જિનપ્રાસાદો રચ્યા પણ એના
પૂજનાર શક્તિવંત ન હોય તો ! જ્ઞાનમાંજ શક્તિ રહેલી
છે. સમાજ અજ્ઞાનતાથી સળહી રહ્યો છે. ઠેરઠેર સરસ્વતી
મંદિરો સ્થાપજો.

*

સૂરજ ડમતો ચાલ્યો. સિંદે મૃત્યુ શય્યા ગિછાવી, વલ્લભને
પાસે બેસાર્યો. માથે હાથ મૂક્યો. છેલ્લા આદેશ-આશીર્વાદ
આપ્યા. વલ્લભ ! મારી પાટ તને બગાડું છું. પંજાબની રસા

માટે કમર કસી રહેલા એ મહાન યોદ્ધાને લાગ્યું કે પોતાના કાર્યને બલિષ્ઠમાં વેગ આપનાર વારસ લાધી ગયો.

*

એ વેળાનો પંજાબ, એટલે વાઢાવાઢ, તર્કવિતર્ક, કુતંડા ને કુચર્યા, જૈનધર્મ પર સહુ છૂટે હાથે પ્રહાર કરે, અરે ? જૈનધર્મના ફિરકાવાળાઓ પણ પરસ્પર એવો જ વર્તાવ રાખે ધર્મ કરતાં અધર્મની ઉપાસના બારે ચાલે, એની સામે મુકાલો કરતાં અચાર્યશ્રીની વૃદ્ધાવસ્થા આવી હતી.

*

સતલજ તીરે સંધ્યા સમયે લીઝમ-પિતામહ સમા ગુરુદેવ જ્વનની, છેલ્લી સંધ્યાને નીરખી રહ્યા હતા, ને સામે બગીચામાં એક યુવાન શિષ્ય ખડો હતો. આચાર્યવર્ય બોલ્યા. 'વલ્લભ, સામેની સંધ્યા જુએ છે ને ! મારી પણ સંધ્યા ખાલી છે; પણ જીવનભર જે માટે જુઝ્યો છું એના આદેશ ખાતે આપવા છે. શાસન સેવા-સમાજ કલ્યાણ મારા મંત્ર છે. શાન્તિ ને શાન્તિ મારા ધ્યેય છે. અહિંસા ને સત્ય મારાં સાધન છે. આ ગગનચુંગી જિનપ્રાસાદો રચ્યા પણ એના પૂજનાર શક્તિવંત ન હોય તો ! જ્ઞાનમાંજ શક્તિ રહેલી છે. સમાજ અજ્ઞાનતાથી સળડી રહ્યો છે. ઠેરઠેર સરસ્વતી મંદિરો સ્થાપજો.

*

સૂરજ ડગતો ચાલ્યો. સિંદે મૃત્યુ શય્યા બિછાવી, વલ્લભને પામે બેસાર્યો. માથે હાથ મૂક્યો. છેલ્લા આદેશ-આશીર્વાદ આપ્યા. વલ્લભ ! મારી પાટ તને બગાડું છું. પંજાબની રક્ષા

કયાંય શાસ્ત્રાર્થ, કયાંય વાદવિવાદ, કયાંય ચર્ચા, કયાંય ગુરુદેવના સ્મારક માટે નિર્ણીત કાર્યો માટેની ઝુંબેશ ! ધીરે ધીરે વિજયશ્રી નજીક સરતી આવી. એક પછી એક કાર્ય થવાં લાગ્યાં. પંતળ ફરીથી આ મુનિરાજની વીર હાકે ગાજી રહ્યો. સહુએ એમને ‘ પંતળકેસરી ’ કરી ખિરદાવ્યા. બે પાંચ નહીં પણ ઓગણીસ વર્ષે આ રીતે ચરિત્ર નાયકે પંતળ ખેલ્યો. હવે માતૃભૂમિ ગુજરાતને સ્પર્શવાની ઇચ્છા લાગી. પવિત્ર તીર્થ શ્રી શંત્રુજયની યાત્રાની રદ લાગી. પણ પંતળીએ આ સમાચાર સાંભળી શકે તેમ નહોતા. આંખમાં આંસુ સાથે તેઓએ ઇન્કાર ભણ્યો. ચરિત્રનાયકે સમજાવ્યા ને પ્રેમભર્યા પંતળમાંથી ગુજરાત તરફ વિ. સં. ૧૯૬૪ માં પ્રયાણ કર્યું. ૧૯૬૫ ના જેઠ શુદ્ધ બીજના દિવસે પાલણપુરમાં પ્રવેશ કર્યો.

*

પાલણપુરમાં જ તેમના સમાજહિતના કાર્યનો પ્રારંભ થયો. અહીંના સંઘમાં વિખવાદ હતો. તેઓએ પોતાની સુંદર કુનેહથી તે સમાવ્યો. અહીં જ આત્મવલ્લભ કેળવણી કુંડની સ્થાપના થઈ. એક જ દિવસે પચ્ચીસ હજારના વચનો મળ્યાં. આ પછી સિદ્ધાચળની યાત્રા કરી દાદાને ભાવથી લેલ્યા. સં. ૧૯૬૬ ના વૈશાખમાં વડોદરા પધાર્યા.

*

વડોદરામાં એક અદ્ભુત કાર્ય થવાનું હતું. પૂ. આત્મારામજી મહારાજના મુનિ સમુદાયના સંમેલનની વિચારણા થઈ ને ચરિત્રનાયકે પહેલી હાકલ કરી. આ હાકલને શ્રદ્ધેય વયોવૃદ્ધ

શિક્ષણ સંસ્થાઓના પ્રચાર જેવું બીજું કાર્ય સમાજમાં એક્યતા સાધવાનું આંદોલન જગાવવાનું કપરું કામ આપણા ચરિત્રનાયકને કરવાનું હતું. *

*

ગામે ગામના સંઘોમાં જ્યાં જ્યાં મનદુઃખ કે મતભેદ હોય, અરે બાઈ-બાઈમાં કુસંપ દેખાય, કાકા ભત્રીજાને અણબનાવ હોય, જ્ઞાતિ જ્ઞાતિમાં વર્ણોથી કલેશ હોય, દહેરાસર કે ઉપાશ્રયમાં વહીવટદારોમાં મનદુઃખ હોય કે જે જ્ઞાતિના આગેવાનોને મેળ ન હોય, આ બધામાં સમાધાન, શાંતિ અને સંપ સાધવાની ભારે કુનેહ આચાર્યશ્રી ધરાવે છે અને બધાના મનને સંતોષ થાય તેવું મંગળ કાર્ય કરી હજારોને તેમણે નિર્ભય બનાવ્યા છે. અનેક ફેંસલાઓ પોતે જ ઘડ્યા છે અને તેના પાલન માટે એટલો જ આશ્રય રાખ્યો છે. સમાજમાં શાંતિના એ ચાહકને અગ્નિ પરીક્ષામાંથી અનેક વાર ઉતરવું પડ્યું છે પણ શુદ્ધ સુવર્ણને કદી આંચ આવે ખરી ? એ તો સમાજ કદ્યાણુસાધક આત્માને ગુરુદેવના લાખ લાખ આશીર્વાદ હતા. પ્રસંગે પ્રસંગે ગુરુદેવની મૂર્તિ ગ્રેરણાદાયક બની જતી.

*

આપણા ચરિત્રનાયકની વાણીમાં ભારે ચમત્કાર છે. વ્યાખ્યાનપીઠ ઉપરથી વાક્યધારા ચાલી તે ચાલી. શ્રોતાજનો મંત્રમુગ્ધ થઈ જાય. જૈન જૈનેતર, અધિકારી, રાજા મહારાજા, ચેક સાહુકાર, જનતા અને મુસલમાન, કે પારસી આર્યસમાજ સુદાં આ મીઠી, મધુરી દૃઢચરપણી વાણીથી શાંતિ અનુભવે છે. પ્રસંગોચિત દ્રષ્ટાંતો અને સમયનો સંદેશ

એ આચાર્યશ્રીની વિધિવ્રતા છે. એ પ્રવચનોના પરિશીલનથી અનેક આત્માઓ પોતાનું આત્મકલ્યાણ સાધે છે.

જેવા ગુરુમહા, જેવા સમાજકલ્યાણ સાધક, જેવા યુગ-
પ્રવાહક, જેવા પંચત્રસંરક્ષક, જેવા મુગ્ધ પ્રતોષક તેવા *
ગુરુમહાનોના પધારા, તેવાજ અનેક શિષ્યોના સદાશ, વિદ્ય-
અને ઉદાર દિવના, ઉચ્ચ આત્મા, તપશ્ચર્યા અને ચારિત્ર્ય-
મદાન ઉપામક, એ યુગવીરે યુગનો સદૈશ ગુરુત્વ પામેલું
* જગતને એ પવિત્ર સદૈશ ગામિ ગામ, શહેર શહેર,
દેશ દેશ, પ્રાંત પ્રાંત, મંદિરો સંસ્થાઓ, મંદિર મંદિર અને
ઉપાધ્યે ઉપાધ્યે પદેચાળો અને જેન શાસનની પ્રતિ-
જ્ઞાવિમ્બા પેતાના પ્રાણની પરવા કર્યા વિના અનેક વિદેશ-
ર, જે અનેક અમલ પરિશિષ્ટિમાંથી પસાર થયા શાંત-મન
અને જે જેન જમનને વિંમમ્બ કરી મૂકી.

અહિંસા ગુણવર્તિ: નેમના સમગ્ર આખ્યા અને જે
નવ નેવ અવ શિષ્યને ગુરુત્વમય વિનાની પ્રાણી
અને જેને ઉચ્ચકર્મ કરે અવ. તેવક કર્યા વિનાનો વાવ
અવક કર્યા અવક

અવક કર્યા અવક કર્યા વિદ્ય અને અવક કર્યા
અવક કર્યા અવક કર્યા અવક કર્યા અવક કર્યા
અવક કર્યા અવક કર્યા અવક કર્યા અવક કર્યા

પાસે તારલા ઝાંખા પડી જતા અને જયઘોષણથી સમાજનો આપણા નાયકને વધાવી લેતા.

*

જગતના પરિવ્રાજક સમા એ મહાન્ સાધુએ પંજાબથી દક્ષિણ, મારવાડ મેવાડ ને મુંબઈ સુધી હજારો માઇલોની ભૂમિની સ્પર્શના-લાંબા દુઃકર વિહારો કરીને અનેક સવ્ય આત્માઓનો ઉદ્ધાર કર્યો.

*

આપણા ચરિત્રનાયકના પૂર્વાર્ધ જીવનના તેજસ્વી કિરણો આપણે સૌએ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક ઝીલ્યાં. ઉત્તરાર્ધના પ્રકાશ કિરણો ઝીલી ગ્રેરણાના અમીપાન કરીએ.

મુન્ય એ દાન !

(૨)

“ મુન્યેવ ! અ.ચાર્યપદવી પાડી આપ પદેતપદેતા અમારું
 રૂ.૨૦૦. પદવી, જે, અ.ચાર્ય મુજગાનવાલાના બચ્ચા બચ્ચા
 અનંદ અનંદ કર્યો હતો તે આજે ધૈર્યેન ઉત્તરવ જે, જે
 રૂ.૨૦૦ જે, અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય, પૂર્વી રત્ના આજા આપે.” કદ
 અ.ચાર્યપદવીને મુન્યેવન. અ.ચાર્ય. આટે પ્રાપ્તિના કરી.

— કદ અ.ચાર્ય પદવી રત્ના, અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય જે મુન્યેવના રત્ના, રત્ના
 અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય જે, અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય
 અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય જે, અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય
 અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય જે.”

“ મુન્યેવના રત્ના, અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય જે, અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય
 અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય જે, અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય
 અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય જે, અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય અ.ચાર્ય

મુહૂર્ત શ્રી સંઘ કરશે જ કરશે. ” લાલા જગન્નાથજીએ સંઘની વતી ખાંડિધરી આપી.

“ જહા સુખમ્ ! ”

૧

આજે ગુજરાનવાલાના નરનારીઓ ગુરુદેવના સ્વાગત માટે ઉત્સાહ અને ઉમંગપૂર્વક તૈયારીઓ કરવા લાગ્યા. આખાએ શહેરને તોરણો ને ધજાઓ, ઠમાનો અને દરવાજાઓથી શણગાર્યા. બજારો પણ વિધવિધ સુશોભનોથી શોભી રહી હતી. હજારો શ્રીપુરુષો જૈન અજૈન, શીખ, બ્રાહ્મણ કે સમાજ બધા ગુરુદેવના દર્શને દોડી રહ્યાં હતાં. આ સ્વાગત અપૂર્વ હતું.

*

૨

“ મરથેણ વંદામિ ” મુંબઈનિવાસી શેઠ વિકૃલદાસ ઠાકોર-દાસે વંદણ કરી.

“ ધર્મલાભ. ” પં. શ્રી લલિતવિજયજીએ બેસવા ઈશારત કરી.

“ હવે આપની તળીયત કેમ છે ? અહીં, વિલેપારલેમાં શાંતિ વિશેષ છે. ”

“ હજી પથારી વચ છું. પણ મારા ગુરુભાઈ પં. શ્રી ઉમંગવિજયજી આદિ છએ સાધુઓ અને શેઠ હીરાભાઈનું આખું કુટુંબ મારી ખૂબ સંભાળ રાખે છે. ગુરુદેવના આશીર્વાદથી આરામ થઈ જશે. ”

“ સાહેબ ! આપના લાલબાગના પરિચયથી મને તો ખૂબ જ લાભ થયો છે. મારે થોડી રકમ ખરચવી છે. આપ જો તે ખાતામાં ખરચું. ”

“ભાગ્યશાળી! આનંદની વાત છે. ટેટલી રકમની ભાવના છે.”

“આપ આજા કરો તેટલી ?”

“એમ !”

“મહેશ ! કેમ ઊંચ વિચારમાં પડી ગયા. વિના સી.એ આપ ફરમાવેલ.”

“શુભો ! હાથબાઈ, તમારો આત્મા ઉચ્ચ છે. તમને દુઃખ પડે છે. તું વિચાર કરેલો દેવો! કે શુક્રદેવનો અભિચાર કે પંડિતના કોઈ લાખ કંપીઆના ફંડથી એક માર્ગ અભિચાર કરવા પડ્યો. મુખી ગરબજનો ત્યાગ. આમ તો પંડિતના જેમ તમારો અભિચાર નથી. આ રકમ તમને શુક્રદેવનો અભિચાર જેવો કરવા માટે તો કેવું મારું ?”

“તેટલી રકમ આપવાથી શુક્રમદાગજનો અભિચાર પૂરે શકે.”

“શુભો ! મને તમને છે દબ્બુ નો મિટી રકમ પૂરું કરી એ રકમ દબ્બુ નો રકમ પૂરું નહિ થાય.”

“શુભો ! આપ નિશ્ચિત નેહા મુજબાનર તો મને પૂરું રકમ આપવા માટે મને મનસુખી કરી શકો છો.”

સોહનવિજયછએ ૬૮ હજાર લેગા કર્યા છે. ૩૨ હજાર હજી ખૂટે છે. ”

“ સાહેબ ! એ બત્રીસ હજાર આ સેવકના લખી લેશો. મણીભાઈ ! આપ મારા 'નામથી શુજરાનવાલા તાર કરી દેવા તસ્દી લેશો ? આજે મને પણ આ પુણ્યકાર્ય થવાથી અત્યંત આનંદ થયો છે. ”

“ વિકૃલભાઈ ! સાચું કહું ? તમે ત્યારે રકમ વાપરવાની ભાવના દર્શાવી ત્યારે મેં જે પાંચ હજારની વાત ઘારેલી. પણ મારા અંતરમાં એક વાત તો હતી જ કે હું જિમાર છું. પધારીવશ છું. જિન્દગીનો તો શો ભરોંસો છે ? આ જીવનમાં શુરુદેવનો અભિગ્રહ પૂર્ણ કરાવી શકું તો મારા જન્મની પણ સફલતા થાય અને તમે એ અભિગ્રહ પૂર્ણ કર્યો. તમારી ભાવનાને ધન્ય છે. તમે જન્મે તો જૈન નથી કર્મે તો મહાજૈન છો પણ તમારું આ વિદ્યાદાન અને તે પણ પંબળાની ભૂમિને માટે તે ખરેખર પ્રશંસનીય ગણાય. ”

‘ સાહેબ ! હુંતો મારા આત્મકલ્યાણ માટે કરું છું. મને બાળકોના અભ્યાસ માટે પ્રેમ છે. આપ જેવા શુરુ મળી ગયા. મારા આત્માને ઉચ્ચ બનાવવાનું શ્રેય તો આપને જ છે. હું રજા લઉં સાહેબ ! ”

“ મુખેથી ”

*

“ લાલાજી ! શુરુમહારાજની કૃપા તો ભારે ગણાય ? ”
આચાર્ય મહારાજે પત્ર વાંચતાં જણાવ્યું.

નહિ પણ ૩૨૦૦૦) ની મોટી રકમ અપાવવી એ પણ એક ભારે કાર્ય ગણાય. ”

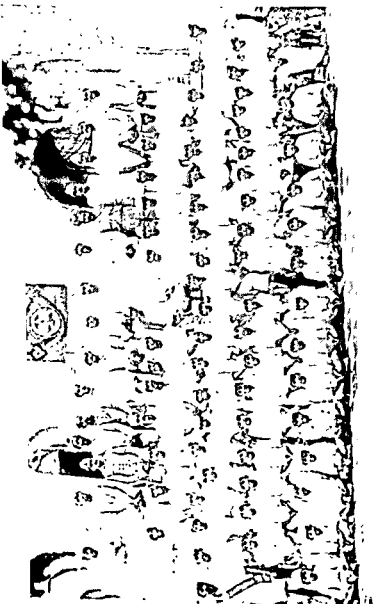
“ સાહેબ ! તે પણ આપના જ શિષ્ય છે ને ! જેવી શક્તિ ગુરુમાં તેવી શિષ્યમાં. આપની અમૃતવાણી જ્યારે સાંભળીએ છીએ ત્યારે પરમ શાંતિ થાય છે. તેમ પન્યાસજી મહારાજના વચનમાં પણ માધુર્ય છે, આકર્ષણ છે. ”

“ ઠઠાચ દાનવીર શેઠ વિકૃલદાસભાઈ અહીં દર્શનાર્થે પણ આવે, તે સંબંધી ઈશારો છે પણ નિશ્ચય નહિ. ”

“ તો તો એ ભાગ્યશાળીને જોવાની અમને પણ તક જશે. પંતળી ભાઈઓ તેમની પૂરીપૂરી સેવા ઉઠાવશે. પંતળના પ્રતિષ્ઠનો સ્વાદ પણ આપીશું. ”

શ્રી આત્માનંદ જીન ગુરુકુળ-પંચલ (ગુજરાતવાસી)
 કુલપતિ આચાર્યશ્રી તથા કાર્યકર્તા-વિદ્યાર્થીગણ,

સુધાર કરવાની તમારી ભાવના પ્રશંસનીય છે. પણ જાણો છો? જ્યાં સુધી બાળકોના શિક્ષણનો, બાળકોના સંસ્કારનો, બાળકોના વિકાસનો, બાળકોના ધાર્મિક જ્ઞાનનો, બાળકોના ચારિત્રનો આપણે પ્રબંધ ન કરી શકીએ ત્યાં સુધી સાચો સુધાર સંભવિત નથી. તમે તો જુઓ છોને પંતળભરમાં આર્ય સમાજનાં કેટકેટલાં ગુરુકુળો-શિક્ષણ સંસ્થાઓ છે. હજારો વિદ્યાર્થીઓને આર્ય સમાજના સિદ્ધાંતો શીખવી તૈયાર કરે છે અને તેઓ આર્ય સમાજની સેવા કરે છે.

મારો આત્મા ત્યારે જ આનંદ અનુભવશે જ્યારે ગુરુ મહારાજની અંતિમ ઇચ્છા પ્રમાણે આપણે એક ગુરુકુળનું મંગલાચરણ કરીએ. પંતળમાં પૈસા નથી તે વાત સાચી પણ તમે જોઈ શક્યા કે ગુજરાતના એક ભાગ્યશાળી શેઠ વિકૃલ-દાસ ઠાકોરદાસે, તમારી ઝોળી ભરી દીધી અને મારો અભિ-શ્વક તે પુણ્યશાળીએ પૂરો કર્યો. હમારામાં સંગઠન છે, ગુરુ ભક્તિ છે, વિદ્યાનો પ્રેમ જાગ્યો છે, તો હવે વિલંબ શા માટે? હું તો સમાધિમંદિરના ચરણમાં બાળકોનો કિલકિલાટ, અભ્યાસ, તેમનો ધર્મપ્રેમ અને આનંદ જોવા ઉત્સુક છું.

હજારો માઇલથી અનેક દુઃખો વેઠતો આ ભૂમિમાં શા-માટે આવ્યો છું, જાણો છો? ગુરુદેવની આ પુણ્યભૂમિમાં ગુરુદેવની એક માત્ર અંતિમ ભાવના પૂરી કરવાની ઇચ્છાથી. મારા જીવનનું એ મહામૂલ્ય સ્વપ્ન છે. એ મારું પ્રથમ કર્તવ્ય છે. ગુજરાતમાં આજે ઘણી સંસ્થાઓ છે, ત્યાંના સંસ્કાર, ધર્મપ્રેમ જુદા છે. હું તો મારા પ્યારા ગુરુદેવના પંતળમાં જ્ઞાનપ્રચારની દોરાની જોવા ઉત્સુક છું.

કાર્યકર્તાઓ પણ મળશે. તમે નિર્ણય કરો અને આજથી જ નિર્ણય કરો. હવે વિલંબનું કામ નથી. પંતળની ઉત્તિ, ભગતિ તે શુરુકુળદ્વારા જ થશે.”

શબ્દે શબ્દે, વાક્યે વાક્યે જ્ઞાનપ્રચારની ઉત્કટ તમત્તા હતી. ભારે અસર થઈ. આગેવાનોએ ‘શ્રી આત્માનંદ જૈન શુરુકુળ’ની શુજરાંવાલામાં શરૂઆત કરવાનો નિર્ણય કર્યો.

*

“સાહેબ ! શુરુકુળ માટે નિર્ણય કરી લીધો છે, તે માટે અનુભવી સંચાલકોનો વિચાર કરવો રહ્યો. અમે શુજરાંવાલાના ભાઈઓ તો તે માટે અમારી સર્વ શક્તિનો ઉપયોગ કરીશું. સ્થાન તો હમણાં સમાધિમંદિર જ ઠીક પડશે. પછી જોઈ લેવાશે.” લાલા માણેકચંદણે કાર્યકર્તાઓની મુશ્કેલી બતાવી.

“લાલાજી ! સંચાલકો માટે હું પત્ર-વ્યવહાર કરું છું. બીનોલી નિવાસી બાળુ કીર્તિપ્રસાદજી જૈન, મશહૂર વકીલ છે. વળી અનુભવી અને પ્રતિભાશાળી છે. તેમણે અધિષ્ઠાતા તરીકે કામ કરવા મને વચન આપ્યું છે. સંસ્થાના અનુભવી માં મેં આશ્રા લખ્યું છે. શુજરાતની સંસ્થાઓના અનુભવી ભાઈ કુલચંદણે માટે પૂછાવ્યું છે. મેં બાળુજીને આશ્રા તે માટે જવા પણ લખી દીધું છે.”

“વિદ્યાર્થીઓ તો આજથી આવવા ઉત્સુક છે. જ્યારે શુરુકુળનું નામ સાંભળ્યું છે ત્યારથી ઘણા ભાઈઓ પોતાના કોને માફકવા તૈયાર છે.” લાલા ચરણદાસજી ત્રિ હરી

“આપણે તો સારું મુહૂર્ત જોઈ શરૂઆત કરી દઈએ જેથી મારી એક જવાબદારી ઓછી થાય, પછી તો તમને પોતાને શું કરવું તે બધું સૂઝશે. લાલા તિલકચંદણ સેક્રેટરી તરીકે સુયોગ્ય જ છે. ” મહારાજશ્રીએ શરૂઆત કરવા સૂચના કરી.

*

અહીં સં. ૧૯૯૧નું ચાતુર્માસ આનંદપૂર્વક થયું.

આ ચાતુર્માસ પણ અનેક કલ્યાણકારી કાર્યોથી સભર થયું.

એક અંગ્રેજ વિદ્વાન આચાર્યશ્રીના દર્શનાર્થે આવ્યા હતા. જૈન ધર્મ સંબંધી વાર્તાલાપ અને પ્રશ્નોત્તરથી તેમને હું જ આનંદ થયો. તેમણે ગુરુદેવ સાથે પોતાનો ફોટો લેવડાવ્યો હતો.

ગુજરાનવાલામાં એક મિશન ચાલે છે. તેના સંચાલક પાદરી પણ ગુરુમહારાજ પાસે જે-તે વખત આવેલા અને જૈન ધર્મ તથા ખ્રીસ્તી ધર્મમાં શું શું સામ્યતા છે તે વિષે રસિક ચર્ચા કરી હતી.

આ ઉપરાંત મુંબઈથી શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા સોલીસીટર, શ્રી મકનજી જૂઠાભાઈ બારીસ્ટર દર્શનાર્થે આવ્યા હતા. સમાધિમંદિરમાં જૈન ધર્મની વિશિષ્ટતા પર તેઓએ બાપજી આપ્યું હતું. શેઠ છોટાલાલ પ્રેમજી આદિ પણ આવ્યા હતા. ચાતુર્માસ પછી મુંબઈથી દાનવીર શેઠ વિઠ્ઠલદાસ ઠાકોરદાસ પોતાની સાથે મુખ્યમંત્રી ગવૈયા પ્રાણમુખ

ભાઈને લઈને આવ્યા હતા. દાનવીરનું ગુજરાનવાલા શ્રી સદે સુંદર સ્વાગત તથા આતિથ્ય કર્યું હતું. દાનવીરજીએ ગુજરાનવાલા મંદિરમાં આચાર્યશ્રી કૃત પ્રશ્નચર્ચની પ્રસિદ્ધ ખૂબ બહુ જ આનંદપૂર્વક ભણાવી, ગુજરાનવાલાના ગહેન ભાઈએને ખૂબ આનંદ આપ્યો. આ વખતે લોકોની લીડ ભારે હતી. લોકવાની પ્રભાવના દાનવીરજીના તરફથી થઈ હતી.

આત્માનંદ જૈન મહાસભા પંચગતું વાર્ષિક અધિવેશન પણ ગુરુદેવની સાનિધ્યમાં થયું હતું.

શેઠ વિકૃલદાસ ઠાકોરદાસના રૂ. ૩૨૦૦૦) ના સમાચાર ગુજરાનવાલા આવ્યા અને આચાર્યશ્રીજીની પ્રતિજ્ઞા પૂરી કરવારે સમાધિમંદિર એક ઉત્સવ સમારંભ શ્રી સંઘ તરફથી યોજવામાં આવ્યો. તે પ્રસંગે શેઠ વિકૃલદાસ ઠાકોરદાસને 'દાનવીર' અને પં. શ્રી લલિતવિજયજીને 'ગુરુભક્ત' કે ત્રિરુદ આપવામાં આવ્યું.

ગુરુકુળનું કાર્ય ચાલુ થયું. પંચગતના શહેરે શહેરમાં કે વિશે પ્રચાર કરવામાં આવ્યો અને સમાધિમંદિરના ચરણમાં તે વૃદ્ધ અને વિકાસ પામવા લાગ્યું.

ચાતુર્માસ પૂર્ણ થયું અને આચાર્યશ્રી ગુરુકુળની કાર્યવાહકોની યોજના કરી વિદ્યાર માટે તૈયારી કરવા લાગ્યા.

દજી તે કાર્યવાહકોની યોજનાને એક અઠવાડિયું પૂર્ણ થયું નહોતું ત્યાં તે ગુરુવર્યે વિદ્યાર દર્શો.

ગુરુદેવના તે વખતના શબ્દો આજે પણ હૃદયમાં ગુંજે છે.

“ગુજરાનવાલાંના બાઈ બહેનો-શ્રી સંઘ સમસ્ત! ગુરુકુલ-નો પ્રારંભ તો થઈ ગયો. બાબુજી જેવા મુપ્રસિદ્ધ વકીલ તમને અધિષ્ઠાતા તરીકે મળી ગયા છે. ગુજરાતની સંસ્થાઓના સંચાલક બાઈ કુલચંદજી પણ ઉત્સાહી છે. તમે તેઓને હાર્દિક સાથ આપશો. સમાધિમંદિરના ચરણમાં દિનપ્રતિ-દિન ગુરુકુળની અભિવૃદ્ધિ જોવા હું ઉત્સુક છું. હું પાછો આવું ત્યારે તો ગુરુકુળમાં વિદ્યાર્થીઓ, શિક્ષકો, સંચાલકો, કાર્ય-કર્તાઓ, અધિકારીઓ અને તમે જ્યાં ત્યારે મહાન ઉત્સવ ઉજવતા હશો.

સંસ્થાને ગુજરાનવાલા શ્રી સંઘના હાથમાં સોંપી આચાર્ય-શ્રીએ વિહાર કર્યો.

*

“ ગુરુકુળને માટે જે મદદ પહોંચાડી તેનો બદલો હું કઈ રીતે આપી શકું? હું તે દિવસ ધન્ય માનીશ જે દિવસે ગુરુદેવની ઇચ્છા સોળે સોળ આના પૂર્ણ થશે. એ ઇચ્છા સંપૂર્ણ કરવાનું પ્રથમ કર્તવ્ય આપણું-સૂરીશ્વરજીના શિષ્યોનું છે, પણ જ્યાંમાં આપ જ તેમની ઇચ્છાને સંપૂર્ણ ન્યાય આપવા સમર્થ છો..... મેં ધારી લીધું છે કે દેશ દેશાંતરમાં ફરી ગુરુકુલ માટે ‘મોટું ફંડ’ કરવું. જો મારા ખૂનનું ટીપું પણ મળે તો હું આપવા તૈયાર છું, પણ ગુરુદેવે જે છોક વાળ્યો છે તેનું મહાન વૃક્ષ જનાવી દેવું છે. અગર જિંદગી રહી તો કાંઈ ને કાંઈ સેવાબક્તિ કરીશ, નહિ તો બાવિભાવ.

“ બાઈ દાલની ઠોને ખબર છે? જે થાય તે કરી લઉં,

શરીરનો શો ભરોસો ! મનમાં તો ઘણાંએ સ્વપ્નાં ઘડી રાખ્યા છે. પંતળભરમાં ગુરૂદેવના પ્રચારનું 'ળીકું' મારે જ માથે છે. ગુરૂદેવને નિશ્ચિંત કરવાનું પણ ધાયું છે, અને મહાસભાદ્વારા પંતળની કાયાપલટ વિચારી છે. પણ શરીર થાકી ગયું છે. કેટલા દિવસ ચાલશે તે શંકાસ્પદ છે.”

આ ઉપરોક્ત શબ્દો આચાર્યશ્રીના શિષ્ય ઉપાધ્યાયશ્રી સોહનવિજયજી મહારાજના છે. પણ એ અનન્ય ભક્ત અને કર્મશીલ શિષ્યની તો ભારે ખોટ પડી ગઈ છે. આ ચાતુર્માસમાં ઉપાધ્યાયશ્રી સોહનવિજયજીએ ભારે તપશ્ચર્યા કરી અને તેમની ગુરૂકુળને ઉત્તત કરવાની, ગુરૂદેવને નિશ્ચિંત કરવાની દેશ દેશાંતરમાં વિચરવાની અને જૈન ધર્મનો પ્રવોત કરવો ભાવના અધૂરી રહી. ઉપાધ્યાયજી શ્રી સોહનવિજયજી આચાર્યશ્રીના પ્રિય શિષ્ય હતા અને પં. લલિતવિજયજીના પં. પ્રિય આત્મભંધુ હતા. ઉપાધ્યાયજીએ પણ ગુરૂદેવને પત્ર ચાલી પંતળભરમાં જૈન સિદ્ધાંતોના પ્રચારનું, શિશુજી અમુધારનું, ખૂબ ખૂબ કાર્ય કર્યું હતું. ‘શ્રી આત્માનંદ ભૈ મહાસભા’ ની સ્થાપનાનું શ્રેય તેમને જ છે. હિંદુ, મુસલમાન આર્યસમાજ, શીખ અને કસાઈઓને ઉપદેશ આપી પોતાના રાગી અને જૈન ધર્મ પ્રત્યે પ્રેમભાવવાળા બનાવવાની શક્તિ તેમનામાં અજગ દની.

ગુરૂકુળ માટે તો તેમને મારે પ્રેમ હતો. તે માટે પ્રવાસ કરવાની જવાબદારી તેમણે ઉપાડી હતી. ફંદ માટે નિષિવારીની યોજના પણ તેમણે ઉપાડી લીધી હતી અને તે છે ?

મધુ વખત જીવ્યા હોત તો ગુરુકુળને તેમની સેવાનો સારો સાલ મળત.

એ ધર્મવીર, કર્મશીલ અને સાચા સમાજસુધારકની ગુરુદેવને, પંજાબને, ગુરુકુળને અને તેમના પરમ પ્રિય આત્મ-બંધુ પંચ્યાસજી મહારાજને મોટી ખોટ પડી છે. તે આજે પણ પૂરી પૂરાતી નથી. તેમના શિષ્ય પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી આજે આચાર્યશ્રીની સેવામાં લાગી રહ્યા છે અને પોતાના ગુરુવર્યની ગાદી સંભાળી રહ્યા છે. આચાર્યશ્રીને તેમની સેવાનો ઠીકઠીક લાલ મળી રહ્યો છે. તેમના કાર્યથી આચાર્યશ્રી નિશ્ચિંત થતા નથી છે.

આજે ગુરુકુળને ૧૮ વર્ષ થઈ ગયાં. પંજાબશ્રી સંઘ અને ગુરુવર્યે તે નાના વૃક્ષને અમી સિંચન કરીને મહાન્ જનાવર્યું છે. સમાધિમંદિરનાં ચરણમાં ઉત્પન્ન થયેલો નાનો છોડ તે જ સમાધિ મંદિરના ચરણમાં આલિશાન લબ્ય મકાનોમાં છે. સ્વંત્ર શિક્ષણક્રમ, ઉદ્યોગ શિક્ષણ, ધાર્મિક શિક્ષણ તથા સ્વાશ્રય દૃષ્ટિએ જીવન ઘડતર થઈ રહ્યું છે. એ વૃક્ષને ઉછેરવામાં વચ્ચે વચ્ચે ઘણા અંજાવાતો આવી ગયા પણ ગુરુદેવના પુણ્ય પ્રભાવે તે દિનપ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામી રહ્યું છે. પંજાબમાં એ આદર્શ ગુરુકુળ છે. સમસ્ત જૈન સમાજનું તેને પોષણ મળે તો થોડા જ સમયમાં રજત ઉત્સવના મંગળ પ્રસંગે-પાંચ છ વર્ષમાં એક મહાન્ આમૃત વૃક્ષ બની પોતાના મધુર મધુર ફળોને જગતના ચોકમાં મૂકી જૈન સમાજની અદિતીય સેવા સાધે.

પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ

(૪)

“દયાળુ ! આપ બીનોલી ક્યારે પધારો છો ? દહેરાસર છો તૈયાર થવા આવ્યું છે. પ્રતિષ્ઠાને માટે હવે જલદી પધારો તો તો સારું. આપ પધારો તો તૈયારીની સમજ પડે. પ્રતિષ્ઠા માટે શું શું કરવું તેની કશી કલ્પના અમને નથી.” લાલા શ્રીચંદ્રએ હસ્તિનાપુર આવીને વંદણ કરતાં કરતાં વિનંતી કરી.

“લાલા ! પંચજનથી કેવી રીતે નીકળ્યો છું, જાણો છો ? કાંઈ શહેર કે ગામ જલદી છોડતું નથી. વળી ગુરુકુળની સ્થાપના થઈ તેમ તેના વિકાસ-વર્ધનની પણ ચિંતા આવી પડી.”

“ગુરુવર્ય ! ગુરુકુળ માટેની આપની તમજા અમે જાણીએ છીએ. બાઈ દીર્ઘિપ્રસાદે કહે છે કે આચાર્યશ્રી ગુરુકુળ માટે પંચજનમાં વિદાર કરી બાંહે જલેમન ઉડાવી રહ્યા છે.”

“લાલા ! જાણુ ગુરુકુળમાં બેસી ગયા છે તેમ. મને ચિંતા છે જ નહિ પણ પંચજનના બાઈ જલેનામા ગુરુકુળ માટે બાંહે પ્રેમ જલ્યો છે.”

“ સાહેબ ! આપની વાણીમાં ચમત્કાર છે અને શુરકુળને માટે કોને પ્રેમ ન થાય ! પ્રતિષ્ઠા માટે મુહૂર્ત જોઈ આપો. કંકોતરીનો નમૂનો આપો. પ્રતિષ્ઠા કરાવવાવાળાને માટે પણ તજવીજ કરવી પડશે. તૈયારી માટે જરૂરી સૂચનાઓ લખાવો. પછી આપશોને બે દિવસ મોડું થાય તો પણ ફિકર નહિ. ”

‘ લાલાજી ! મુહૂર્ત મેં જોઈ રાખ્યું છે. જેઠ શુદ્ધ છઠ્ઠું મુહૂર્ત બીનોદી અને તમારે નામે બહુ શ્રેયસ્કર છે. ક્રિયાવાળા માટે પણ લખી દીધું છે. તૈયારી માટે આ યાદી અને કંકોતરી માટે આ નમૂનો. ’

‘ કૃપાનિધાન ! આપે તો બધું તૈયાર જ રાખ્યું છે ને શું ? ’

‘ ને કામની જવાબદારી હોય તેની પ્રીકર તો હોય જ ને ? તમે આવશો તેની ખાત્રી હતી. ન આવ્યા હોત તો હું પત્ર લખવાનો હતો. હવે તમે સુખેથી જઈ શકો છો. તૈયારી કરો. અમે હસ્તિનાપુરની યાત્રા કરી આવી પહોંચ્યા સમજો. ’

‘ સાહેબ ! કેટલીક પ્રતિમાઓની અંજનશલાકા કરવા માટે પત્રો છે, તો તેઓને શું લખવું ? ’

‘ લાલાજી ! પ્રતિષ્ઠાની સાથે અંજનશલાકા થઈ જશે. બાળુ ધીર્તિપ્રસાદજીની ભરાવેલી ભગવાન મહાવીરસ્વામી આદિ પ્રતિમાઓની અંજનશલાકા કરાવવાની છે તેની સાથે બીજી પ્રતિમાઓની પણ કરાવી લેવાશે. તેઓને મુહૂર્ત લખી જણાવશો. સુખેથી આવે. ’

‘ દયાશુ ! અમારા યુ. પી. પ્રદેશમાં આપણા શ્વેતાંબરોની

આ પહેલવહેલી પ્રતિષ્ઠા થાય છે માટે અમારા બધા ભાઈઓમાં પણ અજબ ઉત્સાહ છે. ઉત્સવ બહુ જ આનંદપૂર્ણ ઉજવવો છે. આપશ્રી વહેલા પધારશો તો આપનું માર્ગદર્શન ઉપયોગી નીવડશે.”

“જેવી તમારી ભાગ્યવાંનેની ભાવના. આત્માનંદ જોઈ શકે તેવા ગુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓને બોલાવવા બાબતે લખી દેશે. જોશીયાની મંડળી પણ સારી છે. એકાદ બે પંજાબની ભજન મંડળી માટે પણ લખશે. જે જે મહેમાનો આવે તેની સરભરા તો તમારે જ કરવાની છે ને.”

“સાહેબ ! આપની કૃપાથી આનંદ આનંદ થશે. બધી તૈયારી થઈ રહેશે. મહેમાનો માટે અમે બધા તેઓના સ્વાગત માટે તૈયાર છીએ. રગ્ત લઉં. મથથેણ વંદામિ.”

“ધર્મભાભ.”

ગુજરાનવાલામાં ગુરુકુળની સ્થાપના કરી, વિહાર કરી પંજાબના શહેરો ખાનગા ડોંગરા, લાહોર, અમૃતસર, કમૃદ પટ્ટી, જંડીયાળા, વેરોવાલ, કપૂરથલા, જલંધર, નકોઢર, શ્રી શંકર, હુધિયાના, મલેરકોટલા, નામા, સમાના, પતિયાલ, અગાલા, આદારા, દેવગંદ વગેરે પ્રદેશમાં શ્રી સંધોનું અપૂર્ણ સ્વાગત સ્વીકારના અને ગુરુકુળને મજબૂત બનાવવા પોતા પોતાના શહેરમાથી ગુરુકુળ માટે યથાશક્ય ફાળો આપના યોગ્ય વિદ્યાર્થીઓને ગુરુકુળમાં મોકલવા વગેરેના કાર્ય આપના દસ્તિનાપુર નીચેનાં યાત્રા કરો આપ શિષ્યનાર દિન વીરોનાલી પધાર્યા.

વિહારમાં શ્રીશંકર ગામમાં આવ્યા ત્યારે લાહોરથી લાલા મોતીલાલજી દીક્ષા લેવાની ભાવનાથી પોતાના કુટુંબની સમ્મતિ મેળવી લાલા પ્રભુદયાળજીની સાથે આવ્યા અને આચાર્યશ્રીને આજ્ઞા આપવા પ્રાર્થના કરી. લાલા મોતીલાલજી છેલ્લા પાંચ વર્ષોથી દીક્ષાની ભાવના સેવતા હતા. વ્રત-પચ્ચ-ખાણુ, તપશ્ચર્યા ચાલુ હતાં, અભ્યાસ - પણ ચાલતો હતો. આચાર્યશ્રી પાસે વારંવાર આજ્ઞા માગતા હતા પણ કુટુંબની સમ્મતિ મેળવીને રાજપુત્રીથી આનંદપૂર્વક દીક્ષા લેવાની પૂરી ભાવના જાગે ત્યારે આવવાની સૂચના હોવાથી લાલા મોતીલાલજી આજે આવ્યા હતા. આચાર્યશ્રીએ વાસક્ષેપ-ઈક મંગળ આશીર્વાદ આપ્યા અને લાલા મોતીલાલજી દેવની આજ્ઞા શિરોધાર્ય કરી પંચાસ (હાલ આચાર્ય) । લલિતવિજયજી મહારાજ પાસે વડોદરા ગયા અને તેમની પાસે ક્ષાગણ્ય શુદ્ધિ ત્રીજના દિવસે આચાર્યશ્રીના નામની દિક્ષા લીધી. દેવળંદમાં એક નવીન પ્રસંગ બન્યો. દેવળંદમાં દીગ-બર બાઈઓના બસોથી અહીંસો ઘર છે. આચાર્યશ્રીના પ્રવેશ બપોતે તેઓનો ઉત્સવ ચાલતો હતો. એજ દિવસે રથયાત્રાનો સરયોડો હતો. દિગમ્બર બાઈઓની પ્રાર્થનાથી બજારમાં રથ-યાત્રામાં સંમિલિત થયેલા લોકોને શ્રી જિનેશ્વરદેવની ભક્તિ વિષયક પ્રભાવિત ઉપદેશ આપ્યો તેમજ તેઓના આશરેને માન આપી એક દિવસની સ્થિરતા કરી. ધર્મશાળામાં ‘જૈન ધર્મની વિશિષ્ટતા’ ઉપર મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું.

રાત્રે કેટલાક બાઈઓ આચાર્ય મહારાજશ્રી પાસે જ્ઞાન-ગોષ્ઠિ માટે આવ્યા. વાતચીતમાં એક બાઈએ પ્રશ્ન કર્યો કે—

લાલા, શ્રીચંદ્રના બાઈ બાબુ દીર્ઘપ્રસાદજી વડીલ તે ગુજરાનવાલામાં ગુરુકુલના અધિષ્ઠાતા પદે માનદસેવા આપવા બેસી ગયા હતા. આ પ્રદેશમાં આ ઉત્સવ પહેલવહેલો હોવાથી આસપાસના હજારો લોકો તે જોવા આવતા હતા. પંજાબભરના જૈનો ઉપરાંત ગુજરાત-મારવાડ અને દાહિઆ-વાડ આદિના જૈનો પણ ઠીક સંખ્યામાં આવ્યા હતા. શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુલના વિદ્યાર્થીઓ તથા ઓસીયા બોર્ડિંગની મંડળી તેમજ પંજાબની ભજન મંડળીઓ આવી હતી. મજન, ઉપદેશ, વ્યાખ્યાનો, સંવાદો વગેરેની ધૂમ મચી હતી. મંજનશલાકા માટે ખાલીતાણા, કપડવંજ આદિ દૂર દૂરના પ્રદેશોમાંથી પ્રતિભાજી લઈને ભક્તજનો આવ્યા હતા.

આ પ્રસંગે જેઠ શુદ્ધિ ત્રીજના દિવસે જંડીયાલાનિવાસી લાલા ખજાનચીલાલ લોઢા અને રાધનપુરનિવાસી બાઈ લોગીલાલબાઈ તથા ગુજરાનવાલાનિવાસી રણીબાઈને સમારોહપૂર્વક દીક્ષા આપવામાં આવી. મુનિશ્રી વિશુદ્ધવિજયજી તથા મુનિશ્રી વિકાસવિજયજી નામ રાખવામાં આવ્યું અને આચાર્યશ્રીના શિષ્યો તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યા. રણીબાઈનું નામ ચારિત્રશ્રીજી રાખવામાં આવ્યું. તેમને સાધ્વીજી ચિત્તશ્રીજીની શિષ્યા તરીકે જાહેર કર્યા.

જેઠ શુદ્ધિ છઠના દિવસે મંગળ સુહૃત્તમાં આચાર્યશ્રીના વરદ હસ્તે પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી. અંજનશલાકા પણ ચંદ્ર અને બીનોલીમાં આનંદમંગળ વર્તાઈ રહ્યો.

બીનોલીના પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગની એક ઘટના આપણા ચરિત્રનાયકની ઉદારદષ્ટિ અને લોકકલ્યાણ ભાવનાની સાક્ષી છે.

આચાર્યશ્રી એક દિવસ શિષ્યો સાથે સ્થંડિલ જતા હતા. એટલામાં પચીસેક આદમીઓનું એક ટોળું માર્ગમાં આવી મળ્યું. નમસ્કાર કરી ટોળાના આગેવાને આંછંછ કરતાં અરજ કરી “ મહારાજ ! આપ સંતપુરુષ છે. આપના અરણ્યમાં પ્રાર્થના રૂપે એક સવાલ કરવાનો છે. આપ અમને શાંતિનો રસ્તો બતાવો. ”

“ કહો, ભાઈઓ ! તમારી શું મુંઝવણ છે ? સૌ શાંતિ રાખો. આપણે યથાશક્ય માર્ગ જરૂર કાઢીશું. ”

“ સાહેબ ! અમે મેઘવાળ છીએ. તો અમે હિન્દુ રહીએ તો ઠીક કે મુસલમાન બનીએ તો ઠીક ? ”

“ તમે શું કહેવા માગો છો ? તમારો સવાલ જરૂર વિચિત્ર લાગે છે. ” આચાર્યશ્રીએ આશ્ચર્ય પામીને પૂછ્યું.

“ દયાળુ અમે હિન્દુ છીએ. ગૌમાતાની રક્ષા કરીએ છીએ. રામ કૃષ્ણનું સ્મરણ કરીએ છીએ; પરંતુ પાણીના ટુાંએ અમે મરી રહ્યા છીએ. હવે જો અમે મુસલમાન બનીએ તો મુખી થઈએ. એટલે આ સવાલ આપની પાસે મૂક્યો છે. મહારાજ ! આપ જ કહો અમારે શું કરવું ? પાણી વિના મરવું ? મુસલમાન થવું ? ” અંતરની વેદના રમ્મુ કરતાં જણાવ્યું.

“ ભાઈઓ ! તમને પાણીનું શું દુઃખ છે ? પાણીમાં પડીને ક્યાં કમી છે ? ”

“ સાહેબ ! પાણી તો ઘણું છે, પણ હિન્દુ હોડો અમને ? પાણી જ નથી આવવા દેના. એટલું જ તદિ પડે છે. ”

ઉડવાના બચથી દૂરથી અમને પાણી મળતું નથી. જ્યારે ઠેાઠ મુસલમાન આવી ચડે તો ઝટ બધા ખસી જાય છે. એટલે અમને થાય છે કે, મુસલમાન જાની જમણે તો કુવા પર ચઢીને પાણી લઈ 'શકાય. પણ કૃપાળુ અમારી આંતરડી દુભાય છે, તેથી આપ ધર્મશુરુની પાસે સમાધાન કરવા આવ્યા છીએ. '

‘ તમારી મુંઝવણ તો સાચી છે. પણ તમારું મન દુભાય છે, એટલે તમે હિંદુ રહેવા તો ઇચ્છો છો. કેમ ખરુંને ? ’

‘ હિંદુ છીએ ને હિંદુ જાન્યા રહેવું છે. મુસલમાન બનવાથી તો અમારાં જોખાં બદલાઈ જશે. પણ પાણીનું દુઃખ શું સુધી સહન થાય ? ’

‘ તમારું કહેવું સાચું છે તમારું પાણીનું દુઃખ મટી જાય તો પછી શું જોઈએ ? ’ આચાર્યશ્રીએ કંઠે શ્વાસ લઈને વાળ આપ્યો.

‘ અરે મહારાજ ! તો તો લગવાન જ તમે ’ અમારી માત પેઢીનું દુઃખ જાય તો જીભું શું જોઈએ ?

‘ ત્યારે તમેજ કહો તમારું પાણીનું દુઃખ શી રીતે મટે ? ’

‘ સાહેબ ! અમે હિંદુ બાઈઓને ત્રાસ આપવા નથી ઇચ્છતા, પૂર્વ જન્મના પાપે અમે હલકી વર્ણમાં પેદા થયા. અમે અમારો સ્વતંત્ર કુવો બનાવી લઈએ એટલે ન દેખવું ન હાજવું. ’

‘વાહ ! તમારો આવો સુંદર વિચાર છે તો પછી મુંઝવાનું શું કામ !’ ઉત્સાહ આપતાં આચાર્યશ્રીએ પૂછ્યું.

‘સાહેબ ! અમારી પાસે સ્વતંત્ર કુવો બનાવવા જેટલો સાધન સામગ્રી નથી. જમીન અમારી પોતાની છે. અરે જાતે બધા મળીને મહેનત કરવા તૈયાર છીએ. પણ પાપ છટે અને કારીગરનો ખર્ચ અમારી પાસે નથી.’

‘ભાઈઓ ! અમે લાલા શ્રીચંદણ અને બાબુ કીર્તિ પ્રસાદજી વકીલના મકાનમાં છીએ. ત્યાં બપોરના બે વાગે ઉદેશ આપવામાં આવે છે. ગામના ઘણાખરા ભાઈઓ કદાચ ઉપદેશ સાંભળવા આવે છે. તમે તે વખતે હાજર થશો તો આશા છે કે તમારું કામ થઈ જશે. પાણીનું દુઃખ જરૂર થશે.’ આચાર્યશ્રીએ આશા આપી.

‘દયાળુ ! અમને પડતા તમે બચાવ્યા. ધન્ય છે તમે જેવા હિન્દુ ધર્મના મહાન ગુરૂને !’

બીજા દિવસે વ્યાખ્યાન સમયે તે લોકો આવી પહોંચી નેમને મંથારો ઠગવામાં આવ્યો એટલે ચોકની ખુલ્લી જમણે આવી નમસ્કાર કરી લિખા રહ્યા. ગુરૂદેવ તો જાણતા હતાં વ્યાખ્યાનમાં બેઠેલા બીજા ભાઈઓને તો આશ્ચર્ય થયું. આ બધા લેખા મળીને દેમ આવ્યા હશે. એટલામાં આચાર્યજીએ જણાવ્યું કે ‘આ ભાઈઓ એટલા માટે આવ્યા છે કે તેઓ હિન્દુ નહ કે મુસલમાન બને ?’

‘ચને. મ.જી. શ્રીનાઓ આશ્ચર્યચકિત થઈ રહ્યાં હતાં. તેઓ પૂછ્યું, ‘ભાઈઓ ! તમે શું કહેવા માગો છો ?’

છો ? વક્રીલસાહેબની વાતનો જવાબ આપતાં તેઓ જરા અચ-
કાયા એટલે શુરમહારાજે ઉત્સાહ આપતાં કહ્યું કે ગભરાઓ
નહિ તમારે જે કહેવું હોય તે ખુલાસાથી કહો.

‘ અરે ! ચતુરા ! શું વાત છે ? બધા મળીને કેમ આવ્યા
છો ? બોલો ! ગભરાઓ નહિ શુરમહારાજનો હુકમ અમે
પાળવા તૈયાર છીએ. ’

‘ બાબુજી ! અમારા ગરીબોની શી પ્રાર્થના હોય ? અમે
પાણીના દુઃખથી એવા કંટાળી ગયા છીએ કે મુસલમાન
નવાનો વિચાર આવી ગયો. શુરમહારાજ કાલે મળી ગયા
ને તેમની દયાથી અહીં આવ્યા છીએ. ’

બધી હકીકત જાણ્યા પછી આગેવાનોના હૃદય પીગળી
યાં. હાથ જોડી શુરમહારાજને પૂછવા લાગ્યા ‘ શુરદેવ ! શી
માફા છે ? ’

‘ ભાગ્યવાનો ! તમારા ગામમાં તમારી સેવા કરનાર
માઇએ પાણી વિના દુઃખી રહે અને મુસલમાન બનવા
મુધીની વાત આવી જાય તે હિન્દુ-જૈન બધાને માટે
અયોગ્ય છે. દુઃખીઓના દુઃખ દૂર કરવા એ તમારો પ્રથમ
ધર્મ છે. આવાં કામમાં અમારી આજ્ઞા ન હોય પણ શરણે
આવેલાંને તમારે બચાવી લેવા જોઈએ. તમારે તમારું કર્તવ્ય
બજાવવું જોઈએ. અમારે અમારી ઉપદેશ આપવાની ફરજ
બજાવવી જોઈએ. ’ આચાર્યશ્રીના વચનની જાદુઈ અસર ચર્મ.
આગેવાનોએ મસલત કરી કુંવા માટે કુંડ કરી આપવા નક્કી
ર્યું ને ટીપ ચાલુ કરી. શુરમહારાજનો ઉપદેશ સફળ થયો.

મેઘવાળીના આનંદનો પાર નહોતો. ગુરુદેવને હજાર હજાર ધન્યવાદ આપતા અંતરથી નમસ્કાર કરતા હિંદુધર્મમાં સિંચેલા આનંદ મનાવતા ઘેર ગયા.

સ્વર્ગસ્થ ગુરુદેવની જયંતી અહીં બહુજ ઠાઠપૂર્વક ઉજવાઈ આવી. ગુરુકુળનો ઉદ્દેશ તથા જ્ઞાનપ્રચારની આવશ્યકતા ત્રિ આચાર્યશ્રીએ મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું.

x

x

x

‘ગુરુદેવ ! બીનોલીનો પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ જોઈને તો મને બધા મુગ્ધ થઈ ગયા. આપનું જ્ઞાનપ્રચારનું વ્યાખ્યાન આજે પણ શું છે. આપ કૃપા કરી અહીં ચોમાસું કટોકટીમાં જોઈને જરૂર આપના સહુપદેશથી શ્વેતામ્બર પૂજક બનવા સંભવ છે. માફ કરુણ ને મારા બે સંબંધી તો આપના વાસશ્રેય માટે તૈયાર છીએ.’ બડોળના આગેવાને પોતાનો ભાવ વ્યક્ત કર્યો.

‘બાબુદા ! તમે તો પૂરા રંગાઈ ગયા છો. પણ જલ્દાય તો હું જરૂર વિચાર કરું, મારે તો ધર્મ પ્રચાર દેવાય તો બીજાં કામ પછી થશે.’ આચાર્યશ્રીએ ધર્મપ્રચાર મદત્ત જણાવ્યું.

‘આપને વચન તો શી રીતે આપું ? પણ મારી બહેનને આપના પ્રત્યે બહુભાવ જાગ્યો છે. રંગમ ને રંગ દેવાનું પણ થઈ શકે !’

‘બાબુદા ! તમે જોઈને’ બીનોલીના બાબુ આચાર્યદાદા છે પણ દેવે ધર્મ દેવોન થયો ?

“અમારા ગામમાં પણ એવો જ ધર્મપ્રેમ છે. વળી અહીં તો ભક્તિભાવ જામ્યો તો પછી બેઠો પાર. જો કે સાહેબ અમારી પાસે દુનિયા રૂપીયા નથી.”

“દહેરાસરની ભાવના થતી હોય તો શ્રી આણંદજી કદ્યા-
જીજીની પેઢીને સહાયતા માટે હું બલામણુ કરું. મુંબઈ કોઈ
જવા તૈયાર હોય તો હું ત્યાં પણ પત્રો લખી આપું. કામ
થઈ જશે.”

“કૃપાનાથ ! તો તો પ્રભુ મળ્યા ! આપ તે માટે કાશીશ
કરો. હું અમારા ભાઈઓની સલાહ લઈ જોઉં. મુંબઈ જવું
પડશે તો હું જઈશ પણ દહેરાસરજીનું કામ કોણ કરશે ?”

“તે માટે તમે નિશ્ચિંત રહો. લાલાશ્રીચંદજી પણ તમારા
જ છે. બાણુ કીર્તિપ્રસાદજી પણ છે. બન્ને તે માટે પૂરી જહે-
મત ઉઠાવશે. લાલા શ્રીચંદજીને તો તાજો જ અનુભવ છે.”

“દયાળુ ! એ બધું ખરું પણ પછી કામ અધૂરું છોડીને
આપ ચાલ્યા જાઓ તેનું શું ?”

“એટલે ! તમે શું કહેવા ઇચ્છો છો ?”

“આપની પ્રેરણાથી અને પ્રયત્નોથી દહેરાસરનું કાર્ય
ચાલે, અને આપની કૃપાથી પૈસા પણ મળી રહે પણ પછી
તમે તો ચોમાસુ ઉતરે કે કેડ બાંધો તેનું શું ?”

“પણ અહીં મારી જરૂર પણ શું રહેશે ? લાલા શ્રીચંદજી
છે, તમે છો, વળી કમીટીમાં બે પાંચ નામો પણ રાખીશું.
કામ તત્કાલ પૂરું થઈ જશે પછી શું ચિંતા ?”

“ પણ પ્રતિષ્ઠાનું શું ? ”

“ જોહો ! તમે તો પાકા વાણીયા છો. હજી તો હું દહેરાસરની વાત અને ક્યાં પ્રતિષ્ઠાની વાત ? અવસરે ભેંસ લેવાશે. ને કામ બની ગયું તો પ્રતિષ્ઠા પણ કરાવી લેવારે બસ હવે થયો સંતોષ. ”

બીનોલીની પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે આવેલા દિલ્હીના આગેવાને લાલા હજારીમલજી નેહરી, લાલા દલેલસિંહજી, લા. શ્રીમ ચંદજી, લા. હરખચંદજી, બાબુ જસવંતરાયજી વગેરે આચાર્યશ્રીને દિલ્હી ચોમાસું કરવા આગ્રહભરી વિનંતિ કરી. આસપાસમાં બીજાં કોઈ યોગ્ય સ્થળ ન હોવાથી દિલ્હી ચોમાસું કરવાની ઈચ્છાએ આપ બીનોલીથી વિહાર કરી બટોત પધાર્યાં. અહીં થોડા દિવસની સ્થિરતા દરમિયાન સારો લાભ થયો. કેટલાક કુટુંબો શ્વેતાંગર મૂર્તિપૂજક બેન ધર્મમાં ભોળા નેમ મહાન વગેરેની અગવડતા છતાં અનેક મુશ્કેલીઓ વધે પણ આપે દિલ્હીનો મોહ છોડી બટોત ચોમાસું કરવાનો નિર્ણય કર્યો. આ વાત સાંભળતા દિલ્હીના ગૃહસ્થો બટોત પધાર્યા અને દિલ્હી પધારવા આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ કરી. બટોતનાં અનેક મુશ્કેલીઓ આગળ ધરી, પરંતુ આચાર્યશ્રી બટોતમાં નિશ્ચેષ લાભનું કારણ દર્શાવી તેઓને સમજાવ્યા અને બટોત ચોમાસું કર્યું.

બટોતના વિજયવાવટો લહેરાવ્યો. ચોમાસામાં ૧૧ મ. પુન. સ. થે આચાર્યશ્રી પણ નાવમાં સપડાયા ૧૭/૧૮ ૧૧/૧૨ જવાન મુનિશ્રી સમુદ્રવિજયજીએ વાચ્યું અને

ર્થશ્રોએ કદપસૂત્ર વાંચ્યું. સંવત્સરીના દિવસે જારસા સૂત્ર તાવ છતાં નિર્વિઘ્ને પૂર્ણ કર્યું. પાંચમે રથયાત્રાનો વરઘોડો ધામ-ધૂમથી ગઈયો. દિલ્હી, પંજાબ અને બીકાનેરના અનેક ભાવિકો પર્યુષણ કરવા આવ્યા હતા. આખા ચાતુર્માસમાં દર્શનાર્થીઓની સંખ્યા વિશેષ રહી. નાના એવા ગામમાં ધર્મનો ઉદ્યોત સારો થયો. જૈન શાસનની પ્રભાવના અનેક સ્ત્રીપુરુષોના હૃદયમાં બેઠી.

અહીં દહેરાસર માટે ઉપદેશ થયો અને ઘણા ભાઈઓની ઉત્સુકતા હોવાથી આચાર્યશ્રીએ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીને વકીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોદીની મારફત ભલામણ પત્ર લખ્યો. આચાર્યશ્રીના પત્રથી અને મોદીજીની પ્રેરણાથી પેઢીએ સારી મદદ આપી. આ ઉપરાંત મુંબઈના ગૃહસ્થો પર પત્રો લખી આપ્યા અને બહોતથી એક પ્રતિનિધિ મંડળ લાલા શ્રીચંદજીના સુપુત્ર બાબુ વીરચંદજી આદિનું આ માટે મુંબઈ ગયું. મુંબઈમાંથી પણ રૂ. ૧૫૦૦૦ થી રૂ. ૨૦૦૦૦ ની મદદ મળી ગઈ. આચાર્યશ્રીના પત્રો અને પ્રેરણાની અસર ચમત્કારિક હોય છે. ગુરુવર્યના ભક્તો આચાર્યશ્રીના શાસન ઉદ્યોતના કાર્યમાં હર ઘડી તૈયાર હોય છે.

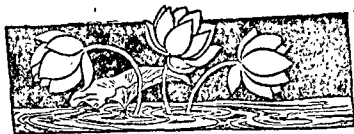
જંડીયાલાગુરુનિવાસી ચતુર્થ મતધારી ધર્મનિષ્ઠ લાલા ટેકચંદજી માલકશના શુભ હસ્તે નૂતન જિનમંદિરનું ખાત-મુદૂર્ત સં. ૧૯૮૨ ના શ્રાવણ શુદ્ધ પાંચમે કરવામાં આવ્યું.

દહેરાસરનું ઠામ ધમધાકાર ચાલ્યું. ગુરૂની કૃપાથી અને બાબુ શ્રીચંદજી તથા બાબુ દીર્ઘપ્રસાદજીના અયાગ પરિશ્રમથી

ભવ્ય શિખરબંધ દહેરાસર બંધાઈને તૈયાર થઈ ગયું અને ઉપાશ્રય પણ તૈયાર થઈ ગયો.

અને સંઘની ઈચ્છા મુજબ તેની પ્રતિષ્ઠા આચાર્યશ્રી ફરી પંક્તળમાં પધાર્યા ત્યારે સં. ૧૯૬૫ ના મહા શુદ્ધિ સાતમના માંગલિક દિવસે આપશ્રીના કરકમળથી દસ હજારની માનવ મેદની વચ્ચે શ્રી દેવાધિદેવ શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનને તજ્જનશીન કર્યા. સં ૧૯૮૨ નું ચોમાસું બહોત (જિ. મરેઠ)માં થયું.

મરુભૂમિમાં આશ્રવૃક્ષ

(૩)

“ ગુરુજી ” એક બાળક આંસુભરી આંખે દોડતો દોડતો આવ્યો.

“ કેમ રડે છે ? કોઈએ તને માર્યો ? ”

“ ગુરુજી ! સિંધીજી..... ”

“ અરે ! ગજબ થયો. રડવાનો અવાજ પણ આવ્યો. ”

“ વૈદરાજી ! કેમ લાગે છે ! તમે કોઈ રડશો નહિ. સિંધીજી તો મહાન સેવક છે. તેમની અંતિમ ઘડી સુધારી દ્યો. ”

“ સાહેબ ! દીપક બૂઝાઈ રહ્યો છે પણ હજી ચેતના લાગે છે. નાદી પણ ધીમી ધીમી ચાલે છે. ” વૈદરાજે નાદી તપાસતાં કહ્યું.

“ તમે બધા બહાર જાઓ. તેમના આત્માને શાન્તિ આપવી જોઈએ. ધૈર્ય ધારણ કરો. અંતિમ આરાધના કરાવી લઉં. ”

મરુભૂમિમાં આચાર્યશ્રીજીએ જ્ઞાનવૃક્ષના વાવેલ બીજને

કુરિત કરવા માટે ઘાણેરાવવાલા શ્રી જસરાજજી સિંધીની
 કૃત અને પરિશ્રમ અનુપમ હતાં. તેમણે જ આચાર્યશ્રીને
 પત્ર મોકલી પંચાસજી મહારાજ શ્રી લલિતવિજયજી
 મહારાજને ગોડવાડમાં બોલાવ્યા હતા. પંચાસજી મહારાજ સાથે
 પરિશ્રમ કરી, યોજનાઓ માટે રાત્રિના બે
 ઘાંટા સુધી ઉઝગરા કરી, ઘેર ઘેર, ગામ ગામ, સંઘ સંઘ,
 કુર શહેર જઈ ફંડ માટે, વિદ્યાર્થીઓ માટે બારે પ્રયાસ
 લા. પંચાસજી મહારાજે ગોડવાડના પંચોને મરુભૂમિમાં
 નવરૂપ માટે અને તે દ્વારા ગોડવાડનો ઉદ્ધાર કરવા અહો-
 શ ઉપદેશ આપ્યો અને તેના કૃતસ્વરૂપ બારે પ્રયાસ
 ની શ્રી વરદાવા નીચેની શીતળ છાયામાં 'શ્રી પાર્શ્વનાથ
 ન વિદ્યાલય' માત્ર ૬ વિદ્યાર્થીઓથી શરૂ કરવામાં આવ્યું.
 ૧૯૨૫ એપ્રિલ પંચાસજી મહારાજ શ્રી લલિતવિજયજીને છે
 લેલું જ શ્રી જસરાજજી સિંધીજીને પણ છે. ઘેર દાથી તે
 થયો પણ તેને ખવરાવવું શું ? એ હોલેવવાળો દિસાગ થયો.
 રજા શરૂ થયું. વિદ્યાર્થીઓ પણ આવવા લાગ્યા પણ ફંડનું શું ?
 માટે જસરાજજી સિંધીએ પરિશ્રમ કરવામાં બાકી ન મળી
 શું તેમ. બહુ સફળતા ન મળી પડી તે બધા જાન પંચાસજી
 મહારાજ પર આવી પડ્યા. મુશ્કેલીનું દૃષ્ટાંત અને નીચે મુમિની
 પેટનારું પંચાસજી મહારાજને યોગી સફળતા મળવા લાગી.
 તે સિંધીજી જનારી ન. ૧૯૨૬ પડ્યા અને વિદ્યાલય-
 ૬૮૫ કરતા કરતા ૭૦૦ થી વધારે લાગ્યા. પંચાસજી
 ૧૯૨૭ નેમનું નેમ. ૧૯૨૮ ન. ૪૨૬ કરતા ન મળી અને
 ૧૯૨૯ નેમ. ૧૯૨૯ ની પર્વતો. વિદ્યાર્થીની અને ન
 ૧૯૩૦ નેમ. ૧૯૩૦ નું પર્વતો કરાવ્યું. પણ નવનું

મરુભૂમિમાં આગ્રવૃક્ષ

મજલ પૂરી થવા આવી હતી. વિદ્યાલયના બાળકે આ સિંધીજીના સમાચાર આપ્યા. પંન્યાસજી દોડતા આવ્યા. જુલો તે સંબંધીઓ રોવા લાગ્યા હતા. તેમણે જોયું હતું ચેતના બધાને શાંત કરી પોતે તેમને છેલ્લી આરાધના કરાવવા લાગ્યા.

“સિંધીજી ! કેમ સમાધિ છે ને ? પરમાત્માનું રક્ષ કરો. પાર્શ્વનાથ ભગવાનની શીર્ષા છાયામાં છે.”

“ગુરુદેવ ! ” બાળાતા દીપકમાં જરા ચમક આવી. આંખો ખુલી, હાથ જોડી બેઠા થવા પ્રયત્ન કરવા લાગ્યા.

“સિંધીજી ! ઉઠવાની જરૂર નથી. શાંતિથી સૂઈ જાઓ. બીજાને કશો વિચાર ન કરશો. અરિહંત ભગવંતનું શરણ લેશો. સ્વીકારો. આત્માનું કલ્યાણ એમાં છે. તમે તો પૂર્ણ સંતોષાળી છો. ” પંન્યાસજીએ સાંત્વન આપ્યું.

“ગુરુદેવ ! હવે શાંતિ થઈ. આપે મારે માટે પતિ મર્યાદા સેવ્યો છે. મેં જ આપના આ ત્યાગી જીવનમાં આ મહાકાર્યમાં જોડી આપના આત્માને દુઃખ પહોંચાડ્યું છે. વિદ્યા એનો કિલકિલાટ સાંભળી આનંદ થાય છે. મારે આ દુઃખ સેવા કરી આ છોડને વૃક્ષ બનાવવું હતું પણ મારું એવું બાગ્ય ક્યાં ? ” શ્વાસ ભરાઈ આવ્યો.

“સિંધીજી ! ચિંતા ન કરો. શાંતિ રાખો. હવે શ્રમ ન કરવો.”

“ગુરુદેવ ! મારી એક અભિલાષા અધૂરી રહી. ”

“સિંધીજી બોલો ! તમારી જે ભાવના હશે તે મને મળે.”

“ગુરુદેવ આચાર્યશ્રીના દર્શન અને બીજું આ બાળ-ઉદ્ધાનની રખવાળી. ”

“ સિંધીજી ! ગુરુદેવ અલવરની પ્રતિષ્ઠા કરાવી આ તરફ આવી રહ્યા છે. તમારા મનની શાંતિ ભેદને તો અમે સામે ગયા દતા. ગુરુદેવ પણ બળે વળત વિહાર કરી આવી રહ્યા છે. એ પુણ્યરાશિના દર્શન થશે જ, અને આ વિદ્યાલયની સમુત્પત્તિ માટે પ્રાણાન્ત મુખી હું પ્રયત્નશીલ રહીશ. ”

આ વાર્તાલાપ ચાલે છે. દીપ જુઝાવાની તૈયારી છે. બધા શોકમગ્ન બેઠા છે. બાળકો ઉદાસ છે. પંચાસજી મદારાજ અંતિમ આરાધના કરાવે છે. ત્યાં ગુરુદેવ આચાર્ય મદારાજ આવી પહોંચ્યા. ઘડીબર તો બધા ચકિત થઈ ગયા.

સિંધીજીનો જીવન-દીપક જાંખો પડવા લાગ્યો હતો. ગુરુદેવે ભે મંત્રાશરો સંભળાવ્યા અને આચાર્યદેવના દર્શન કરનાં કરનાં તેમનું પ્રાણપંખેડું આ ફાંટી ફુનિયાનો ત્યાગ કરી ગયું.

“ ગુરુદેવ મારો તો ફાંટા તૂટી ગયો. સિંધીજીએ જીવન દોખી દીધું આ જૂમિ ક્યારે જાગશે ? ” પંચાસજી ઉઠાગીન થઈને ગુરુદેવના ચરણમા બેગી ગયા.

“ હરિન ! આ ઉદાસ થવાનો કે નસરાવાનો સમય નથી. ઉદાસ થવાનો શો અર્થ ? હવે તો પૂરું મજાણી કાર્ય કરવાનો સમય છે. રોડ. બાળકોને સન્માન આપો. સિંધીજી અને કેમ દેવ તો જ. તમનું અપૂરું કાવ્ય વિચરવાની કવચના હશે જાહે. હું વિનવું છું આપણે. ”

ગોડવાડના આગેવાનોનું એક વિનંતિપત્ર ઘાણેરાવનિવાસી શેઠ જસરાજજી સિંધીની પ્રેરણાથી આવ્યું હતું. આપણા ચરિત્રનાયક આચાર્યશ્રીએ વરકાણા તીર્થ ઉપર વિદ્યાલય સ્થાપન કરવા માટે ભારે જહેમત ઉઠાવી હતી પણ કુદરત સાનુકૂળ ન હોવાથી તે કાર્ય અધૂરું પડ્યું હતું. આચાર્યશ્રીના પરિશ્રમ સફળ કરવાની ઉત્કંઠ હજી સિંધીજીને હતી અને તેથી ખડોત સાનંદ ચોમાસું કરી અને વિહાર કરી દીલ્હી પધાર્યા અને દીલ્હીના સંઘે સુંદર સ્વાગત કર્યું. તે વખતે ગોડવાડના આગેવાનો આવ્યા હતા. દિલ્હીમાં આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળની ખેઠક હતી અને દાનપીર શેઠ વિકૃલદાસ ઠાકોરદાસ દર્શનાર્થે મુંબઈથી આવ્યા હતા. આચાર્યશ્રી દિલ્હીમાં રહ્યા. તે દરમિયાન ળકાર વિષે તાત્વિક વ્યાખ્યાન ચાલતું હતું. તે એક જ વિષય બહુ જ સ્પષ્ટ રીતે અને વિધવિધ શાસ્ત્રોની દૃષ્ટિએ આખો મહિનો ચાલ્યો અને જૈન-જૈનેતર ભાઈ બહેનોએ સારી સંખ્યામાં લાભ લીધો હતો.

પં. શ્રી લલિતવિજયજી (હાલ આચાર્ય) પાલણપુર હતા. આચાર્યશ્રીએ તેમને સિંધીજીને સહકાર આપી ગોડવાડના આગેવાનોને પ્રેરણા આપી કાર્યની શરૂઆત કરવા જણાવ્યું. પંચાસજી અને સિંધીજી ભારે પરિશ્રમ કર્યો અને તેના ફલસ્વરૂપ શ્રી વરકાણાજી તીર્થની શીતળ છાયામાં ૯ વિદ્યાર્થીથી એક શિક્ષણ સંસ્થાની શરૂઆત થઈ.

આચાર્યશ્રી શ્રામાનુશ્રામ પાવન કરતા અલવર પધાર્યાં અહીં જીર્ણોદ્ધાર થયેલ હતો અને મૂળનાયકજીને ઉત્થાપન કરેલા હોવાથી ફરીથી પ્રતિષ્ઠા કરાવવાની હતી ત્યાં આચાર્યશ્રી

પધાર્યા એટલે શ્રી સચે વિનંતી કરી અને ૧૯૮૪ ના મહા શુદ્ધિ પાંચમે ધામધૂમપૂર્વક પ્રતિષ્ઠા કરાવી. અંબાલાથી ચાંદીનો રથ તથા શ્રી ઐશ્વિયાજીથી સંગીત મંડળી આવેલ હતી.

અહીંથી જયપુર, અજમેર, નયાગહેર આદિ ગામ નગરોને પાવન કરતા અને શ્રી સચોનું અપૂર્વ સ્વાગત સ્વીકારતા, ધર્મોપદેશનું પાન કરાવતા બીજોવા આવતા હતા. ત્યાં વરકાણા તીર્થથી પં. લલિતવિજયજી, શ્રી પ્રભાવિજયજી, શ્રી શિવ-વિજયજી આદિ આપને લેવા રૂગનાથગઢ સુધી સામે આવી મળ્યા અને બધા સાથે ચેત્ર શુદ્ધિ ૬ ના દિવસે બીજોવા પધાર્યા. બીજોવા શ્રી સંઘને માંગલિક સંબંધાવી ત્રીધા વરકાણા તીર્થદર્શને પધાર્યા ત્યાં તેા સિંધીજીનો જીવન-ઠીપ બ્રામ્હ રહ્યો હતો.

ત્યાં એકત્ર થયેલા ગોડવાડના આગેવાન સજ્જનોને સાંત્વન આપતાં ચરિત્રનાથકે જણાવ્યું.

“આજનો પ્રસંગ આપજીને બધાને દુઃખી કરે તેવો છે. પંચાસજીનો તેા જમણા દાય મયો આવા સંવદો તેા વિરલા જ હોય છે. પણ આપજી કમ નેમની પાછળ ચોક્ક કરવાનું નહીં. નેમના આગમની આભિ તે નેમના કામને પૂર્ણ કરવાનું છે. હું પણ દિલ્લીથી ને માટે જ આવ્યો છું. જો તમે નેમના સ.ચા રહેલી હો અને તમારા દિલમાં નેમને માટે જવના હો.વ તેા નેમના અપૂર્ણ સમ.એકાગ્રતા અને જાત-પ્રચારના કાર્યને પૂર્ણ તથા વિચરણ કરો. હું તમને તમની સેવા અ.જીવન-સંચા કરવા માટે પડે તેા પણ મદદરદ આપી શકીને. અ.વ. ન. સંચરનાં વિશાલ જાદો પા.પ

અને તે માટે દેવશુરની સાક્ષીએ પ્રતિજ્ઞા કરે. આ ઉત્તમ કાર્ય તમારી સહાનુભૂતિથી શ્રીમાન સિંધીજીની તરફના પ્રેમ અને કૃતજ્ઞતાનો ઉજ્જવળ યશ ગાતું રહેશે. હું તો આને મારું પંચાસજીનું કે તમારું કર્તવ્ય માનું છું.”

“શુરદેવ ! આપ આ ભૂમિમાં સ્થાયી કામ કરવા ઈચ્છતા હો તો કૃપા કરી ચાતુર્માસ કરો તો જરૂર આપના જેવા પુણ્યરાશિના પ્રભાવથી અમારી આ અજ્ઞાન દશામાંથી કાંઈક ઉદ્ધાર થાય ખરો.” એક ગૃહસ્થે પ્રાર્થના કરી.

“શાજી ! વાત તો ખરી કહી. પણ તમે જાણો છો તમારી ભૂમિ હતી તો પવિત્ર-પ્રાચીન-સમૃદ્ધ અને વીર પ્રસ્થિની પણ આજે તો અંધકાર ભાસે છે. વિજાપુર પાસે ચોરોએ લૂંટ્યો ને મરુભૂમિમાં મને વાણીયાઓએ લૂંટ્યો તે તો યાદ છે ને ?” આચાર્યશ્રીએ પહેલાનો અનુભવ યાદ આપ્યો.

“કૃપાળુ ! સમય સમયની વાત છે. પણ સિંધીજી જેવા પણ નીકળ્યા ને.”

“તેમાં તમારું શું વળ્યું ? એ તો બહુરતના વસુંધરા. પણ તમે જાણા પંચો મળીને તે વિશે કાંઈક કરવા વચન આપે તો જરૂર રહી જાઉં. ગૂજરાતના દાળ ભાતનો મને મોહ છે જ નહિ. ચણા ફાટીને પણ ચલાવ્યું છે ને ?” શુરદેવે વચન માગ્યું.

“કૃપાનિધિ ! અમારું ગામ તૈયાર છે. યથાશક્તિ સહાયતા પણ ઠરીશું પણ આપ કૃપાળુ સ્થિરતા કરશો તો

અમારું ગામ પાવન થશે. ઘણા ઘણા બાગ્યશાળીઃ અને સંસ્થાની જડ મજબૂત થશે. ”

બીજેવાના શ્રી સંઘનો આશ્રહ હોવાથી તથા મહારાજને ઘોડા નિશ્ચિંત કરવાની દૃષ્ટિથી આપ ચાતુર્માસ રહ્યા.

ચાતુર્માસને ઘોડા દિવસની વાર હોવાથી ૨ ગરમીના દિવસો હોવા છતાં આમાતુઆમ જ્ઞાનપ્રવિચર્યા સંઘના આગેવાનોને, પંથોને, ગૃહસ્થોને : અને વરકાણા વિદ્યાલય માટે પ્રેમ ઉત્પન્ન કર્યો. આ જે જે ભાઈઓ આત્મા તેમને ઉપદેશ આપી પંચગ-નૈમ લગ્નાદિ શુભ કાર્યો પ્રસંગે વિદ્યાલયને પણ ઘોડોટ આપવાનો વિચાર કરાવ્યો. ભોજન માટે વારીયે નિશ્ચિન થઈ. આ ચાતુર્માસમાં આપના ઉપદેશ દ્વારા સા સંસ્થાને મળી. આપના ઉપદેશથી બીજેવામાં શ્રી આ લૈન છાંદોદી તથા લૈન યુવક મંડળની સ્થાપના ૨ ૧૯૮૩ નું આમામું બીજેવા (મારવાડ)મા સંપૂર્ણ થયું.

X

X

X

“ ગુરુવર્ય ! આપે તો બારે કરી અનેક ઉપકારના ઠોકર મારી એક નાના ગામમાં બેસી ગયા અને ૨ પ્રાર્થનાએ તો નજરમાં ન આવી ને ? ” એક ગુરુ બાઈએ વદણ. હન્ટ. આ. દેવ્ય જનાજી

“ તમારે આ મુઠી નીમ મુઠી મુજબાનનો લીલી ૨.૬ આ. ૧૧ ૧૨૧ નેધે તો આ વાક્યો નર્થ નીકળત ને ૪

“સાહેબ ! એમ નથી, આપનું ચોમાસું તો એ પ્રયત્ન જોઈએ, જ્યાં અનેક જાતનો લાભ થાય.”

“ભાગ્યશાળી ! ગૂજરાતની ભૂમિમાં તો ઘણા રહે છે. તમે જાણો છો આ ભૂમિ તો તમારી માતૃ-પિતૃભૂમિ છે. એસવાલ-શ્રીમાળ બધા ક્યાંના છે એ જ ભૂમિ આજે અજ્ઞાન અંધકારમાં સળટે છે. તદ્વિવસ ફરીને જુઓ તો અહીંના વહેમો, રૂઢીઓ, રિવાજો અજ્ઞાનનો અનુભવ થાય. અહીં શિક્ષણનું નામ નથી. બાળકોનાં જીવન નષ્ટ થઈ રહ્યાં છે. અરે ! એટલું પણ જો આમ આવ્યું તો અન્ય ધર્માવલંબીઓનું શરૂ થઈ જશે. જોલો હવે શું કહેવું છે તમારે ? ”

યથાસ્થિત ખ્યાન કર્યું.

“કૃપાસિંધુ ! ક્ષમા કરો. મેં તો આપની અમૃત લાભ અમને મળે તે માટે જ બે શબ્દો કહ્યા. આપ દૃષ્ટિની આજે પ્રતીતિ થઈ, સમાજના ઉદ્ધારની ધગશ દૃઢ્યમાં કેવી પ્રબલ છે તે આજે શ્રીમુખે સાંભળ્યું.”

વિદ્યારની તૈયારી થવા લાગી. આસપાસના પંચોક્કડા થયા. આચાર્યશ્રીએ સંસ્થાની સંભાળ માટે આપ્યો અને જવાબદારી લીધેલી છે તે બાઈઓને ઉત્તરિ માટે સૂચનાઓ કરી.

“કૃપાનિધાન ! આપશ્રીને તો અમે નથી દોષી પણ પંચાસજી મહારાજને અહીં રહેવા આજ્ઞા આપે

તેમના સિવાય સંભાળવી મુશ્કેલ છે, તે અમારા બર છે, માર્ગદર્શક છે.” આગેવાનોએ પ્રાર્થના

“ પંન્યાસણ મારો બાર ઓછો કરે તેવા સમ ઘણાં કાર્યોમાં તેમની જરૂર છે, કહો શું કરવું ? ”

“ શુભદેવ ! એ અમે સમજીએ છીએ પણ અમારું કાર્ય પણ એવું જ ચાલશે, માટે કૃપા કરી તેા આજ્ઞા આપો. પછી અવસર જોઇ લેવાશે.”

એક તરફ શિષ્યપ્રેમ, બીજી તરફ સંઘસેવા, અભેમાંથી સંઘસેવાને માન આપી પંન્યાસણ (હાલ : વિજયલલિતસૂરિજી)ને આજ્ઞા આપી, પણ તેઓ પ સાથે જઈ જલ્દી પાછા વરકાણા આવી ગયા.

આજે એ વિદ્યાલય તીર્થની છાયામાં વૃદ્ધિ પ છે. ઘણા વિદ્યાર્થીઓ આ સંસ્થામાંથી નીકળી સા રોઓ, ઈજનેરો, ડાક્ટરો, વકીલો અને ધર્મપરાયણ સાચા સ્ત્રોતો થયા છે. આજે મરુમૂંઝિની તે આદર્શ ર

ગુજરાતમાં ધર્મપ્રવોત.

(૪)

“ મધ્યેણુ વંદામિ. ” આરૂપા અને પાટણુ વચ્ચે સૂતેલી સરસ્વતી સરિતાના કિનારા સામે પધારતાં પ્રવર્તક શ્રી કાંતિ-વિજયણ મહારાજને જોતાં જ આચાર્યશ્રીએ પ્રવર્તકજીને દેટા-વંદેણુ કરી.

“ તમે તો આચાર્ય છો. તમારે વંદેણુ કરવાની હોય ? ” હસીને પ્રવર્તકજીએ પ્રશ્ન કર્યો.

“ મહાત્મનુ ! હું તો આપની આજ્ઞાથી અને આપના આશીર્વાદથી આચાર્ય થયો છું. આપનો તો આત્મપ્રિય છું અને રહેવાનો. ”

“ અમારે પણ વ્યવહાર તો રાખવો જોઈએ ને ! ” એમ દહી પ્રવર્તકજી વંદન કરવા તૈયારી કરે છે.

“ આ શું કરો છો ! મારી સાથે તો નહિં જ. મેં તો પદ સ્વીકારતાં જ હાથું હતું કે મારા વધીલ-વૃદ્ધને સાથેનો મારો વ્યવહાર તો છે તેનો તે જ રહેવાનો. આપ અને શાંત-મૂર્તિ શો દાંસવિજયણ મહારાજ તો મારા પ્રાણપ્રેરક છે.

આવી ને પૂપાદાદ જોઈએ. ” આચાર્યશ્રીએ પોતાને વિનય બતાવ્યો.

“ તમે રાગ મારી શુરહેવના શણાવેલા, તમને કાણુ પહોંચી શકે ? તમારો વિનય તો અનુપમ છે ” પ્રવર્તકજીએ હૃદયના ઉદ્ઘાસો બતાવ્યો.

બહા ! કેના સહમાવ ! કેની હૃદયની સરળતા ! કેવો અત્યુચ્ચ પેશનાવ ! કેવો પરસ્પર સત્કાર ! આ તો જો મહાત્માઓએ બહાવાને દેરાવડો જ ન આપી હોયો હોય ! આ દ્વેશ મનોહર જો નેન સમાજ ! આપણા પૂજ્ય મુનિ-શાનોમા આનો પરસ્પર સહમાવ જોવા ક્યારે ભાગ્યશાસ્ત્રી યકંદ !

૧

૨

૩

સિદ્ધાચલથી તીર્થની યાત્રા જાંધ થવાની વાત કમરણમાં આવી ગઈ. મુંડકા વેરા માટે પાલીતાણા રાજ્ય સાથે તકરાર ચાલી રહી હતી. સમાધાન થઈ શક્યું નહોતું. શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના દુરમાન મુજબ જ્યાં સુધી આ તકરારનો સંતોષકારક નિકાલ ન થાય ત્યાં સુધી શ્રી સિદ્ધાચલની યાત્રાનો ત્યાગ કરવામાં આવ્યો હતો. આ પરિસ્થિતિ જૈન સમાજને માટે બહુ જ વિકટ હતી. જૈનોના સર્વોત્તમ તીર્થની યાત્રા જાંધ થવાનું જૈન સમાજના બંધ્યા બંધ્યાને દુઃખ-દર્દ હતું. તેઓ-શ્રીએ ચતુર્વિધ સંધને શ્રી સિદ્ધાચલથી તીર્થનો મહિમા, એ જ ગિરિવરની સંસિદ્ધિ, એ ગિરિવરની પવિત્રતા, એ ગિરિ-રાજતા ચમત્કારો વગેરે દર્શાવી પોતે પ્રતિજ્ઞા કરી કે શ્રી સિદ્ધાચલની યાત્રા ખુલ્લી ન થાય ત્યાં સુધી ઠાઈપણુ શ્રામ નગરમાં ધામધૂમપૂર્વક પ્રવેશ ન કરવો. આવા કાળમાં ધામ-ધૂમ સામેયા ન ચોલે.

આચાર્યશ્રીએ જીજીવામાં કરેલ પ્રતિજ્ઞા મુજબ ચારૂપ સુધી ઠાઈપણુ જગ્યાએ ધામધૂમપૂર્વક પ્રવેશ ન કર્યો. જે સંધો વાળ-ગાળ સાથે સામે આવતા તેઓને આચાર્યશ્રી પોતાનો કરેલી પ્રતિજ્ઞા સમજાવી, વાળ આદિ પાછાં મોકલતા. પાલણુપુરમાં એમજ બન્યું, પણ વર્યો બાદ આચાર્યશ્રી પાટણને આંગણે પધારતા દોવાથી અને સાથે પ્રવર્તકજી મદારાજનો મેળાપ થયો દોવાથી સંઘમાં અજબ ઉત્સાહ હતો. આખાં પાટણને શણગારી મૂક્યું હતું. બજારો ને મહોલ્લાઓ નરનારીઓથી ઉભરાઈ ગયાં હતાં. શ્રી સંઘ દર સુધી સામેયું લઈ સામે આવ્યો હતો. હવે શું થાય? આચાર્યશ્રીએ પોતાની

આપની તો કૃપાદષ્ટિ જોઈએ. ” આચાર્યશ્રીએ પોતાના વિનય બતાવ્યો.

“ તમે સ્વર્ગવાસી શુરુદેવના બધાં વેલા, તમને કાણ પહોંચી શકે ? તમારો વિનય તો અનુપમ છે. ” પ્રવર્તકજીએ હૃદયન ઉદ્દગારો કાઢ્યા.

અહા ! કેવો સદ્ભાવ ! કેવી હૃદયની સરળતા ! કેવો
અત્યુત્તમ પ્રેમભાવ ! કેવો પરસ્પર સત્કાર ? આ તો બંને
મહાત્માઓએ અહંભાવને દેશવટો જ ન આપી દીધો હોય !
આ હૃદય મનોહર હતું. નૈન સમાજ ! આપણા પૂજ્ય મુનિ-
રાજેમાં આવો પરસ્પર સદ્ભાવ જોવા ક્યારે ભાગ્યશાસ્ત્રી થઈશ ?

x

✕

x

બીજાવામાં આનંદપૂર્વક આતુર્ભાસ કરી શ્રી પાર્શ્વનાથ
 જીન વિદ્યાલયની જડ મજબૂત બનાવી, સાંટેરાવમાં શ્રી શાંતિ-
 નાથ જીન પાઠશાળા સ્થાપન કરી, અનેક તીર્થોની યાત્રા કરનાં
 પાલજીપુર પધાર્યા. પાલજીપુર શ્રી સુષે ભાવભીનું સ્વાગત
 હતું. ત્યાં ત્રિગજેશ્વર આચાર્યશ્રી વિજયકેશરસુરિશ્રી આદિ
 મુનિમંડળ સામે આગ્યું હતું.

પાટણપુરથી વિદાન કરી કુમાનપાઝ મદારાજની જેત
ગાજધાની, મદિયોની નગરી પાટણમાં સ ૧૬૮૪ ના ફાગણ
શુદ્ધ ત્રીજના દિવસે પધારા પાટણનું આ બે મદારાજોનું
મિલન અપૂર્વ હતું

અ. ચાપંશી ગામેના મ. દગા ચાતુમાસ પૂર્વે થવા આજુ
કર્તેક. પુનમના દિવસે ચતુર્થિય સંધ્યા સુધી શ્ર. મિલકત
સંધ્યા પૂર્વે ૬૨-૬૩ પથારી પૂર્વે ૬૨-૬૩ ને. ૬૫. ૩૫

“કૃપાળુ ! એમ કેમ કહો છો ? આપની આજ્ઞા હોય તો શુરુકુળ અહીં જોઈ શકાય તેમ છે. પાટણ-પાલણપુરના વિદ્યાર્થીઓનું એક વિદ્યાર્થી-સંમેલન થવાનું છે. તે પ્રસંગે શુરુકુળ પણ પંબજનથી આવી શકે છે, આપ શુરુવર્યોના દર્શનનો લાભ મળશે અને ગૂજરાતની યાત્રા પણ થશે અને મેં પણ શુરુકુળ ક્યાં જોયું છે ? શરુઆત થઈ, બાબુ કીર્તિ-પ્રસાદજી અને લાઈ કુલચંદજી આવી ગયા. તેમને કાર્યભાર સોંપીને હું તો ચાલી નીકળ્યો છું.” આચાર્યશ્રીએ પોતાની ઇચ્છા દર્શાવી.

“શુરુદેવ ! એ પ્રસંગ સારો છે. વિદ્યાર્થીઓને પ્રવાસ અને યાત્રા બન્નેનો લાભ મળશે.” પુણ્યવિજયજી મહારાજે ટેકો આપ્યો.

“સાહેબ ! અહીં બાળકો આવશે તો ગૂજરાતના શ્રીમંતો પણ પંબજનનું કાર્ય જોઈ શકશે. થવો હોય તો આર્થિક લાભ પણ થાય.” શુરુજી શ્રી ચતુરવિજયજી એ પણ અનુ-મોદન આપ્યું.

“શુરુદેવ ! તો શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલય-વરઠાણાના વિદ્યાર્થીઓ પણ આવે તો કેમ ? આ સંમેલનમાંથી તેઓને પણ ઘણું ભણવા-જોવાનું મળશે.” પં. શ્રી લલિતવિજયજીએ પોતાની ભાવના દર્શાવી.

“જરૂર, જરૂર !” આચાર્યશ્રીએ પોતાની સંમતિ આપી. વિદ્યાર્થી સંમેલન ઉપર શુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓ અને કાર્ય-કર્તાઓ આવી પહોંચ્યા, શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલયના

મુરકેલી રજૂ કરી. શ્રી નગરશેઠને પોતાની ઇચ્છા શાંતિ પ્રવેશ કરવાની જણાવી. પણ પ્રવર્તકજી શ્રદ્ધેય અને મહામાન્ય હતા. તેમણે ઉકેલ ઠાલ્યો.

“ભાઈ! એ તો અમે પણ તમારી સાથે ને! અમારો સ્વાગત પણ પાટણને કરવું જોઈએ ને! તમારી મુરકેલીને નિકાલ થઈ ગયો. પાટણ અમારું સ્વાગત કરે છે.”

બજારોમાં થઈ શ્રી પંચાસરાજના દર્શન કરી સાગરના ઉપાશ્રયે પધાર્યા. પ્રાથમિક મનનીય દેશના આપી માંગલિક સંબળાવ્યું. પાટણની જનતાના આનંદનો પાર ન હતો. સંઘનો ઉદ્ઘાસ અનેરો હતો.

આજે ગોચરી પછી પ્રવર્તકજી મદારાજ, મુનિ મદારાજથી ચતુરવિજયજી, મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી તથા આચાર્યશ્રી અને પં. શ્રી હલિતવિજયજી બેઠા છે. શુરકુળ-પંડત્રની સ્થાપના, પંડત્રના સંઘનો ઉત્સાહ, વૈશ્રવધર્મી દોષા છતાં દાનવીર ગ્રેડ વિઠ્ઠલદાસ ઠાકોરદાસનો અને પં. શ્રી હલિતવિજયજીનો પરિચય, દાનવીર વિઠ્ઠલદાસ ગ્રેડનું અપૂર્વ દાન, બાજુ કીર્તિપ્રસાદજીનું શુરકુળમાં આવવું, શુરકુળના વિકાસની વાતો ચાલતી હતી. મારવાડમાં જ્ઞાનપ્રચાર માટેના પં. શ્રી હલિતવિજયજી મદારાજના અધ્યાગ પ્રયત્નો તથા વરજાણા તીર્થમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના વિષે આચાર્યશ્રીએ વૃદ્ધ વિવેચન કર્યું એટલામાં પ્રવર્તકજી બાહી ઉઠ્યા.

“અમે તો દરે યાત્રક, જુદાવસ્થા ભાગી ગયા, વિદ્યુત પણ થતા નથી બતાવે. બાંધ્યે ક્યાંક કે મુકમલિનું દર્શન બતાવે. આજે શુરકુળના જ્ઞાનનો મર્યાદા ભંગ થયો.”

“કૃપાળુ ! એમ કેમ કહો છો ? આપની આજ્ઞા હોય તો ગુરુકુળ અહીં ભેઠ શકાય તેમ છે. પાટણ-પાલણપુરના વિદ્યાર્થીઓનું એક વિદ્યાર્થી-સંમેલન થવાનું છે. તે પ્રસંગે ગુરુકુળ પણ પંતળથી આવી શકે છે, આપ ગુરુવર્યોના દર્શનનો લાભ મળશે અને ગૂજરાતની યાત્રા પણ થશે અને મેં પણ ગુરુકુળ ક્યાં ભેટું છે ? શરુઆત થઈ, બાળુ કીર્તિ-પ્રસાદજી અને લાઈ કુલચંદ્રજી આવી ગયા. તેમને કાર્યભાર સોંપીને હું તો ચાલી નીકળ્યો છું.” આચાર્યશ્રીએ પોતાની ઇચ્છા દર્શાવી.

“ગુરુદેવ ! એ પ્રસંગ સારો છે. વિદ્યાર્થીઓને પ્રવાસ અને યાત્રા બન્નેનો લાભ મળશે.” પુણ્યવિજયજી મહારાજે ટેકો આપ્યો.

“સાહેબ ! અહીં બાળકો આવશે તો ગૂજરાતના શ્રીમંતો પણ પંતળનું કાર્ય ભેઠ શકશે. થવો હોય તો આર્થિક લાભ પણ થાય.” ગુરુજી શ્રી ચતુરવિજયજી એ પણ અનુ-ભાદન આપ્યું.

“ગુરુદેવ ! તો શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલય-વરકાણાના વિદ્યાર્થીઓ પણ આવે તો કેમ ? આ સંમેલનમાંથી તેઓને પણ ધર્મ જાણવા-ભેવાનું મળશે.” પં. શ્રી લલિતવિજયજીએ પોતાની ભાવના દર્શાવી.

“જરૂર, જરૂર !” આચાર્યશ્રીએ પોતાની સંમતિ આપી. વિદ્યાર્થી સંમેલન ઉપર ગુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓ અને કાર્ય-કર્તાઓ આવી પહોંચ્યા, શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલયના

વિદ્યાર્થીઓ-કાર્યકર્તાઓ પણ આવ્યા, પાલણપુર વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થીઓ પણ આવ્યા અને શ્રી પંચાસરાપાર્શ્વનાથના વિશાળ ચોકમાં વિદ્યાર્થી સંમેલન મળ્યું.

પંજળના નાના નાના બાળકો-વિદ્યાર્થીઓને શુદ્ધ ખાદીના પોપાકમાં ભેઈ તથા પંજળ, મારવાડના બાળકોના ધાર્મિક સંસ્કાર ભેઈ બધા ચક્રિત થઈ ગયા. આ સંમેલનના સંવાદો, સંગીત ભજનો અને વ્યાયામના પ્રયોગો ભેવા આખું પાટણ પંચાસરાઈના મેદાનમાં એકઠું થયું. પ્રો. કેશવલાલ સેન્ટોએ પણ અનેક વ્યાયામના પ્રયોગો બતાવ્યા અને ગ્રેસકોમાં આનંદ આનંદ છવાઈ રહ્યો. પાટણને આ સંમેલન અને આ દિંદી ભાષાના સંવાદો-ભજનો ભેવા-સાંભળવાનો પ્રથમ જ અવસર હતો. બીજે દિવસે બપોરના આચાર્યશ્રી વિજય સિદ્ધિસૂરિમદારાજની અધ્યક્ષતામાં સાધુ સાધ્વીની મોટી ઉપસ્થિતિ વચ્ચે શેક પુનમચંદ હરમચંદ ઠાટાવાળાના વિશાળ દોલમાં પંજળ ગુરુકુળ અને વરકાળા વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થીઓના મનોદર અને આકર્ષક વ્યાવહારિક ધાર્મિક સંવાદો, ભજનો, વ્યાયામના પ્રયોગો થયા હતા. વિદ્યાર્થી સંમેલન બહુ સફળ થયું. પંજળ અને વરકાળાના બાળકોને ભેઈને બધાને ભવિષ્યની ઉત્તતિને માટે આશા બધાળી. પ્રવર્તકાળના બને સરદાઓને મદામુલા આશીર્વાદ મળ્યા.

ચાતુર્થ ના. રો આ સંધેના તથા પ્રવર્તકાળને આમદ થયે: જ વ વંદાની જ નવની જાવના પણ પ્રવર્તકાળ નદા: જ નવની જ ના. જ નદેવની હતી. ચાતુર્થનાંસને થોડો જમવ હતો. ને. જ દલિતવિજયજીને ને. જા. જા. થોડું થઈ વિનનિને થા. ન. ન.

ગોડવાડ તરફ વિહાર કરવાની આજ્ઞા આપી. અને
 માં આપ શ્રી આર્ય, કલાણા, મેત્રાણા ધર્મ ગઢ
 ગઢમાં નવપદ્મની આરાધના (આયંજિલની ઓળી)
 આવી. શેઠ લક્ષ્મીચંદ ત્રીલોવનદાસે ઉદાપત-અઠ્ઠાઈ
 તદિ કાર્યો કર્યા. અહીંથી બીલડીયાણ તીર્થની યાત્રા
 સા પધાર્યા. પાલણપુરના નગરશેઠ ચીમનલાલ મંગળણ
 તથા ચંદુલાલભાઈ વગેરે આગેવાનોની પાલણપુર પધા-
 આશ્રદ્ધભરી વિનતિ હોવાથી ફરી પાલણપુર પધાર્યા.
 લણપુરમાં ડેટલાક દિવસ સ્થિરતા કરી લોકોને અમૃત-
 રાવી પાટણ પધાર્યા.

પશ્ચિમે શાંતમૂર્તિ શ્રી હંસવિજયણ મહારાજને લઈ
 માટે પં. શ્રી ઉમંગવિજયણ તથા મુનિશ્રી પ્રભાવિજય-
 અમદાવાદ મોકલ્યા હતા તેઓ બધા પાટણ આવી
 મા. બન્ને મહાત્માઓનો પ્રવેશ સાથે થયો.

ગા-જમના-સરસ્વતી ત્રિવેણી સમાન વ્રદા-વિષ્ણુ-મહેશ
 સમાન ત્રણે ત્રિપુટી મહાત્માઓનું ચાતુર્માસ એક જ
 માં થયું. આ ચાતુર્માસનો આનંદ અનુપમ હતો.

મા વખતે શ્રી સિદ્ધાચળ તીર્થની યાત્રા જે ઘણા સમયથી
 હતી અને જેને માટે આખા જગતમાં મોટું આંદોલન
 હતું તે ખુલ્લી ધર્મ અને પાટણમાં આનંદ આનંદ
 રહ્યો. આપણા ચરિત્રનાયક પણ આ તીર્થના રક્ષણ
 પ્રેરક હતા. પાલણપુરના શ્રી સંઘની આશ્રદ્ધભરી
 તેને માન આપી. પં. મુંદરવિજયણ તથા પં. ઉમંગવિજ-

યજ્ઞ તેમજ મુનિ સમુદ્રવિજયજ્ઞ, સાગરવિજયજ્ઞ આદિને પાલ-
લ્લપુર ચાતુર્માસ માટે મોકલ્યા.

આચાર્યશ્રી આ ચાતુર્માસમાં જોઈ શક્યા કે વૃદ્ધાવસ્થા
હોવા છતાં પ્રવર્તકજ્ઞ મહારાજ પાટણના જ્ઞાનભંડારો માટે
કેટકેટલી જહેમત ઉઠાવી રહ્યા છે. પટારાઓમાં અને જિંડી
ઓરડીઓમાં આ અંધરતો દીડાના ભોગ યતાં હતાં તેનો
ઉદ્ધાર કરવા પ્રવર્તકજ્ઞએ શ્રી સંઘને વારંવાર ઉપદેશ આપી
પોતે જ ઠામ દાયમાં લીધું. તેમના વિદ્વાન શિષ્ય શ્રી ચતુર-
વિજયજ્ઞ મહારાજે આ કાર્યમાં ખૂબ સહકાર આપ્યો અને
જ્ઞાના હોવા છતાં વિદ્વાતામાં અદ્વિતીય એવા મુનિશ્રી પુણ્ય-
વિજયજ્ઞ મહારાજની જ્ઞાન ઉપાસના અજળ હતી. નાણુક
ત્રીયજ્ઞ હોવા છતાં તેમનો પરિશ્રમ બારે હતો. આ બધું
જ્ઞાન ચાતુર્માસમાં આચાર્યશ્રી જોઈ શક્યા. આ મંદિરોના નગર
માંથી પ્રાચીન જેન નગરીમાં એકાદ જ્ઞાન-મંદિર દોય તો
જોઈને ખાદનારૂપી દસ્તવિખીન તાડપત્રાદિ ધર્યોની મુંદર
માં યાય તેવો વિચાર આવ્યો, પણ સમયનો પરિપાક ન
હોવાને લીધે તે વાત નહીં ગઈ.

અમદાવાદનો આગ્રહ

(૪)

“ સાહેબ ! આપના ઉપદેશથી શરૂ કરાવેલ શ્રી સંભવ-
ભગવાનનું દહેરાસર તૈયાર થવા આંચું છે. આપ
રો. પ્રતિષ્ઠા પણ આપના શુભ હસ્તે કરાવવી છે. ” કરચ-
ના આગેવાન શેઠ દુર્લભભાઈ દેવાભાઈ આદિએ પાટણમાં
ને વિનંતિ કરી.

“ દુર્લભભાઈ ! દહેરાસર બહુ જલ્દી તૈયાર થઈ ગયું. ”

“ કૃપાળુ ! આપના આશીર્વાદથીજ બન્યું છે. પહેલાં તો
ઠંકાણું નહોતું, પણ આપના ઉપદેશથી શરૂઆત કરી.
તો તો કામ ચાલવા લાગ્યું અને ભાગ્યશાળી મળતા ગયા.
પણ ઘણું સારું થયું છે. આસપાસમાં આવું મંદિર
નહિ. ”

“ તમારાં બધાંનાં પુણ્ય એટલેજ બધો ભોગ મળી આવ્યો. ”

“ સાહેબ ! આપની દયા, હવે આપ સુદૃઢ આપો અને
ના વિલંબે પધારો. અમે તો નક્કી કરીને જ આવ્યા છીએ
જ્યાંમુખી આપનો ન પધારો ત્યાંમુખી પ્રતિષ્ઠા કરાવવાના નથી. ”

“ લાગ્યશાળી ! વાત ખરી પણ હાલ મારાથી આવી કાચ તેમ નથી. કારણકે શ્રી સિદ્ધાચળની તીર્થયાત્રાના ભાવ છે. આ વર્ષે યયાં જ્યાંમુઘી ગિરિરાજની યાત્રા ન કરું ત્યાંમુઘી ખાનો ત્યાગ છે. ”

દુર્લભજીભાઈ આ વાત સાંભળી ગભરાયા. હવે શું થાય ? આ અભિજ્ઞની વાત આવી ત્યાં શું કરવું ? છેવટે તેઓ અર્ધજી મહારાજશ્રી તથા શાન્તભૂતિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજશ્રી પામે ગયા અને છેવટે વ્યાખ્યાનમાં પણ વિનંતિ આપી. વીસેના આજ્ઞાને વશ યમ આચાર્યશ્રીએ સંમતિ આપી અને આનંદ આનંદ યમ રહ્યો.

“ કૃપાનિધિ ! હવે શિષ્ય પરિવાર સહિત વહેલાસર પધાન કરી પ્રતિષ્ઠાનું સુદુર્ગ કર્યું આવે છે ? ”

“ મહા શુદ્ધિ તેરથનું સુદુર્ગ બહુ મંગલકારી છે. ગામ ને સંપત્તિ કલ્યાણકારી છે. ”

“ કલ્યાણ ! તો તે અમને પણ મંજુર છે. અમે જોઈ રહી કદીએ છીએ અમદાવાદ ફરી દર્શન કરીશું. જોઈએ. મોટે જરૂરી વેળેના મને અને પ્રતિષ્ઠાની કલેશો પણ છવાઈ દેવારે. ”

“ પણ મને અમદાવાદ જવા વિચાર નથી ”

“ તો કહેજો ! અમે વડોદરા આવશું હવે આજ્ઞા આપે ”

“ જલ્દી જાવ, જો સંપત્તિ થઈ જાય ”

“ ૧૯૮૮ નું વડોદરા પાસેના આનંદજી પુણે ”

શ્રી સંઘ અને શ્રદ્ધેય જનને વડીલોની વિદાય લઈ ઘેલુંજ પધાર્યા. અહીંથી શેઠ કચરાભાઈએ ગાંભુ તીર્થનો સંઘ ઠાળ્યો. શ્રી ગંભીરા પાર્શ્વનાથની ચમત્કારી મૂર્તિના દર્શન કરી પાછા ઘેલુંજ પધાર્યા. પાટણથી સાથે આવેલ મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી આદિ અહીંથી પાટણ તરફ વિહાર કરી ગયા અને આપણા ચરિત્રનાયકે મહેસાણા તરફ વિહાર કર્યો. મહેસાણાથી ભોરૂ પધાર્યા. અહીં મુનિશ્રી હિમ્મતવિજયજી, શ્રી ઉત્તમવિજયજી, શ્રી નેમવિજયજી આદિ મુનિઓ આપના દર્શનાર્થે આગ્યા. અહીંથી વિહાર કરી આપ પાનસર પધાર્યા.

અહીં મુનિશ્રી ચરણવિજયજીની તળીયત નરમ ધર્મ જતાં ચાર પાંચ દિવસની સ્થિરતા કરવી પડી. પાનસર તીર્થમાં આચાર્યશ્રી આવી ગયા છે તે સાંભળતાં જ અમદાવાદથી નરનારીઓનાં ટોળાં હંમેશાં આચાર્યશ્રીને વાંદવા તથા અમદાવાદ પધારવાની વિનંતિ કરવા આવવા લાગ્યા. આટલી મોટી સંખ્યામાં લોકોને આવતા જોઈને આચાર્યશ્રીને આશ્ચર્ય થયું. વળી બધા ભાઈબહેનો આચાર્યશ્રીને વિશેષ આશ્રદ્ધપૂર્વક અમદાવાદની વિનંતી કરતા હતા તેથી નવાઈ લાગી. આવનારા અંદર અંદર ચર્ચા પણ કરતા હતા.

“ભાઈ! આ બધું શું છે? કેાઈ વખત નહિ અને આટલા બધાં બહેન ભાઈઓ કેમ આવે છે?” આચાર્યશ્રીએ સામાયિક પારીને વંદન કરવા આવતા એક ભાઈને પૂછ્યું.

“સાહેબ! આપ શું નથી જાણતા?”

“શું છે? હું તો હજી જાણતો નથી.”

“સાહેબ ! આપે મુંબઈ સમાચાર વાંચ્યું ?”

“ના, હમણાં વિદ્યારમાં છાપાં તો મળતાં જ નથી. શું છે મુંબઈ સમાચારમાં ?”

“શુરુદેવ ! મુંબઈ સમાચારમાં એવી બીના આવી છે કે આચાર્ય સાગરાનંદસૂરિજીએ અમદાવાદમાંથી વિદ્યાર કરતાં એવી મતલબનું કહ્યું છે કે પાટણમાં વલ્લભસૂરિએ ધર્મકાર્ય પાછળ ખર્ચ કરવો તે ધૂમાટો કરવા બરોબર છે તેમ કહ્યું છે અને તેથી તેનો વ્યવહાર કપાવો છે. અમદાવાદ સાવધાન રહે. વગેરે વગેરે અને તેથી જ આપને અમદાવાદ લઈ જવા માટે આ બધા બાઈબલોનો આવે છે.”

“પણ મારે તો અમદાવાદ જવા ઈચ્છા નથી. આ વખતે કચ્છીયાની પ્રતિષ્ઠા હોવાથી બારોબાર જવું છે.”

“હવે તો અમદાવાદના બાઈબલો આપને લઈ ગયા તિરાપ મેલવાના નથી. આ આશિષથી એ બાઈબલો ઉશ્કેરાઈ ગયા છે અને આપને અમદાવાદ જવા ઈચ્છા નથી છતાં આપને અમદાવાદ લઈ જઈને બનાવી આપવું છે કે આ વલ્લભસૂરિ, વલ્લભના દેસરી, આત્માનામજી મદાનાજના પદપર અને રૂઝનાના અમુકીલ ગત અમદાવાદના છે અને તેને અમદાવાદ વિશેષ કીને માને છે.”

“પણ કચ્છીયાના બાઈબલો જવું એક પ્રતિષ્ઠાનું કાર્ય નથી.”

“આપને લઈ ગયા તિરાપ ને નિદ્રા છે.”

આપ અમદાવાદ છોડી આજ્યા જાઓ, કાલે ખીજા છોડીને આજ્યા જાય તો અમદાવાદ સાધુવિહોણો થઈ જાય અને આપની પ્રતિષ્ઠા, આપના કાર્યો, આપનો વિદ્યાપ્રેમ, આપની સમાજ કલ્યાણની ભાવના કાંઈ છૂપી રહે તેવી નથી. અમદાવાદ તો આપનો ગુણાનુરાગી છે. આપ ગમે તેમ કરશો પણ અમદાવાદ ગયા સિવાય નહિ ચાલે. ”

“જેવી સ્પર્શના, જ્ઞાનીએ દેખ્યું હશે તેમ થશે. ”

માણસા શ્રી સંઘના આગેવાનો પાનસર આવ્યા અને તેઓએ વંદણા કરી જણાવ્યું કે માણસાથી આચાર્યશ્રી અજિતસાગરસૂરિએ આપને વંદના કહેવરાવ્યા છે અને તેમની તળીયત નરમ હોવાથી આપના દર્શન આપવા આગ્રહપૂર્વક કહ્યું છે, તો કૃપા કરી આપ માણસા પધારો. શ્રી સંઘ આપનું સ્વાગત કરશે.

આચાર્યશ્રીએ જણાવ્યું કે—“હું જરૂર આવત પણ એક સાધુ ખિમાર છે. વળી મારે કરચઢીયા જવાની ઉતાવળ છે. મારા તરફથી સુખચાતા પૂછ્યો અને ખાસ કારણસર નથી આવી શકતો તે પણ જણાવ્યો. ”

પાનસરથી વિહાર કરી કલોલ સેરીસા તીર્થની યાત્રા કરી અડાલજ પધાર્યા.

“ત્રિકાળ વંદણા ” રાત્રે ત્રણેક વાગે પચાસેક સફાદરુઓએ આવીને વંદણા કરી,

“અરે! આટલી મોટી રાત્રે, કેમ ! ”

“શુભદેવ ! હજી સુધી અમારી તપશ્ચર્યા પૂરી થઈ નથી કે શું ? અમે બપોરના ચાર વાગ્યાના નીકળ્યા છીએ. ગામે ગામ જોના અહીં પત્તો લાગ્યો.”

“ભાગ્યશાળી ! તમારો મારા પ્રત્યે અનુરાગ છે તે હું જાણું છું. પણ તમે જાણો છો હું જગડાથી દૂર રહેનારો છું. અમદાવાદ આવું ને તેમાં તમારે અંદર અંદર પક્ષાપક્ષી યાચ તે મને હંદ નથી; મારે તો હું અમદાવાદ આવવા નથી મંદુછતો.”

“શુભદેવ ! હવે ક્યાં સુધી અમારી પરીક્ષા કરવી છે ? તમે તેમ યાચ અમે આપને અમદાવાદ લઈ ગયા મિલાય રહેવાના નથી. આપને કલેશ પ્રિય નથી તો અમને પણ કલેશ પ્રિય નથી, પણ અમારા શુભચર્યની પ્રતિષ્ઠા એ અમારે મન મહત્વની વસ્તુ છે.”

“જાઈ મને કો દોષ જાણે છે. વળી મારે ઘણું કામ છે. મારા આત્માને જે કાયાદુકારી લાગે છે તે દોષની પણ પગલા કપાવિના દુ કરી નહો છું. મને પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિ વિષ્ણુજી મહાનજી અને શાન્તમૂર્તિ શ્રી હંમવિષ્ણુજી મહાનજીને પૂરો શ્રદ્ધ છે મારા પદ્મજની અને બને તેટલી શાન્ત મધની કિરતિ એ મારો શરદમત્ર છે અને એ જ નેરું.”

“શ્રીકૃષ્ણ ! મારે જ બંધે આપને અમદાવાદ લઈ જવું જ મહત્ત્વની વસ્તુ છે. હવે અમદાવાદ જઈને તો નેરું કે પદ્મજની કિરતિ એ મારો શરદમત્ર છે અને એ જ નેરું.”

“ અમદાવાદ જાણે છે અને જાણશે. ત્યાં આવવાથી શું વિશેષ છે ? તમે આ વખતે તો આગ્રહ ન કરશો. ”

“ સાહેબ ! હવે ન તરસાવો. અમારી હાર્દિક ભાવનાનો તો વિચાર કરો. ” ગદગદભાવે ગૃહસ્થોએ વિનંતિ કરી.

“ નરોડા જઈને નક્કી કરીએ. રસ્તો તો નરોડા બદલાય છે ને ! ”

“ સાહેબ ! વાત તો ખરી પણ જ્યાં સુધી આપ હા ન કહો ત્યાં સુધી અમને વિશ્વાસ ન આવે. ગમે તેમ પણ હા પાડો જેથી શાંતિ થાય. વળી બે દિવસ પહેલાં તો અમને ખબર મળવા જોઈએને ! ”

છેવટે વલાદ જઈને નિર્ણય કરી જણાવવા કહ્યું.

વલાદમાં આચાર્યશ્રીનું ભાવભીનું સ્વાગત થયું. આચાર્યશ્રીના મુખ્ય શિષ્ય શ્રી વિવેકવિજયજીની આ જન્મભૂમિ, લોકો પણ બહુ જ ભાવિક. આચાર્યશ્રી અહીં પધાર્યા કે અમદાવાદથી આગેવાનો આવી પહોંચ્યા. આગેવાનોની અત્યંત આગ્રહભરી વિનંતિને છેવટે માન આપવું પડ્યું અને હું મારી ઇચ્છા દશે ત્યાં સુધી જ સ્થિરતા કરીશ તેમ કહીને હા પાડી અને સૌના મન આનંદથી પ્રકુલિત થઈ ગયા. વલાદથી નરોડા પધારતાં સેંકડો ભાઈ બહેનો ત્યાં આવી પહોંચ્યા. પૂજા, વ્યાખ્યાન સ્વામીવાત્સલ્ય આદિ થયાં.

અમદાવાદનો પ્રવેશ અત્યુત્તમ હતો. માણેકચોક વગેરે બજારો ખૂબ શણગારવામાં આવ્યાં હતાં. ઠેકઠેકાણે માનવ-સાગર ઉછળ્યો હતો. જગ્યાએ જગ્યાએ ગુરુવર્યને વધાવવામાં આવતા હતા. જેન જનતાનો આનંદ અપૂર્વ હતો. આજે

આચાર્યશ્રીનો અમદાવાદનો (સં. ૧૯૮૫)
પ્રવેશ-ભદોત્સવ.

સાધુસમાજના ઉત્થાન માટે એકદિલી વગેરે વાતો આચાર્યશ્રીના મુખકમળમાંથી સાંભળી ત્યારે અમદાવાદના યુવાન આગેવાન મુગ્ધ થઈ ગયા. આચાર્યશ્રી પ્રતિ શ્રદ્ધા ભક્તિ જાગી.

અમદાવાદમાં તો જનતાનો એટલો જ ઘેા દરોડો હતો કે વ્યાખ્યાન માટે વીસાશ્રીમાળીની વાડીમાં પ્રબંધ કરવો પડ્યો. પૂજા-પ્રભાવના ચાદ્યાં. વ્યાખ્યાનોમાં જૈન જૈનેતર હજારો ભાઈઓ આવવા લાગ્યા અને થોડા દિવસોમાં તો અમદાવાદ ધર્મધેણું થઈ ગયું તેમ લાગ્યું. માગશર વહી છકના દિવસે સ્વર્ગવાસી શ્રી મૂળચંદ્રજી મહારાજની જયંતી વીસાશ્રીમાલીની વાડીમાં હજારોની માનવમેદની સમક્ષ ઉજવી. સાંજે વિહાર કર્યો.

અમદાવાદના ભાઈ જહેનોએ આચાર્યશ્રીના વ્યાખ્યાનો પ્રેમપૂર્વક સાંભળ્યાં. તેઓશ્રીની મનોહર વ્યાખ્યાન શક્તી, ઉદાર વિચારો, સમાજ કલ્યાણની તમન્ના, શિક્ષણ માટેનો પ્રેમ અને સંગઠનની ધગશ તેમજ જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતોનું રોચક પ્રતિપાદન ઉપરાંત પંજાબની ભૂમિના ઉદારથી ભાવના વગેરે સાંભળી અમદાવાદનો યુવાન વર્ગ તો મુગ્ધ બની ગયો. આગેવાનોને શ્રદ્ધા થઈ અને અમદાવાદમાં મોટું ભક્ત મંડળ જાગી ગયું.

અમદાવાદના વિહારના દિવસે જ પાલનપુરથી વિહાર કરી શ્રી સમુદ્રવિજયજી તથા શ્રી સાગરવિજયજી આપશ્રીને આવી રહ્યા. અમદાવાદ ચાતુર્માસ કરવા અત્યંત આગ્રહ થયો હતો પણ દરચણીયાની પ્રતિષ્ઠા માટે ઉતાવળ હોવાથી અત્રેથી વિહાર કરી બારેજ, માતર, વડોદરા, મીયાગામ, વામન, ગાંધીયા તીર્થની યાત્રા કરી દરચણીયા પધાર્યા.

અપૂર્વ-અવસર.

(૫)

“ ગુરુદેવ ! બે દિવસ તો સ્થિરતા કરો. આપ તો જીવતાવળ કરો છો ! ” એક ગામના શ્રી સંધે આચાર્ય પોતાના ગામમાં રહેવા આમ્રદ કર્યો.

“ ભાઈ ! તમે જાણો છો ને, મારે કચ્છલીયા પહેરવે દેવતા છે ત્યા પ્રતિષ્ઠા-ઉત્સવ છે ”

“ શ્રીદેવ ! કચ્છલીયા તો નાનું ગામડું છે ત્યાં નથી વાજનતર કે નથી પાટનતર, નથી મૂળ કે નથી મુંડ ”

“ પણ શ્રીદેવ ! પછી તે નાનું છતાં એક પ્રકાર દુષ્ટાનું સ્થાપના નામ છે. એટલું જ નહિ કે જનના આ કંઈદાન પછી છે ”

“ શ્રીદેવ ! તે વિશે તો કમી જવાબ નથી ”

“ જાણ હવે. કચ્છલીયા નથી પાટનતર ”

પ્રાચીન વાણીયા ગામથી પ્રસિદ્ધ નગધરા શહેરની પ્રભાવિક શ્રી સંભવનાથસ્વામીની પ્રતિમા હતાં. તે ગામમાંથી શ્રાવકો, વણિક ળધા ધીમે ધીમે ઘસાઈ ગયા અને મૂર્તિને કરચલીયા લાવવા વિચાર કર્યો. એક વખત પ્રતિમાજીને લાવવા પાલખી તૈયાર કરી પણ નદીમાં આવતાં જ પાલખીવાળાના પેટમાં દુઃખાવો ઉપજ્યો ને પ્રતિમાજી પાછા લાવવા પડ્યા. વિહાર કરતાં અમે ત્યાં ગયા હતા અને શુરુદેવના પસાયથી ધામધૂમ-પૂર્વક પ્રભુજીને કરચલીયામાં લઈ જવામાં આવ્યા. ત્યારથી લોકો પણ સુખી થયા અને આજે હવે તેની પ્રતિષ્ઠા થવાની છે. ”

“ દયાળુ ! માફ કરજો. હું તો આપને જે દિવસ વિશેષ રોકવાના બાવથી જોત્યો હતો. ”

“ જીજી એક વાત છે. આ દહેરાસર માટે ફંડ-ફાળા કરવામાં આવ્યા નથી. જીજી કોઈ શહેરથી મદદ માંગવામાં આવી નથી. કરચલીયાના મુખી બાઈજોએ પોતાની સુકૃત કમાણીમાંથી આ બબ્બ જિનાલય સર્જાવ્યું છે. મળેલી સંપત્તિનો સફરપયોગ કર્યો છે. ”

“ ખરેખર ત્યારે તો તે ધન્યવાદને પાત્ર છે. આપ જેવા દયાનિધિ-તરણુતારણુ મળી ગયા અને કરચલીયાનું ભાગ્ય બગી ઉઠ્યું. ”

“ વગી કરચલીયાના બાઈજોનો એક સંપ-સંગઠન તમે બાવો તો આશ્ચર્ય થાય ! ”

“ શું દહો છો સાહેબ ! અરે આ ગામોમાં તો બાઈ

ભાઈને જનતું નથી. એક ગામમાં માત્ર ચાર જ ઘર હોય છે. ચાર રાગ દેખાય. ઘરના ઝગડાઓ સંઘમાં લાવી કુસંપ વધારે.

“ ભાઈ ! કરચણીયામાં તો સૌ સગાભાઈઓ હોય છે. એક જ અવાજથી સંપ, શાંતિ અને બ્રાતૃભાવની લાગણી રહે છે અને ત્યાં જ સમૃદ્ધિ, સુખ અને આનંદનો પલ્લ છે. ”

કરચણીયાની પ્રતિષ્ઠા આ રીતે વિશિષ્ટ હતી. મદિનામાં તેયારીઓ ચાલતી હતી. શુરુવર્ષ પાટણથી વિદાર પધારે છે તે બાળી ગામ આખામાં આનંદ આનંદ. પુત્ર-પુત્રીના લગ્ન કરતાં પણ અનેકવિધ ઉત્સાહ આપે છે. સાધર્મી ભાઈઓના દર્શનનો, નેજાનો લાભ મળ્યો કે માની જધા નડામાર નંધાર કરી રથા દત્તા. પાંચાને આંગણે સાંપડેલ પ્રસંગને અપૂર્વ અવસર જનાવવા ભેટની નેચારી કરવામાં જધા એક દિલથી લાગી પડ્યા દત્તા. તોફાની ભાવ અને ઉત્સાહ અજબ પ્રકારનાં હતાં. જ્યારે નિચ આનંદ એના પત્રમાં લખે છે ત્યાં ત્યાં ઉત્સાહ તેનું રસદ દર્શન કરચણીયામાં.

આબુ' હતું. આ સાથે પ્રતિષ્ઠા પર આવનાર સ્વામીભાઈઓની દરેક પ્રકારની સગવડ સાચવવા-સૂવા-ખેસવા-આ નાસ્તો-ન્હાવા ધોવા આદિની પાંચથી દશ હજાર માણસની સગવડ કરવામાં ગામ લોકોએ અતિ પરિશ્રમ લઈ ભારે તૈયારીઓ કરી રાખી હતી. આસપાસના પંદર વીસ માઈલ દૂરના ગામોના લોકો બહોળા આવવા લાગ્યાં હતાં. આટલું જ નહિ પણ આસપાસના કાળીપરજના લોકો જેઓએ આવો ઉત્સવ કદી નજરે જોયેલ નહિ તે હંમેશાં બહુ મોટી સંખ્યામાં આવતા અને રચનાઓના દર્શન કરી આનંદથી નાચી ઉઠતા.

આજે ઠરચલીયાના આગાલ વૃદ્ધના મનોમંદિર નાચી ઉઠ્યાં હતાં. ગુરુદેવના સ્વાગત માટે રાત્રિ જાગરણ કરીને તૈયારીઓ કરી હતી. ગામને સીમાડેથી બહાર સુધી અને દહેરા-સર સુધી અવનવું સુશોભન શોભી રહ્યું હતું. જગ્યાએ જગ્યાએ ઠમાનો વાગી હતી. તોરણો ઝુલી રહ્યાં હતાં. વાવટાઓ ફરકી રહ્યા હતા. આખું ગામ માનવ સમુદ્રથી ઉભરાઈ ગયું હતું. પંજબકેસરી શાસનશિરોમણી, પ્રતિભાસંપન્ન, સમાજદક્ષિણસાધક, શિક્ષણપ્રચારક આચાર્યશ્રીનું ભવ્ય સ્વાગત અનુષ્ઠાન હતું. સ્ત્રીઓ ગુરુદેવના આગમનના મંગળગીતો ગાતી હતી. બાળકો દલોલ કરતાં હતાં. ગૃહસ્થોના મનનો આનંદ અવર્ણનીય હતો. ઠરચલીયાના નાના મોટા તમામ લોકો ગુરુદેવના દર્શન કરી પોતાને કૃતાર્થ માનતા હતા. ગુરુદેવને પગલે પગલે જયધોષની ગર્જના સંભળાતી.

જન્મ જન્માંતરમાં આ પ્રેરકમૂર્તિના દર્શન દુર્લભ માની

લોગીભાઈ તો હતા જ. હંમેશાં નવકારશી બુદ્ધા બુદ્ધા ગૃહસ્થો તરફથી થતી હતી. છેલ્લા દિવસનું પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવનું દ્રશ્ય ભવ્ય અનુપમ અને ચિરસ્મરણીય હતું. જિનાલય મઘમઘી રહ્યું હતું. દીપકો જગમગી રહ્યા હતા. હજારો લોકો મંદિરજી તરફ ઉમંગભરે ધસમસી રહ્યા હતા. સ્ત્રીઓ અને બાળકો આ ઉત્સવ જોવા દોડી રહ્યાં હતાં. માનવસમુદાય માતો નહોતો. કરચલોયા આજે મહાન બની ગયું હતું. પ્રભુજીને પધરાવવાની બોલી શરૂ થઈ. બાવના વધવા લાગી. ૧૬૫૧ મણુ ધીધી મૂળનાયકજીને શા ભુદરાજી ભગાજી તથા શા મોતીજી ભગાજીએ ઊરાજમાન કરી અપૂર્વ લાભ લોધો. બીજા ભાઈઓએ પણ બીજા ભગવાનને સારી બોલીથી પધરાવ્યા. મંગળ કળશ અને ધ્વજ પણ જ્યનાદોથી ચડાવવામાં આવ્યાં. હજારો લોકોના જયઘોષથી દિશાઓ ગુંજી રહી. દેવો પણ અપૂર્વ અવસરનો મંગળ આશીર્વાદ આપવા અંતરીક્ષમાં આવી પહોંચ્યા.

x

x

x

“સાહેબ ! સાંઠેરાવ વિષે ઠાંધક થવું જોઈએ. હવે તો હદ થાય છે.” જૈન કોન્દરસના ઉપદેશક વાડીલાલભાઈએ વાત કરી.

“વાડીભાઈ, વિહાર દરમિયાન તો આચારના થતો મેં નજરે નિહાળી છે—તે વાતનું દુઃખ છે. મારવાડી ભાઈઓ તો પૈસાનો મદદ આપવા તૈયાર છે. આ પ્રતિષ્ઠાકાર્ય સંપૂર્ણ થઈ ગયું. આજે જ વ્યાખ્યાનમાં હું તે વાત મૂકવાનો છું.”

“ગુરુદેવ ! આપણીના અધ્યક્ષસ્થાને આ પ્રોટેસ્ટનો ઠરાવ

છે. અને આશાતનાનો પાર નથી. આ માટે આપણે માત્ર વિરોધ કરાવ કરીએ તે પૂરતું નથી. જરૂર પડે તો પૈસાથી, જરૂર પડે તો પ્રચારથી અને જરૂર પડે તો જાતે જઈને અને લાગવગદારા ઠાકોરને સમજાવીને આ કાર્ય પાર ઉતારવું જોઈએ, છતાં એક વાત સાંભળી લ્યો. આપણે ઠાકોરશ્રી પ્રત્યે ક્રોધ કે ઇર્ષ્યાની લાગણી ન રાખીએ. માત્ર અન્યાય દૂર કરાવવા માટે આપણે બનતું કરીએ. તમારામાં મારવાડી તરીકેનું સાચું અભિમાન હોય. તમારા ધર્મ તરફ પૂર્ણ પ્રેમ હોય તો ત્યાં વસતા તમારા બાઈએ પર કે તમારા ધર્મસ્થાનો પર જે અન્યાયો થયા છે તે તરફ તમારી હાર્દિક સહાનુભૂતિ દર્શાવવી જોઈએ એટલું જ નહિ પણ તન-મન-ધનથી એવા પ્રયાસો કરવા ઘટે કે એ આશાતના દૂર થાય-અન્યાય દૂર થાય. સ્મરણમાં રાખજો કે જો આ અન્યાયનો યોગ્ય પ્રતિકાર કરવામાં આવે તો આજે તો એક જ સાંડેરાવ છે પણ ભવિષ્યમાં અનેક સાંડેરાવો જન્મ પામશે. ”

આ ઝોજસ્વિની વાણીની બારે અસર થઈ. કરાવ પસાર થયો અને તન-મન-ધનથી મદદ કરવા હરેક બાઈએએ નિર્ણય પણ કર્યો.

આ ઉપરાંત પાટણ જેવી મંદિરોની નગરીમાં એક ઉત્તમ દારીગરીવાળા લાકડાના અત્યુત્તમ નમૂનાના સંરક્ષણ માટે રા. ત્રણ હજારની જરૂર હતી.

આ મતલબનો પત્ર પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી દાંતિવિજયજી તરફથી આવ્યો હતો. જૈનપુરીમાંથી પ્રાચીન અવશેષો પણ વેચાઈ લાય અને આપણા દગ્ગા-દારીગરીના નમૂના પરદેશ

છે. અને આશાતનાનો પાર નથી. આ માટે આપણે માત્ર વિરોધ કરાવ કરીએ તે પૂરતું નથી. જરૂર પડે તો પૈસાથી, જરૂર પડે તો પ્રચારથી અને જરૂર પડે તો જાતે જઈને અને લાગવગદારા ઠાકોરને સમજાવીને આ કાર્ય પાર ઉતારવું જોઈએ, છતાં એક વાત સાંભળી લ્યો. આપણે ઠાકોરશ્રી પ્રત્યે ક્રોધ કે ઇર્ષ્યાની લાગણી ન રાખીએ. માત્ર અન્યાય દૂર કરાવવા માટે આપણે જનતું કરીએ. તમારામાં મારવાડી તરીકેનું સાચું અભિમાન હોય. તમારા ધર્મ તરફ પૂર્ણ પ્રેમ હોય તો ત્યાં વસતા તમારા બાઈઓ પર કે તમારા ધર્મસ્થાનો પર જે અન્યાયો થયા છે તે તરફ તમારી હાર્દિક સહાનુભૂતિ દર્શાવવી જોઈએ એટલું જ નહિ પણ તન-મન-ધનથી એવા પ્રયાસો કરવા ઘટે કે એ આશાતના દૂર થાય-અન્યાય દૂર થાય. સ્મરણમાં રાખજો કે જો આ અન્યાયનો યોગ્ય પ્રતિકાર કરવામાં આવે તો આજે તો એક જ સાંડેરાવ છે પણ ભવિષ્યમાં અનેક સાંડેરાવો જન્મ પામશે. ”

આ એજરિવની વાણીની બારે અસર ધર્મ. કરાવ પસાર થયો અને તન-મન-ધનથી મદદ કરવા હરેક બાઈઓએ નિર્ણય પણ કર્યો.

આ ઉપરાંત પાટણ જેવી મંદિરોની નગરીમાં એક ઉત્તમ દારીગરીવાળા લાહડાના અત્યુત્તમ નમૂનાના સંરક્ષણ માટે રૂ. ત્રણ હજારની જરૂર હતી.

આ મતલબનો પત્ર પ્રવર્તકજી મહારાજ થી ક્રાંતિવિજયજી તરફથી આપ્યો હતો. જૈનપુરીમાંથી પ્રાચીન અવશેષો પણ વેચાઈ લાય અને આપણા કળા-દારીગરીના નમૂના પરદેશ

શાંતિનો ફિરકનો

(૬)

“સાહેબ! આપ જણા સમગ્રે રાજ્ય
 મુંબઈ શહેર નદી. એક જગત મુખ્ય
 મદાવીર વિદ્યાર્થને પણ હ મારો જીવન
 કાર્યો થયે ” મુંબઈ શહેર ખાલિલ મુખ્ય
 એ હાલમાં મારવાં, હા. મુંબઈ શહેર
 સારમાં મુંબઈ શહેર, એ મુંબઈ શહેર
 પ્રિય, મુંબઈ શહેર, હા. મુંબઈ શહેર
 મુંબઈ શહેર, હા. મુંબઈ શહેર
 મુંબઈ શહેર, હા. મુંબઈ શહેર

તીર્થાધિરાજના દ્રશ્યો બધું અપૂર્વ હતું. આચાર્યનો આત્મા એ બધાં સત્કાર્યોનો પ્રેરક હતો.

આ પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે એક વિશેષતા જોવામાં આવી. જૈન ઉપરાંત જૈનેતર ભાઈઓનો સહકાર ઉત્તમ પ્રકારનો હતો. બહાર ગામથી ધાર્યા કરતાં વિશેષ મહેમાનો આવેલા. એ બધા માટે ઉતરવાની વ્યવસ્થા કરવી મુશ્કેલ હતી પણ બધા ભાઈઓએ પોતાના ઘર ખુલ્લાં મૂકી દીધાં; એટલું જ નહિ પણ ઓઢવા, પાથરવાની સગવડ પૂરી પાડી અને ચા-પાણી માટે પણ એટલો જ આગ્રહ રાખ્યો હતો. એ ભાઈઓ રનેહભાવે કહેતા કે આ જીનોના એકલાના મહેમાનો નથી; અમારા ગામના મહેમાનો છે. અમારે ત્યાં આ ભાગ્યશાળીઓનાં પગલાં ક્યાંથી ધાય ?

પ્રતિષ્ઠાના દિવસે આખા ગામને મિષ્ટાન્ન લોજન આપવામાં આવ્યું હતું. કરચલીયાના આબાલવૃદ્ધ આજે પણ એ પ્રતિષ્ઠા દિન અને મહારાજશ્રીની અમૃત વાણી બૂદ્યાં નથી.

શાંતિનો દિવસનો

(3)

“ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ” इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टाध्याय्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ १ ॥

“ મારી ભાવના હવે દક્ષિણમાં વિહાર કરવાની છે. પંજાબ-મારવાડ અને ગુજરાત-કાઠીઆવાડ તો છે જ પણ દક્ષિણના પ્રદેશમાં કાંઈ ધર્મઉદ્યોત થાય તો કેવું સારું ! ”

“ ગુરુદેવ ! આપની એ ભાવના બહુ જ સુંદર છે. પણ દક્ષિણમાં મુંબઈ થઈને જઈ શકાશે. એક ચોમાસું તો મુંબઈ કરવું જ પડશે. ” સકરચંદલાઈએ આગ્રહ કર્યો.

“ તે તો હું જાણું છું કે તમે ભાગ્યવાનો વચ્ચે જ લાભ લેવા બેઠા જ છો ને. ગુરુમહારાજનો જેટલો ઉપયોગ થાય તેટલો ફરી લેવો કેમ ખરુંને રણછોડભાઈ ? ” આચાર્યશ્રીએ હસતાં હસતાં મુંબઈવાસીઓની નિયત કહી દીધી.

“ ગુરુવર્ય ! આપશ્રીજીની આજ્ઞાથી પંચાસજી લલિત-વિજયજી આબ્યાધી ઘણો લાભ થયો, આપ પધાર્યો તો તો ઘણો વિશેષ લાભ થશે. ” રણછોડભાઈએ ખુલાસો કર્યો.

“ સાચું કહું ! તમે અહીં તો બધા કુરસદ મેળવી પાંદવા ને વિનંતિ કરવા આબ્યા છો, પણ મુંબઈમાં તમારા વેપાર-રોજગારમાં એવા રંગાઈ જાઓ છો કે ગુરુમહારાજ ક્યાં વસે છે તેનો પણ ખ્યાલ નથી રહેતો. જો કે ઘણા ગુરુ બહતો તો એવા નથી પણ મુંબઈના પાણીમાં એ ગુણુ દશે. ” આચાર્યશ્રીએ મુંબઈના શ્રીમંતોને ટકોર કરી.

“ દયાશુ ! આપની વાત કંઈક અંશે સાચી દશે, પણ જ્યારે જ્યારે કોઈપણ કાર્ય હોય છે ત્યારે બધા હાજર થઈ જાય છે. ચાતુર્માસમાં તો જરૂર અમે બધા આપની સેવામાં હાજર રહીશું. ”

“મેં તો ધારીજ રાખ્યું હતું કે મુંબઈ ઠાંઠ છોડે એમ નથી. પણ એક વાત છે.

“ફરમાવો સાહેબ !”

“મુંબઈ આવું છું. મારે દક્ષિણ તરફ ગયા સિવાય કુટકો નથી. મુંબઈમાં અશાંતિનું વાતાવરણ જણાય છે. હું શાંતિનો આદક છું તે તમે જાણો છો. તે વિષે તમારે બધાએ ગમે તેવા સંજોગોમાં શાંતિ રાખવી પડશે.”

“આપની મુશ્કેલી અને આગા શિરોધાર્ય છે. અમે પણ શાંતિ જ મુશ્કેલી છે. આપનું મન દુઃખી થાય એવું અમે નહિ દરીએ.”

“સાહેબ ! પંચાસજી લલિતવિજયજી મદારાજ પણ આપની સાથે હોય તો શ્રાવણ. તેમની વાણીમાં પણ મધુરતા છે. તે પણ ગુરુભક્ત છે.”

“તે તો વચ્ચેના છે. લખી એકદમ પહોંચી રહે તે જરૂર છે.”

“સાહેબ ! અમે પણ પિતૃનિ પત્ર લખીશું બન્ને રહે તે. અત્રે તે પણ શિષ્યોને આગા ફરમાવો તો મો મદારાજ જરૂર મોકલે. પહેલો કાગળ તે. શ્રાવણ પણ તે. બેરોડા જરૂર મોકલવો.”

“હા જરૂર મોકલે. હા પહેલો કાગળ તે. અત્રે પણ શિષ્યોને આગા ફરમાવો, હા મદારાજ પણ તે. બેરોડા જરૂર મોકલવો.”

અજ્ઞાનતિમિરતરણિ, કલિકાલકલ્પતરૂ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ
શ્રીમદ્વિજયવલ્લભમૂર્તીચરણ મ. ના શિષ્યરત્ન

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભમૂર્તીચરણ મહારાજ

૫-મામ૫૯ ૧૯૭૫

આચાર્યપદી ૧૯૯૩

શ્રીમદ્વિજયવલ્લભમૂર્તીચરણ મ. ના શિષ્યરત્ન

“સાહેબ ! ગરમીના દિવસો આવી પહોંચશે. આપ પણ વિહારમાં વધારે વખત ન લગાડતાં જલ્દી પધારો તો સારું.”

“વિચાર તો એવો જ છે પણ બને તે ખરું. એક વાત રહી ગઈ.”

“આજ્ઞા સાહેબ !”

“દાનવીર શેઠ વિકૃલદાસ ઠાકોરદાસની ઇચ્છા છે કે ગૂજરાનવાળા ગુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓ યાત્રા માટે નીકળવાના છે. પાટણ-તારંગા-પાલીતાણા વગેરે સ્થળોએ જવાનું નક્કી કર્યું છે. પ્રવાસ અને યાત્રા બે લાભ થશે.”

“તો તો સાહેબ ! મુંબઈની પણ તેઓને યાત્રા કરાવવી જોઈએ. પંબળથી મુંબઈ તો ક્યારે આવવાનું બને ? આપશ્રી ત્યાં હશે અને દાનવીર શેઠની ભાવના છે તો અમે પણ યોગ્ય સ્વાગત કરીશું.”

x

x

x

“શુરદેવ ! હવે તો નવસારી પધારશે ને ?” આચાર્યશ્રી ખુદારીથી ઠરચલીયા પધાર્યા ત્યારે ૨૦-૨૫ આગેવાનોએ વિનંતિ કરી.

“ભાગ્યશાળી ! તમારો આશ્રય તો હોય પણ મારે મુંબઈ જવાની ઉતાવળ છે. ગરમીના દિવસો આવી રહ્યા છે.”

“સાહેબ ! નવસારી થઈને જતાં વધારે દૂરક નહિ પડે. બીજું તો ઠીક પણ આપના પધારવાથી અમારો કુસંપ મટશે અને દહેરાસરજીનું દામ બનશે.”

ચાલુ કરાવ્યું. નવસારીના બાઇ બહેનોને શુદ્ધેવ પ્રત્યે બારે સન્માન થયું. પૂજા-પ્રભાવના-સાધર્મીવાત્સલ્ય આદિ ધર્મ-કાર્યો થયાં.

નવસારીથી વિહાર કરી આપ સૂરત પધાર્યા. સૂરતમાં અપૂર્વ સ્વાગત થયું. ગોપીપુરામાં પધાર્યા. સગરામપુરા, નવાપુરા, હરિપુરા, વડાચૌટા આદિ સર્વે ઉપાશ્રયોના આગેવાનોએ ધામધુમપૂર્વક પોતપોતાના ઉપાશ્રયમાં લઈ જઈ વ્યાખ્યાન કરાવ્યાં.

x

x

x

ગોપીપુરાના મોહનલાલજી મહારાજના ઉપાશ્રયમાં આવીને વિહારનો શ્રમ ઉતારી રહ્યા છે. સંઘના આગેવાનો બેઠા છે. સૂરતની વર્તમાન પરિસ્થિતિ વિષે વાત ચાલે છે એટલામાં કેટલાક બાઇઓ આવ્યા ને આપણા ચરિત્રનાયકની પાસે વંદણા વગેરે વ્યવહાર કર્યા વિનાજ બેસી ગયા. સૂરતના બાઈઓને બારે દુઃખ થયું. આચાર્યશ્રી સમજી ગયા કે સોસાયટીના બાઈઓ છે. તેમણે બીજા બાઈઓને ઇશારત કરી જાયા નીચા થતા અટકાવ્યા. શું થાય છે તે જોવાની સૂચના કરી.

“ અમે સંઘાડાની ઐક્યતાનો સંદેશ લઈને આવ્યા છીએ. ” આગેવાન ગણાતા એક બાઈ બોલી ઉઠ્યા.

“ કેનો સંદેશ છે મહાનુભાવ ! ” આચાર્યશ્રીએ વાત દહાવવા પ્રશ્ન પૂછ્યો.

“ મુનિ મહારાજશ્રી સમવિજયજી મહારાજને તેમની

મુંઝા છે કે શ્રી આત્મારામજી મહારાજના સંઘાડાની ઐક્યતા થાય તો સારું ! ”

“ ભાગ્યશાળી ! હું તો ઐક્યતાને વ્યાદનારો છું. સંઘ-
શાંતિ એ મારી અદોનિશ ભાવના છે. તમે કદાચ ભવન
પણ દશે કે હમબાજ નવસારીમાં સંઘની શાંતિ કશીને
આવું છું. જ્યાં જ્યાં હું જાઉં છું ત્યાં ત્યાં શાંતિ રહ્યા
હું પ્રયત્ન કરું છું. સમાજમાં કલેશ હું જોઈ શકતોજ નથી
ચુકેદેવના સંઘાડાની ઐક્યતા થાય એથી વિશેષ મું જોઈએ ? ”
આચાર્યશીએ પોતાની ભાવના વ્યક્ત કરી.

“ અમે તો તેજાશીનો સદેશ આપને કહેવા આવ્યા છીએ ”

“ સદેશ કહેવાનો શો આદેશ છે ? શ્રી ગામજીવજીને
તેજના ચુકે અને દાદાચુકી આજારી આ ઐક્યતાનો સદેશ
પાઝ્યો છે ને ! મને તેમ દોષ, જે ગમાગ પ્રયત્ન મારું
ઐક્યતા સધાવી દોષ તો તેથી કદું મું ? ”

“ આ ઐક્યતા કમળના જ લક્ષણ છે ને મું ? જે
વરણ કે હમ જોઈએ જોઈએ દેવાના ભવન. કમળા નદ
એ ઐક્યતાના સદેશ. મું ગામજીને લખ્યા છે ? ” શ્રી
ગામજીવજી એ ન કહેવાય

“ જોઈએ ! મું ગામજીવજી મુખમાં ભવન. જે
જોઈએ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ
જોઈએ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ

“ જોઈએ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ નદ ”

કે ન જોડે, આચાર્ય મહારાજશ્રીને તો આ વાતનું કાંઈ છે જ નહિ. તે તો ઉદારતાની ભૂતિ છે. ”

“ સાહેબ માફ કરશો. ઐક્યતાની વાતો મોઢેથી બોલવાને શું અર્થ છે ? નવસારીમાં પણ વાતાવરણ ઉઘ્ર બનતાં બનતાં રહી ગયું. એ તો સંઘ મક્કમ રહ્યો તેથી શાંતિ રહી. અમદાવાદની અજબ શાસનપ્રભાવના તો સુપ્રસિદ્ધ છે. આપ તો શાંતિ ચાહો છો ને તે પ્રમાણે જગ્યાએ જગ્યાએ ઐક્ય સ્થાપવાના પ્રયત્નો કરો છો. ” ઉત્તમચંદભાઈએ સ્પષ્ટ સંભળાવી દીધું.

“ બાઈ ! શાંતિ રાખવી એ જ આપણો ધર્મ છે. આ બાઈઓ તો જેમ દોરવણી મળે તેમ કરે. જુઓ મહાનુભાવો, આપણા સંઘાડામાં સૌથી મોટા શ્રદ્ધેય પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિ-વિજયજી મહારાજ અને શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ છે. એ મહાત્માઓ જે ફરમાવે તે તમારે ને અમારે સૌને માન્ય રાખવું જોઈએ. તો તો સર્વત્ર શાંતિ-સાચી શાંતિ સ્થાપી શકાય. ” આચાર્યશ્રીએ ખુલાસો કર્યો. ”

આવેલ બાઈઓ શું જવાબ આપે ? તેઓ ઊભા યમને ચાલ્યા ગયા. મોઢેથી તો કેમ દહેવાય પણ આપણા ચરિત્ર નાયકનો બુદ્ધિમત્તા તથા શાંત મુખમુદ્રા તો બધાના દૃદયમાં જડાઈ ગઈ.

અહીંથી વિદાર કરી અનેક ગ્રામ નગરોમાં યમ વાપી પધાર્યા. અત્રે ઘણા વર્ષથી સંઘમાં કુસંપ હતો તે આપશ્રીના સદુપદેશથી સંપ થયો અને અટકેલું દહેરામરજીનું કામ ચાલુ

ખને, પોતાનાં વિશાળ અનુભવ અને વિધવિધ શાસ્ત્રોના અવ-
ગાહનનો પરિચય આપી બધાને તૃપ્ત કરી દેતા.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં જોઈ સુદ્ધિ આઠમે સ્વર્ગવાસી
ગુરુદેવ ન્યાયાલોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વર-
આત્મારામજી મહારાજની જયંતી ઉજવાઈ. પંડિત હંસરાજજી
શાસ્ત્રી આદિ વિદ્વાનોના ભાષણો થયાં. લાહોર-ગુજરાતવાળા,
જંડીયાલાગુરુ, આદિ પંજાબની ભજન મંડળીઓ તથા આત્મા-
નાનંદ જૈન ગુરુકુળના પંજાબ ગુજરાતવાલાના વિદ્યાર્થીઓના સુંદર
ભજનો થયાં. આચાર્યશ્રીએ ગુરુદેવના જીવનના સંસ્મરણો
હૃદયંગમ ભાષામાં સંભળાવ્યા અને ગુરુદેવના સમાજકલ્યાણ
સાધના અને ધર્મપ્રદ્યોતનો સંદેશ સંભળાવી શ્રોતાઓને
ગદ્ગદિત કરી દીધા. તેમજ ગુરુભક્ત પં. લલિતવિજયજી
મહારાજે પણ સુંદર વિવેચન કર્યું હતું.

ગુંબઘનો પ્રવેશ અદ્વિતીય હતો. ગુંબઘ અને પરાના
હજારો સ્ત્રી પુરુષો ગુરુદેવના સ્વાગત માટે વહેલા વહેલા આવી
પહોંચ્યા હતા. ગુલાલવાડીથી લઈને ઝવેરી બજાર વગેરે બજારો
શબ્દગારવામાં આવ્યાં હતાં. જગ્યાએ જગ્યાએ વિવિધ દરવાજાઓ
ઊભા કરવામાં આવ્યાં હતાં. બજારમાં માનવમેદનીનો જાલો
સમુદ્ધ હોજીયો હતો.

પંજાબના શહેરો ગુજરાતવાલા-લાહોર-જંડીયાલાગુરુની
ભજન મંડળીઓના પંજાબી-હિંદી ભજનો સાંભળવા પડાપડી
થતી હતી. પંજાબી ભાઈઓ દેવા ગુરુભક્ત અને ધર્મનિષ્ઠ
હોય ઉ તે તેમના ભજનો, અદ્વિતીય આનંદ, તેમની ભક્તિ

અને તેમની તદ્દલીનતાથી જણાઈ આવતું હતું. ગુજરાનવા
શો આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના બાળકોને શુદ્ધ ખાદી
પોષાકમાં બજનો ગાતાં જોઈ પ્રેક્ષકો ધન્ય ધન્યના ઉર્મી
હારી રહ્યા હતા. ગુરુદેવના દર્શન માટે દુકાનો-ઘોડતાઓ
રસ્તાઓ-ઝૂંપા, મેડીઓ અને ઊંચા ઊંચા માળો સ્ત્રી-પુરૂષો
અને બાળકોથી ભરાઈ ગયાં હતાં. ઝવેરી બજારમાં પ્રવેશ
યાજી ઝવેરી મળીભાઈ સૂરજમલે સાચા મોતીઓ તેમજ
નોરનશી વધાવ્યા. રથે રથે સોના ચાંદીના કુદોર
વધાવવામાં આવતા હતા. પંદળી બજારમંડળીઓએ તો જા
રંગ જમાવ્યો હતો. જનતા પાછળ પાછળ ખેંચાતી આવતી
હતી. અને આચાર્યશ્રીજીનું સ્વાગત કરવા માટે જ રથને
રથને મેથ મદાન. જલ પવન ઉતરી પડતા હતા. જેક કુ
દા. મીઠા આચાર્યશ્રી ઝેડીજીના ઉપાશ્રયમાં વધાર્યા

જનમન પરિશિષ્ટિ પર પ્રભાવગ્રાળી રહેના આપી મંત્ર
લિપિ મંજર. વ્યૂં. પાદરહીવાળા કેડ મેકમલજીના નમ્રદે
કેડ-ની પ્રજાવન: રાઈ

કેડે રહેલો એક ધર્મ બાળકોને શિક્ષણ દેવામાં હતો.
જેને જનમન પરિશિષ્ટિ, જાન પ્રજાવન: આપવા
જા. જનમલજીની અર્જવતા. ગાયુ મંત્રવર્તિવનજી
કેડે રહેલો છે, જનમન મદાનને મંત્રવર્તિવન: વ્ય. મંત્રે.
જેકમન મદાનને મંત્રવર્તિવન: જનમન. જનમલજી
જનમલજી પરિશિષ્ટિ વિષયે દીક્ષા દેશે. વ્યજવન: વ્ય
જનમલજી રાઈ રાઈ વ્યજવન: જનમલ: -
જનમલજી રાઈ રાઈ રાઈ રાઈ રાઈ રાઈ રાઈ રાઈ

માંદગીને બીછાને હતા તેમણે પંજળ શુરકુળના વિદ્યાર્થીઓને પોતાના નિવાસસ્થાને બોલાવી બધાને એક એક રૂપીઆ આંદલો આપ્યો હતો.

સં. ૧૯૮૫ નું ચાતુર્માસ મુંબઈમાં પૂર્ણ થયું. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયને સારી મદદ મળી. અનેક શાસન પ્રભાવનાના કાર્યો થયાં. ચાતુર્માસ માટે જુદા જુદા આગેવાનોની વિનંતિથી આચાર્યશ્રીએ આદીશ્વરજીની ધર્મશાળા, ડેાટનો ઉપાશ્રય, માંડવી જંદર, બાતળબાર, વાલકેશ્વર, દાદર વગેરેના ઉપાશ્રયોમાં પં. શ્રી લલિતવિજયજી, મુનિશ્રી ઉત્તમવિજયજી, શ્રી કપુર-વિજયજી, શ્રી સમુદ્રવિજયજી, શ્રી સાગરવિજયજી આદિને મોકલ્યા હતા. આ બધા ઉપાશ્રયો-સ્થાનોમાં પણ તપશ્ચર્યા આદિ બહુજ સારી રીતે થયાં. પર્યુષણપર્વ મંગળ રીતે પૂર્ણ થયાં.

ચાતુર્માસ પૂર્ણ થયે માંડવી, બાતળબારમાં વસતી વીસા-ઓસવાળ બંધુઓની વિનંતિથી ઘણી ધામધુમ સાથે વીસા ઓસવાળની વાડીમાં પધાર્યા-જયજયકાર વર્તાવ્યો.

આ સમયે એક કચ્છી ભાગ્યવાને વીસા ઓસવાળ જૈન બોર્ડીંગને રૂપીઆ સવા લાખની બાદશાહી સખાવત જાહેર કરી અને ધર્મની સારી પ્રભાવના થઈ. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના ટેટલાઈ વિદ્યાર્થીઓ ચાતુર્માસમાં તથા વિદ્યાર સમયે યાજ્ઞ મુખી આપશીના દર્શન અને વ્યાખ્યાનનો લાભ લેતા રહ્યા.

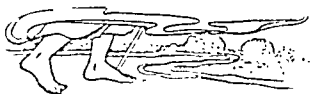
મુંબઈના ચાતુર્માસના એક પ્રસંગની મોંઘ લીધા મિવાય ચાલે તેમ નથી. આ પ્રસંગ એવો વિચિત્ર બન્યો હતો કે આપણા ચરિત્રનાયક જે ગમે તેવી પરિસ્થિતિમાં શાંતિ રાખવાના

વાળદાર નથી. હું તો શાંતિનો ઇચ્છુક છું. એ મારો જીવન
ન છે.

અહીંથી વિહાર કરી ઘાટકોપર, મુલુંદ, યાણા આદિમાં
મુંબઈથી હજારો ભાવિક આવકોએ દર્શનનો લાલ લીધો.
યાણાથી વિહાર કરી અનેક ગામોને પાવન કરતા, ઉપદેશામૃતનું
પાન કરાવતા, વ્યાખ્યાનો આપતા, આપ ખડકી પધાર્યા. વચ્ચે
પેણમાં દહેરાસરનું ખાતમુહૂર્ત કરાવ્યું.

હુનાવલામાં સ્થિરતા દરમ્યાન પૂજા પ્રભાવના આદિ થયાં.
પુના-મુંબઈના આગેવાનો દર્શનાર્થે આવી ગયા. ઘણા વખત-
થી દક્ષિણ વિહારની ભાવના હતી તે પૂરી થઈ. દક્ષિણમાં
પ્રવેશ કર્યો.

દક્ષિણમાં વિહાર.

(૭)

“ રીતરવાળા ! અમારાં ધન્ય ભાગ્ય કે આપથીએ પંજાબ-
મારવાડ, ગુજરાતને પાવન કરી અમારા દક્ષિણદેશમાં પણ
આવી કૃપા કરી. ” પુનાના આગેવાનોએ દર્પ જાહેર કર્યો.

“ ભારી ઇચ્છા થી અંતરિશ પાર્શ્વનાયજ્ઞના દર્શન
કરવાની હતી અને તેમાં તમારી મુલાકાત તથા યાજ્ઞમાં ભા-
ગદારી, વિનંતિ કરી, તેમાં આ પ્રદેશમાં પણ ભાગારી થાઉં
શું ? અનુભવ : હાં તો તે પ્રદેશમાં આપુ તું ” આચાર્ય
શ્રીએ પેનાની ઈચ્છા સ્વીકાર કરી.

“ મુજબ ! આપના પ્રવેશનું મુદ્દત જાણવું પડે
હશે. ” એક અગેવાનને વિનંતી કરી.

“ એ મેં જાણવું છે કે પુનાના કલેક્ટર થડુ અને પંજા-
બ-મારવાડના નર્સિસ એકબીજા પ્રવેશના તારીખ અંગે
જાણ કરી હશે. છતાં તું જોઈ તમે અમુક તારીખ
અને સ્થળે પહોંચી જશો. કલેક્ટર દેવ તે પહોંચી જશે. ”

“સાહેબ, આપ પધારશો’ એટલે ‘કલેશનું’ સમાધાન થઈ જશે.”

“મારી વાત સ્પષ્ટ છે. સકળ સંઘને તો અમારે માટે થોડુંઘણું પણ સન્માન હોય તો અમે એક પક્ષના થઈને શામાટે આવીએ. અમને સામૈયા કે વાન્ત-ગાન્તની કશી જરૂર નથી. સકળ શ્રી સંઘ મળીને લેવા આવશે ત્યારે આવીશું. નહિ તો હંદેરાસરોના દર્શન કરી બારોબાર અન્યત્ર વિહાર કરી જઈશું.”

“કૃપાનાથ ! એમ ન કરો. અમારો પ્રયાસ ચાલુ છે. અને આપના પુનિત પગલાં થશે તો પુનામાં જરૂર સંપ થશે. પુનામાં જગૃતિ આવશે.”

“તમે તો સંઘના આગેવાનો છો. કલેશથી સંઘની પ્રતિષ્ઠા રહેતી નથી, સારાં કાર્યો થતાં નથી. એમાં જ સમાજ દિનપ્રતિદિન પાછળ પડતો જાય છે અને તમારા જેવા આગળ પડતા શહેરમાં આ ચોલે ખડું ? મારો દ્રઢ નિશ્ચય છે કે હું તમારા કલેશનું સમાધાન થયે જ પ્રવેશ કરીશ.” આચાર્યશ્રીએ મક્કમતા જણાવી.

“પણ સાહેબ, અમે આપને ચાણા વિનંતિ કરવા આવેલા, હવે આપ નહિ પધારો તો અમારી હાંસી થશે. આપ પધારો તો અમે આપ જે ફરમાવો તે કરવા તૈયાર છીએ.”

“મારે બીજું કશું નથી જોઈતું. તમારે લઈ જવા દોય તો એવું કામ કરો, જેથી શ્રી સંઘનું ગૌરવ વધે, ધર્મની-શાસનની પ્રભાવના ધાય, તમારી પણ ચોખા વધે.”

બધાને લાગ્યું ગમે તે રીતે સમાધાન થાય તો સારું. આચાર્યશ્રી જેવા પ્રભાવશાળી આત્મા આપણે ત્યાં ન આવે તો તો પુનાના કમનસીબ ગણાય. પુનામાં ૧૭ ધડા હતા. એક તરફ આઠ અને બીજી તરફ નવ. બન્નેના મુખ્ય આગેવાન હતા સાળા અને બનેલી. શેઠ બાબુલાલ નાનચંદ અને શેઠ મણીલાલ કેશવલાલ. બન્નેને ખૂબ ખૂબ સમજાવવામાં આવ્યા. સમયનો પરિપાક થયેલો. શુરુદેવની ભાવના સિદ્ધ થવાની અને બન્નેના મન પીગળી ગયા. એકત્ર થઈ શ્રી સંઘ ઝપાટાબંધ ખડકી આચાર્યશ્રીની સેવામાં ઉપસ્થિત થઈ ગયો. અને આચાર્યશ્રીને વંદણા કરી પ્રાર્થના કરી કે આપ જે આજ્ઞા ફરમાવો તે અમારે માન્ય છે.

આચાર્યશ્રીએ એવી તો મધુર ભાષામાં સચોટ ઉપદેશ આપ્યો અને સંગઠન માટે આગ્રહ કર્યો કે બન્ને એકત્ર થઈ ગયા અને આચાર્યશ્રી જે ફેંસલો કરે તે બધાને મંજુર કરવો તેમ નિર્ણય થયો.

સમાધાન થઈ ગયું. સૌના મન પ્રકુદિત થયાં અને દર્પપૂર્વક લેટી પડ્યા. પુના સમાચાર પહોંચતાં જ આખા શહેરમાં આનંદ આનંદ છવાઈ ગયો. સમસ્ત શ્રી સંઘ આચાર્યશ્રીનું અપૂર્વ સ્વાગત કર્યું.

જગ્યાએ જગ્યાએ દરવાઘાએ લિભા કરવામાં આવ્યા હતા. બજારો ખૂબ શણગારવામાં આવી હતી. રસ્તાઓમાં બારે બીડ હતી. આચાર્યશ્રી અને શિષ્યપરિવારને જેવા દિંદુ-મુસલમાન ખટે પગે લિભા હતા. પુનાના કંતિદાસમાં આજનો દિવસ અપૂર્વ હતો. ઘેરેઘેર આનંદની લહેર છવાઈ ગઈ હતી.

ક્રિયા આપની આજ્ઞાથી મુનિશ્રી સમુદ્રવિજયજી કરાવતા. વ્યાખ્યાન પણ તેઓજ વાંચતા હતા.

માલારોપણનો ઉત્સવ થયો. આ ઉત્સવની આવકમાંથી આપશ્રીના સદુપદેશથી શ્રી સંઘે આંદોનો રથ બનાવ્યો. અહીં શ્રી સિદ્ધાચલજીનો પટ્ટ જીર્ણ થઈ ગયો હતો. આપશ્રીના ઉપદેશથી એક બાગ્યવાને નવો સુંદર બનાવરાવી શ્રી સંઘને અર્પણ કર્યો—આપના સદુપદેશથી શ્રી આત્માનંદ જૈન લાયબ્રેરીની સ્થાપના થઈ અને તે સારા પાયા પર ચાલી રહી છે. એમાં ઘણોખરો પ્રયાસ સ્વર્ગસ્થ મુનિશ્રી ચરણવિજયજી મહારાજનો હતો.

અહીંથી વિહાર કરી તલેગામ, હમદેરા, અહમદનગર આદિ ધર્મ ચેવલા પધાર્યા. અહીં શ્રી મણીલાઇના તરફથી આપશ્રીના કરકમલોથી પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ થયો. આચાર્યશ્રીજીની અધ્યક્ષતામાં કાશીવાળા વિદ્યાલંકાર મુનિવર્ય શ્રી હીરાચંદજી મહારાજ નિપુણતાથી ક્રિયાકાંડ-વિધિવિધાન કરાવતા હતા.

અહીંથી વિહાર કરી ઇલોરાની સુપ્રસિદ્ધ શુક્રાઓના મનોહર દ્રશ્યો જોયાં. બુદ્ધ સાધુઓને રહેવાની શુક્રાઓ, બુદ્ધના જીવનના પ્રસંગો આલેખતી આકર્ષક મૂર્તિઓ, જૈન શિલ્પ, જૈનોની પ્રાચીન મૂર્તિઓ તેમજ વૈષ્ણવ મૂર્તિઓ વગેરે પ્રાચીન કળા વગેરે જોઇને દોલતાબાદ, ઓરંગાબાદ વગેરેમાં ધર્મ-પ્રચાર કરતા આપશ્રી અંતરિક્ષજી પાર્શ્વનાથની યાત્રા માટે પધાર્યા. વર્ષોની અભિલાષા આજે પૂર્ણ થઈ. અહીં પચીસ દિવસ સ્થિરતા કરી. જ્યારે ઠોડા દામ બનવાનું હોય છે ત્યારે

કોઈ ને કોઈ નિમિત્ત મળી જાય છે, એ નિયમ મુજબ અહીં
ધર્મશાળા આપના ઉપદેશથી જનવા સર્જાયેલ માટે પર
કાંઈ વાગેલ એની વ્યથા વધી જવાથી સ્થિરતા થઈ તે દરમ્યાન
અતરિશ પાર્થનાથના દર્શન કરી આનંદ અનુભવ્યો. પ્રતિભા
મદાન ચમત્કારિક અને પ્રભાવશાળી છે. એક અંગુલ
નીકળે તેટલી અધર રહે છે. પ્રાચીન કાળમાં તો આ પ્રતિભા
બહુ જ અધર દતાં પણ કાળના બળે આજે થોડા જ
રેખાય છે. પણ પ્રતિભાજી એટલાં બધાં બળ્ય છે કે કોઈ
કર્તા કરતાં ઉજાસ આવી જાય છે. વર્ષોની ભાવના જ
ફળી, ચારે તરફથી લોકો આચાર્યશ્રીના દર્શન કરવા ને
પેતાના ગામમાં પધારવા નિમંત્રણ આપવા આવવા લાગ્યા.

અહીં બાળપુત્રનાથી કેટલાક લોકોએ જુગાલગદિ થોડાં
જુગાં મારી કાઢી. શ્રી મદાનીજીયંત્રી પણ અહીં જ ઉજાસ
અહીં અંક પણ આવી ધર્મશાળા નવિની યાત્રાકરોને
ત્યાં કે પાસે. આચાર્યશ્રીએ તો જોયું અને ને માટે અ.ચ. પંચે
જોયું. અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે
અને અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે
અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે
અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે

અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે
અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે
અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે
અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે
અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે અ.ચ. પંચે

હતી. અહીં ગૂજરાતી-ઠાઠીઆવાડી-મારવાડી-કચ્છી ભાઈઓમાં પરસ્પર કુસંપ હતો તે આપશ્રીના સદુપદેશથી દૂર થયો. આતુર્ભાઈ માટે આપ બાલાપુર પધાર્યા. આકોલા શ્રી સંઘની વિનંતિથી મુનિશ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ, મુનિ સાંગરવિજયજી મહારાજ, શ્રી વિશુદ્ધવિજયજી મહારાજને આકોલા આતુર્ભાઈ માટે આજ્ઞા આપી.

બાલાપુરમાં આપે જોયું કે શ્રી સંઘમાં સંપ સારો છે. લોકો ધર્મ શ્રદ્ધાળુ છે. સુખી અને ભાવનાશાળી છે. ભક્તિભાવ પણ સારો છે, પણ ઉપાશ્રય નથી તેથી આચાર્યશ્રીએ ઉપાશ્રય માટે ઉપદેશ આપ્યો અને એક સુંદર ઉપાશ્રયની યોજના થઈ. શેઠ લાલચંદ ખુશાલચંદે રૂપીઆ દશ હજાર આપ્યા. શ્રી આત્માનંદ જૈન ભવન નામનો લઘ્ય ઉપાશ્રય તૈયાર થઈ ગયો.

અહીં તપાગચ્છ અને લોંકાગચ્છના શ્રાવકોમાં સંપ સારો છે. આપ અહીં પધાર્યા ત્યારથી જ લોંકાગચ્છના ઉપાશ્રયમાં વ્યાખ્યાનો વાંચતા જોના લાભ સર્વે જાંધુઓ લેદભાવ વિના લેતા રહ્યા. આપશ્રીજીના સદુપદેશથી લોંકાગચ્છની શ્રીમતી રાજબાઈએ બાદરવા મુદિ છઠના દિવસે તપાગચ્છ અને લોંકાગચ્છના શ્રાવકોનું કાયમ એકત્ર સાધર્મિક વાત્સલ્ય કરવા સારૂ અને જ્ઞાનખાતે પોતાની દશ હજારની મીઠકત લોંકાગચ્છના સંઘને અર્પણ કરી.

આ આતુર્ભાઈમાં શેઠ લાલચંદ ખુશાલચંદે તથા શેઠ મુખલાલ દવસીલાલ આદિ ધોસથે સારો લાભ લીધો.

આતુર્ભાઈ પૂર્ણ થયે આકોલાથી વિહાર કરી મુનિશ્રી સમુદ્રવિજયજી આદિ ત્રણે સાધુઓ શ્રી અંતરિક્ષજીની યાત્રા

હરી આપની સેવામાં બાલાપુર હાજર થયા. પંબજના જો
 નેટલા બાઈઓ આપના દર્શનાર્થે અને પંબજ પધારવા
 વિનંતિ માટે આવ્યા હતા. તેઓનું સંઘે સારું સ્વાગત મું
 આચાર્યશ્રીને પંબજ પધારવા માટે હૃદયસ્પર્શી પ્રાર્થના
 અને સમાજનેાની આંખમાં પાણી ઉભરાઈ આવ્યાં. આચાર્ય
 પણ પંબજના બાઈઓની ભક્તિ જોઈ ગદગદ થઈ ગયા. રી
 રીતે સં. ૧૯૮૭ નું ચીમામું બાલાપુરમાં આનંદપૂર્વક
 પોષ માસમાં નિદાર કરી ખામગામ આદિ ધર્મ જુરાનપુર પધ

માતા પુત્રનો મિલાપ

(૮)

“સાહેબ ! અમારા દેશમાં સાધુ સુનિરાજના હર્શન બાગ્યેજ થાય છે. આપ પધાર્યા એ અમારાં બાગ્ય, પણ અમારા સંઘમાં કુસુંપ છે. આપના પ્રભાવથી તે દૂર થાય તો અમારી ઉન્નતિ થાય.” એક યુવાને આચાર્યશ્રીને પ્રાર્થના કરી.

“બાઈ ! મેં પણ તે વાત સાંભળી છે. હું તે વિષે જરૂર પ્રયાસ કરીશ. યવું ન યવું તે તો જ્ઞાની બાલે પણ સંઘમાં કુસુંપ હોય તે તો આખા સમાજને અને શહેરને બન્નેને નુકસાનકર્તા છે.”

“શુરહેવ ! બીજી પણ પ્રાર્થના છે !”

“હડો, હડો, સડોય ન રાખે! મારાથી શક્ય હશે તો જરૂર થશે.”

“સાહેબ ! અહીં માતા-પુત્રને મોટો કલેશ છે. તેમજ કુટુંબ બહુ જ ખાનદાન ગણાય છે. પાસે સારી મિલકત છે. બન્ને સમજતાં નથી. કોઈ મુધી મામલો પડે તો છે આપ પ્રયાસ કરશો તો જરૂર સમાધાન થઈ જશે. હોત જરા હમ છે પણ માતા ધર્મી અને શ્રદ્ધાળુ છે.”

“તે માટે પણ જરૂર પ્રયાસ કરોશું. તમે નિશ્ચિંત રહે”

આરે.વાનૈને બોલાવ્યા. બન્ને પડો પાસેથી મનદોઝ મુઠ કાઢી જતા રીધું. બન્ને પડોના બાઈએને સમજાય અને આચાર્યશીના પ્રયાસથી મંથનો કુસંપ ડર થયો. જ્ઞાનદ આનંદ થઈ ગયો. આચાર્યશીનો જયજયકાર થતા હોય.

આજે સુશાન્ત. પ્રાતઃક્રિયા અને પાઠથી વહેતા પાણી દોઝ મ પુને મ.થે લઈને પાન ચાલી નીકળ્યા.

“ધર્મંત ન !” કોઈ ધરમા પ્રવેશ કરતા ધર્મંત. બહુ દુઃખ છે

માતાજીનું જ ઘર છે. હું બાળુમાં જ રહું છું.” પેલા યુવકે ભાવથી પ્રાર્થના કરી.

“મારે તો તમારા જન્મે પાસેથી જાપની વસ્તુ લેવી છે.” આચાર્યશ્રીએ કટાક્ષ કર્યો.

“દયાનિધિ ! ફરમાવો, ફરમાવો, આપ જે કહેશો તે હાજર થશે. અમારા તો બાંગ્લ કે આપ જેવા પુણ્યરાશિ આચાર્ય ભગવાનના દર્શન થયાં. અમારું આંગણ પાવન થયું. કોઈ પુસ્તક આદિ માટે કોઈ રકમની જરૂર હોય તો પણ આપ વિના સંકોચે કહેશો. હું તો આપની અમૃત વાણી સાંભળીને આ ભવનું સાથેંક માગું છું.” શિવકોર માતાએ હાથ જોડી વિનંતિ કરી.

“તમારી જન્મેની ભક્તિ હું ક્યારે માનું ? જ્યારે તમે માતા પુત્ર ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણ્ય માનેા.”

“સાહેબ ! આપની આજ્ઞા અમારે માન્ય છે.” જન્મે જોલી ઉઠ્યાં.

“સાચું કહો છો ને !”

“હા ! સાચું.”

“આપણે કેવો મહાન ધર્મ, ભગવાન વીર પરમાત્માના આપણે સંતાનો, તમારું કેવું ઉચ્ચ અને ખાનદાન પ્રખ્યાત કુટુંબ અને તેમાં માતા-પુત્રની મીઠી સગાઈ, તેમાં આ કહેશ તમને શોભે ? હું તો તે ખાની જ શક્યો નહિ. અને ક્યા ભવને દાજ ! ધર દોય તો મનલેદ યાય, વાસણે ખખટે પણ ખરાં પણ તેમાં આપણે વિચાર તો કરવો જોઈએ ને ?

ધારથી આશપુર તરફ વિહાર કરી લોવાપર તીર્થમાં બાર ફૂટની શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની કાયોત્સર્ગમાં ઉભી લબ્ધ મૂર્તિના દર્શન કરી રાજગટ શ્રી સંઘને લાભ આપી આગળ વધતાં એક ગામમાં સાંજના પ્રતિક્રમણાદિ ક્રિયાથી નિવૃત્ત થઈ સાધુઓ સાથે જ્ઞાનગોષ્ઠી ચાલતી હતી. એટલામાં રતલામના દોઢસો જેટલા આગેવાનો આવી પહોંચ્યા.

“ત્રિકાળ વંદણા ! ત્રિકાળ વંદણા !”

“ધર્મલાભ !”

“કોણ શેઠ રતનલાલજી કે, ઓહો કેશરીમલજી અને જુહારમલજી પણ પહોંચ્યા છે ને શું ! બંડારીજી પણ આવ્યા છે !” સમુદ્રવિજયજીએ ઓળખી કાઢ્યા.

“જી સાહેબ ! આપ સાહેબ ગુરુદેવની સાથે છો ને ? ત્યારે તો અમારા મનોરથો પૂર્ણ થશે ?”

“કેમ શું કામ છે ?”

“અરે સાહેબ ! આચાર્યદેવ રતલામના પાદરમાં થઈને બારોબાર ચાલ્યા જાય તે સાડું કહેવાય ?”

“ગુરુદેવ ! મહામુશીબતે આપના પુનિત ચરણો માળવામાં થયા અને આપ માળવાનું મુખ્ય ટૌન નગર રતલામને ઊંચી પધારો એ શોભારૂપદ ગણાય ? ગમે તેમ થાય આપને રતલામ જરૂર પધારવું પડશે.”

“ભાગ્યવાનો ! તમારી ભાવના ઘણી સારી છે પણ મારે

મારવાડ પહોંચવાની ઉતાવળ છે. શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્વાન
અને ઉમેદપુર જૈન બાલાશ્રમનું જરૂરી કામ છે. ”

“દૂપાનિધિ ! એ કાર્યો પણ થશે. આપ જેવા ગુરૂદેવ
દર્શન વિના રત્નલાભ રહે તો તો અમારા કમભાગ્ય મદદ
અમે આપને જરૂર રત્નલાભ લઈ જઈશું. ”

“તમે જાણો છો ને રત્નલાભ જવું હોય તો મોટા ફાળ
મળે જવું પડે. તેથી આઠ દિવસ મોડું થાય. જરૂરી કામ
ન હોય તો હું જરૂર આવત. ”

“સારું ! અમે તો અહીં જ બેસવાના. ત્યાં કોઈ
જાણ રત્નલાભ આવવાની. હા નહિ હોય ત્યાં મુખી આપ
મંજૂર નેતા હશે. ”

“હા બાલિકા ! તમે બધા યાકયાપાકયા છો આવત. ”
કેવળે મોં જોવાના થશે. ” અમુદિવિજયજીએ જણાવ્યું.

“આપને આપને રત્નલાભ જવાની હે. ”

“હા બાલિકા ! તમે જાણો છો. ”

“હા બાલિકા ! તમે જાણો છો. ” અમુદિવિજયજીએ જણાવ્યું.

રતલામના બાઈઓ પણ સાથે જ ચાલી નીકળ્યા. બીજા પણ રતલામથી કેટલાક બાઈઓ આવી પહોંચ્યા. વ્યાખ્યાનમાં રતલામના બાઈઓએ દર્દબરી પ્રાર્થના કરી અને ગુરુમહારાજે ચાર દિવસ માટે વિનંતિ સ્વીકારી. પચીસ માઈલનું ચક્કર ખાઈ રતલામ પધાર્યા. રતલામનો પુરપ્રવેશ અપૂર્વ હતો. આસપાસના શ્રાવકો દર્શનાર્થે આવ્યા. રતલામના વ્યાખ્યાનોમાં ખૂબ ભીડ રહેતી. શ્રીમાન દિવાન સાહેબ તથા અન્ય અધિકારી વર્ગ પણ હાજર રહેતા. પૂજા પ્રભાવના સાધર્મિક વાત્સલ્યો થયાં. ફાગણ ચૌમાસુ રતલામ કર્યું. આસપાસના દેરાસરોના દર્શનાર્થે કરમદી તથા વીપલોદ પધાર્યા. પૂજા પ્રભાવના સાધર્મિક વાત્સલ્યો થયાં અને હજાર દોઢ હજાર જેટલા નરનારીયો લાભ લેતાં. પૂજાઓનો તો ઠાક ખૂબ જામતો.

રતલામથી વિહાર કરી સૈલાના, વાંસવડા આદિ યઈ આશપુર પધાર્યા. આચાર્યશ્રીના પધારવાના સમાચાર સાંભળી આખાએ ઇલાકાના જૈનોમાં અજબ ચૈતન્ય આવ્યું. પાટણથી વિદ્વાન મુનિવર્ય શ્રી પુણ્યવિજયજી, શ્રી પ્રભાવિજયજી, શ્રી રમણિવિજયજી આદિ આજી, કેશરીયાજીની યાત્રા કરી આશપુર આવી મળ્યા.

મારવાડથી ૫ શ્રી મહેન્દ્રવિજયજી, શ્રી પુણ્યવિમળજી પણ આવી મળ્યા. આ બધા મુનિવરોના મિલનથી સંઘમાં ઉત્સાહ અને આનંદ આવ્યો. ઘણી જ ધામધુમથી પ્રવેશ થયો. અર્દાના સુધે ખૂબ લાભ લીધો. આચાર્યશ્રીએ આશપુરની જનતાને પાતાના વ્યાખ્યાનોથી મુગ્ધ બનાવી દીધી. અને આસપાસના

પ્રમાણ છે. ઉચ્ચ કર્મ કરતાં પણ કોઈ એવું કર્મ થઈ ગયું હશે જે લોગવણું પડે છે. એટલે શાસ્ત્રકારોએ (હિંદુ કે જૈન ગદ્યાંએ) કર્મના ક્ષય માટે પ્રજાતું પુત્રવત્ પાલન, ધર્માચરણ અને સાધુ સંતની સેવા એ ખાસ કર્તવ્યો ગતાવ્યાં છે. સર્વતું કદ્યાણ થાઓ, સર્વની શાન્તિ થાઓ. આ વચનો અમૃત વચનો હતાં. મહારાણાશ્રીને બહુ જ આનંદ થયો. તેમણે જણાવ્યું કે ધર્મતું ખરું રહસ્ય આજે બાણવાની તક મળી. આચાર્યશ્રીનો આભાર માન્યો અને ગદ્યા કર્મચારીઓ પણ આ ઉપદેશ સાંભળવાની તક માટે મહારાજશ્રીની ભૂરિ ભૂરિ પ્રશંસા કરવા લાગ્યા.

માલવાથી વિહાર કરતાં કરતાં રાણકપુર પધાર્યા. અહીં સાદડી તથા સમસ્ત ગોડવાડ પ્રાંતના સેંકડો લાવિકાએ દેવ-શુરના દર્શનનો લાભ લીધો. સાધર્મિક વાત્સલ્ય પૂજાદિ કાર્યો થયાં. અહીંથી સાદડી પધાર્યા. સાદડી મારવાડમાં એક સમૃદ્ધિ-શાલી શહેર છે. ત્યાંના નિવાસીઓએ શહેરને ધ્વજ પતાકા-ઓથી સુશોભિત કરી, સૂરિજી મહારાજનો નગરપ્રવેશ મોટા સમારોહપૂર્વક કરાવ્યો. સૂરિજી ચતુર્વિધ સંઘ સાથે શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ ભગવાનના દર્શન કરી બલદોમાં ધર્મ ઉપાધ્યે પધાર્યા. માંગલિક સંભળાવી દેશના આપી. શ્રી-ફોજોની પ્રભાવના ધર્મ. શ્રી સંઘના આશ્રદયો થોડા દિવસ સ્થિરતા કરી મુંઠારોકોટ આદિ ધર્મ વરદાણાજી તીર્થ પધાર્યા. શ્રી પા. જૈન વિ. ના કાર્યવાંદકોએ તથા વિદ્યાર્થીઓએ આપઘોણનું બબ્બે સ્વાગત કર્યું. તે પ્રસંગે આસપાસના અનેક શ્રામ નગરોના શાવક ધાવિકાઓ પણ ત્યાં દર્શનાર્થે

તીર્થાધિરાજોના હુંગરોની સુંદર રચનાઓ કરી. આઠે દિવસ અદાઈ મહોત્સવ કરી સમારોહપૂર્વક પૂજાઓ લણાવી પ્રભાવનાઓ કરી. નવકારસીઓ કરી. હજારોની સંખ્યામાં આસપાસની જનતાએ લાલ લીધો હતો.

૧૯૮૮ ના જ્યેષ્ઠ સુદિ ૬ ના રોજ શ્રી પદ્મપ્રભુજીના મંદિરની પ્રતિષ્ઠા મોટા સમારોહપૂર્વક કરાવવામાં આવી હતી.

ત્યાંથી સાતમના વિહાર કરી વરકાણા પધારી આઠમના રોજ સ્વ. શ્રી આત્મારામજી મ. ની જયંતિ સમારોહપૂર્વક ઉજવી ચોમાસા માટે સાદડી પધાર્યા હતા.

અહીં ચાતુર્માસમાં શ્રી આત્માનંદ જૈન વિદ્યાલયનું પુનઃ ઉદ્ઘાટન આપશ્રીના ઉપદેશથી થયું. ઉપરાંત શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન લાઈબ્રેરી ફરીથી ખુલ્લી મૂકવામાં આવી. બીજાં પણ ઘણાં ધર્મપ્રવાવનાના કાર્યો થયાં.

શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળ ગુજરાંવાલાની મીટીંગ પણ અહીં થઈ. પંજાબથી દોઢસો જેટલા ભાઈઓ આ પ્રસંગે આવ્યા હતા. ગુરુકુળના અનેક પ્રશ્નોનો અહીં નિર્ણય કરવામાં આવ્યો. આ પ્રસંગે શ્રી ગુલાબચંદજી દહા M. A. શ્રી સિદ્ધરાજજી દહા વગેરે પણ આવ્યા હતા. સેવકને પણ આચાર્યશ્રીએ બોલાવ્યો હતો અને ગુરુકુળના પ્રશ્નોના ઉકેલ માટે યથાશક્તિ પ્રયત્ન કર્યો હતો.

પંજાબના ભાઈઓએ દુદયદ્રાવક ભાષામાં પ્રેમ અને ભક્તિભર્યા દુદયે પંજાબ જલ્દી પધારવા અને શાસનસેવાના કાર્યો કરવા પ્રાર્થના કરી.

શ્રી બીયાવરમાં મંદિરપ્રવેશનો સવાલ ઉઠ્યો અને શ્રી મંદિરમાં અછતોનો પ્રવેશ થવો જોઈએ. તે માટે સ્વચ્છ શરૂ થયો અને તે માટે શ્રુ કરવું યોગ્ય છે તે માટે આશીર્વાદોની સંમતિ પૂછાવવામાં આવી.

Benwar, D. 20-9-41

Vijaya Vallabh Suri,

Sadi.

Depressed Classes desiring Jain temple
Doors Closed. Satyagrash with hunger strike
Please wire your opinion.

Sobhagchand Surana

આના જવાબમાં આપણા ચરિત્રનાયકે શ્રી ગુલામ
દલા પાને નીચે પ્રમાણે તારણી જવાબ માહિયો.

Sobhagchand Surana,

Acharyashree is of opinion that when the
depressed classes have been agitating for entry
into the temples, they can carry on for entry
into the temples where God they have faith
in and pray for they follow. Please take
note of the fact that the Satyagrah
movement is not a movement with force
or violence.

Gandhi

આચાર્યશ્રીના આશીર્વાદોના આધારે આ
ચળવળ ચલાવવામાં આવશે.

મદદ છે અને જેના સિદ્ધાંતો તે ન્યાળે છે તે મંદિરોના
પ્રવેશ માટે તેઓની હીલચાલ યોગ્ય ગણાય. તેઓને શાંતિથી
મળવશે કે શ્રી જૈન મંદિર પ્રવેશ માટેના તેઓના સત્યા-
પથ અયોગ્ય છે. આ રીતે કુનેહપૂર્વક આખા પ્રશ્નોનો
કેલ કર્યો.

“ સાદિત્યગ્રેમી મુનિ સી જ્ઞાનમુંદરછ ત્યાં જઈ પડે
ચવાના છે તો એમની સાથે સત્તાદ વગેરે કરી લેવી. ”

*

*

*

જેમકેવળના સંધમાં જવાનો નિર્ણય થયું જવાગી આપ
૧૯૮૮ નું આનુભવિ સાદરીમાં પૂર્ણ કરી રાજકપુર યાત્રા માટે
પધાર્યાં. મુનિશી મારજનિજ્યછ આદિ ખુડાતાગી વિદાર
કરી અર્દી આગી મળ્યા પુના ગીરીના ચોક મળીતાતમાર્ધ
આદિ આમેવાનો આપના દર્શનાર્થે અર્દી આગી પડોંચ્યા
દેવ-મુરના દર્શનનો લાભ લીધા. માધર્મિક વાત્સલ્ય રમું.
૧.૫૫૫૫૫૫ નીર્ણયે અતોચિક પ્રતિમાજીએના દર્શન કરવાં
આપ. પંચીછ સાથે જપાએ અન્યત્ર આનંદ અનુભવો વેંચ
કના પ્રતિમાજીના પડુ દર્શન કર્યા અર્દીમાં મદરી થયું
વના પડા પધાર્યાં વચ્ચાજામા વિદ્યવચના મહાનંદી ઉપર ન
રિવા મમોરે વિદ્યુ સરદારી આપરવરના, વચ્ચા પીર્ણો
મદિક, વિદ્યાર્થેએ અમે રૂપકર્ણોના મોરેના ઉપર
મોરે રૂપે, ૧ મદાર, ૫ મોરે હિતનિજ્યવજીના મમમુર્મિના
ઉદર મોરે સમર્થ, મદારી વિદ્યાર કાવન સમર્થ
મદારી મોરે સમર્થ મોરે ૧.૫૫૫૫૫૫ નીર્ણયે ઉદર મમ
અદર વચ્ચા પીર્ણોદર મોરે મોરે ૧.૫૫૫૫૫૫ મમર્થે અદર મમ
દર મમર્થે ૧.૫૫૫૫૫૫ અદર મમર્થે મમર્થે ૧.૫૫૫૫૫૫
૧.૫૫૫૫૫૫ મોરે અદર મમર્થે ૧.૫૫૫૫૫૫ પધાર્યાં
૧.૫૫૫૫૫૫, મમર્થે ૧.૫૫૫૫૫૫ અદર મમર્થે ૧.૫૫૫૫૫૫
દર મમર્થે ૧.૫૫૫૫૫૫ અદર મમર્થે ૧.૫૫૫૫૫૫ અદર
અદર મમર્થે ૧.૫૫૫૫૫૫ અદર મમર્થે ૧.૫૫૫૫૫૫ અદર

વગેરે આગેવાનો જોધપુર માટે વિનંતિ કરવા આવ્યા. આપ
 પાલીથી જોધપુર પધાર્યા. અહીંનો પ્રવેશ અનુપમ હતો. શ્રી
 સંઘનો જિતસાહ અજબ હતો. આહોર ઠાકોર સાહેબની હવે-
 લીમાં ગિરાજ્યા. આપશ્રીના વ્યાખ્યાનોની શહેરમાં બારે ધૂન
 મચી. હજારો મનુષ્યો તેમજ રાજ્યના કર્મચારીઓ આદિની
 સારી હાજરી રહેતી. ગપોરના અનેક વિષયો ઉપર ચર્ચા
 થતી. અત્રેથી પં. શ્રી લલિતવિજયજી પગને કારણે પાછા
 ઉમેદપુર પધાર્યા. આપશ્રો અહીંથી વિહાર કરી મણોદ તીર્થ
 પધાર્યા. જોધપુરથી સેંકડો નરનારિયોને લઈને ખાસ રેપેશીયલ
 ટ્રેન આવી. અહીં તીર્થ દર્શન, શુરવંદન, પૂજા, સાધર્મિક
 વાતસહ્યનો લાભ લીધો. અહીંથી ઓસીયા તીર્થ પધાર્યા. આ
 ઓસીયા ઓસવાલોનું ઉત્પત્તિસ્થાન છે પણ કાળગળે આજે
 અહીં ઓસવાલનું નામનિશાન નથી. ફક્ત તે વખતનું શ્રી
 મહાવીર પ્રભુનું બબ્બ પ્રાચીન દહેરાસર ઇતિહાસની સાક્ષી
 પૂરતું જીભું છે. અહીં શ્રી વર્ધમાન જૈન વિદ્યાલય આવી રહ્યું
 છે. આચાર્યશ્રીએ વિદ્યાર્થીઓ તથા અધ્યાપકગણને એમના
 કર્તવ્ય વિષે સુંદર ઉપદેશ આપ્યો. ત્યાંથી લોહાવટ ગામ
 ચર્મ ક્ષેત્રી પધાર્યા. ક્ષેત્રીમાં રહેલા મુનિ શ્રી મંગળવિજયજી
 ગણિ તથા સાહિત્યપ્રેમી મુનિરાજશ્રી જ્ઞાનસુંદરજી મહારાજ
 આદિ ઘણે દૂર સુધી સામે આવ્યા હતા. અત્રે થોડો વખત
 રિયરતા કરી શ્રી સંઘને ઉપદેશામૃતનું પાન કરાવ્યું. મહા
 શુદ્ધિ પંચમીના મંગળ મુદ્દર્તે સંઘ સાથે જોસલમેર તરફ
 પ્રયાણ કર્યું. સંઘમાં આચાર્યશ્રી પધારવાના છે તે જાણી
 નિમંત્રણ પત્રિકાઓ જાણી પંજાબ, કશ્મીર, ઠાડીઆવાડ, ગુજ-

આચાર્યશ્રીની દિન્દી બાપામાં રચેલી મધુર રાગ-રાગિણીવાળી પૂજાઓનો આનંદ અવર્ણનીય હતો. અહીં વિશાળ મેદાનમાં સંઘપતિ શ્રી પાંચુલાલજી વેદને વિધિપૂર્વક તીર્થમાળ પહેરાવવામાં આવી. સંઘપતિએ આ કલ્યાણકારી ધર્મકાર્ય માટે પંચોતેર હજાર લગભગ વાપરી યશ અને આત્માનંદ મેળવ્યો. સંઘ અમરસાગર થઈ જેસલમેર પહોંચ્યો. આચાર્યશ્રીને બામણુવાડા તીર્થ પર ચૈત્રની ઝોળીની આરાધના કરાવવા જવાનું હોવાથી અહીંથી બાડમેર તરફ વિહાર કર્યો અને નાકોડા તીર્થની યાત્રા કરી બાલોતરાદિ થઈ જલોર પધાર્યા શ્રી સંઘે લબ્ય સ્વાગત કર્યું.

જલોરનાં સરકારી કિલ્લામાં પરમાર્હત દયાધર્મપ્રતિપાલક મહારાજ કુમારપાળ બૂપાળના બનાવેલા ચાર ગગનચુમ્બી લબ્ય શિખરખંધ દહેરાસર છે. અહીં દર્શન કરી આહોર, ગુડા બાલોતરા થઈ ઉમેદપુર ચૈત્રમાં પધાર્યા. પં. શ્રી લલિત-વિજયજી મહારાજ (હાલ આચાર્ય) ઉમેદપુરથી આપશ્રીનું આગમન જલોરમાં સાંભળી જલોર સામે આવ્યા હતા. ઉમેદપુરના બાળાશ્રમની વ્યવસ્થાનું નિરીક્ષણ કર્યું. આ સંસ્થા પછુ વરકાણા વિદ્યાલયની જેમ આપના શિષ્યરત્ન પં. શ્રી લલિતવિજયજી(આચાર્ય)ના સુપ્રયત્નોનું ફળ છે. આચાર્યશ્રીએ વિદ્યાર્થીઓ તથા શિક્ષકોને ઉપદેશ આપ્યો અને સંસ્થાને આશીર્વાદ આપ્યા. આ સંસ્થાને આજે બાર વર્ષ થયાં છે. ઉમેદપુરની નદીમાં મોટું પૂર આવવાથી બાળકોની રક્ષા માટે તે સ્થાન બહલીને ફાલના સ્ટેશને લાવવામાં આવેલ છે. ત્યાં દિનપ્રતિદિન સંસ્થા વિકાસ પામી રહી છે. અહીંથી વિહાર

ઠરી આપ વાંકલી પધાર્યા. અહીં સંઘે મુંદર સ્વાગત કર્યું.
 અહીં ૧૪ વર્ષથી બે ઘડાઓ પડી ગયા હતા. જમણુ વ્યવહાર,
 બેટી વ્યવહાર પણ બંધ થયાં હતાં. એટલું જ નહીં પણ
 ધાર્મિક કાર્યો પણ બંધ જ હતાં. આં જોઇ આચાર્યશ્રીને
 દુઃખ થયું. તેઓશ્રીએ જ્યાજ્યાનમાં તે સંબંધી ચર્ચા કરી
 અને જૈનસંઘમાં આવો કુસંપ-આવો કલેશ-આવો વિખવાદ
 અને આવી જુદાઈ કેટલાં બધાં હાનિકારક છે, ભવિષ્યની
 પ્રજાના ઘડતરમાં આ પરિસ્થિતિ વિષમય છે માટે બધાએ
 સમજીને માર્ગ કાઢવો જોઇએ. જૈન સમાજમાં આ ન શોભે.
 ઠાઠા આગેવાનોએ સમાધાન માટે પ્રયત્ન કરવો ઘટે. આ
 વચનોની સારી અસર થઈ. સૌનાં મન પીગળી ગયાં અને
 બન્ને પક્ષવાળાઓએ લખી આપ્યું કે-આચાર્યશ્રી જે ફેંસલો
 આપે તે અમારે કબૂલ છે. આપને તો ઓળી માટે બામણ-
 વાડા જવાની ઉતાવળ હતી છતાં સાંજનું પ્રતિક્રમણ કરી બેઠા
 અને રાત્રે જરાપણ વિદ્યાંતિ વિના બન્ને પક્ષોના આગેવાનોને
 સાંભળી, તેઓને સમજાવી સમાધાન કર્યું. સવારના પ્રાતઃ-
 વિધિથી નિવૃત્ત થઇ સંઘને ફેંસલો સંભળાવી દીધો. ફેંસલો
 સાંભળતાં જ સૌ આનંદિત થયા અને શ્રી મહાવીર ભગવાનની
 જય-શુરુદેવની જય વગેરે જયઘોષો સાથે બન્ને પક્ષોએ
 આચાર્યશ્રીની આજ્ઞા શિરોધાર્ય કરી. બન્ને પક્ષોવાળાએ પૂજા-
 પ્રભાવના તથા સ્વામીવાત્સલ્ય કર્યા આચાર્યશ્રીને એક દિવસ
 આશ્રદ્ધપૂર્વક રોડી દીધા.

અહીંથી વિદાર ઠરી શિવગંજ પધાર્યા. શિવગંજમાં
 પોરવાળ ભાઈઓમાં દહાણીનો ઝઘટો હતો તે મટાડવા

જ્યાં જ્યાં એ પુનિત પગલાં ધાય ત્યાં વેર વિરોધ શમે-
શાંતિ સ્થપાય અને આનંદની લહેર લહેરાય, ધન્ય એ વિભૂતિ !
ધન્ય એ પ્રાણુદાતા ! !

x x x
“ દયાસિંધુ ! ઓળી પછી અહીં શ્રી પોરવાલ સંમેલનનું
અધિવેશન કરવા વિચાર ચાલે છે. આપશ્રી થોડો વિશેષ
સમય સ્થિરતા કરશે તો અમને આનંદ થશે. ” પોરવાળ
સંમેલનના યોજકોએ વિનંતિ કરી.

“ સાહેબ, ઘણા વખતે આવો પ્રસંગ આવ્યો છે. પોરવાળ
સંમેલનમાં આપના શિક્ષણ પ્રચારના વિચારોને વેગ મળશે.
અમારું સંમેલન સફળ થશે ” બીજા ભાઈએ અનુમોદન આપ્યું.

“ ભાઈઓ ! તમારી વાત તો ઉત્તમ છે. સંમેલનમાં મોટો
સમુદાય એકઠો થશે તો જરૂર લાભ થશે. પણ પંચાસછને
હું કહીશ. અમારે પાટણ પહોંચવાની જરૂર છે. પ્રવર્તકજી
મહારાજ તથા હંસવિજયજી મહારાજશ્રીના દર્શનની અભિલાષા
ઘણા સમયથી છે. ” આચાર્યશ્રીએ ખુલાસો કર્યો.

“ સાહેબ ! સંમેલન તો ત્રણ દિવસ જ ચાલશે. સમય
જરા વહેલો રાખીશું. પાટણ ક્યાં દૂર છે ? વળી યોગીરાજ
શ્રી વિજયશાંતિસૂરીશ્વરજી પણ પધારવાના છે. ”

“ યોગીરાજના મેળાપનો લાભ તો લેવા જેવો ખરો. ”

“ કૃપાણુ ! આ ભાઈઓ ઉત્સાહી છે. તેમણે મોટા પાયા
ઉપર તૈયારી કરી છે. પ્રચાર પણ સારો કર્યો છે. આપે
તેમની વિનંતી પર વિચાર કરવો જોઈએ. ” પં. શ્રી લલિત-
વિજયજીએ પણ આગ્રહ કર્યો

[illegible]

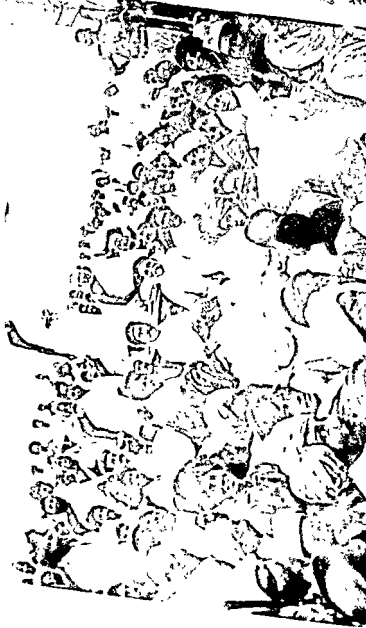
૧૫૩ અનુરૂપ કોઈ

• હું જાણું છું. દેશ તો યજ્ઞ છે કમ યજ્ઞ તો દેશ
 મળી રહે પણ જો તો સાચા કમ કરનારા યોદ્ધા અને તેમાં
 તમારા આપણ આપણના નાના મોટા જગદાલો તો જાણુ સારા-
 નાચ જાણુ છે તમે મુજો સમાજના કલાણ મારે આ કુસુપને
 કાઢો અને જોનિદાઈ સમાજના ઉદારના કાર્યમાં તારો
 જાઓ. પાર્શ્વદિ ન જુલો અને પચના પચના મુધારાઓ પીમે
 પીમે કરના જાઓ તો યોદ્ધા જઈમાં ઉત્તરિ સાધી ચકાવ."

“સારેજી ! અમારી યુવકોની ધણી જઈથી સમાજ સુધાર અને જ્ઞાનપ્રસારની બાવના છે પણ અમને સાચું માર્ગદર્શન મળતું નથી, દરેક કાંઈક કાર્ય થઈ શકે તેવા સંલોગો છે.”

“હાલે, હશે તૈયારી. અને તમારી ભાવના સફળ કરે.”

આચાર્યશ્રીની મંજૂરી મળી ગઈ. સંમેલનના કાર્યકર્તાઓને આનંદ થયો, તૈયારી થવા લાગી, પોરવાળ સંમેલન બરાયું. લગભગ પચીસમી ત્રીસ દહાસ નેટલા બાઈઓએ સંમેલનમાં ભાગ લીધો. ચોગીરાજશ્રી શાંતિસૂરીશ્વરજી પણ આ પ્રસંગે પધાર્યા. આચાર્યશ્રી અને ચોગીરાજનું મિલન થયું. બન્નેએ વાર્તાલાપ કરી પરસ્પર આનંદ અનુભવ્યો.

આચાર્યશ્રીએ જૈન સમાજમાં જ્ઞાનપ્રચારની આવશ્યકતા પોરવાણ સમાજની ઉન્નતિ માટે રચનાત્મક કાર્યની જરૂર યુવકોને માત્ર વાતો કરવાને બદલે સમાજસેવાના કરવાની અને તે દ્વારા પોરવાણ સમાજની ઉન્નતિ સાધવાની આશુ. યોગીરાજે આશીર્વાદ આપ્યા. સામાજિક આલેખન આપ્યું. પ્રસ્તાવો રજૂ થતા હતા, હજારો લોકો આલેખન હતા અને જામણવાડાજી તીર્થમાં પોરવાણ સમાજના ઉદ્યોત માટે યોજનાઓ ઘડાતી હતી તે પ્રસંગે માનનીય શુભાભિચંદ્રજી દ્વંદ્વા આદિ આઠ દસ આગેવાનો આચાર્ય પાસે આવ્યા.

“શુભવર્ચ ! આપે અમારા સંમેલનને સફળ બનાવવાનું પૂજા સેવા આપી છે. આપની પ્રેરણાથી અમે આ સંમેલનમાં ભરી શક્યા છીએ. પચીસ ત્રીસ હજાર જેટલા લાભીઓ અમારા સંમેલનમાં આવે છે આપની જ પ્રતિભાને આભારી છે. તેમણે તો પંચાસજી મહારાજની પણ જહેમત ભારે છે. તેમણે તો મરુભૂમિમાં ચમત્કારિક કામ કર્યું ગણાય, અને યોગીરાજના આશીર્વાદ અમારે મન મહાન વસ્તુ છે.”

“ભાગ્યવાનો ! સમાજના ઉત્કર્ષ માટે તો આ વેશ છે. આ જીવનમાં જેટલું સધાય તેટલું સાધવાનું અમારું કર્તવ્ય છે. યોગીરાજના મિલનથી મને પણ બહુ જ આનંદ થયો. પંચાસજીનો પરિશ્રમ તો ભૂલ્યો જાય નહિ.” આચાર્યશ્રીએ પોતાનું કર્તવ્ય જણાવ્યું.

“દર્શક ! અમારી ભાવના આપ ત્રિપુટીને સન્માન આપવાની છે. અમારા આપ દર્શક છે. અમારી વિનંતિ

શ્રી બામડવાડા નીર્ધમાં શ્રી અખિલ ભારતવર્ષીય પોસ્તવાડ સંમેલન પ્રસંગે—
આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીને અપાયેલ અભિનંદન પત્ર.

“આપના સિવાય તો હું ડગલું પણ ભરવાનો નથી તેનું શું ?” પ્રવર્તકે ભદ્રારાજને પ્રશ્ન કર્યો.

“ભાઈ ! હું તો કેવી રીતે આવું ? વળી તમે છો તો બધુંય છે. એકે દંતરાં છો. જરૂર હોય તો હું પુણ્યવિનયછને મોકલું પણ માટે માટે આમદ ન કરશો.” પ્રવર્તકે એ પોતાની અશક્તિ બતાવી.

“આપની વાત તો સાચી પણ સંમેલનમાં આપની સંમતિ વિના મારે કામ કેમ કરવું ? વળી આપ તો અનુભવી, વયોવૃદ્ધ, સમયના બહુકાર છો. હું તો પંતળમાં રહીને મૂંઝરાતના લોકોના સંસર્ગમાં નથી. આપણી સરળતાનો દુરઉપયોગ ન થાય તે તો ભેલું રહું. આપની સલાહની મારે ઘડીએ ઘડીએ જરૂર પડશે.”

“નગરશેઠનો પણ આમદ એવો જ છે. અને છેવટે પાલખી-ડાળી ગમે તેમાં આવવાનો તેમનો અનુરોધ પણ છે પણ બધાને તકલીફ આપીને આવવું મને પસંદ નથી. તમે છો તો બધુંય છે.”

“એમાં તકલીફ શું ? આપને તો આવવું જ પડશે. તો જ હું અહીંથી ડગલું ભરું.”

“તમે તો જલ્દી પહોંચી બાજો. તમારા બધાનો અભય થઈ છે તો મહે હું આવીશ. પણ કાર્ય તો તમારે જ કરવાનું છે.

“કાર્ય કરવાવાળા તો અમે બેઠા છીએ. હું પુણ્યવિનયછ પહેલાં મારી સાથે લઈ જઈ છું.”

બામણવાડાથી તીર્થયાત્રાઓ કરતાં કરતાં આપ પાલણપુર પધાર્યા. ચોમાસા માટે અત્યંત પ્રાર્થના શ્રી સથે કરી પણ શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજ સાહેબ તથા શાંતમૂર્તિશ્રી હંસવિજયજી મહારાજના દર્શન કરવાની ઇચ્છાથી પાટણ થઈ પાછા આવવા જણાવ્યું.

પાટણમાં જન્મે મહાત્માઓને મળ્યા અને આનંદ અનુભવ્યો. શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જયંતી ઘણી જ ધામધુમથી ઉજવવામાં આવી. પંચાસરાજની પાસે તપાગચ્છના વિશાલ ઉપાશ્રયમાં હજારોની માનવમેદની વચ્ચે પૂજા પણ ઘણી જ ધામધુમથી ભણાવવામાં આવી.

આત્માનંદ જૈન શતાબ્દિ ઉત્સવ માટે પ્રવર્તકજી તથા શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ સાથે પરામર્શ કર્યો. ચાતુર્માસ માટે પાલણપુર પધાર્યા. શતાબ્દિ ફેંડની શરૂઆત કરવામાં આવી. અહીંના નવાળ સાહેબ પણ ચાર વખત આપશ્રીના દર્શન કરવા આવ્યા. શતાબ્દિ વિષે વાત કરવામાં આવી ત્યારે નવાળ સાહેબે પાલણપુરમાં શતાબ્દિ ઉત્સવ ઉજવવા આશ્રદ્ધ કર્યો અને બનતી સગવડ કરી આપવા જણાવ્યું. અત્રે ઉપધાન પણ થયાં. સં. ૧૯૮૬ નું ચાતુર્માસ પાલણપુરમાં થયું.

ચાતુર્માસ પૂર્ણ થતાં પાલીતાણા તરફ વિહાર કર્યો જગાણામાં શ્રી હંસવિજયજી મહારાજશ્રીની તળીયત વિશેષ નરમના સમાચાર સાંભળી પાટણ આવ્યા અને મુખશાતા પૂછી જરા ઠીક જણાવાયો ભોંયણી, લોંઝડી આદિ ધર્મ પાલીતાણા પધાર્યા નગરપ્રવેશ પૂજા ધામધુમથી થયો, હાદાની યાત્રા કરી. પાલીતાણાના નામદાર દોરાર સાહેબે મહારાજશ્રીની વિદ્વતા

વિષે ધણું ધણું સાંભળ્યું હતું. તેમણે નગરચોકદારા રાજ્ય મહેલમાં પધારી દર્શન આપવા વિનંતિ કરી. આચાર્યશ્રી રાજ્યમહેલમાં ગયાં. ઠાકોર સાહેબે સન્માન કર્યું. આચાર્યશ્રીએ ધર્મોપદેશ આપ્યો. રાજાના કર્તવ્ય વિષે વિવેચન કર્યું. શત્રુજય મહાતીર્થનો મહિમા જણાવ્યો.

આ વાર્તાસાપથી ઠાકોર સાહેબને ખુબ જ આનંદ થયો અને શતાબ્દિ ઉત્સવ બની શકે તો પાલીતાણામાં ઉજવવું આગ્રહ કર્યો એટલું નહિ પણ રાજ્ય તરફથી બનતી સગવડ આપવા જણાવ્યું.

આચાર્યશ્રીએ ફરમાવ્યું કે આપનો આગ્રહ ખરાબર છે. તીર્થભૂમિ હોવાથી ઘણો જ લાભ થવા સંભવ છે. પરંતુ અમારા વડીલો પ્રવર્તકશ્રી તથા શાંતમૂર્તિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ પાટણમાં બિરાજે છે. વૃદ્ધાવસ્થાના કારણે તેઓ અહીં સુધી પહોંચી શકે તેમ નથી અને અમારી ભાવના તેઓશ્રીનાં સાનિધ્યમાં શતાબ્દિ ઉત્સવ ઉજવવાની છે. આપશ્રીનો સહયોગ છે એ આનંદની વાત છે. તે માટે આપશ્રીનો ફોટો સમાગ્રાગ્રંથમાં આપવાનું સ્વીકારશે તો વિશેષ આનંદ થશે. આત્માનાં સમાના સેક્રેટરી શ્રી વલ્લભદાસભાઈ આપનો ફોટો લઈ જશે

x

x

x

ગિરિરાજની યાત્રા કરી વિહારની તૈયારી ચાલતી હતી ત્યાં ભાવનગરના આગેવાનો શેઠ કુંવરજીભાઈ આણંદજી, શેઠ જીઠાભાઈ, શેઠ ગુલાબચંદભાઈ, ગાંધી વલ્લભદાસભાઈ, કે. દેવચંદભાઈ વગેરે આગેવાનોની આગ્રહબરી વિનંતિને માં આપી આપ વરતેજ યઈ ભાવનગર પધાર્યા.

અદાર વરસના લાંબા સમય પછી આચાર્યશ્રીમદ્ વિજય-
વલ્લભસૂરીશ્વરજી પોતાના શિષ્યસમુદાય કાશીવાળા શ્રીકપુર-
વિજયજી, મુનિશ્રી સમુદ્રવિજયજી, મુનિ ચરણવિજયજી, આદિ
સાથે ભાવનગરને આંગણે પધારે છે, એ સમાચાર મળતાં જ
ભાવનગરની જનતામાં ઘણો જ ઉત્સાહ વરતી રહ્યો હતો.
શ્રીસૂરિજી વળા, પાલીતાણા, મઢડા, શીહોર થઈ વરતેજ
પધારતાં દરેક સ્થળોએ સૂરિજીના દર્શન માટે ભાવનગરના
આગેવાનો અવારનવાર જઈ આવ્યા હતા. વરતેજ મુકામે
પણ આગેવાનો જઈ આવ્યા, અને શુક્રવારની રાત્રે ભાવનગરની
સાડીએ બજાર અને સમવસરણનો વડો ધ્વજ-પતાકાથી
ચોભી રદ્યા હતા.

શનિવારે પ્રાતઃકાળથી જનતા સૂરિજીને લેવા માટે વર-
તેજના રસ્તે સામે જવા માંડી. દાદા-સાહેબના મંદિરે પધારવા
મુખીમાં શેઠ ગિરધરભાઈ આણંદજી, રા. મોતીચંદ ઝવેરચંદ,
રા. કુંવરજી આણંદજી, શેઠ જગજીવનદાસ અમરચંદ, શેઠ
ગુલાબચંદ આણંદજી, શેઠ ભુઠાભાઈ સાકરચંદ, શેઠ ખાન્તિ-
લાલ અમરચંદ, શેઠ નાનચંદ કુંવરજી, શેઠ હરજીવન દીપચંદ,
ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ વગેરે તમામ આગેવાનો, શ્રી
જૈન આત્માનંદ સલા, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સલા, શ્રી
વડવા જૈન મિત્ર મંડળ, શ્રી જૈન યુવક મંડળ, શ્રી જૈન યુવક
સંઘ વગેરે તમામ સંસ્થાના સંચાલકો, જૈન બોર્ડીંગ અને
વિદ્યાશાળાના અધ્યાસકો અને બહેનોનો મોટો સમુદાય સૂરિ-
જીના સ્વાગત માટે એકત્ર થઈ ગયો હતો. દરબારી ઠંઠા,
નિશાન તથા ઇલેવન, જૈન બેન્ડ, પોલીસ પાર્ટી અને સ્થાનિક

ઊંડના સાજ સાથે સ્વાગતનું સરઘસ ચઢાવવામાં આવ્યું. શહેરના અંધ ભાગમાં ધર્મ સરઘસ સંભવસરણના વંડે આવતા સુધીમાં જનતાનો વિશાળ સમુદાય સૂરિછના દર્શન માટે ચામેર એકત્ર થયો હતો.

વંડામાં પધારતાં વ્યાખ્યાનપીઠ પર આવી સૂરિછએ પ્રાથમિક દેશના આપી. શાન્તિ, પ્રગતિ અને યુગ-પ્રભાવનાના મુંદર સૂત્રો સમજાવી દોઢ કલાક સુધી સમયોચિત મંગળાચરણનું વ્યાખ્યાન કર્યું. ત્યારબાદ શ્રી સંઘ તરફથી શ્રીફલ્ગી પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી. બીજા દિવસના વ્યાખ્યાનમાં પણ જનતાની હાજરી એટલી જ વિશાળ હતી. સૂરિછએ સમયોચિત દેશના આપી, અને વિહારની વાત જાહેર કરી. અગત્યના કાર્યને અંગે તેઓશ્રીને પંજાબ જેવા દૂરના પ્રદેશમાં અને મહા શુ. પ ના પાલનપુરમાં જૈન કન્યા ગુરુકુળ ખુલ્લું મુકવા માટે જવાનું હોવાથી તેઓશ્રીની એક દિવસની પણ વધુ સ્થિરતા ઠોઠ પણ સંયોગો વચ્ચે સંભવતિ ન હતી, છતાં આગેવાનોએ આગ્રહી વિનંતિ રજુ કરી.

સૂરિછના પ્રવચનનો લાભ જાહેર જનતાને પણ મળી શકે તે માટે સંઘ તરફથી બપોરના જાહેર વ્યાખ્યાન રાખવામાં આવ્યું હતું. આ માટે સંભવસરણના વંડામાં જ એક ભવ્ય મંડપ ઊભો કરવામાં આવ્યો હતો. સભાનો સમય થતાં સુધીમાં મંડપ જાતાઓથી ઉભરાઈ ગયો હતો અને પ્રવચનનો લાભ લેવા માટે અત્રેની સ્ટેટ કાઉન્સીલના પ્રમુખ શ્રીચુત સર પ્રભા-શંકર દલપતરામ પટ્ટણી, અધિકારીઓ, નગરશેઠ વગેરે શહેરના આગેવાન ગૃહસ્થો પધાર્યા હતાં.

ધ્યાનનો વિષય “ મનુષ્ય કર્તવ્ય ” રાખવામાં આવ્યો. વ્યાખ્યાનની શરૂઆતમાં મનુષ્ય અને પશુ અગર અન્ય વચ્ચેનો ભેદ સમજાવી માનવ-જીવન શા માટે મહત્વનું છે, અને તેની સફળતા માટે શી શી જવાબદારીઓ તે સમજાવવામાં આવ્યા બાદ જીવનના ચાર સ્થંભો- વિચાર, પ્રતિ, દાન, અને મીઠી વાણી પર વિવેચન જણાવેલ કે દરેક વસ્તુનો સારાસારનો વિચાર કરી સદુપયોગ કરવો એ માનવજુદ્ધિની મહત્તા છે. જીવનને નિયમિત બનાવવું એમાં દેહની મહત્તા છે, મીઠા- અને મધુરા વચનોથી વાચાનો ઉપયોગ કરવો તેમજ એલ આત્મિક કે આર્થિક ધનનો સદુપયોગ કરવો એમાં સાર આવી જાય છે-આ ચાર વસ્તુ માણસ સમજે કે ધર્મ, સંપ્રદાય કે પંથવાળાનો તેમાં ઉદ્ધાર છે-મુક્તિ મળવું શ્રેય છે, અને એ સમજવામાં મનુષ્ય જીવનની તૈયારી રહેલી છે.

રિજીનું વ્યાખ્યાન સમાપ્ત થતાં પરસ્પર આભાર માની વિસર્જન કરવામાં આવી હતી.

પીળા દિવસે વિદ્યાર કરવાની તૈયારી ચાલતી હતી, રાત્રે વડવા જૈન સંઘના આગેવાનો તરફથી ખાસ આશ્રદ્ધ માં આવતા અગવડતા વચ્ચે પણ સૂરિજીએ આ વિનંતિ રાખી હતી. આમ એક દિવસની સ્થિરતા લંબાતા અગરની જનતામાં હર્ષ ફેલાયો હતો. વિશાળ મેદનીને ડરે તે માટે સોમવારે સમવસરણને વડે જ વ્યાખ્યાન આપવામાં આવ્યું હતું. વ્યાખ્યાન સમાપ્ત થતાં જૈન સંઘવત્તી

સૂરિજીએ અત્રે પધારી જે ઉપકાર કર્યો તે બદલ આભાર માનતું એક અભિનંદન પત્ર વેરા જીઠાભાઈ સાકરચંદે વાંચી સંભળાવ્યું હતું. ત્યારબાદ સંભાવિત ગૃહસ્થો અને બહેનો સાથે સૂરિજી શિષ્યમંડળ સહિત વડવાના ઉપાશ્રયે પધાર્યા હતા, જેમના માનમાં ઉપાશ્રય તથા જાહેર રસ્તો ધ્વજ પતાકાથી શણગારવામાં આવેલ અને બપોરના પૂજા ભણાવવામાં આવેલ. આ પ્રસંગે સુરતના પ્રખ્યાત ગવૈયા માસ્તર વસંત અને તેમનું કુશળ સંગીતમંડળ આવેલ હોવાથી પૂજામાં બહુ જ આનંદ આવ્યો હતો, અને શ્રીકૃષ્ણની પ્રભાવના સંઘસમુદાય તરફથી કરવામાં આવી હતી.

લાઠીદડમાં અમદાવાદના નગરશેઠ શ્રી કર્તુરભાઈ સાધુ સંમેલન માટે વિનંતિ કરવા અને આપશ્રીની સલાહ લેવા આવ્યા. બાદ બોટાદ, વઢવાણ શહેર અને વઢવાણ કેમ્પ પધાર્યા. શ્રી સંઘોએ સુંદર સ્વાગત કર્યું. આ સ્થાનોમાં સોસાયટી પક્ષ તરફથી ઉપસર્ગો થયા છતાં આપશ્રીએ તો હંમેશના સ્વભાવ પ્રમાણે શાંતિ જ જાળવી. વીરમગામ, લોયણી થઈ શ્રી ડાહ્યાભાઈ નગીનદાસ પારીના ઉજ્જમણા માટે પાલણપુર પધાર્યા અને શેઠશ્રીએ આઠાઈ મહોત્સવ, વરઘોડા, પ્રભાવના, સાધાર્મિક વાત્સલ્યાદિ કાર્યાર્થ ઉજ્જમણું ઘણું જ ધામધૂમથી કર્યું. પાટણના ગવૈયાઓને બોલાવવામાં આવ્યા. અનેક તીર્થોની ભવ્ય રચના કરવામાં આવી હતી.

શાન્તિસ્નાત્રના દિવસે શ્રી નવાબ સાહેબ પધાર્યા. સોના-મહોરો પરમાત્માના ચરણે ધરી અને શાંતિસ્નાત્રમાં લાંબો સમય બેસી આનંદ અનુભવ્યો. આપશ્રીએ પણ શાંતિસ્નાત્રનું

મહત્વ, તેનો અર્થ આદિ તેઓને સમજાવ્યો. તે સાંભળી તેઓને બહુજ આનંદ થયો. આ પ્રસંગ ઉપર પાટણથી વિદ્વાન મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી, શ્રી વસંતવિજયજી, શ્રી રમણિક-વિજયજી આદિ પધાર્યા હતા. સ્વ. ઉપાધ્યાય શ્રી મોહનવિજયજી મહારાજના શિષ્ય રવિવિજયજી મહારાજ આપશ્રીની સેવામાં હાજર થયા હતા.

x

x

x

સાધુ સંમેલનની નિમંત્રણ પત્રિકા નગરશેઠના તરફથી નીકળી, સંકળસંઘને અને સમસ્ત સાધુ સમુદાયને રાજનગરમાં પધારવા આમંત્રણો થયાં. અમદાવાદના આગેવાનો નગરશેઠ વગેરે આચાર્યપ્રવરોની પાસે જઈને વિનંતિ કરી આવ્યા. પૂજ્યપાદ શાસનપ્રભાવક આચાર્યશ્રી નેમિસૂરીશ્વરજીની પ્રેરણા પ્રમાણે કાર્યની તૈયારી થવા લાગી. આપણા ચરિત્રનાયકને પણ વિનંતિ થઈ જેનો સહર્ષ સ્વીકાર કર્યો અને જણાવ્યું કે જૈન સમાજનું કલ્યાણ થતું હોય તો અને બધા આચાર્યો, પદસ્થો, મુનિવરો એકજ સ્થાને મળીને વિચાર-વિનિમય કરી, જૈન સમાજના ઉદ્યોત માટે પ્રયાસ થાય તો તે જૈન શાસનને માટે શોભાસ્પદ છે.

રાજનગરમાં તૈયારીઓ થવા લાગી. આચાર્યો અને મુનિ-વરોએ રાજનગર તરફ વિદ્યાર કર્યો. અમદાવાદ આપ્તામાં સાધુ સંમેલનનો નાદ ગાજવા લાગ્યો. આચાર્યો ને પદસ્થો અને મુનિવરોથી અમદાવાદ ઉભરાવા લાગ્યું.

આપણા ચરિત્રનાયકે મુનિ સંમેલનમાં સંમિલિત થવા અમદાવાદ તરફ પ્રયાણ કર્યું. પાટણ પધાર્યા શ્રી હંસવિજયજી

મહારાજશ્રીની તળીઅત નરમ દેખી ચિંતાતુર થયા અને અમદાવાદ તરફના વિહારને સ્થગિત કરવા ભાવના વ્યક્ત કરી પરંતુ શાંતમૂર્તિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજે દુરમાવ્યું કે આપે મારી ચિંતા કરવાની નથી. જ્ઞાની મહારાજે જે દીકું હશે તેજ જનશે. સૌ સારાવાનાં થશે. આપે અમદાવાદ જરૂર પહોંચવું જોઈએ કારણકે અનેક પ્રકારની કિંવદંતીઓ સંભળાય છે, માટે આપ જરૂર મુખેથી અમદાવાદ પધારો એમ કહી આપણા ચારિત્ર નાયકને મુનિ સંમેલનમાં પધારવા માટે ઉત્સાહિત કર્યા. આથી આપણા ચારિત્રનાયકે અમદાવાદ તરફ વિહાર કર્યો. વિદ્વાન મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ આદિએ પણ આપની સાથે જ વિહાર કર્યો. પેથાપુર પાસે રાંધેજ ગામમાં શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ સાહેબના સ્વર્ગવાસના દુઃખદ સમાચાર મળ્યા, બધાને બારે દુઃખ થયું. દેવવંદનાદિ ક્રિયા કરી ઉદાસીનતાની સાથે રાત વ્યતીત કરી સવારે વિહાર કર્યો.

x

x

x

સાધુ સંમેલનને માટે આંદોલનો શરૂ થયાં. છેવટ મુખી સંમેલનની કાર્યપ્રણાલી ન જણાવાથી શાસનદીપક મુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજીએ દેહગામમાં આચાર્ય-મુનિવરોનું એક મંડળ બોલાવવા પ્રયાસ કર્યો. તે પ્રયાસને આપણા ચરિત્રનાયકે વધાવી લીધો. પૂજ્યપાદ તીર્થોદ્ધારક આચાર્યશ્રી વિજયનોતિ-સૂરીશ્વરજી પણ આપણા ચરિત્રનાયક સાથે જોડાયા. સંમેલનનું કાર્ય સફળ કંઈ રીતે થાય તેની મંત્રણાઓ ચાલી. ફાગણ પુદી ૧૧ ને રવિવારના દેહગામમાં મળવાનું નક્કી થયું. દેહગામ

બસો સાધુઓથી ગાંજવા લાગ્યું. સમુદાયના આચાર્ય-પ્રવરો અને પદસ્થો એકઠા થયા. શાસનોત્પત્તિનું દ્રષ્ટિબિન્દુ લક્ષમાં રાખીને દેહગામના મંગળ દ્વારે સંમેલનની ભૂમિકા આપણા ચરિત્રનાયકના પ્રમુખસ્થાને તૈયાર થઈ. સંમેલનમાં દેહગામની મંત્રણા પ્રમાણે વ્યવસ્થિત કામ ચલાવવા નિર્ણય થયો અને સંમિલિત રીતે કામ કરવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું. આપણા ચરિત્રનાયક, આચાર્યશ્રી વિજયનીતિસૂરીશ્વરજી તથા મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજીની ત્રિપુટીએ સંમેલનને સફળ કરવા યોજના તૈયાર કરી અને અમદાવાદ પધાર્યા.

દેહગામથી વિહાર કરી ડહોડા પધાર્યા. અહીં અમદાવાદથી નગરશેઠ વિજયભાઈ મયાભાઈ તથા શેઠ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ આદિ આગેવાનો આપશ્રીને અમદાવાદ ઉજમળાઈની ધર્મ-શાળામાં પધારવા વિનંતી કરવા આવ્યા. અત્રેથી વલાદ થઈ નરોડા પધાર્યા. અહીં શેઠ શકરાભાઈ લલ્લુભાઈ તરફથી સ્વામીવાત્સલ્ય થયું. આપશ્રીજીના પ્રમુખસ્થાને મુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજીનું જાહેર ભાષણ થયું. અહીંથી વિહાર કરી ફાગણ વદી બીજના દિવસે અમદાવાદમાં પ્રવેશ થયો. આવખતે શ્રી કેશરીયાજી તીર્થનો ઝગડો ચાલતો હતો અને યોગીરાજશ્રી શાંતિસૂરીશ્વરજીના ઉપવાસ ચાલતા હતા તેથી આપશ્રીની પ્રતિજ્ઞાનુસાર પ્રવેશ બહુ જ સાદી રીતે થયો. આ સાદો નગરપ્રવેશ પણ બહુ જ આકર્ષક લાગતો હતો.

હજારો માનવમેદનીની સાથે આપશ્રી તથા આચાર્યશ્રી વિજયનીતિસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા આચાર્યશ્રી જયસૂરિજી,

આ આચાર્ય મહારાજ કદ્દિસાગરસૂરિજીનો પ્રવેશ સાથે જ થયો હતો. આપશ્રી ઉજમળાઈની ધર્મશાળામાં પધાર્યા.

x

x

x

૧૯૯૦ ના ફાગણ વદી ત્રીજના મંગળપ્રભાતે નગરચેકના ડાવિલામાં સાધુસંમેલનનું કાર્ય શરૂ થયું. આજનું પ્રભાત મહાવાદના ઇતિહાસમાં અપૂર્વ ગણાય. આજે જૈનશાસનના યકો, સમાજના કલ્યાણસાધકો, ધર્મના જ્ઞાતાઓ, આચાર્યો ઉપાધ્યાયો, પંચાસો અને ગણિઓ, પદસ્થો અને મુનિવરો એક સાથે મળ્યા હતા. કેવું અપૂર્વ મિલન-કેવો આનંદ, કેવો આહ્વાદ, ખરેખર દ્રશ્ય મનોહર હતું. સનાતનપૂજના મંગળ કાર્યથી સાધુ સંમેલનની શરૂઆત થઈ.

સાધુ સંમેલનનું કાર્ય ૩૪ દિવસ જેટલું લાંબું ચાલ્યું. શેષતા તો એ હતી કે સંમેલનના કોઈ અધ્યક્ષ નહિ, કામ ચ તે સર્વસંમતિથી જ થાય. પહેલાં ૭૨ મુનિરાજોની સમિતિ નીમાઈ, તે પછી ૩૦ ની સમિતિ નક્કી થઈ, તે પછી સંમેલનની સંખ્યા ૪ ની રાખવામાં આવી અને છેવટે આચાર્ય વિજયનેમિસૂરિજી, આ. શ્રી વિજયસિદ્ધિસૂરિજી, આ. શ્રી ગરુડાનંદસૂરિજી, આપણા ચરિત્રનાયક (આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી) આ. શ્રી વિજયનીતિસૂરિજી, આ. શ્રી વિજયદાનસૂરિજી, આ. શ્રી જયસૂરિજી, આ. વિજયભૂષેન્દ્રસૂરિજી (ત્રી-તિક) અને મુનિરાજ શ્રી સાગરચંદ્રજી (પાર્શ્વચંદ્રગચ્છીય) એ ૬ ની સમિતિ નિર્ણય કરવા માટે નીમવામાં આવી.

અમદાવાદ મુનિ સંમેલન—
ચરિત્ર નાયક તથા અન્ય આચાર્યોદિ મુનિ મંડળ

સાધુસંમેલન ઉત્તરાર્ધ.

(૧૧)

“ શુરુદેવ ! આચાર્યશ્રી લઘિસૂરીશ્વરજી પધારે છે. ” એક મુનિએ સમાચાર આપ્યા.

“ અહીં આવે છે શું ! ”

“ જી હા, અહીંજ આવ્યા ને ! ”

“ પધારે ! આચાર્યશ્રીએ આવકાર આપ્યો. ”

“ સુખચાતામાં ! ” વિજયલઘિસૂરીશ્વરજીએ સુખચાતા પૂછી.

“ ફરમાવો ! શું સંદેશો લાવ્યા છે ? ”

“ મારે તો આપની સંમતિ જાણવી છે ! ”

“ શી બાબતની સંમતિ ? ”

“ સંમેલનમાં એક વાત નીકળવાની છે. તેમાં તમારો સહકાર આપ્યો ને ? ”

“ મહાનુભાવ ! વાત જાણ્યા સિવાય હું શું સમજું ! તમે ૨૫૪ વાત કરો તો સમજાવું પડે ”

“વાત એમ છે કે સંમેલનમાં એવો પ્રશ્ન આવવાનો છે કે દીક્ષા આઠ વર્ષના બાળકને આપી શકાય એવો એક પા! છે. તો તે જન્મથી આઠ કે ગર્ભથી આઠ વર્ષ ? શ્રી સાગરાનંદસૂરિ ગર્ભથી આઠ વર્ષ કહે છે ત્યારે શ્રી વિજયદાનસૂરિજીનો અભિપ્રાય જન્મથી આઠ વર્ષનો છે. આપશ્રી દાનસૂરિજી સાથે સંમત થશો ને ?”

“મહાનુભાવ ! મારો અભિપ્રાય તો આ બાબતમાં જુદો છે, એટલે હું શું કહું ? પ્રશ્ન આવશે ત્યારે કંઈ દ્રષ્ટિએ તે પ્રશ્ન વિચારાય છે. તે જોઈ લેવાશે.” આચાર્યશ્રીએ સ્પષ્ટતા કરી.

ધાર્યા પ્રમાણે પ્રશ્ન આવ્યો પણ ખરો અને તે જ બંને પક્ષો તરફથી સમર્થનની દલીલોએ ગરમાગરમ ચર્ચાનું રૂપ લીધું. સભામાં બળબળાટ પણ થયો. આપણા ચરિત્રનાયકે શાંતિ અને હિમ્મતપૂર્વક આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરિજી મહારાજને જણાવ્યું.

“આપ ! શાંતિથી સાંભળી રહ્યા છો પણ ખરો રસ નથી લેતા તેનું શું કારણ ? આ બંને પક્ષોનો વિચાર કર્યા વિના આપનો અભિપ્રાય અમને સ્પષ્ટ જણાવવો જોઈએ. આપના માર્ગદર્શન ઉપર આ પ્રશ્નનો ઉકેલ સંભવે છે.”

“ભાઈ, હું શું કહું ? મને આશા નથી કે મારા ક્યતને બંને પક્ષોવાળા સ્વીકારે.” આચાર્યશ્રીએ ખુલાસો કર્યો.

“એમ કેમ કહો છો ? આપના વિચારો આપે સ્પષ્ટ જણાવવા જોઈએ. બે પક્ષો કદાચ ન માને પણ બીજા બધા તો માનવા તૈયાર છે ને ?” બધાને સંબોધીને આપણા ચરિત્રનાયકે પૂછ્યું.

“ મહાનુભાવો ! આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી જે દરભાવે તે સૌને મંજુર છે ને ? ” લગભગ બધા તરફથી સ્વીકારનો ધ્વનિ નીકળ્યો.

“સાહેબ ! હવે આપ સુખેથી ફરમાવે.”

“ભાઈઓ ! શાંતિથી સાંભળો. પ્રથમ તો આ પ્રશ્નને મુનિ સંમેલનમાં અવકાશ જ નથી. ફક્ત આ બંને મહાત્માઓને તે બાબતમાં મતભેદ છે અને ચર્ચા શરૂ થઈ પછી અટકવી મુશ્કેલ. આવા પ્રશ્નોને નિર્ણય આપવો એ આપણા બધાની શક્તિથી બહારની વાત છે. પૂર્વાચાર્યોના કથનમાં તર્ક-કુતર્ક કરવાનો પણ આપણને હક્ક નથી. દૃષ્ટિ દૃષ્ટિમાં ફરક છે. હું તો આ પ્રશ્નને સંમેલનની બહારનો ગણું છું. આપણે બીજા જરૂરી પ્રશ્નોને ઉપાડો.”

બધા શાંતિથી સાંભળી રહ્યા અને ચર્ચા બીજા પ્રશ્ન તરફ વળી.

સંમેલનનો ખીલે પ્રસંગ પણ જાણવા જેવો છે. એક દિવસ શાંતમૂર્તિ શ્રીમાન મોહનલાલજી મહારાજના સમુદાયના મુનિશ્રી હેતુમુનિએ એક ટકોર કરી કે શ્રી આત્મરામજી મહારાજના સંઘાડામાં પરસ્પર વૈમનસ્ય જોવામાં આવે છે. એ પ્રશ્ન સંમેલને વિચારવો ઘટે છે. ત્યારે વિદ્વાન મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજીએ કહ્યું કે ઘણી ખુશીની વાત છે. અત્યારે જ એનો વિચારવિનિમય થવો જોઈએ એટલે મુનિશ્રી રામવિજયજીએ કહ્યું કે એમાં ખીલ દોઈને પડવાની જરૂર નથી. અમે પોતે આપસમાં મળી વિચાર કરીશું.

બીજે દિવસે આચાર્યશ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વરજીએ એક શ્રાવક મારફત ઉજ્જમબાઈની ધર્મશાળામાં ઠહેવરાવ્યું કે આપણે કોઈ જુદા સ્થાનમાં સાથે મળી વાતચીત કરીએ અને સહકાર માટે શક્ય પ્રયાસ કરીએ. આપણા ચરિત્રનાયક તો એવી કોઈપણ મંત્રણા માટે તૈયાર હતાં જ. તેમણે ઘણી ખુશીથી તે નિમંત્રણ સ્વીકાર્યું પણ સૂચવ્યું કે મળવું જ છે તો પછી બીજા સ્થાનમાં શા માટે ? કાં તો આપ અહીં પધારો અથવા અમે આપ સ્થાને વિદ્યાશાળામાં આવી જઈએ પણ તેના જવાબમાં એ સમાચાર મળ્યા કે શેઠ પત્તાભાઈના મકાનમાં મળવાનું ના કર્યું છે. સમય પણ નક્કી કરવામાં આવ્યો.

આપણા ચરિત્રનાયક શ્રી ઉજ્જમબાઈની ધર્મશાળા મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી અને મુનિશ્રી ચરણવિજયજીને સા લઈને નીકળ્યા. રસ્તામાં આચાર્યશ્રીને નવો જ વિચાર સૂઝ્યો. તેમણે જણાવ્યું કે આપણે મળવું જ છે અં તેઓ પણ મળવા ચાહે છે તો આપણા સ્થાનો છો! આપણે એક ગૃહસ્થના મકાનમાં મળવાની શી જરૂર છે આપણે જ તેઓના સ્થાને જઈએ અને આનંદથી મળીએ એ વિચાર સુંદર લાગ્યો. અને તેવામાં ઝવેરી ભોંગીલાલ ઉર્ફે મંગળભાઈ તારાચંદની હવેલીમાં દર્શન કરવા પધાર્યા. દર્શન કરી પોતાનો વિચાર મંગળભાઈને જણાવ્યો. તેમણે પણ ખુશી બતાવી. તેમણે પોતાના ભાઈશ્રી ચંદુલાલને પહેલાં વિદ્યાશાળે સમાચાર આપવા મોકલ્યા કે મહારાજશ્રી આપના સ્થાને જ આવે છે. આપણા ચરિત્રનાયક પણ ત્યાંથી નીકળી વિદ્યાશાળાએ પહોંચ્યા. અહીંથી શ્રી વિજયદાનસૂરિજી એક

પન્નાલાલના મકાને પહોંચી ગયા હતા. પોતે તો વિંધાશાળામાં જ બેઠા અને આ. શ્રી વિજયદાનસૂરિજીને બોલાવવા સૂચના કરી. તેઓ આવી પહોંચ્યા. પરસ્પર ફેટા વંદના-સુખશાતા વગેરે શિષ્ટાચાર થયો. પછી એકાન્ત જગ્યાએ આપણા ચરિત્રનાયક, મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી, મુનિશ્રી ચરણવિજયજી, તથા આ. શ્રી વિજયદાનસૂરિજી, આ. શ્રી વિજયલલિતસૂરિજી તથા મુનિશ્રી રામવિજયજી એમ છ મુનિરાજો એકઠા મળ્યા.

આપણા મતસેદા દ્વંર યાય અને આપણામાં મુલેહ શાંતિ ધાય તો સારું! એક સૂચના આવી.

“ઘણી ખુશીની વાત છે! હું તો તે જંખું છું. એક શુરના સંતાનો-આપણામાં સંપ હોય તો તે પછી શું જોઈએ. હું તે માટે તૈયાર છું.” આપણા ચરિત્રનાયકે પોતાની તૈયારી બતાવી.

“સાહેબ! મતસેદા ક્યાં છે તે તો આપણે જાણવું જોઈએ ને!” શ્રી પુણ્યવિજયજીએ ટકોર કરી.

“મતસેદા તો કદાચ હોય પણ એવો મતસેદા નથી જેનો ઉલ્લેખ ન આવે. હું તો એમ માનું છું. આપણું શું માનવું છે, તે સમજાવો તો જ્યાં આવે.” ચરિત્રનાયકે ખુલાસો માગ્યો.

“મતસેદાની ચર્ચા લાંબી ચાલશે. દૂંદી વાત એ છે કે આચાર્ય ધીમાન્ વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મદારાજ જે આજ્ઞા આપી ગયા છે તે મુજબ વર્તવાને તમે તૈયાર છો? તો અમે

તમારી સાથે સહકાર કરવા તૈયાર છીએ.” આચાર્ય વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીએ સ્પષ્ટતા કરી.

“આચાર્યશ્રીની આજ્ઞા શી છે તે અમે જાણતા નથી અને તેઓશ્રી વિધમાન હોત તો આપણે તેમના મુખેથી તેમની આજ્ઞા જાણી શકત. જે સંપત્તિ આપણને છે તે આપણને પાછળની વાતો ભૂલી જવી જોઈએ. આપણે ક્યાં મતલેદની તે કહો અને શક્ય હોય તે રીતે હું ગમે તે ભોગે સંપત્તિ જોવા ઇચ્છું છું. તેમ છતાં આપણા બધાથી વયોવૃદ્ધ, શ્રદ્ધા પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી છે. તેમની સેવામાં હાજર રહેવા જોઈએ. તેઓ જે માર્ગદર્શન આપે તેમ આપણે મંજુર રાખીએ.” આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીએ નવી સૂચના કરી.

પણ સમયનો પરિપાક નહોતો. મતલેદની ગાંઠો પીગળે તેમ નહોતું. બધા વિશેષ કાળક્ષેપ કર્યા વિના હડીતી ચાલી નીકળ્યા. સંપ સંપને ઠેકાણે રહ્યો. આનંદની આશ રાખતા શુદ્ધેવના ભક્તોને નિરાશ થઈ. સુવર્ણ અવસર હાથથી ગયો.

કાર્ય કંઈ પદ્ધતિએ કરવું, ક્યા ક્યા પ્રશ્નો ઠેકાણે કરવા, શાસ્ત્રોના આધારે પ્રશ્નોની ચર્ચા કરવી, નિર્ણયો કરવા સર્વ સંમતિ ન મળે તો શું કરવું? છેલ્લો નિર્ણય કોણ આપે? વગેરે અનેક ચર્ચાઓ થઈ. કોઈ કોઈ વખત વાતાવરણ ગરમાગરમ થતું દેખાયું, કોઈ કોઈ વખત સંમેલન ભાંગી પડ્યું તેવો ભય લાગવા માંડ્યો, એકાદ વખત તો ભંગાણ પડ્યાના પગરથોડા સ્પષ્ટ દેખાયાં. અંગત આશો સુધી વાત આવી ગઈ. વચ્ચે જે આચાર્યો છેડાઈ પડ્યા ભંગાણની તૈયારી હતી પણ નગરશેઠની કુનેદથી અને પૂજારી

પાદ આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીની ધીરજથી, આપણા ચરિત્ર નાયકની શાંતિથી કામ લેવાની દ્રષ્ટિથી કામ સફળતા-પૂર્વક પાર પડી શકયું.

પૂર્વ આચાર્યશ્રી સાગરાનંદસૂરિજીની શાસ્ત્રીય ચર્ચા, મુનિ મહારાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજશ્રીની હૃદયની તટસ્થ ભાવનાપૂર્વકની દેશકાળની દ્રષ્ટિની સૂચના, તેમજ મુનિશ્રી વિદ્યાવિજયજીની આવડત અને આપણા ચરિત્રનાયકની વિષય પ્રતિપાદન કરવાની શૈલી તથા મુદ્દાઓ વિકસિત કરવાની કળાથી સમસ્ત સમુદાય ઠીકઠીક આકર્ષાયો હતો. સંમેલનની સફળતાનો યશ જેટલો શાસન પ્રભાવક પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રી નેમીસૂરીશ્વરજીને ફાળે જાય છે તેટલો જ યશ આપણા ચરિત્ર નાયકને ફાળે છે. તેમજ બીજાઓ પણ કેટલાક અંશે યશના ભાગી છે.

અહીંથી પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયનેમિ-સૂરીશ્વરજી અને સંઘપતિના આશ્રિતથી આપ સેરીસા, પાનસર પધાર્યા. યાત્રા કરી અમદાવાદ આવ્યા. અહીં ચાતુર્માસ માટે આશ્રિતભરી વિનંતીને માન્ય રાખવી પડી. પણ ડભોઈ થી સંઘના આશ્રિતથી આપશ્રી વડોદરા થઈ ડભોઈ પધાર્યા અને થી સઘે બંધ્ય સ્વાગત કર્યું. થી લોહણ પાર્શ્વનાથ ભગવાનની ૧૯૬૦ ના વૈ. સુ. ૬ ના ખૂબ આનંદપૂર્વક પ્રતિષ્ઠા કરાવી પાછા અમદાવાદ પધાર્યા. અને જેઠ મુદિ આઠમની સ્વ. શ્રી આત્મારામજી મં ની જયંતી ધામધૂમથી ઉજવવામાં આવી.

આપણા ચરિત્રનાયકના ઉપદેશની સ્વર્ગીય શાંતમૂર્તિ યોગીરાજ સ્વનામધન્ય શ્રીમાન્ બુદ્ધિવિજયજી (બૂટરાયજી)

મહારાજના સદુપદેશથી પ્રતિબોધ પામેલ એક ભાગ્ય
પુરુષોત્તમદાસ અને તેમના મુપુત્રોએ પોતાના પરમોપકારી
ગુરુદેવની યાદગીરી માટે દરવર્ષે (જ્યંતી નિમિત્તે) એક સ
રકમ આપી.

અત્રે આપના પ્રશિધ્ય મુનિશ્રી સાગરવિજયજી મહોદયે
જે કેટલાક સમયથી. બિમાર હતા તેઓ અશાઠ વહી ૧૪
દિવસે સ્વર્ગવાસ પામ્યા. તેમના શ્રેય નિમિત્તે અદ્વાઈ મહોદય
આદિ ધાર્મિક કાર્યો થયાં.

આજે ચતુર્દશી હતી. વ્યાખ્યાનમાં સારી ભીડ હતી. સંઘના આગેવાનો પણ હાજર હતા. વ્યાખ્યાનમાં પોતાના બહુવિધા પછી શ્રોતાઓને એક નજરે નિહાળીને આચાર્યશ્રી એક નવીન યોજના રજૂ કરી.

‘ભાગ્યવાનો ! અમદાવાદ પ્રસિદ્ધ જૈન નગરી અહીંનો શ્રી સંઘ અને અહીંની વિખ્યાત આણુંદણ કલ્યાણ પેઢી જગતભરમાં જાણીતાં છે. અહીંના શ્રીમંતોએ અને વીરોએ પોતાનાં દાનઝરણું ણંગાળ અને પંજાળ સુધી ચાડ્યા છે. અહીંનો અર્ધો વેપાર જૈનોના હાથમાં છે. શાસનના ઉદ્ધારક આચાર્યોએ સિંચન કરેલ ધર્મભાવના પણુ અમદાવાદમાં ઘેર ઘેર જોવાય છે.

પણ તમારા બાળકોના અભ્યાસ માટે અમદાવાદ કાંઈ વિચાર કરતું નથી ? હજારો વિદ્યાર્થીઓના ધર્મસાગર માટે અમદાવાદ તો ઘણું ઘણું કરી શકે. મેં સાંભળ્યું છે કે ત્રીશ હજાર રૂપિયા જુદા જુદા કુટુંબો તરફથી શ્રી

1 સાધુ સંમેલન

પુસ્તકોના અપાય છે. તો પછી એક જૈન હાઇસ્કૂલ રીતે બહુ જ સારી રીતે ચાલી શકે. શ્રી ઠસ્તુ વિદ્યાપ્રેમી ગૃહસ્થ અને બીજા બાઈઓ ધારે તો જૈન હાઈસ્કૂલનું ખાતમુહૂર્ત થઈ શકે.

અમદાવાદ જેવા શહેરમાં એક જૈન કૉલેજ હોવી જોઈ તો જૈન હાઈસ્કૂલ તો અવશ્ય થવી જોઈએ નહીં તો જૈન હાઈસ્કૂલ ઇવન ઘડતર અને ચારિત્ર્ય ઘડતરનો પણ બાળકોના જીવન ઘડતર અને અભિવ્યક્તિ સમાજ કેવો જૈન હાઈસ્કૂલમાં નાંખાશે, તો બિવિધ્યનો સમાજ કેવો મનશે. અમદાવાદ પાસે બધું ય છે. શ્રી છે, સરસ્વતી યાપાર છે, ઉદ્યોગ છે, ધર્મભાવના છે અને કાર્યકુશળ હું તો શિક્ષણ પ્રચારનો પ્રેમી છું. અને સમજાવું કે કલ્યાણમાં ધર્મનો ઉદ્યોત જોઈ શકું છું.

તમે બધા આ યોજના પર વિચાર કરો અને આ હિતકર લાગે તો બધી સામગ્રી તો આપોઆપ મળી રહે. આચાર્યશ્રીની સુધાભરી વાણી, સમાજ કલ્યાણની ઉત્સાહજનક માટેની યોજના 'સમાજનો મંત્રમુગ્ધ થઈ સાંભળવાના માટેની યોજના' તેમ બધાના મનમાં યથા રહ્યા જરૂર હાંધી યથું જોઈએ તેમ બધાના મનમાં યથા અમદાવાદ જેવી જૈનપુરીમાં એક હાઈસ્કૂલ થવી જોઈએ તેમ બધાને યથું પૈસા તો મળી રહેતી જોઈએ તેમ બધી સંસ્થાની જવાબદારી યથું અને યોજના અમલમાં લાવી આગળ

આ ચાતુર્માસમાં ઘણું જીવન શતાબ્દિ માટે

ધીરજ બહેન તથા તેમના સગારનેહીઓ આપશ્રીને કપડવં
પધારી ધીરજબહેનને દીક્ષા આપવા વિનંતિ કરવા આવ્યું.

શેઠ ડાહ્યાભાઈ ધોળશાણીની ધર્મપત્ની શ્રી મણીબહેન
તરફથી ચોમાસું બદલાવવામાં આવ્યું. અને શ્રી મણીબહે
નરોડાનો સંઘ કાઢ્યો. આપ પણ નરોડા પધાર્યા. બી
દિવસે અમદાવાદ આવી કપડવંજ તરફ વિહાર કર્યો.

આ રાજનગરના ૧૯૯૦ ના ચાતુર્માસમાં આચાર્યશ્રી
સુધાસમી વાણી, સમાજકલ્યાણની ભાવના તથા શાસન
ઉન્નતિની તમન્નાથી અમદાવાદની જૈન જનતામાં આચાર્યશ્રી
માટે ભારે સન્માન અને અપૂર્વ પૂજ્યભાવ જાગૃત થય
પંજાબના રાહુબરને ગૂજરાતની પ્રજા ઓળખી શકી.

વિદ્યાલય-પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

(૧૨)

“ મથેણ વંદામિ. ”

“ ધર્મલાભ, કેવળ રણછોડભાઈ-ઓહો અહીં કેવી રીતે આવી પહોંચ્યા ? ”

“ સાહેબ ! સાધુ મહાત્માઓના દર્શન એમ સુલભ થોડાંજ હોય છે ? હું અને મોતીચંદભાઈ આપને વંદન કરવા અમદાવાદ ઉતરેલા પણ આપે વિદ્યાર ક્યાંનું જાણવાથી પૂછતાં પહોંચી ગયા. ”

“ દહેરાસરજીવું ઠામ ક્યાંમુખી ચાલ્યું ? ”

“ સાહેબ ! તૈયાર છે. અમે આપને પ્રતિષ્ઠા માટે નિમંત્રણ કરવા માટેજ આવ્યા છોએ. દહે જલ્દી મુંબઈ પધારો. ”

“ હા, પ્રતિષ્ઠા ઉપર તો આવવાના ભાવ છે, પણ મારે શુભદેવની ચતાન્દિ માટે પ્રચાર કરવાનો છે તે તમે જાણો છો ? ”

“ મુંબઈમાં તે માટે ઘણું કાર્ય થઈ શકશે. માટે સુદૃઢ આપો એટલે તૈયારી થઈ શકે. ”

“તમારા પહેલાના પત્ર ઉપરથી મુદૂર્ત જોઈ રાખ્યું મહા શુદ્ધિ દસમનું મુદૂર્ત સર્વશ્રેષ્ઠ છે.”

“શુરુવર્ચ ! આપશ્રી હવે વહેલાસર પધારશો. અમે તૈયારી કરાવી રાખીશું પણ આપના આવવાથી વિશેષ પ્રતિષ્ઠાનું કાર્ય થઈ શકશે.”

“રણછોડભાઈ ! મારે કપડવંજ ગયા સિવાય ચાલે નથી. ત્યાં ત્રણ બહેનોની દીક્ષા છે. પાટણથી મુનિશ્રી પુણ્યવિજ આદિ પણ આવવાના છે. પછી તો વચ્ચે રોકાણ નથી. બત્વરાએ આવી પહોંચીશું.”

આચાર્યશ્રી કપડવંજ તરફ જતાં હતાં. ત્યાં બારેક શેઠ રણછોડભાઈ રાયચંદ તથા શ્રીયુત મોતીચંદ ગીરધર કાપડીયા શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયના દહેરાસરણની પ્રતિષ્ઠા આપને પધારવા વિનંતિ કરવા આવ્યા. આચાર્યશ્રીએ મુ આપ્યું અને કપડવંજનું ધર્મ-કાર્ય પૂર્ણ કરી પ્રતિષ્ઠા મુંબઈ પહોંચી જવા જણાવ્યું.

આપ મહેમદાવાદ થઈ કપડવંજ પધાર્યાં. અહીં વટોદર મુનિરાજશ્રી હિમ્મતવિજયણ મહારાજ, પંચાસણ શ્રી ને વિજયણ મહારાજ, શ્રી ઉત્તમવિજયણ મહારાજ, તથા ચંદનવિજયણ મહારાજ તેમજ પાટણથી વિદ્વાન મુનિરાજ પુણ્યવિજયણ મહારાજ, શ્રી રમણિકવિજયણ આદિ કેટલા મનિશાએ આ પ્રસંગે આવી પહોંચ્યા.

વિદ્યાલય પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

નગરપ્રવેશ બહુ જ ધામધુમપૂર્વક થયો. ધીરજ બહેન આ
ત્રણ બહેનોને ધામધુમપૂર્વક આપત્રીના શુભ હસ્તે દીક્ષા
આપવામાં આવી, અને તેઓને શ્રોદાનશ્રીજી મહારાજની
શિષ્યાઓ બનાવી. શતાબ્દિ ફંડમાં સારી મદદ મળી. શાસન-
દીપક સુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજી તથા તેમના શિષ્ય શ્રી
હિમાંશુવિજયજી આપને મળવા પધાર્યા. શ્રી વિદ્યાવિજયજી
મહારાજશ્રીએ આપના અધ્યક્ષ સ્થાને જાહેર ભાષણ આપ્યાં.
અત્રે આનંદમંગળ વર્તાવી વિદ્યાર કરી અનેક ગામોને પાવન
કરતાં વડોદરે પધાર્યા. ધામધુમથી પ્રવેશ થયો. અત્રે ગણિવર્ય શ્રી
મૂલચંદજી મહારાજ સાહેબની જયંતી આપત્રીની અધ્યક્ષતામાં
ઉજવવામાં આવી. શતાબ્દિ ફંડને સારી મદદ મળી અને સકળ
શ્રી સંઘે શતાબ્દિ ઉત્સવ વડોદરામાં ઉજવવા અત્યંત આશ્ચર્ય
કર્યો. આચાર્યશ્રીએ ઉચિત જવાબ વાળી વિદ્યાર કર્યો. ગીયાગામ,
પાલેજ આદિ યમ ભરૂચના શ્રી સંઘની વિનંતિને માન્ય કરી
બરૂચ શહેરમાં પધાર્યા. અત્રે વેજલપુરના લાડશ્રીમાજી અને
શ્રીમાજી આપત્રીના ઉપદેશથી એકત્ર થયા અને સાધર્મિક
વાત્સલ્ય બધા સાથે જમ્યા. ત્યાંથી વેજલપુરના ઉપાધ્યયે પધાર્યા.
અહીં લાડવાશ્રીમાજીનો પરસ્પરનો કલેશ મટાડયો. અહીંથી
અંકલેશ્વર યમ સૂરત પધાર્યા. ધામધુમથી પ્રવેશ કર્યો. વડા-
ચોટાના ઉપાધ્યયે પધાર્યા. નેમુભાર્મની વાડી તેમજ સગરામપુરાના
આગેવાનોની વિનંતિથી જ્યાજ્યાન માટે ત્યાં પણ પધાર્યા.
શતાબ્દિ ફંડમાં અહીં પણ સારી રકમ નોંધાળી. અહીંથી
નવસારી, બોલીમોરા, વલસાડ યમ મુંબઈમાં આગમન થયું.
મુંબઈનું સ્વામીજી અપૂર્વ દર્શન આચાર્યશ્રી વિજયનીતિ

સૂરિજીના શિષ્ય પં. શ્રી કલ્યાણવિજયજી આદિ સામૈયામાં પધાર્યા હતા.

આચાર્યશ્રી ઘણા વર્ષે મુંબઈ પધારતા હોઈ સામૈયામાં જનતાની ભારે ભીડ હતી. આચાર્યશ્રીએ એક દિવસ ગોડીજીના ઉપાશ્રયે સ્થિરતા કરી. બીજે દિવસે આપશ્રી શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં પધાર્યા અને પ્રતિષ્ઠા સંબંધી વિધિવિધાન આચાર્યશ્રીજીની અધ્યક્ષતામાં શરૂ થયાં.

૧૯૯૧ નો મહાશુદ્ધ દશમના દિવસે ઘણી જ ધામધુમ અને અપૂર્વ ઉત્સાહપૂર્વક આચાર્યશ્રીની નિશ્રામાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ થયો. આ પ્રસંગે મહાવીર વિદ્યાલયના આંગણે હજારો ભાઈબહેનો આવ્યા હતા.

વિદ્યાર્થી ગણે પણ આ પ્રસંગે બહુ જ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લીધો હતો. આચાર્યશ્રીના ઉપદેશનો લાભ વિદ્યાર્થીજણને આ વખતે સારી રીતે મળ્યો. કોલેજના વિદ્યાર્થીઓએ જૈન ધર્મ અને જૈન સિદ્ધાંતના અનેક પ્રશ્નોની ચર્ચા છૂટથી કરી અને આચાર્યશ્રીના જ્ઞાન ખજાનાનો અપૂર્વ લાભ મેળવી પોતાની જાતને ધન્ય માનવા લાગ્યા. આપશ્રીનું પ્રતિષ્ઠા સંબંધી વ્યાખ્યાન મનનીય અને રસપ્રદ હતું.

આસપાસના પરાઓના ભાઈઓનો અત્યંત આશ્રય હોવાથી આપ ગોડીજીના ઉપાશ્રયમાં પધારી થોડી સ્થિરતા કરી. મુનિશ્રી સમુદ્રવિજયજી તથા વિશુદ્ધવિજયજી મહારાજને અહીં રોકી આપ આસપાસના પરાઓમાં પધાર્યા. ઘાટકોપર, સાન્ના-મજ, આદિ પરાઓમાં ધર્મોપદેશ આપતા આપશ્રી વિશે-
...ને પધાર્યા

જેઠ સુદિ આઠમના દિવસે શેઠ કાંતિલાલ ઇશ્વરદાસના બંગલે સ્વર્ગવાસી ગુરૂદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજ સાહેબની જયંતી ઘણા જ ઉત્સાહપૂર્વક આપશ્રીની અધ્યક્ષતામાં ઉજવવામાં આવી. મુંબઈથી હજારો માણસોએ લાભ લીધો. સર્વેની ભોજન આદિની ભક્તિ શેઠ કાંતિલાલભાઈએ કરી હતી.

પરાઓમાં વિચરી અશાક સુદિ ત્રીજના ફરી મુંબઈ પધાર્યા અને શ્રી આદીશ્વરજીના દહેરાસરમાં ઉપર ધિરાજમાન પ્રતિમાજીઓનો મૂળ ગભારામાં પ્રવેશ કરાવ્યો. ચાતુર્માસમાં ઠોટ, ભાતખજાર વિગેરેના ઉપાશ્રયે જાહેર બાપણો થયા. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયને મદદ મળી અને જન્મ શતાબ્દિ ફેંડ પણ સારા પ્રમાણમાં થયું તેમજ બીજા પણ શાસનપ્રભાવનાના અનેક કાર્યો થયાં.

કાર્તિક શુદ્ધ ૧૪ નો પવિત્ર દિવસ છે. ગોડીજીના ઉપાશ્રયમાં મુંબઈ જૈન સ્વયંસેવક મંડળના આશ્રય નીચે જન્મ શતાબ્દિ અને મુંબઈનો જૈન સમાજ એ વિષય ઉપર વિવેચન અર્થે એક સભા મળી છે. મુંબઈના આગેવાનો હાજર છે, શ્રી પુરપોની મોટી બીડ જામી છે. આચાર્યશ્રી પ્રમુખસ્થાને બીરાજ્યા છે.

શરૂઆતમાં શ્રીયુત મોતીચંદભાઈ ગીરધરલાલ દાપડીયાએ જણાવ્યું કે-શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના જિનાલયની પ્રતિષ્ઠાને અંગે પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજને અત્રે પધારવા અમે વિનંતિ કરી હતી. તેઓશ્રીને વિદ્યાલય માટે મમતા દોષ તે સ્વાભાવિક છે. તેઓશ્રી વિદ્યાલયના કુલપતિ, આદ્ય ગ્રેરક અને સર્જક છે. તેઓશ્રી પધાર્યા મુંબઈને ખૂબ લાભ થયો.

મહાત્માઓનું તો કર્તવ્ય છે કે તેઓ વરસાદની માફક સર્વત્ર વરસે જ. તેમાં આપણે આભાર માનીએ તો તે વ્યવહાર-દ્રષ્ટિએ ભલે ઠીક હો, પરંતુ વાસ્તવમાં જોઈએ તો તેમનો તો સ્વભાવ જ જનસમાજનું સર્વથા કલ્યાણ સાધવાનો છે. જન્મ શતાબ્દિને અંગે તમે જાણો છો કે પૂજ્ય આત્મારામજી મહારાજે સમસ્ત વિશ્વમાં જૈન ધર્મનો પ્રકાશ પાથર્યો છે. અમેરિકા જેવા દેશમાં જૈનધર્મનો સંદેશ પહોંચાડવાનું કાર્ય અદ્વિતીય ગણાય. એટલે તેમની જન્મ શતાબ્દિના મહોત્સવમાં આપણે સૌએ યથાશક્તિ ફાળો આપીને શતાબ્દિને યશસ્વી બનાવવી જોઈએ. આચાર્યશ્રીને મારી વિનંતિ છે કે મુંબઈમાં આ ઉત્સવ ઉજવવામાં આવે તો તેનાથી જૈન સમાજ અને જૈનશાસનને ઘણો લાભ થશે. વળી જે ભગવતી સૂત્ર વંચાઈ રહ્યું છે અને તેનો લાભ ઘણા ભાઈ ગણેના મનનપૂર્વક લઈ રહ્યા છે તે સૂત્રનો ખરો રસપ્રદ અને વિશેષ ઉપયોગી ભાગ તો હજી હવે આવે છે. એટલે મૌન એકાદશી સુધી તો અહીં સ્થિરતા કરવી જરૂરી છે. શ્રી સંઘની તે માટે હાર્દિક પ્રાર્થના છે. ”

ત્યારબાદ થોડા અમૃતલાલ કાળીદાસે જણાવ્યું કે—અત્યારે વંચાતા શ્રી ભગવતી સૂત્રને પૂર્ણ કર્યા પહેલાં આપણે આચાર્યશ્રીને જવા દેવા ન જોઈએ. જો તેઓશ્રી પૂર્ણ વરસ્યા વિના બાંધ તો આપણી ખેતી અધૂરી રહે. આચાર્યશ્રી મૌન એકાદશી સુધી તો જરૂર સ્થિરતા કરે જ કરે.

મુનિરાજશ્રી ચરણવિજયજી મહારાજશ્રીએ જણાવ્યું કે—શતાબ્દિ ઉત્સવને દિવંદભરના ચંદેરે ચંદેરના સંઘનો ટેકો છે

શતાબ્દિ ઉત્સવથી જૈન સમાજને જ લાભ છે. ગુરુદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજશ્રીનો જીવનસંદેશ શહેરે શહેર પહોંચાડવાનો આ કલ્યાણકારી અવસર છે.

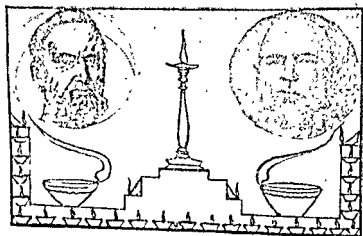
આચાર્ય મહારાજશ્રીએ ગુરુદેવને સ્મરણાંજલિ આપતાં જણાવ્યું કે-શતાબ્દિ ઉત્સવની ભાવના વર્ષો પહેલાં ગુરુદેવના સમાધિમંદિરમાં મને સ્ફુરી. શ્રદ્ધેય શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજ અને શાંતમૂર્તિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજશ્રીની પ્રેરણા મળી અને આજ શતાબ્દિ ઉત્સવ જૈન સમાજે અપનાવ્યો છે. ગામે-ગામ, શહેરે શહેરના શ્રીમંત અને ગરીબ બધા ભાઈ બહેનોએ તેમાં ફૂલ નહિ ને ફૂલપાંખડી આપી છે. તે ફૂંડની વ્યવસ્થા તો તમારે કરવાની છે. અને અમારી ભાવના છે કે ગુરુદેવના ચિરસ્મારકરૂપ આ શિદ્ધિનો ઉપયોગ, ગુરુદેવનો સંદેશ, ગુરુદેવનું નિર્મળજ્ઞાન, ગુરુદેવના વચનામૃતો એટલું જ નહિ પણ જૈન સાહિત્યના ખજાનામાંથી પસંદ કરેલાં મહામૂલાં રત્નો જૈન સમાજ અને જગતના ચોક્કમાં મૂકવા અને તે દ્વારા જૈન સિદ્ધાંતોનો પ્રચાર કરવા માટે થવો જોઈએ. આ જવાબદારીનું કાર્ય હું મુંઝવણના ભાઈઓને સોંપવા ઈચ્છું છું.

શતાબ્દિ ઉજવવાની ભાવના પાટણમાં છે જ્યાં શ્રદ્ધેય શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજ ગિરાજમાન છે પણ તમે પ્રવર્તકજીને ખરા સ્વરૂપમાં જાણખતા નથી. તેઓથીની ઉદારતા અને ગાંભીર્યતા અપરિમિત છે. બીજે સ્થાને વધારે લાભ જોવે તો તેઓ પોતાનો લાભ પણ જતો કરે. હું અહિંથી વિદ્યાર કરીશ પણ પરામાં છું ત્યાંમુખીમાં પ્રવર્તકજીની આજ્ઞા મંજાવી શકાય તો પ્રયત્ન કરો. યાદ રાખ્યો ગુરુદેવની શતાબ્દિ જ્યાં થશે ત્યાં તમારે આનંદપૂર્વક ભાગ લેવાનો છે. ગુરુદેવનો જીવન-

સંદેશ મારે-તમારે-જૈન સમાજના આબાલવૃદ્ધોએ હૃદયમાં ધારણ કરી આપણે જીવન-વિકાસ સાધી જૈન શાસનને વિજય ડકે વગાડવો છે.

શુરુદેવનું સાચું સ્મારક આપણે રચવું છે. તેઓશ્રીએ જ્ઞાનના દુર્ગમ શિખરે પહોંચી પોતાની આસપાસના પ્રદેશમાં ફિરણ પાથર્યાં, પોતાના પરાક્રમથી સંપ્રદાયની નાની પણ કઠણ બેઠીઓ તોડી, ચિકાગો જેવા દૂરદૂરના પ્રદેશમાં જૈન-ધર્મના સિદ્ધાંતોનો પ્રચાર કર્યો. જ્ઞાન, સાધના, તપસ્વિતા અને નિર્ભયતાના સંદેશ પાઠવ્યા, તે શુરુદેવની જન્મ જયંતી ઉજવવી તેમાં વ્યક્તિનું કે સંપ્રદાયનું નહિ પણ સમગ્ર જનતાનું શ્રેય સમાયેલું છે. સો સો વર્ષ પછી કેઈ સુભાગી દિવસે મહાવિભૂતિને ભક્તિરૂપ અંજલિ અર્પવી તે આપણું પરમ કર્તવ્ય છે. ૐ શાંતિ:

આ ૧૯૯૧ નું ચાતુર્માસ આનંદપૂર્વક પૂર્ણ કરી અનેક ગામોને, નગરોને દર્શન-ઉપદેશનો લાભ આપતાં મુરત યત્ન ભરત્ય પધાર્યાં. આમોદ દહેરાસરની પ્રતિષ્ઠા કરાવવાની હોવાથી ત્યાંના આગેવાનો ગણદેવી, મુરત અને અહીં વિનંતી કરવા આવ્યા. તેઓની વિનંતીને માન આપી મુનિશ્રી સમુદ્રવિજયજી વિશુદ્ધવિજયજીને ત્યાં જઈ સાનંદ પ્રતિષ્ઠા કરાવવા જવા આમોદ તરફ વિદાર કરાવ્યો અને આપણા ચરિત્રનાયક ઝઘડીયા આદિ યત્ન શ્રીનેાર પધાર્યાં. અહીં શ્રી આત્મારામજી મદારાજના વૃદ્ધશિષ્ય મુનિરાજશ્રી અમરવિજયજી મદારાજ સાહેબના દર્શન થયા. તેઓશ્રીની વૃદ્ધાવસ્થા હોવા છતાં પણ ધણે દર આચાર્યજીના સામે આવ્યા હતા. પરસ્પર લેટી ધણે આનંદ મનવ્ય.

શતાબ્દિ મહોત્સવ.

(૧૩)

“ કૃપાનાથ ! શતાબ્દિ ઉજવાય તો વડોદરામાં જ શોણે. આપની જન્મભૂમિને આવા અનુપમ પ્રસંગનો લાભ મળવો જોઈએ. ” વડોદરાના આગેવાનોએ પ્રાર્થના કરી.

“ તમારી વાત તો ખરી છે, પણ મારી હાર્દિક ભાવના તો અધ્યેય પ્રવર્તકર્તા મહારાજની નિશામાં પાટણમાં ઉજવવાની છે, છતાં જોવો ભાવી ભાવ. ” આચાર્યશ્રીએ પોતાની ભાવના વ્યક્ત કરી.

“ સાહેબ ! વડોદરામાં બીજી રીતે પણ લાભ થવા સંભવ છે. ”

“ કયો લાભ ! ”

“રાજ્યના વિપુલ સાધનોનો લાભ મળશે. નામદ મહારાજ સાહેબ તથા મે. દિવાન સાહેબની પણ ઈચ્છા કે અહીં ઉત્સવ થાય તો સારું. આપના વ્યાખ્યાનો સાંભળે પછી તેઓશ્રીને સારો લાભ છે.”

“બીજી દ્રષ્ટિએ વડોદરા કેન્દ્રસ્થાને ઢોઈ અહીં મુંબઈ વળેરેના ભાઈઓ સારી સંખ્યામાં આવી શકશે.” બીજા ગૃહસ્થે સૂચના કરી.

“પંતળથી તો પંતળી ભાઈ-બહેનોનો મોટો સમૂહ આવવાનો છે.” આચાર્યશ્રીએ પંતળી ભાઈઓની ઈચ્છા જણાવી.

“તો, તો, શુરદેવ ! અહીં ઉત્સવ થાય તો ઘણું સારું.” બધાએ આગ્રહ કર્યો.

“હાલ તો હું પાટણ તરફ જઈ છું. હા, એક વાત છે.”

“જણાવોને ક્ષમાણ !”

“પાટણમાં બે પક્ષોના સમાધાન માટે વાટાઘાટ ચાલે છે. તે માટેના મારા પ્રયત્નો ચાલુ છે. ઘણું કરીને તો સમાધાન થઈ જશે.” આચાર્યશ્રીએ સ્પષ્ટતા કરી.

“પણ ઠોઈ ઉપાયે તે શક્ય ન બન્યું તો ?”

“અત્યારે તો તે માટેના બધા પ્રયત્નો થાય છે. નહિતો હું તમારા આગ્રહને જરૂર વિચારીશ.”

“એમ નહિ સાહેબ ! આપ વચન આપો કે પાટણમાં શક્ય ન હોય તો વડોદરા ઉત્સવ કરવો.”

“તમે તો મને બાધી લેવા માગો છો. પણ સાધુઓથી એમ વચન ન અપાય વડોદરા તો મારા દૃઢ્યમાં છે જ ને

પણ જો અહીંનું નક્કી થાય તો આખા સંઘે મળીને તેને માટે જળ્લર તૈયારી કરવી પડશે. ”

“ સાહેબ ! અમે બધા ઉત્સવને સફળ કરવા માટે તન-તોડ પ્રયત્ન કરીશું. તેમાં તો અમારા શ્રી સંઘની શોભા છે ને ! ”

“ દેશ દેશના બાઈ બહેનો અને ખાસ કરી પંજાબી બાઈઓનો સત્કાર તમને બારે ન પડી જાય. ખર્ચની વાત નથી કરતો પણ વ્યવસ્થા ખૂબ સુંદર થવી જોઈએ. ” આચાર્ય-શ્રીએ સ્પષ્ટતા કરી.

“ દયાળુ ! આપ ગુરુદેવના પસારે અમે આળાલવૃદ્ધ મહેમાનોની પૂરેપૂરી સેવા સુશ્રુષા કરીશું. ”

“ જેવો બાવી બાવ. ”

X

X

X

આચાર્યશ્રીએ વિદ્યાર કચેરી અમદાવાદ પધાર્યા. અમદાવાદના આગેવાનોએ શતાબ્દિ ઉત્સવ અમદાવાદમાં ઉજવવા અથાગ પ્રયત્નો કર્યા. પણ આપશ્રીની ઇચ્છા પાટણ માટે હતી. આપશ્રીની આજ્ઞાથી આમોદ પ્રતિષ્ઠા માટે ગયેલા મુનિશ્રી સમુદ્રવિજયજી, વિશુદ્ધવિજયજી અમદાવાદ આવી મળ્યા.

સાબરમતીનો લાંબો પટ ને આકાશી તારલાઓ મદા-મદિનાની ચાંદનોથી ચમકી રહ્યાં હતાં. શાંત-પ્રશાંત રાત્રિના એક પછી એક પ્રદરો પૂરા થતા હતા. આચાર્યશ્રીની વિચાર-સરળી ઊંડા ઊંડા વિચારોમાં નિમગ્ન હતી. એક તરફ પાટણ અને સપ્તમી પ્રવર્તકજી મદારાજ, એક તરફ પાટણનું સમાધાન-

સંઘ સોસાયટીનું ઐક્ય, ગુરુદેવનો શતાબ્દિ ઉત્સવ, સમાગમ કલ્યાણની તમન્ના અને વડોદરાનું હાર્દિક નિમંત્રણ, પાટણ યુવકો, પાટણની પ્રાચીન સંસ્કૃતિ અને પાટણની ઐક્યતા ની શું શ્રદ્ધેય પ્રવર્તકની નિશામાં ઉત્સવ નહિ થઈ શકે ? પાટણ વડોદરા જુનું પડશે ? પાટણના સંઘની ઐક્યતા ની સધાય ? આવા સેંકડો વિચારોથી રાત્રિ ચાલી જતી હતી નિદ્રાદેવી રીસાઈ ગઈ હતી. સવાર થયું ને આચાર્યશ્રીને સંદેશો મળ્યો કે પાટણનું સમાધાન શક્ય નથી. ઘણા પ્રયત્નો છતાં બન્ને પક્ષો સમાધાન માટે તૈયાર નથી. સમયનો પરિપાક નહિ હોય. ગુરુદેવ કડવો ઘુંટડો ગળી ગયા. શિબ્યોને વડોદરા તરફ વિહાર કરવા તૈયારી કરવા સૂચના કરી અને મુંબઈ, પાટણ તથા વડોદરા પોતાના નિર્ણયના પત્રો લખાવી વિહાર કર્યો.

દાગણ શુદ્ધ ૧૨ ના રોજ આચાર્યશ્રી પરિવાર સહિત વડોદરા પધાર્યા. આજનો દિવસ વડોદરાના શ્રીસંઘ માટે આનંદકારી હતો. આળાલવૃદ્ધ ગુરુવર્યના સ્વાગત માટે વહેલી સવારે ધસમસી રહ્યાં હતાં. એક મારવાડી જૈનજંધુ શ્રી પોખરાજી તરફથી સામેયું થયું અને જાનરોમાં ફરી મારવાડી જૈન જંધુઓના નિવાસસ્થળ યાદુમપુરામાં આવ્યું. સામેયામાં ચાંદીની અંબાડીવાળો દાથી, પાગા વગેરે સરકારી સામગ્રી લાવી મારવાડી બાપ્તઓએ પોતાનો બહિષ્કાર પ્રદર્શન કર્યો હતો. દલરો શ્રીપુરોએ ગુરુદેવનું મુંદર સ્વાગત કર્યું હતું.

એક પુખ્તજાતના તરફથી ફનેદપુરાના શ્રી મહાંત્રી

ભગવાનના દહેરે અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ થયો. યાકુબપુરાના ઉપાશ્રયે થોડા દિવસ સ્થિરતા કરી ઉપદેશામૃતનું પાન કરાવી શહેરમાં જાની શેરીના ઉપાશ્રયે પધાર્યા.

શતાબ્દ માટે બહુ થોડા જ દિવસો હતા પણ શ્રી સંઘમાં ઉત્સાહ અજબ હતો, જુદા જુદા કાર્યો માટે જુદી જુદી કમીટીઓ નીમાઈ ગઈ. નિમંત્રણ પત્રિકાઓ તૈયાર થવા લાગી. ગામે ગામના સંઘોને વિગતિ પત્ર મોકલાયા, કાર્યક્રમ ઘડાયો અને શતાબ્દ ઉત્સવની તડામાર તૈયારીઓથી વડોદરા ધમ-ધમી ઉઠ્યું.

ફાગણ વદી તેરશ શનિવારના સૂર્યકિરણોએ વડોદરામાં વિશાળ મંડપને સોનેરી બનાવ્યો. શેઠ ચંદુલાલ લલ્લુભાઈ ઝવેરીના પ્રતાપવિજય થીએટરનું વિશાળ યોગાન માનવ મેદ-નીથી ભ્રમભરી રહ્યું. શતાબ્દનાયકશ્રી વિજયાનંદસૂરિય, આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિય, પ્ર. શ્રી કાન્તિવિજયયજ્ઞ, શાંતમૂર્તિ મુનિશ્રી હંસવિજયયજ્ઞ મહારાજ આદિના ફોટાઓ, શ્વેતપતાકા, તેમજ વિવિધ ચિત્રાવળીથી મંડપ વિશેષ આકર્ષક બન્યો હતો.

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિય, પં. શ્રી લલિતવિજયયજ્ઞ, (દાલ આચાર્ય) પં. શ્રી લાલવિજયયજ્ઞ, (આચાર્ય) પં. શ્રી પ્રેમવિજયયજ્ઞ, પં. શ્રી પ્રીતિવિજયયજ્ઞ, પં. શ્રી હસ્તુરવિજ-યજ્ઞ, (આચાર્ય) મુનિશ્રી મિત્રવિજયયજ્ઞ, મુનિશ્રી સમુદ્ર-વિજયયજ્ઞ, મુનિશ્રી ચરણવિજયયજ્ઞ આદિ વિશાળ સાધુસમુ-દાય, પંજાબથી સતત વિદ્યાર કરીને આ પ્રસંગે પધારેલ સાધુશ્રીઓ માણેકશીજી, ગુજરાતના દેવશીજી, શ્રી દાનશીજી

આદિ સાધ્વી સમુદાય. પંજળ, મારવાડ, મહારાષ્ટ્ર, મુંબઈ ગુજરાત, કાઠીયાવાડ અને પૂર્વદેશના આવેલ અનેક પ્રતિષ્ઠિત ગૃહસ્થોની અને બહેનોની મોટી માનવમેદનીથી મંડપ ભરાઈ ગયો હતો.

પંજળના ગામે ગામ અને શહેરે શહેરમાંથી શુભક્રિયા અને ધર્મપ્રેમતુલ્ય દિગ્દર્શન કરાવતો અનેક બાઈ બહેનોનો મોટો સમૂહ વડોદરામાં આવી પહોંચ્યો હતો. આખા શતાબ્દિ સમારંભમાં પંજળી બાઈઓ અને બહેનો, સંગીત મંડળીઓ અને યુવક મંડળીઓનો ઉત્સાહ અજબ હતો. શુભના નામે પ્રાણ ન્યોછાવર કરવાની તમન્ના એ પંજળી બાઈઓના હૃદયે હૃદયમાંથી ક્ષણેકોચર થતી હતી. જ્યાં જુઓ ત્યાં કેશરી સાડીઓમાં શોભતી પંજળી બહેનો પ્રત્યેક આગંતુકનું આકર્ષણ કરતી હતી.

શ્રી આત્માનંદ જૈન શુભકુળ-પંજળના બેઠના વિજયનાદથી કાર્યારંભ શરૂ થયો. સૂરિજીએ મંગલાચરણ સંભળાવ્યા પછી આચાર્યશ્રીને સભાજનોએ પ્રમુખસ્થાન માટે વિનંતિ કરી અને તેઓથી પ્રમુખસ્થાને બિરાજમાન થયા.

જૈન મહિલા મંડળ વડોદરા તથા શ્રી કાન્તિલાલ જ્યે. રીંજીએ શુસ્તવના કર્યા બાદ સંઘપતિ શેઠ અમથાભાઈ ગાંધીએ સ્વાગતનું બાપજી વાંચી સંભળાવ્યું હતું. શતાબ્દિ સમિતિના મંત્રી શ્રી વાડીલાલ મગનલાલ વેદે મંત્રીનું નિવેદન રજૂ કર્યા બાદ શુભેચ્છાના સંદેશોએ જે અનેક આચાર્યો, મુનિમહાશયો, વિદ્વાનો, સ્ત્રીઓ, ગૃહસ્થો તથા દિનચિંતકોના આવવા દેના તે વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યા હતા.

આત્માનંદ જૈન શુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓએ ‘કોઈ ઈન્સાન નહિ થા, એ તો દેવ થા’ નું, પંતળ જૈન આરતી મંડળે શુરુભજન અને પંતળી યુવક શ્રી જ્ઞાનચંદ્રજીએ “પીળી ચાદર કેા જોઢનેવાલે” નું ઝમકદાર કાવ્ય રજુ કરી સલાના આખાલવૃદ્ધને શુરુભક્તિમાં તરખોળ કરી હતી.

શુરુભક્ત પંન્યાસ (આચાર્ય) શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજે હિંદીમાં જણાવ્યું કે:-ચરિત્રનાયક શુરુવર્ધના ચરિત્રમાંથી અનેક સંસ્મરણો ઉદ્ભવે છે. ગીતાજીમાં જેમ યદા યદા હિ ધર્મસ્ય નો ઉલ્લેખ છે. તેમ જૈન જગતમાં જ્યારે જ્યારે દ્રષ્ટા અને વિભૂતિની જરૂર પડી ત્યારે એવા મહાન પુરુષો થયા છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય, શ્રી હીરવિજયસૂરિ, શ્રી યશોવિજયજી જેવા મહાત્માઓ એ જૈન જગતની વિભૂતિઓ જ છે. આજથી સો વર્ષ પહેલાં જ્યારે જૈન સમાજ એક મહાન આત્માની રાહ જોઈ રહ્યો હતો ત્યારે પંતળની પવિત્ર ભૂમિમાં શુરુદેવનો જન્મ થયો.

શુરુદેવમાં સત્યતા માટે જાન દેસાની સુધીના પરિહારો સહવાની તમજા હતી. તેમના જીવનના અમૂલ્ય વર્ષો તો સત્ય પ્રચાર માટે હબરો લોકોનો રોષ વહોરી કાર્ય સાધયામિ માટે ગયાં છે. એ વીતકોનો ઇતિહાસ રોમાંચકારી છે. એ પંતળી દેહમાં લોખંડી હૃદયબળ અને વીરતા હતાં અને ચારિત્રની એ મૂર્તિ હતા. પંતળમાં જૈન ધર્મનો પ્રચાર કરવા તેમણે જીવનને દોડમાં મૂક્યું હતું. પણ આજના સમારંભમાં પંતળની બધી શુરુભક્તિ અને એકવાક્યના જોડને આપણને દર્શાવુ આવે છે. શુરુદેવનો સ્વેચ્છ આપણે

જગતમાં ફેલાવીએ ત્યારે જ આપણે સાચી જયંતી ઉજવી શકાય.

મુનિશ્રી ચરણવિજયજીએ જણાવ્યું કે-આજનો આ અનુષ્ઠાન પદ ઉત્સવ જૈન સમાજના ઇતિહાસમાં સુવર્ણક્ષરે અંકિત રહેશે. સો વર્ષ પહેલાં સ્વપ્ને પણ ખ્યાલ નહિ હોય કે-અધિકારનું પ્રાણદય અને બહેમોના ખરાબે ચઢેલી જૈન સમાજ નેયાને એક વીર સુકાની મળી આવશે.

ચોવીસ તીર્થંકરો ક્ષત્રીય હતા તેમ આ મહાત્માનો જન્મ પંચગણના એક નાના ગામડામાં ક્ષત્રીય કુટુંબમાં થયો હતો. તેમના વડીલોએ બહારવટું જેડ્યું ત્યારે આ મહાત્માએ વીર તરીકે જીવન સાર્થક કર્યું. જૈન ધર્મ કોઈ વ્યક્તિ કે સંપ્રદાયનો નથી. દરેક આત્મા એનો અધિકાર છે. આત્મારામજી મહારાજે કોઈ બંધન ન સ્વીકારતાં સત્ અને નીડરતાનો માર્ગ લીધો. સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયમાં દીક્ષા લીધી, દિવસમાં સાડા ત્રણસો શ્લોક કંઠાશ કરી ટુંક સમયમાં શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કર્યો. છુલ્લનાત્મક દર્શન શાસ્ત્ર જાણ્યું અને સ્થાનકવાસી સંપ્રદાય બંધનરૂપ જાગતાં તેને છોડી સત્યમાર્ગ બહણ કર્યો.

ચત્તાગિદ ઉત્સવની કલ્પના પંચગણી બાઈઓને આવી. પાલનપુરમાં તે માટે નિર્ણય થયો. પંચગણનાં ત્રી મંથની મુશ્કેલી તો પંચગણનાં આંગણે આ મનોદર ઉત્સવ ઉજવી મુશ્કેલી-કાઢીયાવાડના મહેમાનોને પંચગણનું આનંદ્ય અને સુસ્મરણીનો રસ અપાડવાની ભાવના હતી. મુનિ સંમેલનના કારણે ત્યાં પહોંચવાનો સમય ન હતો. ૮૬ વર્ષના વયે ૧૯

શ્રદ્ધેય પ્રવર્તક શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજની આજ્ઞા અને નેતૃત્વ નીચે પાટણમાં ઉત્સવ ઉજવવાની ગુરુ મહારાજની બારે અબિલાષા હતી અને તેથી તો મુંબઈના બાઈઓનો હાર્દિક આગ્રહ હોવા છતાં પાટણ માટે જ ચોકસ વિચાર હતો-પણ પાટણમાં બે પક્ષોમાં મનમેળ ન હોય તો શતાબ્દિ ઉત્સવ શે શોભે ! એથી જ વડોદરાના શ્રી સંઘના આગ્રહને માન આપી આ ઉત્સવ અહીં ઉજવાઈ રહ્યો છે.

યાદ રહે ચાર દિવસની તાળીઓથી આ ઉત્સવની ઇતિશ્રી ન માનશો. એ બધા આત્માને અંજલિ આપવા, સક્રિય ક્ષણો આપવા-પંતળ-મારવાડ-મુંબઈ-ગૂજરાત અને કાઠિયાવાડના સર્વ બાઈ બહેનોને મારી વિનંતિ છે.

આચાર્યશ્રીએ મંગળાચરણ કરી શતાબ્દિ ઉત્સવનો ટુંક ઇતિહાસ રજુ કરી પંતળના બાઈ બહેનોની ગુરુભક્તિ અને ઉચ્ચ ભાવનાનું મનોહર દર્શાવત પ્રત્યક્ષ દર્શાવ્યું હતું. ગુરુદેવના જીવનના અનેક સંસ્મરણોના પોતે સાક્ષી હોવાથી બે ચાર દરયો રજુ કરી આંતરબંધન માટે જણાવ્યું હતું કે:— વડોદરાના બાઈઓએ માત્ર પંદર દિવસમાં બધી તૈયારીઓ શત-દિવસ પરિશ્રમ લઈને કરી છે. સાધનો ઘોડાં છે. પંતળી બાઈઓનું પૂર અખંડ ચાલ્યું આવે છે. સરકાર તરફથી સદાનુભૂતિ અને ઉદારતાનો લાભ મેળવવા દિવાન સાહેબ, શ્રી મળીલાલભાઈ નાણાવટી યોગ્ય કરે તેવી સૂચના સાથે પોતાનું વજાબ્ય પૂરું કર્યું હતું.

ઉપરે અંબાલા નેન બેન્ટે વિદાયનો સૂર સંભળાવી સભા વિસંજન કરી હતી.

બપોરના આજ મંડપમાં શ્રી ગુલાબચંદણ દક્ષા એમ. એ. ના પ્રમુખસ્થાને શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલય વરકાણા અને શ્રી ઉમેદપુર જૈન બાળાશ્રમના વિદ્યાર્થીઓએ ગુરુગુણ બજનો ગાયા હતાં તથા જુદા જુદા વિષયોપર વક્તવ્યો રજૂ કર્યા હતાં. ત્યારબાદ સ્થાનિક શ્રી વીર વ્યાયામ મંડળ તરફથી વ્યાયામના પ્રયોગો બહુ જ સુંદર રીતે કરી બતાવ્યા હતા. તેમાં લોખંડી સળીયા વાળવા, સાડા ત્રણ મણુ વજન દાંતથી ઉપાડવું, છાતી ઉપર ગાડું હાંકવું તથા ૨૫ મણુ વજન મૂકવાનું વગેરે અદ્ભૂત પ્રયોગો કરી સભાને મુગ્ધ કરી હતી. આ પ્રયોગ કરનાર શ્રી નટવરલાલને મુંબઈના શેઠશ્રી કુલચંદ શામળ તથા બીજા જે ગૃહસ્થોએ ચંદ્રકો આપવાનું જાહેર કર્યું હતું.

આ ચત્તાબિંદ ઉત્સવ પ્રસંગે નરસિંહજીની પોળમાં આવેલ શ્રી આત્માનંદ જૈન જ્ઞાન મંદિરમાં પ્રાચીન જૈન સાહિત્ય તથા ચિત્રકળાનું પ્રદર્શન યોજવામાં આવ્યું હતું. તે પ્રસંગે દિવાન બહાદુર વી. ટી. કૃષ્ણામાચારી વગેરે અધિકારી વર્ગ પધાર્યા હતા. પંડિત લાલચંદ ભગવાનદામે સમયોચિત વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. આચાર્યશ્રીએ દિવાન સાહેબને પ્રાચીન જૈન સાહિત્ય ને ચિત્રકળાની દૈટલીક માહિતી આપી હતી તેમજ ના. સરકારના વિદ્યા પ્રેમ માટે આનંદ વ્યક્ત કર્યો હતો. અને સૂચના કરી હતી કે જેવી રીતે કાલેજને માટે પાલી કોર્સ સંપાદનમાં આવેલ છે એવી જ રીતે પ્રાદ્યુત્તરને પણ સ્થાન મળે.

ઉપરાંત ચૌટાઓળમાં શ્રી આદિનાથના મંદિરે અઠાઇ મહોત્સવ પણ યોજવામાં આવ્યો હતો. જ્યાં હંમેશા વિધવિધ પૂજાઓ ખાસ ગવૈયાઓને રોકીને ભણાવવામાં આવતી હતી.

x

x

x

શતાબ્દ મહોત્સવ ૨

આજે બોલે દિવસ હતો. ઉત્સાહ વધતો જતો હતો. આજે ગુજરાનવાલા પંજળથી આવેલ જૈન સ્પેશીયલના યાત્રી-ઠાણું પ્રભાતે સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું.

આજના સમારંભમાં વડોદરા સ્ટેટના પ્રાચીન સંશોધન ખાતાના અધિકારી શ્રી હીરાનંદ શાસ્ત્રીને પ્રમુખસ્થાન આપવામાં આવ્યું હતું. હોશિઆરપુર પંજળની ભજન મંડળીએ મનોરંજક ભજનો સંભળાવ્યા બાદ પાટણથી આવેલ શ્રી કુલચંદ હરિચંદ દોશીએ વિદ્વાનો, પંજળીઓ તથા શતાબ્દ પ્રેમીઓને પાટણ પધારવા તથા શ્રદ્ધેય પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજની નિધામાં યતા શતાબ્દ ઉત્સવમાં ભાગ લેવા સૌને આમંત્રણ આપ્યું હતું.

ઉપરાંત વક્તાએ જે સ્થાનમાં શતાબ્દ ઉત્સવ ઉજવાય છે તે વડોદરામાં એક જૈન શિક્ષણ સંસ્થા કાયમ કરવા આગ્રહ કરી વિનંતી કરી હતી.

ત્યારબાદ પં. મુખલાલજી, પં. દંસરાજજી, ડૉ. હીરાનંદ શાસ્ત્રી વગેરેના મનનીય વ્યાખ્યાનો થયાં હતાં.

આજે જપેરના શ્રી આત્માનંદ જૈન શતાબ્દ ફંડની સમિતિની બેઠક મળી હતી. તેમાં ફંડની વ્યવસ્થા વિષે જુદા

બુદ્ધા ગૃહસ્થોએ પોતાના વિચાર બતાવ્યા હતા. એક ટૂંકી મંડળ કાયમ કરવામાં આવ્યું હતું અને ફાંડના ઉપયોગ માટે એક યોજના તૈયાર કરવામાં આવી હતી. આચાર્યશ્રીએ શતાબ્દિ ફાંડનો ઉપયોગ ગુરુદેવના સાહિત્યનો તેમજ જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર કરવા માટે હોઈ શકે તેવું કમીટીને સૂચન કર્યું હતું. આ વિષે મુનિરાજશ્રી ચરણવિજયજી, શ્રી મોતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીઆ, શ્રી મૂળચંદ આશારામ વૈરાટી તથા શ્રી વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસે ઠીકઠીક દિશાસૂચન કર્યું હતું.

સાંજના પાંચ વાગે નાયબ દિવાન શ્રી મણીભાઈ નાણાવટીના પ્રમુખસ્થાને ડૉ. પ્રાણનાથ વિદ્યાલંકારનું જૈન ધર્મની પ્રાચીનતા વિષે વ્યાખ્યાન થયું હતું.

મુંબઈના સેવાભાવી ડોક્ટરો શ્રી ડી. એ. શાહ, શ્રી ચીમનલાલ શ્રોફ, શ્રી નાનચંદ કસ્તુરચંદ મોદી, તથા શ્રી મોહનલાલ હેમચંદને નાયબ દિવાન શ્રી મણિલાલ બાલાભાઈના પ્રમુખપણા નીચે માનપત્રો એનાયત કરવામાં આવ્યા હતા.

ત્રીજો દિવસ-બબ્બ વરધોટો.

આજે સવારના આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મદારાજની પ્રતિષ્ઠિતિનો વરધોટો ચલાવવાનો કાર્યક્રમ હતો.

આ વરધોટાને બબ્બ બનાવવા વટોદરાના ઉત્સાદી ભાઈઓએ ભારે તૈયારી કરી હતી. દ્વાથી-ધોડા-પાલખી ઉપરાંત સંસ્થાઓના બેન્ડ, પંચાગની ભજન મંડળીઓ, ચાંદીનો રથ, દોઢસો જેટલા સાંત્રિલા, સ્વયંમેવકોની વ્યવસ્થા અને દેશદેશના જૈન ગૃહસ્થો, ગ.ગ મુનિમંદળ, અધિકારી વર્ગ, વગેરેથી ગ્રોભનો બબ્બ

વરઘોડો દોઢ માઇલનો લાંબો નીકળ્યો હતો. આ વરઘોડો વઢોદરામાં તેની શાનનો પહેલોજ ગણાય. હજારો લોકો એ વરઘોડો જોવા ઉમટી આવ્યા હતા. માનવમેદની રસ્તાઓમાં સમાતી નહોતી. મંડપ પાસે પહોંચતા ગુરુદેવની પ્રતિકૃતિને પંજાબી ભાઈ બહેનોએ રૂપીઆથી વધાવી હતી. આ બસો રૂપીઆ ગરીબોએ ઉપાડી લીધા હતા.

બપોરના થીએટરના હોલમાં શ્રી. બી ભટ્ટાચાર્યના પ્રમુખ-પણા નીચે ડો. પ્રાણનાથનું દીપક ચિત્રો સાથે ‘જૈન ધર્મની પ્રાચીનતા’ વિષયક વ્યાખ્યાન રાખવામાં આવ્યું હતું.

ચતુર્થ દિવસ (ચૈત્ર સુદિ ૧) આજે શતાબ્દિનાયકનો જન્મદિવસ હોઇને આજનો કાર્યક્રમ વિશેષ રસિક બનાવવામાં આવ્યો હતો.

પ્રાતઃકાળે છ વાગે ગુજરાનવાલા, હોશીયારપુર, જંડીયાલા આદિ પંજાબની ભજન મંડળીઓ, વરકાણા ઉમેદપુરની જૈન શિક્ષણ સંસ્થાઓ આદિના બેન્ડ વગેરે સાથે શહેરના મુખ્ય મુખ્ય ભાગમાં ફરી પ્રભાત ફેરી કરી હતી. તેમાં ગુરુકીર્તન કરી શહેરનું વાતાવરણ ગુરુભક્તિથી તરબોળ બનાવ્યું હતું. આઠ વાગે ભજનમંડળીઓ શતાબ્દિ મંડપમાં આવી પહોંચી હતી. આચાર્ય મહારાજે અધ્યક્ષસ્થાન ગ્રહણ કર્યું હતું.

શીઘ્રકવિધી લોગીલાલે પોતાની અનેબી કાવ્યશૈલીમાં ગુરુ-ચરિત્ર અને ગુરુઉપદેશનો મહિમા રજુ કર્યો હતો.

બહારગામના આવેલા સદેશા વાંચી સંબળાવ્યાં હતા. ડો. પ્રાણનાથે પોતાના ભાષણમાં જૈનધર્મની પ્રાચીનતા પુર-

વાર કરતાં જણાવ્યું કે પ્રાકૃત ભાષા એ જૈન ધર્મની ખાસ ભાષા છે અને તે સૌથી પુરાણી છે. આજથી પાંચ હજાર વર્ષ પહેલાં ગંગાનદીથી નીલ નદીના પ્રદેશ સુધી તે પ્રચલિત હતી. સંસ્કૃત આદિ ભાષાઓ પ્રાકૃતમાંથી જન્મ પામી છે. આ ઉપરાંત આ વિષયને વધુ સ્પષ્ટ કરવા માટે તેઓએ પ્રાચીન સમયની પ્રાકૃત લીપીઓના નમૂનાઓ રજુ કર્યા હતા તેમજ વચન, જાતિ વગેરે વ્યાકરણની સામ્યતા તથા ભિન્નતાના દૃષ્ટાંતો આપી પ્રાચીન ઇજિપ્શિયન અને સુમેરીયન ભાષા એ જ આપણી પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષા હોવાનું મોહન-જો-ડોરોની લીપીના આધારે પુરવાર કર્યું હતું. તેમનું વ્યાખ્યાન મનનીય અને નવો પ્રકાશ આપનારું હતું.

અત્રે આચાર્યશ્રીએ પાલનપુરના સંદેશ અંગે જણાવ્યું કે આ શતાબ્દિ મહોત્સવ પ્રસંગે નામદાર પાલણપુરના નવાજ સાહેબે રૂ. ૨૦૧) લેટ મોકલ્યા છે. અને તે માટે પાલણપુરના નગરચેક ચીમનલાલભાઈની આગેવાની નીચે એક ખાસ ટેબુલેશન મોકલ્યું છે. પાલણપુર રાજ્ય સાથે જૈનોનો સંબંધ ઘણા જૂના સમયથી લાગળીભર્યો ચાલ્યો આવે છે. શતાબ્દિ અંક માટે તેઓશ્રીની છબી લેવા ટેબુલેશન ગયું ત્યારે આ શુભ મહોત્સવ મારા આંગણે કેમ ન ઉજવાય ? તેમ ભાવના પ્રગટ કરી હતી. તેઓ ખાસ કાર્ય પ્રસંગે દિલ્હી ગયા હોવાથી અત્રે આવી શક્યા નથી.

વધુમાં પૂજ્યપાદ આ. શ્રી વિજયલલિતસૂરિજી મ. સદવજ્ઞા મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મ. મુનિરાજ શ્રી

દર્શનવિજયજી વગેરેના સંદેશા બદલ અત્રે હર્ષ પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યો હતો.

સાંગલી નરેશે લોકમતને માન આપી તેમના તરફથી યતા યજ્ઞમાં પશુ બલિ નહિ દેવાનો ઠરાવ કર્યો હતો તે બદલ અભિનંદન આપતો એક ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો.

ત્યારબાદ આચાર્યશ્રીએ જણાવ્યું કે જૈન સાહિત્યના અભ્યાસ માટે અર્ધમાગધી ભાષાના અભ્યાસની ખાસ અગત્ય છે. ભગવાન મહાવીરનો સંદેશ એ ભાષામાં હતો અને ગદ્ય કાલે ડો. પ્રાણનાથે સિદ્ધ કર્યું તેમ દુનીયાની પ્રાચીન ભાષામાં અર્ધમાગધી ભાષા અતિ પ્રાચીન ભાષા ગણાય છે. અત્રેની દોલેજમાં બીજી ભાષાઓની જેમ અર્ધમાગધીને સ્થાન આપવાની અત્યંત આવશ્યકતા છે.

આ માટે અર્ધ માગધીનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો અને તે વિષે શ્રી હરિરાય બુચ, શ્રી મુંદરલાલ ચુનિલાલ વગેરેએ ઠરાવને ટેકો આપ્યો હતો.

જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરના સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લ-ભદાસ ત્રિબુવનદાસે ભાવનગરની આત્માનંદ સભાની કાર્યવાહી રજુ કરતાં જણાવ્યું હતું કે આજમુખીમાં વીસ હજારની ઈમતના પુસ્તકો સાધુ સાધ્વીને લેટ તરીકે આપ્યાં છે. જૈન સાહિત્ય, તત્ત્વજ્ઞાન, અધ્યાત્મના ઉત્તમોત્તમ ગ્રંથો પ્રગટ કરી જૈન સમાજમાં સારી પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરી છે. આ સંસ્થાના પ્રેરકો તથા પ્રાણદાતાઓ પૂ. પ્રવર્તકજી મદારાજ, પૂ. આચાર્યશ્રી, પૂ. હસવિજયજી મદારાજ, પં. શ્રી ચતુરવિજયજી

મહારાજ, શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ તથા શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજ વગેરે છે.

મુનિ મહારાજશ્રી ચરણવિજયજીએ શતાબ્દિ સીરીઝની યોજના રજુ કરી સાત પુસ્તકો પ્રગટ થયાની યાદી વાંચી સંભળાવી હતી તેમજ એ સીરીઝમાં બીજા ઉત્તમ ગ્રંથોના પ્રકાશનને માટે થતી વિચારણા જણાવી હતી.

ત્યારબાદ પં. માધવાનંદજી, શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ, શ્રી શુભાનંદજી હઠ્ઠા એમ. એ, મુનિ મહારાજશ્રી સમુદ્રવિજયજી, ગાંધી ઉત્તમચંદ કેશવલાલ તથા શ્રી બાજુરામજી જૈન વકીલ આદિ વક્તાઓએ સમયોચિત વક્તવ્યો રજુ કર્યા હતા.

છેવટે આચાર્યશ્રીએ પૂર્ણહૂતિ કરતાં મંગળ સૂત્રો સંભળાવ્યા હતા અને સભા વિસર્જન થઈ હતી.

બપોરના દેહરાસરમાં પૂઠ આત્મારામજી મહારાજકૃત સત્તરલેદી પૂજા રાગરાગણી સાંથે સમારોહપૂર્વક ભજાવવામાં આવી હતી.

રાત્રે ‘વીર અભિમન્યુ’ નો નાટ્ય પ્રયોગ મનોરંજન કાર્યક્રમ તરીકે શ્રી પા. ઉ. જૈન બાળાશ્રમ ઉમેદપુરના વિદ્યાર્થીઓ તરફથી ભજવવામાં આવ્યો હતો.

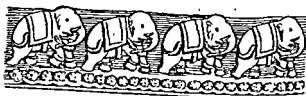
આ રીતે મહોત્સવને સફળ બનાવવામાં તેના આયત્રેતકો જેટલા વયપાત્ર છે તેટલા જ યશ સ્થાનિક સેવકો તરીકે હરન. સધપતિ તથા શ્રી વાગીલાલભાઈ વૈદ આદિને પં

છે, જેઓએ પંદર દિવસના ટૂંક સમયમાં સતત પરિશ્રમ વેઠી આટલી સફળતા મેળવી.

મહોત્સવને સમસ્ત હિંદે પોતાનો માન્યો હોવાથી તેમાં કેના સહકારની નોંધ લેવી તે એક પ્રશ્ન છે.

પંજાબની શુરુબક્તિ તો અદ્વિતીય જોઈ શકાય છે. તેવી જ રીતે વડોદરા-મુંબઈ, મહારાષ્ટ્ર, પાટણ, મારવાડ, ગુજરાત, પૂર્વદેશ, ઠાઠીઆવાડ દરેક સ્થાનોના અનેક લાઈઓએ આ પ્રસંગે અદ્ભુત ઉત્સાહ બતાવી હાજરી આપી ઉત્સવ મહામૂલો બનાવ્યો હતો.

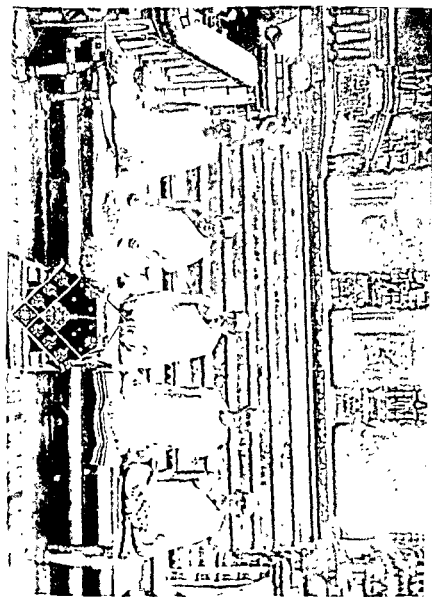
પાટણમાં શતાબ્દિ મહોત્સવ.

(૧૪)

ચેત્ર શુદ્ધ એકમની સવારથી પાટણમાં જૈન સમાજમાં ઢાઘ અનેરો ઉત્સાહ છવાઈ રહ્યો હતો. વડોદરાની જેમ પાટણમાં અધ્યેય પ્રવર્તક શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના અધ્યક્ષપણા નીચે શતાબ્દિ ઉત્સવ યોજવામાં આવ્યો હતો. સ્ત્રી પુરુષોના ટોળેટોળાં પંચાસરાજીમાં ધસમસી રહ્યાં હતાં જૈન બોર્ડિંગનું વોલન્ટીયર બેન્ડ બધાનું સ્વાગત કરતું હતું. પંચાસરાજના વિશાળ ચોગાનમાં બબ્બે મહાપ દ્યુતપતાકાઈ ચોખી રહ્યો હતો.

પ્રાર્થના તથા શુક્રસ્તુતિ પછી પ્રવર્તકજી મહારાજે શુક્ર દેવના જીવનપ્રસંગોના વિધિવિધ સંસ્મરણોથી શતાબ્દિ ઉત્સવની હાથાટન ક્રિયા કરી હતી.

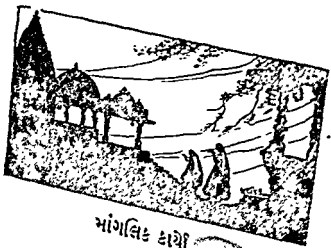
શ્રી કુલચંદ દરિયંદ દોશીએ શતાબ્દિ ઉત્સવ સંબંધી પ્રાથમિક વિવેચન કર્યા બાદ સાહિત્યપ્રેમી શ્રી જીનવિજયજીએ બોલના જવાબુનું દે-આજનો દિવસ એક દર્યાબુક નેત્રે. મળ્યો નેત્રે. સોની માટા ચાસનરસક, ધર્મપ્રજાવક, પુત્ર ગવર્તક શ્રી આત્મારામજી મહારાજનો આજે જન્મદિવસ છે

પાટણને ગર્વ લેવા જેવો છે કે તેને મહારાજશ્રીના વિદ્વાન વયોવૃદ્ધ આજ્ઞાધારક શિષ્ય શ્રી કાન્તિવિજયજીના પ્રમુખપણા નીચે શતાબ્દિ ઉજવવાની તક મળી છે.

જૈન ધર્મના વિકાસમાં એ મહાત્માએ મોટો ફાળો આપ્યો છે. તેમના દર્શનનો લાભ મને નથી મળ્યો પણ એમના ગ્રંથો અને પૂજ્ય પુરુષોના મુખેથી-સાંભળેલી તેમની વિદ્વતા ઉપરથી ઠહી શકાય કે તેઓશ્રી તેમના વખતના એક યુગપ્રમાણ હતા. એમનાજ પ્રતાપે આજે જૈન ધર્મનો આટલો પ્રચાર થઈ રહ્યો છે. એઓશ્રી ન જન્મ્યા હોત તો આજે જૈન ધર્મનો શું દશા હોત? એમના પ્રતાપે આજે આટલા બધા સાધુઓ વિચરો રહ્યા છે, સંસ્થાઓ ચાલી રહી છે, ધર્મપતાકા ફરકી રહી છે. એમના જીવનમાંથી પ્રેરણા મેળવવી એ પ્રત્યેક સાધુ સાધ્વી, શ્રાવક-શ્રાવિકાનું પ્રથમ કર્તવ્ય છે. તેઓ મહાન તીર્થંકર જેટલા જ આદરણીય અને સ્મરણીય છે. ધર્મની ભુજાઈ જતી જ્યોત એમણે પ્રગટાવી છે. તેઓ આ યુગના સૌથી પહેલા આચાર્ય હતા.

સાક્ષરવર્ગ મુનિમહારાજશ્રી પુન્યવિજયજી મહારાજે બોલતાં જણાવ્યું કે તેઓ એક અવતારી પુરુષ હતા. જ્યારે તેઓ અમદાવાદ આવ્યા ત્યારે સાધુઓની સંખ્યા ફક્ત ચાલીસથી પચાસની જ હતી. તેમની સાથે પણ ફક્ત પંદરજ સાધુ હતા, પણ એમના ઉપદેશથી અને ચારિત્રબળથી એ સંખ્યા ખુબ વધી ગઈ હતી. તેઓશ્રીના અદ્વૈતદર્શનથી બ્રથો આજે પણ એમની શક્તિ, બુદ્ધિ, વિદ્વતા અને દીર્ઘદર્શીતાનું બાન કરાયે છે.

માંગલિક દાર્થો

(૧૫)

“શુદ્ધર્થ! શતાબ્દિ ઉત્સવ તો ખૂબ સફળ
વર્ષોની ભાવના બર આવી. શતાબ્દિ ફેંટ પડ્યું
એક શિષ્યે આચાર્યશ્રીને શાંતિથી જણાવ્યું.”

“ખરેખર, શુદ્ધર્થ નામ જ એવું ચમત્કારી
જે કામ ધારો તે નિર્વિઘ્ને પાર પડ્યા વિના રહે જ
“સાહેબ! પાટણમાં પૂ. પ્રવર્તેલ મની નિશ્ચય
બહુ જ સુંદર રીતે ઉત્સવ ઉજવાયો.”

“ભાઈ, મારી ઇચ્છા તો પાટણમાં જ ઉત્સવ
બહુ જ સુંદર રીતે ઉજવાયો વિશેષ લાભ થયો.”

“શતાબ્દિ ફેંટ પડ્યું સાડું એકઠું થઈ ગયું દેમ સાહેબ
“મારી ધારણા પ્રમાણે તો નથી જ થયું પણ છતાં

આ રીતે ચાર દિવસ સુધી વિધવિધ કાર્યક્રમ રાખવામાં આવ્યો હતો. મે. નાયબ મુખા સાહેબ પણ આ પ્રસંગે પધાર્યા હતા. તેમણે શતાબ્દિ ઉત્સવ સમિતિને પોતાના અભિનંદન આપ્યા હતા.

પં. મુખલાલજી, કવિ લોગીલાલભાઈ, શ્રી ધીરજલાલ ટાકરશી, શ્રી કુલચંદ હરિચંદ દોશી, શ્રી વલ્લભદાસ ત્રિલોચનદાસ વગેરેના સમયોચિત વિવેચનો થયાં હતાં.

પંજાબી ભાઈઓ વડોદરાથી મોટી સંખ્યામાં આ શતાબ્દિ ઉત્સવમાં ભાગ લેવા આવી પહોંચ્યા હતા તથા શુરૂમહારાજની સ્તુતિના દિલ હલાવી મૂકે તેવાં ભજનો ગાઈ સભાને દિંગમૂઠ કરી મૂકી હતી.

વડોદરાની જેમ અહીં પણ બહુ જ આનંદ ઉત્સાહ અને ધામધૂમ પૂર્વક શતાબ્દિ ઉત્સવ ઉજવાયો હતો.

આ સિવાય સાદરીમાં પૂ. આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસૂરિજી મ. ના પ્રમુખપણા નીચે મુનિશ્રી વિદ્યાવિજયજી, મ. મુનિશ્રી ભુવનવિજયજી મ. મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી મ. મુનિશ્રી જ્ઞાનવિજયજી મ. મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મ. તથા મુનિશ્રી દ્વિમાંશુવિજયજી મ. આદિનાં જાહેર ભાષણો થયા હતા.

તેમજ પંજાબ જરમા અને મુંબઈ, સુરત, ભાવનગર, મોરબી, રાદેર, હોંજા, રામનગર, ધુલીયા, છત્રાસા, સીનાર, પોરાજી, વડવાણચહેર, કનચો, જુલેર, માલેશામ, જામનગર, આંધા, મોનગદ, પાલીનાડા, રોહોડા, પાણપુર, ધાગઢા, અમદાવાદ, ભગવાડા વગેરે નાના મોટા શહેરો અને તાંબાના જન્મ સ્થળો ઉજવવામાં આવી હતી.

માંગલિક કાર્યો

(૧૫)

“શુરવર્ષ! શતાબ્દિ ઉત્સવ તો ખૂબ સફળ થયો. આપની વર્ષોની ભાવના બર આવી. શતાબ્દિ ફૂંડ પણ સારું થયું.” એક શિષ્યે આચાર્યશ્રીને શાંતિથી જણાવ્યું.

“ખરેખર, શુરુદેવનું નામ જ એવું ચમત્કારી છે કે જે જે કામ પાડે તે નિર્વિઘ્ને પાર પડ્યા વિના રહે જ નહિ.”

“સાહેબ! પાટણમાં પૂ. પ્રવર્તકજી મની નિદ્રામાં પણ બહુ જ સુંદર રીતે ઉત્સવ ઉજવાયો.”

“બાઈ, મારી ઇચ્છા તો પાટણમાં જ ઉત્સવ કરવાની હતી. આ બે સ્થળોમાં ઉજવવાથી વિશેષ લાભ થયો.”

“શતાબ્દિ ફૂંડ પણ આરૂં એકફૂં થઈ ગયું કેમ સાહેબ”

“મારી પારણા પ્રમાણે તો નધો જ થયું પણ છતાં

સાડું થયું છે. હવે તો તેનો સાહિત્યના પ્રકાશનમાં સહ ઉપયોગ થાય તે જોવાનું છે. ”

યોજના તો ઉત્સવ પર આપે કરી છે અને ઘણું વિચારકોનું તેને અનુમોદન છે તો તેનો સહઉપયોગ થશે. ”

“ટ્રસ્ટીઓ તો સારા મળ્યા છે. હવે કુરસદ મેળવી કાઢી સતત ચાલુ રાખે તો ઘણું ઘણું કામ થઈ શકે. ”

“સાહેબ ! મધ્યેણું વંદામિ ” વાત ચાલતી હતી ત્યારે મીયાગામના સંઘની વિનંતી લઈને બે બાઈઓ આવ્યા.

“ધર્મલાલ ”

“કૃપાળુ ! વડોદરામાં તો આપશ્રીએ આનંદ આનંદ ફેલાવેલી ધી. આવો મદામહોત્સવ જૈન સમાજમાં હજી સુધી તે જાળી જાયો નથી. હવે કૃપા કરી મીયાગામ પધારો અને આપના અમૃત સમી દેશનાનો અમને લાભ આપો. ”

“જવેશ્વરદાસાઈ કેમ નથી આવ્યા. તે તો ધર્મનિષ્ઠ અને પાકા જાણ છે. ”

“તેઓ જરૂર આવવાના હતા પણ હમણાં તગીયન જરૂર નરમ રહે છે પણ અમને અત્યંત આવકદૂર્વક વિનંતિ કરવા તેમણે જ મોકલ્યા છે. હવે અમને આજ્ઞા આપો તો જઈને જીવનજીવ આપીએ ”

“તમે તો જાણો છો. મારે હવે જરૂરી પંચગવ્ય પદોઃમય છે. પંચગવ્ય બાઈઓની દર્જાકરી વિનંતિ તમે તો ઉત્સવમાં લાવો છો ત્યાંના કામ પણ સંભાળવાની જરૂર છે ”

“કૃપાનાથ ! પંબળી બાઈ બહેનેનો શુભ્રેમ અને શુભ્ર-
ભક્તિ તો અદ્વિતીય છે જ. પણ ગુજરાતમાં પણ શુભ્રભક્તો
વસે છે.”

“હયાણુ ! માફ કરશો. મારી તો એક બીજી વિનંતિ છે
કે આપ એકલા જ પંબળ-પંબળ ક્યાં સુધી કરશો ? હવે
તો આપના શિષ્યો પણ આપનું કામ ઉપાડી લેવા તૈયાર
થયા છે.”

“ભાગ્યશાળી ! વાત તો સાચી કહી પણ એ દિવસો
ક્યાંથી ? ”

“શુભ્રદેવ ! એમ ન કહો, આપ જવાબદારી આપો. અને
જુઓ પછી કામ થાય છે કે નહિ. જુઓને આપે પં. શ્રી
લલિતવિજયજી મ. ને જે જ કામ માટે આજ્ઞા કરી તે
આપની કૃપાથી કેવાં સફળ થયાં છે. ? ”

“તમારી વાત સાચી છે. હું તો એ દિવસોની રાહ બેઠ
રહ્યો છું કે મારો બોલો ક્યારે આવે યાય ? ”

“પં. શ્રી કર્તુરવિજયજી મ. પણ વિદ્વાન છે.”

“હા ! તેવી રીતે પં. શ્રી ઉમંગવિજયજી મ. અને
પંબળના પં. વિદ્યાવિજયજી મ. પણ તેવાજ છે.”

“સાહેબ ! પાંચ પાંડવો જેવા પાંચ વિદ્વાન કાર્યદક્ષ
શિષ્યો જેની આજ્ઞામાં છે તો પછી આપે ધીમે ધીમે તેઓને
જ આજ્ઞા કરી આપની જવાબદારી જોડી કરવી ઘટે. અમારી
તો માત્ર પ્રાર્થના છે.”

“ભાગ્યશાળી ! તમારી વાત મને ગમી છે. એમજ કરીશું તમે મીયાગામ મને વધુ ન રોકશો. મારે પંતળ જવાનું ઉતાવળ છે. ”

“શુભદેવ ! હજી પધારો તો ખરા ! પછી જેવી આપની ઇચ્છા. અમારી ભાવના તો ત્યાં ઉત્સવ કરવાની છે. ”

“તમે તો પાકા વાણીઆ જણાઓ છો. બધું અંકે કરીને આવ્યા લાગો છો. ”

“સાહેબ ! વાણીઆ તો ખરા જ પણ આપના જ ને હવે આતા આપો. ”

“પં. લલિતવિજયજીને પૂછીને તમને જાણના જણાવીશ. ”

“સાહેબ ! પંચાસજી મ. તો અહીં જ છે. હું હમણે જોલાવી લાવું. નક્કી થાય તો નિશ્ચિંતતા થઈ જાય. ”

“શું કરીશું ! આ મીયાગામવાળા તો બસ ચોંટયા જ છે. આપણે ચોમાસું અહીં વરોદરે કરવાનું છે એટલે રીઝાઈ જાવું જોઈએ. ”

“ભજાજનોને થોડો લાભ તો આપવો ધટેને. આપ કયારેવાર આવો છો ? તેઓની ભાવનાનો પણ વિચાર કરવો જોઈએ ! ”

“હવે ભાઈ ! દલાલી પણ મારી થઈ ગઈ. અચ્છા. ”

“દુપાસિયું ! બહુ જ આનંદ થયો. અમાનું સોનાનું કે આપ તમજનારું અમાનું નાના ગામમાં પધારો છો. ”

“ત્રવેરચંદ્રજીને થઈલાભ કહેશે અને મારા કાર્યને વિચારવા કરી ગયો. ”

પં. લલિતવિજયજીએ સૂચના કરી. “ સાહેબ ! પુણ્યરાશિ શુરુદેવના પવિત્ર પગલાં થશે અને નવીન ભાવના જાગશે જ. હવે વહેલાસર પધારશો. હવે તાપ પડવા લાગ્યો છે. ”

“ ગરમી તો શરૂ થઈ છે. પણ વિહાર ક્યાં લાંબો છે ? વહેલાસર જ નીકળશું. ”

વઠાદરાથી વિહાર કરી આપત્રી શિશ્યમંડળ સહિત મીયાગામ પધાર્યા. શ્રી સંઘનો ઉત્સાહ અનેરો હતો. આચાર્ય-શ્રીનું અપૂર્વ સ્વાગત કર્યું. અહિં સ્થિરતા કરી. આચાર્યશ્રીએ હંમેશા ઉપદેશામૃતનું પાન કરાવી ધર્મભાવના જાગૃત કરી. પાઠશાળા માટે યોજના કરવામાં આવી. શતાબ્દિ કુંડમાં પણ બે ચાર ગૃહસ્થોએ સારી રકમ આપી. વિહારની વાતચીત ચાલતી હતી ત્યાં શેઠ ઝવેરચંદભાઈએ એક દિવસ શુરુવર્ષ પાસે વાત મૂકી.

“શુરુદેવ ! અમારી શુરુભક્તિની કસોટી ગાફી તો નથી ને ?”

“ અરે ઝવેરચંદભાઈ ! આ શું કહો છો તમે ? તમે તો શુરુભક્ત છો. નાના એવા ગામમાં પણ તમે ભારે જહેમત ઉઠાવી અનેક પ્રકારની સાધન સામગ્રીની અમને ભારે અનુકૂળતા આપી છે. સંઘના આગાજવૃદ્ધનો પ્રેમ પણ તેવો જ છે. આખો દિવસ ઉપાધય બરચક રહે છે. ”

“ તો તો, શુરુદેવ ! ઉત્સવનો લાભ અમને મળવો જોઈએ. ”

“ તમે શો ઉત્સવ કરવા ધારો છો. ”

“ દુપાત્ર ! અમે અફાઈ મટોત્સવ કરીશું. ” આ અવસરે

આનંદકારી હતું. પંતળકેશરી આચાર્યપ્રવર શાસનદીપકના શુભ હસ્તે પ્રિય શિષ્ય પં. લલિતવિજયજી મહારાજ, તથા શ્રી ઉદ્યોતવિજયજી મ. ના શિષ્ય પં. શ્રી કસ્તુરવિજયજી મહારાજને આચાર્યપદવીથી વિભૂષિત કરવાના હતા. શિષ્યોના પણ કેવાં અહોભાગ્ય કે પૂજ્ય પ્રાણદાતા શુરુદેવના વરદ હસ્તે આચાર્યપદવીનું મહાન પવિત્ર ણીરુદ મળ્યું.

યોગ્ય વિધિવિધાન પછી આચાર્યશ્રીએ જન્મે શિષ્યોને આચાર્યપદવી આપી અને મંગળ આશીર્વાદ આપ્યા. સાથે જ આચાર્યની જવાબદારી, આચાર્યપદની મહત્તા, સમાજકલ્યાણની ધગશ રાખવાની પ્રેરણા, ચતુર્વિધ સંઘની સેવા અને ઉત્તમ પ્રકારનું ચારિત્ર વગેરે અમીઝરતી સુધાવાણીમાં સમજાવ્યું. વિશેષ ઉમેર્યું કે “આપણા સૌના પરમ પૂજ્ય શુરુદેવ આત્મારામજી મહારાજની આજ્ઞા ‘પંતળની રક્ષા’ એ મારો જીવનમંત્ર રહ્યો છે તેનું યથાશક્તિ પાલન પણ હું કરી રહ્યો છું. ગુજરાતમાં હોઈ કે મારવાડમાં, મારી દ્રષ્ટિ પંતળના દિત માટે જ હોય છે, પણ હવે હું વૃદ્ધ થયો છું. મારી શક્તિઓ પરિમિત છે. મારા હાથ પગ હવે તમે છે. તમે જ મારા કાર્યના જવાબદાર છો. મારી બાવનાઓને મૂર્ત રૂપ આપવાનું બાદી રહેલું કામ તમારે શિરે હું આજે આ ‘પદવી’ ઉપાધિ આપીને નાખી રહ્યો છું. આનંદની વાત છે કે તમે પંતળી છો. કેવો કુદરતનો સુયોગ અને પ્રસંગનો મેળ ! તમારે દેયે પંતળ તો છે, અને રહેશે પણ આ બધી સંસ્થાઓના ઉત્કર્ષની અને પ્રગતિની જવાબદારી પણ હું તમારી સમજું છું. તમને દીર્ઘ આયુષ્ય, શાસનદિગ્ગતિની

મના પ્રમુખપણા નીચે વટાદરામાં ન્યાયમંત્રિના માનવ
દેવવામાં આવી હતી. આ પ્રસંગે શ્રી નરસિંહ, નરમ
દિવાન શ્રી મણીભાઈ સાહેબ, પ્રે. માલેશ્વર, મંત્રી મહેશ્વર
દો. હીરાનંદ શાસ્ત્રી, સાક્ષર શ્રી રમણલાલ દેસાઈ તથા
આચાર્યશ્રી વગેરે મુનિમંડળ પધાર્યા હતા.

આ પ્રસંગે આચાર્યશ્રીએ સૂરીશ્વરજીની જન્મની ઉજવણી
વાનું કારણ તથા તે મહાત્મા દેવા ઉપકારી કંઈ જવા, ધર્મ-
પ્રચાર માટે દેવા ઉચ્ચ વિહારો કરી આમાં મુખી પદોનો
અકબર બાદશાહને દેવી રીતે પ્રતિબોધ આપ્યો, છદ્દિમા
બંધ કરાવી તેમજ જૈન શાસનની ઉત્તતિ સાધવામાં અદોનિય
અનેક મુશ્કેલીઓ સેવ્યા તે, વિશેષ મનનીય વિવેચન કરી મુજબ
ને અંજલી આપી.

દો. હીરાનંદ શાસ્ત્રી, શ્રી રમેશ્વલાલ દેસાઈ, શ્રી રામચંદ્રન
મુધાકર સાહેબ, મુનિ મહેશ્વરશાસ્ત્રી, શ્રી રમેશ્વરજીએ તેમના
જનના વિધિવિધ પ્રસંગોના ઉદ્દેશ્યે કરીને આપી આપી દનું.
આચાર્યશ્રીએ જણાવેલા મુખ્ય કારણો, જેથીને
છોડાવ્યા, અકબર બાદશાહ સૂર્યની ઉપાસનામાં સંકેતવાનો
અવધાન કરતા, મુખ્ય ગયા તે સૂરિજીના ઉપદેશનું લેણું, જેથી
આચાર્યશ્રી દરબારમાં અયાત્યારે પાથરણી ઉપર ગર્ભામ

મૂળવા રાજાજીએ ત્યારે તેનું કારણ જણાવવા બીદશાહો, ઉત્તરકા
જગાવી તેઓશ્રીએ સાધુઓને આચાર્ય બતાવી, આચરણીની
કેમ અવજન હોય તે હિંસા થાય, અને અંજલિ આપી
ઉપાદેશ દીધોની હારની હાર નીચે.

ભાવના એવી છે કે વડોદરા શ્રી સંઘના બાગ્યશાળી બાઈ બહેનો મળીને જાની શેરીનો ઉપાશ્રય જે આજે જીર્ણ ગતી ગયો છે તેનો ઉદ્ધાર કરે. તમે તમારા મકાનમાં જરા પણ ખરાબી હોય તો કેમ તેની દુરસ્તી જલ્દી કરો છો ત્યારે આ તો શ્રી સંઘની મિલકત છે. ધાર્મિક ક્રિયાઓ કરવાનું અને પ્રસંગોપાત શુભકાર્યો રહેવાનું પવિત્ર આશ્રયસ્થાન છે. વર્ષો પહેલાં તમારા જ ગાપ દાદાએ તેને શ્રદ્ધાપૂર્વક જાંઘાવ્યો છે. તેને જીર્ણ થયેલો જોઈને સૌને લાગણી થવી જોઈએ. હવે વિલંબ ન થવો જોઈએ. વડોદરા જેવો ઉત્સાહી સંઘ આવા નાના કામમાં પાછો પડે જ કેમ ? જે પાંચ દશ બાગ્ય-શાળીઓ નીકળી પડે. શુભેવ તમારું કલ્યાણ કરશે. ”

વ્યાખ્યાન પૂરું થયું ને ઉપાશ્રયને માટે જાણને લાગણી થઈ આવી. ટીપ શરૂ થઈ, કામ જાની ગયું. ’

આચાર્યશ્રી શ્રી સંઘની વિનંતિથી વડોદરા આતુર્ભાસ માટે પધાર્યા છે. ચત્તાજિંદ ઉત્સવ પ્રસંગે વડોદરાના શ્રી સંઘે ભારે જલ્દમત ઉઠાવેલી. એક આતુર્ભાસની તેઓની વિનંતિ કેમ ઠેલી ચકાવ ? આચાર્યશ્રીએ જોયું કે જાની શેરીનો ઉપાશ્રય જીર્ણ-શીર્ણ થઈ ગયો છે. તેના ઉદ્ધારની જરૂર છે. તે માટે પ્રસંગ જોઈ વ્યાખ્યાનમાં ઉલ્લેખ કર્યો અને ટીપ શરૂ થઈ ગઈ.

×

×

×

“ સાહેબ ! અમારા મહારાજશ્રીએ દોઢ માસના ઉપવાસ કર્યા છે ? ” સ્થાનકવાસી આગેવાનોમાંથી એક બાઈએ વ્યા-ખ્યાનમાં (તા. ૧૭-૬-૪૬ જન્મ વાચનના દિવસે) વાત

ઉપાશ્રયે પહોંચતા આચાર્યશ્રીએ મંગળાચરણ સંભળાવ્યું, સમયોચિત દેશના આપી. શ્રીફળની પ્રભાવના થઈ. ખંભાતના શ્રી સંઘમાં આનંદ આનંદ ફેલાઈ રહ્યો.

આ શુભ પ્રસંગે એક વિશિષ્ટ આનંદદાયક વાત તો એ થઈ કે આચાર્યશ્રીજીની પધારવાની ખુશાલીમાં ખંભાતની મ્યુનીસીપાલિટીએ નગરપ્રવેશના દિવસે આખા શહેરમાં જીવ હિંસા સહંતર બંધ કરાવી સંખ્યાબંધ પંચેન્દ્રિય જીવોને અભયદાન આપી આપનું બહુમાન કર્યું. ખુદ નામદાર નવાજ સાહેબના રસોઈ ઘરમાં પણ એ દિવસે અભક્ષ્ય બંધ હતું. અર્થાત સાદો ખોરાક રાખવામાં આવ્યો હતો. પુણ્યશાળી પુરુષોની ઠેવી પ્રભાવના, ઠેવો ચમત્કાર ?

વૃદ્ધો ને નવયુવાનો સૌ એકી અવાજે બોલી બોલ્યા કે અમારી જિંદગીમાં આવો નગરપ્રવેશ પહેલી વાર જોયો.

ઉપરાંત મુધરાઈએ ઉંદરો પકડવાની પણ સખત બંધી કરી. એક દિવસ વ્યાખ્યાનમાં આપશ્રીએ શ્રી સંઘને જ્ઞાનની મહત્તા અને ભંડારોની વ્યવસ્થા સંબંધી ઉદ્દેશ કરતાં માંડવીની પોળના જૈન દહેરાસરના અને લોંચશાના પાડાના જ્ઞાનભંડારનો જીર્ણોદ્ધાર કરવાનો સચોટ ઉપદેશ આપ્યો. આ બન્ને કાર્યો આપશ્રીના શુભ હસ્તે સફળતાપૂર્વક થયા. શ્રીમાન દિવાન સાહેબની અધ્યક્ષતામાં શ્રી આત્માનંદ ચતાન્દિ ઉત્સવ પણ ઉજવાયેલ.

પંજાબ જવાનો ઉનાવજ હતી. વિદાર માટે વાતચીત ચાલતી હતી પણ આચાર્યશ્રીના પ્રશિષ્ય સુવાન મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજી મદારાજ અચાનક જિભારીમાં સપડાઈ ગયા.

મે. મુકરજી સાહેબે ઉપસંહાર કરતાં પ્રમુખપદન પ્રેમાળ આમંત્રણ માટે આભાર માની આચાર્યશ્રીની યશસ્વ અને ઉપકારક કારકીર્દી, મહારાજશ્રીના પરિસહો, મહાન પ્રયાસો, દાંડીકુચ જેવી આશા કુચનું સુંદર વર્ણન, જીવન ધર્મની વિદ્યતા તથા તપશ્ચર્યા અને સમર્પણ વગેરેની મનનીય વાતો કહી જયંતી ઉત્સવની સફળતા ઇચ્છી હતો.

આ ઉપરાંત સંઘની વિનિતિથી આચાર્યશ્રીનાં નેતૃત્વ નીચે ઉપધાન તપ આરાધન થયું હતું.

આ રીતે વડોદરાનું સં. ૧૯૯૨ નું ચાતુર્માસ આનંદપૂર્વક સંપૂર્ણ થયું.

x

x

x

વીસ વર્ષના લાંબા ગાળા પછી આચાર્યશ્રી ખંભાતમાં પધારે છે. રામજી ગામે પધારનાં ખંભાતની પાંચે શાનિના ભગમગ વ્રજસો બહેન બાઇઓ આવી પહોંચ્યા.

ખંભાતમાં ગુરૂદેવના સ્વાગતની તૈયારીઓ થવા લાગી. મ્યુનીસીપાલિટી તરફથી નમરના મુખ્ય દ્વારથી વ્રજ દરવાજા સુધી જતો આખોય રસ્તો સાફસુદ કરાવવામાં આવ્યો. રસ્તાના બન્ને બાંહે સુંદર રીતે શણગારવામાં આવ્યું. રંગબેરંગી તોરણોથી આખોય રસ્તો ઝોઝો ઉજ્યો. દરવાજા અને કમાનો જગ્યાએ જગ્યાએ પ્રેમા કંવામાં આવ્યા. રાજ્યના ટંકાનિયાન સ.એલ.ની લ.વી. દાર, બજારંગ રાઉટમુખ, શણગારેલો બુલનો દાદી, દાદીશુભની રાઉટોની દુકાની, બુનિદાર્મ સચિવન બેંક, વી.સી.એ.સ.રા.લ બેંક, ખંભાત બેંક બેંક તથા જેન સમાજના આગામીદ, સહ.વિત મુદરચો, અધિકારી વર્ગ, નવગંજ વગેરેએ ગુરૂદેવના સ્વાગતના હાજરી આપી હતી.

ઉપાશ્રયે પહોંચતા આચાર્યશ્રીએ મંગળાચરણ સંભળાવ્યું, સમયોચિત દેશના આપી. શ્રીફળની પ્રભાવના થઈ. ખંભાતના શ્રી સંઘમાં આનંદ આનંદ ફેલાઈ રહ્યો.

આ શુભ પ્રસંગે એક વિશિષ્ટ આનંદદાયક વાત તો એ થઈ કે આચાર્યશ્રીજીની પધારવાની ખુશાલીમાં ખંભાતની મ્યુનીસીપાલિટીએ નગરપ્રવેશના દિવસે આખા શહેરમાં જીવ હિંસા સદંતર બંધ કરાવી સંખ્યાબંધ પંચેન્દ્રિય જીવોને અભયદાન આપી આપતું બહુમાન કર્યું. ખુદ નામદાર નવાબ સાહેબના રસોઈ ઘરમાં પણ એ દિવસે અભક્ષ્ય બંધ હતું. અર્થાત સાદો ખોરાક રાખવામાં આવ્યો હતો. પુણ્યશાળી પુરુષોની ઠેવી પ્રભાવના, ઠેવો અમત્કાર ?

વૃદ્ધો ને નવયુવાનો સૌ એકી અવાજે બોલી બોલ્યા કે અમારી જિંદગીમાં આવે નગરપ્રવેશ પહેલી વાર જોયો.

ઉપરાંત સુધરાઈએ ઉંદરો પકડવાની પણ સખત બંધી કરી. એક દિવસ વ્યાખ્યાનમાં આપશ્રીએ શ્રી સંઘને જ્ઞાનની મહત્તા અને ભંડારોની વ્યવસ્થા સંબંધી ઉદ્દેશ કરતાં માંડવીની પોળના જૈન દહેરાસરના અને લોંચરાના પાડાના જ્ઞાનભંડારને જીર્ણોદ્ધાર કરવાનો સચોટ ઉપદેશ આપ્યો. આ બન્ને કાર્યો આપશ્રીના શુભ દસ્તે સફળતાપૂર્વક થયા. થીમાન દિવાન સાહેબની અધ્યક્ષતામાં થી આત્માનંદ શતાબ્દિ ઉત્સવ પણ ઉજવાયેલ.

પંજાબ જવાની ઉતાવળ હતી. વિદાર માટે વાતચીત ચાલતી હતી પણ આચાર્યશ્રીના પ્રશિષ્ય સુવાન મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજી મદારાજ અચાનક જિભારોમાં સપડાઈ ગયા.

શુરુકુળ, મારવાડમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલય, ઉમેદપુર જૈન બાળાશ્રમ તેમજ મુંબઈમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના કરી જૈન સમાજમાં જ્ઞાનનો પ્રદીપ ઢેલી રીતે પ્રગટાવ્યો છે તે જણાવ્યું હતું.

આતુર્ભાસ નજદિક આવતું હોવાથી ખંભાતની અત્યંત આશ્રુભરી વિનતિથી મુનિશ્રી ચરણવિજયજીની સેવા માટે આચાર્યશ્રી વિજયકસ્તુરસૂરિજી તથા સેવાભાવી મુનિશ્રી મિત્રવિજયજી, મુ. શ્રી વિશુદ્ધવિજયજીને વડોદરામાં રાખી આપ આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસૂરિજી મ. આદિ સાથે ખંભાત પધાર્યા. પં. સમુદ્રવિજયજી આદિને બોરસદના સંઘની વિનતિથી બોરસદ મોકલ્યા.

x

x

x

“આજનો બનાવ મારે દૃઢયસેદક છે. તમને શ્રી સંઘના આગાલવૃદ્ધને જ્યારે આટલું ગધું દુઃખ યાય છે તો પછી તેમના શુરુ અને શુરુભાઈઓ અને શુરુ જેવા સર્વ સાધુઓને કેમ દુઃખ ન ધાય ! નાની ઉંમરમાં તેમણે મારા પ્રત્યેક નાના મોટા કાર્યોમાં રસ લેવાનું શરૂ કર્યું હતું. તે નવયુવાન સાધુ હોવા છતાં વિનયી હતા. સેવાભાવી અને વિચારશીલ હતા. શિક્ષણ સંસ્થાઓ પ્રત્યે તેમને ખૂબ જ પ્રેમ હતો. શુરુદેવની ચતાન્દિ ઉત્સવના તે સંચાલક હતા. ચતાન્દિ ધંધમાળા તેમણે જ શરૂ કરાવી હતી. યુવાનોને આકર્ષવાની તેમની શક્તિ અનુકરણીય હતી. નાની ઉંમરમાં તેમણે સર્વ ક્ષેત્રોનો પ્રેમ દન કર્યો હતો તેમની ભાવનાઓ યજ્ઞી છત્તી હતી.

શુરુકુળ, મારવાડમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલય, ઉમેદપુર જૈન બાળાશ્રમ તેમજ મુંબઈમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના કરી જૈન સમાજમાં જ્ઞાનનો પ્રદીપ ઠેવી રીતે પ્રગટાવ્યો છે તે જણાવ્યું હતું.

ચાતુર્માસ નજદિક આવતું હોવાથી ખંભાતની અત્યંત આગ્રહભરી વિનતિથી મુનિશ્રી ચરણવિજયજીની સેવા માટે આચાર્યશ્રી વિજયકસ્તુરસૂરિજી તથા સેવાભાવી મુનિશ્રી મિત્રવિજયજી, મુ. શ્રી વિશુદ્ધવિજયજીને વડોદરામાં રાખી આપ આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસૂરિજી મ. આદિ સાથે ખંભાત પધાર્યા. પં. સમુદ્ધવિજયજી આદિને બોરસદના સંઘની વિનતિથી બોરસદ મોકલ્યા.

x

x

x

“આજનો બનાવ ભારે હૃદયસેદક છે. તમને શ્રી સંઘના આજ્ઞાલવૃદ્ધને જ્યારે આટલું ઘડું દુઃખ થાય છે તો પછી તેમના ગુરુ અને ગુરુમાઇઓ અને ગુરુ જેવા સર્વ સાધુઓને કેમ દુઃખ ન થાય ! નાની ઉંમરમાં તેમણે મારા પ્રત્યેક નાના મોટા કાર્યોમાં રસ લેવાનું શરૂ કર્યું હતું. તે નવયુવાન સાધુ હોવા છતાં વિનયી હતા. સેવાભાવી અને વિચારશીલ હતા. શિક્ષણ સંસ્થાઓ પ્રત્યે તેમને ખૂબ જ પ્રેમ હતો. ગુરુદેવની ચતાન્દિ ઉત્સવના તે સંચાલક હતા. ચતાન્દિ અંધમાળા તેમણે જ શરૂ કરાવી હતી. યુવાનોને આકર્ષવાની તેમની શક્તિ અનુકરણીય હતી. નાની ઉંમરમાં તેમણે સર્વ કામોનો પ્રેમ સંપાદન કર્યો હતો. તેમની બાવનાઓ ઘણી ઊંચી હતી.

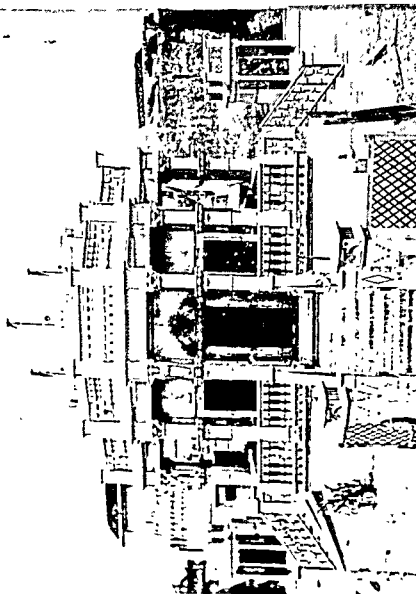
મારા કાચેનાં વગ આપવાની તેમનામાં ધગશ હતી. જૈન સમાજની નવરચનામાં તેમને ખપી જવાની તમજા હતી. વડોદરાના શ્રી સંઘે ઘણી ભક્તિ વૈયાવચ્ચ કરી 'પણ તૂટીની બટી તહિ એ નિયમાનુસાર તે આપણા વચ્ચેથી ચાલ્યા ગયા. તેમના આત્માની શાંત ઈચ્છવી એ આપણું પરમ કર્તવ્ય છે.

તીર્થંકરો કે મહાપુરુષો, રાજા કે રંક કોઇ મરણને નીવારી શકતું નથી પણ આપણે સૌ આપણા જીવનને કલ્યાણને માર્ગે, સેવાને માર્ગે અને કર્તવ્યના માર્ગે વાળી શકીએ તો આ જિંદગીનું સાચું સાર્થક ગણાય. ”

વિદ્વાન મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજના બા. મુ. ૧ ના દિવસે સ્વર્ગવાસના સમાચારથી ખંભાતના સંઘમાં ચોકની છાયા ફેલાઇ ગઇ. આચાર્યશ્રીએ સંઘને તેમના જીવનનું રહસ્ય સમજાવ્યું. આ સમાનું દ્રશ્ય બારે ગમગીન હતું. આચાર્યશ્રીના બારે દૃઢ્યના હિંગારોથી સમાના બધા બાર્ધ બહેનોની આંખો સજળ થઇ ગઇ. ગુરુદેવના પરમપ્રિય, ઉત્સાદી, પ્રચિન્નને બાવભીની અંજલિ આપી.

ખંભાતના આનુર્ભાસમા જ્ઞાનભંડારનું કાર્ય પૂરું કર્યું. આપના ઉપદેશથી જીર્ણોદ્ધાર થયેલ મ.ડીના પાળના શ્રી જ્ઞાનદેવસ્વામીના હૃદયસરની પ્રતિષ્ઠા પણ આપશ્રીએ આવડ શુભિમાં કરાવી. આ ઉપરાંત બીજા ધાર્મિક કાર્યો પણ પડ્યાં હતાં. આપનાં હરહયાન. આ.ચ.પં. શ્રોમઃ વિજયભતિનમ્નિજી મહારાજ મુલકંત. પ્રતિષ્ઠા ડોક્ટર શ્રીકે. પ.ને - ખંભાત મે.ડી.સી. દિવસે

આચાર્યશ્રીના સદ્ગુણોદેશથી ઇંગ્લેન્ડનાર થયેલ—
શ્રી જૈન મંદિર-ખંભાન-માંડવીની પોળ (ગુ. સ. ૧૯૯૩)

જ્ઞાન પરખનું ઉદ્ઘાટન.

(૧૬)

‘ મધ્યેજ વંદામિ. ’

‘ ધર્મલાભ ! ઓહો ! કાંતિલાલભાઈ ! તમે ક્યાંથી !

“ સાહેબ ! મુંબઈથી આવું છું. આપના દર્શનાર્થે આવવાનો
 બહુ સમયથી વિચાર કરતો હતો પણ ન આવી શક્યો, આપ
 સુખ શાન્તામાં છો કે ? ”

“ હમણાં તો હીક છે. ”

“ ચાન્ડવિજયજી મદારાજ જેવા નવીન વિચારના મુનિ-
 રાજની મારી ખે.ટ પડી ગઈ. ”

“ કાંતિભાઈ ! બીજું કાંઈ નહિ પણ તે વિનયી અને
 ઉન્માદી હતા. સમાજના ઉન્માદ માટે તેમને બાંહેધરગય હતી. ”

“ મુજબન. તેમની પ્રવૃત્તિને ‘ જીવન ’ હનુ કે તે કારે
 કાંઈકુરુન, અરુચ ઉન્માદી અને વિચારગીત છે. આપનુ કામ
 તે. તેમણે કેવુ સુખ રીતે ઉભાડી લીધું હતું. ”

“ કાંતિભાઈ ! તેમની કાવનાએ તે. અદુર ઉન્માદ હતી. ”

“ સાહેબ ! તેમનું શરીર પણ ઘણું સરસ લાગતું હતું. એવો કોઈ રોગ પણ નહોતો લાગતો ત્યારે થયું શું ? ”

“ તમારી વાત સાચી છે. પણ એવો કોઈ રોગ આવ્યો કે શરીર સુકાતું ગયું. લોહી જ ન થાય. અને વડોદરાના શ્રી સંઘે તથા સાધુઓએ તેમની ઘણી સેવા સુશ્રૂષા કરી પણ તૂટીની જૂટી નહિ. ”

“ સાહેબ ! હું આપને ખાસ પ્રાર્થના કરવા આવ્યો છું. ”

“ જણાવો; મારે પંજાબ જવાની ઉતાવળ છે. પછી તો જેવા સંજોગ. ”

“ રાધનપુરમાં મારા તરફથી જૈન બોડીંગના મહાનતું ઉદ્ધાટન કરવાનું છે. આપ સાહેબની તે દીક્ષાભૂમિ છે. આપ શિષ્યપરિવાર સાથે પધારો. મારું આંગણ પાવન થશે. ”

“ ઠાંતિલાલભાઈ ! હું જરૂર આવું. સંસ્થાઓ માટે તો મને કેટલો પ્રેમ છે તે તમારાથી ક્યાં અભણ્યું છે ? પણ મારે પંજાબ જવું જરૂરી છે. પંજાબના તમામ ગામોના શ્રી સંઘના પત્રો અને વિનંતિઓ હું ક્યાં મુઘી નહાઈ ? ”

“ સાહેબ ! આ પણ એક શાસનનું કાર્ય છે. રાધનપુર થઈને આપ સુખેથી પંજાબ તરફ જઈ શકશો. ”

“ મારે ધ્વંસ પ્રવર્તક છો ઠાંતિવિજય છો મહારાજને પણ મળવું જોઈએ. ”

“ વળતાં પાટણ થઈને જવાશે, પછી તો રસ્તો સીધો છે. ”

“ પાટણપુર ને મારવાડ પણ રાહ જોઈને જ લેઈ છે ને ? બધાને રાહ પણ કેમ રાખવા ? ”

“સાહેબ ! ગમે તેમ કરો. મારે ત્યાં તો આપણા આવવાનું છે જ.”

“ભાગ્યશાળી ! તમારા જેવા જન્મભૂમિમાં લાખો રૂપિયા ખર્ચી જ્ઞાનનું પરણ શરૂ કરે તો અમારા આશીર્વાદ તો હોય. દેવગુરુની કૃપાથી બનશે ત્યાંસુધી તો પહોંચી શકાશે.”

“કાંતિભાઈ ! એક વાત યાદ આવી. પંજાબમાં જ મંદિરો ધર્મ ગયાં. લાઇબ્રેરીઓ અને પાઠશાળાઓ પણ ઠીક છે. ગુરુકુળ પણ સારું ચાલે છે. અંગાલા એક ઠેકાણું અને ત્યાંના ભાઈઓ સંસ્કારી અને ગુરુમહત્ત હોવા ઉપરાંત કાર્યશીલ છે. મારી ભાવના અંગાલામાં ‘જૈન’ ઠેકાણે જ માટે છે.”

“આપની ભાવના સુંદર છે. પણ ઠેકાણે જ માટે બહુ મોટું કંટાળું જરૂર છે. તે એકાદ વ્યક્તિનું કામ નથી.”

“જૈન સમાજમાં પેસાને તો તોટો નથી. કામ કરનાર બહુ જ પ્રતિષ્ઠિત અને કાર્યકુશળ જોઈએ. તમારા જેવા શોમતે છે ત્ય. મું ન યાય ! જૈન સમાજમાં એક ઠેકાણે મું મું વર્કોટી યાય તેવી સમૃદ્ધિ છે. મદાવીર નિધાલયનો કાખ જો મોજુદ છેને !”

“કૃપાનુ ! જૈન ઠેકાણે માટે માત્ર ત્રણશી રૂા. ૧૧૦૦૦૦ હુ આપીશ અને માર્ગશાળા ત્રણશી મિલ્થાનુસાર છ દબાસ વધારે આપીશ. એ જૈને ઠેકાણે ધર્મ શરૂ તો આનંદની વાત છે.”

“ધન્ય છે તમારા જેવા જ્ઞાનવીર જૈન સમાજમાં છે તે જ મને ખબર છે.”

“સાહેબ ! રાધનપુર પધારવાનું છે જ. તે વિષે હું રાધનપુર જઈને સુહૃત વિગેરે જણાવીશ. આપે શિષ્યપરિવાર સહિત વહેલાસર પધારવાનું છે.”

“જહાસુખમ્, તમને ના શી રીતે પાડવી ?”

“આત્મા ! મરથેણ વંદામિ.”

“ધર્મલાભ. સુખેથી કલ્યાણકારી કાર્યો કરો.”

કારતક વદિ પાંચમના દિવસે શુભ સુહૃતમાં શેઠ ભાઈચંદ કસળચંદની પેઢી કે જેઓએ છોડાદાર કરાવી પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી, એઓની તરફથી જ શ્રી નાથભદ્રેવ ભગવાનની ચરણ-પાદુકા અને સ્વર્ગવાસી થો શુરહેવ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિજી (આત્મારામજી) મહારાજની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરાવી. સાંજે વિહાર કરી શેઠ દલપતભાઈને બંગલે રહ્યા.

બોરસદથી વિહાર કરી પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી આદિ અને રઠોદરાથી મુનિશ્રી વિશુદ્ધવિજયજી મહારાજ આવી મળ્યા.

સર્વ સાધુસમુદાય સાથે સોજીત્રા, માતર આદિ અનેક જગ્યામાં ઉપદેશામૃતનું પાન અમદાવાદ પધાર્યા અને

ઈની ધર્મશાળા, પ્રકાશદેવી પોળ, ઈની પોળ, શાહપુર, આદિમાં પધારી

પાનો આપ્યાં.

શાહપુરમાં ટા.

કાક ભાઈ બહેનોએ

રેલ્વે મુખ્ય મથક

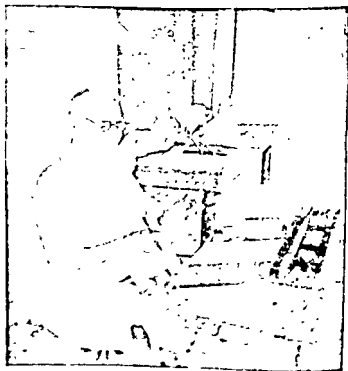
અત્રેથી

ગોંડી યાત્રા

ત્રીવલ

માર્ગ

આદિ

પૃથ્વી પંચામૃત મહાનાથશ્રી સમુદ્રવિજય મહારાજ

પાટણમાં એક વિદ્યાર્થી ભુવન શાંતિમૂર્તિ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજશ્રીની પ્રેરણાથી શરૂ થયું હતું તેને રાંધનપુર લાવવામાં આવ્યું. થોડા વર્ષો વાદ્ય પદ્ય પદ્ધતિ મંદતા આવી. આ વાત શ્રી કાંતિલાલ શેઠના જાણવામાં આવી, રાંધનપુરની શિક્ષણ સંસ્થા બંધ કરવામાં આવે તે કરતાં તેનો વિકાસ કરવો આવશ્યક છે તેમ શ્રી કાંતિલાલભાઈને જણાવ્યું. તેમનું ઉદ્ધાર સંભાવતી દિલ આકર્ષાયું અને આખી સંસ્થા પોતે જ ઉપાડી લીધી.

વિદ્યાર્થીઓ વધવા લાગ્યા. જગ્યાની મુશ્કેલી પડી. એક ભવ્ય મકાન રૂ. ૪૫૦૦૦) ખર્ચે બિંદુ કરવામાં આવ્યું અને પોણા લાખની બાદશાહી સંભાવત કરી પોતાના પૂજ્ય પિતાશ્રીના નામે “ શેઠ મંજુલાલ અમુલખરાય જૈન બોર્ડીંગ ” ના ઉદ્ધાટનનો ઉત્સવ યોજવામાં આવ્યો.

રાંધનપુરના નવાજ સાહેબના હસ્તે બોર્ડીંગનું ઉદ્ધાટન કરવામાં આવ્યું. શ્રી કાંતિલાલભાઈએ સંસ્થાની આવશ્યકતા, જૈન સમાજ અને શિક્ષણ, જૈન સમાજની બેકારી અને શ્રીમંતોનું કર્તવ્ય વગેરે પ્રાથમિક વિવેચન કર્યું હતું.

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી, આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસૂરિજી તથા ચિધ્ધપરિવારના આગમનથી આનંદ પ્રદર્શિત થયો હતો.

આચાર્યશ્રીએ આશીર્વાદ આપતાં જણાવ્યું કે—

“ જૈન સમાજની પૂર્વ બદોજલાલીની દરખાસ કરો. કેવો મુવર્ધુમ હતો ! જૈન નામધારી દોષ દુઃખી હોઈ ચક્રે નહિ. સ્વામીવાત્સલ્યની ભાવના એવી હતી કે પોતાના જેવો

પાટણથી મુનિરાજશ્રી ઉત્તમવિજયજી મહારાજ, વિદ્રઢ્ય મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ, શ્રી વસંતવિજયજી તથા શ્રી રમણિકવિજયજી મહારાજ પણ પધાર્યાં.

રાધનપુરનો નગરપ્રવેશ અપૂર્વ હતો. એક તો આપશ્રીની દીક્ષાભૂમિ, શ્રી સંઘનો આપના પ્રત્યે અનુપમ ભાવ અને શેઠ ઠાંતિલાલભાઈની ઉદારતા પછી તો પૂછવું જ શું ?

રાધનપુરના સંઘે ભાવણીનું સ્વાગત કર્યું. સુવર્ણના ત્રણ તોરણ એ સ્વાગતની વિશિષ્ટતા હતી. સ્વાગતની બધી, વ્યવસ્થા મુંબઈ જૈન સ્વયંસેવક મંડળના ૭૫ સ્વયંસેવકો, અંબાલા જૈન દાર્ઘસ્કુલના ૩૦ સ્વયંસેવકોને સોંપવામાં આવી હતી. ગામના લોકોથી બઝારો અને મહોદલાઓમાં બારે લીડ જતગી હતી. ઠેકાણે ઠેકાણે ગટુંલીઓ ઉપર સોનામહોરો મૂકાતી. શેઠ ઠાંતિલાલભાઈ તથા તેમના ધર્મપત્ની શ્રીમતી રામુન્તલાબહેનને સાચા મોનીઓની ગટુંલી કરી સોનામહોરો મૂકી સાચા મોનીથી વધાર્યા હતા. રાધનપુરને આંગણે આજ અપૂર્વ અવસર હતો. લે.ડિંગ અને રાંદેરની ચોખા અનેરી હતી આજાગવૃદ્ધના આનંદનો પાર નહોતો.

આ પ્રસંગે શ્રીમતી લેખવતી જોની પ. રાજેન્દ્રપ્રસાદ, જેઠાભાઈજી, મુનિલાલ, જેઠા સુકચંદ મે.ન.લાલ, યા મે.ન.યંદ જિન્ધમલાલ શપટીવા, જેઠા જીવણચંદ મવમચંદ, લલા ન.ન.ચંદ, લાલા ચંદ્રમુખજી, લાલા પ્રકાશચંદજી, યા મુ.ન.યંદ આ.જ. ન.ન. પે.ડી, એ.ન.ન. મુ.ન.જયંદજી હજી. જેઠા નંદલાલ જે.લ. જો રાજેન્દ્ર વંદિત અ.દિ ૧૬ નિર અને મદન મુ.ન.વ. નંદેનને, હતા.

પાટણમાં એક વિદ્યાર્થી ભુવન શાંતિમૂર્તિ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજશ્રીની પ્રેરણાથી શરૂ થયું હતું તેને રાંધનપુર લાવવામાં આવ્યું. થોડા વર્ષો ચાલ્યું પણ પછી મંદતા આવી. આ વાત શ્રી કાંતિલાલ શેઠના જાણવામાં આવી, રાંધનપુરની શિક્ષણ સંસ્થા બંધ કરવામાં આવે તે કરતાં તેનો વિકાસ કરવો આવશ્યક છે તેમ શ્રી કાંતિલાલભાઈને જણાવ્યું. તેમનું ઉદાર સંભાવતી દિલ આકર્ષાયું અને આખી સંસ્થા પોતે જ ઉપાડી લીધી.

વિદ્યાર્થીઓ વધવા લાગ્યા. જગ્યાની મુશ્કેલી પડી. એક બૃહદ્ મકાન રૂ. ૪૫૦૦૦) ખર્ચે ઊભું કરવામાં આવ્યું અને પોણા લાખની બાદશાહી સંભાવત કરી પોતના પૂજ્ય પિતાશ્રીના નામે “ શેઠ મંજુરલાલ અમુલખરાય જૈન બોર્ડીંગ ” ના ઉદ્ધાટનનો ઉત્સવ યોજવામાં આવ્યો.

રાંધનપુરના નવાજ સાહેબના હસ્તે બોર્ડીંગનું ઉદ્ધાટન કરવામાં આવ્યું. શ્રી કાંતિલાલભાઈએ સંસ્થાની આવશ્યકતા, જૈન સમાજ અને શિક્ષણ, જૈન સમાજની બેકારી અને શ્રીમંતોનું કર્તવ્ય વગેરે પ્રાથમિક વિષયોનું કાર્ય હતું.

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી, આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસૂરિજી તથા શિષ્યપરિવારના આગમનથી આનંદ પ્રદર્શીત થયો હતો.

આચાર્યશ્રીએ આશીર્વાદ આપતાં જણાવ્યું કે—

“ જૈન સમાજની પૂર્વ બદોજલાલીની દૃષ્ટતા કરો. કેવો સુવર્ણયુગ હતો ? જૈન નામધારી દોષ દુઃખો દોષ શકે નહિ. ૧૯.નીવાસસ્થની બાવના એવી હતી કે પોતાના જેવો

શ્રી ક્રાંતિલાલભાઈને ધન્યવાદ આપી પોતાનું વક્તવ્ય રજૂ કર્યું હતું.

આ પ્રસંગે રાધનપુર સ્ટેટના દિવાન સાહેબના પ્રમુખ-પણા નીચે શ્રેષ્ઠ ક્રાંતિલાલભાઈને માનપત્ર આપવાનો મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો.

માનપત્ર રાધનપુરની પ્રજા તરફથી આપવામાં આવ્યું હતું તે શ્રેષ્ઠ ક્રાંતિલાલભાઈની લોકપ્રિયતા તથા ઉદારતાનું જ્વલંત દર્શાવ ગણી શકાય.

શ્રેષ્ઠ ક્રાંતિલાલભાઈનો માનપત્રનો જવાબ બહુ જ રોચક હતો. તેમના શબ્દો સમાજના ઉત્થાન માટે માર્ગદર્શક થઈ પડે તેવા સ્મરણીય ગણાશે.

“આપણા સમાજની સ્થિતિ જોતાં આપણે શું કાર્ય કર્યું છે, તે જોવા કરતાં શું કરવાનું છે તેનો જ વિચાર કરવો અત્યંત આવશ્યક છે. જૈન સમાજ હાલ ક્યાં બિચો છે તેનો જો વિચાર કરીએ તો આખા સમુદ્રમાં એક બિંદુ જેટલું પણ કાર્ય આપણા કોઈથી બની શક્યું નથી. આજે સવારે મેં કહ્યું હતું તેમ પારસી કોમનો દાખલો લ્યો. મહુમ વાડીઆ તથા તાતાની સખાવત જુઓ, એક લાખની વસ્તીવાળી પારસી કોમ સમગ્ર ભારતવર્ષમાં પ્રખ્યાત છે. આપણે તેઓથી હસવાર ગણા છીએ છતાં મૂજરાત-કાઠીઆવાડ સિવાય કોઈ આપણને જોગબતું નથી.”

“આપણે તો આપણા મનમનાંતરોમાંથી જ ઈચ્છા આવતા નથી જો આપણે આ પ્રમાણે સમાજ પ્રત્યે બેદરકાર જ રહીશું

તો થોડા જ વર્ષોમાં જૈન સમાજ બહુ ભયંકર સ્થિતિમાં આવી પડશે.”

આચાર્યશ્રીના નેતૃત્વમાં અદ્દામ, મહોત્સવ, રથયાત્રા, શાંતિસ્નાત્ર, પ્રભાવના અને સાધર્મિક વાત્સલ્ય તેમજ આ જ્ઞાન પરંપરાની ઉદ્ધાટન ક્રિયા વગેરે શ્રી કાંતિભાઈ તરફથી બહુજ મંગળકારી રીતે થયાં.

આ પ્રસંગે શ્રી કાંતિભાઈએ વીરમગામથી મોટરોની વ્યવસ્થા કરી હતી એટલું જ નહિ પણ શંખેશ્વરમાં લોજન આદિની વ્યવસ્થા કરી હતી. રાધનપુરનું તેમનું ભાવભીનું આનિશ્ચ આજે પણ બધા યાદ કરે છે.

ધન્ય છે એ અનુપમ દંપતીને અને તેમની ઉદાર ભાવનાઓ અને સમાજઉદ્યોગના કાર્યોને.

આચાર્યશ્રીને શ્રેષ્ઠ કાંતિભાઈ તથા નગરજનોએ બધા નિદાય આપી આપશ્રી શિશ્યપરિવાર સાથે પાટણ પધાર્યા.

પૂણ્યભૂમિ પાટણમાં પમલાં.

(૧૭)

આજે પાટણની શોભા અપરંપાર હતી. જૈન સમાજનો ઉત્સાહ અનેરો હતો. વર્ષો પછી પંજબકેસરી આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિનો આજે પ્રવેશ મહોત્સવ હતો. બજારો વિધ વિધ રીતે શણગાર્યા હતાં. દોશીવટ અને સુખડીવટમાં દીનખાળ ને રેશમના તાકાના તાકા શોભી રહ્યાં હતાં. પોળે પોળે અને મહોલ્લે મહોલ્લે સ્ત્રીપુરુષોની મોટી ઠઠ જામી હતી. જગ્યાએ જગ્યાએ આચાર્યશ્રીને સોના ચાંદીના ફૂલથી વધાવવામાં આવતા હતા. સામેયાની શોભા અપાર હતી.

સાગરનો ઉપાશ્રય ખીચોખીચ ભરાઈ ગયો અને ઉપર નીચે, બહાર અને મહોલ્લામાં માણસો માતા નહોતાં.

અધિય પ્રવર્તકથી શાંતિવિજયજી, શાંતમુર્તિથી દંસવિજયજી અને આચાર્યપ્રવર ધી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી પાટ પર પધાર્યા. ત્રિપુટીનું મિલન બબ્બ હતું. શાંતિ સ્થપાઈ ગઈ. આચાર્યશ્રીનું પાટણના નગરશેઠ તરફથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું.

ભારતની ગ્રેરણાનું ધામ હતું. હજીએ ગૂજરાત પૂણ્યભૂમિ છે. ધર્મ, સમાજ, અને સંસ્કૃતિનું કેન્દ્ર છે.

ગૂજરાતમાં ખુદ્દ જ્ઞાનમંદિર, જૈન શુક્રુજી અને કન્યા શુક્રુજી જેવી નવીન સંસ્થાઓ ક્યારે સ્થપાશે. દાનવીરોનાં દાન ઝરણાં એ માટે વહેવરાવવાં ક્યારે શરૂ થશે !

આ સ્વપ્નના હવે ક્યારે સાચાં પાડશે !

ધન્ય હો ધન્ય ! શુક્રવર્ચ ! ધર્મ સમાજ-સાહિત્ય ઉદ્ધારક, શાસનના સરદાર જ્યાં જ્યાં આપનાં પવિત્ર પગલાં થયાં ત્યાં ત્યાં શાન્તિના સાગર ઉછળ્યા છે. આપની અમૃત વર્ષા કુસંપના દાવાનળને ઠારી શકે છે. પાટણના આંગણે ચાર ચાર વર્ષથી કુસંપનો દાવાનળ સળગી રહ્યો છે. પરિણામે પતિ-પત્નીમાં, આસરા-જમાઈમાં, અરે ભાઈ-ભાઈમાં, પિતા-પુત્રમાં, ગૃહે ગૃહે હૈયે હૈયે કુસંપ પેઠા છે. વિદેશની જ્વાળાઓ ભભૂંકે છે. સમાજની નોકા ઠાલી રહી છે.

ઓ ગંભીર મુશ્કાલી આજે વિનાશના આરેથી સમાજને બચાવો બચાવો !

અદ્વેય ઠાંતિ, શાંતમૂર્તિ હંસ અને વીર વદલબની ત્રિપુટી વિભક્ત થયેલ પાટણને ઐક્યતાની સોનેરી સાંકળે સાંધીને ભારતવર્ષના દલેશમય વાદળાંઓ વિખેરી નાખવા શાન્તિના સાચા સ્થાપકો બને એ જોવા અમે આબાલવૃદ્ધ બારે ઉત્સુક છીએ.

પાટણના પ્રભાતે એ સૌભાગ્યનો સૂર્ય ક્યારે ડિગશે !

દીર્ઘાયુ હો સુરિપુરંદર દીર્ઘાયુ હો ! જૈન ધર્મનો ઝટો

પ્રતાપી જૈન મહારાજ કુમાળપાળ જેવા મહાપ્રભાવશાળી પુરુષો થઈ ગયા તે ભૂમિ આજે પણ ગૌરવશાળી છે.

હું તો પંજળને વરી ચૂક્યો છું. પંજળ વિના હું નહિ ને મારા વિના પંજળ નહિ એવો હિસાબ થઈ ગયો છે. ગુરુ મહારાજે મને પંજળ સંભાળવા આખરી સંદેશ આપ્યો છે. તે હું કેમ બૂલું, પણ મારી જન્મભૂમિ ગુજરાત પણ હું નથી બૂલી શકતો.

પાટણના સંઘની બેઠીલી. મને પણ ખટકે છે. જે સંઘની હિંદબરમાં હાક હતી તે સંઘમાં કલેશ શોભે ? પણ કાળની ગતિ જ વિચિત્ર છે. તેમાં અમારો તમારો દોષ લેગો છે. આપણે તે માટે શાંત ચિત્તે વિચારીએ ને કાંઈ માર્ગ કાઢીએ.

અહીં તો અધ્યય પ્રવર્તકથી વર્ણીત તમારી સેવા કરી રહ્યા છે. જ્ઞાન-મંડારના ઉદ્ધારની તેમની તમજા જાણીતી છે. પાટણનો શ્રી સંઘ એ મૂંગી તપશ્ચર્યા જાણે છે. સાથે સાથે અવિરત કાર્યશીલ શ્રી ચતુરવિજયજી તથા તેમના વિદ્વાન શિષ્ય શ્રી પુણ્યવિજયજીનાં કાર્યો તો અપ્રસિદ્ધ છે. આવા મહાત્માઓનો તમે સાચો લાભ કેમ લેતા નથી ! બધાને આવો ભોગ નથી મળતો. તમારા બધાના કન્યાજીને માટે મંજીત બનેા અને પાટણની નામના ફરી પાછી ચતેજ કરે.

મર્વમંગલમાંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણં ।

પ્રધાનં મર્વધર્માણાં, જૈનં જપતિ ગ્રામનં ॥

શ્રીજીની પ્રભાવના થઈ. બધાં શ્રી પુરુષો મહારાજશ્રીના

મુધામય વ્યાખ્યાનથી આનંદિત થતાં થતાં ધન્ય ધન્ય હૃદયારતાં થેર ગયાં. પાટણમાં પોળેપોળે, મહોદ્દે મહોદ્દે આચાર્યશ્રીના આગમનથી આનંદ આનંદ છવાઈ રહ્યો.

x

x

x

“ ગુરુદેવ ! બે યુવકભાઈઓ આપને મળવા આવ્યા છે ! ”
એક શિષ્યે સમાચાર આપ્યા.

“ ખુશીથી ! ઉપર મોકલો. ગોચરી થઈ ચૂકી છે. ”

“ મથેણ વંદામિ ! ” યુવકોએ વંદણા કરી.

“ ધર્મભાભ. ”

“ કેમ આવ્યા છો ? ”

“ સાહેબ ! આપશ્રીને એક વિનંતિ કરવાની છે. ”

“ જરૂર જરૂર કરો કરો ! સહાય શા માટે ? ”

“ થણા થણા વર્ષે આપ પાટણ પધાર્યા છો. આપ જેવા પ્રભાવશાળી ગુરુવર્ષે પધારે તો અમારા શહેરને કાંઈ લાભ થશે એવું ને ? ”

“ તમારો શહેરનો મારો શું છે ? ”

“ ગુરુદેવ ! પૂજ્ય વર્ષોત્કર્ષ યો પ્રવર્તેન્ન મદાગ્રજ, શ્રો
ગુરુન્ન (યો ચતુર્વિધવન્ન મદાગ્રજ) તથા શ્રો પુરુષવિધવન્ન
મદાગ્રજે સ્તન-સંદર્ભેના ઉદાર મટે પેતાની કાંઈ વાત
નહી છે હવે વર્ષે ગુરુવર્ષીના જન્મ. પધારવાના કારણે
ગ્રામ પટ. મુલક મધ્ય મદેઃ તમે શ્રીએ અદાગ્રજ. ૩ ”

— ૬ —

“પણ સાહેબ ! આપ અમારા શ્રીમંત દાનવીરોને એક હેમચંદ્રાચાર્ય જ્ઞાનમંદિર માટે ન સમજાવો. ”

“સાહેબ ! જ્ઞાનમંદિર માટે પહેલાં પણ બે ત્રણ વાર પ્રયાસો થયેલા. શ્રીમતી લીળીબાઈએ તો એક રકમ માટે પણ વચન આપેલું પણ પછી તો કાંઈ થયું જણાતું નથી. ”

“હા. તે વિષે પ્રવર્તકશ્રી વાત તો કરતા હતા. તમારી બાવના બહુ જ સ્તુત્ય છે. તમારી વાત મારા દિલમાં પણ ઉતરી છે. પણ હું વિચારમાં હતો કે પાટણ જેવા પ્રાચીન નગરમાં કાંઈક આવશ્યક સ્મરણીય કાર્ય થાય તો સારું. ”

“તો અમે આજે જ યોજના તૈયાર કરી લાવીએ. ”

“હા. હા. શુભસ્થ શીઘ્રમ્. ”

“આવતી કાલથી તો મહોદ્દવે મહોદ્દવે ઉત્સવો છે ને આપણે તેનો ઉપયોગ કરીશું. શુરુદેવની કૃપાદેશે તો તમારી મનોવાચના પરિપૂર્ણ થશે. તમે નિશ્ચિંત રહો. ”

“શુરુદેવ ! શ્રીમંતો પણ કેટલાક દાનજર છે. ”

“બાઈ ! મારે તો પહેલાં આમ જનતા-આપણા સ્વર્ગ સાધારણ બાઈ બહેનોને દાધમાં લેવા છે; તેઓની ધર્મચક્રા અને શુરુભક્તિ કોઈથી કમ નથી. જુઓ તો ખરા, શ્રીમંતો તો પછી આવવાના જ. ”

“સાહેબ ! માફ કરશો ! આપના આરામમાં અમે વિદાય થઈએ. ”

“અરે ભાઈ ! અમારે વગી આરામ ઠેવો ! કામ જો જ અમારો આરામ છે. મુખેશી પધારો. યોજના જલ્દી તૈયાર થાય તેમ કરશે.”

X

X

મહોદ્દે મહોદ્દે ઉત્સવો મંડાયા છે. વૃદ્ધ પુરુષો ને યદ્વાજી
મજ્જાનનો, યુવકો ને વિદ્યાર્થીઓ, સ્ત્રીઓ અને પુરુષો બધાં
ઉત્સવમાં આનંદભરેલ ભાગ લઈ રહ્યા છે. પોણે પોણે મંડપો
તૈયાર થયા છે. બ્યાખ્યાનો, પૂજાઓ અને રાત્રિજાગરણ, ધર્મ-
સર્વા અને કથા વાર્તા ચાલે છે. આચાર્યશ્રી જ્યાં જ્યાં
પધારે છે ત્યાં ત્યાં જાગૃતિના પૂર આવે છે. આનંદની
લદરી ફેલાય છે.

આજે ફોફીલાવાડના યોગાનમાં બારે બીટ જામી છે. દિમા રહેવાની જમ્યા નથી. મંડપ આખો ચીકાર બરાઈ ગયો છે. અપાર શાંતિ પ્રવર્તી રહી છે. આચાર્યપ્રવર અને યોગી શિષ્ય સમુદાય જિજ્ઞાસુ છે. રાખીએ પલ્લ બેઠા નરકે બેઠા છે. આજેવાના જીત જીતેનું ગુદરથો, પાટવના નાગમો જ્યાં દાખલ છે.

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

બિલાથી ચમકશે નહિ. તમારા શીશ પૂરી મારે નથી જોઈતા, મારે મહેલો કે મોટરો તો હોય જ નહિ. તમારા માટે, તમારા કલ્યાણ માટે, પાટણના પુનરુદ્ધાર માટે, પાટણના હીરા-મોતી-માણેક જેવા કીમતી ખજાનાના સંરક્ષણ માટે. સમજી ગયા કે ?

તમારા પ્રાચીન કીમતીમાં કીમતી અંધરૂનો-અંધલંડા-રોની તમને કીમત ઓછી હશે-જગતને તેની બારે કીમત છે. તે જગતનું અખૂટ મહામોઘું દ્રવ્ય છે-અરે કરોડો ખર્ચતાં તેનો એક અંધ પણ કદાચ ન મળી શકે.

શ્રદ્ધેય પ્રવર્તકશ્રી-ગુરુજીએ તે અંધલંડારો માટે જીવનનું સમર્પણ કર્યું છે દિવસરાત-ઘડીએ ઘડી તેની પાછળ ખર્ચી છે.

અને દર વર્ષે આંસુ સાથે કીડાવાળાં હાથરો ઝોડો સરસ્વતીમાં મોકલ્યાં છે.

પાટણ માટે-પાટણ જેવી થીમંતોની નગરી માટે-પાટણ જેવા ધર્મપ્રેમી જનો માટે, પાટણ જેવા મંદિરોના નગર માટે, પાટણ જેવા શૂરવીર-સાહસી-પરદેશ ખેડના ગૃહસ્થો માટે એક જ્ઞાનમંદિર શું મોટી વાત છે ?

તમારામાંનો એક એક સજ્જન-એક એક જ્ઞાનવીર-આવું એક એક જ્ઞાનમંદિર ડિઝું કરી શકે.

અને થીમંતો જ શા માટે ? આવા જ્ઞાન-પ્રતિષ્ઠાના પુણ્ય કાર્ય માટે તો મારી બિલા ઝોગી બધાને માટે ખુલ્લી છે.

શું જવાબ આપે છે। યોજના તૈયાર છે. આ કાર્ય મારે મન મદત્વનું છે. આ વખતે તો એજ કાર્યની સાધના છે—

રૂપીઆવાળા રૂપીએ આપે, હું તો ઘરેણા પણ કઢાવું, કઠાટો આપી શકે તે કઠાટો આપે—પુસ્તકો મારે દાખડા આપે. તે દાખડા પણ આપી શકે પણ શક્તિશાળી કોઈ છટકી ન જાય.” દુર્ધાત્રુણી સભા ગફગદિત થઈ ગઈ અને જાદુ થયું.

એક વીંટી એક બાલિકાએ કાઢી, બંગડીઓ નીકળી, કંઠી નીકળી અને પૈસા નીકળ્યા—રૂપીઆ નીકળ્યા ને નોટો નીકળી. એક ગરેને એક ચોરટો લખાવ્યો ને જાણે વરસાદ વરસ્યો.

જૈન શાસ્ત્રનો જયજયકાર થઈ રહ્યો. વિજયવદત્તભસ્ત્રિ-
હની જયના પોકારો થયા, મદોહલે મદોહલે મદોહસવો થયાં,
ફેંટ વધતું ગયું.

સભામાં આનંદ છવાઈ રહ્યો. ગુરુચર્યો પ્રમુખ જણાયા
મંજલ કાર્યની મંજલ શરુઆત થઈ. ત્રિપુટીગતોના મન
દર્પિત થયા. પાટણને આગળે રેવો આ અનુષ્ઠાન દ્રશ્ય એવા
ઉત્તરી અ.ખ્યા—

પાટણના દાનવીર શ્રી દેવચંદ્રભાઈ મોહનભાઈ શાસ્ત્રી
મહિંનુ જન્મ મહાન શ્રી પંચમના વાલનાથના મહિંનું
જન્મ. જન્મ. જન્મ. પાટણના વડકવચ આશરિગે. મહિં
શ્રી કૈવલ ભ. ભ. મુનરેશ્વર જન્મશરણને જન્મ—આનંદના નવ
દેવચંદ્રના જન્મ. જન્મ. વિદ્યાના પાટણને જન્મ. જન્મ. જન્મ.
પાટણના જન્મ. જન્મ. વિદ્યાના જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ.
જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ.
જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ. જન્મ.

ભાવનાની સિદ્ધિ

(૧૮)

“ શુરુદેવ ! વરઠાણા પધાર્યા વિના તો આપ નહિ જઈ શકો. ” વિદ્યાલયના બાળકોએ પ્રાર્થના કરી.

“ બાળકો ! તમારો પ્રેમ હું સમજી શકું છું. વરઠાણા તો તીર્થસ્થાન છે. વળી તમારા શુરુ આચાર્યશ્રી લલિત-વિજયજીએ તેને જ્ઞાન-તીર્થ બનાવ્યું છે. મને આવવાની ઘણી ભાવના છે પણ મારે પંજાબ પહોંચ્યા વિના છૂટકો નથી. ”

“ બાપજી ! આપ પગલાં કરીને ચાલ્યા જાજો પણ રોત-સ્પર્શના તો થવી જ જોઈએ. ” વરઠાણાના આગેવાનોએ આશ્રદ્ધ કર્યો.

“ ભાગ્યશાળી ! તમારી વાત સાચી છે. પણ ચારૂપ-મેત્રાણના સંઘર્ષથી પાલણપુર બે દિવસ રહીને કુંભારીઆ તીર્થની યાત્રા કરી આવવાડ આવ્યો છું. દવે પંજાબ જવાની ઉતાવળ છે. ”

“સાહેબ બાર્ન નેવાને પણ આપ કૃપાળુએ લાભ આપ્યો તો અમને નિરાશ ઠરશે ?”

“વાત તો ખરી પણ બારણામાં એક વિશેષ કામ હતું. ત્યાં ૧૧ ગામમાં વર્ષોથી કુસંપ હતો. તે માટે પ્રયત્ન કર્યો અને ગુરુદેવની કૃપાથી બધાના બાવ બદલાઈ ગયા અને આનંદ આનંદ થઈ રહ્યો. ૧૧ ગામના બંધુઓ પરસ્પર પ્રેમની સાંકળથી બંધાયા. ખુશાલીમાં પૂજાઓ અને સાધર્મિક-વાતસલ્ય થયાં.”

“दृष्टान्त ! जल तो बहा रहा है। समय स्थिरता करेगा। पक्ष आपना पक्ष तो था। यहाँ न लेमिसे” जीनेवाला मुझे प्रार्थना करी.

પંજાબે જવાની ઉતાવળ હતી. ‘અહીંથી’ માલણ, કુંભારીઆ, ભારબ, ચેરોડા, ધનારી, પોંડવાડા, નાણા, ચામુંડેરી, બાડુન યર્ધ વિજાપુર, સેવાડી, લુણાવા, લાઠારા, રાણકપુર, સાઠડી, બાલી, ખુડાલા યર્ધ વચ્ચે પ્રમાણે વરકાણાજી પધાર્યા.

વરકાણાજીમાં સંસ્થાના પરમ ઉપકારી, પ્રાણુદાતા એવા ગુરુદેવનું જેન્ડ આદિથી ભવ્ય સ્વાગત કર્યું. ઉમેદ જૈન બાલાશ્રમના વિદ્યાર્થીઓ તથા કાર્યકર્તાગણ આ પ્રસંગે આપના દર્શનાર્થે આવ્યા હતા. ગુરુદેવે જાણકોને “વિદ્યાર્થી જીવન અને જૈન સમાજનું ઋણ” એ વિષય ઉપર મનનીય પ્રવચન કર્યું. જાણકોને આશીર્વાદ આપ્યા. સંસ્થાના વિભાગોનું નિરીક્ષણ કર્યું. અને જાણકોની દિનચર્યા તથા ધાર્મિક-અભ્યાસક્રમ વગેરે વિષે માહિતી મેળવી. વરકાણામાં ચાતુર્માસ માટે બધાએ અત્યંત આશ્વસન કરી પણ પંજાબ જવાની ઉતાવળ હોવાથી વિદ્યાર કરી બીજાવા યર્ધ સવાર સાંજ વિદ્યાર કરી ઉમેદપુર પધાર્યા.

રસ્તામાં શ્રી સમેતશિખર તીર્થના મુનિમ આપશ્રીના દર્શનાર્થે આવ્યા અને કેટલીક મૂર્તિઓની અંજનચલાકા કરી આપવા પ્રાર્થના કરી. આપશ્રીએ તેમને કાગણ શુદ ત્રીજના દિવસે પ્રતિભાએ સદિત ઉમેદપુર આવવા સૂચના કરી.

ઉમેદપુરમાં કાગણ શુદિ દસમના અંજનચલાકા મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો. સમેતશિખરના મુનિમ મૂર્તિઓ સદિત આવી પહોંચ્યા. બીજી પણ કેટલીક જિનપ્રતિમાજીની અંજન-ચલાકા ગુરુદેવના કરકમલોપી યર્ધ. બાલાશ્રમના જાણકોને આશીર્વાદ આપી વિદ્યાર કરી. દરજી પધાર્યા.

મને જૈન સિદ્ધાંતોમાં બારે રસ લગાડ્યો અને આજે જગતના ધર્મોમાં જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતો અત્યુત્તમ આત્મશાંતિના માર્ગદર્શક છે.”

“તમે યોગીરાજના સાનિધ્યમાં સારો વિકાસ સાધી રહ્યા છો. તમારા જેવા યોગીરાજના સદેશવાહક અને તો જગતને ઠેકઠો બધો લાભ મળે !

“મારી દાર્દિંક બાવના તો જીવી છે પણ તે બાવના ક્યારે ફળે તે જોવાનું છે.”

“ધન્ય છે ! તમારા આવા ઉચ્ચ મનોરથો જોઈને મને અત્યંત આનંદ થાય છે.”

“શુરુવર્ત ! હું વિદ્યારમાં થોડો સમય આપની સાથે રહેવા ઇચ્છું છું. આપના જ્ઞાનદર્શનનો મને લાભ મળશે.”

“બહુ આનંદની વાત છે. અમને પણ તમારા દેશ પર-દેશના અનુભવો સાંભળવા મળશે.”

“હું તો અવ્યાસી છું. બાપાની મુરકેલી રહે છે.”

“હા, પણ બાપા હીક હીક શ્રદ્ધા કરી છે.”

મી. જ્યોર્જ દરજીથી ઉમેદપુર સુધી સાથે રહી તેઓ પોતાને રથાને ગયા. અત્રે શ્રી ગુજરાંવાલાનો શ્રી સંઘ સમિત-શિખરથી પાછા આવતાં આપના દર્શનાર્થે આવ્યે.

આપથી કાગણ શુદિ ૧૩ ના દિવસે ઉમેદપુરથી વિદ્યાર કરી તખતગઢ પધાર્યા. અત્રે પંચજથી ૪૦ થી ૫૦ બાકાએ દર્શનાર્થે આવ્યાં. તખતગઢના શ્રી સંઘે આપને આતુર્ભાસ કરવા માટે આશ્રદ્ધા કરી વિનંતિ કરી. આચાર્યશ્રી વિજય

“ભાગ્યશાળી ! એમ બધે દિવસ કરતાં દિવસો ભાંગી જાય ? કોને નારાજ કરે ? ”

“પછી તો કોણ જાણે ક્યારે દર્શન થશે ? ”

“વાત સાચી પણ હું પાછો આવવાનો છું. હમણાં ઉતાવળ છે. ગરમીના દિવસો છે, પંથ લાંબો છે—દિલ્લી હજી દૂર છે—અને અંબાલા જતાં તો આ બધા થાકી જશે, પણ જે કાર્ય કરવું તે કરવું. અમારે વળી સુખ દુઃખ શાં ?

ધન્ય ધન્ય કહેતા બધા વંદણા કરી આશીર્વાદ મેળવી મંગલિક સાંભળી આચાર્યશ્રીની ઉચ્ચ ભાવના અને કર્તવ્ય-પરાયણતા તેમજ શિક્ષણ માટેની તમત્તા વગેરેની ભૂરિ ભૂરિ પ્રશંસા કરતા ઘેર ગયા.

દિલ્લીમાં લાલા ટીકમચંદજી ઝવેરીની વિધવા ભૂરીબાઈએ નવપદ્મનું ઉદ્ઘાપન કર્યું હતું. તેમના આશ્રહને વશ થઈ દિલ્લી રોકાઈ જવું પડ્યું. શ્રી આત્માનંદ જયંતીનો ઉત્સવ પણ બહુ જ આનંદપૂર્વક થયો.

અહીં વિદ્વાન ત્રિપુટી રત્નો મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી, શ્રી જ્ઞાનવિજયજી, શ્રી ન્યાયવિજયજીનો મેળાપ થયો. વાર્તા-લાપથી પરિચય વધ્યો. આનંદ થયો.

સવાર સાંજ સતત વિદ્યાર કરો અજમેર, જયપુર, અલ્હર થઈ દિલ્લી પધાર્યા. વૈશાખ જેઠના મહિના, લાંબા વિદ્યાર, ગોચરી પાણીનું ઠંડાણ નહિ, ગરમી તો એવી કે જમીનમાંથી અગ્નિની જ્વાળાઓ ભૂકતો લાગે, ખુલ્લા પગ,

ખુલ્લાં શિર, શરીર પર સર્વ સામગ્રીનો ભાર, નિર્જન-નિર્જન-
 નિઃસ્તબ્ધ લાંબા લાંબા રસ્તા, ન મળે વૃક્ષોનાં શીતળ
 છાંયડા કે ન મળે વિસામા. આવા પ્રદેશોમાં યજ્ઞને સમાજ
 કલ્યાણના ઉચ્ચત્તમ કાર્યની દ્રષ્ટિએ ચાલી આવતી મહામુનિ-
 ઝોની દુકડીનું દ્રશ્ય ઠેવું મનોગમ્ય, ઠેવું કાર્ય-પરાયણ, ઠેવું
 લોપકાયક, ઠેવું વંદનીય, શ્રધ્ધેય અને પવિત્ર લાગે ?

જ્ઞાનપ્રચારનું ઠેવું અપૂર્વ દ્રશ્ય ?

અપૂર્વ મહોત્સવો

(૧૯)

પંતળનું ઠેન્દ્ર સ્થાન અંબાલા શહેર આજે આનંદથી ગાળ રહ્યું હતું. હજાર હજાર માર્ધસનો સતત લાંબો અને ઉશ્કેર વિહાર કરી પંતળના પ્રાણ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી પોતાના પૂજ્ય ગુરુદેવના સ્મારક શ્રી આત્માનંદ જૈન કોલેજના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે જ્ઞાનપ્રચારનું અપૂર્વ દ્રષ્ટાંત પૂરું પાડવા આવી પહોંચ્યા હતા. તેઓશ્રીના સ્વાગત માટે આખું શહેર અત્યંત ઉત્સુકતાથી તૈયારી કરી રહ્યું હતું.

બધા બધામાં આનંદ ઊર્મિ દ્રષ્ટિગોચર થતી હતી. પંતળના ગામે ગામ, શહેરે શહેરથી બાધ બંદેનોનાં ટોળેટોળાં આ ઉત્સવમાં ભાગ લેવા અને આચાર્યશ્રીના દર્શનાર્થે આવી રહ્યાં હતાં. અંબાલા શહેરની બબરો આજે વિધવિધ મુગ્ધોભન અને શણગારથી, દરવાબજો અને કમાનોથી, તોરણો અને પ્લબજોથી ચોબી રહ્યાં હતાં.

આદિ દેશ-દેશાંતરોનો હજારો માણસો પચરંગી પાઘડીઓથી મુશોભિત થયેલા દેખાતા હતા. ઘણા વર્ષો ગાદ શુરુદેવના મ્યારા પંજાબમાં પુનિત પંગલાં કરતાં શ્રી શુરુવર્યનું સ્વાગત કરવામાં કેને હર્ષ ન થાય ?

આજે સ્ટેશન ઉપર બારે બીડ હતી. મેઇલ ટ્રેઇન આવી પહોંચતાં અમદાવાદથી શેઠ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ આદિ ગૃહસ્થો તથા મુંબઈથી શેઠ ઠાંતિલાલ મધ્વરદાસ, શેઠ રતિલાલ વાડીલાલ, શેઠ સકરચંદ મોતીલાલ આદિ પધાર્યા હતા. હાર-તોરા, બેન્ડ આદિથી સ્વાગત કરી ચારે માન્યવર મહેમાનોને હાથી ઉપર બેસારી, એક માઈલ લગભગના લાંબા સરઘસ સાથે શહેરના મુખ્ય મુખ્ય બજારોમાં ધઇ આચાર્ય મહારાજ-શ્રીના દર્શનાર્થે લઇ જવામાં આવ્યા હતા. અંગાલા શ્રી સંઘનું ગૂજરાતના આગેવાનોનું સ્વાગત અપૂર્વ હતું. ઉપરોક્ત ગૃહસ્થો સિવાય શ્રી શુભાબચંદજી ઢઢા, શેઠ ચકરાભાઈ લલ્લુભાઈ, શ્રી ઠાંતિલાલ મગનલાલ, શ્રી મોહનલાલ મગનલાલ, વકીલ મોહનલાલ મુળચંદ, શ્રી પુંજભાઈ દીપચંદભાઈ, ડૉ. ચીમનભાઈ, શેઠ સેવંતીલાલ દ્વીરાલાલ બકોરદાસ, શ્રી કુલચંદ ચામજી, વટોદરાથી શ્રી ભાઈચંદભાઈ, શ્રી લાલભાઈ મોતીલાલ, ગીચી દરજીવનદાસ, માંડળથી શ્રી દ્વીરાચંદ શેઠ, ધાંગધા આદિના ભાઈઓ પધાર્યા હતા. પંજાબના નરનારીઓ શુરુભક્તિનું અજબૂત દ્રશ્ય બહુ કરી આનંદમય દેખાતા હતા.

આચાર્યશ્રી તથા મુનિ મંડળનું સ્વાગત પણ એવું જ મનોહર હતું. એક માઈલ જેટલા લાંબા સંઘસમાં આચાર્યશ્રીનો

નગરપ્રવંશ થયો. શહેરના ચોભા અનુપમ હતી. હાથી ઉપર
 શુરુદેવ આચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજના ફોટાને બિરાજ-
 માન કર્યો હતો. વરધોડામાં શુજરાનવાલાની ભજન
 મંડલી, હુશિયારપુર ભજન મંડળી, નારોવાળ ભજન મંડળી,
 આત્માનંદ જૈન શુરુકુળની ભજન મંડળી, માલેરકોટલા,
 હુધિયાના આદિની ભજન મંડળીઓ જગ્યાએ જગ્યાએ
 ભાગભીના ભજનોથી જનતાને ચકિત કરી રહી હતી. નાના
 નાના સંગીતકારો શ્રી-પુરુષોના ધન્યવાદ મેળવી રહ્યા હતા.
 જુરી જુરી સંસ્થાઓના વિદ્યાર્થીઓ વરધોડાની ચોભા વધારી
 રહ્યા હતા. દિંદુ-મુસલમાન બેન્ટોએ આખા શહેરને ગજવી
 મુક્યુ હતું.

દહરો માણમે જલરે જલરે, શેરીએ શેરીએ, અટારીએ
 અને અમામીએ ઉપર અરે ઝાટો ઉપર બેગીને આચાર્યશ્રી
 મહારાજના દર્શન કરી આનંદ માણી રહ્યા હતા મુખ્ય
 મુખ્ય તળાઓમાં ફરી જ્યારે આચાર્યશ્રી આસવાસ (ભાવડા)
 બહનમ. ૫૫.૫૦ તે વખતે ઉમગમા આવી જઈ દહરો ના-
 ન.ર.એ.એ ઉપીએ અદિનું જુગલ વગાડેને પાંતળી જઈ
 રહ્યાં હતાં હોલ.મગમ. થો મુગ ૧૬.૫૦ વસુલા દર્શન કરી શ્રી
 મ.મ.ન.દ જૈન કે.વિ.જન પુણે મદનમ. કથા જગમ નકર
 દહરોને અર્પણ રહ્યા હતા. ૫૫.૫૦ અને જગમ દ ન
 કથાદે ૨૦ મ. ૫૦ - ૬૫ મ. ૫૦ ૧૬.૧

અંબાલાના વિદ્યાર્થીઓએ ‘મેરી બાવના’ નું કર્ણુમિય મધુર ભજન ગાયું. શ્રી મહાવીરપ્રસાદજીએ આજના પ્રસંગ પર વ્યાખ્યાન આપી જૈન ઠોલેજની આવશ્યકતા બતાવ્યાં, પ્રમુખશ્રી માટે દરખાસ્ત મૂકવામાં આવી. લાલા મંગતરામજીએ વિવેચન કરી અનુમોદન આપ્યું.

ગુજરાંવાલાની ભજન મંડળીએ ‘વહાલા વલ્લભ ગુરૂ ઉપકારી’ નું ભક્તિ-રસ ટપકતું ભજન ગાઈ સભાને મુગ્ધ કરી દીધી. શેઠશ્રી કસ્તુરભાઈએ હર્ષનાદ વચ્ચે પ્રમુખ-સ્થાન સ્વીકાર્યું.

શેઠ કુલચંદ શામજીએ દેશાવરોથી આવેલા અભિનંદન પત્રો અને તારો વાંચી સંભળાવ્યા. ઠોલેજના વિદ્યાર્થીઓએ “આજઠા દિન હમારે લિયે સુબારક હૈ”-એ સ્વાગત ગીત ગાયું.

બરાબર ૧૧-૪૫ મીનીટે શેઠશ્રી કસ્તુરભાઈએ શ્રી ગુરુ-દેવનો આશીર્વાદ લઈ ઘણા જ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક હજારો જયનાદો વચ્ચે શ્રી આત્માનંદ જૈન ઠોલેજની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા કરી. તેઓશ્રીએ પ્રસંગોચિત મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું. જૈન સમાજ, જૈન શિક્ષણ, પંચત્રના શ્રી સંઘની એક્યતા, પંચત્રની ગુરુભક્તિ, આચાર્યશ્રીની જ્ઞાનપ્રચારની તમસા તથા જૈન ઠોલેજની આવશ્યકતા વગેરે વિવેચન કરી, ઠોલેજનો દિનપ્રતિદિન ઉત્તતિ યાદ તેવી બાવના પ્રગટ કરી.

“આતમ ગુરુ પ્યારા” નું ઠોલેજના વિદ્યાર્થીઓનું ગીત ૫.૪૫મા ગુંબારવ કરી રહ્યું.

આચાર્યશ્રીએ ખુબ જ અવાજ પાત્રાનો આત્માનો આનંદ

આપવાનું 'માનપત્ર' વાંચી સંભળાવ્યું. ચાંદીના ઠાસ્કેટમાં મૂકી પંજાળ શ્રી સંઘ તરફથી શેઠશ્રીને સમર્પણ કરવામાં આવ્યું,

x

x

x

સાંજના પાંચ વાગે દાનવીર શેઠ ઠસ્તુરભાઈના પ્રમુખ-સ્થાને કાર્યારંભ થયો. હુશિયારપુરની ભજન મંડળીએ ગુરુ-સ્તુતિનું ભજન સંભળાવ્યું. પ્રે. શ્રી વિમલદાસજીએ મંગલાચરણ કર્યું. શ્રી હઠ્ઠાજીએ દેશાવરોના સંદેશાઓ વાંચી સંભળાવ્યાં.

આત્માનંદ જૈન સ્કૂલ-લુધિયાનાના એક મુસલમાન વિદ્યાર્થીએ છટાદાર રીતે બોલતાં જણાવ્યું કે, હું મુસલમાન છું પણ જૈન સ્કૂલનો વિદ્યાર્થી છું. મારા ઉપર જૈન ધર્મની સારામાં સારી છાપ પડી છે. “અહિંસા પરમો ધર્મ” સૌ ઠાઈને મંજુર હોવું જોઈએ. જૈન ધર્મ વિશ્વધર્મ છે. માંસ-ભક્ષણ કરવું એ ઠાઈપણ ચાત્રનું ફરમાન નથી. તેમજો કુરાને ચરીફ આદિના ઘણા દાખલાઓ આપી માંસભક્ષણનો નિષેધ પૂરવાર કર્યો. તેજો આનંદપૂર્વક જણાવ્યું કે-મેં પોતે માંસભક્ષણનો ત્યાગ કરેલ છે, તેમજ મારા માતાપિતાં આદિએ પણ તે બંધ કરેલ છે.

આ મુસલમાન બાળકની મીઠી ઝમ્ઝમ તથા આવા મુંદર વિચારો તથા જૈન ધર્મની અને જૈન સંસ્કારની દેવી હાડી છાપ પડી છે તે જોઈ સભાજનો આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયા.

લાલા ટેકચંદજીએ જણાવ્યું કે આપણા પરમ પુર્યો-દયથી જૈન શાસનમાં આવા પરમપવિત્ર બાળકસચારી, ત્યાગી, વેરાગી, મહાશક્તિશાળી મહાત્મા જિરાજમાન છે. આજે જે

કાંઈ અપૂર્વ દ્રશ્ય આપણે જોઈ રહ્યા છીએ તે આ મહાત્માને આભારી છે.

શ્રી હઠા સાહેબે જોણતાં જણાવ્યું કે-સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવના અધૂરાં રહેલાં કાર્યો પૂરાં કરવા માટે દ્વિમાસ વસતભ-વસતભ કાયમ રહે. ગુરુનો વસતભ તે અમારો વસતભ છે. પ્રમુખશ્રી હરનુરભાઈએ જૂજરાત જેટલા દૂરના પ્રદેશમાંથી અનેક શ્રોતાઓ દોવા છતાં પંચળી બાઈઓની વિનંતિને માન્ય કરી આ ઉત્સવમાં પધારી હરનુરીની સુગંધ ફેલાવી છે. આચાર્યશ્રીએ પંચગતના શ્રી સંઘને જે સંદેશ આપ્યો છે અને કુંડ માટે જે પ્રેરણા કરી છે તે કાર્ય બધાએ મળીને પાર પાડવું જોઈએ. જૈન સમાજ માટે તો તે સરળ કામ છે. બહેનો બાઈઓ પણ વધારાશક્તિ હાન આપી પોતાના પુત્રોનું પાપલ કરશે. મને અત્યંત આનંદ થાય છે કે પંચગતના દ્વિમાસે બાઈબહેનો આ પ્રસંગે આપને ગુરુદેવનું સુંદર સ્વાગત કરી રહ્યા છે.

કેવું છે પંચગત સંગઠન, પંચગત. ગુરુભક્તિ અને પંચગત. પંચગત-૨.૧.૧૯૫૧ ?

પંચગત ૧૯૫૧ માં ૨,૫૬૬ રિપોર્ટોએ ૫,૫૬૬ ૨.૧.૫૧ - ૨.૫.૫૧.

કરાવ્યો. લાંલા નેમચંદ બી. જી. જી અભિનંદન પત્ર વાંચી સંભળાવ્યું અને ચાંદીના કાસ્ટેટમાં મૂકી સમર્પણ કરવામાં આવ્યું. લુધીયાના સ્કૂલના વિદ્યાર્થીઓએ વ્યાયામના સુંદર પ્રયોગો કરી બતાવ્યા. શ્રી કુલચંદ શામજીએ દેશાવરોથી આવેલા સંદેશા વાંચી સંભળાવ્યા. માલેરકોટલાની ભજન મંડળીએ ભજન ગાયું.

પં. વિમલદાસજી ન્યાયતીર્થ તથા શ્રીમતી લેખવતીએ જ્ઞાનની પુષ્ટિ પર તેમજ પુસ્તકાલયની ખાસ આવશ્યકતા ઉપર ભાર મૂકી ગહેનોને સંબોધી જણાવ્યું કે ચિત્તાકર્ષક વસ્ત્રો પહેરવાથી કે અલંકારોથી શરીરને શોભાવવામાં તમારી શોભા નથી. તમારી શોભા છે જ્ઞાનપ્રાપ્તિમાં. તમારે પણ જ્ઞાન પ્રચારના કાર્યોમાં કાળો આપવો જોઈએ. શ્રી પૃથ્વીરાજ જૈન બી. જી. જી જણાવ્યું કે વિદ્યા વિના મનુષ્ય પશુ સમાન છે. પુસ્તકાલય એ જ્ઞાન-પ્રચાર માટે જીવનનું દર્શન કરાવનાર સાચા મંદિરો છે.

પંચકુલા સ્થાનકવાસી જૈનેન્દ્ર ગુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓએ ભજનો ગાઈ સમાને મુગ્ધ કરી હતી.

ચેક ઠાંતિલાલ ધંધરદાસે કોલેજ લાઈબ્રેરીની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા દર્પનાદ વચ્ચે કરી હતી.

ચેક સેવંતિલાલ દ્વીરાલાલ બકોરદાસે પૂજ્યપાદ આત્મા-રામજી મદારાજની છબીની અને લાલા નંદરામ તીર્થરામે આચાર્ય મદારાજશ્રીની છબીની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા કરી હતી.

પ્રમુખશ્રી ચેક ઠાંતિલાલ ધંધરદાસે શુજરાતી ભાષામાં

ગૂજરાતના શ્રીમંતો ! આ શુકદેવની પુણ્યભૂમિ પંતળ અને પંતળી લાઇબ્રેરીની શુભશક્તિ તમે જોયાં ને ? પંતળ બનું વાતાવરણ કેવું પ્રાણહાયક છે ? પંતળના બચ્ચા બચ્ચાના હૃદયમાં દેવ-શુક-ધર્મ કેતરેલાં છે. દરેક પંતળીના હૃદયમાં આત્મારામણ મહારાજ વસેલા છે. જ્યાં સુધી સર્વે એક જ શુકની છત્રછાયામાં છે ત્યાં સુધી પંતળની એકતા-સંગઠન, શુકપ્રેમ અને સુખશાંતિ વૃદ્ધિ પામશેજ. સમય તો થયો છે પણ ઉત્સવના કાર્યોમાં એમ જ બને, એ ઉત્સાહ અને આનંદની ઘડીઓ પછી ક્યાં મળવાની છે ?

શિક્ષણપ્રચાર અને જ્ઞાનપ્રચારના કાર્યમાં બહેનોનો પણ હિસ્સો હોવો જોઈએ. શ્રી લેખવતી બહેને સ્ત્રીઓના કાર્યનું જે માર્ગદર્શન કરાવ્યું છે તે બહેનોએ મનન કરવા જેવું છે. શેઠ હાંતિલાલભાઈએ જે લાઇબ્રેરી-જ્ઞાનમંદિરનું ઉદ્ઘાટન કર્યું, તે આપણા બવિધ્યના નવયુવકો અને સાચા જીનેને પોતાના જીવન ઉજ્જવળ બનાવવા ઉપયોગી થઈ પડશે તો આજનો આપણા બધાનો પરિશ્રમ સફળ થયો ગણાશે.

એક વાત પંતળના શ્રી સંઘ સમક્ષ મૂકું છું. લાઇબ્રેરીનું ઉદ્ઘાટન તો થયું પણ તેને માટે સ્વતંત્ર મકાન જોઈએ ને ? તે માટે શું કરવું ? આપણા આજના પ્રમુખ શ્રી હાંતિલાલભાઈની બાવના છે કે લાઇબ્રેરી સાથે તેમના ધર્મપત્નીનું નામ જોડી શ્રી ચક્રાન્તલા હાંતિલાલ જીન લાઇબ્રેરી નામ રાખવામા આવે તો તેઓશ્રી રૂા. ૫૦૦૦ આપવા મંત્રે છે. શ્રી સંઘે એક અવજે એ વાત વધાવી લીધી આ પ્રમુખે

વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીને તથા અંબાલા શ્રી સંઘને ઘટે છે. પ્રીન્સીપાલ, પ્રોફેસરો કે સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ બધા સેવાભાવી, વિદ્યાર્થીઓના વિકાસમાં રસ લેનારા અને નિષ્ણાત હોવા જોઈએ. આપણા સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવની સરસ્વતી મંદિરની ભાવના આજે આપણે પૂરી કરી છે. આ કૌલેજ દ્વારા જૈન જગતમાં જૈન ધર્મનો વિજય વાવટો ફરકશે.

પ્રમુખશ્રીએ હોસ્ટેલ સાથે વ્યાયામશાળાની આવશ્યકતા માટે સૂચના કરી હતી. તથા પંજળ શ્રી સંઘ તથા આચાર્યશ્રીને આ મહાન કાર્ય માટે ધન્યવાદ આપ્યા હતા. તેમણે રૂ. ૧૦૦૦) જાહેર કર્યા હતાં.

સભા બરખાસ્ત થયા પછી રથયાત્રાને વરઘોઠો ચઢાવવામાં આવ્યો હતો. બજન મંડળીઓના બજનો જનતાને અત્યંત આકર્ષક બની રહ્યાં હતાં.

x

x

x

આજે આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજને દીક્ષા લીધાને પચાસ વર્ષ પૂરાં થઈ ગયેલાં હોવાથી શ્રી વલ્લભ દીક્ષાર્થ ચતાન્દિ મહોત્સવ ઉજવવાનો પવિત્ર દિવસ હોવાથી આજનો દિવસ પંજળમાં તહેવાર તરીકે ઉજવાયો હતો. અંબાલામાં પધારેલા દબરો શ્રીપુરો તેમજ સ્થાનિક જૈન જૈનેતર જાંધુઓ ઘણા જ ઉત્સાહ અને ઉમંગથી વલ્લભ દીક્ષાર્થ ચતાન્દિ ઉજવવા માટે મંડપ બંધી આવી રહ્યાં હતાં. સમય થતાં મંડપ માનવસાગરથી ઉભરાઈ ગયો હતો. બજન મંડળીવાળાઓ પોતપોતાના સ્થાનકે ગોઠવાઈ ગયા હતા.

વેચન કરતાં જણાવ્યું કે આજનો દિવસ સુવર્ણકિરે લખાઈ
 આજનો દિવસ એ છે કે જે દિવસે આપણી ઉત્તમ માટે
 પ્રયાસ કરનાર ગુરુદેવની આપણે હિસાર્થ શાગિ
 જીવે છીએ.

આપણે સર્વ મદાવીરના સંતાનો છીએ. ગુરુદેવે મહા
 રનો મર્યો. આપણને સંભળાવવા માટે પોતાનું જીવન
 ધન્ય કર્યું છે. મદાવીર ભગવાનનો સંદેશો એ સાચું કાવ્ય
 , એ જ્ઞાનદારા આપણને સાચા રાદ બતાવવા માટે આપણે
 ર્વ જીનો નેમના જન્મીજન્મ કળી છીએ.

અંબાલા જેન કોલેજ તથા બીજી સંસ્થાઓ જે ગુરુદેવના
 નાં દર્શનમાં આવી છે એ જીનો માટે ગોસ્વનો વિષય છે
 પદ્યો કો કાવ્યે મળી શામનદેવ પ્રત્યે પ્રાર્થના કરીશું)
 દેવને સમજાવ અને ધર્મની રક્ષા માટે હિંસાચુકી કરે

પૂજ્યપાદ આ.ચાર્ય મદાવિરજીને આત્મનંદ જેન મદ
 વજામ : ગુરુદેવ ભગવંતે ૧૯૧૮માં આપણને મનવર
 ત બાલનના જાતે પાલ લખાવ્યું હતું અને મદ
 વજામ નાં નામ ને દેવના નામને આપણે રાખ્યું
 કહેવા ને જાણ બતાવવા માટે : આ. વજામ ને

ગુરુદેવને જે કાવ્યકે જે રીતે મુદ્રિત કર્યું છે તે
 વજામ નું જે આપણે મદવજામ રીતે દેવના
 નામને રાખ્યું છે તે જાણ બતાવવા માટે : આ. વજામ ને
 ગુરુદેવને જે કાવ્યકે જે રીતે મુદ્રિત કર્યું છે તે

અનેક પ્રકારના પરિસહોને વેઠી ગુરુદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના અધૂરા કાર્યને સંપૂર્ણ કરવામાં સંગીન ફાળો આપ્યો છે. સ્થળે સ્થળે જ્ઞાનસત્રો ઊભા કર્યા છે. ચાલુ સમયની એક અનિવાર્ય જરૂરીઆતને પહોંચી વળવા કટિબદ્ધ થઈ વિદ્યાલયો, આશ્રમો, બોર્ડીંગો આદિ સ્થાપ્યાં છે. એ માટે આકરાં વિહાર કર્યા છે એવા ઉપકારી સંતના દીક્ષાપર્યાયને ૫૦ વર્ષ પૂરાં થયાં છે. એ આપણે માટે આનંદનો પ્રસંગ છે. આપણે એ ઉજવી એવી અભિલાષા વ્યક્ત કરીએ કે આ મહાત્મા આપણી વચ્ચે લાંબું જીવે અને સમાજ-ધર્મોન્નતિના વધુ અને વધુ કામો કરે.

છેવટે આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીએ વિવેચન કરતાં જણાવ્યું કે તમેએ જય પોકારી એથી શું ?

આપણે તો ગુરુદેવનું અધૂરું કાર્ય પૂર્ણ કરવાનું છે. તમે વાણીઆ છો. તમારી વણિક બુદ્ધિ ચલાવી મને આ માનપત્ર (અભિનંદન પત્ર) આપો છો પણ રજો બૂલતા કે તમે મને એમ દેાસલાવી નહિ શકો. હું તમારા વાણિયાઓનો ગુરુ છું, આપણે તો હજી આ કાર્ય પૂરું કરવાનું છે. દોઢ પણ કાર્ય જ્ઞાનપૂર્વક થવું જોઈએ. એથી આ માનપત્રનો હું અત્યારે અધિકારી નથી. એ માનપત્ર તો હાલ પંબજ સંઘ પાસે રહેશે અને મારી શરત પૂર્ણ થયા પછી હું તે લઈશ. મારી શરત એ છે કે દોલેજ માટે અંબાલા થી સંઘ ૫૦૦૦૦, પંબજ થી સંઘ ૫૦૦૦૦, અને મુંબઈના ગ્રેડીયાઓ ૫૦૦૦૦ મળી રોડ લાખ રૂપીયા ભેગા કરવાના છે. પણ એમાં ન ખાલા અને પંબજે પહેલ કરવી પછી મુંબઈ આપશે. પાંચ

સાકનો કાર્યવાદી પછી જયનાદો સાથે સભા વિસર્જન કરી.
સી. કોલેજ માટે ડેટલીક રકમો લખાવવામાં આવો હતી.

સભા વિસર્જન થયા પછી એકાએક વંટોળીઓ આવ્યે.
ને મેધરાબાની પધરામણી થવાથી સાંજની સભા મોડે
લેજના મુખ્ય દોલમાં રાખવામાં આવેલ હતી.

પ્રમુખશ્યામે શેક સકરચંદ મોનીટાલ જ બિરાજ્યા હતા
દાનથી આવેલા સરોશીઓ મંબળાવ્યા પછી આચાર્યશ્રી
જનવિદ્યામંજી, મુનિ વિદ્યાવિજય આદિના બાપલો કર
ને લખનો મનાયા.

તેણે વિવરણ કર્યો મ.નિપૂર્વક અને નિર્વિધનપણે સમ
મ. મેંદો દર્શો વ્યક્ત કરી મના વિસર્જન કરવામાં આવે.

દિ.પં. મ.ન.વિદ મદો.મવનો સ.જનો કાર્યક્રમ લખ
દ.પં.કે ને મ.ન.મ.ન. વેદો.મ.ન. મનાનો દને. બી.એ. અમલને
વંકેમ અ.અ.ન.દ કે તેજ અ.ધે ને.કાવેલ બગીચા-વાડક
ના ને મ.ન.ન. મ.કુ.ન.ન. મ.ન.ન.ન. મ.પ.ન.ન.ન. ન.મ. ને
મ.ન.ન.ન. દને.

સાંજે લગભગ છ વાગે આચાર્યમહારાજ શ્રીમદ્ વિજય-
વલ્લભસૂરીશ્વરજી, શ્રી વિજયવિદ્યાસૂરિજી તથા પંચાસજી શ્રી
સમુદ્રવિજયજી મહારાજ આદિ ઘણી જ ધામધુમધી હજારો
નરનારીયોના સમૂહ સાથે શહેરમાં પધાર્યા હતા. આ મહાન
ઉત્સવ આ રીતે આનંદપૂર્વક પૂરો થયો હતો.

મુંબઈ, વડોદરા, અમદાવાદ, પાટણ, ખંભાત, બારસી-
ટાઉન, સાદડી, પાલી, ખુડાલા, ઉમેદપુર, માંડોલી, આદિ
અનેક સ્થળોએ પણ વલ્લભ-દીક્ષાર્થ-શતાબ્દિ ઉજવવામાં
આવી હતી.

કોલેજ ફંડમાં લગભગ રૂા. ૨૦૦૦૦ વીશ હજાર
લખાયા હતા.

ચાતુર્માસ માટે અંબાલા સંઘની પ્રેમભરી વિનંતિને માન
આપી અંબાલામાં ચાતુર્માસ કરવાનું નક્કી થયું. ચાતુર્માસ
દરમિયાન તપશ્ચર્યાદિ ધાર્મિક કાર્યો ઘણાં થયાં. કોલેજ માટે
ફંડ પણ થયું. જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરિ, ગુરુદર્શ આત્મા-
રામજી મહારાજ તથા કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના
જયંતી ઉત્સવો થયા. વિવિધ વિષયો પર વિદ્વાનોના વ્યાખ્યાનો
થયાં. આપશ્રીના સદુપદેશામૃતનું પાન કરી ઘણા સુસલમાન
બાઈઓએ માંસ-મદિરાનો ત્યાગ કર્યો. શ્રી જ્ઞાન પંચમીની
બહેર સભામાં પ્રજ્ઞાચારી શ્રી ચંકરદાસજીએ પોતાની મિલકત
શુભ ભાગે ખર્ચવાનો નિર્ણય બહેર કર્યો. સાધ્વીજી લલિતા-
શ્રીની વડી દીક્ષા ધર્મ. પ્રવર્તકણી સાધ્વીશ્રી દેવશ્રીજી આદિ
કા. ૧૧ નું ચાતુર્માસ પણ અહીં જ થયું હતું. આ રીતે
આચાર્યશ્રીનું ૧૯૬૪ નું ચાતુર્માસ અંબાલામાં પૂર્ણ થયું.

બે પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવો

(૨૦)

" મ.દેવ ! આજના આજ્યાનમાં પણ નવું કાવ્યનું
 જન્મું છે. અમને તો આપની વાણીનો આ પંદોનો જ હૃદય
 સ્પર્શ. આપ યોગ દિવસ રહી જાઓ તો કારે આના
 ૧૫ " જાંબ.તા છાવણીના દિગ્ગમર જાળિયાંએ આમદ રહે.

" તમારી વાત તો મારી ! પણ મારોરામાં પ્રતિ
 પદો.દેવ છે. ત્યારે જાળિયાં દમણા બીજીવાર અંતારા જઈ
 ૧૬ " મે પણ પદના પદો.દેવ જવા જયન આપ્યું છે "

મ.વ.સં.જ.જ. મુદ્ર.નં. ૧૫.

તેહારની તૈયારી ચાલતી હતી ત્યાં
પહોંચ્યા.

પ્રતિષ્ઠા વળતે કેમ ન આવી

ઘણી ભાવના હતી પણ મંદિરનું
પ્રતિષ્ઠા પહેલાં તે સંપૂર્ણ થઈ
કયા.

કે ફેરવ્યું છે ?

પેલું મુહૂર્ત જ રાખ્યું છે. અને
તે આપને વિનતિ કરવા અમારું

છે. આસપાસના બાઇઓની વિનતિ
આવી જઈશું.

સટે ઘણી તૈયારી કરવાની જાડી છે.
અજાણ હીએ. આપશીના માર્ગ-

છ તે જાનતમાં જથી

જે ઘણી જાનતોથી

તે જાણ રહેશે.

જામમાં અનેક

લગ્ન નગર

જીવનમંદ

પાંચ દિવસ સુધી આચાર્યશ્રીના વ્યાખ્યાનો મંડપમાં ભક્ત બિંદુ વિષયો પર થતા હતા.

બદારગામની ભજન મંડળીઓના ભજનોની 'ધૂમ મચે' હતી. રાત્રિના પંડિત દસરાજજી શાસ્ત્રીના વ્યાખ્યાનોમાં મેંકટો માણસોની મેદની જામતી.

નોમના દિવસે રથયાત્રાનો વરયોટો નીકળ્યો. રથયાત્રામાં આખા અપૂર્વ હતી. દુશિઆરપુર, અંબાલા, શ્રી આત્મજી દેવ ગુરુકુળ તેમજ હરમંતર, રથાનકવામી અને સતનામજી ભજનમંડળીઓએ શહેરમાં નગરકીર્તનથી ભારે જ. રથ જતાવળુ હતું અંબાલાથી આવેલ જે મજલિસમાં રથમાં પ્રજા પ્રતિમાજી ત્રિરાજમાન હતા આમપરક પામીના હજારો લોકો રથયાત્રા જોવા ઉતરી પડ્યા હતા.

જોવાના અરોનરી રનાર થઈજ શાંતિપૂર્વક જવાપા મળ્યો હતો.

‘ મથ્યેણ વંદામિ ’ વિહારની તૈયારી ચાલતી હતી ત્યાં
જડોતના આગેવાનો આવી પહોંચ્યા.

‘ ધર્મલાભ ! ’ લાલાજી પ્રતિષ્ઠા વળતે કેમ ન આવી
શક્યા !

‘ સાહેબ ! આવવાની તો ઘણી ભાવના હતી પણ મંદિરનું
ધોડું ઘણું કામ અપૂર્ણ હતું. પ્રતિષ્ઠા પહેલાં તે સંપૂર્ણ થઈ
જાય તે દૃષ્ટિએ ન નીકળી શક્યા. ’

‘ મુદૂર્ત, એ જ રાખ્યું કે ફેરવ્યું છે ? ’

‘ જાપણ ! આપનું આપેલું મુદૂર્ત જ રાખ્યું છે. અને
તે ઉપર વહેલાસર પધારવા આપને વિનતિ કરવા અમારું
પ્રતિનિધિમંડળ આંખ્યું છે. ’

‘ હજી તો બે મહિના છે આસપાસના બાઇઓની વિનતિ
છે. ફરતા ફરતા સમયસર આવી જઈશું. ’

‘ કૃપાણુ ! પ્રતિષ્ઠા માટે ઘણી તૈયારી કરવાની બાકી છે.
જ્યારે તે બાબતમાં હજી અગત્ય ધીજે. આપશ્રીના માર્ગ-
દર્શનની જરૂર ઘણી રહેશે. ’

‘ બીનોલીના બાણુ શ્રીચંદજી તે બાબતમાં બધી રીતે
અનુભવી છે. તમે પણ હવે તો ઘણી બાબતોથી બાણીતા
પયા છો, છતાં જરા વહેલાસર આવવા જ્યાલ રહેશે. ’

‘ દયાસિંધુ ! આ પ્રસંગ અમારા ગામમાં અનેકા ગણાય.
અમારી ભાવના શહેર બહાર આત્મવલ્લભ નગરની રચના
કરવાની છે. ઉપરાંત પંબલભરની ભજનમંડળીઓને પણ
આમંત્રણ મોકલવા છે. ’

‘ દિગંબર બાઈઓનો પણ સાથ સારો દશે. ’

‘ અમારા ગામમાં તો ત્રણે દિશામાં ઘણાં સારા સંપત્તિ
જયા બાઈઓ આ ઉત્સવમાં ભાગ લેવાના છે. મુનીશીપાટ
દીના પ્રમુખ તથા બીજા રદીયો પણ અમારી કમીટી
સામેલ થયા છે. ’

‘ તો તો આનંદની વાત છે જૈન સમાજમાં આ
ત્રણે દિશાનું સંગઠન સાધવામાં આવ્યું તો કેટલી ઉત્તમ
જગૃતિ ગાય ? ’

‘ સાદેજ ! આગા આપો. આપણી વહેણાસર પણ
અમે તપી નૈયારી કરીએ છીએ. ’

‘ જલ મુખમ્ ! ’

ધાસીરામજી, પં. મનોહરલાલજી, લાલા રઘુવીરસિંહ વકીલ, લાલા મુકુન્દરાયજી, લાલા ફકીરચંદજી પટવારી, લાલા અત્તર-સેનજી રહીસ, લાલા વિશ્વંજરજી, લાલા માંગીલાલજી, લાલા મિત્રસેનજી, લાલા ન્યામત મોતીજી સાહેબ, લાલા શ્રીરામ રહીસ ક્ષત્રી, લાલા કામતાપ્રસાદજી, લાલા બાબુલાલજી આદિ તમામ કૌમના આગેવાનોની હાજરી ધ્યાન ખેંચનારી હતી. બીનોલીથી બાબુ કીર્તિપ્રસાદજી, તથા લાલા જુગમંદરજી તેમજ ખીંવાઈ, મલકપુર આદિના ઘણા સંબાવિત ગૃહસ્થો ખાસ આ સ્વાગતમાં ભાગ લેવા પધાર્યા હતા.

આચાર્ય મહારાજના દર્શનને માટે ળડોતના તમામ નર-નારીઓની લીડ જામી પડી હતી. બજન મંડલીઓના બજ-નોએ જનતાને રસબોળ કરી દીધી હતી.

આચાર્યશ્રીએ ઉપાશ્રયે પધારી માંગલિક સંબળાવ્યું, બાબુ કીર્તિપ્રસાદજીએ સૌ રહીસો, આગેવાનો તથા સ્વાગતમાં પધારેલા ભાઈઓનો આભાર માન્યો. પ્રતિષ્ઠાને માટે ધમધાકાર તૈયારીઓ ચાલવા લાગી. નગરના સંબાવિત ગૃહસ્થો પ્રતિ-ષ્ઠાના કાર્યમાં જૂંધાઈ ગયા.

આ ઉત્સવ પ્રસંગે યુ. પીમાં જૈન ધર્મનો મહાન પ્રચાર થયો. બે હજાર જેટલા અશ્વપાલોને શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન જનાવનાર મુનિ મહારાજશ્રી દર્શનવિનયજી આદિ ત્રિપુટી મુનિશાસ્ત્રે પણ સમયસર પધાર્યા હતા. ઉપરાંત પ્રસિદ્ધ સાધ્વીશ્રી ચિત્તમીજી આદિ પણ આવી ગયાં હતાં.

શરૂઆતમાં મુસ્લમાનોએ મસજિદ પાસેથી વરપોટા ન

નીકળવા દેવા વિષે પ્રયત્ન કર્યો હતો પણ આચાર્યશ્રી
પ્રયત્નશી અને શાસનદેવની કૃપાથી શાંતિપૂર્વક સમાધાન કે
ગયું હતું.

શહેર બહાર આત્મવશ્તબ નગરની રચના મુંદર રી
દરવામાં આવી હતી. બધા મંડપની પણ વ્યવસ્થા હતી.

આ પ્રસંગે અંબાલાનો ચાંદીનો રથ, દસ્તનાપુરનો નર
થ, બીનોલી તથા હિંદીની ચાંદીની પાતખોંચા, રંગ
સમવસરજી, સરખના તથા મેરઠના સિદાસનો આદિ તથા
આખા હતા.

ત્રીજાને રિષભે બધા જાણુ મ નીકળ્યુ આ જાણુ
રિષભજન, રિષભજન, જ્યાનકરાગી તમામ જાણુમદેનો ડો
જાણુના આનેવાન રહીનો, દિહ, મુસવમાન, જાણુના જ
જાણુના જાણુના જાણુના જાણુના જાણુના જાણુના જાણુના
જાણુના જાણુના જાણુના જાણુના જાણુના જાણુના જાણુના

આત્મવદલભ નગર પહોંચ્યું ત્યાં હજારો માણસોની મેદની
મી હતી.

આચાર્યશ્રીએ માંગલિક સંભળાવ્યું. મુનિરાજશ્રી ન્યાય-
વિજયજીએ ભગવાન મહાવીરસ્વામીની અહિંસા, સમભાવ
તથા પ્રભુભક્તિ ઉપર અસરકારક વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું.

રાત્રે પંડિતોના વ્યાખ્યાન ઉપરાંત ઉમેદપુરની સંગીત
મંડળીએ આકર્ષક નૃત્યો તથા ભજનોથી સભાને મુગ્ધ
કરી હતી.

મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી આદિ ત્રિપુટીના ઉપદેશથી
નવા જોનો આ પ્રસંગે ઘણી મોટી સંખ્યામાં આવ્યાં હતાં.
તેમની ભક્તિ, ધર્મભાવના પ્રશંસનીય હતી. આ સિવાય
દિલ્હી, અંબાલા, બીનાલી, અમૃતસર, સાહોરા, ભરતપુર આદિ
ગામોથી શ્રાવક-શ્રાવિકાઓનો મોટો સમૂહ હતો. હજારો
ભાર્મજોનો જડોતના આંગણે આવ્યાં હતાં.

ચોથને દિવસે સવારે દિકપાળપૂજન આદિ ક્રિયાઓ
ધર્મ હતી. બપોરના આત્મવદલભ નગર સભા ધર્મ
હતી. શ્રી જવાહરલાલજીનું મૂર્તિપૂજન
યથા પછી ઉમેદપુરની સંગીત મંડળીએ
ગાયાં હતાં. શ્રીમતી દ્રોપદી દેવીએ
ભગવાન મહાવીરસ્વામીએ અહિંસાનો
આપ્યો છે તે અહિંસા ધર્મનું રહસ્ય

મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજીએ
ખરી મુક્તિ છે અને આત્મા પર

ન.કગવા દેવા વિશે પ્રયત્ન કર્યો હતો પણ આગામીસોના પ્રયત્નથી જન આસનદેવની મૃત્યુથી ચાંતિપૂર્વક સમાધાન થઈ ગયું હતું.

ચંદેર જહાઝ આખરાશ્વમ નગરની રચના મુંદર રીતે રચામાં આવી હતી. અબ્બ મંડપની પણ વ્યવસ્થા હતી.

આ પ્રમંડિ અંજાતાનો માંડીનો રમ, દસ્તિનાપુરનો નવો રમ, સ્ત્રીનોલી તથા રિહ્દીની માંડીનો પાવખોઆ, માંડીનું સમયમમ્મ, સરખના તથા મિશ્કના નિદાસનો આદિ તાવવામાં આવ્યા હતા.

રોજને વિષે અબ્બ અતુમ નીકળ્યું આ અતુમમાં રોજન અર, રિહ્દમર, રમ નગર મંડ, તમામ અમંદોનો ગુરુતર અંદોરના આંદેવન રહ્યો, દિફ, મુમતમત, જાફન, અર, અમ્મુત અર્ધી જે અમ આંદેવ નો તમામ અંદોરના તમામ અમત મે રમ હપુરેક અર રહ્યો હતો.

આત્મવલ્લભ નગર પહોંચ્યું ત્યાં હજારો માણસોની મેદની જામી હતી.

આચાર્યશ્રીએ માંગલિક સંભળાવ્યું. મુનિરાજશ્રી ન્યાય-વિજયજીએ ભગવાન મહાવીરસ્વામીની અહિંસા, સમભાવ તથા પ્રભુભક્તિ ઉપર અસરકારક વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું.

રાત્રે પંડિતોના વ્યાખ્યાન ઉપરાંત ઉમેદપુરની સંગીત મંડળીએ આકર્ષક નૃત્યો તથા ભજનોથી સભાને મુગ્ધ કરી હતી.

મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી આદિ ત્રિપુટીના ઉપદેશથી નવા જોનો આ પ્રસંગે ઘણી મોટી સંખ્યામાં આવ્યાં હતાં. તેમની ભક્તિ, ધર્મભાવના પ્રશંસનીય હતી. આ સિવાય દિલ્હી, અંબાલા, ખીનાલી, અમૃતસર, સાહોરા, બરતપુર આદિ ગામોથી આવક-શ્રાવિકાઓનો મોટો સમૂહ હતો. હજારો ગાર્મબહેનો ગડીતના આંગણે આવ્યાં હતાં.

ચોથને દિવસે સવારે દિકપાળપૂજન આદિ ક્રિયાઓ થઈ હતી. બપોરના આત્મવલ્લભ નગરમાં જાહેર સભા થઈ હતી. શ્રી જવાહરલાલજીનું મૂર્તિપૂજન ઉપર મુંદર વ્યાખ્યાન થયા પછી ઉમેદપુરની સંગીત મંડળીએ પ્રભુભક્તિના ભજનો ગાયાં હતાં. શ્રીમતી દ્રોપદી દેવીએ ભગવાન પાર્શ્વનાથ તથા ભગવાન મહાવીરસ્વામીએ અહિંસાનો જે વિશ્વસદેશ જગતને આપ્યો છે તે અહિંસા ધર્મનું રહસ્ય સમજાવ્યું હતું.

મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજીએ કથાઓની મુક્તિ એ જ ખરી મુક્તિ છે અને આત્મા પરમાત્મા કેવી રીતે જની શકે

કરવામાં આવી હતી. હજારો બાઈ બહેનો દર્શનાર્થે આવી પહોંચ્યાં હતાં. વિધિવિધાન વલાદનિવાસી શ્રી કુલચંદ્રભાઈ તથા તેમના મુપુત્ર શ્રી બૂરાલાલભાઈએ ઉત્તમ રીતે કરાવ્યું હતું. જમણનો પ્રબંધ બહુજ સારી રીતે રાખવામાં આવ્યો હતો.

પ્રતિષ્ઠાનો બધો ખર્ચ પંતળ શ્રી સંઘે આપ્યો હતો. આ પ્રતિષ્ઠા ઉત્સવમાં શેઠ મોતીલાલ મૂળજી તથા શ્રી ચેઠ ઠાંતિલાલ ઇશ્વરલાલે બે જમણો આપી લાભ લીધો હતો.

આ ઉત્સવની વિશિષ્ટતા એ હતી કે મુનિ મહારાજશ્રી દર્શનવિજયજી આદિ ત્રિપુટીએ બનાવેલા નવીન નૈન બાઈઓ દરેક ગામમાંથી ઉત્સાહ અને ભક્તિભર્યા આવ્યા હતા.

ગુજરાનવાલા ગુરૂજીને બાળુ દીર્ઘિપ્રસાદજી તરફથી તથા ઉમેદપુર બાલાશ્રમને લાલા શ્રીચંદજી તરફથી ચાંદીના ચંદ્રકો આપવામાં આવ્યાં હતાં. બીજા કાર્યકર્તાઓ-સ્વયંસેવકોને પણ ચંદ્રકો આપવામાં આવ્યાં હતાં. આ પ્રદેશમાં નૈન શાસ્ત્રનની મુંદર પ્રભાવના થઈ હતી. આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની અધ્યક્ષતામાં બહોતમાં ઉજવાયેલ આ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ બહોતના ઇતિહાસમાં સુવર્ણક્ષરે અંકિત રહેશે.

સ્થાયી લાભ નહિ થાય. મારી બાવના રાયકોટ જેવા શહેરમાં એક જૈન મંદિરની સ્થાપના કરવાની છે જેથી શ્રી સંઘના આબાલવૃદ્ધની શ્રદ્ધા દૃઢ રહે. ’

‘ આપશ્રી ધારો તે કરી શકશો. આપની વાણીમાં બહુ છે. આપની પ્રેરણા શું ન કરી શકે ? ’

બડોતનો પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પૂરો કરી આચાર્યશ્રી બીનોલી, ખીવાઇ, સરઘના, મેરઠ આદિ ધર્મ હસ્તિનાપુરની યાત્રા કરો મુજફ્ફરનગર, દેવળંધ, નાગલ, સહરાનપુર, સરસાવા, આદિ ધર્મ ફરી અંબાલા પધાર્યા. ચૈત્ર સુદિ એકમતા દિવસે પૂજ્ય-પાદ યોગિરાજશ્રી બુટરાયજી મહારાજની સ્વર્ગવાસતિયિ તેમજ ગુરૂદેવ આચાર્યશ્રી વિજયનાંદસૂરિજીની જન્મતિયિ આપની અધ્યક્ષતામાં ઉજવવામાં આવી. સાધ્વીશ્રી જિનેન્દ્રશ્રી તથા મહેન્દ્રશ્રીને ચૈત્ર વદિ ૧૧ ના વડી હીક્ષા આપી.

અંબાલાથી વિહાર કરી રાજપુરા, પતીયાલા, સમાના આદિ નગરોમાં વિચરતાં સુનામ પધાર્યા. અત્રે રાયકોટના બાઇએ મલેરકોટલાના બાઇએને સાથે લઇ વિનતિ કરવા આવ્યા.

x

x

x

“ દયાળુ ! અમારી તો ઘણા સમયથી વિનતિ છે જ પણ અમારા શહેરના અજૈન બાઇઓની પણ બાવના છે. આ રહ્યો તેઓનો પ્રાર્થનાપત્ર ” રાયકોટના બાઇઓએ પ્રાર્થનાપત્ર રજુ કર્યું.

“ સાહેબ ! રાયકોટના બાઇ બહેનો આપને માટે ખરેખર

‘ તમે તો રાયકોટના બાઈઓ સાથે તેમની દલાલી કરવા બાબ્યા છો ને ! ’ આચાર્યશ્રીએ ટકોર કરી.

‘ વાત સાચી ! પણ અમે વચ્ચે જ બેઠા છીએને ! ’

‘ તમારા ગામમાં તો આવવું જ પડે તેવું છે. મેં સાંભળ્યું છે કે તમારે ત્યાં કુસંપ બાગ્યો છે—અને આત્માનંદ શૂદ્ધ પણ બંધ છે. ’

‘ તે માટે જ, ગુરુદેવ ! આપનાં પગલાં જરૂરી છે. ’

‘ જેવી સંઘની ઇચ્છા, જેક મુદ્દિ દ લગભગ રાયકોટ પહોંચવા ધારણા છે. ’ આચાર્યશ્રીએ વિનંતી સ્વીકારી.

રાયકોટના તથા માલેરકોટલાના બાઈઓને અત્યંત આનંદ થયો. ગુરુદેવના જયકારની ઘોષણા શું છડી.

x

x

x

‘ સાહેબ ! આપ ૧૪ વર્ષે અમારા ગામમાં પધાર્યા છો. અમારી ઇચ્છા આપશ્રીને ‘ સન્માન પત્ર ’ આપવાની છે. ’ લાલા પરશરામે વિનંતી કરી.

‘ લાલાજી ! જે શહેરમાં કુસંપ હોય, જેના આગેવાનોમાં પરસ્પર મનદુઃખ હોય ત્યાંનું ‘ સન્માન પત્ર ’ હું કઇ રીતે સ્વીકારી શકું ? જૈન ધર્મમાં તો દુરમનને પણ દૃઢ્યપૂર્વક માફી આપવાનો ઉપદેશ છે. તમારા ગામના અનેક નાના મોટાં કાર્યોમાં કેટલી મુશ્કેલી આવે છે ? હું તો બન્ને તરફના આગેવાનોને આ માટે વિચાર કરી સંપ કરવા આમદ કરું છું. ’

આ માર્મિક ઉપદેશની સારી અસર થઇ. કુસંપ શાંત થયો. બધાએ મળી આચાર્યશ્રીને ‘ સન્માન પત્ર ’ આપ્યું.

જન મંડળીઓ વગેરેથી જલુસ શોભી રહ્યું હતું. ગુરુદેવનાં સ્થળોમાં નમસ્કાર કરતી જનતા ગુરુદેવના દર્શન કરી અહો-ભાગ્ય માનતી હતી. આનંદની લહેર ઉછળી રહી હતી. ડંપમાં પધારી આચાર્યશ્રીએ મધુર દેશના આપી. આચાર્ય-શ્રીની સુધાબરી મીઠી મધુરી વાણી સાંભળી સ્ત્રીપુરુષોના હૃદય પ્રકુલિત થવા લાગ્યાં. આનંદ આનંદ છવાઇ રહ્યો. વૃદ્ધ નાવિકજનો પોતાને ભાગ્યશાળી માનવા લાગ્યા.

“સાયકોટના ભાવનાશાળી બાઈ બહેનો તમારી ગુરુભક્તિ જોઈને આનંદ થાય છે. પૂજ્ય ગુરુદેવે ૩૪-૩૫ વર્ષ પહેલાં આ શહેરમાં એક ધર્મરૂપી આમૃતવૃક્ષનું ળીજ રોપ્યું હતું. તે છાંડને અનેક તોફાની પવનોના ઝપાટા સહવા પડ્યા પણ ગુરુદેવના અમી સિંચનથી તે વધુ ને વધુ ફૂલી ફાલી મનોહર વૃક્ષ બન્યું. આજે તમારી સાથે ગુરુભક્તિમાં અન્ય બાઈઓ અને ખાસ કરીને હિન્દુ-આર્યસમાજ આગેવાનોએ પ્રેમ-પૂર્વક ભાગ લીધો છે એ જાણી કેના દિલમાં આનંદ ન ઉછળે? તે માટે તે સર્વ બાઈઓને અભિનંદન ઘટે છે.

તમે અહીં વિશેષ સ્થિરતા કરવા આગ્રહ કરી રહ્યા છો પણ બાઈઓ! જાણો છો તમારે આ હાથી બાંધવા જેવું છે. તેને હંમેશાં ખાવાનું આપવું પડશે. રોટલા-દાળ નહિ, પણ ધર્મલોજન. તમારો ધંધો-વેપાર જોઈએ કરી અમારા વ્યાખ્યાનમાં આવવું પડશે. મહેમાનોની સેવા ઉઠાવવી પડશે. અને મને તો તમે જાણો છો. પંજાબમાં ધર્મઉપોત્ત કરવાનું ગુરુદેવનું કાર્ય મારે કરવાનું છે. તેમની ટેલ હું જગ્યાએ જગ્યાએ નાખીને તેઓને સંદેશ સંભળાવી રહ્યો છું

લાલા ખ્યારેલાલ બરડે (ગુજરાંવાલા) રૂ. ૫૧) મંત્રીશ્રીના નામે જાહેર કર્યા.

x

x

x

“ ગુરૂવર્ય ! અહીં ચાતુર્માસ કરવાનું સલાહભર્યું નથી. ”
પંતબના આગેવાનોએ આવીને વિનંતિ કરી.

“ તમે બધા બચભીત કેમ જણાઓ છો ? હકીકત શું છે ? ”

“ સાહેબ પંતબના બધા શહેરોમાં પત્રિકાઓ આવી છે કે રાયકોટમાં તોફાન થવાની હીલચાલ છે અને એ ઉપર વિચાર કરી અમે આપની પાસે આવ્યા છીએ. આપ કૃપા કરી પંતબના બીજા કોઈ શહેરમાં ચાતુર્માસ માટે પધારો. આપ પંતબ શ્રીસંઘના એક માત્ર રાહબર છો. ”

“ બાબુજી ! તમે વકીલ ધર્મને આવી ઉડતી વાતો ઉપર કેમ વિશ્વાસ કરો છો ? ”

“ સાહેબ ! આખા પંતબમાં જે વાત ફેલાઈ ગઈ તેને ઉડતી કેમ માની શકાય ? ”

“ વાસ્તવિક રીતે, અહીં સુખશાન્તિ છે. અહીં તો જૈન ઉપરાંત દાત્રિ, બ્રાહ્મણ, શીખ અને આર્યસમાજભાઈઓ ચાતુર્માસ માટે આમંત્રણ કરી રહ્યા છે. તેઓ વ્યાખ્યાનમાં આવે છે. દરેક પ્રકારે તૈયાર છે. બધા રાખવાની કશી જરૂર નથી. વળી બધાની રક્ષા કરવાવાળા ગુરુદેવ છે. ”

“ એમ સાધુ ધર્મને ડરી જઈએ તો પછી અમારાથી પંતબ વિદાર જ ન થઈ શકે. અમારો ઉપદેશ આપવાનો ધર્મ અમે મોં નહિ બુલીએ. અહીં ગુરુકૃપાથી આનંદ છે તમે નિશ્ચિંત રહો. ”

“ તમે શ્રી સંધે, અથવાલભાઈઓએ તથા આર્યસમાજના આગેવાન બાળુ રામપ્રસાદજી બધાએ મારા કાર્યોની પ્રશંસા કરી તે મેં સાંભળી છે. અને બધાએ મળી જે અભિનંદન આપ્યું તે પણ મેં સાંભળ્યું. પણ મેં તો મારું કર્તવ્ય બજાવ્યું છે. અમે પણ અમારી દુકાનો પર માલ સામાન વેચીએ છીએ. તમે જેમ તમારા ગ્રાહકોને તમારો માલ બતાવો છો તેમ મેં પણ મારો માલ તમને બતાવ્યો છે. તે વીતરાગ પ્રભુનો સત્ય ઉપદેશ અને સત્ય જીવન ધર્મ દર્શાવ્યો છે. તે પણ મારા મનમાંથી નહિ પણ શાસ્ત્રોક્ત વચનો કહ્યાં છે. બગવાનનો સંદેશ જીવમાત્રને પહોંચાડવાનો અમારો ધર્મ અમે અહા કર્યો છે. તમને-તમારા આત્માને-પ્રિય અને હિત-કર લાગે તો ગ્રહણ કરી તેનો જીવનમાં અમલ કરશો તો તમારા જીવનનું સાર્થક થશે. આ ધર્મળીજ જે તમે-અમે મળીને વાળ્યું છે તેને હવે તમારે સિંચન કરીને પલ્લવિત રાખવાનું છે. તન-મન-ધનથી તેનું પાલન કરી તેને ફૂલ્યું-ફાલ્યું બનાવશો તો હું તેને સાચું માનપત્ર માનીશ; નહિ તો વાતો કરી ઘેર જઈ બૂલી જવાનો શો અર્થ છે ? અથવાલભાઈઓને બે શબ્દો કહી લઉં કે-જે રીતે છ મહિના મારા પર પ્રેમભાવ બતાવ્યો છે તેમજ વ્યાખ્યાનાદિ બધાં કાર્યોમાં બાગ લીધો છે તે રીતે મારા ગયા પછી આ કલ્પ-વૃક્ષનું સિંચન કરી પ્રકુલિત રાખવાનું કામ તમારું છે. વળી અમારા ચાતુર્માસ દરમ્યાન ઠાંઠ વખત ઠાંઠ પણ બાપ્રતિ મારાથી અનુચિત શબ્દો કહેવાયા હોય તો હું મિચ્છામિ દુષ્ટં કદુ છું. ”

આ ઉપરાંત શબ્દોથી અથવા ગદ્યમંદિત ચમ્પ ગદ્ય, આગ
શ્રીજીના દૃઢ્યની સરળતા માટે બધાને બહુમાન થયું. આ
પણ શબ્દોટની જનતા ગુરુદેવની વાણી અને ગુરુદેવના કાવ્ય
માદ કરે છે.

મોઢે તારો.

(૨૨)

‘નમસ્કાર’ યોગી જેવા એક યુવાને ચરણસ્પર્શ કરી નમસ્કાર કર્યા.

‘કેણુ ! સ્વામીજી !’

‘હા, કૃપાળુ.’

‘કુશળ છે ને ? ઉદાસીન કેમ છે ! તમારા જેવાએ તો આનંદી રહેવું જોઈએ ને !’

‘જ્યારથી થતિજી મહારાજ ભરતવિજયજીએ મને આપનું નામ આપ્યું છે ત્યારથી આપના ચરણ માટે તલસી રહ્યો છું.’

‘સ્વામીજી ! તમારી ઇચ્છા હું જાણું છું. તમે-અંબાલામાં આવ્યા હતા તે મને યાદ છે. પણ મારી પદ્ધતિ જુદી છે. તમે સાધુજીવનને માટે વિચાર કરો અને તે માટે થોડો સમય શ્રદ્ધા જોવાની પણ જરૂર છે. આ જીવન બધા સમજે છે તેવું સરળ નથી. અનેક મુશ્કેલીઓથી ભરેલું છે. એ તો જીવનના સાચા દર્શન માટેનું તપસ્વી જીવન અને આત્મકલ્યાણનું અપૂર્વ સાધન છે પણ સાચે જ અસિધારા જંતુ કુશ્કર-પણ છે.’

હરવાળાઓ બનાવવામાં આવ્યા હતા. મંડપમાં જનતાની ભારે સીડ હતી. આચાર્યશ્રીને જૈન સમાજની તરફથી હિન્દીમાં, બુધિયાનાના શહેરીઓ તરફથી ઉર્દુમાં અને જૈન સ્કુલની તરફથી સંસ્કૃતમાં એમ ત્રણ સન્માન પત્રો અર્પણ કરવામાં આવ્યાં. આચાર્યશ્રીએ ઝોંઝાર મંત્રનું વિવેચન કરી મંગલિક સંબંધાવ્યું. બુધિયાનાના શહેરીઓને સંગઠન સાધી શહેરના ઠંઠાણ મોટે કાર્ય કરવા ઉપદેશ આપ્યો. પંબજમાં જ્યારથી આચાર્યશ્રી બહોળા શિષ્ય સમુદાય સહિત પધાર્યા છે ત્યારથી ભગૃતિ, ઉત્સાહ તથા આનંદની લહેરો ઉછળી રહી છે.

બુધિયાનામાં સ્વામી કૃષ્ણાનંદજી યતિશ્રી ભરતવિજયજીની પ્રેરણાથી આચાર્યશ્રીના બેત્રણ વખત દર્શન કરી આચાર્યની પાસે દીક્ષા લેવાની પ્રાર્થના કરેલી પણ પોતાની પદ્ધતિ પ્રમાણે એકદમ તેમનો સ્વીકાર ન કર્યો. વારંવારની વિનતિ, સ્વામીજીની ઉત્કટ ભાવના તથા ઉચ્ચ મનોરથો જોઈને બુધિયાના શ્રી સંઘની આશ્રમજરી વિનતિને માન આપી સ્વામી કૃષ્ણાનંદજી તથા તેના શિષ્ય સ્વામી સ્યામાનંદજીને દીક્ષા આપવાનું નક્કી થયું.

શ્રી સંઘમાં અપૂર્વ ઉત્સાહ ફેલાય ગયો. દીક્ષા મહોત્સવની તડામાર તૈયારીઓ શરૂ કરવામાં આવી. પોષ વદી એકમથી વાયણા શરૂ થયા. ધવલ મંગલ થવા લાગ્યા. દીક્ષાર્થીના માતા-પિતા બનવાનું સોભાવ્ય લાલ્લા શીબુરામ ચાલીરામજીના પુત્ર લાલ્લા હિયોરોલાલજી અને તેમના ધર્મપત્નીએ પ્રાપ્ત કર્યું મદાશુદ્ધિ એકમના દિવસે વરધોટા ચઢાવવામાં આવ્યો. ભજનમંડળીઓના ભજનો જનતાને આકર્ષો રહ્યા

દત્તા. ચણગારેલી મોટરોમાં બેઠેલા જન્ને મુમુક્ષુઓને જોવાને
માનવ સમુદાય ઉમટી રહ્યો હતો.

પુરાણ કિંદા પામે પુણ્ય મેદાનમાં તૈયાર કરવામાં આવેલ
મંડપમાં આચાર્યશ્રી, ચિપ્પ મંડળ, સાપ્તી શ્રી દેવપ્રેમ
આદિ સમયસર મંડપમાં પધાર્યા જન્ને મુમુક્ષુઓ પોતાના
પરમપિતા લાલ કિયોરીલાલજીને ત્યાંથી વાજતંગાજતે દાન
આપતા મંડપમાં આવી પહોંચ્યા જનતાએ જયતાલો મંડપ
અજાત મુમુક્ષુઓ.

શંકા થતી હશે કે આ નવયુવાન, વિદ્વાન, વિચારશીલ, સુધારક વિચારનો હોવા છતાં, સાંસારિક સુખનો ત્યાગ કરીને શા માટે સાધુ બન્યો હશે. તેમજ આટલો પ્રસન્નચિત્ત કેમ દેખાય છે ?

કારણ સ્પષ્ટ છે. આપણે જેમાં સુખ માની જોતા છીએ તે વાડી, લાડી અને ગાડી બધાં ક્ષણભંશુર છે. જીવન પણ ક્ષણભંશુર છે. સંસાર સાગર અનેક આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિથી ભરત છે. આ બધું જાણવા છતાં મનુષ્ય મોહ દર્શાવી તેમાં જ કસાર્થ રહે છે.

સાચા સુખની પ્રાપ્તિ માટે મેં દીક્ષા લીધી છે. કવિએ સાચું કહ્યું છે કે યોવન, જીવન, વિત્ત, છાયા, લક્ષ્મી અને સ્વામીપણું ચંચળ છે. હું ધણું ધણું પ્રદેશોમાં ફર્યો, તીથ-યાત્રાઓ કરી, સાધુ જાવાઓના પરિચયમાં આવ્યો. પણ મને કોઈ જગ્યાએ સાચી શાંતિ ન મળી. બનારસમાં સદ્માગ્યે યતિવર્ય ભરતવિજયજીનો પરિચય થતાં તેઓએ મને શુરુદેવનું નામ આપ્યું. હું તો તેજ વખતે ચાલી નીકળ્યો. શુરુદેવના દર્શન કરી, તેમની વાણી સાંભળી તેમની દૃઢ્યની ઉદારતા જોઈ, તેમના આત્માનો ઉચ્ચતા અને પવિત્રતા જોઈ. મારું દૃઢ્ય નમી પડ્યું. મેં દીક્ષા માટે વિનવ્યા પણ મને ધીરજ રાખી અનુભવ લેવા આજ્ઞા કરી. મેં પણ પ્રતિજ્ઞા કરી કે શુરુદેવ મને દીક્ષા ન આપે ત્યાં સુધી દુધ અને લીલોનરીને ત્યાગ કરીશ. ૫. મદારાજશ્રી સમુદ્રવિજયજીનો અત્યંત કૃપાથી લગભગ દોઢ વર્ષ આ મંત્રણ અવસર પ્રાપ્ત થયો છે. આ વેશને ચોખાવીશ ધાવતુ જીવન શુરુદેવની સેવામાં વધી અખંડ ચારિત્ર પાળી

છે ? વાઈજો, આ મારી વાહવ ગાયરી, તેના ઉપર તમારે
બધા જે કહેવું હોય તે કહો. હું સંવાળવા તૈયાર છું."

૧ અમારી જૂલ ધમ, અમને હામા કરો.
૨ આ હશ્ય જોઈ સમસાગીને જોલી ઉઠ્યા.

૩ નના જાણો જોકે પાકી જોકે નીકળવા વાળ્યા
૪ હું ? જીજો ઉપાય જ શું દતો ? હું
૫ રોપનો રોપતો હું જ જોલી લઉં તો

૬ કરો. આપ સંતની આંતરડી દુખની
૭ કરો. આપથી જે આજ્ઞા હશમાંગે તે
૮ સાધાર્ છે. આપ તો અમારા વાલા માટે
૯ મજા નમને બધાએ શુકરેનના અવધુમાં
૧૦ પ્રાપ્તના કરી.

આચાર્યશ્રીએ અભિનંદન પત્રના જવાબમાં જણાવ્યું કે—
હું તો શુરુદેવનો સંદેશવાહક છું. સમાજ, કલ્યાણ અને
પંબળનો ઉદ્ધાર એ મારું પ્રથમ કર્તવ્ય છે. તમે જે માન-
પત્રો આપો છો તે હું શુરુદેવને સમર્પણ કરું છું. ને
પુણ્યરાશી આત્મા જ આ પુણ્યકાર્યોના દ્રષ્ટા છે.

આચાર્યશ્રીએ અભિનંદન પત્રના જવાબમાં જણાવ્યું કે-
હું તો શુરુદેવનો સંદેશવાહક છું. સમાજ, કલ્યાણ અને
પંજાબનો ઉદ્ધાર એ મારું પ્રથમ કર્તવ્ય છે. તમે જે માન-
પત્રો આપો છો તે હું શુરુદેવને સમર્પણ કરું છું. ને
પુણ્યરાશી આત્મા જ આ પુણ્યકાર્યોના દ્રષ્ટા છે.

રવામાં આવ્યા જાઠ શ્રી જૈન સંઘ તરફથી માનપત્ર આપવામાં આવ્યું હતું. મુનિરાજશ્રી વિશ્વવિજયજીએ ‘સંગઠન’ પર આખ્યાન આપ્યું હતું.

“મહાનુભાવો ! હું જ્યાં જ્યાં જાઉં છું ત્યાંની જૈન જૈનેતર જનતા મને હર્ષપૂર્વક સન્માને છે. માનપત્રો પણ આપે છે. જધાને મારો એકજ જવાબ હોય છે કે હું તો ગુરુદેવનો સંદેશ-જૈન ધર્મના સૂત્રો-સિદ્ધાંતોનો પ્રચાર ગામેગામ, શહેર શહેરમાં કરી રહ્યો છું. જૈનધર્મ વિશ્વધર્મ છે. તમે ત્રણે દિશકાનું સંગઠન સાધી શક્યા છો તે માટે તમને જધાને ધન્યવાદ ઘટે છે. આજે જૈન સમાજને સંગઠનની બારે જરૂર છે. દેશમાં હિંદુ-મુસલમાન એકતા માટે આંદોલન ચાલે છે તો જૈન સમાજ પોતાનું સંગઠન ક્યારે સાધશે ? નાના નાના મતભેદો ભલે હોય પણ તેમાં એકતાને અવકાશ છે. સામાજિક કાર્યોમાં તો જધા હળીમળી શકે છે. મેં વારંવાર કહ્યું છે તેમ માનપત્ર તો સમાજ કદ્યાણુ સાધવા માટેની વિશેષ જવાબદારીનું બાન કરાવે છે. સંઘ સમક્ષનો ઉત્કર્ષ સાધવા માટે દેહ, વાળી અને ચારિત્રનો ઉપયોગ કરવાનો જો ચેતવણી માનું છું.”

આચાર્યશ્રીની વાણીએ જધાને મુગ્ધ કરી દીધા. પાંચ દિવસની સ્થિરતા દરમિયાન ઉપાશ્રયો તથા ગીતાભવનમાં પ્રવચનો થયા. ઠાણેજના પ્રોફેસરો તથા અનેક વિદ્વાનોએ ચંકા-સમાધાન તથા જ્ઞાનગોષ્ઠીમાં ભાગ લીધો.

x

x

x

અ.જ. ગુજરાતવાલાના આગાધૃતના આનંદની સ્ત્રીમા

શ્રી આત્મારામજી મહારાંજની રંગીનમૂર્તિને આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી વંદણા કરતાં જતાવવામાં આવ્યા હતા. ગુરુદેવનો આશીર્વાદદર્શક હાથ આચાર્યશ્રી ઉપર વારં-વાર આવતો હતો, વિજળીના પ્રકાશમાં એ દૃશ્ય બારે સુંદર દેખાતું હતું.

જલુસ મંડપમાં આવ્યું. મંગલાચરણ બાદ શહેરની મ્યુનીસીપાલીટી તરફથી એક માનપત્ર સરદાર બહાદુરસિંહજીએ વાંચી સંભળાવી અર્પણ કર્યું. શ્રી જૈન શ્વેતાંશર સંઘની તરફથી બાળુ અનંતરામજી વકીલે તથા ગુરુકુળની તરફથી પં. મથુરદાસ ચાત્રીએ વાંચી અર્પણ કર્યું. એક અભિનંદન પત્ર જનરલ મરચન્ટસ ગુજરાનવાલાની તરફથી લાલા બિહારી-લાલજીએ તથા જૈન નવયુવક મંડળ તરફથી માનપત્ર અર્પણ થયું.

“ભાઈઓ, તમારું બાવળીનું સ્વાગત અને અપૂર્વ ભક્તિ-બાવ જોઈ મને આત્યંત આનંદ થાય છે. તમારા માનપત્રોને માટે હું યોગ્ય નથી. અમારે સાધુઓને આ માનપત્ર શાં? કયાં રાખવાં એ માનપત્રો! હા, તમારા દૃઢ્યની બિંધિઓને દર્શાવવાનું એ સરળ સાધન ગણી શકાય. પણ મારા દૃઢ્યમાં તે ઊંડી છાપ મૂકી જાય છે. મારી ધર્મ અને સમાજ પ્રત્યેની જવાબદારીનું એ મને બાન ઠરાવે છે.

સોળ વર્ષ પહેલાં ગુરુકુળનું સંચાલન તમને સોંપી ગુરુ-દેવનો સંદેશ દૂર દૂર પહોંચાડવા હું ગયો હતો. આજે ગુરુદેવના સમાધિમંદિરના દર્શન કરતાં મારું દૃઢ્ય ભરાઈ આવ્યું. આજે પણ હું ગુરુદેવના આત્માને આ તમારા ભવ્ય રસ-ગાનના ભેદ શુદ્ધ ગુરુકુળનો તમે કેટલો અને કેવો

અને જાધાના આશ્ચર્ય વચ્ચે એમજ થયું. બીજે જ દિવસે વર્ષા
ગાણ ઉઠી. નાચતી કૂદતી વરસી પડી. તપસ્વીઓની સાથે
જનતાને અપાર શાંતિ થઈ. તપસ્વીઓનું સાફ સ્વાગત કરવા
આવી. પારણા તેા લીલા લહેરથી થઈ ગયા.

પર્યુષણા પર્વનો આનંદ અપૂર્વ હતો. ગુરુકુળના વિદ્યા-
ર્થીઓ સાથે ગુરુકુળના બાંગી-હરિજને અટ્ટાઈ કરી હતી.
શ્રી સંઘમાં આનંદ આનંદ છવાઈ રહ્યો હતો. શ્રી સંઘે આઠે
દિવસ હિંદુ-મુસ્લીમ તમામને શિરો, ખીર, મીઠાભાત વગે-
રેનું ભોજન આપી પુણ્ય ઉપાર્જન કર્યું.

એટલું જ નહિ પણ કસાઈ બાઈઓએ કતલખાનું જંઘ
રાખી જીવદયા પાળી સહાનુભૂતિ બતાવી. ગુજરાનવાલાના
ઇતિહાસમાં આ એક ચમત્કાર જ ગણાય.

આ માટે શ્રી સંઘે મળીને મુસલમાનબાઈઓએ સંવત્સરી
જેવા ધાર્મિક દિવસને માન આપી ઉદાર દમદર્દીથી જીવદત્યા
જંઘ રાખી તે માટે અભિનંદન માનતો અને આભાર માનતો
કરાવ કર્યો. અને તેમના આગેવાનોને ધન્યવાદ આપ્યા.

આચાર્યશ્રીના અધ્યક્ષસ્થાને જગત્ગુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરી-
શ્વરજીની જયતી સમારોહપૂર્વક ઉજવવામાં આવી, ગુરુકુળના
વિદ્યાર્થીઓ, અધ્યાપક વર્ગ, આચાર્ય ચંદ્રશેખર શાસ્ત્રી, બાઈ
પૃથ્વીરાજજી એમ. એ. પં. હંસરાજજી વગેરેએ મનનીય
વ્યાખ્યાનો કર્યા.

x

x

x

આચાર્યશ્રીને દાર્શનિક શુદ્ધિ લાજના દિવસે ૩૦ વર્ષ પૂરા

આચાર્યશ્રીએ શાસનના એક સેવક તરીકે ગુરુદેવનું નામ રાશન કરવા માટે જૈન ધર્મના ઝંડા નીચે સમાજ ઉત્થાનના અને ધર્મપ્રચારનાં કાર્યો કરવા પ્રતિજ્ઞા લીધી.

આચાર્યશ્રીના આત્માની ઉચ્ચતા અને સરળતાની ભૂરિ ભૂરિ પ્રશંસા થવા લાગી.

x

x

x

“સોળ વર્ષના આ વૃક્ષનું મધુર ફળ જોઈને કોને આનંદ ન થાય ? જ્યાં સુધી ગુરુકુળની સ્થાપના નહોતી થઈ ત્યાં સુધી મારા આત્માને થેન નહોતું. આજે તેના મીઠાં મધુરાં ફળો જોઈને મારી છાતી ફૂલે છે. ગુરુકુળનો બાળ વિદ્યાર્થી રઘુવીર-કુમારે જોદકામ શરૂ કર્યું. સર્વે વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોએ તેમાં સહકાર આપ્યો, જાણુ છું નહાસ વક્રીલ જેવા મંત્રીએ ટોપલી બારીને પોતે ઉપાડી ફેંકી લીધી એ અપૂર્વ દ્રશ્યથી હર્ષાનુ રોડી શકાતાં નહોતાં. જૈન સમાજ ને ધર્મની સેવા આવા સ્વાશ્રય અને સેવાભાવથી કરશે તો તમારું-ગુરુકુળનું નામ અમર થશે.

વર્ષોથી તમારું કામ જોવા ઉત્કટ ભાવના હતી. પણ એક તરફથી ગુજરાતના પ્રેમી જનો ઊડતા નહોતા, મહાવીર વિદ્યાલયનું કામ પણ કરવું રહ્યું, દશિષુના ભાઈઓની ભાવના પણ પૂરી કરવી પડી. ધરદેવ પ્રવર્તકજીના દર્શનની અભિલાષા પણ હતી. પણ ગુરુભક્ત આચાર્ય દી લલિતસૂરિજીની સંસ્થાઓ પણ જેવા સિવાય કેમ આવે ? ઉંવટે પંજાબમાં આવ્યો પણ આત્માનંદ કોણે જાણે જરૂરી કામોમાં રોકાતું હતું. તમારું કાર્ય જોઈ ખરેખર દુઃખને આનંદ થાય છે. તમારું નિર્નિષ્કાંજ તથા બાઈ ફલવંદજીની મેરા પ્રશ્ન મનીષ

ગુજરાતવાલાએ ૫૦૧) લાલા ગોકુળદાસ જૈન મુન્હાણીએ જાહેર કર્યા હતા.

ગુજરાતવાલાનું સં. ૧૯૯૬ નું ચાતુર્માસ અપૂર્વ હતું. શાસનસુધારના અનેક નાના મોટાં કાર્યો થયાં. પંજાબની જૈન પુરી ગુજરાતવાલાના આજ્ઞાલવૃદ્ધે ગુરુદેવનું અપૂર્વ સ્વાગત કરી પોતાની ફરજ અદા કરી.

૧

થોડું પોતાને ખપતું અને તે પણ પોતાને માટે તૈયાર કરેલું ન હોય પણ ગૃહસ્થીએ પોતાના કુટુંબ માટે કરેલ હોય તેમાંથી લે છે.’

‘ધન્ય ! ધન્ય ! સાહેબ, આપે મને દર્શન આપી ઘણી કૃપા કરી, નહિ તો આ તરફ તો આપ ક્યાંથી પધારો ?’

‘જેહલમમાં સાંભળ્યું કે સ્વર્ગસ્થ ગુરુદેવના જ્ઞાનદાનમાં તમે અહીં દ્વીરજીપુરમાં છો તેથી તમને મળવાની ઉત્સુકતા હતી. તમારી ભક્તિ જોઈને આનંદ થયો.’

‘સાહેબ ! મારાં અહોભાગ્ય, ખરેખર ગુરુદેવનું નામ તમે તો જગતભરમાં રોશન કર્યું.’

‘જાણી ! તમારી પાસે એક માગણી છે.’

‘મને એમ કદી શરમિદો ન કરો ‘આપની આજ્ઞા મારે હમેશાંને માટે શિરોધાર્ય’ છે.’

‘તમારા જેવા ઉદાર અને સરલ જીવાત્માને વળી વૈમનસ્ય થોલો ? હું તો એ માનવા પણ તૈયાર નથી કે તમારે ઠોઠની સાથે વેર-વિરોધ હોય.’

‘કૃપાળુ ! માફ કરો. આજે આપે મારા દુઃખને નિર્ગળ બનાવી મને જીવનનું દર્શન કરાવ્યું. આપનું ઋણ હું કઈ રીતે અદા કરી શકીશ ?’ જગમળા યમને હરવંશલાલે ચરણમાં નમસ્કાર કર્યા.

‘જાણી ! તમે મારું વચન માન્યું તેથી મને પણ આનંદ થયો. ઉઠો, ઉઠો, પર્મલાલ !’

તોં આપશેને ? અમારે ત્યાં આપને ખપતી શુદ્ધ ચીજો જ મળશે.' સરદાર કરતારસિંહે એ હાથ જોડી પ્રાર્થના કરી.

‘સરદારજી ! તમારો જાંગલો રહેવા તો મળી ગયો એજ અમારી લક્ષ્મી પૂરતી છે.’

‘મહારાજ ! મારા એવા અહોભાગ્ય ક્યાંથી કે આપ જેવા પુણ્યાત્માના પુનિત પગલાં મારા આંગણમાં હોય ? પણ લોજન માટે શું તૈયારી કરું ? આપને જે જોઈશે તેની સત્વર વ્યવસ્થા થઈ જશે.’

‘સરદારજી ! અમારો જૈન સાધુનો ધર્મ જુડી જાતનો છે. અમારા નામથી કરેલું લોજન અમે ન લઈ શકીએ. અમે તો જુદા જુદા બાઈજોને ત્યાંથી અમારે ખપતી થોડી થોડી ચીજો અમે માગી લાવીએ. અમારે માટે ઠાઈપણ જગ્યાએ ખાસ રસોઈ બનાવી શકાય નહિ.’

‘દયાળુ ! એ તો બહુ આકરો રિવાજ છે. તો મારે ત્યાં જે વસ્તુ હોય તે તો ખપશે ને ?’

સરદાર ઇર્લસિંહજી ! તમારે ત્યાં ઉતરવાનું થયું એટલે તમારા ઘરનો આહાર ન લેવાય.

‘ધન્ય ! ધન્ય ! તમારી તપશ્ચર્યા અને ચારિત્ર વિષે તો ઘણું સાંભળ્યું હતું પણ આવા આકરો આચારો વિષે તો આજેજ જાણ્યું.’

ખાનગા ટોચરાયો વિદ્યાર ક્યો અધિકારી વર્ગ, સ્થાનક-વાસી બાઈજો, જૈન સંઘ સમસ્ટના સ્ત્રી પુરૂષો તથા શહેરના અંગેવાનેએ વિદાય આપી અસપાસના ગામોમાં વિચરતા

‘સાહેબ, જાનને પક્ષના ઘણા ભાઈઓ એવું ઇચ્છે તો છે.’

‘માત્ર ઇચ્છા માત્રથી શું થાય? તે માટે તો પૂર્વ યોજના થવી જોઈએ.’

‘આપથી તે માટે માર્ગદર્શન આપશો?’

‘જુઓ લાલાશ! વાત તો સરેલી છે. તે માટે જલ્દી પક્ષના બુદ્ધિશાળી સમભાવવાળા અને સમાધાન વૃત્તિવાળા પાંચ પાંચ ભાઈઓને પસંદ કરવા જોઈએ. તેઓ જે ચાર વખત મળીને પરિસ્થિતિનો વિચાર કરી યોજના

મૂર્ત સ્વરૂપ આપવા પૂર્ણ પ્રયત્ન કરે તો સમાધાન છે અને એકજ સ્થાનમાં જલ્દી સાથે જોડી ઉપદેશ.

‘સાહેબ! જલ્દી વચ્ચે જે વિઘ્ન છે તે આથી સંભવ છે એમ આપ માને છે?’

‘શામાટે નહિ? અમારા-તંમના વચ્ચે એવો વિરોધ છે? કોઈ ઘર-બાર, જમીન તો વહેંચવી નથી. એકતા અને સમભાવ સાધવો છે તો પછી આવા ઉત્તરિના ને શાસનશોભાના કામમાં તો બધાએ કરવું જોઈએ.’

‘સાહેબ! અમારે અંદર અંદર જે મનભેદ પડી ને તેવું સમાધાન પડેલાં થવું જોઈએ.’

‘લાલા માલેશ્વરજી! તમારી વાત સાચી છે. પણ આ વાત એ છે કે શીખાલકોટવાળા ભાઈઓ ૪-૫ વખત મારી પાસે આવી ગયા. તેઓએ શીખાલકોટ માટે વિનંતિ કરી, ત્યારે શું કર્યું? કુટુંબો ધર્મકંડા દર્શાવી રાખવા, જેન તરફને સમજવા

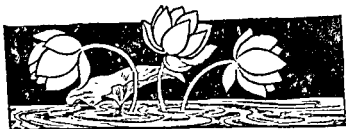
“ ધન્ય છે ! સરદારજી ! ધન્ય છે. તમારી ધર્મભાવના આટલી ઉચ્ચ બાણીને અત્યંત આનંદ થયો. ”

શીઆલકોટનું સ્વાગત અપૂર્વ હતું. ગુજરાંવાલાથી ૬૫૦ બાઇબલેનોની એક સ્પેશીયલ ટ્રેઈન આવી હતી. નારોવાલ, સખાંતરા, જેહલમ, જમ્મૂ, પીડકાદનખાં, રામનગર, વઝીરા-ગાહ, લાહોર, અમૃતસર, જંડીયાલા, કસૂર, પટ્ટી, બુધિયાના આદિ શહેરોથી મોટી સંખ્યામાં ભાઈઓ આવી પહોંચ્યા હતા. જેન્ડ મંડલીઓ, ભજન મંડલીઓ પણ હાર્જર થઈ ગઈ હતી.

જલુસમાં શીઆલકોટના જૈન ભાઈઓ, સ્થાનકવાસી ભાઈઓ ઉપરાંત પ્રાણજી, ક્ષત્રિય, આર્યસમાજી, શીખ, મુસલમાન આગેવાનો, અધિકારી વર્ગ, વકીલ મંડળ, ડાક્ટરો બધા આવ્યા હતા..

આચાર્યશ્રીએ જૈન ધર્મ અને મનુષ્ય જન્મ ઉપર એક કલાક વ્યાખ્યાન આપ્યું. જનતા આચાર્યશ્રીની અમૃતવાણી એવી શાંતિપૂર્વક સાંભળી રહી હતી કે-ટાંકણીને અવાજ પણ સાંભળી શકાય. સર્વ ઠામના લોકો આચાર્યશ્રીની વિદ્વતા તથા વક્તૃત્વશક્તિ, ત્યાગ અને તપશ્ચર્યાથી મુગ્ધ થઈ ગયા. આવા મહાત્માની વાણી સાંભળવાની તક મળવા માટે પોતાને ભાગ્યશાળી માનવા લાગ્યા.

અહીં શ્રી મહાવીર જયંતીનો ઉત્સવ ખૂબ આનંદપૂર્વક થયો. ભજવાન મહાવીરનું જીવન વિસ્તારપૂર્વક આચાર્યશ્રીએ સભજાઓ બહારના ભાઈઓએ શીઆલકોટમાં જૈન મંદિર

• સુપુત્રો શાના ?

(૨૫)

‘લાલાલ ! તમારા જેવા ધર્મપ્રેમી અને ગુરુભક્તને શું
કહેવું ? તમારા બન્ને બાઈઓ વિષે જ્યારે મેં સાંભળ્યું
ત્યારે હું તે માનવા તૈયાર નહોતો. ’

‘સાહેબ ! આપની વાત સાચી છે. પણ આમાં મારો
જોડવાનો હોય નથી, ઘણાંજો પ્રયત્નો કર્યા પણ હઠામઠ હોય
ત્યાં શું થાય ? ’

‘લાલાલ ! ગમે તેમ હોય પણ તમારા જેવા જ્ઞાનદાન
કુટુંબના સુપુત્રોને આ શોભે ? તમે મોટાભાઈ છો. તમારું
દૃઢ્ય તો ઉદાર હોવું જોઈએ. આવું મનદુઃખ તમને બન્નેને
કાંઈ જોણું રહેતું દરો. ? ’

‘કૃપાળુ ! નાનાભાઈ આવે છે. ’

‘ધર્મલાલ ! તમે તો યાદ કરતાં જ આવી પહોંચ્યા. ’

‘સાહેબ આપ તો અમારા ઉપકારી છો. આપના દુઃખને
માન આપવું એ અમારો ધર્મ છે. ’

આચાર્યશ્રીજીના મનોહર પ્રભાવશાળી વ્યાખ્યાનો ક્ષત્રિ સમાના વિશાળ હોલમાં થતાં હતાં. વ્યાખ્યાનમાં દિવાન સાહેબ, રેવન્યુ કમીશનર શ્રી કુલચંદજી મોઘા, અધિકારી વર્ગ તથા નગરના અગ્રગણ્યજનો સારા પ્રમાણમાં લાભ લઈ રહ્યા હતા.

ફરીદકોટના લાલા નરપતરામ તથા મીરજીલાલ જાન્ને સગા બાઈઓમાં વૈમનસ્ય ચાલતું હતું. આચાર્યશ્રીને તે વાતની જાણ થતાં તેમણે જાન્ને બાઈઓને બોલાવ્યા, સમજાવ્યા અને વર્ણનું મનદુઃખ ચમત્કારિક રીતે શાંત થયું. આ કલેશમાં ઠોર્ટ-કચેરીમાં ને મોટા વકીલો પાછળ હજારો રૂપિઆનું પાણી થયું હતું. ગુરુદેવના બાવભર્યા ઉપદેશે અમીના છાંટણા કરી શાન્તિ સ્થાપી.

જમ્મુમાં આનંદોત્સવ ઉજવી, હજારો માણસોને પ્રતિબોધ આપી વિહાર કરવાના સમયે સનાતન ધર્મ હાર્મફૂલ તરફથી આચાર્યશ્રીને આજ્ઞાનંદન પત્ર આપવામાં આવ્યું.

જમ્મુથી સત્તવારી, વિસના, હરિયાલ, નખનાલ, જફરવાલ, ધર્મથલ આદિ ગામોમાં ધર્મોપદેશનો ધોધ વહેવડાવતા સંખતરા પધાર્યા. સંખતરા નિવાસીઓએ આચાર્યશ્રીનું બાવભીનું સ્વાગત કર્યું. પણ આનંદની વાત તો એ હતી કે હજારો લોકોએ પણ આચાર્યશ્રીના માનમાં દુકાનો બંધ રાખી હતી. ખર્દી દિંદુ, મુસ્લીમ, શીખ તમામ બાઈઓ વ્યાખ્યાનનો લાભ લેતા હતા.

‘સાહેબ ! લાલા અમીચંદજીને તો આપ બોલતા હશે.’
એક બાઈએ પ્રશ્ન કર્યો.

‘પણી સારી રીતે, ને તો સાચા ગુરુભક્ત અને બહુ

‘ સાફ સાફ કહું ને ? જોડું તો નહિ લાગે ને ? ’

‘ આપની આજ્ઞા શિરોધાર્ય છે. ’

‘ એમ મોઢેથી બોલવાથી નહિ ચાલે. જુઓ હું ઠાલે સવારે ગોચરી આવવાનો છું—પણ એક શરતે. ’

‘ ફરમાવો, ફરમાવો. ’

‘ તમે લાલા અમીચંદણના સુપુત્રો—બન્ને એક બીજા સાથે મળીને સહકુટુંબ જમો. મનદુઃખને કાઢી નાખી, જે કાંઈ કલેશ—કંકાસ હોય તેને દૂર કરીને આનંદપૂર્વક મને એ પ્રેમભિક્ષા વહોરાવો તો—’

‘ દયાસિંધુ ! આપે બહુ કહ્યું. અમે આજસુધી અભિમાનથી ભરેલા હતા. આપે અમારા દુઃખના મેલને દૂર કરી અમારું બારે કહ્યાણુ કહ્યું. અમારાં અહોભાગ્ય. આપની આજ્ઞા શિરોધાર્ય છે. ’

સંખતરા આખામાં આ વાત પહોંચી ગઈ. બલભલા આવી ગયા અને અનેક પ્રયત્નો છતાં જે ન બની શક્યું તે ચુરુદેવે માત્ર એક જ પગમાં કહ્યું.

સંખતરાથી વિહાર કરી જયપાલ, નાગલ ધર્મ નારોવાલ પધાર્યા.

બહોં શુરવર્યના સ્વાગત વખતે એક આનંદજનક બનાવ બન્યો. લાલા પંજુચાદની દુકાન પાસેના વાસ્ત્વોથી સજાવેલા મુશીબિન વટલ દરવાજા પાસેથી આચાર્યશ્રી શિષ્ય સમુદાય સહિત નીકળ્યા કે દરીયા ગુલામમદમદ તથા હઝમરએમદે આચાર્યશ્રીને પોતાની દુકાન પાસે દલા રાખી આચાર્યશ્રીનું

ચાતુર્માસ કરવા નિર્ણય કર્યો. પંતળબરમાં આનંદની ઊર્મિઓ ઉછળવા લાગી. શીઆલકોટ નિવાસીઓના આનંદનો પાર નહોતો.

જેઠ વહી સાતમે આચાર્યશ્રીએ શિષ્ય મંડળ સાથે વિહાર કર્યો. લાલા જંગીરીલાલ લિંગાએ કિલ્લા શોભાર્સીંગનો સંઘ કાઢવાથી ગુરુવર્ધ સંઘ સાથે પધાર્યા. કિલ્લા શોભાર્સીંગનું દેવ-વિમાન સમાન દહેરાસર અનુપમ હતું. શ્રી શીતળનાથ પ્રભુના દર્શન કરી શીતળતા અનુભવી. આ શુભ પ્રસંગે ગુજરાંવાલા, અંજાલા, અમૃતસર, પસરૂર વગેરેના સંબાવિત ગૃહસ્થો પણ આવ્યા હતા.

પસરૂરથી લાલા મોતીશાહજી, લાલા રામચંદ્રજી, લાલા ખમ્તનચીલાલજી ફરી પાછા વિનંતિ કરવા આવ્યા. આચાર્યશ્રીએ તેમની વિનંતિ સ્વીકારી પસરૂર યત્રને શીઆલકોટ જવા માટે નિર્ણય જાહેર કર્યો.

આજે વ્યાખ્યાનમાં બારે વીડ હતી. જૈન-જૈનેતર બાઈઓ ઉપરાંત શીખ બાઈઓ-હિંદુબાઈઓ વગેરે પણ સારી સંખ્યામાં આવ્યા હતા. આચાર્યશ્રીએ સંપ્ત વ્યસનો અને મનુષ્ય જીવનની સાર્થકતા વિષે મનન્ય વ્યાખ્યાન આપ્યું. સરદાર બહાદુર કપતાન કરતારસિંહજીએ ઉભા થઈ આચાર્યશ્રીની વિદ્વતા અને રસપ્રદ વ્યાખ્યાન શેલી વિષે બોલતાં જણાવ્યું કે:—

‘પૂજ્ય આચાર્યશ્રી તથા મારા જૈન બાઈઓ ! તમે સતત પરિયમ કરીને આચાર્યશ્રીને અહીં આપવા ગ્રામમાં લાવ્યા છો તે માટે હું તમને ધન્યવાદ આપું છું. હું સંત-સમાગમ કરનારો અને વિદ્વાનોના સમાગમમાં આવનારો છું પણ જુ વિદ્વાતબરેલુ તત્વરસધાં તરબોજ વ્યાખ્યાન મારી

શીઆલકોટમાં મુક્તિમંદિર

(૨૬)

‘કૃપાસિંધુ ! આપના પવિત્ર પગલાં અમારાં ગામ પસરૂરમાં થયાં ને અમારે લીલા લહેર થઇ. ૪૬ વર્ષ પહેલાં ગુરુદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ અમારા ગામમાં પધાર્યા હતા. તે વખતે એવી પરિસ્થિતિ હતી કે તેમને ગરમ પાણી પણ ન મળવાથી પંક્તળની સખત ગરમીમાં જપોરના વિદાર કરવો પડ્યો હતો. અને તે વર્ષમાં અમારા કુવાના પાણી છાંડાં ગયાં હતાં-સૂકાઈ ગયાં હતાં. આ વર્ષે આપશ્રી પધાર્યા, આપના પુણ્યોદયના પ્રતાપે કુવાઓમાં પાણી ઉભરાઈ રહ્યાં છે, જાલો કે પાણીની રેલમહેલ થઈ રહી છે. અમારા નીનેતર જંધુઓ માને છે કે આપ મહાન આત્માનો એ પુણ્ય પ્રતાપ છે, એક અમત્કાર જ છે. ગુરુવર્ષ આપના ત્યાગ અને તપને ઠોટિ ઠોટી વંદન.’ પસરૂરનિવાસી લાલા કરતુરીલાલે નવીન વાત કરી સંભાને અક્ષિત કરી દીધા.

શીઆલકોટમાં અપૂર્વ સ્વાગત થયું. આચાર્યશ્રી આત્મા-નંદ જૈન જીવનમાં જૈન ધર્મ, મૂર્તિ પૂજા, માંસત્યાગ, ગૃહસ્થોનું દર્શન, મનુષ્ય જન્મની સાર્થકતા વગેરે વિવિધ વિષયો પર

શ્રી ગુજરાંવાલા શ્રી સંઘ તરફથી પર્યુષણના સાતે દિવસ ગરીબોને લોજન આપવામાં આન્યું હતું તેનો લાલ હિંદુ-મુસલમાન વગેરે બધાને આપવામાં આન્યો હતો.

શ્રી વિજયાનંદ જૈન મંડળે હંમેશાં આળુ તીર્થ, નેમનાથ ભગવાનનું લગ્નમાંથી પાછું ફરવું, પાર્શ્વનાથ અને કમઠ વગેરેના દ્રશ્યો બતાવી જનતાને આશ્ચર્યચકિત કરી હતી.

ભાદરવા શુદ્ધ ૧૧ ના રોજ શ્રી આત્માનંદ જૈન જીવનમાં આચાર્યશ્રીની અધ્યક્ષતામાં જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજીની જયંતી સમારોહપૂર્વક ઉજવવામાં આવી. આ પ્રસંગે પં. સરસ્વતીનાથજી, પંડિત પુરુષોત્તમ શાસ્ત્રી એમ.એ. પંડિત હંસરાજજી શાસ્ત્રી, પંડિત ભગવાનદાસજી આદિ વક્તાઓએ સૂરીશ્વરજીના જીવનની મુખ્ય મુખ્ય ઘટનાઓ પર પ્રકાશ ફેંકી આચાર્યશ્રી કેવલ જૈન સમાજના ઉપકારી નહોતા પણ અખિલ ભારત વર્ષના ઉપકારી હતા. અકબર બાદશાહને પ્રતિબોધી છ માસ તથા છ દિન જીવહિંસા બંધ કરાવવાજીજીયા વેરો બંધ કરાવવો વગેરે તેઓશ્રીના કાર્યો મહાન અને ચિરસ્મરણીય છે.

આચાર્યશ્રીએ અધ્યક્ષસ્થાનેથી જગદ્ગુરુના જીવનના વિવિધ પ્રસંગો રસપ્રદ રીતે રજૂ કરી તેઓના જ્ઞવલંત જીવનનું અનુકરણ જૈન સમાજના તમામ સાધુઓ અને પદવી-ધરોને કરવાની આ યુગમાં કેટલી બધી આવશ્યકતા છે તે સ્પષ્ટ રીતે બતાવ્યું હતું.

x

x

x

‘ગુરુદેવ ! અમને તુલસીદૂત રામાયણ અને વાલ્મીકી રામાયણ સાંભળવાનું તેા સોનાગ્ય પ્રાપ્ત થયું છે પણ હજી

શીખ, સુસલમાન વગેરે સર્વે કૌમના બંધુઓએ સંમિલિત થઈ જૈન ધર્મની શોભા વધારી હતી. આ અપૂર્વ દ્રશ્ય જોવા માટે માનવમેદની ઉતરી પડી હતી.

બહારથી પધારનાર ભાઈઓ-બહેનોની ભોજન આદિ વ્યવસ્થા રાયસાહેબ લાલા કર્મચંદણએ કરી હતી.

બીજના સવારે આત્માનંદ ભવન તમામ કૌમના ભાઈ-બહેનોથી ભરાઈ ગયું હતું. લોકોનો અદભૂત ઉત્સાહ અને જય જયકારની સાથે જૈન રામાયણનું વ્યાખ્યાન આચાર્યશ્રીએ શરૂ કર્યું. સુવક મંડળની વ્યવસ્થા સુંદર હતી.

જૈન રામાયણમાં આદર્શ ગૃહસ્થાશ્રમ, આદર્શ બંધુભાવ, આદર્શ રાજા, આદર્શ પત્ની, આદર્શ સેવક, આદર્શ પ્રજા અને આદર્શ પુત્ર વગેરેના મનનીય, બોધક અને જીવનમાં પ્રાણનો સંચાર કરે તેવા ભવ્ય દ્રશ્યો મધુર ભાષામાં રજુ કરી આચાર્યશ્રીએ કાર્તિક વદ તેરશ સુધી સતત સુધા-વાણીનો ધોધ વહેવડાવી શીઆલકોટના આબાલવૃદ્ધમાં નવીન પ્રેરણાનો સંચાર કર્યો. તમામ કૌમના ભાઈઓ આચાર્યશ્રીની ભૂરિ ભૂરિ પ્રશંસા કરવા લાગ્યા, ચોતાને કૃતકૃત્ય માનવા લાગ્યા.

શીઆલકોટ જેવી ભૂમિમાં આચાર્યવર્ય શ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મદારાજ પોતાના શિષ્ય પ્રશિષ્ય પં. શ્રી સમુદ્ર-વિજયજી આદિ સુનિ મંડળ સદિત બિરાજમાન હોવાથી જૈન-અજૈન જનતા ઉપર જે મહદ ઉપકાર થયેલ છે તેનો બહોલ કૌમ રીતે વાગી શકાય તેમ નથી.

દાસ્તક મુદ બીજના આચાર્યશ્રીનાં ૭૨ મો જન્મદિવસ

એન્ડના મધુર મીઠા ધ્વનિઓએ દિશાઓને ગળવી દીધી છે. તેવી રીતે તમારા બધાના હૃદયમાં પરમાત્મા પ્રત્યેનો પ્રેમ ગુંથ ઉઠવો જોઈએ. જગતમાં એક જ વસ્તુ પ્રાણીઓને દ્રષ્ટિબેદથી જુદી જુદી લાગે છે. આથી પ્રત્યક્ષ છે કે અમે જે વસ્તુને માનવ જીવન માટે આદર્શ અને શ્રદ્ધાની નજરે જોઈએ છીએ તેને જ ધીન્ધાએ ઉપેક્ષાની નજરે જુએ છે.

જગતમાંના તમામ મનુષ્યો કોઈ ને કોઈ રીતે મૂર્તિપૂજામાં માને છે. પ્રકારો બધે જુદા જુદા હોય. ઉચ્ચ તત્ત્વની સહાયતા વિના જીવનનું પૂર્ણ દર્શન શક્ય નથી અને મોક્ષની પ્રાપ્તિ માટે મૂર્તિપૂજાના પ્રથમ પગથીઆની ઉપેક્ષા કેમ થઈ શકે ?

આજે આ શાશ્વતા ચાર જિનેશ્વરોના મંદિરજનો પાયો નંખાય છે તે લોકોની સાચી ભાવનાઓનું પ્રતિબિંબ છે. જૈનોની જૈન આગમો ઉપર નિષ્પક્ષ અડગ શ્રદ્ધા છે. શ્રી સ્થાનાંગ, ઉવવાઈ, રાયપસેણી, જીવાભિગમ, ભગવતી આદિ આગમોમાં ઠેકાણે ઠેકાણે પ્રતિમાઓનું વિધાન છે.

આ પ્રસંગે કારમીરના રેવન્યુ કમીશ્નર રાવગઢાદુર બાબુ કુલચંદ જીભાની અધ્યક્ષતામાં શીઆલકોટની જનતા તરફથી પ્રસિદ્ધ વડીલ પં. જમનાલાલજીએ અભિનંદન પત્ર વાંચી સંભળાવી આચાર્યશ્રીના કરકમળોમાં અર્પણ કર્યું.

પંબજ શ્રી સંઘ તરફથી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના અધિષ્ઠાતા બાબુ અનંતરામજી વડીલે અભિનંદન પત્ર વાંચી સંભળાવી ચાતુર્માસ દરમીયાન પ્રત્યેક કાર્યમાં રસપૂર્વક ભાગ

શીઆલકોટનું સં ૧૯૯૭ નું ચાતુર્માસ આ રીતે અનેક શાસનપ્રભાવનાના કાર્યોથી પૂર્ણ થયું. શીઆલકોટનો પ્રવેશ મહોત્સવ, વંદાખ્યાનો, જયંતી મહોત્સવો, મુક્તિમંદિરની સ્થાપના, હિન્દુ મુસલમાન લાઇઓનો સહયોગ, રાવસાહેબ લાલાકર્મચંદ્ર અથવાલ તથા પં. જમનાદાસજી વકીલનો ગુરુપ્રેમ શીઆલકોટના ઇતિહાસમાં અંકિત રહેશે.

પ્રતિષ્ઠા આપશ્રીના મંગળ હસ્તે કરાવવાની શ્રી સંઘની લાવના છે. ' બાબુ જ્ઞાનચંદ્રજીએ સ્પષ્ટતા કરી.

‘ આવાં કલ્યાણકારી કાર્યો માટે તો ના કેમ કહેવાય? સુદૂર્ત પણ નજદિક જ છે. જેવી શ્રી સંઘની ઇચ્છા. ’

‘ શુરુવર્થ ! એક બીજો પણ લાભ થવા સંભવ છે. આપના વ્યાખ્યાનમાં વારંવાર આવતા હતા તે મૌલવી એહમદીન આપને વારંવાર યાદ કરે છે. તેમણે માંસાહારનો ત્યાગ કર્યો છે. ’

‘ ઘણી ખુશીની વાત છે. તમારા જેવા યુવાન બાઈઓએ આવા સરળ હૃદયના બીજા કેમના બાઈઓને સમયે સમયે પ્રોત્સાહન આપવું જોઈએ. તેનાથી જૈન શાસનનો પ્રભાવ તો વધશે જ પણ એકમાંથી અનેક એવા કુટુંબો જાગશે. ’

‘ દયાળુ ! આપની વાણીમાં ખરેખર ચમત્કાર છે. શીઆલ-કાટ જેવી સજ્જ ને રૂઢીચૂસ્ત ભૂમિમાં આપે એવી મુવાસ ફેલાવી કે સુક્તિમંદિરની સ્થાપના થઈ અને બધી કેમના આગેવાનોએ તેમાં સાથ આપ્યો. ’

‘ બાબુ કપૂરચંદ્ર ! એ તો શુરુદેવના આશીર્વાદ છે. હું તો વર્ષોથી માનું છું કે ધર્મ અને સમાજકલ્યાણના કાર્યો સફળનાથી પાર પડી રહે છે. આપણી વૃત્તિ સાફ દેવી જોઈએ. ’

‘ દુપાળુ ! અમારા ગામડાઓમાં પણ આપશ્રી યોદી યોદી રચના કરો તો ઘણું લાભ થાય. અમને તો આપની અમૂન-

રાખવા અને શુરુદેવના સ્મારક સમા એ બગીચાની સુવાસ પંક્તિભરમાં ફેલાવવા ભરચક પ્રયત્ન કરવા દેશના આપી:

આચાર્યશ્રીના વ્યાખ્યાનમાં જીનો ઉપરાંત હિંદુ-મુસલમાન-શીખ વગેરેની હાજરી ધ્યાન જેવ્યનારી રહેતી. તેઓશ્રીના ઉપદેશના પ્રતાપે ઘણા હિંદુ-મુસલમાન બાઈઓએ માંસાહારનો ત્યાગ કર્યો હતો.

‘સાહેબ ! આજે અમારો ઇદનો મોટો તહેવાર છે, પણ આવા પવિત્ર દિવસે આપના વચનો સાંભળવાની મારી તીવ્ર ઇચ્છા હતી. માંસાહારનો તો મેં ઘણા સમયથી ત્યાગ કર્યો છે. મારા સંબંધી અને અન્ય મુસલમાન બાઈઓનો અત્યાશ્રદ્ધ હોવા છતાં હું મારી પ્રતિજ્ઞામાં દૃઢ છું. એટલું જ નહિ પણ મેં બીજા ઘણા બાઈઓને આ સાચી સમજણ આપી છે. અમારા કુરાનમાં પણ એમજ કહ્યું છે એમ જ્યારે આપે સમજાવ્યું ત્યારે તો અમારી માન્યતા વિશેષ દૃઢ થઈ.” મૌલવી એહમદીને ઉભા થઇને પોતાની પરિસ્થિતિની બાહેરાત કરી.

‘મૌલવીજી ! ખરેખર તમને ધન્ય છે. સાંભળવું એ એક વાત છે પણ સાચું શ્રદ્ધા કરી તેનો અમલ કરવો તે અત્યંત દુષ્કર છે.’

સભાજનોએ પણ મૌલવીજીને દર્શનાદયી વધાવી લીધા.

આત્માનંદ જીન શુરુકુળના નવા મકાનમાં વિદ્યાર્થીઓ આદિને સેવા પૂજા માટે તેમજ શહેરમાં બાઈઓને માટે પ્રજુપૂજા-અક્ષિ માટે-એમ બે દહેરાસરોતું મુફત પોષ વદિ ઉઠે આનંદપૂર્વક કરવામા આવ્યું.

દાદુપંથીઓનું કીર્તન સંમેલન હતું. આચાર્યશ્રીને સંમેલનમાં પધારી ઉપદેશામૃતનું પાન કરવા આગ્રહભરી વિનંતિ આગેવાનોએ કરી. આચાર્યશ્રી શિષ્ય પરિવાર તથા જૈન આગેવાનો સહિત સંમેલનમાં પધાર્યા. આચાર્યશ્રીએ દાદુસાહેબના જીવનના દૃષ્ટાંતો આપી સભાજનોને ચક્રિત કરી દીધા. સભાજનોને આશ્ચર્ય થયું કે જૈન આચાર્ય દાદુસાહેબના આવા જીવનપ્રસંગો ક્યાંથી જાણતા હોય ? આ ઉપરાંત ખાસ કરીને સંગઠન, ભક્તિ અને સખ્ત વ્યસનના ત્યાગ વિષે ભારે અસરકારક વ્યાખ્યાન આપ્યું. આગેવાનોએ આચાર્યશ્રીનો બહુ સન્માનપૂર્વક આભાર માન્યો.

લાહોરથી કમ્બર થઇને ગંડાસંગવાલા થઇ કિરોજપુર છાવણી પધાર્યા. અહીં દિગંબર બંધુઓના ૧૨૫ ઘર છે. દીગંબર બાઈઓએ બહુ સુંદર સ્વાગત કર્યું. દાઈસ્કુલના હેડમાસ્ટર બાબુ હંસરાજજીએ દાઈસ્કુલ તરફથી તથા જૈન સભા કિરોજપુર તરફથી બાબુ રૂપકિશોરજી જૈને અભિનંદન પત્રો વાંચી સંબળાવ્યા. અને શેઠ તુલસીરામજી જૈને આચાર્યધોના પુનિત કરકમલોમાં અર્પણ કર્યા. આચાર્યશ્રીએ યોગ્ય ઉત્તર આપી માંગલિક સંબળાવ્યું. દાઈસ્કુલની મુલાકાત લીધી.

x

x

x

“ શુરુદેવની-જન્મભૂમિ-લાવનાભૂમિ અને સંસ્કારભૂમિના વીસ વર્ષ પહેલાં દર્શન કર્યાં હતાં. પંજાબમાં ૫૩ મૂક્યો અને શુરુદેવની જન્મભૂમિના દર્શનની અભિલાષા જાગૃત થઇ હતી પણ આજ સુધી આવવાનું શક્ય ન બન્યું. આજે આ પવિત્ર ભૂમિના દર્શન કરી શાંતિ થઈ. શુરુદેવનો અનિમ

આનંદની વાત તો એ હતી કે આજના શુભ પ્રસંગની યાદ-ગીરીમાં અહીંની મ્યુનીસીપાલિટીએ આજે સર્વાનુમતે ઠરાવ કર્યો કે જૈન મંદિરની પાસે આવેલ ચોકનું નામ આજથી શ્રી આત્માનંદ જૈન ચોક અને જે શેરીમાં તેઓ ઉછર્યા હતા તેનું નામ શ્રી આત્માનંદ જૈન સ્ટ્રીટ રાખવામાં આવે છે. આ જૈન સમાજ માટે ગૌરવની વાત છે.

બીજે દિવસે આચાર્યશ્રીની સ્વર્ગસ્થ ગુરુદેવના લહેરા ગામમાં સ્મૃતિચિન્હ રાખવાની આજ્ઞાને અમલમાં મૂકવા શ્રી છરા સંઘની સભા મળી અને તેમાં સર્વાનુમતે નિર્ણય થયો કે સ્વર્ગસ્થ ગુરુદેવના સ્મરણાર્થે લહેરા ગામમાં બે કનાલ જમીન ખરીદી તેઓશ્રીને કીર્તિસ્તંભ બનાવવો અને શ્રી આત્માનંદ જૈન પાઠશાળાની સ્થાપના કરવી. જમીનની કીંમત લાલા નચુશાહજી બાબુરામજીએ આપવાની જાહેર કરી.

રાત્રિના આઠ વાગે શ્રી આત્માનંદ જૈન ચોકમાં લાલા ગુરુદાસરાયની અધ્યક્ષતામાં જાહેર સભા થઈ. પંડિત હંસરાજજી, બાઈ શ્રીપાળ, શાયર મહમદ અકરમ, શિવ દર્શન લાલ ગુપ્તા અને બલવંતરાય ખુશનરે ગુરુદેવના સંસ્મરણો, ગુરુદેવની સ્તુતિઓ તથા ગુરુદેવના બજનો હાલ સંબંધે રાજિત કરી.

આચાર્યશ્રી છરા નગરમાં શાન પ્રભાવના કરાવી વિદાર કરી વનખંડી પધાર્યા. રસ્તામાં ઘણા બાઈઓ સાથે હતા. નવલખા કુટુંબના સમજદાર બાઈઓમાં ઘણા સમયથી મન-દુઃખ હતું. આચાર્યશ્રીએ તક જોઈને ચારે બાઈઓને સમ-બબ્બા સમયનો પરિપાક થયો હોવાથી ચારે બાઈઓ સમજી ગયા. અને લાલા ખેતુરામજી, લાલા મુંદરાસજી, લાલા સંત-

‘ભાઈઓ ! તમારા જગરાંવાનેા એક યાદગાર પ્રસંગ આંજે યાદ આવે છે. સ્વર્ગસ્થ શુરુદેવે તે અમને કહેલો. ’

‘અમારી શ્રદ્ધા જ્યારે મૂર્તિપૂજામાં થઈ અને જાહેરમાં આવી ત્યારે પૂજ્ય અમરસિંહજીએ કહેલું કે તમારી શ્રદ્ધા તમારી પાસે-અમારી શ્રદ્ધા અમારી પાસે. હવે તમે અમારી પાસે રહો અમારી શ્રદ્ધાને ચલાવી નાહ શકો. તમે જુદા પડો તેજ સાફ છે. તે સમયે અમે આ જગરાંવામાં જ જુદા પડ્યા પણ જગરાંવાનિવાસીને અમારા પ્રત્યે અત્યંત પ્રેમભાવ હોવાથી અમે જુદા પડતાં જગરાંવાનિવાસીઓને સંદેશ આપ્યો હતો કે અમે જુદા પડીએ છીએ તે મહારાજશ્રીના વિચારથી પણ તમારાથી-જગરાંવા નિવાસીઓથી જુદા પડી શકતા નથી. આપણો સંબંધ તો એવો ને એવો જ રહેવાનો, આજે આ વાત તમે સાચી પાડી છે. પહેલાં હું ૧૯૬૨ માં આવ્યો ત્યારે પણ તમારો એવો જ ભાવ હતો. વળી અહીં સ્થાનકમાં રહેલા મુનિઓ અને અમે ઠેવા સહભાવથી મળ્યા તે તમે જોઈ શક્યા છો. આવી રીતે પરસ્પર સહભાવની ભાવના જાગે તો જેન ધર્મની પ્રભાવના ખૂબ થાય.

અહીં બીકાનેર, અમૃતસર, લુધીયાના, રાયકોટ, માલેર-કોટલા, ગુજરાનવાલા, અંબાલા આદિથી ભાઈઓ શુરુદેવના દર્શનાર્થે આવ્યા હતા. તેઓનું આતિથ્ય મુંદર રીતે કરવામાં આવ્યું હતું. આઠ દિવસની રિયરતા દરમિયાન આચાર્યશ્રીએ વિવિધ વિષયો પર પ્રભાવશાળી વ્યાખ્યાન આપી જનતામાં સારી જાગૃતિ આણી છે.

શ્રી સદ્ય લુધિયાનાની ત્રણ ત્રણ વખતની આવકબરી

નકોદરમાં સ્વર્ગવાસી શુરદેવની જયંતીનો ઉત્સવ સમા-
રોહપૂર્વક ઉજવવામાં આવ્યો.

x

x

x

‘સાહેબ ! ચાતુર્માસ માટે અમે પટ્ટી શ્રી સંઘના તરફથી
વિનંતિ કરવા આવ્યા છીએ.

‘આજે જ ગોચરી વળતે ચાતુર્માસ સંબંધી વાત ચાલી
હતી. હુશિયારપુર શ્રી સંઘનો અત્યંત આશ્રહ છે એટલું જ
નહિ પણ શ્રી વિદ્યાસૂરિજીની જન્મભૂમિ હોવાથી શ્રી સંઘનો
વિશેષ આશ્રહ છે.’

‘શુરદેવ ! અમારી વર્ષોથી પ્રાર્થના છે. પટ્ટી પણામાં
આવું હોવાથી તેની સારસંભાળ લેવામાં આવી નથી.’

‘લાલાજી ! એમ ન કહો. પંજાબના બીજા ભાગોમાં
પણ આવશ્યક કાર્યો હતા. પટ્ટી કાંઈ ભુલાય છે.’

‘દયાળુ ! આપ જ વિચારો, ચાલીસ વર્ષ પહેલાં ચાતુ-
ર્માસ આપથીજે કયું હતું. સત્તર વર્ષથી તો આપના દર્શન
દુર્લભ થઈ પડ્યાં છે.’

‘એ વાત તો સાચી છે પણ તમારા ઘણાં બાઈ-બહેનો
તો પંજાબમાં જે ત્રણ વળત ઉત્સવ સમયે આવી ગયા છે.’

‘કૃપાળુ ! અમારા વૃદ્ધજનો, ભાવિક બહેનો તો આપ-
નીના દર્શન માટે, આપની અમૃતવાણી માટે, આપની વૈયા-
વજ્જ માટે જાંજે છે.’

‘લાલાજી ! તમારી વડીલાત જબરી નોકરી. આનંદ કરો
ચાતુર્માસ પટ્ટીમાંજ થયો.’

સેવામય, એવું જ્ઞાનમય અને એવું તો નિર્મળ તથા પ્રયાંત હતું કે જૈન સાધુ સમાજમાં તેઓ વિશિષ્ટ અને સાચા માર્ગદર્શક તથા પૂજ્ય ગણાતા. શાંત આગરની જેમ સદા એકધારી ઈર્મયતાથી પરિપૂર્ણ હતા. શાંતિના ચાહક તરીકે જૈનસંઘમાં તેઓનું અદ્વિતીય સ્થાન હતું. શાંતિના અન્નેંડ ધામસમા, સમદર્શી, પવિત્ર, જ્ઞાનસ્થિર, દીર્ઘજીવી, સ્વરણ, સમભાવી ત્યાગી તરીકે તેઓ પોતાનું સમસ્ત જીવન સર્વસન્માનનીય રાખી શક્યા હતા. પદવી અને અલંકારોથી તેઓ પર હતા. સાધુસમુદાયમાં તેઓશ્રીનું સ્થાન વિશિષ્ટ અનુભવી તરીકે સર્વશ્રેષ્ઠ હતું.

પાટણમાં જૈન સમાજના ઈર્મતી ખજાનારૂપ હજારો શાસ્ત્રોના પુસ્તકો જિધધનો લોગ થઈ રહ્યા હતા. તે સરસ્વતીમાં પધરાવતા એ જ્ઞાનપિપાસુની આંખમાં અશ્રુ સરી પડતા. પણ એ જ્ઞાનીએ પ્રાચીન જ્ઞાનભંડારો ને શાસ્ત્રથંથોને ઉદાર દરવા જીવન સર્વસ્વ આપીને સમગ્ર આદિત્યોને જીવોદાર અને પુનરુદાર કરી ભારતીય પ્રાચીન આદિત્યનો અને તે સાથે જૈનસમાજની અપૂર્વ સેવા કરી છે. શુરુદેવના આ પરમપ્રિય શિષ્ય હતા.

મારે માટે તો એ વયોવૃદ્ધ, જ્ઞાનવૃદ્ધ, સાચા માર્ગદર્શક હતા. એટલે આજે મને તો ખરેખર શુરુદેવ સાંભર્યા આજ સુધી શુરુદેવ પછી તેઓનો મારા પર એવો અપૂર્વ પ્રેમ હતો કે તેનું શબ્દોમાં વર્ણન ન થઈ શકે. મારા જીવનમાં અનેક નાના મોટા, સુખ:ખના, મુશ્કેલી અને ઉપાધિના ઘણા

પ્રસંગો ળની ગયા પણ એ દરેક પ્રસંગે, હું ગૂજરાતમાં હોઉં કે મારવાડમાં, પંજાબમાં હોઉં કે દક્ષિણમાં તેઓશ્રીની સલામ લેવા જ કરે. એવા સંતપુરુષને ધન્ય છે ! તેમના નેટલું સુશ્યબળ, દીર્ઘાયુષ અને ઉચ્ચ પવિત્ર જીવનદર્શન આપણને પ્રાપ્ત થાય તો આપણો જોડાપાર થઈ જાય. તેઓશ્રીનો આત્મા તો સ્વર્ગમાં જોડો જોડો ચિરંતન શાંતિ અનુભવતો હશે. ”

x

x

x

વર્ષો ળાદ આચાર્યશ્રી પટ્ટીમાં પધારતા હોવાથી આજા નગરમાં આનંદ આનંદ ફેલાઈ ગયો હતો.

પટ્ટીએ ભાવશીનું સ્વાગત કર્યું. મ્યુનીસીપલ પ્રમુખ મીય હમીરઅલ્લા તથા જૈન-જૈનેતર આગેવાનોની સુંદર હાજરી હતી. જાણુ મૂલખરાજીએ અભિનંદન પત્ર વાંચી ગુરુદેવના ઠરકમળમાં અર્પણ કર્યું. આચાર્યશ્રીએ આત્મતત્ત્વ ઉપર મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું.

આપાદ શુદ્ધિ અગીયારસે સવારના આઠ વાગે આચાર્યશ્રી ધર પાટણના નગરશેઠનો હુઝાદ તાર આવ્યો. પૂજ્ય પ્રવર્તકજી ૧૦૦૮ શ્રી ક્રાંતિવિજયજી મહારાજના સ્વર્ગવાસથી પાટણથી સંઘને મહાન સંતની જોટ પડી છે.

આ હુઝાદ સમાચાર પટ્ટીમાં ફેલાઈ ગયા. આચાર્યશ્રીએ અતુલિય સંઘ સાથે દેવવંદન કર્યું તથા વૈરાગ્ય વાહિની દેશના આપતાં પ્રવર્તકજીના મહાન આત્માને ભવ્ય શ્રદ્ધાંજલિ આપી.

આચાર્યશ્રીને સ્વર્ગસ્થ ગુરુદેવ આજે વિશેષ સાંભરી આવ્યા. અધિય પ્રવર્તકજીનો એવા જ નિર્મળ પ્રેમ અને સર્વ પ્રાપ્તિમાં સદકાર હતો.

પટ્ટીમાં પર્યુષણા પર્વ આનંદપૂર્વક ઉજવાયાં. આ પ્રસંગે પર્વાધિરાજ પર્યુષણા પર્વની આરાધના માટે આચાર્યશ્રીની મુધા વાણીનો લાભ લેવા માટે ગુજરાનવાલા, લાહોર, અમૃત-સર, ઠસૂર, ખાનગા ડોગરા, જહેલમ, જંડીયાલા, હુધિયાના, અંબાલા, સાહોરા, રાયકોટ, લાયલપુર, ફાજલકા વગેરે સ્થળેથી ઘણા ઘણા ગહેનલાઇએ આવ્યાં હતાં.

ગદારથી પધારેલ સાધર્મિક ગંધુઓની તમામ વ્યવસ્થા મુંદર રીતે કરવામાં આવી હતી. લાલા નંદલાલજી નાહરના મુપુત્રો લાલા મુંદરલાલજી વગેરેએ મુંદર સત્કાર કર્યો હતો.

પર્યુષણા પર્વ નિર્વિઘ્ને ઉજવાયાં હતાં. પટ્ટીમાં આનંદ આનંદ છવાઈ રહ્યો હતો.

આજે જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજીની જયંતી હતી. આચાર્યશ્રીએ સૂરીશ્વરના જીવનના પ્રસંગો હૃદય સંદિગ્ધ કરી ગતાવ્યા. શ્રી હરિચંદ્ર દાનુગાએ વિવેચન કરતાં જણાવ્યું કે— ‘મેં ઘણા ધર્મના પુસ્તકો વાંચ્યા છે, ઘણી ધર્મસભાઓમાં જઈ ધર્મગુરુઓના વ્યાખ્યાન સાંભળ્યાં છે, પણ મને જે આનંદ અને શાંતિ આચાર્યશ્રીના વ્યાખ્યાનોમાંથી મળ્યાં છે તે અપૂર્વ છે. આચાર્યશ્રીની અમૃત વાણી સાંભળતાં આત્માના ઉઠાણમાં ચીનગારી લાગે છે અને આત્મા જાગૃત બની જાય છે. ગુરુદેવના વ્યાખ્યાનો માત્ર ઘેનો માટે જ નથી પણ દિન્દુ-મુસલમાન બંને માટે દરબાણુકારી છે. તેમાં સર્વ ધર્મનો સમન્વય તેમજ આત્માની ઉચ્ચતા, મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક રહેલું છે તે નિષ્પક્ષપાતપણે દૃઢ્યંજન થઈ પડે તે રીતે આપણી યત્નશીલ દરશન આવે છે. આચાર્યશ્રીના આ આનુભાસની

યાદગીરી માટે એક એવી સભા સ્થાપન થવી જોઈએ કે સર્વેનું કલ્યાણ થાય. આચાર્યશ્રીનું નામ દર્શન રહે. મહારાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજનાં દર્શન કર્યા છે. તે વ્યાખ્યાન સાંભળ્યાં છે. આચાર્યશ્રી ગુરુદેવના સાક્ષાત્ સમા છે. ધન્ય છે એ જીવન, એ વાણી, એ કલ્યાણ ભા એ સમાજઉત્કર્ષની આગ.

કાર્તિક શુદ્ધ બીજના દિવસે પટ્ટીમાં આચાર્યશ્રીને ૭૩ જન્મદિવસ ગણુ જ સમારોહપૂર્વક ઉજવવામાં આવ્યો. આચાર્યશ્રીના ૭૩ મા જન્મદિવસની યાદગારમાં સેવાભાવી યુવાનોએ પોતાનું સંગઠન ગળ કેળવી 'આત્મવલ્લભ સેવક મંડળ' નામની સંસ્થા સ્થાપન કરી. આચાર્યશ્રી સેવા ધર્મનું મહત્ત્વ સમજાવી માર્ગદર્શન આપ્યું.

જન્મ જયંતીના ઉત્સવ પ્રસંગે હરનિવાસી વડીલાણુરામજી જૈનની અધ્યક્ષતામાં જાહેર સભા ભરવામાં આવી આત્મવલ્લભ જૈન સેવક મંડળ તરફથી પ્રમુખ ગાળુ મૂલ રાજજીએ અભિનંદન પત્ર વાંચી સંભળાવી ગુરુદેવને અર્પણ કરું

ગાળુ ગોરીશંકરજીએ ગુરુદેવના ચરણમાં નમસ્કાર કરી જણાવ્યું કે—“આચાર્યશ્રીના સમાગમમાં આવ્યા પહેલાં નાસ્તિકમાં નાસ્તિક દત્તો. કોઈને પણ માનતો ન હતો.

હું ધણા વિદ્વાનો સાથે એવી ચર્ચામાં હતાં. કે જો સેવાની સાથે જોરપૂર્વક ટક્કર લીજીતો અને કોઈના માટે ચકાચોનું સમાધાન ન કરી શકે. આચાર્યશ્રી ગુજરાતમાં પધાવ્યા ત્યારે હું યથાનુરૂપ મારા મિત્ર અમોઘ પ્રજાજીએ ને જણાવ્યું કે ગુજરાતવાસીમાં જૈન ધર્મનાં ગુણો

સૂરિજી આગ્યા છે. તેમની પાસે જાઓ. તેઓ વિદ્વાન હોવા ઉપરાંત સમયના જાણકાર તેમજ તમારી શંકાઓનું સમાધાન કરી શકે તેવા સર્વ શાસ્ત્રગામી છે. તમારા આત્માને જરૂર શાંતિ મળશે. મારો આત્મા શાંતિની શોધમાં હતો, મને આશંકા હતી કે જૈનાચાર્ય તો જૈન ધર્મનાં શાસ્ત્રો જાણતા હશે તે મારી શંકાઓનું નિવારણ કેમ કરી શકશે? છતાં હું એમની પાસે ગયો. દર્શન કર્યા અને દર્શન માત્રથી ઠોણ જાણે શાથી મારા હૃદયમાં શાંતિનું ઝરણું ફૂટી નીકળ્યું છતાં મેં મારી દ્વંદ્વેશની રીત પ્રમાણે દલીલ બાજુ શરૂ કરી. ચર્ચાના અટપટા મુદ્દાઓ રજુ કર્યાં. આચાર્યશ્રીએ તેમની લાક્ષણિક શાંત શૈલીમાં મારી દલીલોના જવાબ આપ્યા. મને રસ પડ્યો પણ હું તો પૂરો નાસ્તિક તેથી દ્વંદ્વેશ જવા લાગ્યો. બંને દલાદ ચર્ચા કરતો. ઘણી વખત તો મારી ચર્ચા સાંભળનારા અકળાઈ જતા અને ઠાઈ ઠાઈ વખત તો મને બદાર ઠાઠવા મળતા પણ શુરુદેવ સૌને શાંત કરતા અને મને સમજાવવાનું ચાલુ રાખતા.

અને આપ સૌને શું કહું? થોડા દિવસોમાં મધુર, મીઠી વાળીશી, શાંતિ અને આનંદથી, દ્રષ્ટાંતો અને દલીલોથી મારી શંકાઓ સરી પડી. હું મુગ્ધ ધર્મ ગયો. મારા ઉપર જાણે શુરુદેવે જાદુ ન કર્યું હોય એવો અમત્કાર થયો. હું તેમના ચરણમાં ઝુકી પડ્યો,

આ શાળ કૃપાસાગર શુરુચર્યાના પ્રનાયે દેવ, શુરુ, ધર્મને
... રો દર્શો. આત્મા પરમાત્માને સમજનારો થયો અને

શુભદેવની અમીરદિથી અંધકારમાંથી પ્રકાશમાં આવ્યો.
જીવન ઉજવણ બની ગયું.”

૧૯૯૮ નું ચાતુર્માસ પટ્ટીમાં શાંતિપૂર્વક પૂર્ણ કરી
પધાર્યા. કસુરમાં આચાર્યશ્રીના વરદ હસ્તે પોષ શુદ્ધિ પૂર્ણ
દિવસે નવીન દહેરાસરમાં શ્રી આદીશ્વર પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા કે
તથા નવીન ભરાવેલાં જિનગિંબોની અંજનશલાકા કરાવી.

કસુરથી લુધીઆના થઈ કોટ કાળુસિંહ તથા કોટ રા
કૃષ્ણ થઈ જરા પધાર્યા. રસ્તામાં સ્વામી બોધાનંદજી ત
સરદાર શુદ્ધત્તસિંહજી દર્શને આવ્યા. જતી વખતે સ્વા
બોધાનંદજીએ આચાર્યશ્રીના ચરણોમાં મસ્તક નમાવી આર્થ
વાંદ માગ્યા કે ‘સ્વામી ! મને એવો આશીર્વાદ આપો કે
આપના ચરણોમાં રહી ‘પદ્દર્શનસમુચ્ચય’ નો અભ્યાસ
બનું.’ આચાર્યશ્રીએ સ્વામીજીને હાર્દિક આશીર્વાદ આપ્યા.

જરામાં આચાર્યશ્રીના સદુપદેશથી જરા સંઘમાં મનકે
યવાથી પરસ્પર વેમનસ્ય હતું તે દૂર થયું. શ્રી જયો
બહેને ઉપાશ્રય નીચેની પોતાની ત્રણ દુકાનો નવીન ઉપાક્ર
માટે લેટ આપી.

અશ્વત્થ તૃતીયાના દિવસે રાયકોટમાં અંજનશલાકા હતી
આચાર્યશ્રીએ પંજાગ સંઘ સમારનને જણાવ્યું કે જે જે
મહાનુભાવોનું નવીન પ્રતિમાઓની અંજનશલાકા કરવાની
લાગ હોય તેઓએ સુખેથી રાયકોટ એક વર્ષ ૧૦ મુર્ખ
પદોની જગ્યા અંજનશલાકા સંબંધી દોષવજ્ઞ જાનને નોં
વગેરે રાખવાનું આવેલ નથી.

ચેત્ર શુદ્ધિ ત્રયોદશીના દિવસે શ્રમણુ ભગવાન્ શ્રી મહા-
વીરસ્વામીની જ્યંતી આચાર્યશ્રીની અધ્યક્ષતામાં ઉજવવામાં
આવી. આચાર્યશ્રી એ ગણધરદેવોના શંકા સમાધાન વિષ-
યમાં પ્રકાશ નાખતા, આત્મા, પુણ્ય, પાપ, સ્વર્ગ નરક, વગે-
રેની સિદ્ધિ કરી બતાવી.

સં. ૧૯૬૨ માં જ્યારે આચાર્યશ્રી રાયકોટ પધાર્યા ત્યારે
સ્વપ્ને પણ જ્યાં નહોતો કે રાયકોટમાં નગરમાં આજુ
બગ્ય ગગનચૂંબી જિનાલય બંધાશે. આ વખતે પ્રતિષ્ઠા ઉત્સવ
ઘણીજ ધામધૂમથી ઉજવાયો.

આ પ્રસંગે પંચગભરના ૪૦૦૦ ભાઈબહેનો પ્રતિષ્ઠા
ઉત્સવમાં ભાગ લેવા આવ્યા હતા.

છટ્ટના દિવસે આચાર્યશ્રીના પુનિત કરકમલોથી શ્રી
મુખતિનાથજી, શ્રી સુપાર્શ્વનાથજી, શ્રી મુવિધિનાથજીની પ્રતિષ્ઠા
થઈ હતી.

શ્રી આત્માનંદ જૈન મહાસંભાનું અધિવેશન શુજરાનવાલા-
નિવાસી બાબુ જ્ઞાનચંદજીની અધ્યક્ષતામાં થયું હતું.

પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે નગરના ઠાકરદારા, શુરુદારા, મસ્જીદે,
આદિને તથા જ્ઞાતિજ્ઞોના ઘરોમાં મીઠાઈ વહેંચવામાં આવી,
બધા બજારોમાં, હાઈસ્કુલ, પ્રાર્થમરી સ્કૂલના વિદ્યાર્થીઓ અને
કન્યા પાઠશાળાની કન્યાઓને મીઠાઈ વહેંચવામાં આવી હતી.

રાયકોટના હિન્દીદાસમાં આવેા ઉત્સવ પહેલો જ અને
અપૂર્વ હતો.

સંઠાંતિનો ચમત્કાર.

(૨૯)

‘શુભદેવ ! ચાતુર્માસ માટેની અમારી વિનંતિ હવે તો સ્વીકારાયે ને !’ લાલા ટેકચંદ્રજીએ વિનંતિ કરી.

‘જાડિયાલાશુરુ ચક્રને જ આગળ જવું છે પણ ચાતુર્માસ માટે નિર્ણય નથો થયો.’

‘સાહેબ ! લાલા હસરાજજી રોચનલાલજી દુનડે શ્રી શુભદેવને માટે જ કનાલ જમીન લેત આપણા નિયમ થયો છે.’

‘દુગડ જાનદાનની જો ભાવના સુંદર છે.’

‘દુયાળુ ! આપ ચાતુર્માસ માટે પધારો તો આપની પ્રેરણાથી શુરુભંદિરનું જાતમુહૂર્ત થઈ શકે.’

‘લાલાજી ! તમારા જેવા અનન્ય શુરુભક્ત અને ધર્મનિષ્ઠ આગેવાન હોય ત્યાં જયં સફળતાથી થઈ શકે, મારવાડ અને બીકાનેરની વિનંતિઓ આવી પડી છે. તે ભાઈઓ આજકાલ આવવાના છે.’

‘સાહેબ ! ગરમીના દિવસો આવી ગયા. હવે બીકાનેર જેટલે દૂર નહિ પહોંચાય. કૃપા કરી ચાતુર્માસ માટે અમારી પ્રાર્થના સ્વીકારો.’

‘તમારી ભાવભરી માગણીને હું કેમ અવગણું ?’

‘શુરુદેવ ! આપ તો કૃપાના સાગર છો. અમૃતસર, લુધિઆના, અંબાલા, હુશીયારપુર આદિ શહેરોના ત્રી સંઘોની આશ્રય ભરી વિનંતિઓ હોવા છતાં અમારા પ્રજાજ પુણ્યોદયે અમારી ત્રી સંઘની વિનંતિને માન આપી સખ્ત ગરમી પડતી હોવા છતાં ઉમ્મ વિદ્યાર કરી અમારે આંગણે પધારશે તો ખરેખર અમારું હૃદયો ધશે જ ધશે.’

‘લાલાજી ! નિમિત્ત બજવાન છે. અમારો ને તમારો ધર્મસ્નેહ આપણને આકર્ષે છે. શુરુદેવની કૃપા જો જ આ બધામાં મુખ્ય છે.’

x

x

x

નંદ શુદ્ધ પુનમે વિદ્યાર કરી પીપલાવાલી, આદમપુર, નવનાલ, બલધર, હરનારપુર, દયાલપુર, અંબોવાલ, રેવા

આદિ શ્રામ નગરોને પાવન કરતા ઉચ્ચ વિદ્યાર કરી અશુદ્ધિ બીજે પધાર્યા. નગર પ્રવેશનો ઉત્સાહ અજળ અમૃતસરનું શીખ બેન્ડ જનતાને આકર્ષી રહ્યું હતું. ભરમંડળીઓની ધૂન મચી હતી. અધિકારી વર્ગ તથા હિં. શીખ, મુસલમાન ભાઈઓની હાજરી સારી હતી.

સં. ૧૯૫૦ માં સ્વર્ગીય ગુરુદેવે ચોમાસું ક્યું ત્યારે આચાર્યશ્રી સાથે હતા. ૪૬ વર્ષ પોતાના આંગણે ચાતુર્મા કરતા ગુરુદેવ માટે સંઘના આબાલવૃદ્ધમાં અપૂર્વ ઉત્સાહ ફેલાયેલો હતો.

આચાર્યશ્રીએ આ વખતે જંડીયાલાગુરુના યુવાનોને જાગૃત કરવા વ્યાખ્યાનમાં યુવાનોની શંકાઓનું સમાધાન કરવાની પ્રયાશ કરી.

હંમેશાં નવનવા પ્રશ્નોના ઉકેલો મળતા, નવનવી શંકાઓના સમાધાન થતાં તથા જૈન સમાજના ઉત્થાન માટે નવનવી યોજનાઓ વિચારાતી.

આચાર્યશ્રીના આશીર્વાદથી નવયુવાનોએ 'શ્રી આત્માનંદ' જૈન વાંચનાલય ની સ્થાપના કરી.

'તમે તો ગુરુદેવના પાકા ભક્તો છો. લાલા ટેકચંદણે લાલા બનારસીદાસના મુખે અને લાલા મોહામલજી જૈન ધર્મનિષ્ઠ, સેવાભાવી સજ્જનો તમારા આગેવાનો છે. જિયાલાગુરુનું નામ જ કેવું મજાનું છે? જંને ગુરુ યજ્ઞ લાગ્યો છે તે પોતાના પ્રાણથી પ્યારા ગુરુદેવ માટે, તે છે? તમારું મંદિર નો જદુ સુંદર છે. ઉપાશ્રય પણ નો વિશાળ છે હવે તેમ. એક ગુરુ મંદિરની રૂઢિ થ.ય ને દેવ

ગુરુ-ધર્મની પ્રભાવના થાય. તમારામાંથી દુગડ કુટુંબના એક ગૃહસ્થે પોતાની બે કનાલ જમીન લેટ આપવા વિચાર દર્શાવ્યો છે. તે જમીનનો સ્વીકાર કરવો કે ન કરવો તે તમારી શ્રી સંઘની ઇચ્છાની વાત છે. તમારામાંથી બીજા બાઈઓ ગુરુ-મંદિરના મકાનનો ખર્ચ ઉપાડી લેવા તૈયાર થાઓ તો પર્યુ-પણા પર્વ પહેલાં જ ખાતમુદૂર્ત આવે છે. ’

આચાર્યશ્રીની વાણીની અજળ અસર થઈ. વાત વાતમાં ફાંડની શરૂઆત થઈ અને ગુરુમંદિર માટે જરૂરી ફાંડ ઘડી ગયું. લાલા હંસરાજજી રોશનલાલજી જૈન દુગડે શ્રી ગુરુ-મંદિર માટે પોતાની બે કનાલ જમીન શ્રી સંઘને લેટ આપી અને શ્રાવણ વદી પંચમીના શુભ દિવસે શ્રી વિજયાનંદ જૈન ગુરુમંદિરનો પાયો નાંખવામાં આવ્યો.

આચાર્યશ્રીની નિશામાં પર્યુપણા પર્વ બહુ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક ઉજવવામાં આવ્યા. શ્રી પર્યુપણા પર્વ આરાધવા સાડ પંજાબરના તેમજ પંજાબ બહારના વેપારાર્થે આવેલા ગુજરાતી-કાઠિયાવાડી બાઈઓ બધા મજી લગભગ દોઢ દુગડર પધાર્યા હતા. બધાનું આતિથ્ય રૂઢી રીતે કરવામાં આવ્યું હતું.

x

x

x

બાઈઓ ! આપણે પર્યુપણા પર્વના દાનનો મહિમા બોલીએ છીએ. સ્વામીવાત્સલ્યની ભાવના તો આપણામાં હોય તેમાં નવાઈ નથી પણ જૈન ધર્મ તો એવ માત્રને અભયદાન આપવાનું કહે છે પ્રાણી માત્ર પશુ-પક્ષીનો એવ બચાવવામાં પણ મહાન પુણ્ય છે તો આ તો મનુષ્ય એવોને માટે કરવાનું જ ન જ લ અને મેવાડમાં હજાર કુટુંબો આપણમાં આવી

પડ્યાં છે. તેઓને મદદ કરવી સૌ કોઈની પવિત્ર ફરજ છે. તમે માત્ર તમારા શહેરમાં જ ફેંડ કરો તેમ નહિ પણ મારી ઇચ્છા તો એવી છે કે આ આપદગ્રસ્ત કુટુંબો મારે પંજાબ ભરમાંથી યોગ્ય કાળો થવો જોઈએ. તેને મોકલવાની વ્યવસ્થા શ્રી આત્માનંદ જૈન મહાસભા પંજાબ કરશે. આ કાળમાં જાહેનો પણ પોતાનો હિસ્સો નોંધાવે. ‘સવિ જીવ કરું શાસન રસી’ અને-‘સર્વ જીવોને અભયદાન આપું’ એ આપણા મહાન સૂત્રોનું આપણે આવા વખતે પાલન કરવું જોઈએ. જૈન ધર્મ અને જૈન શાસનનો તેમાં જ શોભા છે. તમારા પૂર્વજોએ આવા પુણ્ય કાર્યો ઘણાં કર્યાં છે અને તે ઇતિહાસમાં અમર છે.”

આચાર્યશ્રીના આ ઉપદેશની સુંદર અસર થઈ. કાળો શરૂ થયો. જાહેનો-ભાઈઓએ તેમાં સારો રસ લીધો અને આખા પંજાબમાં તે કાળો કરવામાં આવ્યો.

‘શુરુદેવ ! અમારા શ્રી સંઘના આગેવાનોની ભાવના આપશ્રીને ક્ષામણા કરવા આવવાની હતી. સવત્સરીના દિવસે તે વાત જાહેર કરવામાં આવી પણ અમારા આશ્ચર્ય વચ્ચે શ્રી સંઘના મોટા ભાગના ભાઈ-જાહેનો આવવા તયાર થયા. ઉપરાંત ગુજરાતી, કાઠિયાવાડી, કચ્છી ભાઈઓ જે વેપાર અર્થે અમૃતસરમાં વસેલા છે તે સમિતિના થયા’ ગાળુ મોદન લાલજીએ દર્દીકન કહી.

‘ટૂપાળુ ! અમારામાના એક વૃદ્ધ ભાઈએ એવી નિવેદન કે આપણે શ્રી સંઘ મંજીને શુરુદેવના દરશનાય તમારે જઈએ છીએ નાં જધા ખુદસે પગે જઈએ.’

ઠેલું સાડું ! સંઘની શોભા તેમાં જ છે. આ વાત બધાને ગમી અને આપશ્રીની સેવામાં અમે હાજર છીએ. ’

ખુલ્લે પગે ક્ષામણી માટે આવવાની નવી પ્રયાત્ની બધાને આશ્ચર્ય થયું. જંડીયાલાશુરના હિંદુ-મુસ્લીમ બાઈઓ આ અનુપમ દ્રશ્ય જોઈ ચકિત થઈ ગયા.

શુરહેવે અમૃતસરના બાઈઓને ધન્યવાદ આપ્યો તેઓની શુરભંકિત અને ધર્મપ્રેમની પ્રશંસા કરી. તેઓત્રીએ મધુર પ્રવચન કરી દામાપનાતું રહસ્ય સમજાવ્યું અને જણાવ્યું કે સંવત્સરી અને સર્વ જીવોને ખમાવવાની જૈન પ્રણાલી જગતના ઇતિહાસમાં ઉત્તમોત્તમ છે. હૃદયપૂર્વકની સાચી દામાપનાથી તો આત્માની શાંતિ થાય છે. આજની આ ઘટના જૈન ઇતિહાસમાં અંકિત રહેશે, ઉઘાટે પગે ચાલીને આવવું અને ક્ષામણી કરવા-આ સૌભાગ્ય અમૃતસરના શ્રી સંઘને સોંપી પ્રથમ જ મળે છે.

x

x

x

શુરહેવ ! મારવાડ-ગોડવાડ ઘણા વર્ષોથી છોડ્યું છે. ૪૦ આગેવાન બાઈઓનું પ્રતિનિધિ મંડળ આપની સેવામાં પ્રાર્થના કરવા આવ્યું છે. અમારી શિક્ષણ સંસ્થાઓના વિકાસ-વર્ધન માટે આપના માર્ગદર્શનની જરૂર છે. ગોડવાડ-મારવાડમાં જનગૃતિ માટે પણ આપની જરૂર છે. આપશ્રી પધારો તો શુરભંકન મારવાડની શિક્ષણ સંસ્થાઓના સંસ્થાપક આચાર્યશ્રી વિજયલલિતમૂરીશ્વરના હાથોને વેગ મળે. તેઓશ્રી આપને સંપ્રેમ વદણા દેવરાવે છે તેમજ આપશ્રીને ગોડવાડમાં પધારવા વિનવો કરે છે શુરહેવ ! પદ્મજન્મ તો જ્યાં જઈએ

ત્યાં શુરવર્યાના નામના જયઘોષ સંભળાય છે. પંતળના ગામને શહેરે શહેરમાં ધર્મ-જ્યોત પ્રગટેલી દેખાય છે. પંતળનું સંગઠન, શુરસક્તિ, ધર્મપ્રેમ તથા આતિથ્ય પ્રશંસની છે. પંતળમાં આપના કાર્યની એવી સૌરભ છે કે પાંચ દશ વર્ષ આપ અમારા દેશમાં પધારો તો પણ એ તો એવો જ શ્રદ્ધાળુ અને શુરસક્ત રહેવાનો. ”

જાંડિયાલાશુરમાં આચાર્યશ્રીને વંદન કરવા તથા ગોડવાડ મારવાડમાં પધારવા માટે વિનંતિ કરવા વરકાણા વિદ્યાલયના પ્રમુખશ્રી શેઠ મૂળચંદણ, મંત્રી શેઠ નિહાલચંદણ, જોધપુર સ્ટેમ્પટ કાઉન્સિલ મેમ્બર વરકાણા તીર્થ હર્ષોદ્ધાર કમીટીના મંત્રી શેઠ જોઠમલણ આદિ ૪૦ ગૃહસ્થોનું પ્રતિનિધિ મંડળ આગ્યું હતું.

શેઠ મૂળચંદણએ શુરદેવને ગોડવાડ-મારવાડ પધારવા હૃદયપૂર્વકની પ્રાર્થના કરી.

રાત્રે વરકાણા, -ફાલના વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થીઓના સંવાદે, સંગીત વગેરેએ પંતળી બાઈ જહેનેના મન આકર્ષી લીધાં. પ્રતિનિધિ મંડળ ત્રણ દિવસ રોકાયું. શ્રી શીલાળાઈએ શ્રી સુધના પ્રત્યેક ઘરે એક એક કેપીઆની તથા શ્રદ્ધાળી કરી.

શેઠ મૂળચંદણએ ૧૦૦૧) જાંડિયાલા શુરમંદિરને તથા ૧૦૦૧) શ્રી આત્માનંદ શુરકુળને આપ્યા રૂ. ૨૦૦૧) શિવ વ-કોટ હોટેલસરને ગોડવાડ શ્રી સુધ વન્દ્યો આપવાના. જ. સ. ૧) શાહ બહુતમલણએ શુરકુળને આપ્યા. શ્રી ૧૦૦૧) શ્રી શિવ.કોટ મંદિરના ગોડવાડ નં. ૧૦૦૧)

આચાર્યશ્રીએ પ્રતિનિધિ મંડળને આશીર્વાદ આપ્યા. ‘ગોડવાડ-મારવાડ પણ હૃદયપટ પર છે જ. તેની સેવાને ઉત્કર્ષ માટે એક મહારથી તો આપ્યા છે છતાં ક્ષેત્રસ્પર્શના હશે તો જરૂર યાદ કરીને તે તરફ આવવાનું થશે જ.”

જંડિયાલાશુરમાં આચાર્યશ્રીનો ૭૪ મો જન્મદિવસ ત્રણ દિવસના બરચક કાર્યક્રમથી ધૂમધામપૂર્વક ઉજવવામાં આવ્યો.

શીઆલકોટનિવાસી લાલા ગોપાળ શાહની અધ્યક્ષતામાં વિરાટ સભા થઈ. આચાર્યશ્રી સભામાં પધારતાં ગગનલેદી જયનાદોથી આચાર્યશ્રીને વધાવી લેવામાં આવ્યા.

શ્રી સંઘ જંડિયાલાશુર, શ્રી આત્મ વલ્લભ જૈન મંડળ, શ્રી આત્માનંદ જૈન કુમાર પ્રેસ સભા, શ્રી વિજ્યાનંદ જૈન વાંચનાલય, શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન સભા, સનાતન મદ્વાવીર દળ તથા મુસલમાન ભાઈઓ તરફથી આચાર્યશ્રીના પુનિત કર-ક્રમણોમાં અભિનંદન પત્રો અર્પણ થયાં.

રાયકોટથી પધારેલ હેડ માસ્ટર સિંધીળાં સાહેબે આચાર્યશ્રીને અભિનંદન આપ્યાં તથા જણાવ્યું કે રાયકોટમાં આચાર્યશ્રીએ જે સત્ય ધર્મના પ્રચારનું કાર્ય કર્યું છે તે આજે પણ આબાલવૃદ્ધ યાદ કરે છે. મારી ખુદાને પ્રાર્થના છે કે આચાર્યશ્રી જેવા મહાત્મા પુરૂષ કયામત તક સુદીસલામત રહે, ખુદા દરે કયામત આવે જ નહિ.

સાડાત્રણ વર્ષની એક બાલિકાએ વ્યાખ્યાન આપી સભા જનોને ચકિત કરી દીધા. પ્રમુખશ્રીએ તે બાળાને પોતાના હાથમા લેવાની હાંસી તેને શાજાસી આપી.

ત્રીજાના દિવસે છરાનિવાસી બાબુરામજી વકીલની અધક્ષતામાં શ્રી આત્માનંદ જૈન લાઈબ્રેરીની સ્થાપના થઈ.

રાત્રિના નવ વાગ્યાથી બાર વાગ્યા સુધી કવિ દરબાર થયે તેમાં હિન્દુ-મુસલમાન વગેરે પચીસેક કવિ-સાક્ષરોએ આચાર્યશ્રીની સ્તુતિની કવિતાઓ અને શેરો સંભળાવી મહોત્સવને શોભાવ્યો હતો.

આ શુભ પ્રસંગનો લાભ લેવા આસપાસના ચાલીસ લગભગ ગામ-નગરોના ત્રણેક હજાર લાઈબ્રેરો આવ્યા હતા. આચાર્યશ્રીને પ્રાંતિપ્રાંતના આગેવાનો, સંસ્થાઓ તથા સંઘોના અભિનંદનના તારો-પત્રો મળ્યા હતા તે સમાવાંચી સંભાળ્યા હતા, સં. ૧૯૯૯ નું આતુર્ભાસ જાડીયાદા શુરુમાં આનંદપૂર્વક થયું.

x

x

x

‘આજે આ પ્રસંગે ઘણા ઘણા સંસ્મરણો યાદ આવે છે. શ્રી વિવેકવિજયજી મારા પ્રથમ શિષ્ય હતા અને તેથી જ તે અન્યંત સંવાદાવી અને કાર્યકુશળ હતા. તેમની તપસ્વાદી ભાવના ઉત્તરોત્તર વધતી ચાલી અને પછી તેા અમે તેને તપસ્વી કાંડેતા, તે સ્વભાવે ઘણા જ શાંત હતા.’

‘તેઓ અધ્યાત્મી અને વિદ્વાન હતા. તેમનું આત્મિક જીવન પ્રકારનું હતું. તેમનો સ્વભાવ ખૂબ નિલનસાર હતા. જ્યાં જ્યાં જાય ત્યાં જ્યાં જ્યાં અનુકૂળ થઈ જવાની આવડત હતી તેઓ તેા નિર્મળ આત્મિક પાત્રી પોતાનું કલ્યાણ સારી રીતે રજૂ કરતા. યુવાન વયે દીક્ષા અંગીકાર કરી ૬૫ વરે ૧૧ અષ્ટાંશ દીક્ષાપર્યાય પાત્રી થયા હતા.

સમાજની ઉન્નતિ સાધી છે. તેમની માતૃભૂમિ વલાદ-અમદા-વાદમાં જ તેઓ કાળધર્મ પામ્યા. તેઓના પરમ પવિત્ર આત્માની આપણે સૌએ ચિરશાંતિ ઈચ્છવી જોઈએ.’

જાંડિયાલાથી વિહાર કરી પ્રથમ અમૃતસરમાં એક મહિનો સ્થિરતા કરી. અહીં ધાંગધાનિવાસી શેઠ પરચોતમ સુરચંદ દર્શનાર્થ આવીયા. ગુરુદેવના સદુપદેશથી જૈન તત્વાદર્શની અર્ધ શતાબ્દિ આવૃત્તિ માટે દુ. ૩૫૦૦) આપવા વચન આપ્યું તથા પં. સમુદ્રવિજયજીના ઉપદેશથી રૂ. ૫૦૦) યુગવીર આચાર્યને માટે આપ્યા.

અમૃતસરમાં વસતા ગુજરાતી, કાઠીયાવાડી જૈન અજૈન ભાઈઓ એક ગુજરાતી મંડળ ચલાવે છે. દેશમાંથી આવનાર ભાઈઓ માટે વ્યવસ્થા કરે છે તથા એક શાળા પણ ચલાવે છે. મંડળની વિનંતિથી આચાર્યશ્રી શાળામાં પધાર્યા અને વ્યાખ્યાન આપ્યું. ગુજરાતી મંડળે આચાર્યશ્રીને અભિનંદન પત્ર અર્પણ કર્યું.

અમૃતસરમાં આત્માનંદ જૈન લાખંદ્રીરી બંધ થઈ હતી તે આચાર્યશ્રીના સદુપદેશથી ફરી ચરૂ થઈ અને તેને માટે ફંડ પણ થઈ ગયું.

અમૃતસરની મેટ્રિકલ હોલેજના વાઇસ પ્રીન્સીપાલ રાય-સાહેબ ડૉ. હેનરામજીએ તે લાખંદ્રીરીનું હૃષ્ટાટન કર્યું. આચાર્યશ્રીએ જ્ઞાનના મહિમા વિશે પ્રભાવશાળી વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું.

૫૬૧. ૬ સુર. ફિરોજપુર છાવણી, જહાહાગાદ થઇને
૨૨

આપશ્રી ફાજલકા પધાર્યા. અહીંના નુતન મંદિરની પ્રતિ
માટે વિનંતિ કરતાં આચાર્યશ્રીએ આવતી સાલનું મુહૂર્ત
આપ્યું. પ્રતિષ્ઠાનું કાર્ય પંચમ શ્રી સંઘને સોંપવામાં આવ્યું.

અહીં રોડવંચી ક્ષત્રિય લાલા લણુરામજીએ સપરિવાર
આચાર્યશ્રીના ઉપદેશથી માંસ મદિરાદિ અભક્ષ્ય પદાર્થોનો
ત્યાગ કર્યો તથા વાસશ્લેષ લઈ જૈન ધર્મનો સ્વીકાર કર્યો.

અહીંથી આલોરમંડી, સાંધોવાલી આદિ ગામોમાં થઈ
ગંગાનગર પધાર્યા. જનતાએ અપૂર્વ સ્વાગત કર્યું. ધ
પતાકાઓથી ઝળઝળાતી શણગાર તથા આત્મ વદલણ દરવા
જનાવ્યો. હતો. અહીં સુક્ષિપ્તના સ્વરૂપ ઉપર મનનીય ભ
જ્યાન આપ્યું.

અહીંથી ગણેશગઢ, તક્કમીસર થઈ પીલીગંગામંડી પધાર્યા
તેરાપંચી બાઇઓના દિલઉપર ઉપદેશની ઊંડી અસર થઈ
ધણા બાઇ બહેનોએ તીર્થ યાત્રાના નિયમ કર્યા તેમજ વિનંતિ
કરી કે અહીં મંદિર બને તો અમને દર્શન-પૂજનનો લા
ભજો. આચાર્યશ્રીએ ફરમાવ્યું કે પહેલા તમારી યજ્ઞા
કરી દ્યો પછી મંદિરજીનો પ્રગંધ થતાં વાર નહિ લાગે.

અહીંથી વિદાર કરી સૂરનગઢ પધાર્યા. ત્યાં તેઓએ
પ્રથમ શિષ્ય શાંતમૂર્તિ, તપસ્વી મુનિશ્રી વિવેકજિજ્ઞાસુ
રાજધર્મ પામ્યાના મુમાચાર સાંભળી દેવવંદન કર્યું. સ્નાત્રી
શાળામાં આચાર્યશ્રીની અધ્યક્ષતામાં પંચમ-મારવાડી નર્ક
વે.ની શોકસજા કરવામાં આવી. આચાર્યશ્રીએ તેમને સ્વ
પ્યને અજાદિ આપી.

‘ગુરુદેવ તથા ગૃહસ્થો ! એક ચમત્કારી ઘટના અમે અનુભવી છે તે આપ સૌને સંભળાવ્યા વિના હું રહી શકતો નથી.’ ગુજરાનવાલાનિવાસી લાલા બાબુરામજીએ પોતાનો અનુભવ રજુ કર્યો.’

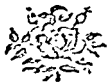
ગુજરાનવાલાથી ૨૩ માઈઓ ગુરુદેવના દર્શને ખાસ કરીને સંક્રાંતિનો સંદેશ સાંભળવા માટે અહીં આવવા નીકળ્યા. સ્ટેશને આવ્યા એટલે સાંભળ્યું કે વજીરાળાદ નજીક અકસ્માત ઘવાથી બધી ગાડીઓ રોકાઈ ગઈ છે. ભર્ટીડા જવા માટે કોઈ પણ ગાડી મળી શકશે નહિ. આથી સૌને ઘણું જ દુઃખ થયું. અમારામાં સૌથી વિશેષ દુઃખ લાલા માણેકચંદ-જીના સુપુત્ર લાલા ઊટાલાલજીને થયું કે જેમના પ્રયાસથી અમે સૌં તથા બીજા ઘણા પંજાબી માઈઓ દર સંક્રાંતિએ આચાર્યશ્રીના દર્શનાર્થે આવી સંક્રાંતિનો સંદેશ સાંભળીએ છીએ, અમે સૌ ઉદાસ વદને વિચારવા લાગ્યા કે સમય થોડો છે. લાહોર ૪૨ માઈલ દૂર છે. નથી હોતી, નથી મોટર, શું થાય ?

લાલા ઊટાલાલજી તો દત્તાશ ધર્મ ગયા. તેમણે શ્રદ્ધાવા પ્રાર્થના કરી. ‘ગુરુદેવ ! દયાસિંધુ ! હજી મુખી કોઈ સંક્રાંતિ અમારી ખાતી નથી ગઈ, શું આ સંક્રાંતિ ખાતી જશે ? ગુરુદેવ ! તમે જ તારણદાર છો. તમારું જ શરણ છે. શું અમારી પરીક્ષા લેવા લાગ્યા છો ? કૃપાળુ ! અમારી ટેક નહિ મળે. આવો, આવો.’

બસ આટલા શબ્દો ઉચ્ચારતા કોંઈ વત્તે ક્યાંથી અચા-નાં બેઠા હોતીવાળો આવ્યો અને અમારી જ પાસે આવીને

બોલ્યો કે જુઓ છો શું ? ચાલો બેસી જાઓ. લાહોર જુ છે ને ? આ જોઈ અમે ચકિત થઈ ગયા. આ ગુરુદેવની કૃપા છે, એમ વિચારતાં ચુપચાપ લોરીમાં બેસી ગયા અને લાહોર આવી પહોંચ્યા. ત્યાં રેલગાડીમાં બેસી ગુરુદેવના પ્રતાપ સ્મરણ કરતાં કરતાં, આનંદપૂર્વક ધર્મશ્રદ્ધાના ચમત્કારની વાતો કરતાં કરતાં ગુરુદેવના ચરણોમાં આવી પહોંચ્યા ખરેખર આ એક ચમત્કાર જ છે. અમને કદપના નહોતી આજે અમારી સંકાંતિ આ પ્રમાણે અમને ફળશે.”

પંતળમાં કેટલાક વર્ષોથી સંકાંતિ મહોત્સવની કે સુપ્રયા પ્રચલિત થઈ છે. પંતળમાં માસની શરૂઆત સંક્રાંતિથી થાય છે, ને સંકાંતિના દિવસે ગુરુમહારાજના દર્શન કરવા અને તેઓશ્રીના મુખાર્પિદથી સંકાંતિનો સંદેશ શ્રવણ કરવો, આચાર્યશ્રી તેઓને પૂર્વાચાર્યકૃત અનેક પ્રમાણ સ્મરણો સંબળાવી તે માસમાં તીર્થંકર ભગવંતોના જે જે કહ્યાજુકે થયાં છે તે સંબળાવે તેમજ ધર્મ આરાધના પ્રતિ વિશિષ્ટ કર્તવ્યને બોધ આપે, આ સુપ્રયા વર્ષોથી ચાલે છે અને ગામગામના ધણા શ્રદ્ધાળુ ભાઈઓ સંકાંતિનો સંદેશ સંબળવા દરમિયાને ગુરુદેવના દર્શનાર્થે જાય છે.

હીરક મહોત્સવ

(૩૦)

‘બાઈઓ ! આચાર્યશ્રી આપણી વારંવારની વિનંતિને માન આપી પંબજ નેટલે દ્વરથી રેતાળ પ્રદેશમાં અમૃત સિંચન કરતાં કરતાં બાપીસ વધે’ આપણા શહેરમાં પધાર્યા છે. આપણા શહેરમાં નૈન ધોમતોની સંખ્યા સારી જોવી છે. ધનકૃષ્ણેરા કે કેરોડાધિપતિઓ પણ છે. આપણે ગુરુદેવનું બાવનધું સ્વાગત કર્યું. ગ્રેહ લેરોંદાનજી ચેડીયા, ગ્રેહ ભોદનલાલજી કર્ણાવટ તથા જવેરી પ્રેમરાજજી ખજનચીએ તેા પ્રથમ પીતાના નિવાસભુવનોમાં ગુરુદેવના પગલાં કરાવી સારો લાભ લીધો. પંબજી બાઈઓ અને આસપાસના આપણા

બાવીસ વર્ષ પછી આચાર્યશ્રી બીકાનેરમાં પધાર્યા. ગુરુ-
ભક્ત શિષ્ય રત્ન આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસૂરિજી આદિ વર-
કાણાથી લાંબો વિહાર કરી આચાર્યશ્રીની સેવામાં હાજર થઈ
ગયા. આચાર્યશ્રીનું બીકાનેરમાં સરકારી સાંજ હાથી, ડંકા,
નિશાન, ડૉતલ, મીલીટરી બેંડ સાથે અપૂર્વ સ્વાગત થયું.
પ્રવેશ સમયે શ્રી સંઘે નવ નવા હરવાળા બનાવ્યા હતા. શહેર
શણ્ણગાર્યું હતું. પંચતબાંધી ઘણા બાવિડો ભજન મંડળીઓ
લઈ આવી પહોંચ્યા હતા. રાજપૂતાના સંખ્યાબંધ બાઈ બહેનો
સર્વત્ર દૃષ્ટિગોચર થતા હતા. અનેક આમ નગરોની ભજન
મંડળીઓની ભજનધૂન તથા પંચતબાંધી બાવિડોની અપૂર્વ ભક્તિ
ભેદ પ્રેક્ષકો દંગ રહી જતા. જલુસ એક માઈલના વિસ્તારમાં
ફેલાયેલું હતું.

ભવ્ય મંડપમાં ગુરુદેવ પધાર્યા. જયધોષોથી ગુરુદેવને
વધાવ્યા. આચાર્યશ્રીની સેવામાં બે અભિનંદન પત્રો અર્પણ
કરવામાં આવ્યા. ભક્ષાજનોના ભક્તિભર્યા ભજનો થયા બાદ
આચાર્યશ્રીએ મહામંગલકારી મંગલાચરણ સંભળાવ્યું તથા
' જ્ઞાનમદ્ધિમા ' વિષે મનનીય દેશના સુભાષી, બીકાનેરના
જૈન બાઈબહેનોના આનંદની સીમા નોંધાવી.

પ્રવેશના શુભ દિવસે શ્રી સંઘ તરફથી ૩૦૦ પચાન્નિકા
પ્રાણીઓને અમયદાન આપવામાં આવ્યું હતું.

આચાર્યશ્રી જ્યારથી બીકાનેરમાં પધાર્યા છે ત્યારથી
શાસ્ત્રનાશનિના અનેક શુભ કાર્યો થઈ રહ્યા છે એવું જાણીતું
શ્રીમાન શ્રેષ્ઠ અગ્રવંશજ શ્રી હરિદાસજી રૂડીયાળી ધનવંશી
શ્રી. શ્રી ધર્મજીભાઈ તરફથી કરવામાં આવી હતી.

તપશ્ચર્યાનો સમારંભ આનંદપૂર્વક પૂર્ણ થયો. ક્રિયા સહિત જોળીનો લાભ ઘણા ગહેન બાઈઓએ લીધો. આચાર્યશ્રીએ જોળીનો મહિમા સંભળાવ્યો.

શાસનનાયક શ્રી વીર ભગવાનની જયંતિ પણ અપૂર્વ ઉછરંગથી ઉજવવામાં આવી. ચૈત્ર વદી ૮ (હિન્દી વૈશાખ)ના દિવસે જે દીક્ષાઓ* થઈ. વૈશાખ શુદ્ધિ ૩ ના દિવસે વરસી તપના પારણાઓ શાંતિપૂર્વક થયાં. વૈશાખ શુદ્ધિ ૬ ના દિવસે શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન, ઇલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય તથા જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરિજી તથા નવયુગ પ્રવર્તક શ્રી

* (૧) મારવાડ જરહુટ નિવાસી યા. મંજાલાલજી પોરવાડના સુપુત્ર બાઈ નયમલ (ઉંમર ૧૮ વર્ષ) જે કેટલાક સમયથી આચાર્યદેવની સેવામાં રહી અભ્યાસ કરતા હતા. તેમને સમારંભપૂર્વક દીક્ષા આપવામાં આવી. ચરિત્રનાયકના શિષ્ય કયા અને નામ નિપુણવિજયજી રાખવામાં આવ્યું.

દીક્ષાનો વરણોડો શેઠ શિખરચંદ્રજી રામપુરીઆ તરફથી ધૂમધામ પૂર્વક ચલાવવામાં આવ્યો. દીક્ષા મહેત્સવનો તમામ ખર્ચ પણ એમના જ તરફથી થયો હતો. દીક્ષાર્થીના પિતા યા. મંજાલાલજી પણ હાજર હતા.

(૨) શેઠ મુલચંદ્રજી ઠાગાની સુપુત્રી મમોલ જદેતને દીક્ષા ધૂમધામ પૂર્વક આપવામાં આવી. સાખી મહેત્સવજીની શિષ્યા અને નામ મુજાલજી રાખવામાં આવ્યું. દીક્ષાનો તમામ ખર્ચ દીક્ષાર્થીના પિતા જા. રા. રા. ૧૪૫ થયો હતો.

જન દીક્ષા શ્રી વચ્ચેજીજીના દી. રા. રા. ૧૪૫ થયો હતો. દી. રા. રા. ૧૪૫ થયો હતો.

વિજયનંદસૂરિજીની વિશાળ મનોહર પ્રતિમાઓની તપગચ્છ દાદા વાડીમાં પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી.

બીકાનેર પાસે ભીનાસર રમણીય યાત્રાનું સ્થાન છે. કેટલાક ભાર્મ જહોનોની ઇચ્છાથી આચાર્યશ્રી શિષ્ય પરિવાર સહિત ભીનાસરના સંઘમાં પધાર્યા. ઘણા જહોન ભાર્મજો સંઘમાં આવ્યા. રસ્તામાં શ્રીમાન તેજરાજજી જાંડીઆએ સર્વ સાધર્મી ભાર્મજોની ભક્તિ કરી. એટલામાં સંઘયાત્રાંધ પંતળી ભક્તો ખુલંદ અવાજેથી જય જયકારના નાદ કરતા આવી પહોંચ્યા. ગુરુદેવના ચરણમાં નમસ્કાર કર્યા.

ભીનાસરમાં ત્રણ દિવસ રહી જઘાએ અપૂર્વ આનંદ માણ્યો. ગુરુદેવે તીર્થયાત્રાનો મહિમા અને તીર્થયાત્રાનું રહસ્ય સમજાવ્યા તથા આત્મ શુદ્ધિ અને આત્મ શાંતિ માટે તીર્થસ્થાન એ દેવું અત્યુત્તમ છે તે સમજાવ્યું.

પૂજ્યપાદ ન્યાયાધિપાનિધિ પંતળ દેશેદારક જીનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીશ્વરજીના નામથી ઠેાણ અજાણ્યો દશે ? દરિયાપારના દેશે. સુધી તેઓશ્રીની પ્રતિષ્ઠા પ્રસરેલી છે. તે કાન્નિકારી જીનાચાર્યની જયંતી બીકાનેરમાં ખૂબ આનંદપૂર્વક ઉજવવામાં આવી.

આચાર્યશ્રી તથા શિષ્ય-પ્રશિષ્ય મહાજ તથા આશીશજીને મજા નમજનો, જીનેન ભાર્મજો, આસપાસના જાઓ નેમજ શ્રીજો વગેરે આખા સભા મહાજ ચિકાન નેમજ મયો દેવો.

આચાર્યશ્રીના ગુણગુણાદર્શન મજા, જનુન તથા જનુન તથા જનુન મુરદેવન જનન જનન આચાર્યશ્રી વિજયનંદ

સૂરીશ્વરજીએ રજુ કરતાં જણાવ્યું કે જ્યંતી નાયક તો 'પુત્રના લક્ષણ પારણામાંથી' તે અનુસારે તેઓ સાત વર્ષના હતા ત્યારે ગામમાં ધાડપાડુઓ આવ્યાના સમાચાર માત્ર સાંભળવાથી પિતાની ગેરહાજરીમાં આત્મારામજી ખુદલી તરવાર લઈ દરવાજા ઉપર ઉભા હતા.

તેઓશ્રીની ખુદ્દિ એવી તો તીવ્ર હતી કે દીક્ષા લીધા પછી ફક્ત સાડા ત્રણ દિવસમાં ૭૦૦ શ્લોક મુખપાઠ કરી શુક્રદેવની કૃપા મેળવી દસમે દિવસે વ્યાખ્યાનની પાટ ઉપર બેસી સુંદર શૈલીમાં વ્યાખ્યાન વાંચ્યું હતું.

આ પ્રસંગે પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ, ખરતર ગાંધીય આચાર્યશ્રી હરિસાગરસૂરિજી મહારાજ, મુનિશ્રી કવીન્દસાગરજી મહારાજ, આચાર્યશ્રી મણિસાગરજી મહારાજ વગેરેએ શુક્રદેવના જીવનના જુદા જુદા પ્રસંગો બોધક રીતે દહી સંભળાવ્યા હતા.

ઉપરે આચાર્યશ્રીએ જ્યંતી નાયકની સેવામાં રહી અનુભવેલી ઘટનાઓનું વર્ણન દહી બતાવ્યું તેમાં કેટલાક પ્રસંગો રોમાંચકારી હતા. તેઓશ્રીએ જણાવ્યું કે જ્યતિ નાયક કેવા નિરભિમાની હતા તે જાણવા એક બે દહાંત જાણવા જરૂરી છે. જ્યંતી નાયકનું સ્થાનકવામ્ની સમાજમાં ધણું માન હતું છતાં સત્યની ખાતર બાવીશ વર્ષની પૂરી શોધખોળ પછી મૂર્તિ પૂજક સમાજમાં આવ્યા અને તે પછ એક શિષ્ય બાવે તેઓઘાંએ એવા વિચાર પણ નથી કર્યો કે હું સ્વતંત્ર વા નહાપુરુષ જનુ અને છન. ન મહાપુરુષ જન્યા

ન ૧૬૪૩ મ. પાલીતાણ મ. લાજુ ગદર્દ મજી મુદ્રામ

આદિ હિન્દુશરના આગેવાન સજ્જનોએ મળી લગભગ ૩૦ થી ૪૦ હજારની માનવમેદની વચ્ચે આચાર્ય પદવી આપવા માંડી ત્યારે શ્રી જયંતી નાયકે સાફ ના પાડી અને કહ્યું કે 'મેં ઇસ પદવી કે લાયક નહીં, મેરે પર કયોં ઇતના બોજ લાદતે હો.'

સર્વ સભાજનો જયંતિ નાયકના જયનાદ ગજવતા પ્રભાવના લઈ વિખરાયા.

બીકાનેર જેવા મોટા શહેરમાં એક પણ આયંજિલ-શાળા જેવી વ્યવસ્થા નહોતી. ગુરુદેવના સદુપદેશથી શ્રી જૈન શ્રે. આયંજિલ ખાતાની શરૂઆત થઈ અને પ્રતિદિન અનેક બબ્યાત્માઓ આયંજિલ કરી કર્મોની નિર્જરા દૂરે છે.

અર્ધના સકલ સંઘ અને ખાસ કરીને કરોડાધિપતિ રામપુરીયા શેઠનો અત્યંત આગ્રહભરી ભાવનાથી શ્રાવણ વદિ ૭ થી વ્યાખ્યાનમાં શ્રી ભગવતીસૂત્રની શરૂઆત થઈ અને શ્રી રામપુરીયાજીએ સમારોહપૂર્વક શ્રી ભગવતીસૂત્ર પોતાના ઘેર લઈ જઈ, રાત્રિ જાગરણ પ્રભાવના વગેરે કરી સકલ સંઘ સાથે સમારોહપૂર્વક ઉપાશ્રયે લાવી, મોનાઓના સાથીઆ કરી, મોનામરોદોથી જ્ઞાનપૂજન કરી, શ્રી અ.ચાર્ય-દેવને વાંચવા માટે ભગવતીસૂત્ર વહેારાવ્યું. શ્રી ગુરુદેવની અમૂલ્ય દેશના તથા ભગવતીસૂત્રના મનનાથ વિવચનને અપૂર્વ હાલ સખ્યાત્રંધ યોનાજનોએ મેળવ્યો.

પર્યુષણપર્વન આગાધન પદ્મ શાંતિ અને અનંતપૂર્વ મધુ ૩૦ શી ૩૫ શરૂ અને મામેના જદેન બાદલ ૩૧ દેવનો નિશાના પર્યુષણપર્વની આગાધના કરવા અગ્ર ૬

વૃદ્ધજનો કહે છે કે શુરુદેવે ગણધરવાદનું વિવેચન જે સરલ તથા નવીન શૈલીએ કર્યું છે તે આજસુધી અમે સાંભળવા ભાગ્યશાળી થયા નથી, આજના ગણધરવાદનું રહસ્ય તો હૃદયમાં ઠેાતરાઈ ગયું છે.

આ વખતના પર્યુષણમાં તપશ્ચર્યા પણ બહુ જ મોટા પ્રમાણમાં થઈ હતી. ૧૧ માસખમણ, ૧૫ દસ ઉપવાસ અને ૨૫૦ અઠ્ઠાઈઓ થઈ હતી.

ભાદરવા વદી તેરસના રોજ વડોદરાથી મૂળ સોજતનિવાસી પરમ શ્રદ્ધાળુ શેઠ દેશરીમલ્લ સુકનરાજલ્લ લગભગ ૪૦૦ માણસોનો સંઘ લઈ શુરુદેવના દર્શનાર્થે આગ્યા હતા.

ળીકાનેરના શ્રી સંઘે વડોદરાના સંઘનો ભાવભર્યો સત્કાર કર્યો હતો. સંઘ તરફથી ળીકાનેરના જુદા જુદા ખાતાઓમાં રૂ. ૨૫૦૦) નોટલી રકમ આપવામાં આવી હતી. દાનવીર શેઠ ભેરોદાનલ્લ ઠાઠારીએ સંઘ તરફથી સંઘવીને પાપડી બંધાવી મંગલ તિલક કર્યું હતું. સંઘવીલ્લે શેઠ ભેરોદાનલ્લને દુધાલો જોડાડી સ્વધર્મ રનેદમાં વૃદ્ધિ કરી હતી.

આસો શુદ્ધ ૩ ના રોજ વરકાણાથી શ્રી સંઘ જોડવાડ મહાસભાનું ૧૦૦ એકસો માણસનું પ્રતિનિધિ મંડળ આચાર્ય શ્રીના દર્શનાર્થે આગ્યું હતું. જોડવાડ પધારવા ચિનતિ કરી હતી. જોડવાડ શ્રી સંઘે શ્રી વલ્લભ જન્મ હીરક મહોત્સવમાં રૂ. ૧૦૦૦) આપ્યા હતા.

જાણીભાષ બન્યા કરે છે, જે કહેવત અનુસાર મંત્રિતા દિવસોમાં પણ એક દોષજનક ઘટના બની ગઈ. પૂજ્યપાત્ર

આચાર્યશ્રીના આજ્ઞાવર્તી વિદ્વાન સાહિત્યાચાર્ય મુનિ મહારાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજનો આશ્વિન વદિ અમાવસ્યા તા. ૧૭-૧૦-૪૪ ના દિવસે સ્વર્ગવાસ થયો. અંતિમ ક્રિયા બાદ દેવવંદન થયું. રાત્રે શ્રીમાન બાળુ મોહનલાલજી એડવોકેટની અધ્યક્ષતામાં એક શોકસભા બરવામાં આવી હતી.

x

x

x

બીકાનેરના વિશાળ રાજમાર્ગે આજે પુરજનોથી ઉમરાવ રહ્યા હતા. શુભક્રમ, ભાવિક પંતળી સ્ત્રી-પુરુષો પોતાના પ્યારા શુભદેવના આકર્ષક શુભગાન ગાતાં ગાતાં સભા મંડપમાં જઈ રહ્યા હતા. જૈન જનતા ઉમટીને બરતીના સાગરની જેમ એક જ દિશામાં ધસી રહી હતી. ઉતાવળે જવાની અને સભા મંડપમાં આગળ સ્થાન મેળવવાની ધમાલ ચાલી રહી હતી. સભા મંડપના મુખ્ય માર્ગે ધ્વજ પતાકાથી શોભી રહ્યા હતા. આસપાસના મદાલયોના ઝડપે તોરણો લટકી રહ્યાં હતાં.

શ્રી રામપુરીઆ જૈન ભુવનના વિશાળ ચોકમાં એક ભવ્ય સુદર મંડપ બંધાને આવકારી રહ્યો હતો. ધ્વનિવર્ધક યંત્રોની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી હતી. કંકુવરણા લાલ રંગની ઉપરની છતમાં રંગબેરંગી તારા મંડળો રચેલાં હતાં. મંડપના રાત્રી વિધિવિધ બાધક મૂર્તિ ને પ્લોકો, પૂર્વાચાર્યો ને મદાપુરુષો શોભી રહ્યાં હતાં. પ્રવેશ દ્વારનો મનોહર દરવાજો વિશુદ્ધ પ્રકાશ અને જૈન પ્રતીકાથી દ્યારો પ્રેશકોને બોલાવો રહ્યો હતો.

આજનો ઉત્સવ અનુપમ હતો. મંડપ બીકાનેરના હરિપિપ્પલિયા તથા હરમીનદેવો, જૈન યુવાનો અને વિદ્યાર્થીઓની અધિકારી જનો તથા નવજનો, પંડતરના ૧૦૦૦ બાળકો

બીજની સવારના પ્રમુખ શેઠ મંગળચંદ્રજી જાળક હ
ખરતર ગમ્છીય આચાર્યશ્રી હરિસાગરજી તથા કવિવર મુનિ
કવીન્દ્રસાગરજી પધાર્યા હતા અને વિવેચનો કર્યા હતા.

નવયુવક ભાઈઓએ નીચેના શબ્દોમાં શુરુદેવને હાર્દિક
અભિનંદન આપ્યું.

“પ્રાણ પ્યારા શુરુદેવ ! સ્વર્ગીય શુરુદેવના પરમ પ્રિ
પટ્ટધર, શાસન શિરોમણિ, પંજાબ દેશસંરક્ષક, સમાજ ઠક્કર
સાધક, શિક્ષણ સંસ્થા પ્રચારક, પરમ તપસ્વી સંઘ દ્વિતીય
ચારિત્રનિધિ !

ચરદક્ષતુળી રાત્રિનો ચંદ્રમા જેવો નિર્મલ હોય છે
ચરદક્ષતુમાં જલાશય જેવું નિર્મલ હોય છે, ગેય-વિદીન
આકાશ જેમ નિર્મલ હોય છે, રક્તિક રત્ન ને સંગ મરમર
જેમ નિર્મળ હોય છે, તે બધાથી અધિક નિર્મલ ચારિત્ર-
વાનનુ ચારિત્ર નિર્મળ હોય છે. આપ એવા ચારિત્રવાન
નર રત્નોમાળા એક છે. આપના જીવનમાં એક જ પ્રકારની
નિર્મળતા, એક જ પ્રકારની સ્વચ્છતા તથા એક જ પ્રકારની
દીપ્તિ દ્રષ્ટિગોચર થાય છે.

સ્વર્ગીય શુરુદેવનો સદેશ ગામે ગામ, શહેર શહેર,
મંદિર મંદિર, ઉપાશ્રયે ઉપાશ્રયે, સંઘ સંઘ અને તર્યાએ
તર્યાએ પહોંચાડી આપે જીવન ધ્યેય પ્રિદ ૧૫ ૭

૧. આપે અગ્નિન પ્રતિમાઓની અંજનગટ - જણાંદાર
ને મંદિર નિર્માણ પ્રવિષ્ટ મહોત્સવો, ૬૦ મહોત્સવો
ની સન્મના દ્વિતીય કર્યા છે

આપ નવયુવકોના ખ્યારા છો. પંતળથી મુંઝઈ સુધી ને ત્યાંથી દક્ષિણ સુધી ઉભ વિહાર કરી જનતાને જાગૃત કરી, ગામે ગામ સંપન્ન શાન્તિ સ્થાપી સમાજની સાચી સેવા કરી છે.

રાષ્ટ્રના પણ તમે ખ્યારા છો, સાધુઓમાં સૌથી પ્રથમ ખાદી ધારણ કરનાર આપ જ છો. હિન્દી રાષ્ટ્ર ભાષાનો પ્રચાર આપ કરી જ રહ્યા છો. સર્વ ધર્મનો સમન્વય કરવાની આપની ભાવના પ્રસિદ્ધ છે. દલરો અઝૈન આપના બક્ષ છે રાજા મહારાજાઓને આપના તરફ ખૂબ શ્રદ્ધા છે.

આપની મીઠી મધુરી વાણીમાં જાદુ છે. આપની શાન્ત ગુણગુદામાં આકર્ષણ છે. આપના આત્મામાં અમૃતૃતિ છે. આપની તપ અને ત્યાગપૂર્ણ પ્રભાવિક આત્મૃતિ કેને પ્રિય ન લાગે ?

આપ દલરો વર્ષ દર્શિત રહો.

અમે દલરો વર્ષ સેવા કરીએ.

કરી સમાજનોએ જ્યયોષથી શુરુદેવને વધાવ્યા. શુરુદેવને બે શબ્દો દહેવાની પ્રાર્થના કરવામાં આવી.

શ્રોતાજનો શુરુદેવની અમૃત બરી વાણી સાંભળવા તલમી રહ્યા હતા. શુરુદેવ આસનેથી ઉભા થયા અને આખો મંડપ જ્યયોષથી ગુંજી ઊઠ્યો. મંજલાચરણના મંજળ સ્ત્રોતોથી મંડપમાં શાંતિ છવાઈ ગયું.

“ સતુર્વિધ શોભંષ ” જાજનો તમારો આનંદ. તમારો

ઉલ્લાસ, તમારો શુક્રપ્રેમ, તમારી શ્રદ્ધા, તમારી ભાવના અત્યંત તમારા આશીર્વાદો મારા ઉપરના દેહને ચીરીને અંદર બેઠેલ અંતર આત્મામાં પહોંચી ગયા છે. તમે જે ઉત્સવને હીર ઉત્સવનું નામ આપ્યું છે તે ઉત્સવ મારે મન હીરકનું ઉલ્કાકરણ-કર્યો જા-કર્મણ્યતા-સેવા-ત્યાગ-તપનો ઉત્સવ છે.

મેં જે સાધુતાનો વેશ પહેર્યો છે, જે સદ્ગુણો સંદેશ બીજો છે, જે સમાજનું અસલ લઈ રહ્યો છું, જે શુભકર્મોનો મેવક કહેવરાવું છું, જે પંચાંગ રક્ષાનું બીડું ઝડપ્યું છે, શિક્ષણ સંસ્થાઓને જન્મ આપ્યો છે, જે સમાજ કલ્યાણની ભાવના હું વર્ણી શકી રહ્યો છું, જે ધર્મ ઉદ્યોત માટે મારું આ જીવન બલિ બલિ થવા સમર્થ છે, તેની સાર્થકતા કયારે થશે? એ એકંજ વિચાર આજે મને થાય છે.

ભાગ્યવાનો ! સમય પલટાયો છે. યુદ્ધની ભીષ્મજીતા, મોંઘવારી, બેકારી આદિથી સમાજનો નૈતિકતા ઉપર બારે કારખી અસર થઈ છે.

જેન સમાજ-જેન સંસ્થાઓ-જેન મંદિરો જેન ઉપાશ્રયો જેન સાધુ-શ્રીઓએ જ્યાં સમાજના ઉપયોગી ધાંધોની સંભાળ કોણ લેશે ?

હૃદયની દૃષ્ટિ ! કરોડો કમાવાયા કે લાખો જમા કરવાડે જીવનનો સાધક નથી જીવનમાં કૃદ્ધા-જામ-કદા સમાજ દેશ બંને પાસે મારે નહીં દેટલું કપું ? તજ પડે નહીં એવો બેનકા જન્મ ને દેશે 'દાય ને સાધ' ને વિચારે ?

જગતના સર્વ ઇવ સુખી થાઓ, સર્વનું કલ્યાણ થાઓ, એ ભાવના ઇવનબર દરેકમાં પ્રદિષ્ટ રહેા.

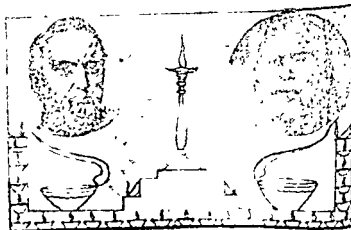
જયોરના શ્રી ચારિત્રપૂજા બણાવવામાં આવી હતી, મુમ-
ખના સુપ્રસિદ્ધ ગવૈયા પ્રાણમુખબાર્ધએ ખૂબ રંગ જમાવ્યો હતો.

રાત્રિના નવ વાગે શ્રી શેઠ જવાહરલાલજી નાહટાની અધ્યક્ષતામાં સભા યજ્ઞ હતી. શ્રી વૈદ જશવંતરાજજી જૈને 'જૈન સમાજ અને સંગઠન તથા પં. રામકુમારજીએ 'જૈન ધર્મ' એ વિષયો ઉપર ભાષણો આપ્યાં હતાં. અહીંના શ્રીમાન મહારાજ કુમારશ્રીના પ્રાર્થવેટ સેક્રેટરી પ્રસિદ્ધ વિદ્વાન પં. દશરથજી શર્માએ 'જૈન ઇતિહાસ' ના વિષય ઉપર મહત્વ પૂર્ણ વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું, તેમજે તીર્થંકરો દ્વારા પ્રચારિત જૈન ધર્મના સ્વરૂપનું વર્ણન કર્યું હતું. તેમજ શ્રી દરિબાદ્રસૂરિ, શ્રી ટેમચંદ્રાચાર્ય તથા શ્રી કુમારપાલ મહારાજજીએ જૈન ધર્મના પ્રચારાર્થે ઠેવો લોગ આપ્યો હતો તેનું વર્ણન કર્યું હતું.

અંતમાં સમાપતિજીએ જૈન ધર્મના મુખ્ય સિદ્ધાંતોની સમાલોચના કરી હતી.

ચહેરે ચહેરની જાજન મંડળીઓના મધુર મધુર જાજનોની પૂન મચી હતો. મોટી રાત્રિ સુખી શ્રી પુરુષોનો ભારી બીડ રહી હતો.

હીરક મહેતાત્ર (૪)

શુદ્ધેવને તૈન સમાજના લાખ લાખ અગ્રણી
દના ગામિ ગામ ને શહેરે શહેરના સયો, સંસ્કૃત
ભક્તો, જ્ઞાનિવાનો તથા અનેક વિદ્વાન પુરુષોના
મળ્યા દના સમાજના કર્ણધાર આચાર્ય મહાશય
વરોના પદ પત્રો દના ઉપરાંત વીકાનેરમાં જુદા જુદા
જ્ઞાનિદન પત્રો શુદ્ધેવના કમળમાં અર્પણ થયા

୧୫:୩୫:୩୫ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଛି ମିଳି ୩୫:୩୫:୩୫
 ୩୫:୩୫:୩୫ ୩୫:୩୫:୩୫ ୩୫:୩୫:୩୫ ୩୫:୩୫:୩୫
 ୩୫:୩୫:୩୫ ୩୫:୩୫:୩୫ ୩୫:୩୫:୩୫ ୩୫:୩୫:୩୫

ॐ श्रीः *

नमो अरिहंताणं

अभिनन्दन-पत्र

कलजुग रा कलप-ब्रह्म, ज्ञान रा सूरज, धर्म रा प्रकाश-स्वम्,
लोगों ने अज्ञान रे अंधेरे मांय सँ प्रकाम में लावण वाला

महान जैनाचार्य

भी श्री १००८ श्रीमद् विजयानंद सूरीश्वर [आत्मारामजी]

महाराज रा पाटवी जैन धर्म रा मोटा आधार,

अखिल-लोक-कल्याण-कारी

श्री श्री १००८ श्रीविजयवह्मसूरीश्वरजी महाराज रे

चरण-कमलों में मादर समर्पित

हे आचार्य शिरमोड़ !

आप रे गुणों से चखाण करणों 'सूरज मामो दीपक
संजोषणो हे । एक पंजाब से श्री संप ही नहीं, आर्य भारत
रा श्री संप आप रे उपकार सँ उपकृत हो' कृतार्थ हो
रहा है । मैंकहो शिक्षा-संस्थाओं की स्थापना कर ज्ञान-
मंदिर और ममाओं ने जन्म देयन, नया आवकांन जीवन की
सफलता से मारग बता, नया जैन मंदिरों की नींव मेल,
और जवानों ने मेल-झेल से पाठ पढ़ा आप जको चौतरफो
बाम करयो हे तिहो आप रे जम ने जमर गखन बाम्हे

मोकल्लो है । पंजाब नै संभालनो, राजस्थान नै जगावणों,
और गुजरात नै उठावणो आप जित्ता समर्थ महात्मा रो ही
काम है, समूचे भारत रै साधुसमाज रा आप अगवा हो-
इण बात रो इण सँ वक्तो कोई प्रमाण हूसी ?
हे रिग्वीराज !

वरसां री उडीक रै पछे आ नगरी आप रै चातुर्मास
सु पवित्र हुई । इण चातुर्मास में जियो आनंद-मंगल रहयो
और उपदेशामृत री जियो झड़ी लागी उणां रो बखान
करणो शब्दों री शक्ति रै बाहर है ।

भगवन् स्मरिराट् :

इण नगरी रो जैन मंथ-और नगर-निवासी मारा ही
आप रा मन, वचन कर्मा सँ गिणी है, आप म्हां लोगों री
मदा ही कन्याण-कामना करना रैमो हमी आना है ।
जैन मंथ-मंरक्षक !

आप म्हां रा पूज्य हो, अगवा हो, पथ-दर्शक हो,
गुरु हो, श्वशुर हो । वनो नांद निवेदन करो । आप म्हां
योगों रा मर्यादा हो । आप री मदमासना म्हां पर निर्भर
बनी रैव और म्हे मी आप रै महान आदर्श रो पतु-किंवित्त
अनुमत्य करने में समर्थ हूवा ।

साम्प्रतिका जैन मंथन,) भाव ही धारण करत रा अनुगामी अंग
दावाकर) श्री विद्वत् बहस प्रमिन्नन्दन सांभल
रा मंदार-मंद

“ જીકાનેરનો આ મહોત્સવ મારા જીવનનો મહામૂલો મળ્યું છું. તમે પંજાબ-રાજપૂતાના-ગૂજરાત-મારવાડ-મુંબઈના બાઈબહેનોએ મારા ઉપર જે અભિનંદનની વર્ષા કરી છે. તેને માટે હું મારી જાતને યોગ્ય માનતો નથી. માત્ર સ્વર્ગવાસી શુરદેવનો હું તો સદેશવાહક છું અને રદીશ. તેઓશ્રીના પુણ્ય પ્રતાપે અને તેઓશ્રીના મંગળ આશીર્વાદથી જગ્યાએ જગ્યાએ સમાજ-ધર્મના કાર્યો સફળતાપૂર્વક થાય છે. પણ મારી એક બાવનાની સિદ્ધિ હજી બાકી છે. જ્યારે સકલ જૈન સમાજ એક દિલ ધર્મને ખસે ખસા મેળવીને સમાજ કલ્યાણ, સમાજ સંગઠન અને સમાજ પુનર્વિધાનનું રચનાત્મક કાર્ય કરશે ત્યારે હું મારી જાતને મારા કાર્યક્ષેત્રમાં સફળ થયો માનીશ.

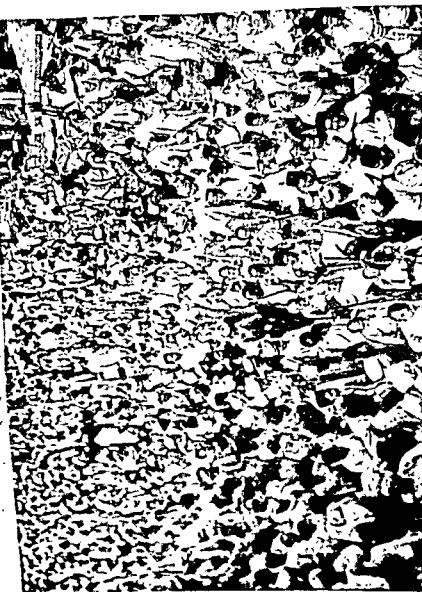
જીકાનેરના લક્ષ્મીનંદનોને હું પૂછું કે તમે તમારા જીકાનેરના બાળકો-બાળાઓ-વિદ્યાર્થીઓ-યુવકોના સર્વતો મુખી વિકાસ-વર્ધન માટે શું કરો છો ?

જીકાનેર ધારે તો એક જૈન વિદ્યાપીઠ ખોલી શકે, રાજપૂતાનામાં એક જૈન કોલેજની તો અત્યંત જરૂર છે જ. અને આ પ્રાચીન મનોદર મંદિરોનો જીર્ણોદ્ધાર એ કેટલો આવશ્યક છે ? એ માટે તો તમે આજે જ નિર્ણય કરો— નિર્ણય કરો.”

આચાર્યશ્રીએ અભિનંદન પત્રોનો જવાબ આપ્યો અને મહોત્સવના મહામંત્રીએ એક આનંદજનક જાહેરાત કરી.

બાઈઓ ! શુરદેવના ૭૫ મા જન્મ દિવસ અને હીરક મહોત્સવના આશીર્વાદથી તરીકે સ્વર્ગીય શુરદેવના નામની મુખ્ય

આચાર્યશ્રીના હીરકમહોત્સવ પ્રસંગેનું રથયાત્રા-જલ્લસનું એક દૃશ્ય.
(ગુજરાતી સં ૨૦૦૦ બીકાનેર)

શુરોદેવના જમણા હાથ સમા પં. શ્રી સમુદ્રવિજયણ, મુનિ
વિશારવિજયણ, મુનિ ચતુરવિજયણ મુનિ વસંતવિજયણ,
મુનિ શિવવિજયણ, મુનિ વિશુદ્ધવિજયણ, મુનિ વિક્રમવિજયણ,
મુનિ હિમતવિજયણ મુનિ વિશારદવિજયણ, મુનિ જનક-
વિજયણ, મુનિ નિપુણવિજયણ આદિ ૧૪ થાણા હતા.

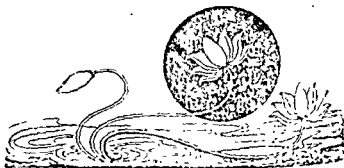
આવા યુગવીર આચાર્યદેવ જેમના જીવનનો પ્રત્યેક દિવસ
અરે પ્રત્યેક પાળ ધર્મ અને સમાજની સેવામાં અર્પિત થઈ
રહેતો છે, યુગયુગ ચિરાયુ રહે.

શુરદેવના જમણા હાથ સમા પં. શ્રી સમુદ્રવિજયણ, મુનિ
વિચારવિજયણ, મુનિ ચતુરવિજયણ મુનિ વસંતવિજયણ,
મુનિ શિવવિજયણ, મુનિ વિશુદ્ધવિજયણ, મુનિ વિક્રમવિજયણ,
મુનિ હિમતવિજયણ મુનિ વિશારદવિજયણ, મુનિ જનક-
વિજયણ, મુનિ નિપુણવિજયણ આદિ ૧૪ યાણા હતા.

આવા યુગવીર આચાર્યદેવ જેમના જીવનનો પ્રત્યેક દિવસ
અરે પ્રત્યેક પળ ધર્મ અને સમાજની સેવામાં અર્પિત થઈ
રહેત છે, યુગયુગ ચિરાયુ રહે.

જવલંત ભાવના

(૩૧)

પંજગના ર્જુધાર ! ગુરુકુળના પ્રાણ ! અમારા શ્રી દેવ
પંજગના રાદગર ! આપ પંજગથી પાંચ વર્ષ માટે તીર્થ
ધિરાજથી સિદ્ધાયલના યાત્રાદિ માટે ગુજરાત તરફ પધાર
દના. અમારી પ્રાર્થના તો વરો વર્ષ ચાલુ દની, શ્રીસોમ
નયા શ્રી ગિરનારજીમા અમારા પંજગના સર્વ નગરોના અગ્રે
વાનાનું પ્રતિનિધિ મંદિર આપશ્ચને પંજગ પધારવા વિનવિ
રેવા આજુ દનું. પણ આપશ્ચ શ્રી મદાપીર નેત્ર વિષ
લવના મંદિરની પ્રતિષ્ઠા માટે મુનથ પધાર્યા. વરો યમ તથા
અમારા પંજગની શાન સજાગ લેનાર દેખ તથી અત્યંત
અમૂલ વાણી સજગવવા માટે. તમામ સામના સુધાન ને,
સુધ ને મંદિર માટે, સુધાએના વિદ્યાસ માટે, પંજગની
સુધ માટે પંજગન ને પાદુદની અનુદિ માટે ૧૫

ગુરુદેવ ! પધારો ! મારવાડના આગેવાનો અને આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસૂરિ મહારાજની ભાવના આપને ગોડવાડ તરફ લઈ જવાની છે. ગુજરાતના બાઈઓનો આશ્રય પણ અહીંથી સિદ્ધાચળ તરફનો હોય તે સ્વાભાવિક છે પણ ગુરુદેવ ! અમે જ્યારે મારવાડ ગુજરાતમાં તીર્થ યાત્રા માટે જઈએ છીએ ત્યારે જે જે મુનિ મહારાજોને પંતળ પધારવા વિનંતિ કરવામાં આવે છે તે બધા એક જ જવાબ આપે છે કે આચાર્યશ્રી ગદલભવિજયજી પંતળની રક્ષા માટે આવશે. આપ પણ અમને નિરાશ કરશો તો અમારી આશા લતા સૂકાઈ જશે. ગુરુદેવને પંતળનો બગીચો જે આજ સુધી તો ગુરુદેવના પ્રતાપે ફૂલો ફાલ્યો રહી શક્યો છે તે વેરાન થઈ જશે.

કૃપાસાગર ! વહેલા વહેલા પધારો ? અમારા મન પ્રકુલ હશે, અમારા હૃદય કમળને વિકસાવે. અમારી આશા લતાને અમૃતના સીંચન કરે.

ગુરુવિન મુનો પડ્યો છે પંતળ,
ગુલચન સૂકાઈ રહ્યો છે ગુરુરાજ.

સભાજનોના હૃદય પીગળી ગયાં. આંમુઓની ધારાઓ ચાલી, સભા મંત્રમુગ્ધ બની રહી ગુરુદેવને પંતળ અને ગુરુદેવ સાંભર્યા હોયનના ખૂણાઓમાં જળ જિંદુઓ ફોટી આવ્યાં.

આશાસન આપવા માટે ગુરુદેવ ઉભા થયા. પ્યારા પંતળી બાઈબહેનો ! તમારી હર્દ બરી પ્રાર્થના સાંભળી. યાદ છે મને, તમે ખૂબ ખીસ્ક રાખી રહ્યા છો. પાંચ વર્ષનો વાયદો હતો તેના ૧૩ વર્ષ થયાં છે. ગુજરાત-મારવાડના ઠેટલાંક મહાત્મના તમાજ-ધર્મ અને શિક્ષણના કાર્યોએ મને ચેતી લીધા પણ

પંતળને હું કેમ બૂલું? વારંવાર પંતળને યાદ કરી હું પંતળની જ ચિંતા કરતો.

દવે વિલંબ નહિ થાય. શાંતિ રાખો હું આવું છું અને સત્વર આવું છું. તે માટે મેં પ્રતિજ્ઞા કરી રાખી છે કે ચાતુર્માસ પૂરું થયે પંતળ તરફ જ વિદ્યાર કરવો અને જ્યાંસુધી પંતળના એક મોટા શહેરમાં ન પહોંચું ત્યાં સુધી રાજ એકાસણું કરવું અને પાણી સિવાય બીજા છ દ્રવ્યો ઝાંટકે પાણી સાથે સાત દ્રવ્યો જ વાપરવાં.

શુક્રદેવની આ આકરી પ્રતિજ્ઞા સાંભળી સભા સમસમી ગઇ. ધન્ય શુક્રદેવ, ધન્ય શુક્રદેવના જયકારથી મંડપ ઝૂંજી ઉઠ્યો. વયો પહેલાની વાત છે. શુક્રદેવે ૧૯૮૧ માં પંતળ ઊડ્યું. પાંચ વર્ષમાં પંતળ પાછા આવવાની બાવના હતી. પણ આપ સંમેલન, વિદ્યાલયના મંદિરની પ્રતિષ્ઠા, શતાબ્દિ મહોત્સવ, રાધનપુરમાં જ્ઞાન પરત્રનું ઉજ્જાટન તથા પાટણમાં જ્ઞાન મંદિર આદિ કાર્યોએ શુક્રદેવને રાહ રોકી લીધી. પંતળની વિનંતિ તે આવું હતી, છેવટે પંતળની બામ્બોના પ્રતિનિધિ મંદિરે શુક્રદેવને જાગરણ દ્વારા વિનંતિ કરી અને શુક્રદેવ પંતળ પ્રતિષ્ઠાના શુક્રદેવ અને પંતળની બામ્બોના નિમ્નગ્રીમ પ્રેમનું આ એક અનુપમ દ્રશ્ય છે.

‘શુક્રદેવ! આપણી પંતળમાં પધાર્યા આવનાર છો કબરો પ્રતિષ્ઠા દવે તે પૂરી થઇ છે. આપ દબ્બુ કેમ માત્ર અમુક જ દ્રવ્યો દ્રવ્યો છે.’ એક કાપુએ હાથ ઝેડી પ્રાર્થના કરી.

‘જી હા કબરો દવે આ દ્રવ્યો હશે છું.’ હસતા હસતા જવા મળ્યું.

‘શુભદેવ ! પંજાગની ભૂમિ, ગરમી ચરહી આદ્યા કરે..
વિહાર સતત રહેશે. ગોચરી વહેલીમોડી ગણે. કૃપા કરી પંદર
દ્રવ્યો તો રાખો જ. આ કાયાથી દલ ઘણાં ઘણાં ધર્મ-
ઉદ્યોતનાં કાર્યો કરવાના છે.’

‘તો તો પછી જોણું શું થયું ? કાયા તો સંયમથી અને
વૃત્ત નિયમથી વિશેષ કામ આપે. હું તો આકથી જોણા દ્રવ્યો
કરવાની ભાવના રાખું છું પણ તમારા આશ્રદને વશ થઈ-
તમારી ગદાની ચારીરિક શક્તિની હિતિને વિચાર કરી પાણી
આથે દશ દ્રવ્યો રાખી લઉં છું. દશ દ્રવ્યમાં ઔષધિ આદિનો
પણ સમાવેશ થઈ જશે. ભૂતથી કદાચ કોઈ દિવસ એક દ્રવ્ય
પણ વધી જાય તો પ્રાયશ્ચિત્તરૂપે બીજે દિવસે બે દ્રવ્ય જોણાં
કરવાં બે વધી જાય તો ચાર જોણાં કરવાં અને ગોચરી
વખને મોન રાખવું.

આવી આકરી પ્રતિજ્ઞા સાંભળી બધા સમસ્રમી ગયા.
આચાર્યશ્રી દેવ, શુભ અને ધર્મના પ્રતાપથી આ પ્રતિજ્ઞા
અખંડ પાળી રહ્યા છે.

x

x

x

માગશ્વર વદિ ૬ નો દિવસ આવી ગયો. રામપુરીયા જૈન
ભુવનનો થોડો જનતાથી ભરાઈ ગયો. આજે દક્ષરો ત્રી પુરોના
મન ઉપર શુભદેવના વિરહની વેદના રોખાની હતી. શુભદેવના
અમૃતવચનો, શુભદેવના બીજાનેર અને જૈન સમાજને ઉત્તમ
કરવાના બગીચે પ્રયત્નો અને સમાજદયાળુની ધમશ આજે
બધુ વાદ આવી દુહવને દસમચાવી રહ્યા હતા.

—

319

—

—

—

ભાથરા જે તેરાપંથીઓના આગેવાન છે. તેમણે જદારના તામ્રોની બહિષ્કાર કરી. જીકાનેરવાળા શ્રી મેઘરાજાજી કાચરની રંધણી પંચકલ્યાણક પૂજા બણાવી. રાત્રે વાવના ગેડી. કાચર-મંદીરાંએ સુંદર રંગ જમાવ્યો. અનેક તેરાપંથી વામળાડેનો દર્શન માટે આવ્યા હતા.

જાણુ ધનપતસિંદણના પોત્ર જાણુ તેજગદાદુરસિંદણએ ત્યાં મુખી આચાર્યશ્રીના દર્શન ન થાય ત્યાં મુખી પર્યુપજથી ભાત અને આસોથી ધીને ત્યાગ કર્યો હતો, તે અહીં શુર-મદારાજના દર્શને આવ્યા હતા.

અનેક નાના મોટાં ગામોને પાવન કરતા કરતા મદા શુદ્ધિ પના રાજ પંચકોશી પધાર્યા. અહીં જંગીરદાર સદીશ યુનિવાલજી જાટે આચાર્યશ્રીનું સ્વાગત કર્યું. દગરે વીધાં જમીનના તેઓ માલિક છે, જાણુ સંસ્કાર જાણુ છે.

અહીં એક ચમત્કારિક ઘટના બન

આયેના ધાનક વામળાડેનોએ તીર્થો રાખી હતી. ઉપરના મકાનમાં આવી હતી આંજો આસવી કરી દર નીચે આવી ગયા હતા. અંજોરે મુનિ કરવા ગયા. પણ જાણુ ઉપરના પણ તેઓનાથી પણ ન પુર્યા.

જે પંચકલ્યાણ ને બધાં જ દર્શને જોવા

સેમ લાગ્યું કે મકાનમાંથી નીકળી આવ્યા હતા તેઓને.

બીકાનેર તરફ જતાં આચાર્યશ્રી અહીં પધાર્યા હતા ત્યારે શ્રી સંઘે પ્રતિષ્ઠાની વિનંતિ કરી હતી. આચાર્યશ્રીએ ફરમાવ્યું હતું કે તૈયારી કરી રાખો, અવસર મળશે તો બીકાનેરથી પંતળ તરફ પાછા ફરતાં તમારું આ કામ થઈ જશે. શ્રી સંઘે તે વચનની યાદ આપી. આચાર્યશ્રીને આશ્ચર્યપૂર્વક આ કાર્ય નિવિઢને પાર પાડવા વિનંતિ કરી. શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામીના નૂતનમંદિરની પ્રતિષ્ઠા નિમિત્તે અદ્વાઈ મહોત્સવ શરૂ થયો. કુંભસ્થાપના, નવમહા; દશદિક્પાળપૂજન તથા અભિષેક આદિ થયાં. ફાગણ શુદ્ધ ૧ ના રોજ રથયાત્રાનું સભ્ય જલૂસ નીકળ્યું. લાહોરનું પ્રતાપ બેંડ, ફાઝલકાનું બેન્ડ તથા પંતળી તથા બીકાનેરી ભજન મંડળીઓએ રથયાત્રાની શોભામાં વૃદ્ધિ કરી.

બીજાના દિવસે આચાર્યશ્રી તથા મુનિમંડળની હાજરીમાં લાલા ચંદુલાલજી અમવાલના સભાપતિત્વમાં જતેર સભા થઈ. જેન રદ્દલના વિદ્યાર્થીઓના મનોદ્વર ભજનો-સંવાદો આદિ થયાં. આચાર્યશ્રીના સહઉપદેશથી અણેર મંડીવાળા શેઠ સૂરજમલજી ગોલેચ્છાએ જિંદગી પર્યંત પ્રતિવર્ષ રૂ. ૫૦) થી જિનમંદિરજીને તથા રૂ. ૫૦) પ્રતિવર્ષ જેન રદ્દલને બેટ આપવા વચન આપ્યું. આ ઉપરાંત બીજા ભાઈઓએ પણ જેન રદ્દલને સારી સદાયતા કરી. અહીંની વિદ્યાપ્રબાવિની સભાએ પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રીના કરકમલમાં અર્ચન કરી સમર્પણ કર્યું.

ફાગણ શુદ્ધ ત્રીજાના શુભદિને રૂ. ૧૦-૧૫ વાગ્યે પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રીને રૂ. ૧૦૦) થી જિનમંદિરની પ્રતિષ્ઠા અર્પણ કરી અને ચંદ્રપ્રભુસ્વામી

આચાર્ય લલિતવિજયજી આદિ તો કહે છે કે ૩૦૦ માધલનું રેગીસ્તાન કેવી મુશીબતો વેઠીને વટાવ્યું છે અને હવે કદાચ તેઓ થાક્યા પણ હશે પણ આ એક ગુમડાની તકલીફ ન હોત તો કાલેજ વિદાર કરવો છે, છતાં વચનની પણ કીમત હોવી જોઈએ. ગુમડું તો રસ્તામાં મટી જશે. તમે નિરાશ ન થશો. અહીંથી રોપડ આવીશું તમારી-અમારી ભાવના પૂરી થશે.

ગુરુદેવના આ વચનો સાંભળી સભા ગદ્ગદિત થઈ ગઈ. કેવી કેવી જલ્દમનો ઉઠાવીને પણ ગુરુદેવ ગામેગામ અને શહેરેશહેરના કલ્યાણ માટે પ્રાણની પણ પરવા કર્યા વિના સતત ધર્મકલ્પન કરી રહ્યા છે ?

જીરાયો વિદાર કરી ઝતરવાલા પધાર્યા. એક ૧૦૦ વર્ષના વૃદ્ધ ટોચીમા ગુરુદેવના આગમનના સમાચાર સાંભળી પગે ચાલીને દર્શન કરવા આવ્યાં. આંખોનો નજર ચારી દની દાંત પણ ધીરા દત્તા માત્ર કાનથી ઓર્ણું સંભળાતું હતું. આખો દિવસ રેડીઓ કાંતીને દિવસ માગતી આવ્યા ન ભળવાને ટોચીમાને પગેલાનું ભાતું આંખના માટે ઉપદ્રવ તરફ ગુરુદેવના દર્શન કરી ટોચીમાએ અમુજગણી ગુરુદેવના પગ પળાવ્યા ગુરુદેવ ટોચીમાને પગમાળાનું રટણ કરી પીરજથી જીવન સંપૂર્ણ કરવા સમજાવ્યા.

અહીંથી મીરા, જમરાવા ધર્મ વાલોટ પપવા ર.વડોટમ. અનેક આર્થસમજી નયા મનાનના કાર્યમાં મુદ્દે આગમ, પગના નયા કામે અર્થિ વિષયે ૧૨ કીડ કીડ વચા મહોત્તર કયા અને અ.યાર્કાંક એ દર્લેવૃષ્ટેક અપ.ન. મનનુ નુમ
 રેના:૫૧૧૩ સમ.ચ.ન ૧૫

અહમદ ગઢીમાં માલેર કાટલાના જૈન-હિન્દુ-મુસ્લીમ બાઈઓ વિનતિ કરવા આવ્યા. આ પ્રતિનિધિ મંડળમાં વિદ્વાન મોલવીજી પણ હતા. તેઓએ વિનંતિ કરી કે આપશ્રી પહેલાં અમારા શહેરમાં પધાર્યા હતા ત્યારે હિન્દુમુસ્લીમોમાં જોરદાર ઝગડો ચાલી રહ્યો હતો, પરંતુ આપશ્રીના ઉપદેશથી શાંતિ થઈ હતી. તે દિવસો આજે પણ યાદ આવે છે. આપ અમારા શહેરને છોડીને નહિ જઈ શકો. ગુરૂદેવે સમય હશે તો માલેરકાટલા નહિ બૂલાવ તેમ આશ્વાસન આપ્યું હતું.

દોરાહામંડીમાં અંગાલાના આગેવાન ગૃહસ્થો આવ્યા હતા. શ્રી સંઘ અંગાલામાં મુનિ ધીરસાગર તથા કાંતિસાગરે જગવેલા વૈમનશ્યની આચાર્યશ્રીએ સફળઉપદેશદ્વારા શાંતિ કરાવી અને તે બધાએ માન્ય રાખી.

ગઢીમાં એક હિન્દુ કુટુંબે ગુરૂદેવના ઉપદેશથી માંસ શરાબ આદિ કુવ્યસનોના ત્યાગની પ્રતિજ્ઞા લીધી. ગુરૂદેવે પણ પ્રતિજ્ઞા કરી કે જ્યાં મુખી શ્રી સિદ્ધાચલજીની યાત્રા ન થાય ત્યાંમુખી મોતીચરનો ત્યાગ.

અહીંથી વિહાર કરી રોપડ પધાર્યા. રોપડના નગરજનો ઘણા દિવસોથી ગુરૂદેવની વાટ જોઈ રહ્યા હતા. ગુરૂદેવનો નગરપ્રવેશ જહુ ખૂમધામપૂર્વક થયો. અંગાલા દોલેજ બેન્ડ તથા સ્થાનકવાસી બાઈઓ અને હુધિયાના અંગાલાના બાઈઓ પણ સ્વાગતમાં બાજ લેવા આવ્યા હતા.

આચાર્યશ્રીએ એક મહિનો સ્થિરતા કરી પ્રતિજ્ઞા વિવિધ વિષયો પર બ્યાખ્યાનો થતાં હતાં. જૈન જૈનેશ્વર બાઈઓએ સારી સંજ્ઞામાં લાભ લીધો.

રામણીની ખુશીમાં રૂ. ૧૦૦૦) ગુરુકૃણ ગુજરાંવાલાને ભેટ આપે છે. ' એક ગૃહસ્થે પરિચય આપ્યો.

. ' લાલાજી ! તમારી ભાવનાને ધન્ય છે. ગુરુદેવના તમે શ્રાવક અને વળી આટલા ળધા સુસ્ત ભાવિક બાણી આનંદ થાય છે.

ગુરુદેવને વધરાવળ જોલું હર્દ થઇ આવવાથી અમ-
ડો. મુકન્દલાલ પરીજે જહુ જ કુશળતાપૂર્વક
' શ્રી સંઘે આયંજિલની તપશ્ચર્યા કરી. ગરીબોને
દેવામાં આબુ'.

જની તનિયતની શાતા પૂછવા પંજગભરના
વવા લાગ્યા.

રામણીની ખુશીમાં રૂ. ૧૦૦૦) શુરુકુળ શુભરાંવાલાને ભેટ આપે છે. ' એક ગૃહસ્થે પરિચય આપ્યો.

' લાલાજી ! તમારી ભાવનાને ધન્ય છે. શુરુદેવના તમે પ્રિય શ્રાવક અને વળી આટલા ણધા ચુસ્ત ભાવિક બાળી ખરેખર આનંદ થાય છે.

અહીં શુરુદેવને વધરાવળ જેવું હર્દ થઇ આવવાથી અમ- દાવાદનિવાસી હો. મુકન્દલાલ પરીખે બહુ જ કુશળતાપૂર્વક ઓપરેશન કર્યું. શ્રી સંઘે આયંજિલની તપશ્ચર્યા કરી. ગરીબોને છૂટા હાથે દાન દેવામાં આવ્યું.

શુરુ મહારાજની તળિયતની શાતા પૂછવા પંન્તગભરના બહેનભાઈઓ આવવા લાગ્યા.

' દયાસાગર ! હમણાં જ ઓપરેશન કરાવ્યું છે. તળીયત બરાબર નથી. વૃદ્ધાવસ્થા પણ હવે દેખાય છે. આરામની ખાસ જરૂર છે. કૃપા કરી અહીં સ્થિરતા કરો. શાંતિ રાખો. આપનાં કાર્યો તો હંમેશાને માટે ચાલુ જ રહેશે. આપ જ્યાં હશે ત્યાં મન-વચન-કર્મથી ધર્મઉદ્યોત થતો રહેશે. ' લુધિયાનાના આગવાને શ્રી સંઘની વતી પ્રાર્થના કરી.

' બામ્પશાગીઓ ! તમે તો મારી વૃદ્ધાવસ્થા ભ્રમને મને આરામ લેવા વિનવી રહ્યા છો ને ! પણ અમારે સાધુઓને ગરમી કે શરીર-ટાક કે તરકો શું ? આ શરીર શા માટે છે ? અને વૃદ્ધદેહમાં સુવાન-અવંત આત્મા બેઠો છે તે ભૂલી મયા ? સસારનો ત્યાગ કરી આ વેશ પહેરી અમારે ભગવાન મહા- વીરની જન્મ અમારા અવનનનં પહેવગના દિકાજ આપવાનો

સંસ્થાને ક્યારે યાદ કરશે ? ૫૦૦) ૧૦૦૦) તો દેવાવાળા અહીં મળી રહે છે. પણ તમારી પાસેથી તો સારી એવી રકમની આશા છે.' આચાર્યશ્રીએ શ્રી પુરુષોત્તમદાસને ઉપદેશ આપ્યો.

‘કૃપાળુ ! આપ આજ્ઞા કરમાવો. એવાં મારાં અહો-ભાગ્ય ક્યાંથી ?’

‘એક સર્વોચ્ચ કાર્ય માટે રૂ. ૧૦૦૦૦) દરજ્જા હજાર જોઈએ. આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળ-ગુજરાંવાલામાં શ્રી મંદિરજી માટે તે રકમ વપરાશે. ગુરુકુળનાં સેંકડો બાળકો હંમેશા દેવ-દર્શન, પૂજા, આરતી વગેરેથી પોતાના આત્માને પવિત્ર બનાવી ધર્મના સંસ્કાર મેળવશે.’

‘ગુરુદેવ આ તો ઘણું જ સુંદર કાર્ય છે. આપની આજ્ઞા શિરોધાર્ય છે. રૂ. ૧૦૦૦૦) શ્રીઆત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના દેરાસર માટે હું આપીશ.’ શ્રીપુરુષોત્તમદાસ સુરતીદે આનંદ-પૂર્વક હાથું.

પુરુષોત્તમદાસ તો ગુરુદેવના અનન્ય ભક્ત છે. અને આ રીતે વારંવાર ગુરુદેવનાં ઉજ્જવળ કાર્યોમાં આર્થિક સહાયતા આપ્યા કરે છે.

પર્વાધિરાજ પર્થુવણપર્વની આરાધના આનંદપૂર્વક ધર્મ. પર્થુવણને માટે દિલ્લી, કલકત્તા, બીકાનેર, કરણપુર તથા પંજાબનાં અનેક નગરો-ગ્રામોનાં નરનારીઓ આબ્યાં દત્તાં.

આને સ્થપાત્રાનું જલ્દિ નીકળ્યું હતું. દલદો માનવ-મિત્રની સ્થપાત્રાના દર્શન કરવા ઉમટી હતી. આચાર્યશ્રી

શિષ્ય પરિવાર સહિત પધાર્યા હતા. ભજનમંડલીઓએ ભજનોની ધૂન મચાવી હતી. જલુસ ધીમે ધીમે શરૂઆત મધ્ય ભાગમાં આવી રહ્યું હતું.

એકાએક આચાર્યશ્રીએ જે આગેવાનોને બોલાવ્યા અને ‘તજાજી તીર્થમાં યથેત્ત મૂર્તિખંડનના દૃશ્યલેહક સમાચાર’ જણાવી એ જ દાણે જલુસને વીખરાઈ જવા સૂચના કરી. જનતા આ દુઃખદાયક સમાચાર સાંભળી દુઃખી દૃશ્યે વીખરાઈ ગઈ.

બીજા દિવસે જાદેરસભા ભરવામાં આવી. આ સભામાં દિંદુ-મુસલમાન ભાઈઓએ ભાગ લીધો. શ્રી તજાજીતીર્થમાં ઠેાઠ ગુન્ડાએ ચોમુખજીની ચાર પ્રતિમાઓ ખડિત કરી ચમસ્ત ભારતના જૈનસમાજમાં ભારે ઉદ્ઘાપાત મચાવી દીધો. દેને તે વિશે પંચજનાં ગામેગામમાં ઠરાવો કરવા સૂચના કરવામાં આવી. ઠરાવો ભાવનગરના મદારાજ તથા વાઘંમદોયને મોકલવાને પ્રત્યંધ કરવામાં આવ્યો. તથા રાજનભરના વ્યુત્પન્ન શાંતિ અને આદર્શથી ઉજવવા માટે નિર્ણય કરવામાં આવ્યો.

સુવર્ણસદા પ્રતિક્રમણ શ્રીવૃંદાવલ્લભ મુનિ માં જનક-વિજયજીએ અગ્રાધનું નવક્રમણ કરી તાંત્રિક ભવ અગ્રાધંમદોયસવ પ્રભાવનાદિ થયા.

જાહેરના દુરિ દેના દિવસે ભાજુ દા.નર્સદાજી સમજાવનાં ૫૦ મ. મા. અ.નર્સદાજી જૈન મદારાજના પંચજનનું ૧૬ મું જનક સર્વ તજાજી તીર્થે સંજીવી તથા મુનિજી મદારાજ તિજવા કરવા. સભાથી દરવે. કરવા. અ.નર્સદા ૧૯૫૦

જાતિના રીતરિવાજવિષયક ઠરાવો થયા. સ્વ. ગુરુદેવ આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરી^૨વરજી મહારાજનો અર્ધશતાબ્દિ ઉત્સવ ઉજવવા સંબંધી પરામર્શ થયો. આચાર્યશ્રીએ તે સંબંધી પોતાની ભાવના દર્શાવતાં જણાવ્યું કે સ્વ. ગુરુદેવની અર્ધશતાબ્દિનો ઉત્સવ ગુરુદેવના સમાધિમંદિરમાં ઉજવવો જોઈએ, જેથી તમે પંતળી બાઈબંદનો ગૂજરાત નેટલે દૂર પહોંચ્યા હતા અને ગુરુભક્તિનું તાદૃશ ચિત્ર જાતાવ્યું હતું તેમ ગૂજરાતના બાઈબંદો તમારે આંગણે આવે અને તમે તેનું સ્વાગત કરો તેમજ ગુરુદેવના કાર્યને વેગ આપવા રચનાત્મક યોજના કરીને એવો સુંદર દાર્પક્રમ ચોજી કાઢો કે જે પાંચ વર્ષોમાં આપણે પંતળના જૈનસમાજનું દૃઢાણુ સાંધી ગુરુદેવના નામને રોશન કરીએ.

પંતળ મહાસભાના ઉત્સવપ્રસંગે આવેલા પંતળના જુદા જુદા શહેરના આગેવાનોએ ગુરુમહારાજની ભાવના સાંભળી, તેને અમલી બનાવવા માટે યથાશક્તિ પ્રયાસ કરવા વચન આપ્યું.

x

x

x

‘તમે જુદા જુદા શહેરના બાઈબંદો દરમાસે સંક્રાંતિનો સંદેશ સાંભળવા આવો છો. વર્ષોથી સંક્રાંતિનું રક્ત્રસ્ય સાંભળો છો. મને એક વિચાર આવે છે. વિદ્યાદાન એ યેષ દાન છે. આપણા વિદ્યાર્થીઓ ભવિષ્યના સંઘના સેવકો છે. ભવિષ્યની પ્રગતને જ્ઞાન-દાન આપવાથી સમાજ અને સંઘનું, ધર્મ અને દેશનું દૃઢાણુ થશે તમે એક વિદ્યાર્થી સદાયક હંદ શરૂ કરો. સંક્રાંતિ ઉપર જે બાઈબંદનો આવે છે તે આ સદાયક હંદમાં એક એક રૂપીઓ આપે. એક એક રૂપીઓ દોહને બારે નહિ પરે અને ટીપે ટીપે સરોવર બરાબ તે દેવન

અનુસાર ધીમે ધીમે આ ફંડ મોટું થશે અને તેમાંથી અનેક વિદ્યાર્થીઓને જ્ઞાનનો લાભ મળ્યા કરશે.’

બધાએ આચાર્યશ્રીની આશા શિરોધાર્ય માની અને વિદ્યાર્થી સહાયક ફંડમાં રૂા. ૬૯૬) તો ભરાઈ પડ્યો ગયા.

ભાદરવા શુક્ર ૧૧ના દિવસે જગત્પુરુષ હીરવિજયસૂરીશ્વરજીની જયંતી આનંદપૂર્વક ઉજવવામાં આવી.

ગાલી-મારવાડમાં થી જૈન યુવક સંમિલનનું પ્રથમ અધિ-વેશન મળવાનું હતું. સંમિલનના મંત્રીનો પ્રાર્થનાપત્ર આચાર્યશ્રી પર એક સંદેશ મોકલવા માટે આવ્યો. આચાર્યશ્રીએ નીચે પ્રમાણે સંદેશ મોકલ્યો.

“ધર્મલાભ ! શ્રી મારવાડ જૈન યુવક સંમિલને પોતાના દેશ-ધર્મ અને જાતિની ઉન્નતિ માટે જે પગલું ભર્યું છે તે ધન્યવાદને પાત્ર છે, પરંતુ સાચી ઉન્નતિ ત્યારે જ થશે જ્યારે તમે યુવકો, પોતાના નેતાઓ-પર્યાયો સહકાર ગ્રાહી હોઈ પવ્વ સ્વનાતમક કાર્ય કરો. હું જાણું છું કે હોઈ હોઈ વાતમાં તુલ્ય વર્તે અને યુવક વર્તેમાં એકમત નથી. પરંતુ તમારું કર્તવ્ય છે કે તમે પર્યાયો વિનયપૂર્વક સમજાવો કે અમિત સમાજ રૂપે નાવના અવિષ્કૃતા કર્તવ્ય છે. તમે આજથી અમને આ કાર્યમાં સહ લેના કરો. તો અમે અવિષ્કૃત સમાજના આ અવિષ્કૃત કર્તવ્યને સંભાળી શકીશું. આપ પર્યાયો કર્તવ્ય છે કે આપ યુવકોના માનસને સુમત્ર સમાજ સુવ. અને સમાજકલ્યાણના કાર્યમાં અમને દિનપૂર્વક સહકાર આપો. ઉપર દર્શન ૧૫.૧. ૧૯૫૨ અનુષ્ટી ૧૬

સમયનો સંદેશ

વર્ગ તથા યુવકહૃદયો સાથે મળી કાર્ય કરશે ત્યારે નવરચના થશે અને સમાજના હિત્યાનમાં પ્રાણ પૂરાશે.

એવું કયું કાર્ય છે કે જે એકતા સાધી ન શકે ?
દેને અદ્ભૂત અલૌકિક શક્તિ નથી આપતી ?

મને પૂર્વ આશા છે કે પંચના નેતાઓ તમને સહકાર આપશે અને તમારી તૈયારી હોવા છતાં જે ને સહકાર ન મળે તો તમારે આત્મષ્ટોગ દેવા કટિબ પડશે. આ કાર્યમાં ઠઠાચ તમારાં માતા-પિતા-બ સાથ ન આપે અથવા વિપરીત થાય તો તમારે શાંતિપૂર્વક સહન કરવું પડશે. ત્યારે જ તમે પોતાના દેશ અને જાતિનું કલ્યાણ સાધી શકશો. સમયનો સંદેશ છે.

હુધિયાના,
વિ. સં. ૨૦૦૧ આશ્વિન શુદ્ધ ૧૩

વલ્લભચિન્ત
ધર્મસાજ

કાર્તિક વરી પ ના દિવસે મુંગપ્રથી શેઠ સકરચંદ્રભાઈ મોતીલાલ મૂળજી, શેઠ એવંતીલાલ તથા શેઠ કૃષ્ણચંદ્રભાઈ ચામજી સપરિવાર લગભગ ૧૬-૨૦ ભાઈગહેનો પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રીના દર્શનાર્થે આબ્યા. બક્ષિતનો લાભ લીધો. રાય-કોટ, સ્યાલકોટ, ગુજરાંવાલા આદિ શહેરોની યાત્રા કરી સમીત-શિખરજીની યાત્રાએ ગયા.

ઈંદોરથી ભાઈ ચાંતિલાલ છાન્ડેડનો આચાર્યશ્રી પર પત્ર આબ્યો કે હું અમેરિકા અભ્યાસ અર્થે જાઉં છું. કૃપા કરી આપના આશીર્વાદ આપો. આચાર્ય દેવે ભાઈ ચાંતિલાલને નીચે પ્રમાણે આશીર્વાદ મોકલ્યા.

ભાઈ ચાંતિલાલ,

ધર્મલાભ.

તમ ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે અમેરિકા જઈ રહ્યા છો તે જાણી આનંદ થાય છે. તમારી જીવિત્રભાને વિશેષ તેજાવી બનાવવાની તકનો પૂરેપૂરો લાભ ઉઠાવ્યો. અમેરિકાના વિદ્યાર્થીઓના ઉચ્ચ જીવોને તમારા જીવનમાં જાણી લેયો. તેં દેશની સમૃદ્ધિ અને મુખસંપત્તિના કારણોનો પણ અભ્યાસ કર્યો. આપણા દેશને સુધાર્યો અને જીન સમાજને ઉપયોગી થઈ પડે તેવાં જીવોનો પણ અભ્યાસ કર્યો. સાથે સાથે કરના આજ્ઞાનો તમે જીન સમાજની ઘણી મેજા કરી બતાવી. તમારા જેવા નવનુરોડી જીવો આજરવડે ફાળ છે. માનવ-વિજ્ઞાન કેવળ દેવ-પ્રદ અને ધર્મને જ બદલે, પણ પા-
ત્રે કમલ સુધી સરોવર સ્વરૂપે, સ્વર્ગમાં ઉડેલ અગ્નિ-
કેવળી. અગ્નિ-કેવળ સ્વરૂપે નીચી પાત્રે, દેવ અને

સમાજની સેવા કરવા વહેલાસર આવીને તમારા જીવન ઉજવણ બનાવશો.

x

x

x

પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવે વિ. સં. ૨૦૦૨ ના કાર્તિક શુદ્ધિ ૩ ના દિવસે ૭૬ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કર્યો તેના ઉપલક્ષમાં ૭૬ મી જન્મ જયંતી સમારોહપૂર્વક ઉજવવામાં આવી.

આ ઉત્સવ પર પંજાબ-મારવાડ આદિના બાઇઓ ઠીક ઠીક સંખ્યામાં આવ્યા હતા.

બપોરના ફિરોજપુરથી મંગાવેલા શાનદાર રથમાં પ્રભુજીને બિરાજમાન કરી તથા સ્વર્ગવાસી શુક્રદેવ તથા આપણા ચરિત્રનાયકના બે મોટા ફોટાઓ હાથી પર પધરાવી, મહેન્દ્ર ક્ષત્ર, ઠંઠા, નિશાન, બેન્ડ, પંજાબી બજન મંડળીઓ આદિ સહિત જાહુ જ સુંદર જલુસ ઠાઠવામાં આવ્યું.

બીજે દિવસે ખાસ મંડપમાં બહેર સભા ગોઠવવામાં આવી. જેન કન્યાશાળાની બહેનોના મંગલાચરણ પછી જંડીયાલા દાદરજીવના દેડ માસ્ટર શ્રી જયચંદજી, પં. રામકિશોરજી તથા પં. હંસરાજજી શુક્રમહારાજના જીવનપ્રસંગો સ્થિત બાપામાં રજૂ કર્યા હિમિયાના શ્રી સંઘ તરફથી તથા લાલા વીરચંદજી અને ખબનચોલાલ તરફથી અભિનંદન પત્રો સમર્પણ થયા.

બપોરના આ મંડપમાં આનંદપૂર્વક પૂજા બજાવવામાં આવી. રાત્રીના 'સનાતન ધર્મ'ના સંપાદક પં. દેવીધારામજીની કલ્પતામાં દરિ દરબાર કર્યો. રશ્મિક તથા બહાર મામના

વિદ્વાન કવિઓએ પોતપોતાની કવિતાઓ દ્વારા આચાર્યશ્રીની વિદ્વતા, કાર્યદક્ષતા, વિદ્યાપ્રચાર, સમાજકલ્યાણ વાવના તથા જ્વલંત ધર્મભાવના વિશે સુંદર પ્રકાશ પાડ્યો. એક કવિતા માટે ઈનામ આપવામાં આવ્યું. જ્વલંધરી કવિ દાસમલની નજમ (કવિતા) લોકોને એટલી તો પ્રિય થઈ પડી કે રૂપી-આનો વરસાદ વરસ્યો. રાત્રિના ૧૧ વાગે કવિ દરબાર ગર-ખાસ્ત કરવામાં આવ્યો.

ભાલા રતારામ ગોકળચંદની ધર્મપત્ની શ્રી ચંદનદેવીએ કાર્તિક શુદ્ધ ૫ ના દિવસે જ્ઞાનપંચગીતું ઉદ્યાપન કર્યું અને તે નિમિત્તે સ્વામીવાત્સલ્ય કર્યું. જ્ઞાનપંચગીતું ઉદ્યાપન આનંદપૂર્વક થયું.

કાર્તિક શુદ્ધ ૧૧ ના દિવસે મામચર સંક્રાંતિ ઉજવવામાં આવી. ચામાચી ચતુર્દશીની આરાધના આનંદપૂર્વક ધર્મ-પૂર્વિમાને દિવસે શ્રી સિદ્ધાચળજીનો પદ્મ અંધાવવામાં આવ્યો અને શ્રી સંઘ સમરને પદ્મની વાચા કરી.

સં. ૨૦૦૧ નું નાતુમાંથી આનંદપૂર્વક સુધિવાનામાં સમાપ્ત થયું. પૂજા-પ્રભાવના આદિ કાર્યો શ્રી સંઘ સમવાનુસાર કર્યા.

પત્યેક માસની અંકગણિતો અદાબદી ભાવનાર કાર્યમંદિરોના અનિષ્કરો કામ કરતા હતામયુગાલ, વિદ્યાપ્રચાર તથા જ્ઞાન-મંદિરોને તથા અર્પણ તથા અર્પણોત્સવો ભાગ લેતા મે. ૩૦ ના રોજ દેવે. અ. ૧૦/૧૧ ક. ૯ મે. ૩૦/૩૧ નીચે દર્શન મુદ્દાવલ ૧૪૨. ૯૯ ને ૯૯૬૧૫ ૧૧.૫૧ કર્યું.

લાલાઈ ! તમે તો ભાગ્યશાળી છો. આજ સમાજને
ગાળકોને જ્ઞાનની ભૂખ લાગી છે. તમારા જેવાએ સમયને
ઝોળખી સમયનો સંદેશ સાંભળવો જોઈએ. દેશકાળને ઝોળ-
ખવો જોઈએ. તમે પર્યુષણ આદિમાં તો સારો લાભ લીધો.
ધર્મશ્રદ્ધામાં તો તમારી ક્ષમતા જાણીતી છે. તમારા જ ગામની
જ્ઞાન-પ્રચારની અત્યંત આવશ્યકતા છે. તમારા જ ગામની
સ્કૂલને હાઈસ્કૂલના રૂપમાં જોવાની મારી અભિલાષા છે. ક્યારે
પૂરી થશે તે તો પરમાત્મા જાણે પણ તમે જધા બાઈએ
ધારો તો વાત મામુલી છે. આપણે હવે તો સમયનો સંદેશ
સાંભળવો રહ્યો.

શુરુદેવના સુધાભર્યા વચનો સાંભળી લાલા ગોકળચંદ્ર
હૃદય ખીલી ઉઠ્યું. તેમણે રૂ. ૫૦૦૦) હાઈસ્કૂલના મકાનના
મુખ્ય હોલ માટે આપ્યા. શુરુદેવે આશીર્વાદ આપ્યા.

સળ ભાઈ, ભાઈ

આજ સવારથી હુધિયાતાનો ઉપાશ્રવ જલેન બાઈભોયી
 જાણી રહ્યો હતો. આજ ગુરૂદેવ વિકાર કરવાના હતા. કો
 સંધના આગેવાન ભાઈભોયી ગુરૂદેવને ઘોડા દિવસની સિયરત
 માટે પ્રાર્થના કરી રહ્યા હતા. ગુરૂદેવ એક જગ્યાએ પાંચ
 ધર્મ-શર્મ નિના વિગ્રહ વખત સિયરત કરવાનો સાધુને
 આમાર ન દોવાનું તથા બીજા અગત્યના ધર્મ-શર્મો માટે
 વિદ્યાર્થી આવરવજા સમજાવી રહ્યા હતા. આજાતીય ગુરૂ
 દેવના વચનામૃત-ઉપદેશ-મધ માટેની કાયાદ કાવના, શિષ્ય
 પ્રવાહ માટેની તમત્રા વગેરે કાદ કરી કરી ગુરૂદેવ પાછા કમ
 રાઈ. આજના જીવનને ઉચ્ચ ધર્મમય બનાવશે તે મા
 ને રાંડા કાઢી રહ્યા હતા. ગુરૂદેવે જ્યાં જ્યાં આનંદપૂર્વક સમજાવે
 અમુકવાર કરેલ વિદ્યાર્થી. અમુક જાહેરનાં

જાન્યુઆરી ૧૯૪૭

“શુદેવ ! આજા આપો !” શુદેવજી આચાર્યશ્રી વિજય
લલિતસૂરિજીએ પ્રાર્થના કરી.

“બાઈ ! સુખેથી સ્વીકારો. હું તમને દુઃખી કરવા નથી
મગ્ન. તમારી શારીરિક તંદુરસ્તી સારી નથી રહેતી. વળી
મારવાડની શિક્ષણ સંસ્થાઓ પણ તમારી રાહ જુએ છે.”

‘શુદેવ ! આપના ચરણમાં રહેવાની અને આપની
સેવાનો લાભ લેવાની તો ઘણી ભાવના છે, પણ કુદરતને તે
મંજુર નહિ હોય. પંજાબમાં હું આપની પાસે જ રહેવા અને
આપના કાર્યનો ભોજ આઉં થઈ શકું તો કરવાની ભાવ-
નાથી આવું છું પણ લાચાર !’

‘તમારી ભાવના હું ક્યાં નથી જાણતો ? મારી મગ્ન
તો આજે પણ આ બાર તમને સોંપવાની છે. તમે પંજાબના
છો ને હું તો બાઈ ! હવે ક્યાં સુધી બધું સંભાળીશ ! પણ જ્યાં
તમારી તંદુરસ્તી જરાજર નથી રહેતી ત્યાં મારવાડ જવા સિવાય
બીજો રસ્તો નથી. સુખેથી સ્વીકારો, મારા મંગળ આશીર્વાદ છે.’

જગસંવાના પુત્ર પાસેનું શુદે-શિષ્યની જુદાઈનું દરેક દુઃખ-
લેહક હૃદય. શુદે બકતે શુદેવને વંદણ કરી, ચરણમાં બે અશુ-
ભિંદુ સરી પડ્યાં. શુદેવે વિદાય આપી અને આંખો સજ્જ
થઈ ગઈ. કેવું મિલન ! કેવો પ્રેમ ! કેવી વિદાય !

મારવાડ એટલે દૂર પ્રદેશથી શુદેવના દીરક મહોત્સવમાં
ગમ લેવા અને પંજાબમાં સાથે રહી શુદેવના ખ્યાલ પંજાબની
શાશ્વત મંથા કરવાની હાલતભાવનાથી આચાર્યશ્રી વિજય

લલિતસૂરિજી બીઠાનેર આવેલા ગુરુદેવની ચિંતા ઓછી કરવા અને ગુરુદેવને આરામ આપવાની દ્રષ્ટિથી બીઠાનેરથી પંજાબ પહોંચી આવ્યા. પહોંચી આવ્યા ત્યારથી આજોહવા પ્રતિકૂળ રહી, દિવસે દિવસે તબીયત વિશેષ બગડતી ગઈ તેથી અનિચ્છા છતાં ગુરુદેવની આજ્ઞા લઈને મુનિશ્રી વસંતવિજયજી તથા મુનિશ્રી વિશ્વદેવિજયજીની સાથે વિહાર કર્યો.

આચાર્યશ્રીએ પં. સમુદ્રવિજયજી આદિ શિષ્ય પરિવાર સાથે હુધિયાનાથી વિદાય લીધી. શ્રી સંઘના બાઈબહેનો દ્વંદ્વ સુધી આગ્યા. તેઓને મંગલિક સંબળાવી વિદ્યાર ક્યો. રામ-નાગ, બદોવાલ, અકાળગઢ, નુરપુરા મંડ્ર રાયકોટ પધાર્યા.

સાધકોટમાં આર્યસમાજના પ્રમુખ તથા માર્શલ સિબીજાં
આદિ અનેક કાર્યમદેન દર્શનાર્થે આવ્યા. અહીં પં. સમુદ-
વિજયજીની તબીયત અસ્વસ્થ થઈ જવાથી ૫-૬ દિવસ
રિયસ્તા કરી.

શુક્રેવ આપણા શહેરને પાવન કરે છે તેવા સમાચાર
પ્રાદેશીયતાના શ્રી સંચને મળતાં આખાતુડમાં આનંદ
હિમિ ફેલાયે મર્મ શુક્રેવના સ્વામી મારે ઉત્સાહપૂર્વક
તેજસ્વીય થવા લાગ્યા. શુક્રેવનું અપૂર્વ સ્વામી કરવામાં
આવ્યું. પ્રાદેશીયતાના શ્રીમાન વિવાન શહેર, નાજમ શહેર,
ચંદ્ર જજ, પી.વી.સુ. સુધિ. મિશ્નરેટ આદિ સાધવામાં આવી
તથા અહીંના મિત્ર મિત્રા વિદ્યાન મોલપી, મંડળ આદિએ તે
જ અથા હજારોની સંખ્યામાં આવી પદોત્તેજ દર્શાવ્યા
જ, પી.વી.સુ. ફેરવવા. મના ઉત્તરના આદ્યમાન જે

સમ બાઈ, બાઈ

હાઈસ્કૂલની બેન્ડ સહિત સ્કાઉટ મંડળી, ભજન મંડળી
તથા ચાર ઘોડાની ગાડીમાં સ્વર્ગસ્થ શુક્રદેવશ્રી આત્મારામજી
મહારાજની તસ્વીર વગેરે ઠાઠમાઠપૂર્વક બાદશાહી સ્વાગત
કરવામાં આવ્યું.

બંને મંદિરોના દર્શન કરી શુક્રદેવ આત્માનંદ જીને હાઈ-
સ્કૂલના વિશાળ ચોગાનમાં ઊભા કરેલા વચ્ચે મંડપમાં પધાર્યા.
શુક્રદેવના જયનાદોથી આકાશ શુંલ ઊઠ્યું. જીન-જીનતર
બાઈઓ અને મુસલમાન બાઈઓએ પણ શુક્રદેવના વારણા કર્યા.

મંડપ ખીચીખીચ ભરાઈ ગયો હતો. શુક્રદેવ પધાર્યા અને
ખૂણે ખૂણેથી જય ઘોષના ખુલ્લું અવાજ શુંલ ઉઠ્યા.

એક મુસલમાન બાળકે શુક્રસ્તુતિ સંભળાવી ત્યારે જન-
તાના દુહયના તાર ઝલ્લઝળી ઉઠ્યા, ધન્ય, ધન્યના ઘોષારો
થયા અને બાળકને પ્રેમપૂર્વક અભિનંદન આપવામાં આવ્યા.
ધણા બાઈ બહેનોએ રૂપીયાથી તે બાળકને સંતુષ્ટ કર્યો.

સૌથી પહેલું અભિનંદન પત્ર મુસલમાન સમાજ તરફથી
અર્પણ કરવામાં આવ્યું. તે ખાનસાહેબ આફરખાન સાહેબે
ઉર્દુમાં વાંચી સંભળાવ્યું. થો શુક્ર પ્રબન્ધક કમીટી તરફથી
શીખ બાઈઓનું અભિનંદન પત્ર સરદાર પં. વિજલીસિંહજીએ
વાંચી સંભળાવી સમર્પણ કર્યું, જે શુક્રમુખી ભાષામાં હતું.
દેવુ બાઈઓ તરફથી પં. થો લક્ષ્મણસાહેબજીએ વાંચી
સંભળાવ્યું જે હિન્દી ભાષામાં હતું. જીન થો સંઘ તરફથી
સરદાર જાનસાહેબજીએ વાંચી સંભળાવ્યું જે હિન્દીમાં હતું.

જ્યા અભિનંદન પત્રોમાં શુર મહારાજના ત્યાગ, વૈરાગ્ય, વિદ્વંસ, કાર્યદક્ષતા તથા ઉચ્ચ ચારિત્ર તેમજ વિદ્યાપ્રેમ અને દિંદુ-મુસ્લીમ-શીખ ભાઈઓ ઉત્કટ ભાવના વિગેરેનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો.

‘દિંદુ-મુસ્લીમ-શીખ ભાઈઓ, શ્રી સંઘ તથા નવજીવાન ભાઈઓ અને મુશીલ બહેનો,

તમારા શહેરનું આવું ભાવમયું સ્વાગત જોઈને કોને આનંદ ન થાય? પણ મને આજે વિશેષ દુર્લભ તો જોવાતો થયેલો છે કે તમારા શહેરમાં એક નેત્ર મુનિ-જીત સાધુ આચાર્યને દિંદુ મુસ્લીમ-શીખ ભાઈઓ પ્રેમપૂર્વક અભિનંદન આપે છે. નેત્ર સંઘ અને દિંદુ ભાઈઓ તો સ્વાગત કરી શીખ ભાઈઓ પણ તેમાં સાથ આપે પણ જ્યારે મારા મુસ્લીમ ભાઈઓ આનંદપૂર્વક તેમાં સક્રિય ભાગ લેશે ત્યારે તમારી આવી એકમતા માટે, તમારા શહેરના સંમંદન માટે અને તમારી ઉદારતા માટે સૌ કોઈને ધન્ય ધન્ય કહેવું પડે આ રીતે તમે તમારા શહેરની જાણે પ્રતિષ્ઠા વધારી છે.

હું તો જુદા જુદા દેવે તો પડેલા જંટવું સમાજને રોજના કામચલાવુ કામ કરવું નહીં. વિદ્યારો પણ દેવે દેવે થતા નહીં. નહીંવત પણ દેવે જાદુ શારી ન જવાબ આપેલાં હોયેલાં જાણ્યા તો તેવા જ જનહંત અને તેજસ્વી અને તેજસ્વી જાણે પણ સૌને કામચલાવુ સાધવાની કામગીરી છે.

વચન જુદા જુદા છે કે પણ દ.મ. ૫૫ કાંઈ જાણે

હું. તમે તો બધા સવારથી આ કામમાં રોકાઈ રહ્યા છે. જમવાનો પણ સમય ધૂંધ ગયો. મુસલમાન બાઈઓને નમાઝનો સમય થશે, મારે પણ હાથ પૂજા-પાઠ કરવાનો છે. પાઠ કર્યા વિના અક્ષત્રજી શ્રદ્ધા કરી શકાય નહિ તેવો મારો નિયમ છે છતાં તમે પ્રેમભર્યા જે અભિનંદનો આપ્યા છે તેનો જવાબ આપવો જોઈએ. તમને હવે વિશેષ નહિ રોકું.

તમારા અભિનંદનોથી ખરેખર હું દળાઈ રહ્યો છું. મારા જેવા જૈન સાધુને આપ સૌ અભિનંદન આપો તેનો શો અર્થ? હું તો સાધુ છું. મારો ધર્મ-મારી ફરજ-મારું કર્તવ્ય-મારી સાધુતા, સમાજ, ધર્મ અને દેશની સેવા છે. અને પ્રાણી માત્રનું કલ્યાણ કરવાની અમારા ધર્મની ઘોષણા પ્રસિદ્ધ છે. મેં જે જીવન વ્રત-ધર્મ પ્રઘોષ કરવાનું લીધું છે તે આ જીવન પાળવાનો મારો ધર્મ હું કેમ બૂઝું?

ગીજ વાત એ છે કે આપણા ભારત દેશની આઝાદીમાં આપણા સૌનું કલ્યાણ છે. અને તે આઝાદીને માટે હિંદુ-મુસ્લીમ-શીખ ઐક્યતા મુખ્ય છે. એ ઐક્યતા ગમે તે ભોગે આપણે સાધવી જોઈએ, ગામે ગામ-શહેરે શહેરમાં આ ઐક્યતાના સદેશ પહોંચે અને દેશમાં ઐક્યતા સ્થપાય તો આપણા 'શનું' વિશ્વશાંતિમાં અનેકું સ્થાન રહેશે તેની ખાત્રી રાખશો.

પ્રુદા કે પરમાત્માએ તો સૌને એક જ સરખા બનાવ્યા હિંદુ શીખવાળા નથી જન્મતા, મુસલમાન નથી મુસલમાનવાળા, શીખ નથી શીખવાળા જન્મતા, જન્મ લીધા પછી જેવા સંસ્કાર અને જેવા જેવા આચાર તેવા તેવા રંજ થયે

છે. આત્મા તો બધામાં એક જ છે. સર્વે મોક્ષના અધિકારી છે. સર્વ સરખા છે. આપણે બધા જ એક છીએ. આપણે બધાએ આ દેશમાં હળીમળીને રહેવું જોઈએ. એકના દુઃખે દુઃખી અને એકના મુખે મુખી એમ જ રહી શકાય. ખુદાના બંદા યવું દોષ તો તમામ પ્રાણીને આપણા જેવા ગણવા જોઈએ. સગ ભાઈ-ભાણ એ આપણે ઠી ન બૂલીએ.

આ નવાજ સાદેગરું રાજ્ય છે પણ તેમાં જીનો અને મુસલમાનોના સંબંધ ઘણા લાંબા સમયથી ચાલ્યો જાય છે. અને બરાબર યાદ છે કે સ્વર્ગવાસી શુક્રમહારાજ જ્યારે અહીં પધારતા ત્યારે જ્યારે પણ સીમાનું નવાજ સાદેગ દાધી પા બેસીને નીકળતા ત્યારે ઉપાધ્યયની પાસે દાધીને દિલો રાખી દેતા અને 'જાનાજીને જમારી સત્તા' કહીને આગળ જતા દાધી એમ શકાય છે કે તમારો-જમારો જેવો ઘનિષ્ટ સંબંધ છે. તમિ બધા આ રીતે એકબીજાથી રહેશે તો તમામ રાજ્યમાં સ્વરાજ્ય પડેવું સ્વપાછે. પ્રજા શુખી અને સમૃદ્ધિવાળી થશે. રાજ-પ્રજા ઉભયનું કલ્યાણ થશે.

શિવમનુ કર્પજનના ની જાવના કાચે પ્રતિષ્ઠા સંજ્ઞાનું અને જનના જનનારોથી જાણાને મુક્તિવાળી પદ્ધતિને સ્થાને મળે.

દેવ-દેવના કહાંને ના જાવના કાચે પ્રતિષ્ઠા સંજ્ઞાનું
દે. ૧. દિવસ દિવસને કરી દેવના રિવરિષ રિવર દેવ
જન રદ-જન જાવના કાચે પ્રતિષ્ઠા સંજ્ઞાનું

બાઈઓ! અવારનવાર ધર્મચર્યા કરવા આવતા. આચાર્યશ્રી પોતાની મીઠી-મધુરી વાણી અને અપૂર્વ વિદ્વતાથી બધાને સંતુષ્ટ કરતા અને સર્વ ધર્મ સમભાવનો ભોધ લઈને શુદ્ધ મહારાજની બુદ્ધિશક્તિ તથા વકતૃત્વ શક્તિની ભૂરિ ભૂરિ પ્રશંસા કરતા બધા બાઈઓ આનંદ માનતા. શ્રીમાન દિવાન સાહેબ આદિ ધર્મચારી વર્ગ પણ વારંવાર આવીને શુદ્ધ મહારાજની વાણીનો લાભ લેતા.

માગશ્વર શુદ્ધિ ૧૧, મોન એકાદશીના દિવસે પોષ સંક્રાન્તિ આનંદપૂર્વક મનાવવામાં આવી. મોન એકાદશીનું મહાત્મ્ય બતાવવામાં આવ્યું.

બપોરના બાણુ મોહનલાલજી એડવોકેટ અમૃતસર નીવાસીના સભાપતિત્વમાં શ્રી આત્માનંદ જૈન હાઈસ્કૂલનો ઉત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો. ચીફ મીનીસ્ટર આદિ રાજકર્મચારી વર્ગે પણ સભામાં હાજરી આપી હતી. શ્રી ચીફ મીનીસ્ટર સાહેબે પણ મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું. વિદ્યાર્થીઓ તથા અન્ય વક્તાઓના બાપણો-ભજન આદિ થયાં. પ્રમુખશ્રીએ જ્ઞાન-પ્રચારની વૃદ્ધિ માટે તથા જૈન સમાજના ભવિષ્યના શ્રી સંઘના વારસદારો-વિદ્યાર્થીઓનો સર્વાંગી વિકાસ સાધવા માટે જૈન સમાજે ગામે ગામ શિશુઓની સંસ્થાઓ બિંધી કરવી જોઈએ તે વિષે મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું. હાઈસ્કૂલને હાતાઓ તરફથી દાન મળ્યું. રાત્રે હાઈસ્કૂલના વિદ્યાર્થીઓએ ધર્મ અને અધર્મ વિષય ઉપર એક મુંદર નાટ્યપ્રયોગ રજૂ કર્યો.

અનેક યાચિકાઓએ શ્રી વીસ સ્થાનકની જોગી આદિ

મતનું ઉચ્ચારણ કર્યું. લાલા મીરીમલજીની ધર્મપત્ની ચંપા-
દેવીએ જ્ઞાનપંચગીતું ઉઘાપન કર્યું. નવપદજીની પૂજા ભણા-
વવામાં આવી તથા દાકરશ્રુતને રૂ. ૫૦૧) હેટ આપ્યા.

પોષ વદિ ૩ ના દિવસે આચાર્યશ્રીએ શિષ્ય પરિવાર
સાથે વિદાર કર્યો. શોમાન હીવાન સાહેબ તથા ગાયકર્મ-
ચારીઓ અને દિન્દુ-શોખ મુસલમાન ભાઈઓએ ફર ફર
મુખી સાથે મહં વિદાય આપી.

ક્રમશઃ વિદાર કરતાં કરતાં સામ નગરોને પાવન કરતા
જાપ ફજવાશ પધાર્યા ત્યાર દિવસ રિયરના કરી. લાલા જાનુ-
ગમજીની ધર્મપત્નીએ નવપદ જોગીના ઉઘાપન નિમિત્તે
પૂજા ભણાવી તથા રમયાત્રાનું જપુમ કાઢવામાં આવ્યું.

પોષ શુદ્ધિ ૧૧ ના દિવસે માષ મકાનિ ઉદવવામાં આવી.
રયાનગમી ભાઈઓએ પવ તથા ધર્મ-શર્પીમાં જામ દીધી.

પોષ શુદ્ધિ ૧૩ ના દિવસે આચાર્યશ્રીએ શિષ્ય પરિવાર
કદિન વિદાર કર્યો. કરતામાં નિલસા આવ્યું પં. દંગાલજી
ર. શીનું તે સામ પરિણમ આચાર્યશ્રીના આજીવન જન્મ
તથા મેવા, પ્રદાન વિદાર અને વજા તથા હેમર પરિણમ
જન્મ રોકેનું મુદર જાવજનું નવપદ કર્યું જેનું હેમર
જન્મ રોકેનું આચાર્યશ્રીના જન્મજયંતિનાં પદપૂર્વે જન્મ રોકે
જન્મ રોકેનું પરિણ દંગાલજીનાં વિદાર, નવપદ રોકેનું તથા
મુજીજીનાં મુજીજીનાં મુજીજીનાં જન્મજયંતિનાં પરિણમ
વિદારને ૨૭૧૧. જન્મ રોકેનું તથા જન્મ રોકેનું ૨૭૧.

અહીંથી વિહાર કરી નકોદર પધાર્યા. રાંદેરનિવાસી મોતી બહેનની દીક્ષાની બાવના થતાં મહા વદી ૬ ના દિવસે મોતી બહેનને દીક્ષા આપવામાં આવી, સાધ્વી શ્રી દમયંતીશ્રીની શિષ્યા બનાવવામાં આવી, નામ દર્શનશ્રી રાખવામાં આવ્યું. અહીંથી વિહાર કરી આચાર્યશ્રી તાજપુર પધાર્યા.

x

x

x

‘ગુરૂદેવ ! સરદાર મહેરસિંહ અમારા ગામમાં જિજ્ઞાસુ અને હિન્દી સંસ્કૃતના અભ્યાસી અને વિદ્વાન છે. તેમને જૈન ધર્મ વિષે શંકા છે.’ એક જૈન બાઈએ વાત કરી.

‘શંકાનું સમાધાન થઈ શકે, તમે બપોરના તેમને લઈ આવો. ચર્ચા કરીશું અને તેમની શંકાનું નીવારણ કરીશું.’

‘પણ સાહેબ ! તે તો જૈન ધર્મને નાસ્તિક ધર્મ માને છે.’

‘તેની દલીલ ચિંતા નહિ. જે બાઈએને જૈન ધર્મ વિષે પૂરી સમજ ન હોય તે તો એમ જ ધારે ને ! એવી શંકાઓ તો ઘણા બાઈએને છે. તમે જરૂર તેમને હડેશો અને તેમને સંતોષ થશે તેવી રીતે આપણે સમાધાન કરીશું.’

‘મહારાજ ! નમસ્તે !’ સરદાર મહેરસિંહે નમન કર્યું.

‘ધર્મલાલ !’

‘સરદારજી તમારી વિદ્વત્તા અને જિજ્ઞાસુવૃત્તિ વિષે બાઈી આનંદ થયો. તમને જૈન ધર્મ વિષે શંકા છે. તમે નિશ્ચિંત રહો. આપણે શાંતિથી ચર્ચા કરીશું. તમારા મનનું સમાધાન થશે. હશે તમે શું માને છે ?’

‘સાહેબ ! જૈન ધર્મ ઈશ્વરને માનતો નથી અને તેથી જ હું તેને નાસ્તિક કહું છું. જૈન ધર્મની અક્ષિંસા, દયા, તપશ્ચર્યા તથા સાધુ મુનિરાજોના પવિત્ર હૃવન તથા આચારો વિષે તો મને ખૂબ સન્માન છે. ’

‘સરદારજી ! જૈન ધર્મ ઈશ્વરને નથી માનતો તેમ નથી, તે ઈશ્વરને ન માને તો નાસ્તિક કહી શકાય, પણ જૈન ધર્મનો ઈશ્વરનો માન્યતા બુદ્ધ પ્રકારનો છે. ’

‘કૃપા કરી તે સમજાવો. ’

‘સરદાર ! ઈશ્વર જગતનો ઉત્પાદક નથી, કારણકે કર્મથી નિર્લેપ, પરમ વીતરાગ એવા ઈશ્વરનું કર્તૃત્વ કેમ સંભવે ! દરેક પ્રાણીનાં શુભ-દુઃખો તેની કર્મસત્તા પર આધાર રાખે છે. વીતરાગ ઈશ્વર ન હોયના પર પ્રસ્તુ થાય છે કે ન હોઈને કદાચ આપે છે. ’

‘સાહેબ ! તો પણ ઈશ્વરને પૂજવાનો મોડો તાલ ! ’

‘સરદારજી ! ઈશ્વરનો ઉપાસના ઈશ્વરને પ્રમત્ત કરવા માટે નહીં પણ પાતાના દુઃખનો-આત્માનો મુક્તિ કરવા માટે છે. પ્રાદ્ય વાસનાઓ કરીતો આત્મા સ્ફુટિત થાય છે, તેથી તેમનું શ્વાસ-પૂર્ણ આદિ કારણો તેમના કોષો રંગ આપવાને લાગે છે. પરમાત્માના આદ્યજનથી તે નાશનો કોઈમ ભવનાથી પુણ્ય પેદાનું કારણ મિલતી કદી છે કારણે જૈન ધર્મ ઈશ્વર કર્તૃત્વના માન્યતા નથી પણ ઈશ્વરવાદી છે અને જૈન ધર્મનો સ્વધર્મો આત્માના સર્વોદ્ધાર છે. કારણે આત્માનું અર્જિત તે પહેલે છે આત્મા પેદા ન પેદાના આત્માનાથી કોઈ પહેલતી કદી છે નુ સિદ્ધ ન મર્યાદાન કદી છે. ’

‘ગુરૂવર્ય ! આજે મારી દ્રષ્ટિ ઉઘડી ગઈ. મારી પૂર્ણ પ્રતીતિ થઈ છે કે જૈન ધર્મમાં ઈશ્વરનું સ્થાન ઉચ્ચ છે. અને ઈશ્વર જગતનો કર્તા નથી પણ આત્માના વિકાસ અને સાક્ષાત્કાર માટે ઈશ્વર તથા તેની આરાધના અત્યંત આવશ્યક છે. આપ ગુરૂદેવે મારા પર અસીમ કૃપા કરી છે. મારા આત્માને પરમ પ્રતોષ થયો છે. સારું થયું કે આપના દર્શનનો અને આપની અમૃત વાણીનો મને લાભ મળ્યો. મારા જીવનનું સાર્થક થયું.’

તાજપુરથી વિહાર કરી આચાર્યશ્રી જલંધર શહેર પધાર્યા.

‘સાહેબ ! સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયના ગણિ ઉદયચંદ્રજી મહારાજના પ્રશિષ્ય મુનિ કુંવરસેનજી આપના દર્શનાર્થે આવ્યા છે.’ એક શિષ્યે સમાચાર આપ્યા.

‘મથ્યેણ વંદામિ’ કુંવરસેનજીએ વંદણા કરી.

‘આવો, આવો, મુનિરાજ ! મુખશાતામાં કે ?’

‘ગુરૂવર્ય ! આપના દર્શનની અભિલાષા ઘણા સમયથી હતી. આજ તો સત્ય કહું છું કે ત્યાં સુધી પ્રતિજ્ઞા કરી લીધી હતી કે જ્યાં સુધી આપના દર્શન ન થાય ત્યાં સુધી અન્ન જાહણ ન કરવા. પણ મારી જાવના પૂરી થઈ અને આપના દર્શનથી અત્યંત આનંદ થયો.’

આચાર્યશ્રીએ તેમને ખત્ર શાંતિપૂર્વક બેસાડ્યાં. મુખની તેમની વાતો સાંભળી. તેમને સાંત્વન આપ્યું. જૈનની સર્વ દેષતા વિરે સમજણ આપી તથા ચારિત્રની

આચાર્યશ્રીના દર્શનાર્થે આઠ્યા હતા. આચાર્યશ્રીએ હું શબ્દનું રહસ્ય સમજાવ્યું તથા જૈન ધર્મના તથા અન્ય ધર્મોના સિદ્ધાંતોની તુલના કરી, જૈન ધર્મનું જગતના ધર્મોમાં કેવું ઉચ્ચ સ્થાન છે તે પ્રતિપાદન કર્યું.

અહીં આચાર્યસમાજના પ્રધાન પં. મિલખીરામજી તથા બીજા આચાર્યસમાજ બાધજો આચાર્યશ્રી પાસે આવતા અને ઇશ્વરકર્તૃત્વ આદિ વિષયો પર રસભરી ચર્ચા કરતા હતા. તેમાં ખાસ કરીને પંડિતજીને તો ધર્મચર્ચાનો એવો રસ લાગ્યો કે જે ત્રણ સુકામ સુધી તો તેઓ સાથે આઠ્યા અને આચાર્યશ્રીની વિદ્વત્તા તથા વિષય પ્રતિપાદન કરવાની શૈલીથી મુગ્ધ થઈ ગયા.

અમૃતસર તથા જંડિયાલાશુરના બાધ જાહેરને આચાર્યશ્રીને વિનતી કરવા આઠ્યા. આચાર્યશ્રી શિષ્ય પરિવાર સહિત વિદ્યાર કરી જંડિયાલાશુર પધાર્યા. શ્રી સંઘે સ્વાગત કર્યું. શ્રી સંઘ તથા શ્રી વિજયાનંદ જૈન લાઇબ્રેરીની તરફથી મહિનંદન પત્ર અર્પણ કરવામાં આઠ્યું.

દાગણ શુદ્ધિ ૧૨ ના ચેત્ર સંક્રાંતિના ઉત્સવ પર પંતજ-બીકાનેર આદિના બાધ જાહેરને ગાંધી સંખ્યામાં દાગરી પી. નોદર(બીકાનેર)નિવાસી શેઠ દોલતરામજી પણ કાંતિ પ્રસંગ પર શુરુદેવના દર્શનાર્થે આઠ્યા હતા.

‘શુરુદેવ ! ઘણા સમયથી આપના દર્શનની ભાવના હતી શુદ્ધશ્રીના કામોમાંથી વખત મળતો નહોતો. આપના ન કરી આજ હું કૃતકૃત્ય થયો. શુરુદેવ સેવા કરમાવો.’

‘લાલાઈ । તમે તો ગુરુદેવતા ભક્ત અને પાકા શાવક છે’
 ‘કૃપાળુ ! હું તો ઠટ્ટર તેરાપંથી હતો, પરંતુ સર્જનાર
 ગુરુદેવરચિત સમ્યક્ત્વ શશ્યોદ્ધાર વાંચવાથી મારી હૃદિ ભરતા
 ગર્ભ, મૂર્તિપૂજામાં મારી શ્રદ્ધા હૃદ યર્ષ, તેમાં સં. ૧૯૭૬ માં
 આપના સંપર્કથી અનેક શંકાઓનું ગ્રામીણ યુગું અને મ
 શ્રદ્ધા વિશેષ હૃદ યર્ષ. ’

‘ મહાનુભાવ ! જે પુસ્તકથી તમારા વિચારોમાં ખરિ
 યુગું અને નવી હૃદિ મળી તે સમ્યક્ત્વ શશ્યોદ્ધાર ગ્રામી
 કરવામાં આવે તો યજ્ઞા દ્યોને લાભદાયી થશે. ’

‘ ગુરુદેવ ! જો તો યજ્ઞા ઉત્તમ કાર્ય છે. હું તે ખરો જ
 ૫૦૦) આપીશ. તેમજ અર્થ ગ્રામીણો મુખ્ય પવનું જનમ. ’

x

સૈવ વધી એકમતા દિવસે અચાનક અર્ધી દિનું મુખ
 માનનું હૃદય કાઢી નીકળ્યું. મહાપદ ભક્તો જાંબ કાંઈ ખર
 ગુરુઓએ દિનુઓની ફાંસો લૂંટી અને આશ્રિત છોડીને
 જામ દેખાડી. સનાતન મહિરોને પ્રકાશ પડેવાયુ ત
 દુષ્ટી કે મુનિએ નુ પવન પડનું આજા મે રહેવા
 દાદાદાદા માટે વહો જ્ય. દિનું મુખભાગ કાંઈ કાંઈ ત
 રહેતા હતા અને પેટને અવકાશ અવકાશ હતા. જો
 કાંઈ તમારું કોઈ વચન મારા મુખે રહેતું ન હોય તો
 હું તમને કહીશ કે તમે મારા મુખે રહેવા માટે મારા
 મુખે રહેવા માટે મારા મુખે રહેવા માટે મારા મુખે
 રહેવા માટે મારા મુખે રહેવા માટે મારા મુખે રહેવા માટે
 મારા મુખે રહેવા માટે મારા મુખે રહેવા માટે મારા મુખે
 રહેવા માટે મારા મુખે રહેવા માટે મારા મુખે રહેવા માટે

તરફથી ઘેરી લીધો. સાધ્વીજીના ઉપાશ્રયના જો જ હાલ થયા, પરંતુ શુરુમહારાજની કૃપાથી સફળાગ્યે અમૃતસરથી પોલીસ પાર્ટી-જાંબા આદિ તુરત જ આવી પહોંચતાં મામલો ઠાળૂમાં આવી ગયો. ટોળું મંદિર તથા ઉપાશ્રયને છોડીને ચાલ્યું ગયું. મંદિરની પાછળની ખડકીને થોડું નુકશાન થયું. શાસનદેવ અને આચાર્ય મહારાજની કૃપાથી ગધાં આળાદ બચી ગયાં. લોકવાણી એવી થતી હતી કે શુરુમહારાજની ઉપસ્થિતિને કારણે તેઓથીના ઉચ્ચ ચારિત્ર અને ઉચ્ચ તપશ્ચર્યાના પુણ્ય પ્રતાપથી બન્ને ઉપાશ્રય તથા મંદિર આદિ બચી ગયાં.

ચૈત્ર વતી ૧૩ ના દિવસે શ્રી વિજયાનંદ વાંચનાલયનું આચાર્યશ્રીએ નિરીક્ષણ કર્યું. આચાર્યશ્રીએ તથા પંચાસજી મહારાજે જ્ઞાનપ્રચારની આવશ્યકતા પર પ્રસંગોચિત વ્યાખ્યાન આપ્યું.

ચૈત્ર શુદ્ધિ એકમના દિવસે વર્ષારંભ થતો હોવાથી આચાર્યશ્રીએ શ્રી સંઘને નવસ્મરણ આદિ સંબંધાળ્યા તથા આત્મનંદ પ્રાયમરી સ્ફૂલ્લને મીઠલ સ્ફૂલ્લ બનાવવા માટે ઉપદેશ કર્યો તે જ સમયે ઘણા ભાઈઓ મેન્બર બની ગયા.

બપોરના ન્યાયાલોનિધિ નીનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદ સૂરીચરજી મહારાજની જન્મ જયંતી ઉજવવામાં આવી. હલકતાથી શ્રી રિખવચંદ ડાંગા તરફથી એવા સમાચાર મળ્યા કે હલકતામાં સોથી પ્રથમ શુરુદેવની જયંતી બધા ગરબોના ભાઈઓએ મગીને ઉજવી અને સલા, અષ્ટપ્રકારી પૂજા વગેરેનો દાર્થિકમ યોજવામાં આવ્યો હતો.

અહીંથી મણકા, ગડાલા, કુતેહગઢ, રામાતલવંડી, ઠેરા નાનક સાહેબ થઈને નારોવાલ પધાર્યા. નારોવાલમાં શુરદેવનું ભાવભર્યું સ્વાગત કરવામાં આવ્યું. હિન્દુ સ્કુલના ૪૦૦ વિદ્યાર્થીઓ જલુસમાં આવ્યા હતા.

વૈશાક શુદ્ધિ ૧૩ ના દિવસે જેઠ સંક્રાંતિ આનંદપૂર્વક ઉજવવામાં આવી. આચાર્યશ્રીએ કદ્યાણુક નામ સંભળાવીને સિયાલકોટની પ્રતિષ્ઠા માટે પંજાબના સર્વ સંધોને આનંદપૂર્વક ભાગ લેવા માટે ઉપદેશ કર્યો.

લાલા ખજાનચીલાલ ચીમનલાલની તરફથી પ્રભાવના થઈ સ્વધર્મી બક્ષિતનો લાભ લીધો તથા સિયાલકોટ પ્રતિષ્ઠામાં ઉત્સાહથી ભાગ લેવાના ઇરાદાથી મૂળનાયક ભગવાનને ગિરાજમાન કરવા માટે રૂ. ૧૦૦૧) ની પ્રથમ જોલી જોડ્યા. ટેટલાક બાઈઓની પ્રાર્થનાથી બીજી જોલીઓ પ્રસંગે જોલવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું. શુદ્ધિ પુનમના વિહાર કરી જસપાલ થઈને સંજતરા પધાર્યા અહીં થીસંધે ભાવભર્યું સ્વાગત કર્યું. અહીંથી વિહાર કરી કીલા ચોભાસિંહ પધાર્યા થો રીતલનાથ સ્વામીના દર્શન કરી, દેવીદ્વાર મુકામ કર્યો.

અહીં સાંજના પંચાસણ સમુદ્રવિજયણ મહારાજ હલ્લે જઈને ઉપાશ્રયની તરફ આવતા હતા ત્યારે ૨૦-૨૫ મુસલમાન નવયુવકો મળ્યા. તેઓએ અદબથી સલામ કરી અને પૂછ્યું કે આપની બગલમાં આ શું છે ? પંચાસણએ ઉત્તર આપ્યો કે એ જીનસાધુનો ધર્મધ્વજ છે. પછી તેઓએ હાથું કે બાબાણ કાંઈક સંભળાવો. પંચાસણએ હાથું કે અમારા શુરમહારાજ અહીં દેવીદ્વારમાં છે, ત્યાં આવો તો તમારી યંકાઓનું સમા.

ધાન પણ થયે પણ તેઓએ કહ્યું ત્યાં હિન્દુ લોકો અમને
દેહાત્મ આપવા ન દે. પંચાસછએ હસેક મિનિટ આપસમાં
પ્રેમભાવ રાખવા માટે તથા બધા છવો પર રહેમ રાખવા
માટે ઉપદેશ આપ્યો. બધાએ શાંતિપૂર્વક સાંભળ્યો અને
આનંદિત થયા.

આનંદિત થયા.

આજકાલના નવયુવકોમાં અને ખાસ કરીને મુસ્લમાન નવયુવકોમાં એક નેન સાધુ પ્રત્યે યાદી પણ થતા ઉત્પત્તિ થવી તે આનંદની વાત છે. તેમાં રસનું કદમાલ છે.

આ પ્રકાર અદિત વિદાર કરી મેં

આચાર્યશ્રી શિષ્ય પરિવાર સહિત વિદાર કરી મોટી
પ્રમદર પધાર્યા. અહીં મુર્તિપૂજનો સદાવાળા ૫-૬ વા મવા
છે, પણ સ્થાનકવાસી બાપ્તિસ્ટો પણ દુકાનો બંધ રાખી
સમારોહપૂર્વક આચાર્યશ્રીના પ્રવેશમાં ભાગ લીધેલ.

[illegible]

એક કટોરા લરસીકા બર, સતરાં સાધુ કૈસે પીયે ।

વહાંસે શુજવાંવાલા ચલકર, શુરુવર સ્વર્ગ મિધાર ગયે ॥

આજ પણ એ જ પસર છે. આલે આચાર્યશ્રીની, વાણી સાંભળવા લૈન-અલૈન, સ્થાનકવાસી ળધા સાથે મળી બેઠા છે. શુરુદેવનું સ્વાગત કરે છે. શુરુદેવની સુધાબરી વાણી સાંભળી પોતાને ધન્ય માને છે, અને શુરુદેવને પોતાને આંગણે પગલાં કરવા આશુહબરી વિનતિ કરી રહ્યા છે. ગોચરી માટે સાધુ મુનિરાજની પાછળ પાછળ જઈને પોતાને ત્યાં લાવ આપવા માટે વિનતિ કરી રહ્યા છે. સમય સમયની બલિહારી છે.

પ્રતાપ-જયંતી.

ગુજરાત મારવાડમાં જેમ ગામગામ મંદિર અને ઉપાસ્ય
 હોય છે તેવી જ રીતે પંચતળમાં રીંછ બાઈજોની આત્માની
 સારી દોષાથી ગામગામ ગુરુદાસ હોય છે. રીંછ બાઈજોનું
 ગુરુદાસ પ્રત્યેક અનિયમિત આશ્રમસ્થાન હોય છે. અનિયમિ
 પ્રત્યેની તેઓની જાતિ અપૂર્ણ હોય છે. ગામગામની મેંતને
 તેઓ પેતાનું અદાતમાય માને છે.

[illegible]

સાહેબે વિશ્રામ લીધો હતો, તેથી તે તીર્થસ્વરૂપ મનાય છે. અહીં શુરદાસમાં જ ઉતરવાનું રાખ્યું. દિવસભર સિયાલકોટના જૈન-જૈનેતર બાઈઓ સેંકડોની સંખ્યામાં આવતા રહ્યા. ૧૯૯૭ ના શુરદેવના ચાતુર્માસમાં જે રંગ અહીંના બાઈઓને ચઢ્યો હતો તેનું તે પ્રતિબિંબ હતું.

‘આજે જે લગ્ન આલીશાન મંદિર આપણે જોઈ રહ્યા છીએ તે દેવપ્રાસાદની કલ્પના કોને હતી ?’ સિયાલકોટ જેવા શહેરમાં દેવાધિદેવ પરમાત્માનું મંદિર કોઈ દિવસ પણ જનશે તેવું સ્વપ્ન પણ કોઈને નહિ હોય. પણ સમય સમયની બલિહારી છે ને ! સિયાલકોટમાં ચાતુર્માસ થયું. પંચાંગ શ્રી સંઘની બાવના જાગી. તમે બીડું ઝડપ્યું. બારે હિંમત કરી. પંચાંગ શ્રી સંઘની અને ગગનચુગ્મી બે મંજિલવાળું ઔમુખજીવું આવી અને આ અત્યંત આનંદ આપી રહ્યું. મંદિર જોઈને તમને-અમને સૌને ઉપાશ્રય પણ સુંદર બન્યો છે. એ પાસેનો ચાર મંજિલનો ઉપાશ્રય પણ સુંદર હતું તેનું જે ધર્મ વૃક્ષનું બોજારોપણ સં. ૧૯૯૮ માં થયું હતું તેનું આવું સુમધુર ફળ જોઈને કોને હર્ષ ન થાય ?

તમારી બહિષ્કારના બહુમૂલ્યા પ્રતીક તરીકે તમે જે દેવ-પ્રાસાદ તૈયાર કર્યો છે તેની પ્રતિષ્ઠા માટે પંચાંગ શ્રી સંઘના આજ્ઞાલ-વૃદ્ધની બાવના જાગી છે. મારી વૃદ્ધાવસ્થા છે. થોડો જીવનનો યાક પણ લાગ્યો છે, પણ તમારા મંદિરની પ્રતિષ્ઠા જો મારે મન એક દરજ્જા છે તે માટે હું ગમે ત્યાંથી આવી પહોંચીશ. શ્રી સિદ્ધાચળની યાત્રાની બાવના વરોંથી છે, પણ તે પ્રતિષ્ઠા પછી પૂરી કરવાની હચ્છા

‘ આપના આશીર્વાદ ફળે. ’

બીકાનેરનિવાસી શેઠ નથમલજી રામપુરીયા આચાર્યદેવના દર્શનાર્થે આવ્યા હતા. તેના પુત્રની બુદ્ધિપ્રભા જોઈને સર્વેને આશ્ચર્ય સાથે આનંદ થયો.

શ્રી મહાવીર જૈનવિદ્યાલયના મંત્રી શ્રી મોતીચંદ ગિરધર-લાલ ઠાપડીયા, સોલીસીટરને પત્ર આવ્યો જેમાં એવા શુભ સમાચાર હતા કે અમદાવાદમાં વિદ્યાલયની શાળાને માટે શેઠ લોળાભાઈ જેશંગભાઈએ પોતાના બંગલાની મીઠકતમાંથી રૂા. એક લાખ આપવા સ્વીકાર્યું અને તેનું મંગળ મુહૂર્ત આચાર્યશ્રીએ જોઈ શુદ્ધ ૯ તારીખ ૯ જૂન રવિવારનું મોકલ્યું અને સાથે આશીર્વાદજનક સંદેશ મોકલ્યો.

“ શ્રી મહાવીર જૈનવિદ્યાલયની શાળાનું ઉદ્ઘાટન અમદાવાદ જેવી જૈન નગરીમાં થઈ રહ્યું છે તે અત્યંત આનંદની વાત છે.

આજમુખી વિદ્યાલયે જૈન સમાજની શિક્ષણ પ્રચાર સંબંધી જે સેવા કરી છે અને કરી રહેલ છે તે કોઈનાથી અબલપ્યું નથી. હિન્દુસ્તાનના શહેર શહેરમાં અને વિદેશમાં પણ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની શાળાઓ સ્થાપિત થાય અને અપદ્ધારિક શિક્ષણની સાથે સાથે ઉચ્ચ ધાર્મિક શિક્ષણનો પ્રચાર થાય એજ શુભ ભાવના છે.

વિશેષ આનંદની વાત તો એ છે કે અમારા નામ રાશી વલ્લભભાઈના શુભ હસ્તે આ શાળાનું ઉદ્ઘાટન થવાનું છે. તેથી આશા છે કે જેમ સરદાર પ્રબલવલ્લભ થઈ રહ્યા છે, તેવીજ રીતે આ સંસ્થા પણ પ્રબલ-વલ્લભ થશે જ થશે અને દિનપ્રતિદિન ઉન્નતિના પથ પર ચાલશે.

એ જ મંગળ આશીર્વાદ.

વલ્લભસૂરિના ધર્મલાભ.

પ્રારંભમાં શુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓએ મનોહર ભજન દ્વારા શુરુકુળના કુલપતિનું સ્વાગત કર્યું. શ્રી સંઘ તરફથી ચીધરી દીનાનાથજીએ શુરુદેવના પરમ ખ્યારા શુજરાંવાલાના આળાલ-વૃદ્ધની આનંદ ભૂમિ પ્રગટ કરી. આચાર્યશ્રીએ મંગલિક પ્રંભણાવી શુજરાંવાલા આવવાનો પોતાનો ઉદ્દેશ શ્રી સંઘ પ્રસ્તાને અને તે દ્વારા પંચજ શ્રીસંઘને જાહેર કર્યો.

“આજ આપણે જે ભૂમિમાં બેઠા છીએ તે ભૂમિ પવિત્ર ભૂમિ છે. ૫૦ વર્ષ પહેલાં જેઠ શુદ્ધિ ૮ ના દિવસે સ્વનામ-ધન્ય, જૈન શાસનનાયક, વિશ્વના ઉપકારી, પંચજના પ્રાણ અને જૈન સમાજના કલ્યાણકારી શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજનો અહીં અગ્નિસંસ્કાર કરવામાં આવ્યો હતો. આ તીર્થભૂમિમાં તે મહાપુરુષની નિવાર્ણ-અર્ધ-શતાબ્દિ ઉજવવાનો વિચાર પંચજના શ્રી સંઘનો તથા શુરુભક્તોનો થઈ રહ્યો છે. તે વિચાર પ્રશંસનીય છે, પણ આજની અનાજ આદિની વિકટ પરિસ્થિતિમાં આવતા ફાગણ માસમાં ઉજવવાનો વિચાર થાય છે. આવતી ઠાણ ફેવી ભિગશે તે તો જાની જાણે પણ આ ઉત્સવમાં શુરુદેવના સદેશને જૈન તેમજ જૈનેતર જગતને પહોંચાડવાનું રચનાત્મક કાર્ય કરવાની જાવના છે. તે માટે આજથી જ તૈયારીઓ થવી જોઈએ. પંચજ શ્રી સંઘના આગેવાનોની સમિતિ નીમવામાં આવે અને તે માટેની યોજના જેરે જૈન સમાજની જાણ માટે પ્રકાશિત કરવી જોઈએ. પંચજ શ્રી સંઘને શુરુદેવના શુજરાત-દાહિયાવાડ, મારવાડ, વાડ, દક્ષિણ આદિના શુરુભક્તોની જરૂરી સહાયતા મળશે

છાટાલાલ દુગ્ગડે એક સો એકત્રીશ મણુ ધીની બોલીથી શુક્ર
દેવની તસ્વીરનું વાસણેપથી પૂજન કર્યું. બાળાઓના મંગળા
ચરણ પછી શુક્રકુળના પ્રીન્સીપાલ સાહેબે ભારતીય સંસ્કૃતિ પર
મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું. શુક્રકુળના વિદ્યાર્થીઓના મનોહર
બજનો તથા હિન્દી, અંગ્રેજી, સંસ્કૃત ભાષાઓમાં સંવાદો
ધ્યાને આકર્ષક ધર્મ પડ્યા. પંચાસજી મહારાજશ્રી સમુદ્ર-
વેજ્યજીએ અર્ધશતાબ્દિના નાયકના જીવન પર પ્રકાશ દેંકતા
જોડેવ જેવા મહાનુ વિશ્વોપકારી વિભૂતિના પ્રત્યે જૈન સમાજનું
કર્તવ્ય છે, તેનું દિગ્દર્શન કરાવ્યું. અંતમાં આચાર્ય-
જી મનનીય પ્રવચન કર્યું.

‘આજનો ઉત્સવ પુણ્યરાશિ શુક્રદેવની અર્ધશતાબ્દિનો છે.
સંઘ પંજળે આવતા વર્ષમાં તે ઉત્સવને વિશિષ્ટ પ્રકારે
વવાનો નિર્ણય કર્યો છે. તે માટે આજથી તૈયારીઓ
જોઈએ. એક વાત યાદ રાખો કે હવે જમાનો એવો
આવે છે કે, કોરી વાતોથી કામ નહિ ચાલે, રચનાત્મક કાર્ય
કરીને બતાવી આપવું જોઈએ કે-કર્તવ્યનું પાલન એજ આ
જમાનામાં આવશ્યક છે.

બીજી વાત એ છે કે, પંજળ શ્રી સઘે જે વીસ હજારની
રકમ એકઠી કરી છે, તેનો ઉપયોગ એક અત્યંત આવશ્યક
કાર્ય માટે આપવાની યોજના કરવાની છે. અમારું ચાતુર્માસ
બેઠાનેરમાં હતું. એક દિવસ મુનિમંડળ સહિત શ્રી નેમિનાથ
વાગીના મંદિરે દર્શનાર્થે જવાનું થયું. અહીં અચાનક
નારસ દિંડુ ધુનિવર્ષોટીમાં અજ્યાસ કરતા જે વિદ્યાર્થીઓ
બાલ તેઓએ વંદણ કરીને એક પ્રાર્થના કરી.

‘ગુરુત્વ ! આપશ્રી શિક્ષણ પ્રચારનું કાર્ય અહોનિશ કરી રહ્યા છો. અમારી મુશ્કેલીઓ દૂર થાય તો કેવું સારું ?’

‘તમારી શું મુશ્કેલીઓ છે ?’

‘અમે જનારસ દિન્દુ યુનીવર્સિટીના વિદ્યાર્થીઓ છીએ ત્યાં જેન વિદ્યાર્થીઓને રહેવાની ઘણી મુશ્કેલીઓ રહે છે દેવ-દર્શન માટે તો સાધન હોય જ ક્યાંથી ? જનારસ યુનિવર્સિટીમાં એક જેન છાત્રાલયનો પ્રત્યંધ થાય તો જાન વિદ્યાર્થીઓને તેનો લાભ લેતા કરી શકાય. જેન સમજ નેથી સમૃદ્ધ અને શક્તિશાળી સમાજ એટલું પણ ન કરી શકે ? દર વર્ષે જેન સમાજના કેટકેટલા પૈસા ખરચાય છે ?’

‘બાઈઓ ! તમારી વાત તો જરાજર છે. પણ તે વિષે અમને તો કોઈએ આજમુખી જણાવ્યું નથી, પણ આ વાત લગભગ રાખવામાં આવશે અને તમારી મુશ્કેલીઓ ક’ રસવામાં આવશે.’

આ મુદ્દા આજે શાદ કરવાની મનભાજ એ છે કે, જે જેન દુબર કીધીઓ એકાદા કરવામાં આવ્યા છે તે જનારસ દિન્દુ યુનિવર્સિટીમાં ‘કો આગાનંદ જેન જવન’ જનારસ અને અજવાનું નમિ કરાવે. અને તે જવનમાં વિષે વિષે દુબરમાં અજવાન કરવાનું ના જેન વિષે રીકોનિ અને રહેન વમેરેન. એમણે કરવામાં આવે તેમજ દેવ-દર્શનની વાત અજવાન દેવ.

આ જેન અજવાન વમેરે અને તેમને અજવાન કરવામાં

પ્રતાપ જયંતી

આવી. પ્રભાવના તથા ગરીબોને રોટી-ઢાળ તથા શેર
લોજન આપવામાં આવ્યું.

જયેશ્વરના ત્રણ વાગે શુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓના ભજન તથા
ધાર્મિક-સામાજિક સંવાદો થયા. ડૉ. લખનપાલજી, ચૌધરી
દીનાનાથજી, લાલા દેવરાજ, મહનપાલજી વગેરેએ શુરુદેવના
જીવનચરિત્ર પર વિવેચનો કર્યાં.

આ પ્રમાણે મુંબઈ લાલબાગમાં પૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજય
લખિસૂરીશ્વરજી મહારાજની અધ્યક્ષતામાં સ્વર્ગારોહણ અર્ધ-
શતાબ્દિ નિમિત્તે અઠ્યાઈ મહોત્સવ થયો. ગોડીજીમાં શ્રી
આત્માનંદ જૈન સભા તરફથી ઉત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો.
ઠલકતા, બીકાનેર, ભાવનગર, અમદાવાદ, મેવાડ, મારવાડ
આદિ સ્થાનોમાં અર્ધશતાબ્દિ ઉત્સવ સમારોહપૂર્વક ઉજવ-
વામાં આવ્યો.

એક દિવસ આચાર્યશ્રી ચતુર્વિધ સંઘની સાથે શુરુકુળના
નિરીક્ષણ માટે પધાર્યા શુરુકુળ જેન્ડ દુકડીએ પોતાના કુળ-
પતિને સલામી આપી અપૂર્વ સ્વાગત કર્યું. શ્રી વાસુપૂજ્ય
સ્વામીના દર્શન કરી સભામાં પધાર્યા શુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓ-
ના મનોહર ભજનો થયાં. શુરુકુળના પ્રીન્સીપાલે આચાર્યશ્રી
તથા ચતુર્વિધ સંઘનું સ્વાગત કર્યું તથા શુરુકુળની પ્રગતિ
તથા વિધવિધ પ્રવૃત્તિઓ વગેરેનો દંઠ અહેવાલ રજૂ કર્યો.
આચાર્યશ્રીએ શુરુકુળના ઉદ્દેશ વિશે મનનીય પ્રવચન કરતાં
જણાવ્યું કે:—

“શુરુકુળની દિનપ્રતિદિન વધતી જતી પ્રજાનિ જોઈને

આનંદ થાય છે. ગુરુકુળ શ્રી સંઘ પંચગતું મૂળ છે. ગુરુ-
વાલા શ્રી સંઘ ગુરુકુળ માટે ગૌરવ માને છે. મુંબઈ અને
ગુજરાત સુધી ગુરુકુળનું નામ પડેલું છે. જેની પ્રતિષ્ઠા ગુરુ-
કુળની જાતી રહી છે તે કાયમ રાખવાની જવાબદારી ગુરુ-
કુળના અધ્યાપકોની છે વિદ્યાર્થીઓના જીવન વિકાસ અને
ચારિત્ર ધડતરનો આધાર અધ્યાપકો ઉપર છે. ગુરુકુળને
અર્થ જ એ છે કે ગુરુઓના કુળમાં વિદ્યાર્થીઓને ઉચ્ચ સંસ્કૃતિ-
અભ્યાસી વૃત્તિ, સ્વાધ્યયો જીવન તથા ધાર્મિક જીવન વગેરે
સાથે મળે શાળાઓમાં જે નથી મળતું તે પ્રાપ્ત
બાવનાથી બાળકોને અહીં મોકલવામાં આવે છે એટલે આપણે
જવાબદારી માંડી છે પંચમ શ્રી સંઘ આ સંસ્થાને પ્રી-
યોગ લઈ શકે, ગુજરાંગલા શ્રી સંઘને રાજકિય સંસ્કૃતિ
મિત્રા હોય તે નેત્ર સમાજને ઘણા તરોમાં વિદ્યાનો, મોરો,
કાર્યકર્તાઓ તથા આદર્શ મુલકો મળે અને પંચમ તેજ
દિગ્ગજમા તેની શીરખ મઢવી રહે.

જે આર્થ જરૂરનો અહીં આવ્યા છે તે ખાલી દાકે
નહિ જ બાક મુરુકુળને વધારાસિ આવવા જશે તે દીકરો
મરે, જા કરાવ તમ દોડી તમ કાંઈ નહીં "

૩ ૧૯૧૩ ઇ.સ. ૧૯૧૩ ઇ.સ. ૩ ૧૧) લા. ૧૧) લા. ૧૧)
જરૂરને તેમજ આપણાં કાર્યો જરૂરને પા. ૧૧) લા. ૧૧)
જરૂરને તેમજ આપણાં કાર્યો જરૂરને પા. ૧૧) લા. ૧૧)
જરૂરને તેમજ આપણાં કાર્યો જરૂરને પા. ૧૧) લા. ૧૧)

૪ ૧૯૧૩ ઇ.સ. ૧૯૧૩ ઇ.સ. ૩ ૧૧) લા. ૧૧) લા. ૧૧)
જરૂરને તેમજ આપણાં કાર્યો જરૂરને પા. ૧૧) લા. ૧૧)

મતાપ જયંતી

સંજાળાવ્યાં તથા શુરુકુળ પ્રત્યે પંજળી બાઈ બહેનોનું
કર્તવ્ય છે તે સમજાવ્યું. આ પ્રસંગે બીકાનેરથી ૪૦-
બાઈઓ આવ્યા હતા. પંજળબારમાંથી ઘણા બાઈ બહે
સંકાંતિ ઉપર આવ્યા હતા.

શુજરાંવાલા શ્રી સંઘે શુરુદેવને આતુર્માસ માટે વિનિતિ
કરી અને એ વિનિતિનો સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો.

જપોરના વ્યાખ્યાન હોલમાં બીકાનેરનિવાસી શ્રી રિણવ-
ચંદ્ર ડાંગાએ રચેલ દાદા પ્રભાવકસૂરિ (વિજયાનંદસૂરિજી)
ની અષ્ટપ્રકારી પૂજા ઠાચર મંડળીએ રાગરાગણીની સાથે
મહિતપૂર્વક બણાવી. દર સંકાંતિ સમયે તથા પર્યુષણમાં આવ-
નાર બાઈ બહેનો માટેની સ્વધર્મી ભક્તિ માટે નીચે પ્રમાણે
વ્યવસ્થા ગોઠવવામાં આવી.

માસાંતને દિવસે લાલા જગન્નાથ દીવાનચંદ તરફથી,
સંકાંતિના બધા દિવસોએ લાલા માણેકચંદ છોટાલાલ તરફથી,
પર્યુષણના બધા દિવસોએ લાલા ઠાકોરદાસ પન્નાલાલ તથા લાલા
બાબુલાલ ત્રિપાઠીયા તરફથી, વાઘળીજી-આચાર્યશ્રીના જન્મ
દિવસો-ત્રણ દિવસ લાલા ગણેશદાસ પ્યારેલાલ બરડની
તરફથી. બાણીના દિવસોએ શ્રી સંઘે વારા પ્રમાણે ગોઠવ્યા.
એ પ્રમાણે નાસ્તાની પણ વ્યવસ્થા કરવામાં આવી. સોએ
સ્વામીભક્તિનો પૂજ સારો લાભ લીધો.

આજ સ્વતંત્રતા દેવીના સાચા પૂજારી, હિન્દુત્વના રક્ષક
બદાશીની જયંતી હતી. શ્રી મદાવીર જળના પ્રમુખ
દર્શક નિમંત્રણથી આચાર્યશ્રી શિષ્યપરિવાર

સહિત પધાર્યા શ્રી રઘુનાથજીના મંદિરના વિશાળ ચોખ
‘પ્રતાપ જ્યંતી’ના ઉત્સવ માટે મનોહર મંડપ ઊભો કરી
વામાં આવ્યો હતો. કાર્યકર્તાઓએ આચાર્યશ્રીનું સ્વાગત કરી,
દિંદુ-મુસ્લીમ-શીખ-બાઇ ગઢેનોથી ચોક્કસ સંપૂર્ણ ભરણ કરી
હતો. મંગળાચરણ પછી જુદા જુદા વક્તાઓએ રાજાની
વીરતા, પ્રાણ સમર્પણની રાજાજીની બાળના, દિંદુતના રચના
માટે તથા ભારત દેશની સ્વતંત્રતા માટેની રાજાજીની યોગ્ય
પ્રતિજ્ઞા વગેરે રોમાંચકારી જીવનપ્રસંગો રજૂ કર્યાં.

આચાર્યશ્રીએ પોતાના વ્યાખ્યાનમાં જનાબુ' કે મહારજ
પ્રતાપની સ્વદેશભક્તિ અનુભવ છે. દેશની સ્વતંત્રતા માટે
વન વન સખડું, રાજકુટુંબ અને ખાસ જાગૃતીના ઉપે
યજી જે વાજાને પોતાની પ્રતિજ્ઞામાંથી અલિન નથી કરી શકે
તે ત્રીજા પુરુષનું એવું લેખક શ્રી મનોજીવ દર્શો ? આજના રાજ
મહારાજના મહાભક્ત પ્રતાપના જીવનમાંથી સ્વદેશભક્તિ કે
દેશના પોતાના જીવનમાં ઉતરે તે આરતીમાંથી આપણે
આજની રાત્રે જ આપે

[illegible]

તંત્રતાને માટે ચાલના અને સમર્પણ'ના સૂત્રો પોતાના
જીવનમાં ઉતારે તેા ભારતવર્ષ વિશ્વમાં અનુપમ સ્થાન પ્રાપ્ત
કરી શકે. હિંદુ સંસ્કૃતિની રક્ષાનો ભાર આજ યુવાનો પર
છે. પાશ્ચાત્ય સંસ્કૃતિ આપણને અનેક રીતે ગુલશાનકર્તા
નીવડી છે તે તમે સો જાણો છો. હિંદુ જાતિ, હિંદુ ધર્મ
અને હિંદુ સંસ્કૃતિના રક્ષણ માટે ભારતવર્ષના ખૂણેખૂણામાંથી
પ્રચંડ આંદોલનો થવાં જોઈએ.

ગુરુદેવનું પ્રભાવિક વ્યાખ્યાન સાંભળી સભા મંત્રમુગ્ધ
થઈ ગઈ. જૈનાચાર્ય રાણા પ્રતાપને ભવ્ય અંજલિ આપે અને
હિંદુ સંસ્કૃતિના પુનરુદ્ધાર માટે પડકાર કરે એ ખરેખર
શંકાસ્પીય ગણાય.

છેવટે જિજ્ઞાસુનીવાસી શ્રી રીખવચંદ ડાંગાએ પોતાના
વ્યાખ્યાનમાં જણાવ્યું કે સ્વતંત્રતા માટે જ્યારે મહારાણા
પ્રતાપને મોગલ સમ્રાટ અકબરથી દારી પોતાની રાજધાની
છાડવી પડી, ત્યારે અમારા જૈન જોસવાલ જોને આપ ભાવડા
કહો છો તે ચોંટ ભામાથાહે પોતાની લાખોની સંપત્તિ મહા-
રાણાના ચરણોમાં સમર્પણ કરી હતી અને તે અનર્ગળ
ધનથી મહારાણા પ્રતાપે સેનાને પુનઃ સજ્જ કરી ચિતોડની
હત મેજબી હતી.

શ્રી મહાવીર દળના પ્રમુખે ઠોમતી સમયમાંથી વખત
મેજબી 'પ્રતાપ જ્યંતી'માં શિષ્યપરિવાર સંદિત પધારવા
માટે તથા રાણા પ્રતાપના જીવન ઉપર મનનીય વ્યાખ્યાન
પ્રતાપ માટે આચાર્યશ્રીને દાર્દ્રિક આભાર માન્યો હતો.

ધર્મપુત્રી ગુજરાંવાસી.

‘કુરુદેવ! મધ્યેનુ વંદામિ!’

‘એવડા! તમે તો આનુભોમ પદેનાં વખતમારું
પદે, કલા’

‘હવે તું! આપના હર્ષનન્દ અભિભાવે દર્શો. આ
માનુ જેવો પદે, અપાને નિધેવ દર્શો’

‘વધારે કે હરેક કાળે પદે, દર્શો દર્શો
પદે, ગદ્ય રૂપે તમે આવી પદે, અપા તમારું
પદે, આવી રૂપે અમે અપાને આવી રૂપે
પદે, આવી રૂપે અમે અપાને આવી રૂપે
પદે, આવી રૂપે અમે અપાને આવી રૂપે

‘કુરુદેવ! મધ્યેનુ વંદામિ!’

મહારાજની અવસ્થા હોવાથી ચિંતા થતી હતી પણ તેઓ તો અમારાથી પણ આગળ નીકળ્યા. અમે વચ્ચે વચ્ચે યાત્રી જતા પણ તેમનો નિશ્ચય ઠઠ હતો. અમે તેમની હિંમતે જ અત્રે નિર્વિઘ્ને આપની સેવામાં પહોંચી ગયા.

“તમે આવી પહોંચ્યા છે. તેવા એક ભાઈએ સમાચાર આપ્યા ત્યારે અમને બધાને આશ્ચર્ય થયું. કેટલા લાંબાં લાંબાં વિહારો આ ગરમીમાં તમે કર્યા હશે.”

“કૃપાસાગર ! સવારના અને સાંજના ઠંડે પહોરે વિહાર કરતા અને અત્યંત તાપમાં જ્યાં અનુકૂળતા મળી ત્યાં સ્થિરતા કરતા. કેઈ કેઈ જગ્યાએ તો પાણીની મુશ્કેલી રહેતી. ગોચરી તો જ્યાંથી જે હુણુ સૂકું મળે તે લઈ લેતા. દિલ્હી સુધી વિશેષ તકલીફ રહી. પછી તો અનુકૂળતા મળી રહેતી.”

“જૈન સાધુના આચાર ઘણા આકરા છે. તેમાં જ ખરી કસોટી છે. તે સંયમ અને તપના પોષક છે અને પાદવિહાર, ગરમ પાણી, તપશ્ચર્યા, ગોચરીના નિયમો વગેરે જૈન સાધુની વિશિષ્ટતા છે.”

આપાદ શુદ્ધિ ૧૦ ના રાજ આચાર્યશ્રીના શિષ્ય આચાર્ય-શ્રી વિદ્યાસૂરિજી, પંચાસ શ્રી વિકાસવિજયજી, શ્રી શિવ-વિજયજી, શ્રી વિચારવિજયજી તથા મુનિ દ્વીરવિજયજી ગુજરાત જેટલા દૂરના પ્રદેશથી લગભગ એક હજાર માઈલનું અંતર કાપીને પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવની સેવામાં પધાર્યા ગુરુ-શિષ્યોનું એ મિલન અપૂર્વ હતું.

આમાસી ચોદશનો દિવસ હતો. અનેક આવક આવિકા-

એક ' પંતળી ધર્મશાળા ' થાય તો કેવું સારું ? પરંતુ આ માટે એક હજારથી ઓછી રકમ લેવાવી જોઈએ નહિ. આજની સાદ્ર સંક્રાંતિને કાણુ કાણુ સફળ બનાવે છે? આ પર્યુષણ પર્વમાં પંતળના તમામ શહેરોના શ્રી સંઘોનું આ કાર્ય મુખ્ય હશે. જો ગુરુદેવની કૃપા હશે તો અર્ધ શતાબ્દના આ સમારકનું ખાતમુહૂર્ત અર્ધ શતાબ્દ ઉત્સવ લગભગ થઈ જશે.

આચાર્યશ્રીની અમૃત વાણી સાંભળી સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવના જયઘોષથી વાતાવરણ ગુંથી ઊઠ્યું. ગુરુદેવની ભાવનાને મૂર્ત સ્વરૂપ આપવા પંતળી ભાઈઓ કટિબદ્ધ થયા. એક જ દિવસે રૂપીઆ ત્રીસ હજાર નોંધાઈ ગયા. પંતળી ભાઈઓની ગુરુ-ભક્તિ તથા ઊર્મિઓનું આ કેવું સુંદર પ્રતીક ઠહેવાય ?

આજે તો જાણીને આનંદ થાય છે કે તીર્થધિરાજ શ્રી યતુજયની' શીતળ છાંયડીમાં પંતળી ધર્મશાળા માટે રૂ. ૩૨૦૦૦) લગભગની મોખરાની રસ્તા ઉપરની સુંદર જગ્યા ખાણુની ધર્મશાળાની સામે લેવામાં આવી છે તેનું ખાતમુહૂર્ત પણ થઈ ગયું છે. દીવાળી પછી તેના બાંધકામની વ્યવસ્થા થશે અને ગુરુદેવની ભાવના પ્રમાણે અર્ધશતાબ્દનું પહેલું મહત્વ સમારક થોડા જ વખતમાં સર્જશે.

પંતળમાં ગુજરાંવાસા તીર્થસ્થાન ગણાય છે. અહીં સ્વનામ-વન્ય પ્રાતઃસમરણીય ન્યાયાંબોનિધિ ગુરુદેવ શ્રી વિજયાનંદ-સૂરીવરણ મહારાજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. અહીં તેમનું પ્રમાણિભંદિર છે. અહીં ગુરુદેવના નામથી થો આત્માનંદ નેન ગુરુકુળ-પંતળના બૂલણ થયું ચોક્કી રહ્યું છે. અહીંનું મહત્વ અને મૂર્તિ અલૌકિક છે. અહીં થો સંઘનું

છતાં ૧૬-૧૫-૧૩-૧૨-૧૧-૧૦-૯ ઉપવાસોની સંખ્યા ઘણી હતી. શ્રાવક-શ્રાવિકાઓએ ધર્મને ૪૦ થી ૫૦ તો અઠ્ઠાઈ કરી હતી. અઠ્ઠાઈ કરી હતી. મુનિશ્રી જનકવિજયજીએ પણ અઠ્ઠાઈ કરી હતી. સામાન્ય રીતે ધર્મમાં આ વર્ષે એવા નવયુવકો હતા જેઓને સામાન્ય રીતે ઓકાસણા કરવા પણ મુશ્કેલ પડતા. બધાની મુખ સમાધિ-પૂર્વક તપશ્ચર્યા ધર્મ. છઠ્ઠ, અઠ્ઠમ, ઉપવાસ તો ઘણી મોટી સંખ્યામાં થયાં હતા. તપસ્વીઓને અનેક સજ્જનો તસ્ક્થી વિવિધ પ્રકારનો પ્રભાવના વહેંચવામાં આવી હતી.

ભાદરવા શુક્ર ૧૧ ના દિવસે જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજય-સૂરીશ્વરની જયંતી આચાર્યશ્રીની અધ્યક્ષતામાં સમારોહપૂર્વક ઉજવવામાં આવી. શ્રી હીરવિજયજીસૂરીશ્વરનો છબીનું વાસ-રોપથી પૂજન કરવામાં આવ્યું. બાલિકાઓએ શુભસ્તુતિ સંભળાવી. પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ, પં. શ્રી વિકાસ-વિજયજી તથા પંડિત હંસરાજજીએ જયંતીનાયકના જીવન ઉપર વિવેચનો કર્યા. મોગલસમ્રાટ અકબર ઉપર જયંતી-નાયકે કેવો પ્રભાવ પાડ્યો હતો તથા તેઓશ્રીના ઉપદેશથી અકબરે પોતાના રાજ્યમાં જીવદિસા કેવી રીતે બંધ કરાવી હતી તથા કેવી રીતે માંસાહાર બંધ કર્યો હતો વગેરે સમગ્રવ્યુત્તરમાં આચાર્યશ્રીએ, જગદ્ગુરુ પોતે કેવા તપસ્વી તથા પ્રભાવશાળી હતા, તેમના જીવનમાં કેવા ચમત્કારી કાર્યો તેઓશ્રીએ કર્યા હતા વગેરે બતાવી જેન સમાજની ઉન્નતિ માટે ધર્મપ્રચારની કેવી આવશ્યકતા છે વગેરે વિસ્તારપૂર્વક બતાવ્યું હતું.

આશ્વિન સંક્રાંતિના પ્રસંગ પર અનેક બાઈબલનો આ
હતાં. વડવાણથી ચેક રતિલાલ વર્ધમાન ચાંદ તથા અમ
વાદથી ચેક ચાંતિલાલ પુંજભાઈ તથા ઉદયપુરના કેટલ
બાઈઓ આચાર્યશ્રીના દર્શને આવ્યા હતા. ચેક રતિલા
વર્ધમાને રૂ. ૧૦૦૦) આત્માનંદ જૈન શુરકુળને સેટ આપ્ય

શ્રી નવપદ્મની ઝોળીની આનંદપૂર્વક આરાધના કરી
પંચાસ શ્રી વિકાસવિજયજીએ શ્રીપાળ રાસની વાંચના કરી

આજ કાર્તિક શુદ્ધ બીજનો-બાઈળીજનો દિવસ હતો
આને શુક્રેવરનો ૭૭ માં જન્મદિવસ હતો. શુજરાંજીભાઈ
શ્રી સંઘના આગાતમુદ્ધ પોતાના પરમપૂજ્ય પંડિતશ્રી
સમાજ કલ્યાણસાધક, સંસ્થાઓના સંસ્થાપક તથા તત્કાલ
શુક્રેવરની જન્મજયંતિ ઉજવવા ઉમ્મદિન થઈ ગયા હતા
પ્રાતઃકાળથી સંઘના ભક્તગણોમાં આનંદનો તદ્દલિંગ
ઉછળી રહી હતો.

કુળને સ્થાપના પદ્ધતિની શુક્રેવરની પ્રતિક્રિયા વિદ્યાર્થીઓ
કોઈ, પ્રેમકેન્દ્ર, દેવ, નિગમ, વિદ્યા, અજ્ઞાનમંડળોને
અર્થે કલિન સ્થાપનાનું જલ્પ નોંધતું એ સભ્યોમાં ફરિ
મિતિનું પાત્ર હતું.

અમરિંદ્રાસિન વિદ્યાર્થીઓમાં એક જગત્ સંસ્થા
પદ્ધતિના અર્થે હતો. પૂજ્ય શ્રી અમરેન્દ્ર સર્વજ્ઞ
શ્રી અમરેન્દ્ર સર્વજ્ઞ, અમરેન્દ્ર સર્વજ્ઞ, શુક્રેવરના દર્શને કરી
પદ્ધતિના અર્થે હતો. પૂજ્ય શ્રી અમરેન્દ્ર સર્વજ્ઞ
પદ્ધતિના અર્થે હતો. પૂજ્ય શ્રી અમરેન્દ્ર સર્વજ્ઞ

અમૃતસરનિવાસી બાબુ મોહનલાલજી એડવોકેટના સભાપતિ-
ત્વમાં સભા ધર્મ. ગુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓએ ગુરુસ્તુતિ-મંગળા-
ચરણ કથું. મંત્રીએ ગુજરાત, મારવાડ, પંજાબ આદિ દેશોથી
આવેલા અભિનંદનના તારો તથા પત્રોના સંદેશા સંભળાવ્યા.
સંદેશાઓમાં ખાસ કરીને પંન્યાસ પૂર્ણાનંદવિજયજી, મુનિશ્રી
પુણ્યવિજયજી, શેઠ કુલચંદ્ર શામજી, શ્રી મોતીચંદ ગિરધર-
લાલ સોલીસીટર, શ્રી રણછોડભાઈ રાયચંદ, શ્રી ચંદુલાલ
વર્ધમાન શાહ, શ્રી શાંતિલાલ બોધવજી, શ્રી વાડીલાલ જેઠા-
લાલ, શેઠ સકરચંદ્ર મોતીલાલ મૂળજી, શ્રી જેસિંગભાઈ
લલ્લુભાઈ, આત્માનંદ જૈન સભા મુગર્ષ, શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન
વિદ્યાલય વરકાણા, આત્માનંદ જૈન હાઈસ્કૂલ મલેરકોટલા, શ્રી
વૈદ્ય જશવંતરાયજી જૈન, ઉપરાંત પાલી, ફાલના, બીજેરા,
બીકાનેર જૈન સંઘ તથા શ્રી વાડીલાલ વૈદ્ય વડોદરા વગેરે
મહાનુભાવોના ખાસ ઉદ્દેશનીય છે.

શ્રી સંઘ ગુજરાંવાલા અને શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળ
પંજાબ તરફથી આચાર્યશ્રીને અભિનંદન-પત્રો સમર્પણ
કરવામાં આવ્યાં.

અહીંના કવિ તેજરામજી તથા જેઠલમના ચાયર રહીમ
દીને ગુરુદેવની સ્વરચિત સ્તુતિના ભજનો સંભળાવી સભાને
અક્તિ કરી દીધી. શ્રી મમનબાગા(શ્રી રીવજીભાઈ)એ
સ્વરચિત ‘અમર રદો વલ્લભ સૂરિરાજ’ નું ભજન સંભળાવી
પ્રભાને મુગ્ધ કરી દીધી. પંન્યાસથી વિદ્યામવિજયજી તથા
મુનિશ્રી જનકવિજયજીએ આચાર્યદેવના જીવન ચરિત્ર પર
૧૯૨ વિવેચન કથું

ધર્મધુરી ગુજરાંવાસા

ઉવટે સમાપતિ શ્રી મોહનલાલજી વડીલે સમાલો-
કરતાં જણાવ્યું કે શુરુદેવની ભાવનાઓ મૂર્તિમંત કરવા
પંતબનો શ્રી સંઘ તૈયાર છે અને શુરુદેવનું દીર્ઘ આ-
ધ્યતાં શુરુદેવના જીવનમાં જે જે પંતબ શ્રી સંઘની ઉત્ત-
નાં કાર્યો થયાં છે તે પંતબ શ્રી સંઘ કહી કહી નહિ બૂ-
અમારા સાચા રાહબર શુરુદેવ છે અને આજો પંતબ શુરુ-
દેવની પાછળ છે.

જાપોરના બીજી સમા યહ. સજનાદિ પછી પં. હંસરાજ-
જીએ શુરુદેવના જીવનના અનેક પ્રસંગો રસમરી ભાષામાં
જાણ્યા. પં. ગિહારીલાલજીએ આચાર્યશ્રી સાથેનો પોતાનો
રેય અને શુરુદેવની અદિતીય વિદ્વતા તથા શુરુદેવની ગમે
ધર્મના ગમે તે માન્યતાવાળા મનુષ્યને સમજાવવાની પ્રભા-
વક શક્તિ વગેરેનું વિવેચન કર્યું હતું.

પંચાસ થી સમુદ્રવિજયજીએ ગંગા પાપં શરી તાપં ।
દૈન્યં કર્ણતરુસ્તયા । પાપં તાપં ચ દૈન્યં ચ સંતો જ્ઞન્તિ
મહાશયાઃ ॥ એ શ્લોકનો અર્થ કરતાં જણાવ્યું કે-ગંગા
પાપનો, ચંદ્ર તાપનો અને કપટક દરિદ્રતાનો નાશ કરે છે,
પણ સંત પુરુષ તો પાપ, તાપ અને સંતાપ ત્રણેનો નાશ કરે
છે. એ જ પ્રભાલે જ્યારે સં. ૧૬૬૭ માં શુરુદેવનો અહો
પ્રવેશ થવાનો હતો ત્યારે આજુ શહેર ધ્વજ-પતાકા-દરવાજા
તથા બજારોની ચોભાઈ અપૂર્વ રીતે શમુગારવામાં આવ્યું
હતું અને સવારમાં પ્રવેશ સુદૂર્ગ હતું.

અહો રાત્રે શહેરના વાતાવરણમાં એવું પરિવર્તન લાગ્યું કે
દેવ મુસલમાન વચ્ચે દંગો થઈ જશે સંઘ ગભરાઈ જશે

શોભાવ્યું. શુરુશ્રુતિ પછી આચાર્યશ્રીએ હેમચંદ્રાચાર્યની વિદ્વતા, પ્રતિભા વગેરે દર્શાવતાં તેઓશ્રીએ પરમાર્હત મહારાજા જે કુમારપાળને ઉપદેશ આપીને અહિંસા પરમેા ધર્મનો જે પ્રચાર કર્યો હતો તથા તેમના રાજ્યમાં કોઈને કોઈપણ જીવને મારવાની રાજ્ય તરફથી મનાઈ હતી વગેરે વિવેચન કરીને દેશની આજની પરિસ્થિતિમાં અહિંસાનો પ્રચાર કેવો આવશ્યક છે તથા જૈન ધર્મના રક્ષણને માટે કેવા વેગપૂર્વક પ્રયાસો કરવા જોઈએ વગેરે સમજાવી આજે હેમચંદ્રાચાર્ય જેવા પ્રભાવિક પુરુષની જૈન સમાજને જરૂર છે તે જણાવ્યું હતું.

પંચાસ શ્રી વિકાસવિજયજીએ પણ હેમચંદ્રાચાર્યના જનના ઘણા પ્રસંગો બતાવી જણાવ્યું કે જૈન ધર્મની તે વળતની અપૂર્વ જાહોજલાલીના જો કોઈપણ યશનામી હોય તો તે આચાર્ય શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજી હતા. તેઓની પ્રતિભા અલૌકિક હતી. તેમની વિદ્વતાની આજે પણ જૈન-જૈનેતર વિદ્વાનો મુક્ત કંઠે પ્રશંસા કરે છે. તેના જેવા અનુપમ વિદ્વાન જૈન સમાજે હજી જોયા નથી.

પંચાસ શ્રી સમુદ્રવિજયજીએ આજકાલની પરિસ્થિતિનો ઉલ્લેખ કરતાં જણાવ્યું કે જો આજ હેમચંદ્રાચાર્ય જેવા પ્રભાવિક શુરુ અને કુમારપાળ જેવા ઉદાર રાજા હોય તો જંગાળ આદિ દેશોમાં જે પરિસ્થિતિ પ્રવર્તી રહી છે તે કદાચ ન હોય. જે આ ભયંકર સંઘટ્ટોમાં ફસાઈ ગયાં છે તેમને તન-મન-ધનથી સહાયતા પહોંચાડવી તે મનુષ્ય માનવું કર્તવ્ય છે.

જે જે જાતિના હિન્દુઓને જગતકારથી મુસલમાન બતાવે

વવામાં આવ્યાં છે તે જાતિના આગેવાન તથા ધર્મગુરુઓ
તેમજ સંબંધીઓને મારી આશ્વસ્ત્યપૂર્વક સૂચના છે કે તેઓને
સમજાવી-મદદ પહોંચાડી પોતપોતાની જાતિમાં મિત્રતા ફેલા
શે. એ પ્રભાવે નહિ થાય તો પાછળથી પસ્તાવું પાડે.

અંતમાં સમાપતિએ મુંઢર સમાવૈયાચના કરી સભા
વિસર્જન કરી.

સં. ૨૦૦૨ નું 'ગુજરાતી' આત્મીય આનંદપૂર્ણ
સમાપ્ત થયું.

ગુજરાતી સાહિત્ય અરેબર મર્મપુરી નામ સાથે છે.

સ્યાલકોટમાં અપૂર્વ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

‘મધ્યેણ વંદામિ !’ સ્યાલકોટના પ્રતિનિધિ ભાઈઓએ
વંદણા કરી.

‘ધર્મલાભ !’

‘શુરુદેવ ! આપશ્રીએ અમને વચન આપ્યું છે. હવે મંદિર
તૈયાર થઈ ગયું છે. આપશ્રી સત્વર પધારો. પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ
માટે જનતા આપની રાહ ભેઈ રહી છે.’

‘ભાગ્યશાળી ! હું મારું વચન ભૂલ્યો નથી. તમે મંદિરનું
કામ ઠીક ઠીક વેગથી ઉપાડ્યું અને વહેલાસર પુરું થઈ ગયું.’

‘કૃપાળુ ! અમને શુજરાંવાલા ધી સંધનો ખૂબ સાથ મળી
ગયો. તેમાં હાલા માલિકચંદ કપુરચંદની જોડેમત તથા
મેમનો પરિશ્રમ તો વિશેષ પ્રશંસનીય છે. સાચું કહીએ તો
યારે ભેઈએ ત્યારે હાજર જ હોય અને અમારા કામમાં

જવાબદારી તેઓને જ સોંપી છે. લાલા કપૂરચંદ્રને તો તમે સાથે જ લઇ જશો. અમે પણ હવે વિહાર કરવાની તૈયારીમાં છીએ.’

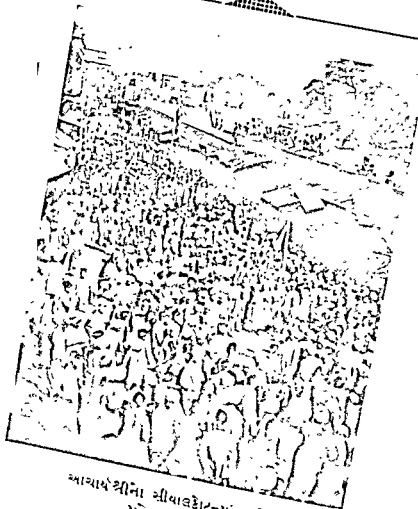
‘શુરુદેવ ! આપે જે જે ગૃહસ્થોને નિમંત્રણ મોકલવા સૂચના કરી છે તે બધાને પત્રિકાઓ મોકલાઈ ગઇ છે. આપથી પણ ખાસ ખાસ સજ્જનોને અમારી વતી બે શબ્દો લખવા કૃપા કરશો. અમારા શહેરની શોભા વધે તેમ વધુ જોઈએ.’

‘તમે નિશ્ચિંત રહો. શાસનદેવની કૃપાથી અને શુરુદેવના આશીર્વાદથી આનંદ આનંદ થઇ રહેશે.’

x

પંતળના સુપ્રસિદ્ધ ઔવોગિક શહેર સ્યાલકોટમાં

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી સં. ૧૯૯૭ (શુજરાતી)માં ચાતુર્માસ રહ્યા હતા. એ ચાતુર્માસ ઐતિહાસિક નીવડ્યું. આપથીના વચનામૃતો સાંભળવા જૈનો સિવાય જૈનેતર બંધુઓ પણ આવતા અને ઘણાખરા જૈન ધર્મના અનુરાગી બન્યા હતા. અહીં એક પણ જૈન મંદિર ન હોતું. આચાર્યશ્રીના ઉપદેશથી મંદિરનું ખાતમુદૂત કરવામાં આવ્યું. સકલ શ્રી સચે પૂર્વ દેરાદથી તથા પંતળથી સંઘ અને શુજરાંવાલાના બાઈઓના સદહારથી પાંચ છ વર્ષમાં બે માળનું ગગનચુમ્બી ચોમુખજનું ભવ્ય મંદિર તૈયાર કરવામાં આવ્યું. આ મંદિર જમીનથી ૧૦૨ ફૂટ ઊંચું છે. આ મંદિરની પ્રતિષ્ઠા માટે આચાર્યશ્રીએ વચન આપ્યું હતું તેથી સ્યાલકોટથી પ્રતિનિધિ મહાજ શુજરાંવાલા જઈ પહોંચ્યું અને આચાર્યશ્રીને વિનંતિ

આચાર્યશ્રીના સ્ત્રીવાલકોટ-પંચગર્ભના
પ્રવેશ-ઉત્સવ.
(૧૯૯૭)

લાગી. આ પરિશ્રમનું અધિક શ્રેય શુક્રદેવના પરમભક્ત તથા મહનસાલશ્ચ શત્રિયને છે.

‘જે માય છે તે સારાને માટે’ એ કહેવત કૈટલીક વખત ચાલી પડે છે. આપણા જહુસ માટે એમજ જન્મું. સ્વધર્મના જહુસનો કાર્યક્રમ આમંત્રણ પત્રિકામાં માગશર શુદ્ધિ દીપ્તિ ઘાંચનો હતો, પરંતુ જહુસનો દુકમ મળ્યો નહોતો. દીપ્તિ તરફ મેધરાજ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવને અંજલિ અર્પણા માર્ગે પદોપચા દગલ.

માગશર શુદ્ધિ પાંચમનું પ્રભાત સૂર્યોદયના પ્રાકાશને મળી રહ્યું. વાદળો વીંછરાઈ ગયાં, વીંજળીઆ ગમકારા લુપ્ત થઈ ગયા શહેરના આગાસપટલના દૃશ્યો આનંદથી ઊભી થઈ દગલ પ્રતિષ્ઠા ઉત્સવમાં જાગે તેવા શોપુકરો મંડપ તો મમમત્તી રચ્યા દગલ.

પૂજ્યપદ આચાર્યશ્રી મુનિમહાશય મહિન પ્રાતઃસમીપે મહા મંદિરના પથારી મનુષિય મંથણી મહા પદોપચીત્ર કાગળ મંથે દગલ. આચાર્યશ્રીએ પ્રતિજ્ઞાનું મહત્ત્વ, જન સેવનું પ્રતિજ્ઞાનું વધતી જતી મુનિવિધાન અને મનુષ્ય દુષ્ટનને તેને કહેને ઉપજનક સમર્થ વર્ગને મહાદેવ રીંડે સમજાવ્યું. જલ્દી પ્રભુને મનિવિદ્ય કરવું, મારે તથા મનુષ્યકે દગલ કાગળ મળે તે મેં દીધું. જે દગલ મળે તે મનુષ્યકે કદુ દગલ મનુષ્યકે મળે તે મેં દીધું.

મેં કહ્યું કે મનુષ્યકે મહામહાશય મહિન પ્રાતઃસમીપે મહા મંદિરના પથારી મનુષિય મંથણી મહા પદોપચીત્ર કાગળ મંથે દગલ. આચાર્યશ્રીએ પ્રતિજ્ઞાનું મહત્ત્વ, જન સેવનું પ્રતિજ્ઞાનું વધતી જતી મુનિવિધાન અને મનુષ્ય દુષ્ટનને તેને કહેને ઉપજનક સમર્થ વર્ગને મહાદેવ રીંડે સમજાવ્યું. જલ્દી પ્રભુને મનિવિદ્ય કરવું, મારે તથા મનુષ્યકે દગલ કાગળ મળે તે મેં દીધું. જે દગલ મળે તે મનુષ્યકે કદુ દગલ મનુષ્યકે મળે તે મેં દીધું.

- ૧૦૦૧) શ્રી વારિપેણુ લગવાન લા. જગન્નાથ સાવણમહલ
દુગ્ગડ
- ૧૦૦૧) શ્રી વર્ધમાન સ્વામી લા. કપુરચંદ મુપુત્ર ઉચ્ચસેન
પપનાખા હાલ નારોવાલ
- ૬૦૧) શ્રી ચંદ્રાનન સ્વામી લા. પન્નાલાલ કુંદનલાલ સાઠેરા
બીજે માળ.
- ૨૫૧) શ્રી શાંતિનાથ સ્વામી લા. સોહનલાલજી નારોવાલ
- ૨૦૧) " લા. મંજુશાહ ધર્મચંદ
નારોવાલ
- ૧૭૧) " લા. ખજનચીલાલ હુધિયાના
- ૧૮૧) " લા. નંદલાલ તીર્થરામ પટ્ટી
- ૬૬૧) x મંદિરજી પર કળશ ચઢાવવા લા. પંજુશાહ ધર્મચંદ
દુગ્ગડ-નારોવાલ
- ૩૫૧)+ " જ્યેષ્ઠ ચઢાવવા લા. વલ્લભદાસ મુપુત્ર
લાખા વિલાયતી રામ-હુધિયાના.

ખરાબર હશે વાગે પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ ચતુર્વિધ સંઘની સાથે શ્રી આત્માનંદ જૈન મુક્તિમંદિરમાં પધાર્યા અને છાયા ભગ્નમાં ૧૦-૩૫ સમયે મૂળ ગભારામાં શ્રી શાશ્વત જિનજિભ

x સુવર્ણ કલશ પજુ લાલા પંજુશાહ ધર્મચંદ તરફથી બનાવવામાં આવ્યો છે.

+ જ્યેષ્ઠ કલશ નંદલાલ તીર્થરામ પટ્ટીવાળી તરફથી બનાવવામાં આવ્યો છે.

શ્રી કમલદેવસ્વામી,^૧ શ્રી ચંદ્રાનનસ્વામી,^૨ વારિયેલુસ્વામી
તથા શ્રી વર્ધમાનસ્વામી,^૩ ચૌમુખજીનો આનંદ તથા ઉત્તર
પૂર્વદેવ પુણ્યાદિ^૪ ઝં પુણ્યાદિની મધુર શ્રવણ સાથે પ્રતિ
મહોત્સવ કરવામાં આવ્યો.

લીલત માળતા મનોહર મંદિરમાં શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીની
ચતુર્મુખી પ્રતિમાએ લીરાજમાન કરવામાં આવી. ચારે
વાજના ગોખમાં શાસનદેવી-દેવતાઓની પ્રતિમાઓ તથા
અરૂણામાં શ્રી માણિકદની તથા લીલત અરૂણામાં પૂજ્ય
શ્રી ભગવાન મહારાજ,^૫ શ્રી મુવચંદજી મહારાજ,^૬ ત
શ્રી ભગવાન મહારાજની^૭ ધાતુમયી પ્રતિમાઓ પ્રતિ

૧. શ્રી કમલદેવસ્વામી. જાને શ્રી વારિયેલુસ્વામી. ૨.
શ્રી ચંદ્રાનનસ્વામી. ૩. શ્રી વર્ધમાનસ્વામી. ૪. શ્રી
પૂર્વદેવ પુણ્યાદિ. ૫. શ્રી મુવચંદજી મહારાજ. ૬. શ્રી
ભગવાન મહારાજ. ૭. શ્રી ભગવાન મહારાજની.

૧. શ્રી કમલદેવસ્વામીની પ્રતિમા જાને શ્રી વારિયેલુસ્વામીની પ્રતિમા
જાને શ્રી ચંદ્રાનનસ્વામીની પ્રતિમા જાને શ્રી વર્ધમાનસ્વામીની પ્રતિમા
જાને શ્રી પૂર્વદેવ પુણ્યાદિની પ્રતિમા જાને શ્રી મુવચંદજી મહારાજની પ્રતિમા
જાને શ્રી ભગવાન મહારાજની પ્રતિમા જાને શ્રી ભગવાન મહારાજની પ્રતિમા

૧. શ્રી કમલદેવસ્વામીની પ્રતિમા જાને શ્રી વારિયેલુસ્વામીની પ્રતિમા
જાને શ્રી ચંદ્રાનનસ્વામીની પ્રતિમા જાને શ્રી વર્ધમાનસ્વામીની પ્રતિમા
જાને શ્રી પૂર્વદેવ પુણ્યાદિની પ્રતિમા જાને શ્રી મુવચંદજી મહારાજની પ્રતિમા
જાને શ્રી ભગવાન મહારાજની પ્રતિમા જાને શ્રી ભગવાન મહારાજની પ્રતિમા

૧. શ્રી કમલદેવસ્વામીની પ્રતિમા જાને શ્રી વારિયેલુસ્વામીની પ્રતિમા
જાને શ્રી ચંદ્રાનનસ્વામીની પ્રતિમા જાને શ્રી વર્ધમાનસ્વામીની પ્રતિમા
જાને શ્રી પૂર્વદેવ પુણ્યાદિની પ્રતિમા જાને શ્રી મુવચંદજી મહારાજની પ્રતિમા
જાને શ્રી ભગવાન મહારાજની પ્રતિમા જાને શ્રી ભગવાન મહારાજની પ્રતિમા

૧. શ્રી કમલદેવસ્વામીની પ્રતિમા જાને શ્રી વારિયેલુસ્વામીની પ્રતિમા
જાને શ્રી ચંદ્રાનનસ્વામીની પ્રતિમા જાને શ્રી વર્ધમાનસ્વામીની પ્રતિમા
જાને શ્રી પૂર્વદેવ પુણ્યાદિની પ્રતિમા જાને શ્રી મુવચંદજી મહારાજની પ્રતિમા
જાને શ્રી ભગવાન મહારાજની પ્રતિમા જાને શ્રી ભગવાન મહારાજની પ્રતિમા

અપૂર્વ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ

કરવામાં આવી. શિખર પર ધ્વજદંડ તથા કળશ ચઢાવવા
આવ્યા. મંત્રાક્ષરો તથા જયનાદોના ધ્વનિથી આખું શહેર
ગુંથ ઊઠ્યું. સર્વત્ર જય જયકાર વર્તી રહ્યો. આનંદ ઊર્મિએ
ઉછળી રહી.

જયોરના શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનની મૂર્તિને ચાંદીના રથમાં
બિરાજમાન કરી ખૂબ ધામધૂમપૂર્વક જહુસ નીકળ્યું. ભગ-
વાનના રથની આગળ આગળ પંતળનું પ્રસિદ્ધ બેન્ડ ચાલી
યું હતું. તેની આગળ કોતલ ઘોડાઓ તથા વિધવિધ
હેરોની ભજનમંડળીઓ પોતાના મનોહર સારંગભિત ભજનો-
વારા જનતાના હૃદયને આહ્વાદિત કરતી હતી. જળે ભજન
મંડલીઓના મધ્યમાં ઘોડાગાડીઓ ચાલી રહી હતી જેમાં
કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય તથા પરમાર્હત મહારાજ
કુમારપાળ તથા મહાન્ મોગલસમ્રાટ પ્રતિબોધક જગદ્ગુરુ શ્રી
હીરવિજયસૂરિય તથા પંતળદેશોદ્ધારક શ્રી બુદ્ધિવિજયય
(બુટેરાયય) દાદા તથા ન્યાયાચોનિધિ નવયુગપ્રવર્તક શ્રીવિજ-
યાનંદસૂરીશ્વરય મહારાજની તસ્વીરો પધરાવવામાં આવી હતી.
સોથી આગળ મહેન્દ્રધ્વજ, ડંકા-નિશાન હતાં. આ રીતે
જહુસની શોભા અવર્ણનીય હતી. કોઈ દોઢ માઈલ લાંબું
જહુસ હતું. શહેરની જનતા ઉમટી આવી હતી. દુકાનોની
વેરીયો તથા હવેલીઓની અગાશીઓ તથા ઝરુખાઓ નર-
તીઓથી ભરચક હતા.
પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શિશ્યપરિવાર સહિત પ્રભુદર્શનને
ચોમખા બજારમાં પધાર્યા હતા. જ્યારે પ્રભુજીનો રથ

એ હતી કે સાથોસાથ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ પૂજના ળીળ-
ક્ષરોનો અર્થ વ્યાખ્યા સહિત સમજાવી રહ્યા હતા અને
પૂજનું રહસ્ય જાણવાથી જનતા આનંદપૂર્વક પૂજનો રસ લઈ
રહી હતી.

શાંતિકુંજ થયા પછી ચ્યાલકોટનિવાસી લાલા રામલાલ
જાનચંદ જેને એક સો વીસ મણુ ધીની બોલીથી આરતી ઉતારી
તથા લાલા બોપાલચાહ વેઘે ધીની બોલીથી મંગળહીવો ઉતાર્યો.
લાલા ચોરીલાલ નાહર એકાવન મણુ ધીની બોલીથી બહુજ
આનંદપૂર્વક શાંતિકુંજ પોતાને ઘેર લઈ ગયા અને રાત્રિ
જાગરણ કર્યું.

પ્રતિષ્ઠાના મંગળ દિવસ માગશર શુદ્ધ ૫ ના રોજ મુંબઈ-
નિવાસી શેઠ કુલચંદ શામળ તરફથી સાધર્મી વાત્સલ્ય થયું
અને ળીળ દિવસોમાં સ્થાનિક શ્રી સંઘની તરફથી સાધર્મી
વાત્સલ્ય થયાં.

x

x

x

હુધિયાનાનિવાસી માર્દૂમ લાલા પન્નાલાલજીની ધર્મપત્ની
અને ગુજરાંવાલાનિવાસી લાલા મોતીલાલજીની મુપુત્રી પ્રકાશ-
વંતી બહેનની શુભ જાવના જાગવતી દીક્ષા અંગીકાર કરવાની
ધવાથી માગશર શુદ્ધ સાતમના દિવસે દીક્ષાનો વરપોટો
ચઢાવવામાં આવ્યો. દીક્ષાર્થી બહેન પ્રકાશવંતી પોડાગાદીમાં
લેસીને વસ્ત્રીદાન દેતી દેતી વરપોડાની સાથે મંડપમાં આવી.
અહીં નાંદ મોંડવામાં આવી હતી તથા દેવાધિદેવ શ્રી વીતરાગ
પ્રજુની ચૌમુખી પ્રતિમાએ બિરાજમાન કરવામાં આવી હતી.

આચાર્યશ્રી ચતુર્વિધ સંઘની સાથે બિરાજમાન હતા. દીકરી
જાહેને તેમના સંસારી જોઈ લાલ્લા અમરનાથજી લંબ જે પ્રાણ
પરિવાર સદિત હાજર હતા તેમની આજ્ઞા સીધી અને ગિરિ
ચુદ્રતમાં પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવે આનંદપૂર્વક દીકરા અને
પ્રતિદિગ્ધી સાધ્વીશ્રી દેવશીજીના પરિવારમાં સાખીશ્રી હમરદ
શ્રીની શિષ્યા જનાવી પ્રકાશશીજી નામ આપવામાં આવ્યું.

દીકરાયે જાહેને પોતાના આઠ દસ દહારના ઘરેલુ
અરખી રામ પોતાના જોડને આપી અને જાદીની રામ દી
પ્રમાણે જાહેર કરવામાં આવી:—

૧૦૦૦) શ્રી આત્માનંદ જેન પંજળી—ધર્મશાસ્ત્ર પાઠી:

૧૦૦૦) શ્રી આત્માનંદ જેન ગુરુકુળ—ગુરુમંડલ:

૫૦૦) શ્રી આત્માનંદ જેન કેલેજ—અગ્રજાત:

૫૦૦) શ્રી આત્માનંદ જેન મિલરકુલ—ગુપ્તિપાલ:

૧૦૧) શ્રી મોશાત:—સ્વ.તોડ:

આ પ્રથમ દેવ દીકરા અ.અ.શ્રીની જાણ થી, જાહેને
દીકરી જાહેરાજીની નેમજી વચ્ચેજોડા મારા દેવ દીકરા
દીકરી, દીકરાજી, આ રીતે દીકરી, નેમજી અગ્રજાત
દીકરાજીની જાણ થી, દીકરી, દીકરાજીની જાણ થી, દીકરા
જાહેરાજી અગ્રજાત વચ્ચેજોડા મારા દેવ દીકરા
દીકરી દીકરા

આ પ્રથમ અ.અ.શ્રીની જાણ થી, જાહેને
દીકરી જાહેરાજીની નેમજી વચ્ચેજોડા મારા દેવ દીકરા
દીકરી, દીકરાજી, આ રીતે દીકરી, નેમજી અગ્રજાત
દીકરાજીની જાણ થી, દીકરી, દીકરાજીની જાણ થી, દીકરા
જાહેરાજી અગ્રજાત વચ્ચેજોડા મારા દેવ દીકરા
દીકરી દીકરા

પ્રમાણે જીવનમાં ધર્મનો પ્રકાશ કરવા અને જે વેશ સ્વીકાર્યો હોય તેને શોભાવવા જીવનભર પ્રયાસ કરવા માટે હિતોપદેશ આપ્યો હતો. ઉપરાંત ઉપસ્થિત જનતાને ઉદ્દેશીને જણાવ્યું કે અહીં જે બે ઉત્સવો થયા છે તેની પૂર્ણાહૂતિમાં જીવદયાખાતે પ્રત્યેક ભાઈ બહેને યથાશક્તિ દાન કરવું જોઈએ. શુરુદેવની વાણીનો પ્રભાવ જ ઔર છે. વાત વાતમાં રૂા. ૧૭૦૦) થઈ ગયા અને તે અહીંની ગોશાળામાં આપવામાં આવ્યા.

દીક્ષાના દિવસે દીક્ષાથી બહેનની તરફથી સ્વામીવત્સલ કરવામાં આવ્યું હતું.

આ બન્ને ઉત્સવોમાં સ્થાનિક શ્રી સંઘને તમામ વ્યવસ્થામાં શુજરાંવાલા શ્રી સંઘે ઉત્સાહપૂર્વક સહાયતા આપી હતી.

જેન જેનેતર ભાઈઓના અત્યંત આશ્વદને માન આપી આચાર્યશ્રીએ પ્રતિષ્ઠા પછી વીસેક દિવસ સ્થિરતા કરી. પ્રતિદિન વ્યાખ્યાન યતાં રહ્યાં. જેન જેનેતર ભાઈઓએ આનંદ-પૂર્વક ભાગ લીધો.

શ્રીયુત રાયસાહેબ લાલા કરમચંદજી અથવાલ ઑનરરી મેજિસ્ટ્રેટની અત્યંત આશ્વદભરી વિનતિને માન આપી આચાર્યશ્રી પોપ વડિ ૭ ના દિવસે સવારના તેમની ઠાઠીમાં પધાર્યા રાય સાહેબે ભઠિતભાવપૂર્વક શુરુદેવ તથા શ્રી સંઘનું સ્વાગત કર્યું. ઠાઠીના વિશાળ ચોકમાં આચાર્યશ્રી શિષ્ય પરિવાર સહિત પાટ પર બિરાજમાન થયા. સ્થાનિક તથા બહારથી આવેલ ભાઈઓથી ચોક સંપૂર્ણ ભરાઈ ગયો. શ્રી આચાર્યશ્રીએ પ્રથમ મહામંત્રજારી સ્તોત્ર સંજ્ઞા

જૈન વિદ્યાપીઠ.

“આજે જે સ્થાનમાં આપણે સુકામ કર્યો છે તે પણ એક ધર્મસ્થાન છે. ઉપાશ્રય જેમ આપણું ધર્મસ્થાન ગણાય-શીખ ભાઈઓનું ધર્મસ્થાન શુરુદારા છે. અમારે તો ઘણી વખત શુરુદારામાં સ્થિરતા કરવી પડે છે. શીખ સરદારો અમારું આદરપૂર્વક સન્માન કરે છે અને કથા-વાર્તા સાંભળી આનંદ અનુભવે છે. આ શુરુદારાનો એક ભાગ વરસાદની મોસમમાં પડી ગયો છે. સાધુ-સંતોને ઉતરવાના આવા પવિત્ર સ્થાન માટે અહીં આવેલા ભાઈ બહેનો થોડી થોડી મદદ કરે તો એક પંથ અને દો દાજ જેવું ધર્મ જાય. જૈન ધર્મમાં દાનનો મહિમા કેવો છે તે તમે જાણો છો. મદામંત્રીશ્વર વરતુપાજ તેજપાળે જ્યોત્સ્ના મંદિરો જંધાવ્યાં હતાં તેમ મસજિદ પણ જંધાવી હતી. અમારું દામ ઉપદેશ કરવાનું છે. આવા દાર્યામાં સદાયતા કરવી એ એક કર્તવ્ય છે.”

સ્થાલકોટથી વિદ્યાર કરી ભે માર્મલ દૂર આવેલા એક ખામના શુરુદારામાં સ્થિરતા કરી શુરુદારાનો એક ભાગ વન-

ગિરધરલાલ કાપડીયા સોલ્ડીસીટર તરફથી શુભ સમાચાર મળ્યા કે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની બીજી શાખા અમદાવાદમાં ખોલવામાં આવી છે. તેનો ઉત્સવ તથા દાનવીર શેઠ જેસીંગભાઈ લોખાભાઈના ખસ્તની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા થવાની છે. શેઠ કસ્તુરભાઈએ પ્રમુખસ્થાન લેવા સ્વીકાર્યું છે. સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલના મંગળ હસ્તે આ માંગલિક કાર્ય થવાનું છે. આપના આશીર્વાદ મોકલશે. ઉપરાંત આપશ્રીના આશીર્વાદથી પૂનામાં પણ શ્રી ભારત જૈન વિદ્યાલયમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની ત્રીજી શાખા થવાની છે તે માટે પણ વ્યવસ્થા થઈ છે.

આ માંગલિક સમાચારથી અત્યંત આનંદ થયો ગુરુદેવે નિમ્ન લિખીત સંદેશો પાઠવ્યો.

શુભ સંદેશ.

‘ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય-અમદાવાદ શાખાના ઉત્સવ સમારંભના પ્રમુખશ્રી શેઠ કસ્તુરભાઈ તથા દેશનેતા સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ, દાનવીર શેઠ લોખાભાઈ જેશંગભાઈ, અન્ય સભ્યનો—

ધર્મલાભ. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના આ ઉત્સવ સમારંભના પ્રસંગે સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવ શ્રી ૧૦૦૮ ન્યાયાચ્છોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજે પોતાના અજ્ઞાનતિમિરભાસ્કર થયેલાં જૈનધર્મ પ્રત્યોત્તરમાં જૈન સમાજનો ઉત્થતિ માટે જે શિષ્ય વિકાસ માટેની તેઓશ્રીની દાર્શિક ભાવના વ્યક્ત કરી છે તે શુભ ભાવનાના કિરણો પ્રગટ થતાં જોવાય છે. આપ સભ્યનોના કેળવણીની વૃદ્ધિ માટેના પ્રયાસો સ્તુત્ય છે. જૈનસમાજમાં જ્ઞાનનો પ્રકાશ દિનપ્રતિદિન

ની વાત છે. અમારી તો પ્રથમથી જ નવલંત ભાવના રહી છે. જ્યાં સુધી 'જૈન' વિદ્યાપીઠ ની યોજના મૂર્ત સ્વરૂપ હિંદુ ત્યાં સુધી આપણું કોય પૂરું સધાશે નહિ.

ઠાઠીયાવાડ તથા મેવાડ-મારવાડમાં એક એક શાળા ખોલવાની જરૂર છે. પ્રયત્ન કરો તો બનારસમાં પણ એક શાળા થઈ શકે અને પછી તો મુંબઈના પરામાં એક ઠાલેજ થઈ જાય તો જૈન-સંશોધનને માટે ઘણું ઘણું થઈ શકે. આપણી ઠામના સ્વરાજના ઘડતરમાં જૈન સમાજને વિદ્વાનો, લેખકો, વિવેચકો, વક્તાઓ, સેવકો અને સંશોધકો જોઈશે, જે આવી વિદ્યાપીઠ સિવાય શક્ય નથી. જૈન સમાજ જેવી સમૃદ્ધ ઠામ માટે પૈસાનો પ્રશ્ન તો ગોણું છે. સાચા એકનિષ્ઠ ધગશવાળાં કાર્ય-કર્તાઓ જોઈએ. આજે પણ ઘણા દાનવીરો છે. જેઓને જૈન સમાજના ઉત્થાન માટે તથા જૈન શિક્ષણના વિકાસ માટે અનન્ય પ્રેમ છે. તમે નિર્ણય કરો તો શુરુદેવની કૃપાથી સૌ સંજોગો મળી રહેશે. તમારી અનન્ય સેવાભક્તિ માટે ધન્યવાદ. તમારા જેવા ૧૦-૨૦ નવલોદીયા સમાજ-દેશના ઘડવૈયાઓ તૈયાર કરવાની જવાબદારી ક્યારે સ્વીકારશે ? તે દિશામાં પણ પ્રયત્ન કરવાની જરૂર છે.

વલ્લભસૂરિના ધર્મલાભ

પપનાખાના જૈન જૈનેતર ભાઈઓના અત્યંત આશ્રયથી આચાર્યશ્રીએ એક સમાદની સ્થિરતા કરી. વ્યાખ્યાન પ્રતિદિન બપોરના બેથી ત્રણ ચાલતું. વ્યાખ્યાનમાં ખત્રી, શીખ તથા મુસલમાન ભાઈઓ પણ સારી સંખ્યામાં આવતા. આ ૫૫-૫૬ જેવે પંજાબદેશોદારક પૂજ્યપાદ શ્રીમા

મહારાજનું પ્રતિબોધિત શેત્રીમાંનું એક છે. અહીં સી કુર્ચિ-
નાયજનું ભવ્ય લેન મંદિર પ્રત્યેક આગંતુકને આનંદ આ-
નાર છે. વળી પંજાબના ભરડ આદિ ગોત્રના ઠેટલાક લોકો
કુટુંબો-વેતાંબર મૂર્તિપૂજક કે સ્થાનકવાસી અહીં 'મજબ
લાગા' નામથી પ્રસિદ્ધ સ્થળની યાત્રા કરવા માટે આવે છે

પોપ શુદ્ધિ આક્રમના પ્રાતઃકાળમાં ભગવાનના દર્શન માટે
આચાર્યશ્રી સપરિવાર વિદ્યાર કરી કિલ્લા ચોખાસિંહ ૧૫૧.
અહીં યાવકના તેા ગાત્ર બે જ બર છે પણ અહીં મેરો
ખતી-શીખ આદિ કામળો સત્સંગી છે. એક માણસ કોઈ
સાથે આવ્યા અને ભજનમંદગી-લેન્ડ સાથે પ્રવેશ કર્યો
પ્રવેશ સમયે દિનુ મુસલમાન કામળો દુકાનો બંધ કરી
પણ આવ્યા હતા

'સાદેખ ! આવ નો અહીં રિપરના કરી મયા પણ અવ
અવના અવને ' સાદેખ ! તરફ અવાની છે ' એ વચ
અવનાની કામળોએ પ્રવેશ કરી

'મદાનુભવ ! અહીંના અવનેને દુષ્ણ નહિ હોતે ! કે
સદેખ હો !'

‘દયાળુ ! એક પરમાર્થી આત્માએ બીજા પાસેથી પૈસા માગીને જાતમહેનતથી તેને એક રમણીય સ્થાન બનાવ્યું છે. ત્યાં રાધા કૃષ્ણનું ભવ્ય મંદિર છે અને સુંદર બાગ પણ બનાવ્યો છે. હમેશાં ભગવત કથા થાય છે. લોકો તો ખૂબ લાભ લે છે.’

‘ભાઈ ! બાર વાગવાની તૈયારી છે. થોડો થાક પણ સોને લાગ્યો હશે. મારે પાઠ પણ કરવાનો છે, પરંતુ તમારી બધાની ભાવના હોય તો અમે પણ તૈયાર છીએ.’

જનતાની અપૂર્વ ભક્તિ જોઈને આચાર્યશ્રી રોડી સાહેબ પધાર્યા હિન્દુ, શીખ, મુસલમાન જનતાની હાજરી સારી હતી. સ્વાગત ભજન થયા પછી પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રીએ ધર્મ શું વસ્તુ છે અને તેની સાચી આરાધના કેવી રીતે કરવી જોઈએ તે વિષય ઉપર બહુજ સુંદર વિવેચન કર્યું. લગભગ ઘોઠ વાગે સ્થાન પર પધાર્યા, રોડી સાહેબની ચોભા જોઈ આનંદ થયો. નિત્યકર્મ બાકી હોવાથી પટપૂજન માતાદિ પૂર્ણ કરી રાત્રી વાગે આહારપાણી કર્યા.

રાત્રિનાં અનેક બાઈઓ આવ્યા અને ધર્મ ચર્ચા થતી રહી. પ્રશ્નોત્તરમાં બહુજ આનંદ આવ્યો. શુક્રદેવે શંકાનું સમાધાન જોવી ખૂબીપૂર્વક કર્યું કે બધા શુક્રદેવની વિદ્વતાની ભૂરિ ભૂરિ પ્રશંસા કરવા લાગ્યા.

ચોથ શુદ્ધિ દશમીના દિવસે શુક્રદેવે ગુજરાંવાલામાં પ્રવેશ કર્યો. આવક બાઈઓ ઠોઠ બે માઈલથી આવવા લાગ્યા હતા. નાવમીનું સ્વાગત થયું શુક્રદેવ મંદિરે પધાર્યા થી પાદ-

નાથસ્વામીના હર્ષન કરી શ્રી આત્માનંદ જીન ઉપાસકમાં પધારાં
મંગલિક સંબળાવી ધર્મદેશના આપતાં સંઘ પંચાલના કર્મ
વિષે ઉદ્દેશ્ય કરતાં આદેશ કર્યો.

‘શુકદેવની અર્ધ ચતાન્દિ આવે છે. શ્રી સંઘ પંચાલની
જવાબદારી મહાન છે. શુજરાંવાતા-ધર્મપુરી-તીર્થમૂર્તિ
મુજરાત-કાડીયાવાડ-મારવાડ-મેવાડ-રજપૂતાના વગેરેના જોડ
ભાઈઓ-શુકસક્તો આવશે આપણે શુકદેવનો વિજય શ્રોત
સંબળાવવો છે. શિક્ષણ સ્વચ્છાઓનું સંગઠન સાધવા દિશવ
પરિવહ લોભાવી છે અને જીન સમાજના સંગઠન અને પુ
રિધાનના શ્રી ગોચર માંડવા છે. સ્વનાત્મક કાર્યદ્વારા સમ
ઉત્થાન સાધવા પ્રયાસ કરવા છે. તમારી જવાબદારી તમે
સમજો છે. આજથી જ તેની તૈયારી મળી જોઈએ.

એક વાત વિચારવાની છે. મળા વિજયની અને કામગીરી
છે કે ‘અર્ધ ચતાન્દિ’ ક્યારે કરવી? દેશની પરિસ્થિતિ વિ
ચારવિન વિચાર કરી જાય છે. જનાજની મુદ્દિયતો જાણી જો
છે કે શુભાશીસ્તી દુઃખોદીઓ છે કે-પરંતુ જે જાણ ની મેળા મેળ
કરવાના છે એવાં છે કે જે તે તે જાણી મહારાજ અને વા
જાણી જાણીને રહેવા નું છે. રહેવા નું છે.

‘કૃપાનિધાન ! આજ્ઞા આપો, આશીર્વાદ આપો, અમે બન્ને શ્રી તીર્થધરાજ શત્રુજય નમ્રજે છીએ ત્યાં સાધ્વીજી ચિત્તશ્રીજી પાસે દીક્ષા અંગીકાર કરવાની ભાવના છે.’

‘તમારી ભાવના ઘણી ઉત્તમ છે. તમને તો જાણું છું. તમે ઈર્ગદેવી પણ બીજાં બહેન કેણુ છે ?’

‘શુરુદેવ ! જંડીયાલાનિવાસી શાંતાદેવી છે.’

‘તમે સુખેથી સીધાવો. અમારા તો હાર્દિક આશીર્વાદ છે. તમારી દીક્ષા દીપાવશો. પંતળ દેરા, પંતળી શુરુભક્તિને ભૂલશો નહિ. તમારા શુરુણીના શુરુણીશ્રી દેવશ્રીજીના જેવાં અમર કાર્યો કરશો અને જૈન શાસનને દીપાવશો.’

બન્ને શ્રાવિકાઓએ શુરુદેવના આશીર્વાદ મેળવ્યા. અહીં બન્નેએ વરસીદાન દીધું તથા નીચેની સંસ્થાઓને સારી રકમ દાન આપી પાલીતાણા માટે રવાના થયા.

- ૧૦૦૦) શ્રી આત્માનંદ જૈન શુરુકુળ પંતળ-શુજરાંવાલા.
- ૧૦૦૦) શ્રી આત્માનંદ જૈન પંતળી ધર્મશાળા-પાલીતાણા.
- ૧૫૦૦) શ્રી શુરુમંદિર જંડીયાલા.
- ૨૫૦) શ્રી આત્માનંદ જૈન કોલેજ અમ્બાલા.
- ૨૫૦) શ્રી યુગવીર આચાર્ય દ્વિતીય ભાગ.
- ૧૦૧) શ્રી આત્માનંદ જૈન ઠંન્ધાયાળા-શુજરાંવાલા.
- ૫૦૦) સ્વર્ગવાસી શુરુદેવની મૂર્તિને માટે.
- ૧૦૦) શ્રી તીર્થંકર ભગવાનની મૂર્તિને માટે.
- ૨૫૦૦) સ્વાતકોટ મંદિર ચાંદીનું પારણું તથા ચોદ સ્વપ્ન માટે.

કંઠી એક સોનાની શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીના મંદિરમાં
 કંઠી એક સોનાની શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીના મંદિરમાં
 (સમાધિભાગ)

બે લોકેટ સોનાના સંદેશના મંદિરને માટે.

આજે ચતુર્દશી દત્તી. વ્યાખ્યાનમાં શુક્રદેવે જન્મે કાલિ
 બહેનોને હરેશીને પરમ વૈરાગ્યમય ઉપદેશ આપી હરમય
 કે પંજળી બહેનો તો સરલ દુહ્યની છે. પત્ની બહેનો
 વૈરાગ્ય થયે છે અને તે આતંદની વાત છે. તમિ જાણે કે
 તેમ પ્રવર્તિત્વી શ્રી દેવશીજીએ શુક્રકૃત શુભરાજા માટે
 રેવા પ્રયામે કરી ગામી ગામગી સારો જીવો ફાળો મેળવે
 જ્ઞાન-પ્રયાણનું ઉત્તમ કાર્ય કર્યું છે. નેન સમાજની કામ
 સમાજમાં તેમનું કાર્ય થયું જ મદતનું છે એટલું જ નહિ પણ
 તેમની સાપ્તિકામાં જ્ઞાન-જ્ઞાન-પ્રવચન તથા અન્ય કામ
 કર્યું ઉચ્ચ ગુણિતો જોઈને આનંદ થાય છે.

પદ્ય પ્ર.૨ તો પંચ દમ પંજળી જુવનારી કામ કે
 પંજળીને માલિ જિના મારી જવાવડાઈ માટે
 એકી, ને ? હવે ને. નમ. રેજ નમ. રેજ રેજની કહા
 રેજની મંજળને કામ કે કદ. હવે. વહેં. ૧

શુરહેવનો સંદેશ મેં સાંભળ્યો અને મને આત્મસંતોષ છે કે શુરહેવના કાર્યોને વેગ આપવામાં મેં યથાશક્તિ પ્રયાસો કર્યા છે. આવતી કાલનો રખેવાળ હું શોધું છું. શુરહેવનો વારસો મેં આજ સુધી સંભાળ્યો તે વારસો હવે કેાઈ શક્તિ-શાળીને આપવો રહ્યો.

એવો શક્તિશાળી આત્મા જાગી ઊઠે તો પંજાબને સંભાળે અને તેને નવચેતન અને નવીન પ્રાણ આપી શુરહેવનો લીલમ-લીલો શુલશન ળનાવી દે. ત્યારે જ મારા આત્માને શાંતિ થશે, માનદ થશે.

શુરહેવની અમૃતવાણી સાંભળી સમા સુગ્ધ થઈ ગઈ. શુર-ના જયઘોષથી ઉપાશ્રયની દિશાએ દિશા શું છંડી. શુર-ની અમર ભાવના માટે શુજરાંવાલાના આળાલવૃદ્ધ નારી-ના ધન્ય શુરહેવ, ધન્ય શુરહેવ.

“શાણ ! હિંદુસ્તાનમાં સુસલમાનો તો રહેશે ને ?

“શુરહેવ ! હિંદુસ્તાનમાં હિંદુઓ સાથે સુસલમાનો શકશે પણ અમને બય છે કે પાકીસ્તાનમાં હિંદુઓ સ સલામત નહિ રહી શકે. હજી તો બાગલાની વાતો આવે ત્યાં જ સુસલમાન લોકો ઉશ્કેરાયેલા જણાય છે.”

“પાકીસ્તાન સરકાર તો હિંદુઓ-શીખો વગેરેની રક્ષા માટે પ્રયત્ન કરશે ને ?”

“પ્રયત્ન કરવો તો જોઈએ પણ શું થશે તે કહેવાય નહિ ? સત્તાનો મઠ જુદી વસ્તુ છે.”

હિંદુસ્તાનના જે બાગલા થયા. જે રાત્રે હિંદુ સંઘના દ્વારો સ્વતંત્રતાનો ઉત્સવ ઉજવતા હતા. ગામે ગામ શહેર-હેર આબાલવૃદ્ધ, હિંદુ-સુસલમાન-શીખ-પારસી-ઇસાઈ રંગી ઝંડાને વંદન કરી સ્વતંત્રતાની યોષણા કરી દેશના પાનમાં સર્વસ્વ સમર્પણ કરવા કટિબદ્ધ થઈ રહ્યા હતા. તે કાળરાત્રિએ પાકિસ્તાનના હિંદુ શીખ બાઈબહેનો ચિંતામસ્ત હતા. ગામે ગામ અને શહેર શહેરમાં ઝુંડાઓએ તોફાનો કરવાની જાળ બીછાવી હતી, લૂંટ, આગ અને ધુરાબાળના બનાવોથી હિંદુ મળ બયમસ્ત હતી. લઘુમતિ કોમના રક્ષણની માત્ર વાતો જ હતી. વાતાવરણ જ એવું તંગ બની ગયું હતું કે કોઈના જીવને શાંતિ નહોતી. હિંદુ સરે પણ આ પરિસ્થિતિની કલ્પના કરી નહોતી. સમગ્ર દેશની અંધાધુધીને

“શુક્રવર્ચ ! સમાધિમંદિરને આગ લગાડવામાં મારી છે
 ચારે તરફના બારીબારણા તૂટી પડ્યાં છે. હું અને મારી કું
 માંડમાંડ બચીને આવ્યા છીએ.” પૂત્રોએ અધુરો જ
 વાત કરી.

“મારી શંકા સાચી પડી. ગ્રહ રાત્રે મને નિદ્રા જ નહીં
 આવી. શુક્રદેવના સમાધિમંદિરની જ મને ચિંતા થતી હતી
 થયું પણ તેમજ. મૂળ સમાધિમંદિરની શું સ્થિતિ છે ?
 આચાર્યશ્રીએ પેનાની ચિંતા વ્યક્ત કરતાં પૂછ્યું.

“શુક્રદેવ ! હજી સમાધિમંદિર તો સુરક્ષિત છે ત્યાં કોઈ
 શંકાઓ આવી શક્યા નથી.”

“રહેનું શું આવી જ શક્ય છે ?”

“શુક્રદેવ ! અગાઉ અગાઉ તુંટ અને અ.જન. તારે
 અને છે મનોઃ તૂટ પડે છે દુઃખો પણ તુંટ.૫ છે સમાધિ
 ને હો છે અ.જન. અને છે મનોઃ અ.જન. હવે તારે
 અ.જન. પણ છે.”

ને પણ સમય નહોતો. તંગ વાતાવરણ
રાત્રિ સમુદાયની સલામતી માટે

શાંતિથી પૂરાં થશે કે કેમ તે પણ
પૂરાં થયાં અને મુંબઈ તથા દેશા-
આંદોલનથી હિંદ સંઘનું સ્થાનાંતરણાતું
અમારા પૂજ્ય આચાર્ય અને સાધુ-સાધ્વી
જાણેડો. 'ના નાદથી તેમજ મુંબઈથી આવેલ
૭ ફેબ્રુઆરીએ બેલાણીની જહેમતથી આચાર્યશ્રીને
વાને લઈ જવા માટે આંદોલનો શરૂ થયાં.

x

x

હંસસાગરજી મહારાજ, બાઈજો અને બહેનો,
ની ભાષા નથી જાણતો. નથી હિંદી જાણતો. પણ
બાષામાં બે શબ્દો કહું છું તે શાંતિથી સાંભળશે.

મારા ભાઈ પ્રયાસથી અને જહેમતથી અમે ગુજરાંવાલાના
સવાસો બાઈજો અમૃતસર સદીસલામત આવ્યા તે માટે
તે શું પણ અમારાં બાલ-બચ્ચાં પરિવાર આપના સહાનુ-
બળી રહેશે. ગુરુ મહારાજ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી
અમારા તારણદાર છે. તેમણે ત્રણ ત્રણ વખત સમુદાય
જવાની સાફ ના કહી. અમારી રક્ષા કરવા તેઓએ ભારે
પર્યા કરી છે. જ્યારે જ્યારે અમારા ઉપર આક્રમણ થતું
તેઓના પુણ્ય પ્રતાપે અમે બચી ગયા છીએ. ગુરુદેવે
તે ઊઘીને, પણ જવાની કદપના નથી કરી. વિશેષ તે
શાંતિથી

લઈ રહેશે."

પંજાબી ભાઈના ગોડીછની સમાના આ વચનો જ. જે
પણ યાદ આવે છે તે રામાય યાય છે. જોન સમાજ અને સંસ્કૃત
વાત્સલ્યનું રક્ષક તથા જોન આચાર્યની પોતાના સમુદાય
માટેની કર્તવ્યનિષ્ઠા વગેરે જાણીને મસ્તક નમી પડે છે.

ભાઈ પ્યારેલાલજીએ રચનાંતરની જે કથા કહી છે તે
વાચકોને હોટ કરતાં આનંદ યાય છે.

ભાદરવા શુક્ર ૮ મોમવાર તા. ૨૨-૨-૪૭ ના રોજ
અમૃતસરથી ત્રણ ગોટર ટ્રક મુનિરાજને લેવા આવી અમર
સંસ્કૃતિ અમૃતસર વિના જવાની ના કહી અને તે પછી ૨૦
લોહાન વધતું આશુભ ભાદરવા શુક્ર ૧૧ શુક્રવાર તા. ૨૧-૨-૪૭
ના રોજ અમૃતસરથી ૧૫ ટ્રક આવી. તેના આવી
આવીને કહ્યું કે નમાઝ જોન જમાજે અમારા નાકમાં કમ લઈ
દેવો છે અમારા શુદ્ધિને જરૂરી લાવો. રાગદિવસ નહીં, જે
દેવોને આપવા જ કરે છે કૃપા કરી અમારો આવી તેના
કર્મ જ છે.

અને કો જે

ટોળાં આવ્યાં. કાંઈ સામાન મૂકાયો ને કાંઈ કાંઈ તો એ ઉઠાવી ગયા. વીસ પચીસ હજારનો સામાન તો લૂંટાઈ ગયો. જિનેશ્વર ભગવાનની મૂર્તિઓ કેટલીક તો ભંડારી લીધી હતી. કેટલીક અમે સાથે લીધી. દહેરાસરના ઢાગીના વગેરે પણ સાથે લીધા. તોફાનમાંથી પસાર થઈ અમે શુરુકુળ પાસે આવ્યા. અમારી પંદર ટ્રકોને જોઈને ઝુસલમાનજી જે હજારજી ટોળું નહેર પાસે જમા થઈ અમને લૂંટવા માટે રાહ જોઈ બેઠું. અમને પણ તેના સમાચાર મળી ગયા. અમારી ટુકડીના કેપ્ટને દુરળીનથી પરિસ્થિતિ જોઈ. ખરેખર હચિયારજાંઘ ટુકડીઓ સજ્જ હતી. તોફાનની ભયંકરતા જણાવીને ત્યાં રોકાઈ જવાનું કહ્યું. અમે સૌ ટ્રકોમાંથી નીચે ઉતર્યા પણ શુરુદેવના પ્રતાપે અને કુદ-રતની પ્રેરણાથી, બસો માણસની એક મીલીટરી અચાનક બીજે રસ્તેથી જતી હતી, તે વળી અમારી તરફ આવી પહોંચી. વાત આશ્ચર્યકારક બની. એ મીલીટરીના કેપ્ટન શીખ હતા. તે કુદુંગ સહિત જતા હતા. તેની પત્નીએ શુરુમહા-રાજને દ્વર ઉઠેલા જોયા અને તેણે જ પોતાના પતિ શીખ સરદારને કહ્યું કે 'આ તો જૈનશુરુજો છે. તેમનો આચાર ઉત્તમ હોય છે. તેઓ યુદ્ધીભતમાં જણાય છે, તો આપણે બની શકતી મદદ કરવી જોઈએ, આથી તે સરદાર મીલીટરી સાથે ત્યાં આવ્યા. તેમણે પંદર ટ્રકો કેમ અટકી છે તે પૂછ્યું. અમારા કેપ્ટને તથા બીજા ભાઈઓએ ઝુસલમાન તોફાનીઓ નહેર પાસે છુપાયેલા છે તે વાત કરી. તે સરદારે પોતે હોમતથી કહ્યું શુરુમહારાજ તથા તમે બધા જલ્દી તૈયાર થઈ આવો. હું તમને બધાને સલામત પહોંચાડીશ. તોફાનની કરી ચિંતા ન કર્યો. મારી પાસે બધી સાધન સામગ્રી છે.

સાધ્વી દેવથીજ ને વયોવૃદ્ધ તથા અંતિમ સ્થિતિમાં હોય તેમને અમે ખભા ઉપર લઇને દ્રુકમાં લેસાડ્યા. ગુરોને જયકાર બોલી અમે ગુજરાંવાલાના અધુપૂર્ણ માંખે જાતિ દર્શન કરી ચાલી નીકળ્યા. અમારી માસોમ ઊંચાનું ઠાં આજે પણ એટલું જ થઈ રહ્યું છે.

એ બદાદુર જવાંમદે પોતાની પાસેની લાંબી-સાંધી વગેરેથી એવો તો સામનો કર્યો કે તોફાની ટોળામાં નાજી થઈ રહી અને અમારી ટોંકા સદીસલામત એ તોફાનની અડે માથી જતી થઈ. અને મપાટાજંથ લાદોર પડેલી થઈ.

શોખ સરદાર આચાર્યશ્રીની વળ તોવા આગળ જ. જઈ એકે તેઓને ધન્યવાદ આપ્યો અને ધર્મશાલ આપી આપ્યો આપ્યા શોખ સરદારે તો પોતાની મદાન ફરજ જાહેર ને આંખડા માટે તથા આપ એવા ગુરોરવના આ દિને આગેવાન મિત્રવચ્ચ માટે પોતાની જગતને ધન્ય બની અને આ આર્થશ્રીને જાહેર કરી વિદાય થયા.

રેશન મળ્યું. ઠાળ અને બળે રોટી બધાએ ખાધને બૂખને સંતોષી. અમે બધા જરા શાંતિથી બેઠા હતા. ત્યાં રાત્રી લાઈન તૂટ્યાની ખબર આવી અને વાયરલેસથી સંદેશો આંચો કે ભલે રવિવાર હોય, જૈન શુરુઓને જલ્દી લઈ આવો, તા. ૨૮-૯-૪૭ ને રવિવારની સાંજના ૪-૩૦ કલાકે અમારી પંદરે ટ્રકો અમૃતસર જવા ઉપડી. જુલાદે નામના ગામમાં બધાની તલાશી થાય છે. પાકીસ્તાન અને હિંદુસ્તાનની જ્યાં હલ આવે છે ત્યાં ખૂબ ખારીકાઈથી તપાસ થાય છે. શુરુ મહારાજના પ્રભાવે અમારી ટ્રકોને જવા દીધી. કાઈનું કશું તપાસવામાં આંચું નહિ. અહીં પણ કઠાચ વાયરલેસ આવી ગયો હશે કે જૈન શુરુઓની ટ્રકોને સહીસલામત જલ્દી રવાના કરો. રવિવારની રાત્રે ટા. વાગે અમૃતસર પહોંચ્યા. અમૃતસરમાં તો રાત્રે કરકંચુ હતો. અમે આખી રાત અમૃતસર બહાર જંગલ જેવા ચરીકપુરામાં રહ્યા. શુરુદેવ કહે સારું થયું. આજે અમૃતસરમાં પેસવાનો સામો ઠાળ હતો. સવારના અમૃતસર ચહેરમાં પહોંચી ગયા. અમારા સમાચાર સાંભળી ત્યાંના ભાઈઓ દોઢ આંચ્યા. જોવી પરિસ્થિતિમાં શુરુદેવનું સ્વાગત કર્યું. શુરુદેવન દર્શન કરી બધા ભાઈબહેનોને હર્ષાશ્રુ આવી ગયા. શુરુદેવના જયધોષથી દિશાઓ શું છ બિડી.

‘ભાઈઓ !’ ભાઈ પ્યારેલાલજીએ વિશેષ કહ્યું. શુરુદેવ અમારા સર્વસ્વ છે. શુરુદેવ શુજરાંવાલામાં ન હોત તો અમારું શું થાત એ પ્રશ્ન છે. આથી અમારા માટે અમારાં બાળબચ્ચાં માટે, અમારા પરિવાર માટે એવું મોટું ધર્મજીવ થયું છે કે અમે તે ક્યારે અને કેવી રીતે રૂઝાવી શક્યું. શુરુદેવની

માટે નહિ પણ ભક્તિપૂર્વક મને કહેવા દ્યો કે શુક્રદેવે જમના
મહાન આચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજના વચનને માત્ર
પંચભગની ખરેખરી રક્ષા કરી છે. શુક્રદેવનું ત્યાગી, તપાશ્રી
હૃદય હવન અમારે માટે પ્રેરણા સમાન છે. આચાર્યશ્રી વિશ્વ-
વલ્લભસૂરિજી અમારા જીન સમાજના સાચા રાક્ષસ અને
પરમ કષ્ટાણુ સાધક આદર્શ શુક્રદેવ છે. શુક્રદેવ જીગજીવ હવે!

જો સામાન્યપણે થીમદ આચાર્યશ્રી વિશ્વવલ્લભસૂરિજી, જો
અમારા, સાતીદાસો તથા શુક્રદેવના જાતિને શુક્રદેવ
મરીશ્યામન અમારા સર્વ આચાર્યશ્રી ખરેખરી વલ્લભસૂરિજી
રક્ષા મિત્રિ અને મુખ્યત્વે શુક્રદેવ થી શુક્રદેવ તપાશ્રી, જે રક્ષા
નમીના મુખેથી, જો મિત્રિજી જોમમ રક્ષા તપાશ્રી મને
જો મહેતોમહેતા, શુક્રદેવ જી. જોમહેતા જીનને રક્ષા

આચાર્ય શ્રી વિજયરૂપભક્ષીચંદ્ર

ભવ્ય જિનપ્રાસાદ તથા સુંદર ઉપાગ્રય છે. ૧૨૦ જેટલા ઘરો છે. પંજળમાં વિશેષ વસ્તી શુજરાંવાલામાં છે. શુજરાંવાલાનું સંગઠન, શુભક્રિયા અલૌકિક છે. સાચે જ તે ધર્મપુરી છે. પણ આ બધાં પાકીસ્તાનમાં જતાં હોવાથી આપણા ચરિત્રનાયકનો પંથ વિશેષ મુશ્કેલ છે.

સમયના બળુકાર, દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ તથા ભાવનો વિચાર કરનાર, પ્રભુ આજ્ઞાને પહેલું મહત્ત્વ આપનાર, વડીલ-ગુરૂવર્ગીની આજ્ઞા શિરોધાર્ય માનનાર, નાના સાધુ પાસેથી પણ શ્રદ્ધા કરનાર, વિરોધી પાસેથી પણ સાર સમજનાર, તાનું આત્મનિરીક્ષણ વારંવાર કરનાર આપણા ચરિત્રનાયકનું જીવનરહસ્ય, જીવનકાર્ય, જીવનધ્યેય અને જીવનદષ્ટિ આપણે આપણા જીવનમાં ઉતારીએ તો આપણું કલ્યાણ ધર્મ જાય. તેઓશ્રીના અંતરમાં સમાજજાગૃતિ માટેની જે ધગશ-ધગે છે, જ્ઞાનપ્રચારની જ્યોતિ તેમના હૃદયમાં જગે છે, ધર્મપ્રચારની જે આગ તેમના હૈયામાં સળગે છે, શાસન ઉત્પત્તિ માટે જે આતશ તેમની નસેનસમાં ભભૂરી રહ્યો છે. તે આપણે તેઓશ્રીના જીવન-કાર્યમાં જોઈ શકીએ છીએ.

સમાજના કલ્યાણ માટે, જગતની શાંતિ માટે, ગામે ગામના સંઘના સંગઠન માટે, સંઘ સંઘની ઉત્પત્તિ માટે, દુઃખીના દુઃખ દૂર કરવા કાળે, માર્ગ બૂલેલાને ઉપદેશામૃતનું પાન કરાવી સન્માર્ગે વાળવા માટે, સમાજના અંતેઝંગના સર્વતોમુખ વિકાસ જોવાનો મહેચ્છા દ્રષ્ટિએ ગામેગામ, દેશેદેશ, જંગલ, જંગલ, દૂર દૂરના પ્રદેશોમાં વિચરી દિંદુ-મુસલમાન, ઇસાઈ, શીખ, આર્યસમાજ, જાટ, જૈન-અજૈન બધાને જૈન ધર્મનો

સત્ય-અહિંસા, હયા, બ્રહ્મચર્ય-તપશ્ચર્યાનો સદૃશ સંભાર
 ઠેટઠેટલું સાધી ચકયા છે, ઠેટલું સાધી રહેલ છે, પીઠી
 સાધવાની આ વયોવૃદ્ધ ઉમરે પણ ભાવના સેવે છે તે અર્થ
 તો હૃદય નાચી બેઠે છે. અંતરના તારે તારને દરેક રંગ
 લદરીઓથી રણગણાવી મૂકે છે. બકતજનોના અર્થને
 અમૃતના સાગરમાં અયોગ કરાવીને પુલકિત કરી મો છે

શુદ્ધચર્યના મંગળ આદર્શો, તપસ્વી શુવન, કુશ્ય મને
 કામના, સર્વજન મંગળકારી ભાવના, શુવનની મંત્રણ કનિષ્ઠ,
 અદ્ય પેર્ય, આત્માની નિરંતર જાગૃતિ, સહાર પ્રત્યક્ષ,
 સાત્ત્વિક ધર્મ દષ્ટિ, વિશ્વ બંધુત્વ પુનઃ પુનઃ વંદના કરાઈ
 છે. આપણા ચરિત્ર નાથકે પામરતા દરેકે ત્યાં પ્રભાવ દાને
 પાપ-પતનને પુણ્ય પથે દોરીને, કુશંપને મોંઘ અને સંકલ્પ
 બદલાઈને, કષ્ટાર્થને આત્મમમર્ષણમાં પલટાવીને, કલ્પને નિર્બંધ
 નાને આર્થે બતાવીને અને અધ્યાત્મમાંથી પ્રકાશ સર્જીને કો
 કામન, કોન કામજ, કોન સમૃદ્ધિ, કોનધર્મ અને કોન અવન
 પ્રતિષ્ઠા અને મ. શુવનનાં બહુભૂત. તા. વર્ષે પૂર્વે ૧૫. ૨

આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગસ્થ શિષ્યરત્નો

જુદા બંધન, મહાત્મા ગાંધીજીના મહાત્મા
 ગાંધીજીના મહાત્મા ગાંધીજીના મહાત્મા

જુદા બંધન, મહાત્મા ગાંધીજીના મહાત્મા ગાંધીજીના મહાત્મા ગાંધીજીના મહાત્મા

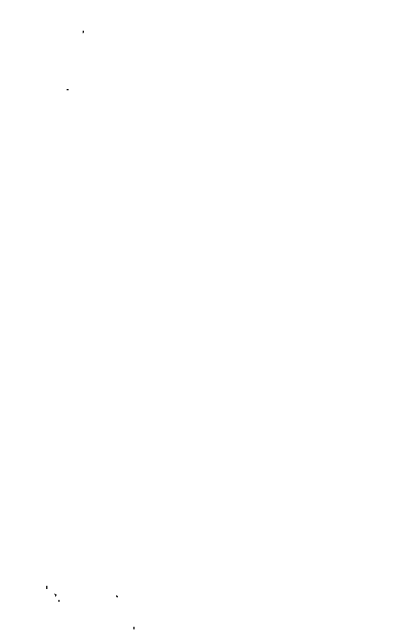
પિતા તેમને :સમજાવી-મનાવી પાછા લઈ આવ્યા. પણ તેમનું મન તો દીક્ષા માટે તડપતું હતું. તેમણે એક દિવસ અમદાવાદના એક સવચંદ્રભાઈ લાલચંદને પોતાની દીક્ષાની ભાવના જણાવી. તેમણે ડાઘાભાઈને શ્રી આત્મારામજી મહારાજ પાસે દીક્ષા લેવાની સલાહ આપી અને તે માટે તેમને શ્રી કાન્તિ-રેખજી મહારાજની પાસે આજ્ઞા મોકલ્યા.

શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજે તેમને પંતળમાં મોકલી આપ્યા. ડાઘાભાઈ પંતળમાં આપણા ચરિત્રનાયક શ્રી વલ્લભ-વિજયજી મહારાજ પાસે પહોંચ્યા. તેમણે પોતાની દીક્ષાની ભાવના પ્રગટ કરી. મહારાજશ્રીએ તેમના પિતાને રજીસ્ટર પત્રથી સૂચના આપી કે ડાઘાભાઈ અમારી પાસે દીક્ષા લેવા આવ્યા છે. તેમના સાસરા શ્રી છગનલાલભાઈ, તેના મોટાભાઈ મૂળચંદ્રભાઈ તથા એક બીજા ભાઈ એમ ત્રણ ભાઈઓ જડિયાલા પહોંચ્યા. ડાઘાભાઈને અમદાવાદ આવવા માટે મક્કમ ધણું ધણું સમજાવ્યું પણ તે તો દીક્ષા લેવા માટે મક્કમ વિચારના હતા. છેવટે તેઓએ ઠાઠનો આસરો લીધો, મેલ-સ્ટ્રેટે તેમને જોતાં આવ્યા અને પુછગાછ કરી પણ ડાઘાભાઈની દૃઢ ભાવના જોઈને તથા ઉમરલાયક હોઈને ઇચ્છાનુસાર વર્તવા રહ્યા આપી. છેવટે સં. ૧૯૪૮ ના માગસર વદ પાંચમના દિવસે તેમને પટ્ટીમાં દીક્ષા આપી, તેમનું નામ વિવેકવિજયજી રાખવામાં આવ્યું. તેઓ ઘણા શાન્ત, ધર્મપરાયણ તથા શુભજાત હતા. આત્મસાધના સિવાય તેઓ બીજી કોઈપણ જાનવતમાં પડતા ન હતા. તેઓ તપસ્વી તેમજ વિદ્વાન હતા. તેઓ સં. ૨૦૦૧ માં તેમની જન્મભૂમિમાં કાળવર્તી થયા.

સ્વ. પૂજ્ય ઉપાધ્યાય શ્રી સોદનવિજયજી મહારાજ

દોહર પ્રેસ—જામનગર.

હિન્દુ કે મુસલમાન, બ્રાહ્મણ કે ક્ષત્રિય, રાજા કે રંક એક વખત તેમના સમાગમમાં આવતા, તેમનાં પ્રભાવશાળી વ્યાખ્યાનો સાંભળતા, તે તરત જ તેમના ભક્ત બની જતા. હિન્દુ-મુસલમાન બધાએ તેમના ગુણ ગાયા છે. અરે કસાર્ધ-ભાર્ધઓએ પણ બહુ જ આદરભાવપૂર્વક માનપત્ર સમર્પણ કરીને શ્રદ્ધાનાં દૂલોથી તેમનું સન્માન કર્યું હતું એ કેટલું ગૌરવશાળી ગણી શકાય ?

તેઓ અનન્ય ગુરુભક્ત હતા. ગુરુ આજ્ઞા શિરોધાર્ય કરવામાં તથા ગુરુદેવના કાર્યને પાર પાડવામાં તેઓ કદોની પણ પરવા નહોતા કરતા.

જ્યાં જ્યાં તેઓ ગયા, જે જે ક્ષેત્રોની તેમણે સ્પર્શના કરી, જ્યાં જ્યાં ઉપદેશનો પ્રસંગ આવ્યો ત્યાં ત્યાં આપણા ઉપાધ્યાયજીએ સંઘ સમસ્તના અને તે દ્વારા જૈન સમાજના કલ્યાણના કાર્યો કર્યા છે.

કુસંપ હોય ત્યાં સંપ કરાવ્યો, નાનાં નાનાં ગામોમાં જૈન ધર્મની પ્રતિષ્ઠા વધારી સમાજના કુરિવાળો વિષે ખુલ્લ-ખુલ્લા નીડરતાથી વ્યાખ્યાનો આપ્યાં. સંસ્થાઓ સ્થાપન કરવા સ્થળે સ્થળે પ્રયાસો કર્યા. જૈન જૈનેતરોને પોતાના વિચારોથી મુગ્ધ કર્યા. સમાજની જાગૃતિ અને ઉત્થાનના સ્વપ્ન સેવનાર અને તે માટે અહોનિશ પ્રયત્ન કરનાર એ વિરલ આત્માને ધન્ય છે.

પંજાબ ગુરુદેવનો મનોહર ગુલચન હતો. એ બગીચાને સુરમ્ય બનાવવાના ઠોડ આપણા ઉપાધ્યાયજીને હતા, તેથી

પંજાબના જૈન સમાજને ઉત્તરિના પચે વાળ્યા, મહાદેવનાશ કરવા, દુરિવાળેને દૂર કરવા, શિક્ષણનો પ્રયાસ તથા પંજાબના સમસ્ત સમાજના અંગેઅંગમાં પ્રવૃત્તિ નવચેતન લાગે તે હિચ્છે ઉપાધ્યાયજીના પ્રયાસથી કાં વાલામાં થી આત્માનંદ જૈન મહાસલાની સ્થાપના થઈ આવી હતી.

થો આત્માનંદ જૈન શુરકુળ-પંજાબની યોજનામાં શુરકેવને ઉપાધ્યાયજીનો ખૂબ સાથ હતો.

આજે એ ધર્મવીર-કર્મવીર ઉપાધ્યાય નર્મ. તેની પત્ની જોટ પત્ની છે. પણ તેઓશ્રીની સાથુજીવનથી કુલ અનન્ય શુદ્ધચિત્ત, તેમના પિતરા સ્વભાવ, પંજાબના કોઈ મારેની જલ્દમત અને તેમના કાર્યો આજે પણ જીવંત છે.

ઉપાધ્યાયજીના હિચ્છેનાં મુનિશો વિવિધવચન તથા શ્રી મહાવિજયજી અને મુનિશો વિવિધવચન દ્વારાં વિખ્યાત છે. આ શ્રી મહાવિજયજી અદર્શિત આજીવન જીવવાનો દેવ - રહે છે.

જાણની શ્રીવિક્રમવિજયજી મહાત્મા

જાણની શ્રીવિક્રમવિજયજીના જન્મ તિથિ મુત્તમદ્વારકાથી વિવિધવચન મુદ્રા અને અન્ય પત્રપત્રોના કાલે જાણી શકાય છે. આ જાણ ૧૯૩૨ ના વર્ષ ૧૧ જુલાઈ ૧૯૩૨ના રોજ થઈ ગઈ હતી. આ જાણના સમયે, મહાવિજયજી ૬૦ વર્ષના હતા. તેમના જન્મના સમયે, મહાવિજયજી ૬૦ વર્ષના હતા. તેમના જન્મના સમયે, મહાવિજયજી ૬૦ વર્ષના હતા. તેમના જન્મના સમયે, મહાવિજયજી ૬૦ વર્ષના હતા.

तपस्वी श्री विद्मविजयल भादाराज.

દેવું. સમાવે શાંત, મીલનસાર અને પરત્રજી દેવું અને મૂળથી પોતાના જીવનનો અમૂલ્ય સમય ધર્મદાર્શનમાં વ્યતીત કરતાં તેમના પત્નીનું નામ સંદનબાઈ દેવું જેનાથી તેમને છે સંતાન પુત્ર ભાઈ પોપટલાલ અને પુત્રી લાલુભાઈ દેવું તેમનાં પત્નીનું સંવત ૧૯૬૯ ની સાલમાં યુવાવસ્થામાં અસાન થવા છતાં વૈરાગ્યપૂર્ણ વિચારવાળા ગીરધરલાલનાં એ ફરીથી લગ્ન ન કર્યાં.

સં. ૧૯૮૨ ની સાલમાં આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજય-લલિતસૂરિજીનું (તે વખતે પંચાસ) ચોમાસું પાલવપુર શહેરમાં થયું. તેમની વૈરાગ્યપૂર્ણ વાણી સાંભળીને અને ગીર-ધરલાલભાઈને આ અસાર સંસાર પરથી ઈચ્છા પોતાના કુટુંબી-કરો અને સાધુજીવન જીવવાની પ્રકૃષ્ઠ અને રજા આપી, અને જોનાને જણાવી. કુટુંબીજનો તેમના સ્વભાવથી પરિચિત હતા અને તેમનો દૈનિક નિઃશ્વય જોઈને તેમના સ્વભાવથી આળસુ અને સંવત ૧૯૮૩ ના કારતક વદ ૫ ના રોજ ખૂબ ધામધુમથી પાલવપુર શહેરમાં તેમનો દીક્ષા મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો અને તેમનું નામ વિક્રમવિજયજી રાખવામાં આવ્યું અને આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના શિષ્ય તરીકે બદર કરવામાં આવ્યા. તેમને વડી દીક્ષા બીજોવા(મારવાડ)માં આપવામાં આવી.

દીક્ષા બ્રહ્મ કર્યા પછી તેમને પોતાના આત્માના કલ્યાણ તરફ જ લક્ષ્ય સેવ્યું અને ઉચ્ચ તપશ્ચર્યા આદરી. તપશ્ચર્યા દરમિયાન તેમને અવારનવાર સખંત માંદગી લોગવવી પડી, પરંતુ પોતાના નિઃશ્વયમાં તેઓથી ગેરુપવંતની

શદ્યા અને ગમે તેવા કપરા સંલેગોમાં પણ પોતાના નિવસ
 હરીપલુ ઊલુપ આવવા લીધી નહિ. પોતે શિષ્ય મુરારી
 મદારાજશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના સેવા છતાં તેને
 પોતાના લીલાપર્યાયનો અમુક સમય આચાર્ય મદારાજશ્રી
 વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીની સેવામાં વ્યતીત કર્યો. એ જો
 વચ્ચે રહેદની એક એવી ગાંઠ હતી કે જોને એ જોઈ
 મૂટા મેવા કમળના જ ન હતા આટઆટલી આશી તરફ
 કરવા છતાં આચાર્ય મદારાજશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીની સેવા
 તેમણે કરી કેહપલુ પ્રસારે ઊલુપ આવવા લીધી ન હતી
 તેઓનો જે પ્રસારે મેવા ઉઠાવતા તે આજે પણ આચાર્યશ્રી
 અત્યંત ગિરમંજીય છે.

આવી તપમંજીશ્રી કરી ઉત્તરોત્તર ફીલ્ડ મુકી
 અને મેવન રવળી ના કામના વડે રેલા પેશ
 વિવરણ મુરારી શ્રીમદ્દેવના તેઓનો દેશવર્ત
 તેમ જ એક કમળીય વર્ષે ઉત્તરવર્ષ મેવન
 અમર્યાદા જે આવવા તેમના મેવન કમળીય મેવન
 જો તેમને જે આવવા તેમના મેવન કમળીય મેવન
 તેમ જ એક કમળીય વર્ષે ઉત્તરવર્ષ મેવન

આવી તપમંજીશ્રી કરી ઉત્તરોત્તર ફીલ્ડ મુકી
 અને મેવન રવળી ના કામના વડે રેલા પેશ
 વિવરણ મુરારી શ્રીમદ્દેવના તેઓનો દેશવર્ત
 તેમ જ એક કમળીય વર્ષે ઉત્તરવર્ષ મેવન
 અમર્યાદા જે આવવા તેમના મેવન કમળીય મેવન
 જો તેમને જે આવવા તેમના મેવન કમળીય મેવન
 તેમ જ એક કમળીય વર્ષે ઉત્તરવર્ષ મેવન

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
125 WEST 47TH STREET, NEW YORK 19

યુગવીર આચાર્યના જીવન ચરિત્ર માટે
દાન આપનાર ગુરુદેવના ભક્તો નો

ટૂંક પરિચય.

શ્રી શેઠ સકરચંદ મોતીલાલ મૂળજી

આપણા ચરિત્રનાયક ગુરુદેવ આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના
પરમ ભક્ત દાનવીર શેઠ મોતીલાલ મૂળજીના સુપુત્ર શેઠ સકરચંદલાલ
પણ તેવા જ ગુરુભક્ત છે.

તેઓ જૈન સમાજની ઘણીખરી સંરચાઓના પ્રમુખ અને ટ્રસ્ટી
છે. શ્રી મદાવીર જૈન વિદ્યાલયના ટ્રસ્ટી છે, મુંબઈ જૈન દવાખાનાના
પેટ્રન, ટ્રસ્ટી તથા પ્રમુખ છે. પાલીતાણા યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળના
ઉપપ્રમુખ તથા ટ્રસ્ટી છે. શ્રી આત્માનંદ જૈન સમા મુંબઈના પેટ્રન
અને માજી પ્રમુખ, શ્રી જીવદયા મંડળીના પેટ્રન અને વ્યવસ્થાપક
સમિતિના સભ્ય છે.

શ્રી સંખેશ્વરજી તીર્થમાં જૈન ભોજનશાળાને સારા પાયા ઉપર
મૂકવા માટે જાતે જહેમતથી સંપૂર્ણ રસ લઈને સારું એવું ફંડ જીવું
કયું છે. અને તે ખાતાનો વહીવટ પોતે જાતે દેખરેખ રાખીને સુંદર
રીતે ચલાવે છે. રાધનપુરમાં તેઓશ્રીના પિતાશ્રી દાનવીર શેઠ મોતીલાલ
મૂળજીના નામથી જૈન દવાખાનું, જૈન પ્રસતિગૃહ, દરેક કામ માટેનું
સંઘન, રોકાણરણીપખાતું વગેરે સુંદર રીતે ચલાવે છે.

મુંબઈ શ્રી મદાવીર જૈન વિદ્યાલય તથા અંબાલા જૈન કોલેજ
અને દાહરકૂલમાં તેઓએ સારી રકમની મદદ કરી છે.

ગુજરાતવાસીમાં થી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળ માટે તેમના પિતાશ્રી
શ્રી મોતીલાલ મૂળજીના રમરખાચે રૂ. ૨૫૦૦૦ આપ્યા છે.

સાહી-(ભારવાડ) નિવાસી
શા. ચંદનમલ છસ્તુરચંદ

ધોંગધા નિવાસી
શ્રી પુરોતમદાસ સુરચંદ.

એ શુરુકુલ પાલીતાણાને રા. ૨૦૦૦, ગુજરાનવાળા શુરુકુલ તથા
પંચાલ કોલેજને રા. ૨૦૦૦, સાહિત્ય મંચો માટે રા. ૫૦૦૦ ઉપરાંત
એક નાના મોટા કામોમાં તેઓનો દાનપ્રવાહ ચાલુ છે. આ રીતે
તેઓએ રા. એક લાખ જેટલી રકમ નૈન સમાજના ઉત્કર્ષ માટે આપી
છે. તેઓએ દાનપ્રવાહ આવાં જ કદયાણુકારી કાર્યો માટે ચાલુ રહે
શે જ અવધાન.

શેઠ મૂલચંદ્ર છજમલછ

સમાજસેવક, દાનવીર, ધર્મનિષ્ઠ શ્રીમાન શેઠ મૂલચંદ્ર ગૌડવાડ
પ્રાંતના નહિ પરંતુ રાજપૂતાનાના નૈન સમાજમાં એક સુપ્રસિદ્ધ
અગ્રણી ગણાય છે. આપનો જન્મ વિ. સં. ૧૯૩૦ માં સુરત જિલ્લાના
ભાટા નામના એક નાના ગામમાં થયો હતો. નાનપણથી જ આપનામાં
ધર્મના સુંદર સંસ્કારો પડ્યા હતા.

સમાજમાં ધનિક સંજ્ઞાનો અભાવ નથી પણ આપનું જીવન
પણી રીતે વિશિષ્ટ પ્રકારનું હતું. સુસંપન્ન હોવા છતાં ચંચળ લક્ષણો
અભિમાન કદી તેઓએ ક્યું નથી. આપ ત્યાગ તથા સાદગીની સાક્ષાત
પ્રતિ છે. ગરીબ, અમીર, નાના મોટા બધાની સાથે એક જ ભાવનો
અવદાર રાખવાની તેઓની પ્રકૃતિ પ્રશંસનીય ગણાય.

આપની દાનશીલતા સમાજના ધનિકોને માટે એક આદર્શ દર્શાવ
છે. આપની જેટલીક સાર્વજનિક તથા કેટલીક સામાજિક સંસ્થાઓમાં
અનુલ્લેખ દાન કરેલ છે. શ્રી આત્માનંદ નૈન વિદ્યાલય સાદીને
રા. ૨૦૦૦૦) સાદીના આત્મા નોદરાને રા. ૫૦૦૦) આજુદંદ્ર કદયા-
ણુની પેટીની ધર્મશાળાને માટે રા. ૩૫૦૦૦) તથા શ્રી પાર્શ્વનાથ
વિદ્યાલય વરકાણાને માટે રા. ૨૦૦૦૦) ના દાન વિશેષ ઉલ્લેખનીય છે.

આપની આ દાનશીલતાની અસર આપના બાકાઓ, બત્રીજાએ
પર પણ પળી સારી પડી ગઈ. આપના બાકાથી નરદરાજીએ
સાદીમાં એક ઉપાલય માટે રા. ૨૦૦૦૦) આપ્યા છે, આપ

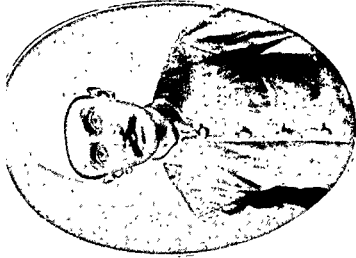

श्री. मोहनलाल दासगुप्त-भाष्यसा.

श्री. विभनलाल दासगुप्त-भाष्यसा.

શ્રી અવેશચંદ બગસલાલ.

શ્રી શ્રી પ્રતાપચંદ બગસલાલ.

પ્રસ્તુત સદ્ગૃહસ્થે આચાર્ય લલિતસુરિજી મળ્યા સં. ૧૯૯૮ ના ચાતુર્માસમાં અઢાઈ મહોત્સવ અને શાંતિસ્નાત્રાદિ સત્કાર્યો ધૂમધામપૂર્વક કર્યા હતા તથા ખીજા પણ્ય સામાજિક કાર્યોમાં સારો રસ લીધો હતો.

પાલેજના જ નિવાસી શેઠ ઉત્તમચંદ નેમચંદભાઈએ પણ શ. ૫૦૧) કુમવીરમાં બેઠ આપેલ છે, પરંતુ આગ્રહ કરવા છતાં ફોટો અને જીવની આપવા અનિચ્છા દર્શાવી છે.

શ્રી જવેરચંદ છગનલાલ

વડોદરાથી બારેક ગાઉ દૂર મીયાગામ-કરજણની પાસે આવેલા સુરવાડાના રહીશ શ્રી જવેરચંદભાઈ સં. ૧૯૬૬ માં આચાર્યશ્રીના પરિચયમાં આવ્યા. અભ્યાસ તો ગુજરાતી સાત ચોપડીનો હતો. ધાર્મિક અભ્યાસ પણ સામાન્ય હતો પણ પંચાંગમાં લાંબો સમય વિચરી, શાસનપ્રભાવનાના કાર્યો કરી પ્રથમ વડોદરામાં આવેલા ગુરુવર્ધના પહેલા જ વ્યાખ્યાને જવેરચંદભાઈને ચિનગારી લાગી. સંત સમાગમ વધતો ચાલ્યો. જીવનની સાચી દ્રષ્ટિ મળી અને જવેરભાઈનું આંતરિક જવેરાત જગમગી ઊઠ્યું. પછી તો જ્યારે જ્યારે તક મળી ત્યારે ગુરુદેવના દર્શનનો અને તેઓશ્રીના સુધાભર્યા પ્રવચનોનો લાભ લેવાતો રહ્યો. સુરવાડામાં ગુરુદેવનો વિશેષ લાભ મળ્યો અને તેઓશ્રીની શીતળ છાપડી અને ઉપદેશામૃતના પરિણામે ધર્મભાવના દ્રઢ બની અને કોઈ નિકાચિત કર્મના હિસાબી સં. ૧૯૭૦ થી શરીરની પ્રકૃતિ કથળેલી રહેવા છતાં તેમજ અસાધ્ય બિમારીએ ધર ક્યું દોવા છતાં પરમ ઉપકારી ગુરુદેવની કૃપાદૃષ્ટિથી મનની શાંતિ ટકી રહી છે અને ધર્મશ્રદ્ધા તથા ધર્મભાવના બાળે પણ જ્વમત છે.

આના ધર્મપ્રેમીઓથી જ ધર્મની જ્યોત જલતી રહે છે.

ખીજા કેટલાક ગુરુમહત્તોના ચરિત્રોની હકીકત પૂરેપૂરી ની શકી નથી તે ત્રીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે.

